

T. C.
YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
YENİ TÜRK EDEBİYATI BİLİM DALI

ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN SİSTEMATİK İNCELEMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hamdullah OKAY

VAN – 2014

T. C.
YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
YENİ TÜRK EDEBİYATI BİLİM DALI

ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN SİSTEMATİK İNCELEMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan

Hamdullah OKAY

Danışman

Yrd.Doç. Dr. Tahir ZORKUL

VAN – 2014

T.C.
YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
Sosyal Bilimler Enstitüsü

TEZ KABUL VE ONAY SAYFASI
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Bu çalışma, jürimiz tarafından **TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI, YENİ TÜRK EDEBİYATI BİLİM DALI**'nda YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Başkan:	İmza:
ÜYE (Danışman):	İmza:
ÜYE:	İmza:
ÜYE:	İmza:
ÜYE:	İmza:

ONAY: Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

..... / / 2014

Doç. Dr. Zeki TAŞTAN
Enstitü Müdürü

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ	III
KISALTMALAR	V
GİRİŞ	1

I. BÖLÜM

ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN İNCELENMESİ

A. ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN TARİHÇESİ	5
B. ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN MİZANPAJ ÖZELLİKLERİ	12
C. ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN SİSTEMATİK DİZİNİ	16
C.1. Kronolojik Dizin	16
C.2. Yazar Soyadına Göre Dizin	125
C.3. Türlerle Göre Dizin	240
C. 3. 1. Açık Oturum	240
C. 3. 2. Anı	240
C. 3. 3. Bibliyografya	243
C. 3. 4. Çözümleme	243
C. 3. 5. Değini	247
C. 3. 6. Deneme	251
C. 3. 7. Eleştiri	266
C. 3. 8. Günlük	269
C. 3. 9. Haber	269
C. 3. 10. İnceleme.....	273
C. 3. 11. Kitap Tanıtımı.....	320
C. 3. 12. Makale	334
C. 3. 13. Mektup	336

II

C. 3. 14. Ön söz	336
C. 3. 15. Öykü.....	337
C. 3. 15.1. Yerli Öyküler	337
C. 3. 15.2. Yabancı Öyküler.....	522
C. 3. 16. Panel.....	603
C. 3. 17. Romandan Alıntı.....	604
C. 3. 18. Soruşturma.....	604
C. 3. 19. Söyleşi	616
C. 3. 20. Şiir	636

II. BÖLÜM

ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN TÜRK EDEBİYATINDAKİ YERİ VE ÖNEMİ

A. ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN TÜRK ÖYKÜCÜLÜĞÜNE KATKILARI..637

SONUÇ	643
KAYNAKLAR	646
ÖZET	648
ABSTRACT	649

ÖN SÖZ

Köklü bir geçmişi olan öykünün Türk edebiyatında ilk örneğinin ne olduğu tartışılan bir konudur. Ahmet Mithat Efendi’yi ve Emin Nihat Bey’i, orijinal adı “*Muhayyelât-ı Ledünni-i ilahi-i Giridî Ali Aziz Efendi*” olan eseriyle etkileyen Giritli Aziz Efendi’nin 1797 yılında yazdığı bu eseri Batılı tarzdaki ilk öykü örneği olarak kabul edilirse Türk öyküsünün iki yüz yılı aşkın bir geçmişinin olduğu görülecektir. İki yüz yılı aşkın süre içinde Ahmet Mithat, Şemsettin Sami, Halit Ziya, Hüseyin Rahmi, Ömer Seyfettin, Memduh Şevket, Refik Halit, Sait Faik, Sabahattin Ali, Orhan Kemal, Fakir Baykurt, Yusuf Atılgan, Erdal Öz gibi yazarların tezgâhında işlenen öykü; roman ve şiir karşısında hep geri planda kalmıştır. Öykünün geri planda kalmasında şiirin altı yüz yıllık hâkimiyetinin yanı sıra romanın öyküye nazaran daha hacimli oluşunun ve bunun sonucu olarak kâr amaçlı serbest piyasada yayınevleri tarafından tercih edilmesinin etkili olduğu söylenebilir.

Türk edebiyat tarihinde özellikle Memduh Şevket, Sait Faik ve Sabahattin Ali gibi yazarların kalemiyle şaha kalktığı gözlemlenen öykü, 1940’tan başlayarak 1950 ve 1960’lı yıllarda büyük bir ivme kazanmıştır. Öykünün bu dönemlerde ivme kazanmasında edebiyat dergilerinin önemli bir işlevi vardır. Ne var ki 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 askeri darbeleri döneminde pek çok alanda olduğu gibi öykücülüğümüzde de bir durgunluk yaşanmıştır. Adam Öykü dergisinde kendileriyle söyleşi yapılan yazarların çoğu darbe dönemlerindeki baskının yanı sıra yayınevlerinin öyküye karşı takındığı olumsuz tutumun ve daha fazla kâr amacı güden serbest piyasa ekonomisinin öykü türünün dolaşımını sekteye uğrattığı kanaatindedir. Gerek toplumu deriden etkileyen toplumsal olaylar gerekse de yayınevlerinin bu olumsuz tutumları edebiyat dergilerinin özellikle de öykü orijinli dergilerin önemini daha da arttırmaktadır. Öyküde 70’li yıllardan 80’li yılların sonuna değin devam eden durgunluk dönemi 1990’lı yıllarda yayımlanmaya başlayan Adam Öykü, Düşler Öyküler, Fayton Öykü, Üçüncü Öyküler, Bir Bilet Gidiş Dönüş, Kum gibi öykü dergileriyle son bulur. 1990’lı yıllar öykünün hem nicelik hem de nitelik yönünden yükselişe geçtiği yıllar olur.

Öykü dergileri genç yazarlar için vitrin işlevi gördüğü gibi usta kalemler için de birikimlerinin yeni yetişen yazarlara ulaştırılmasında vasıta görevi görmektedir. Bu bağlamda düşünüldüğünde özellikle öykü orijinli olan ve bu özelliğini son sayıya kadar sürdüren Adam Öykü dergisi, yayımlandığı 1995-2005 yılları arasında pek çok genç öykücünün sesine ses kattığı gibi usta yazarlarla genç öykücülerini buluşturan bir platform işlevi de görmüştür.

Bu çalışmamızın amacı daha önce belirttiğimiz gibi önemli bir işlevi haiz olan Adam Öykü dergisinden edebiyat araştırmacılarının, akademisyenlerin ve edebiyat meraklılarının daha rahat bir şekilde istifade etmesini sağlamak ve bu derginin Türk öykücülüğüne ne tür katkılar sunduğunu tespit etmektir.

Çalışmanın giriş bölümünde Türk edebiyatında öykü dergiciliğinin gelişimine değindikten sonra Adam Öykü dergisinin daha önce yayımlanan dergilerden ayrılan yönleri vurgulanmıştır.

Birinci bölümde Adam Öykü dergisinin ebatları, kapak tasarımı, türlerin nasıl bir sırayla dizildiği gibi mizanpaj özellikleri, derginin fiyatındaki ve yayın adresindeki değişiklikler, derginin tarihçesi ve yazar kadrosu üzerinde durulmuştur. Birinci bölümde ayrıca dergide yayımlanan yazılar kronolojik sıraya, yazar soyismine ve türlere göre dizilmiştir. Türlerle göre tasnifte öyküler yerli ve yabancı yazarların öyküleri şeklinde sıralanmış ve öykülerin konusu kısaca açıklanmıştır. Öykü dışında dergide yayımlanan inceleme, söyleşi, kitap tanıtımı, deneme, çözümleme, soruşturma, makale, açık oturum, anı gibi diğer türlerin de içerikleri hakkında bilgi verilmiştir.

Çalışmanın ikinci bölümünde Adam Öykü dergisinin Türk edebiyatına ne tür katkılar sunduğu ve öykü kuramı açısından önemi üzerinde durulmuştur.

Sonuç bölümünde ise yapılan çalışmanın bütünü göz önünde bulundurularak derginin edebiyat tarihimiz açısından önemine ve bir tür dergisi olarak oynadığı öncü role değinilmiştir.

Dergi incelemesi oldukça zahmetli ve sabır isteyen bir iştir. Bu zahmetli çalışmada yardımlarını esirgemeyen ve fikirleriyle bana öncülük eden danışman hocam Yrd. Doç. Dr. Tahir ZORKUL'a; bir yılı aşkın çalışmam boyunca bana destek olan eşime ve çocuklarıma teşekkürlerimi sunarım.

KISALTMALAR

a.	: Anı
aç.	: Açık Oturum
a.g.e.	: Adı geçen eser
a.g.m.	: Adı geçen makale
bibl.	: Bibliyografya
çev.	: Çeviren
çöz.	: Çözümleme
değ.	: Değini
d.	: Deneme
e.	: Eleştiri
gün.	: Günlük
hbr.	: Haber
inc.	: İnceleme
mak.	: Makale
mek.	: Mektup
ön.	: Ön söz
öyk.	: Öykü
pan.	: Panel
rom.	: Romandan Alıntı
s.	: Sayfa
sor.	: Soruşturma
söyl.	: Söyleşi
ş.	: Şiir
kit. tan.	: Kitap Tanıtımı

GİRİŞ

Dergiler Batı’da XVII. yüzyıldan itibaren görülmeye başlamıştır. Dergilerin ortaya çıkışında Batı’da XVII. yüzyıldan itibaren kurulmaya başlayan ve XVIII. yüzyılda parlak dönemini yaşayan ilmî cemiyetlerin, bir yandan bilimin ilerlemesini ve yaygınlaşmasını sağlama diğer yandan da bilim adamları arasındaki iletişimi temin edebilme gayeleri etkili olmuştur.¹ Dergilerin bizde görülmeye başladığı dönem gazetenin yanında roman, hikâye, tiyatro gibi edebi türlerin de görülmeye başlandığı Tanzimat dönemidir. Bu dönemde hem gazeteler hem de dergiler, toplumu aydınlatmak ve kendilerini halka tanıtmak isteyen cemiyetlerin en çok kullandığı araçların başında gelmiştir. Batıda olduğu gibi bizdeki ilk dergiler de tıp, bilim, siyaset gibi ilmî alanlar etrafında kümelenmiştir. Bizdeki ilk dergi 1849 yılında yayımlanan ve meslek dergisi hüviyetinde olan *Vekayi-i Tıbbiye*’dir. İkinci dergi ise Münif Paşa tarafından çıkarılan aynı zamanda Cemiyet-i İlmiye-i Osmaniye’nin yayın organı olan ve kırk sekiz sayıya ulaşan *Mecmua-i Fünûn*’dur. Gerek bilimi Osmanlı topraklarında yaygınlaştırmayı amaçlayan *Mecmua-i Fünûn* gerekse bir tıp dergisi olan *Vekayi-i Tıbbiye*, dergiciliğimizin Batı dergiciliği gibi ilmî bir zeminde yeşerdiğini göstermektedir.

Matbaacılığın Osmanlı’da yaygınlaşıp gelişmesiyle birlikte ilmî bir zeminde yeşeren dergilerin türlerinde de çeşitlilik görülmüştür. Bu çeşitlilikle birlikte edebiyat, siyaset, mizah, çocuk ve kadın merkezli dergiler hızlı bir şekilde yayımlanmaya başlamıştır. Bu dönemde tür açısından dallanıp budaklanan dergilerin, önemli bir işleve sahip olduğu alanların başında edebiyat gelmektedir. Türk edebiyatında ilk dönem yayımlanan edebiyat dergileri aynı edebî fikre sahip kalemlerin bir araya geldiği bir okul işlevi görmüştür. Servet-i Fünûn, Genç Kalemler, Yedi Meşale, Hisar, Pazar Postası ve Mavi gibi edebiyat dergileri edebiyatımızda aynı edebî anlayışa sahip yazarların ve şairlerin bir araya gelmelerini sağlayayan ve okul işlevi gören dergilerin başında gelir.

Edebiyat dergilerinin sayıca artmasıyla birlikte edebî türlerden sadece birine odaklanan dergiler de çıkmaya başlamıştır. Belli bir türe odaklanan dergiler arasında öykü dergileri önemli bir yer tutar. Edebiyat tarihimize öykü dergiciliği açısından bakıldığında ilk öykü dergisinin 1927 yılında *Resimli Hikâye* adıyla çıktığı görülür. *Resimli Hikâye* dergisi on dört sayı yayımlanmıştır. *Resimli Hikâye*’den sonra derleme kütüphanelerinde 4. sayısı dışındaki sayılarına ulaşamayan ve üzerinde “On beş günde bir yayımlanır.” notunun düşürüldüğü *Küçük Hikâyeler Koleksiyonu* adlı derginin Aralık 1930’da ilk sayısı ile öykü okurlarıyla buluşturulduğu tahmin edilmektedir.² Bu dergiden sonra Salim Şengil’in *Seçilmiş Hikâyeler* adlı öykü dergisi yayımlanmıştır. Öykü dergiciliğinin gelişiminde önemli bir yeri olan ve 1947-1957 yılları arasında iki dönemde toplam 113 sayı yayımlanan *Seçilmiş Hikâyeler*’in

¹ Hüseyin Şimşek, “XIX. Yüzyıl Çocuk Dergiciliği ve Eğitsel İşlevleri Üzerine”, *Millî Eğitim Dergisi*, Sayı 151, Temmuz-Ağustos-Eylül, 2001.

² Hüseyin Su, “Öykümüzün Yayın Serüveni”, *Hece Dergisi*, Sayı 46-47 (Türk Öykücülüğü Özel Sayısı), Ekim Kasım 2000, s.495.

yayımlanmasında Memduh Şevket Esendal'ın önerisi etkili olmuştur. Salim Şengil, başta geniş kapsamlı bir dergi çıkarmayı planladığını, ancak Esendal'ın yalnızca öykülerden oluşan bir dergi çıkarma önerisine uyduğunu belirtmiştir.³ Birinci dönemde yayımlanan 47 sayının otuz yedisinde öyküye ağırlık veren bu dergi otuz yedinci sayıdan sonra diğer türlere de kapısını açmıştır. Salim Şengil ve eşi Nezihe Meriç'in birlikte çıkardığı *Dost* dergisi de öyküye ağırlık veren ve bu yönüyle de *Seçilmiş Hikâyeler*'in devamı olarak sayılabilecek bir dergidir. Gerek *Seçilmiş Hikâyeler* gerekse *Dost* dergileri Ankara'da yayımlandığı için İstanbul vitrinine pek çıkamamıştır.⁴

Çizimleri, resimleri ve reklamlarıyla döneminin kültür ve sanat popülizmini bütünüyle yansıtan *Resimli Hikâyeler* dergisinin ilk sayısı 15 Haziran 1951 yılında çıkmıştır. Bu dergi yirmi yedi sayıyla sınırlı kalmasına karşılık yayımladığı 900'e yakın öyküyle memleketin dört bir bucağında bulunan genç öykücülerle usta kalemleri buluşturmayı amaçlamıştır. 1950'li yılların öykücülüğümüzün “olgunluk dönemi” olarak anılmasında hem *Seçilmiş Hikâyeler*'in hem de *Resimli Hikâyeler*'in önemli katkısı olmuştur.⁵ 1950'nin ikinci yarısından sonra yaklaşık on sekiz yıl gibi uzun bir süre öykü dergisi yayımlanmamıştır. Bu uzun suskunluk dönemini Sivas'ta öğretmenlik yapan Mustafa Balel Nisan 1975'te çıkarmaya başladığı *Öykü* dergisiyle bozar. Mustafa Balel yedi sayı yayımlanan bu öykü dergisinin amacını “*Yetiyecek kuşakların gözlerini açar açmaz soluk alacakları bir dünya, bir öykü dünyası yaratma kaygısı*” ve “*küçük suların denizle bağlantı kurmalarına yardımcı olma isteği*”⁶ olarak ifade etmiştir.

Yazı kurulu danışmanlığını Talip Apaydın'ın yaptığı *Yaba Öykü* dergisi 1984 yılında yayımlanmıştır. İlk on iki sayısı cep kitabı boyunda çıkan dergi çıkış yazısında amaçladığı hedefe ulaşmaktan uzak bir yayın politikası izlemiştir.

Öykünün sürgün edildiği 1980'li yıllarda⁷ *Yaşasın Edebiyat* dergisinin *Hikâye ve Hikâye Sorunları Dizisi* adı altında yılda iki kez yayımladığı dergi-kitaplar 1990'lı yıllarda hareketlilik kazanan öykü dergiciliğini olumlu etkilemiştir.

90'lı yılların ikinci yarısından itibaren tez konumuzu oluşturan Adam Öykü dergisiyle birlikte *Fayton Öykü* ve *Düşler/Öyküler* öykü okurlarıyla buluşmuştur. 14 Şubat Dünya Öykü Günü ve Ankara Öykü Günleri projeleriyle öykücülüğümüzde

³ Nuran Özlük, “Seçilmiş Hikâyeler Dergisinin Tanıtımı, Türk Edebiyatına Katkısı Ve Sistematik İndeksi”, *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Volume 6/2 Spring 2011, p. 726.

⁴ Gülden A. Pınarcı, “*Kuş Olup Uçan Öykü Dergileri*”, Atılım Üniversitesi Elektronik Bülten, Sayı:27, Ekim 2012.

⁵ Su, a.g.m., s.495-497.

⁶ Kadir Yüksel, “Üçüncü Öyküler Dergisinin Serüveni”, *İmge Öyküler*, Sayı 2, Nisan-Mayıs 2005, s.173.

⁷ Pınarcı, a.g.m.

iz bırakan *Düşler/Öyküler* dergisi Özcan Karabulut ve Adnan Özer yönetiminde ancak dokuz sayı yayımlanmıştır. Nisan 1996’da yayımlanmaya başlayan *Düşler/Öyküler*’in çıkış yazısında yayınevlerinin öyküye kapılarını kapatıp romana yönelmeleri şiddetle eleştirilmiştir. 90’lı yılların sonlarına doğru yayımlanan diğer bir öykü dergisi de *Fayton Öykü*’dür. *Fayton Öykü*’nün yayın serüveni de kısa sürmüştür. İzmit’te yayımlanan *Fayton Öykü*’nün Kadir Yüksel’in deyişiyle “birtakım anlaşmazlıklar” yüzünden kapanması üzerine Kadir Yüksel ile Özcan Karabulut İzmit’te *Üçüncü Öyküler* adıyla yeni bir dergi yayımlamıştır. Bu dergi tek sayılı yayımlanan *Fayton Öykü*’nün devamı niteliğindedir. On iki sayılık bir ömrü olan ve 17 Ağustos depreminin bile dağıtımına engel olamadığı *Üçüncü Öyküler* dergisi 2001 yılındaki ekonomik kriz nedeniyle kapanmıştır.⁸

Üç yıllık bir yayın hayatına sahip *Üçüncü Öyküler*’den sonra 2000’li yıllarda on yedi sayıyla *Öyküden Bir Bilet: Gidiş-Dönüş*, yayımına iki kez ara verip devam eden *Kül Öykü*, üç sayıyla sınırlı kalan *Eylül Öykü*, yedi sayıyla sınırlı kalan *İmge Öyküler* ve günümüzde de yayın hayatı süren *Hece Öykü* dergileri öyküseverlerin beğenisine sunulmuştur. 2006 yılında yayımlanan, genel yayın yönetmenliğini Nalan Barbarosoğlu’nun yaptığı ve on beş sayıya erişen *Eşik Cini*, Haziran 2008’de kapanmıştır. Aynı yıl yayımlanan ve Semih Gümüş’ün genel yayın yönetmenliğini yürüttüğü *Notos Öykü* dergisi günümüzde 41.sayıya ulaşmıştır. 2012 yılında 30.sayıdan sonra kapanan *Öykü Teknesi*’ne mukabil aynı yılda *Dünyanın Öyküsü*, *Sarnıç* ve *Semaver Öykü* adıyla üç yeni öykü dergisi yayımlanmıştır.

Türk dergiciliğinde ilk öykü dergisi olan 1927 tarihli *Resimli Hikâye*’den günümüzdeki öykü dergilerine değin yayımlanan en uzun soluklu öykü dergisi *Adam Öykü*’dür. *Adam Öykü*’nün çekirdek kadrosunda yer alan Semih Gümüş, Nalan Barbarosoğlu ve İnan Çetin’in 2006 yılından itibaren yayımlanan kimi öykü dergilerinde genel yayın yönetmenliği yapmaları *Adam Öykü*’nün günümüzdeki öykü dergilerinin yayımlanmasında etkili olduğunu göstermektedir.

1927 yılında on dört sayı yayımlanan *Resimli Hikâye* adlı ilk öykü dergisinden günümüzde yayımlanan *Hece Öykü* ve *Notos Öykü* gibi dergilere kadar hemen hemen tüm öykü dergilerinin ortak amacı genç öykücülerin öykülerini yayımlamalarına olanak sağlamakla birlikte genç öykücülerle öykü türünün usta kalemlerini buluşturmadır. Yukarıda ana hatlarıyla değindiğimiz Türk öykü dergiciliğinde ayrıcalıklı bir yere sahip olan *Adam Öykü*, bu amacın dışında öykü kuramı ile ilgili konulara da ağırlık vererek diğer öykü dergilerinden ayrılır. 1927 yılından bu yana yayımlanan yirminin üstünde öykü dergisi arasında on yıl gibi uzun bir süre öykü dergisi çizgisinden sapmayarak ve yayın serüvenini kesintiye uğratmayarak yoluna devam etmiş olan *Adam Öykü* bu istikrarlı duruşuyla da diğer öykü dergilerinden ayrılır.

⁸ Kadir Yüksel, “Üçüncü Öyküler Dergisinin Serüveni”, *İmge Öyküler Dergisi*, Sayı 2, Nisan Mayıs 2005, s.174-175.

Adam Öykü dergisi usta yazarlarla yapılan söyleşilerle, kitap tanıtımlarıyla, öykü kuramıyla ilgili yerli ve yabancı yazarların yayımlanan yazılarıyla, öykü incelemeleriyle, unutulmuş öykülerle ya da öykücülerle ilgili bölümleriyle Türk öykü tarihi açısından oldukça zengin bir kaynaktır.

I. BÖLÜM

ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN İNCELENMESİ

A) ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN TARİHÇESİ

Adam Öykü dergisi genel yayın yönetmeni Semih Gümüş'ün önderliğinde Kasım 1995'te yayın hayatına başlamıştır. İki ayda bir çıkacak olan dergi, on yıl gibi bir öykü dergisi için oldukça uzun sayılabilecek bir süre yayın hayatını sürdürmüştür. Salim Şengil'in iki periyotta (66-47) toplam 113 sayı çıkan *Seçilmiş Hikâyeler* dergisi (1947-1957) -sonraki dönemlerde kapısını öykü dışındaki türlere de açtığından- dışta tutulursa Adam Öykü'nün yazın tarihimizin en uzun soluklu öykü dergisi olduğu söylenebilir. Haziran 2005'te elli sekizinci sayıya erişen derginin yayın hayatı, Semih Gümüş'ün 15 yıldan beri kesintisiz olarak sürdürdüğü Adam Yayınları'ndaki editörlük ve derginin kuruluşundan beri yürüttüğü genel yayın yönetmenliği görevlerinden ayrılmasıyla son bulmuştur. Semih Gümüş, gazetelere gönderdiği yazılı açıklamada bundan sonraki birikimini ve enerjisini *İmge Öyküler* dergisinin etkinliğini artırmak için harcayacağını belirtir.⁹

Adam Öykü'nün ortaya çıkış amacı derginin ilk sayısının arka kapağında imzasız olarak verilen “*Niçin bir öykü dergisi?*” başlıklı yazıyla belirtilir:

“Bir öykü dergisi için niçin yıllar boyu yeterince çaba gösterilmedi? Öykü gözden düştüğü için mi? Bu yıllar içinde yayıncıların mı gözünden düştü öykü, okurların mı? Yazarlar da gittikçe uzaklaşmaya başlamadı mı öyküden?

Ellilerde, altmışlarda, giderek yetmişlerde yazılmış ve yayımlanmış onca öykü, öykü kitabı varken ve öykü edebiyatımız dünya edebiyatı karşısında bir yerlere konmaya çalışılırken, nasıl oldu da birdenbire unutulmaya yüz tuttu öykü?

Diyelim ki ‘80’lerin kültürel yıkımı öyküyü de yerinden oynatmıştır; yayıncı öykü kitabı yayımlamaktan kaçınmış, okur yaşam kaygıları içinde yitirilmiştir... Peki yazarın yaratma itkisi nasıl durdurulabilir, yazarın düşünsel dünyasında akan öykü gücünün önüne yazardan başka kim geçebilir ki?..

⁹Erişim:[http://www.radikal.com.tr/kultur/gumus_adam_oykuyu_birakti-749807], Erişim Tarihi: 30 Haziran 2013, Saat:13:36.

Öyküyü gene kendi dışından birileri canlandırmayacak elbette ama öykünün ve öykücülerin doğrulacak gücü bulmaları için uygun bir ortam oluşturmanın, araç gereç sağlamanın olumlu yanı yok mudur?

Var denebiliyorsa, bir öykü dergisinin gerekliliğini, giderek zorunluluğunu anlamak da kolaylaşmıyor mu? Bir öykü dergisi için çaba göstermenin, hem de pek çok şeyle doldurulamayacak bir karşılığı yok mu?

Adam Öykü, öykü edebiyatımızın gereksinimlerine kendince bir karşılık vermek için yola çıkıyor. Karşılığını bulacağına inanıyor... ”

Adalet Ağaoğlu da derginin bir nevi çıkış bildirisi olan yukarıdaki yazıya paralel olarak 1960’lardan 1970 sonlarına kadar canlılığı olan, tartışmalar yaratan öykü edebiyatımızın 1980 sonrası sessizliğe gömüldüğünü ve gerek genç öykücülere gerekse usta öykü yazarlarına çağrıda bulunan Adam Öykü’nün bu sessizliği bozmaya başladığını ifade etmiştir.¹⁰

Yazarlığının başlangıcında üniversite yıllarında “a” dergisi serüveni olan ve bu açıdan dergici yönü de olan Erdal Öz, İnan Çetin’in kendisiyle yaptığı söyleşide “Öykücülüğümüzdeki son kıpırdanmalar yeni öykü dergileriyle tanışmamıza yol açıyor. Dergiler de yeni yazarlarla buluşturuyor bizi. Adam Öykü dergisiyle başlayan bu girişimin, yeni yazarlara yepyeni bir ortam yaratacağını sanıyorum.”¹¹ der.

Adam Öykü’nün çıkışıyla yazın dünyamızda önemli bir boşluğu doldurduğuna inanan ve öyküde canlanmayı sağladığına inanan yazarlardan biri de Memet Fuat’tır. Memet Fuat, Cumhuriyet Gazetesi’nde 1 Kasım 1995’te yayımlanan “Öykü Dergileri” başlıklı yazısında salt öyküye ağırlık verecek olan Adam Öykü dergisinin çıkacak olmasını bir düşün gerçekleşmesi olarak görmektedir.¹² Aynı yazıda Memet Fuat, Semih Gümüş’ün hazırlık çalışmalarını yakından izlediğini ve ortaya yüz altmış sayfalık oldukça doyurucu bir dergi çıkardığını da belirtmiştir.

“Bir öykü dergisinin yaşamsal öneminin ilk ve tek vurgulayıcısı”¹³ olan Memet Fuat, Semih Gümüş’ün kendisiyle yaptığı söyleşide Adam Öykü dergisinin gerçek bir canlanmayı sağladığını ifade etmiştir.

¹⁰ Adalet Ağaoğlu, “Öykü Roman Gibi Sabır İstemez. Fakat Ben, Roman Yazarken Olduğum Gibi Hikaye Yazarken de Adamakıllı Sabırlıyım.”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.14.

¹¹ Erdal Öz, “Bizim Kuşağın O Büyük Öykü Patlamasını Sürdüremediler.”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.51.

¹² Memet Fuat, “*Çoğunluğun Gücü*”, Adam Yayınları, Ocak 1998, İstanbul, s.34

¹³ Memet Fuat, “Öyküyle Şiir Bence İç İçedirler. Romanla Öykü Arasında ise, Düzyazı olmanın Ötesinde, Bir Yakınlaşma Kurmak Çok Güç.”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.26.

Adalet Ağaoğlu, Erdal Öz ve Memet Fuat gibi usta kalemlerin Adam Öykü dergisiyle ilgili yukarıda zikrettiğimiz fikirleri derginin yazarlarca benimsendiğini göstermektedir.

Semih Gümüş’ün ilk on bir sayıda aynı çizgide devam eden satışların “Kısa Kısa Öykü” özel sayısından sonra % 85, 13. sayısından sonra ise % 35 arttığını belirtmesi derginin okurlardan da ilgi gördüğünü ve derginin çıkış amacının duyurulduğu yazıda belirtilen karşılığı bulduğunu ortaya koymaktadır.¹⁴

Adam Öykü usta öykücülerimizin, genç öykücülerimizin ve dünya edebiyatının önemli öykücülerinin öykülerini harmanlayarak öyküseverlere geniş bir öykü yelpazesi sunmuştur. Dergide Sait Faik Abasıyanık, Memduh Şevket Esendal, Demir Özlü, Adalet Ağaoğlu, Erdal Öz, Tahsin Yücel, Fakir Baykurt, Ferit Edgü, Tarık Dursun K., Muzaffer Buyrukçu, Oktay Akbal, Vüsat O. Bener, Tezer Özlü, Sevim Burak, Nezihe Meriç, Necati Tosuner, Hulki Aktunç, Selim İleri, İnci Aral, Tomris Uyar, Nedim Gürsel, Erhan Bener, Cemil Kavukçu, Hasan Ali Toptaş, Yaşar Kemal gibi usta kalemlerin öyküleri yayımlanmıştır. Dergide kendileriyle söyleşi yapılan yazarların büyük çoğunluğu genç öykücülerin eski öykücülerini okumadığından ve onlardan habersiz oluşundan yakınmaktadır. Dergide usta öykücülere yer verilmesi, bu tür yakınmaların azalmasına zemin hazırladığı gibi genç kuşakla usta öykücüler arasında köprü işlevi de görmektedir.

Memet Fuat 1930 ile 1950 yılları arasında Nahit Sırrı Örik, Bekir Sıtkı Kunt, Sait Faik, İlhan Tarus, Kemal Bilbaşar, Haldun Taner gibi pek çok yazarın gazetelerde öykülerini yayımlatma imkânı bulduklarını ve bu imkânın yazarları öykü yazma konusunda teşvik ettiğini saptamıştır.¹⁵ Bu saptamadan hareketle Adam Öykü’nün tüm sayılarında genç öykücülere yer vermesinin genç öykücülerini yazma konusunda cesaretlendirdiği sonucuna varılabilir. Bu cesaretin sonucu olarak da Özcan Karabulut’un deyişiyle dergiler “*yeni, genç öykücüler tarafından öykü bombardımanına tutuldu.*”¹⁶ Bu sayede “*küçük suların denizle bağlantı kurmalarına*”¹⁷ olanak sağlanmış olur. Leyla Ruhan Okyay, Hürriyet Yaşar, İnan Çetin, Saliha Yadigâr gibi pek çok genç yazar Adam Öykü’deki öyküleriyle kendilerini göstermeye ve daha sonra ilk öykü kitaplarıyla bu alanda boy göstermeye başlamışlardır.

¹⁴ Semih Gümüş, “Dergilerde Öykü”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.154

¹⁵ Fuat, *a.g.e.*, s.174-176.

¹⁶ Özcan Karabulut, “Öykü Dergilerinden Öykü Günlerine Öykünün Yaşamımızdaki Yeri”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.100.

¹⁷ Kadir Yüksel, “Üçüncü Öyküler Dergisinin Serüveni”, *İmge Öyküler Dergisi*, Sayı 2, Nisan-Mayıs 2005, s.173.

Yabancı yazarların öykülerini çeviri yoluyla Türk okuruna ulaştıran Adam Öykü, okurun günümüz Türk öykücülüğü ile dünyadaki diğer milletlerin öykücülüğü arasında karşılaştırma yapmasına olanak tanımaktadır. Adam Öykü’de Amerikan, İspanyol, Gürcü, İskoç, Fars, Arap, Fransız, İngiliz, Yunan ve Latin Amerika edebiyatlarından pek çok yazarın öyküleri çevrilerek yayımlanmıştır. Dergide öyküleri yayımlanan yabancı yazarlardan bazıları şunlardır: Katherine Mansfield, Virginia Woolf, Angela Carter, Hemingway, John Steinbeck, Edgar Allen Poe, Salman Rüştü, James Joyce, Roald Dahl, Gogi Çagelişvili, D. H. Lawrence, H. E. Bates, Elizabeth Jolley, Helen Simpson, Donald Barthelme, Ambrose Bierce, Jane Gardam, Richard Cumny, William Saroyan, Boris Vian, Joyce Cary, Isaac Asimov, Petre Neznakov, Norman Maclean, V. S. Pritchett, Gabriel Garcia Marquez, Somerset Maugham, Katja Behrens, Joyce Carol Oates, Donço Tsonçev, Thornton Wilder, Woody Allen, Luigi Pirandello, Sir Arthur Conan Doyle, Heinrich Böll, Horacio Quiroga, Bertolt Brecht, John Updike, Giorgi Leonidze, Margaret Atwood, Grace Paley, Stig Dagerman, Hermann Hesse, Nikos Hulyaras, Rea Galanaki, Yusuf İdris, Mihail Nu’ayme, Huşeng Muradai-yi Kirmani, Ahmed-i Mahmud, Sadık Hidayet, Bozorg Alevi, Julio Cortazar, Guillaume Apollinaire, György Spiro, David Malouf, Graham Greene, Octavio Paz, Juan Eduardo Zuniga, Jane Harris, Bill Male, Walter Abish, Rudyard Kipling, Alice Childress, Bernard Malamud, Carmen Laforet, Paul Bowles, Truman Capote, O. Henry, Shirley Jackson, Sherman Alexie, Dorothy Allison, Mark Leyner, Robert O’Connor...

Çeviri öykü konusunda da Adam Öykü, öncü bir rol oynamaktadır. Nitekim Gürcü Vaja Pşavela’nın “Menekşe”, “Dağın Pınarı”, “Yeni yıl Rüyası” ve “Kökler” adlı öyküleri yazarın Türkçeye çevrilen ilk öyküleridir. Vasil Barnovi’nin “Vaja-Pşavela” adlı anı-öykü niteliği gösteren eseri de yazarın Türkçeye çevrilen ilk öyküsüdür.

Adam Öykü dergisi yabancı yazarların öykü estetiği ve kuramı ile ilgili yazılarının yanında yerli eleştirmenlerin kitap tanıtımlarını, öykü incelemelerini, öyküyle ilgili denemelerini ve çözümlemelerini yayımlayarak hem öyküyle ilgili tartışma ortamı oluşturmayı hem de öykücülerin öykü kuramı konusunda düşüncelerine olanak sağlamayı amaçlamıştır. Abdullah Harmancı derginin edebiyatımıza asıl katkısının öykü teorisi ile ilgili yayımlanan çeviri yazıları olduğunu ifade eder.¹⁸ Dergide yayımlanan inceleme yazıları irdelendiğinde çeviri yazılarının büyük çoğunluğunun kısa öykü ve kısa kısa (küçürek) öykü türleriyle alakalı olduğu görülür. Kısa öykünün farklı ülkelerdeki gelişiminden, kısa öykünün roman ve şiir gibi diğer türlerden ayrıştığı noktalardan, kısa öyküdeki anlatıcı sorununa kadar pek çok kuramsal sorun çeviri yazılarda ele alınmaktadır. Dergide kısa kısa öykü türüyle ilgili çeviri yazıları da azımsanmayacak kadar çoktur. Derginin 12. sayısının “kısa kısa öykü”ye ayrılmış olması ve bu yeni türle ilgili çeviri yazılara yer verilmesi dergi yönetiminin bu konuda bir tartışma ortamı

¹⁸ Abdullah Harmancı, “Adam Öykü Dergisi Bibliyografyası”, *Turkish Studies International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Volume 4/8, Fall 2009, s.1427.

yaratmak istediğini göstermektedir. Nitekim Semih Gümüş, 12. sayıya tepki olarak Enis Batur'un yazdığı ve kısa kısa öykü türüne yaklaşımı yüzünden dergiye olumsuz eleştirilerde bulunduğu yazısını tartışma ortamı yaratabileceği umuduyla olumlu karşılamıştır. Dergide öykü kuramı ve bazı yazarların eserleriyle ilgili çeviri yazıları yayımlanan yabancı yazarlardan bazıları şunlardır: Cortazar, Harold Blodgett, Georgina Hammick, Geoffrey Leech, Bill Buford, Boyan Niçev, Walter Allen, Wallace Hildick, Charles Baxter, Isabel Allende, M. H. Abrams, Suzanne Ferguson, Timour Muhidine, Austin M. Wright, John Barth, John Gerlach, Catherine Belsey, Norman Friedman, H. E. Bates, Valerie Shaw, Patricia Craig, John Singleton...

Yerli yazarların inceleme yazılarına baktığımızda ise yazarlarımızın daha çok eser incelemelerine yoğunlaştıkları görülmektedir. Öykü anlayışları irdelenen ve kimi öyküleri incelenen yazarların başında Cemil Kavukçu, Memduh Şevket Esenal, Adalet Ağaoğlu ve Ferit Edgü gelmektedir. Semih Gümüş, Feridun Andaç, Mehmet Güler ve Nedret Tanyolaç Öztokat gibi eleştirmenler eser incelemelerinin yanında öykü kuramıyla ilgili inceleme yazılarıyla da okurun ilgisini çekmeyi başarmışlardır. Dergide inceleme yazıları yayımlanan yerli yazarlardan bazıları şunlardır: Uğur Kökden, Feridun Andaç, Nedret Tanyolaç Öztokat, Adalet Ağaoğlu, M. Sadık Aslankara, Mustafa Durak, Ülker İnce, Sevim Gündüz Raşa, Hürriyet Yaşar, Hüseyin Peker, Konur Ertop, Mehmet Kanar, Perihan Önder, Emre Gültekin, Semih Gümüş, Şenay Kara, Zeynep Bilge, Sinem Yazıcıoğlu, Hakan Sazyek, Türkan Araz, Esra Melikoğlu, Behçet Çelik, Alev Bulut, Zehra İpşiroğlu, Sevinç Özer, Gökçen Ezber, Tufan Erbarıştıran...

Adam Öykü dergisi usta yazarlarla ve tanınmış eleştirmenlerle söyleşiler yaparak usta kalemlerin yazarlık serüvenlerinin, deneyimlerinin genç öykücülere ve okurlara ulaşmasında önemli rol oynamıştır. Dergide deneyimli yazarlara öykü yazmaya ne zaman başladıkları, hangi yazarlardan etkilendikleri, günümüz genç öykücülerini beğenip beğenmedikleri, öyküyle roman ve şiir gibi türler arasında ne tür bir bağ olduğu, öykü dergilerinin edebiyatımıza ne tür katkılar sunduğu, öykü ile hikâye arasında fark görüp görmedikleri türünden sorular yöneltilmiştir. Derginin ilk yirmi beş sayısında düzenli olarak her sayıda bir söyleşi yapılırken daha sonraki sayılarda düzensiz aralıklarla söyleşiler yayımlanmıştır. Dergide sırasıyla şu deneyimli isimlerle söyleşi yapılmıştır: Tarık Dursun K., Nezihe Meriç, Füzuran, Oktay Akbal, Tahsin Yücel, Muzaffer Buyrukçu, Tomris Uyar, Hulki Aktunç, Ferit Edgü, Selim İleri, İnci Aral, Erdal Öz, Necati Tosuner, Adalet Ağaoğlu, Nedim Gürsel, Fethi Naci, Füsun Akatlı, Memet Fuat, Enis Batur, Tahsin Yücel, Feridun Andaç, Orhan Koçak, Cemil Kavukçu, Fakir Baykurt, Orhan Duru, Hasan Ali Toptaş, Mustafa Kutlu, Adnan Özyalçiner, Erhan Bener, Pınar Kür.

Dergide genç öykücülerle de söyleşi yapıldığı görülmektedir. Genç öykücülerle yapılan söyleşiler genellikle genç öykücülerin yeni yayımlanan eserleriyle ilgilidir. Genç öykücülerin yanında kimi zaman deneyimli yazarlarla da yeni yayımlanan eserleriyle ilgili yapılan söyleşiler yayımlanmıştır. Süreyya Evren,

Faruk Duman, Mehmet Baydur, Dost Körpe, Ayfer Tunç, Nezihe Meriç, Hulki Aktunç, Mehmet Yaşın, İnci Asena ve Akın Sevinç yeni yayımlanan eserleriyle ilgili kendileriyle söyleşi yapılan yazarlardır. Söyleşilerde Semih Gümüş, Feridun Andaç, Nalan Barbarosoğlu, Pelin Özer, Hürriyet Yaşar, İnan Çetin, Nida Nevra Savcıoğlu konuşmacı olarak karşımıza çıkan yazarlardır.

Adam Öykü; çıkardığı özel sayılarla, yaptığı soruşturmalarla, yayımladığı özel bölümlerle öykü edebiyatımızda eksikliği hissedilen teorik arka planı doldurmayı, öykü edebiyatımızı dünya öykü edebiyatıyla kaynaştırmayı ve geçmişle ilgili değerlendirmelerimizi gözden geçirmemizi amaçlamıştır. Dergide belli aralıklarla başta Feridun Andaç olmak üzere Semih Gümüş, Nalan Barbarosoğlu ve isimleri verilmeyen yabancı yazarlarca yapılan soruşturmalara yer verilmiştir. Çeviri yoluyla okurla buluşturulan yabancı yazarların soruşturmalarında yoğunlaşılan temel nokta kısa kısa öykü türüdür. Dergide İngilizceden çevrilerek verilen “Gelenek ve Kısa Kısa Öykü” adlı ilk soruşturmada on dört yabancı yazarın kısa kısa öyküyle ilgili düşüncelerine yer verilmiştir. “Yeni Bir Yazınsal Türe Doğru” soruşturmasında öyküyle şiir arasındaki yakınlığa, “Uygulamadan Örnekler” soruşturmasında kısa kısa öykünün belirgin özelliklerine, “Atlambaçlar, Kapanlar, Patlangaçlar” soruşturmasında ise kısa kısa öykü türünü karşılayabilecek yeni ismin ne olabileceğine değinilmiştir. Çoğunluğunu Feridun Andaç’ın yaptığı soruşturmalarda ise öykü türünün izleksel yönü, anlatım olanakları, anlamsal boyutları ve öykü yazarlarımızın yazma serüvenleri gibi konular üzerinde yoğunlaşmıştır.

Dergideki kimi soruşturmalar geçmişle ilgili kimi değerlendirmelerimizi gözden geçirmemizi sağlarken kimi soruşturmalar da günümüz öykücülüğüne ve genç öykücülere dikkatlerimizi çeker. Yüz kırk yazara yöneltilen “En Beğendiğiniz Genç Öykücüler Kimlerdir?” sorusu ekseninde yapılan soruşturma ile “2003’te Genç Öykücüler” ve “Yeni Tanıklar” başlıklı soruşturmalar genç öykücülere dikkat çeken soruşturmalardır. Bunun yanında derginin ilk sayısında yapılan unutulmuş, üzerinde yeterince durulmamış öykücülerin kimler olduğu konulu soruşturma geçmişe dair değerlendirmelerimizi gözden geçirmemizi sağlamaktadır.

Adam Öykü, hazırlanan özel sayılar ve özel bölümlerle de yayımlandığı dönemin gündemini belirlemeyi amaçlar gözükmektedir. Derginin 12. sayısı daha önce de değindiğimiz gibi “Kısa Kısa Öykü” özel sayısı olarak yayımlanırken 21. sayı “Günümüz Kadın Yazarları” özel sayısı, 23. sayı ise “Edgar Allan Poe” özel sayısı olarak yayımlanmıştır. Bu özel sayıların yanında derginin 13. sayısında “V. S. Pritchett”, 24. sayısında “Sherlock Holmes”, 29. sayıda “Doğu Öyküleri”, 34. sayıda “Yeni Amerikan Öykücüler”, 53. sayıda “Edebiyatımızda 1950 Kuşağı”, 54. sayıda “Öyküde Dönem Ruh” ve 55. sayıda “Öyküde Çağdaşlaşma ve Birey” özel bölümleri bulunmaktadır. Derginin son sayılarında yayımlanan özel bölümlerde yazar odaklı bir yaklaşımdan tematik inceleme esaslı bir yaklaşıma yönelmenin olduğu görülmektedir.

Adam Öykü dergisi yayımlanan kitap tanıtım yazılarıyla öykü toprağında yeşeren yeni eserlere ilgisiz kalmayarak ve yeni öykü kitaplarını tanıtarak okura kılavuzluk işlevini de yerine getirmektedir. Kitap tanıtım yazılarının pek çoğunda Nedret Tanyolaç Öztokat, Nalan Barbarosoğlu, Hüseyin Peker ve Hürriyet Yaşar gibi yazarların imzası bulunmaktadır. Dergideki kitap tanıtım yazılarının 30. sayıdan sonra azalmaya başladığı görülmektedir. İlk otuz dergide en az üç dört kitabın tanıtıldığı dergide otuzdan sonraki sayıların bazılarında hiç kitap tanıtımı yapılmazken bazılarında ise bir iki kitap tanıtımı ile yetinilmiştir.

B) ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN MİZANPAJ ÖZELLİKLERİ

“Öykü edebiyatımızın gereksinimlerine kendince bir karşılık vermek için yola çıkan”¹⁹ ve bu amaçla 1995 yılı Kasım ayında yayımlanan Adam Öykü, “Mayıs-Haziran 2005” tarihli 58. sayıyla son bulmuştur.

Derginin tüm sayıları 16x24 ebatlarındadır. Derginin tüm sayılarının dış kapakları karton kapak olup bu dış kapaklar her sayıda farklı renkte çıkmıştır. Dergilerin dış kapak rengi her sayıda değişse de kapaklara hakim olan renkler sarı, kırmızı, mavi, yeşil ve grinin farklı tonlarıdır. Dergi kapağının üst ortasında büyük harflerle kapakla aynı renkte “ADAM”, bu kelimenin ikinci harfinden itibaren de harflerin alt kısımlarıyla çok az çıkışacak biçimde “öykü” kelimesi getirilerek derginin ismi yazılmıştır. 9., 10., 26., 40., 53. ve 57. sayılar hariç derginin ismini oluşturan iki sözcükten biri olan “öykü” sözcüğü diğer tüm sayılarda siyah renkte yazılmıştır. Dergi kapağının sol tarafında birkaç sayı hariç diğer tüm sayılarda siyah rengin kullanıldığı sütunun orta kısmına derginin sayısı, onun hemen üstüne de derginin yayımlandığı aylar ve tarih gösterilmiştir. Bu sütunun sol alt köşesine ise Adam Yayınları’nın amblemi konulmuştur.

Dergi isminin altına sırasıyla yayımlanan öyküler “ÖYKÜ”, söyleşiler “BU SAYININ KONUŞMASI”, inceleme, deneme, çözümleme türündeki yazılar “YAZILAR”, kitap tanıtımları “BİR KİTAP BİR YAZI” başlığı altında verilmiştir. Derginin pek çok sayısının dış kapağında bu sıraya uyulurken özel sayılarda, özel bölüm içeren sayılarda ve Marmara depremi gibi felaketlerin anıldığı sayıların kapaklarında bu sıralamaya uyulmamıştır.

Derginin beş sayısı hariç diğer tüm sayılarının arka kapağında geçen sayının içindeki öyküler ve yazılar sıralamaları esas alınarak verilmiştir. Derginin 1. sayısının arka kapağında derginin çıkış yazısı, ön kapağında “17 Ağustos 1999 unutmayacağız...” notunun düşürüldüğü 24. sayının arka kapağında depremde yitirdiğimiz insanlarımızla ilgili bir şiir, 27. sayıda kalıcı öykülerin içimizde var olduğuyla ilgili bir cümle, 41. sayıda Yaşar Kemal’in “Karıncanın Su İçtiği” romanından bir bölümün derginin bir önceki sayısında yayımlandığıyla ilgili duyuru, 53. sayıda ise 20 Haziran 2004’te yaşamını yitiren öykücü Mehmet Günsür’ün sevgiyle anılacağıyla ilgili kısa bir not verilmiştir.

Derginin sayfa sayısında ciddi bir değişiklik olmamıştır. Derginin sayfa sayısı yüz altmıştır. Derginin ön sayfalarından biri derginin künye bilgileriyle birlikte içindekiler bölümüne ayrılmıştır. İlk on dokuz sayının arka kapağında önceki bir iki sayfa “BU SAYININ YAZARLARI” başlığıyla dergide yazısı yayımlanan yazarlarla ilgili bir iki cümlelik bilgiye ayrılmıştır. Bu sayfaların dışındaki ilk ve son dört sayfa

¹⁹ İmzasız, “niçin bir öykü dergisi”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s. Arka Kapak.

Adam Yayınları'ndan çıkan kitapların reklamları ve öykü yarışmalarının duyurusu için kullanılmıştır.

Derginin yayım hayatı boyunca genel yayın yönetmenliği görevini Semih Gümüş yürütmüştür. Semih Gümüş, derginin genel yayın yönetmenliğini başarılı bir şekilde yürütmüştür. Onun bu başarısının sırrı Adam Yayınları'nın yerli yayınlar editörü Memet Fuat'ın da gözünden kaçmamıştır. Memet Fuat *“Adam Öykü'nün genel yayın yönetmeni Semih Gümüş derginin yalnızca içeriğiyle ilgilenmiyor, harflerin seçimi, sayfaların düzeni, her şey onun sorumluluğunda. Bilgisayarının başında çalışıp duruyor.”*²⁰ diyerek Semih Gümüş'e hakkını teslim etmiştir. Memet Fuat gibi Ömer Lekesiz de Semih Gümüş'ün dergideki başarısını fark eden yazarlarımızdan biridir:

*“Yerli eleştiriye istikamet kazandıran nitelikli kitapları bir yana, sadece Adam Öykü dergisi bile Semih Gümüş'ün edebiyatımızdaki birkaç iyi adamdan biri olduğunu belgelemeye yeterlidir.”*²¹

Semih Gümüş'ün dergi için ne kadar önemli biri olduğu ayrılmasının ardından derginin kapanmasıyla anlaşılmıştır.

Derginin Anadolu Yayıncılık A.Ş. adına sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü görevini 43. sayı da dahil İnci Asena yürütmüştür. 19 Aralık 2002'de yaşamını yitiren Memet Fuat'ın ardından yazı işleri müdürlüğü görevinde değişiklik olur. 44. sayıdan itibaren yazı işleri müdürlüğü görevine Nazar Büyüm getirilmiştir.

Derginin ilk beş sayısındaki yönetim ve yazışma adresi “Büyükdere Caddesi, Üçyol Mevkii, 57/3, 80725, Maslak-İstanbul”dur. Altıncı sayıdan itibaren yönetim ve yazışma adresi değişmiştir. “Küçükparmakkapı Sokak, No:17, 80060, Beyoğlu-İstanbul” adresi derginin son sayısına kadar değişmeden yönetim ve yazışma adresi olarak kalmıştır.

Adam Öykü dergisinin fiyatı çok sık aralıklarla artmıştır. Derginin fiyatındaki artışlar şu şekildedir: ilk sayıdan dördüncü sayıya kadar 350.000 TL, beşinci sayıdan onuncu sayıya kadar 500.000 TL, on birinci sayıdan on dördüncü sayıya kadar 600.000 TL, on beşinci sayıdan on dokuzuncu sayıya kadar 750.000 TL, yirminci sayıdan yirmi üçüncü sayıya kadar 1.000.000 TL, yirmi dördüncü sayıdan yirmi dokuzuncu sayıya kadar 1.250.000 TL, otuzuncu sayıdan otuz yedinci sayıya kadar 1.750.000 TL, otuz sekizinci sayıdan kırkıncı sayıya kadar 2.500.000 TL, kırk birinci sayıdan kırk dördüncü sayıya kadar 3.000.000 TL, kırk beşinci sayıdan kırk yedinci sayıya kadar 3.500.000 TL, kırk sekizinci sayıdan son sayıya kadar

²⁰ Fuat, *a.g.e.*, s.151

²¹ Erişim: [<http://yenisafak.com.tr/yazarlar/OmerLekesiz/notos-oykunun-daminda-var-bir-saksagan/23039>], Erişim Tarihi: 1 Temmuz 2013 saat:23.55

4.000.000 TL. Derginin fiyatında çok sık artış olmasında o dönem Türkiye’inde yaşanan ekonomik krizin ve dergi yayımlamanın ekonomik zorluklarının etkili olduğunu düşünmekteyiz.

Resimsiz, düzyazı şeklinde çıkarılmış yüz altmış sayfalık bir öykü dergisinin okuru sıkacağı düşünülmüş olacak ki Adam Öykü dergisinde bu tarz bir monotonluğu kıracak görsel birtakım öğeler kullanılmıştır. Dergide görsel anlamda göze çarpan ilk özellik Semih Poroy ve Necati Abacı’nın öykülerin içerikleriyle uyumlu çizimleridir. Dergide görsel zenginlik sağlamak adına bu çizimlerle de yetinilmeyerek kimi ressamların tablolarına ve özellikle söyleşilerde yazarların fotoğraflarına yer verilmiştir. Adam Öykü’de tablolarına ya da desenlerine yer verilen ressamlar şunlardır: Larry Rivers, Komet (Gürkan Coşkun), Eugene Delacroix, Francisco Goya, Picasso, Lucian Freud, Edvard Munch, Edvard Hopper, John Donat, Mehmet Ulusel, Georges Seurat, George Tooker.

Adam Öykü dergisinin Öz Türkçeci bir dil politikasına sahip olduğu söylenebilir. Nitekim gerek Semih Gümüş’ün gerekse dergiye sıklıkla inceleme, eleştiri ve öykü türünde yazılarıyla katkı sunan Nedret Tanyolaç Öztokat, M. Sadık Aslankara ve Hürriyet Yaşar yazılarında Arapça ve Farsça kelimeleri kullanmaktan kaçındıkları gibi öykülerinde Türkçe karşılığı olan bir kelimenin Arapça ya da Farsça versiyonunu kullanan yazarları eleştirmişlerdir:

“Tutarsız bir Türkçeyle yazdığının ayrımında mı Behçet Çelik? Muamma, hakikat, minnet, mertebe, muhteşem, şevk, kasvet, sohbet, indeks, poşet, nüsha... gibi kimi eski, kimi yeni yabancı sözcüklerin yanında, bencileyin, tavaf... gibi çok eski sözcüklere de özenbiliyor. ‘Geri çevirme’nin ya da ‘istememe’nin daha uygun düşeceği bir tümcede bile ‘reddetme’yi kullanabiliyor.”²²

Semih Gümüş, Adam Öykü’nün 15. sayısında “Fayton Öykü” dergisinin çıkışını duyurduğu ve dergi yönetimine iyi bir yayın yaşamı temennisinde bulunduğu yazıda bir öneride de bulunur. Semih Gümüş, Fayton Öykü dergisinde usta yazarların öykülerinin son sayfalarda, genç öykücülerin öykülerinin ise ilk sayfalarda verilmesini doğru bulmaz. Semih Gümüş, Adam Öykü’de bu hususa dikkat ederek yabancı yazarların ve Türk öyküsünün usta yazarlarının öykülerine öncelik vermiş, genç öykücülerin öykülerini ise derginin son sayfalarında yayımlatmıştır.

Adam Öykü dergisine değişik zamanlarda yeni bölümler eklenmiş ve kimi bölümler de çıkarılmıştır. Derginin ilk on sayısında “Unutulmuş Öyküler” bölümü düzenli bir şekilde yer alırken, sonraki sayılarda bu bölüm çıkarılmıştır. Yine Semih Gümüş’ün sonraki sayılarda sıklıkla kullanacağı “Dergilerde Öykü” bölümü ancak bir iki sayıda devam etmiştir. Yazarların ne yaptığı ve ne okuduğu ile ilgili okurla

²² Hürriyet Yaşar, “Adam Öykü Dergisi”, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.157

yazar arasında köprü kurmak adına hazırlanan “Ne yazıyor, Ne okuyorlar” bölümü de birkaç sayı yayımlandıktan sonra kaldırılmıştır.

Memet Fuat, Adam Öykü’nün hazırlık aşamasına tanıklık ettiğini ve Semih Gümüş’ün “*güzel, pırıl pırıl, yüz altmış sayfalık doyurucu bir dergi*”²³ çıkardığını ifade etmiştir. Başlarda Memet Fuat’ın da belirttiği gibi pırıl pırıl çıkan derginin on dokuzuncu sayısından başlamak üzere gerek yazımda gerekse sayfa basımında birtakım aksaklıklar görülmeye başlamıştır. 19. sayının “İyi ve Kötü” adlı son öyküsünde “terlikleri” yazılması gerekirken yanlışlıkla “terlikelir”, “elbise” yerine “elmise” yazılmıştır. Aynı öyküde “*Buna karşın, Yarım bodrum, sigara dumanından boğulmak üzere olduğu kahve de ölümü düşünmesi ilginç.*” cümlesi anlatım açısından bozuktur. 17. sayıda Leyla Ruhan Okyay’ın 114.-116. sayfalar arasında yayımlanan “Semerkant” öyküsü eksik verilmiştir. Bu yüzden de derginin 18. sayısında bu öykü tekrar yayımlanmıştır. Günel Altıntaş’ın derginin 26. sayısında yayımlanan “Kabahat” isimli öyküsü, 27. sayıda yeniden yayımlanmıştır. Ne var ki bu öykünün niçin ikinci kez yayımlandığı belirtilmemiştir. Ekin Cengizkan’ın “Toprak” ve “Bir Anlık” isimli kısa öyküleri 29. sayıda yanlışlıkla Ali Cengizkan adıyla yayımlanmış ve sözkonusu yanlışlık sonraki sayıda düzeltilmiştir. Bunların dışında 34. sayıda Yüksel Pazarkaya’nın “Habilfontes” öyküsünde, İnci Asena ile yapılan söyleşide, Hürriyet Yaşar’ın “Bisiklet” öyküsünde ve Leyla Burcu Dünder’ın “Dede Korkut’tan Murathan Mungan’a Deli Dumrul” isimli inceleme yazısında yazım ve basım yanlışları yapılmıştır. Derginin 37. sayısında Somerset Maugham’ın, 40. sayıda Muzaffer Buyrukçu’nun öykülerinde sayfa numaraları yanlış basılmıştır. Yine 36. sayıda Müge İplikçi ile Jale Sancak’ın öyküleri yanlış basıldığından, 39. sayıda da Almıla Özdek’in inceleme yazısı eksik yayımlandığından sonraki sayılarda sözkonusu eserler yeniden yayımlanarak ya da eksik sayfa verilerek bu yanlışlıklar düzeltilmeye çalışılmıştır.

²³ Fuat, *a.g.e.*, s.33

C. ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN SİSTEMATİK DİZİNİ

C.1. Kronolojik Dizin

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 1, Kasım-Aralık 1995

Kemal, Yaşar, “Fırat Suyu Kan Akıyor Baksana”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.5-11, (rom.)

Nesin, Aziz, “Demirel’den Şellefyan’a Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.12-16, (mek.)

Ağaoğlu, Adalet, “Rabia’nın Dönüşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.17-28, (öyk.)

K., Tarık Dursun, “Yaşama Dönüklük. Doğru Tanı.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.29-36, (Söyl.)

Naci, Fethi, “Onat Kutlar’ın Hikâyeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.37-49, (e.)

Özlü, Demir, “Bir Odanın Dört Görünüşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.50-52, (öyk.)

Edgü, Ferit, “İbrahim’in Oğlu İbrahim’in Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.53-64, (öyk.)

Kökden, Uğur, “Borges Öykücülüğü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.65-70, (inc.)

İleri, Selim, “Köpük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.71-76, (çöz.)

Maclean, Norman, “Tahtacılık, Pezevenklik ve ‘Dostun, Jim’e Dair, (Çev. Ayşe Gül Güre), Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.77-92, (öyk.)

İmzasız, "Başlangıcından bugüne, öykücülüğümüzde unutulmuş ya da yeterince üstünde durulmamış değerler var mıdır? Nedenleri nelerdir?", (Katılanlar: Salim Şengil, Necati Cumalı, Zeyyat Selimoğlu, Mehmet H. Doğan, Tarık Dursun K., Tahsin Yücel, Konur Ertop, Doğan Hızlan, Alpay Kabacalı, Güven Turan, Selim İleri), Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s. 93-106., (sor.)

Aliye, Zeynep, “Labirent Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.107-113, (öyk.)

Çiçekoğlu, Feride, “Yanık Fotoğraflar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.114-119, (öyk.)

Gümüş, Semih, “Yolda: İnsancıl Bir Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.120-124, (e.)

Byatt, A.S., “E.M.Forster’in Öldüğü Gün”, (Çev. Ayşe Ünal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.125-138, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Karşılaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.139-142, (öyk.)

Özay, Mahmut, “İhtiyar Elma Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.143-146, (öyk.)

Andaç, Feridun, “Saptamalar, Yönelimler, Buluşmalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.147-151, (sor.)

Gümüş, Semih, “Böyle Yaşıyoruz Artık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.152-153, (kit.tan.)

Evren, Süreyya, “Zaman Zaman Öyküleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.153-154, (söyl.)

İmzasız, “Öykü Dünyasından Haberler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.155-156, (hbr.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 2, Ocak-Şubat 1996

Meriç, Nezihe, “Yandırma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.5-17, (öyk.)

Meriç, Nezihe, “Bir yazar zaten çağının tanığıdır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.18-24, (söyl.)

Ağaoğlu, Adalet, “Çınlama”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.25-33, (öyk.)

Baykurt, Fakir, “Bosnalı Merdan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.34-37, (öyk.)

Naci, Fethi, “Cemil Kavukçu’nun Yeni Hikâye Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.38-47, (e.)

Özlü, Demir, “Galata’daki Oda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.48-49, (öyk.)

Nabokov, Vladimir, “İlk Aşk”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.50-57, (öyk.)

Blodgett, Harold, “Kısa Öykü Tekniği”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.58-83, (inc.)

- Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Büyük Göz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.84-91, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Evdeki Çıplaklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.92-95, (öyk.)
- De Bernieres, Louis, “Etiketler”, (Çev. Feride Çiçekoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.96-103, (öyk.)
- Güngör, Necati, “Yörük Hikâyecinin Ölümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.104-106, (Hatıra)
- Andaç, Feridun, “Öykü Derken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.107-110, (inc.)
- Tunç, Ayfer, “Mağara Arkadaşları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.111-132, (öyk.)
- Demir, Mehmet, “Kapının Sesi, Ardında Yağmurun Sesini Bırakarak Yiten...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.133-135, (öyk.)
- Karakaşlı, Karin, “Sis’in Ötesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.136-138, (öyk.)
- Gani, Sedat, “Yollarda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.139-143, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Öykücülüğümüzde 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.144-152, (sor.)
- Baydur, Mehmet, “Gözün Kahverengi Suyu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.153-155, (söyl.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Şarkıyı Dinlerken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.155-156, (kit.tan.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Dolunay Vardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.156, (kit.tan.)
- Yaşar, Hürriyet, “Sevgi Ekmektir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.156-57, (kit.tan.)
- İmzasız, “Öykü Dünyasından Haberler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.158, (hbr.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 3, Mart-Nisan 1996

- Ağaoğlu, Adalet, “İki Yaprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.5-9, (öyk.)

- Özlü, Demir, “Eczane”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.10-14, (öyk.)
- İleri, Selim, “Mahalle Kahvesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.15-20, (çöz.)
- Füruzan, “Bir İstanbul Romanı/Ara Görüntüler...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.21-32, (öyk.)
- Füruzan, “Füruzan İle Dünden Bugüne-Parasız Yatılı’nın 25.Yılında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.33-42, (söyl.)
- Gümüş, Semih, “Yalınlığın Ürettiği Yetkinlik: Nehir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.43-48, (e.)
- Montale, Eugenio, “Pijamalı Adam-Bir İngiliz Centilmeni”, (Çev. Hakan Eren), Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.49-52, (öyk.)
- Ay, Behzat, “Kaniş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.53-55, (öyk.)
- Coşkun, Ayfer, “ Bir Sonbahar İkindisinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.56-62, (öyk.)
- Güngör, Necati, “O Benim Teyzemdi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.63-67, (öyk.)
- Baydur, Mehmet, “Büyük Dalgınlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.68-72, (öyk.)
- Cortazar, Julio, “Ele Geçirilen Ev-Merdiven Çıkma Yönergesi”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.73-78, (öyk.)
- Yumer, Hür, “Bir Arayışın Notları... Yazının Bir Ahlakı Vardır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.79-84, (d.)
- Bucak, Nevra, “Bozkırların Türküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.85-88, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Telsiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.89-93, (öyk.)
- Abish, Walter, “İstanbul Yazıları”, (Çev. Nihal Geyran Koldaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.94-102, (öyk.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Barbey d’Aurevilly’de Öyküleme Teknikleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.103-107, (inc.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Akşam Sefası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.108-113, (öyk.)
- Aytaç, Ercüment, “Dere”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.114-118, (öyk.)

Ahmet, Kemal, “Ağlayan Nar ile Gülen Ayva”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.119-122, (öyk.)

Hikmet, Nazım, “Kemal Ahmet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.121, (ş.)

Hikmet, Nazım, “Bir Ölü ve Bir Kitap”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.122, (kit.tan.)

Cevat, Ahmet, “Kemal Ahmet Hakkında Bir Yazı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.123, (Hatıra)

Andaç, Feridun, “Öykü Ayrıntıdadır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.124-130, (sor.)

İmzasız, “Başlangıcından Bugüne Türk Öykü Kitapları Zamandizini”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.131-146, (bibl.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Aşkımumya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.147-148, (kit.tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Harran’da Dolunay”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.149-150, (kit.tan.)

Yaşar, Hürriyet, “Domingo Garcia’dan Geriye Kalan Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.150-151, (kit.tan.)

İmzasız, “Öykü Dünyasından Haberler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.152-155, (hbr.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 4, Mayıs-Haziran 1996

Şengil, Salim, “Sancak-İskele”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.5-6, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Batık Bir Gemi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.7-10, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Bir Öykü Evreni Yazarın Evreninden Bir Parçadır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.11-18, (söyl.)

Baykurt, Fakir, “Nezihe Meriç/Gecede Bir Kuş Gibi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.19-24, (Hatıra)

Baroja, Pio, “Yas Tutan Kadın”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.25-27, (öyk.)

Moravia, Alberto, “İzler”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.28-32, (öyk.)

- Ağaoğlu, Adalet, “Yedigün 1934 Hikâyeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.33-39, (inc.)
- Kabakçioğlu, Güngör, “Bir Mask’in Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.40-41, (Hatıra)
- İleri, Selim, “Kalinikhta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.42-47, (çöz.)
- Kavukçu, Cemil, “Nolya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.48-62, (öyk.)
- Azar, Adnan, “Uçurumlar /Birinci Uçurum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.63, (öyk.)
- Hammick, Georgina, “Kısa Öykü Adına Bir Savunma”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.64-68, (inc.)
- Gümüş, Semih, “Mirza Neyi Anlatır?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.69-75, (e.)
- Muhidine, Timour, “Türkiye’de Öykü Romandan Daha İyi Bir Durumda.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.76-79, (söyl.)
- Sarısözen, Vecihi, “Yaban”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.80-91, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Dışarda Kar Vardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.92-95, (öyk.)
- Gunesekera, Romesh, “Yaban Ördeği”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.96-100, (öyk.)
- Males, Bill, “Dişçide”, (Çev. Elif Taşçioğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.101-105, (öyk.)
- Aslankara, M.Sadık, “Bir Öykü Bahçesi İçin Evirip Çevirmeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.106-111, (inc.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Dünya Öyküleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.112-117, (kit.tan.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “İçimin Şarkısı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.118-121, (öyk.)
- Karınca, Eray, “Çökelez”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.122-129, (öyk.)
- Karagöz, Erkan, “Jojik’in Kapı Bir Komşusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.130-135, (öyk.)
- Tez, Orhan, “Bir Düş / Dizini – Bir Gecekondu Çıkmazı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.136-138, (öyk.)

- Ata, Nurullah, “Kırk Birinci İğne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.139-142, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Öykünün Serüvenine Tanıklık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.143-149, (sor.)
- Yaşar, Hürriyet, “Düş Gölgesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.150-151, (kit.tan.)
- Öztürk Baysan, Füsun, “Karmakarışık Öyküler Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.151-152, (kit.tan.)
- Öztürk Baysan, Füsun, “Talan Yorgunları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.152-153, (kit.tan.)
- İmzasız, “Öykü Dünyasından Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.154-155, (hbr.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 5, Temmuz-Ağustos 1996

- Şengil, Salim, “Kukuleta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.5-7, (öyk.)
- Ağaoğlu, Adalet, “Asri Zamanlar Kilimi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.8-9, (öyk.)
- Selimoğlu, Zeyyat, “Kısa Öykü Deyince...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.10-12, (d.)
- Selimoğlu, Zeyyat, “Müzik Perisi ile Doğduyıldız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.12-13, (öyk.)
- Yücel, Tahsin, “Yapıt”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.14-22, (öyk.)
- Yücel, Tahsin, “Benim İçin Yazın, Bireyden Bireye Bir İletişimdir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.23-37, (söyl.)
- Cortazar, Julio, “Öykü ile Yakın Çevresi Üstüne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.38-45, (d.)
- Marquez, Gabriel Garcia, “Boğulmuşların En Yakışıklısı”, (Çev. Rita Urgan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.46-50, (öyk.)
- Meriç, Nezihe, “Çavlanın İçinde Sessizce 2”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.50-57, (Hatıra)
- Bener, Erhan, “Maria Del Reposo”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.58-69, (öyk.)

- Özlü, Demir, “Zamklı Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.70-76, (öyk.)
- İleri, Selim, “Bazı Etkilenmeler Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.77-82, (d.)
- Pritchett, V.S., “Bir Aile Babası”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.83-91, (öyk.)
- Smith, Iain Crichton, “Ölüş”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.92-94, (öyk.)
- Acar, Turgut, “Düşün Dördüncü Köşesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.95-99, (öyk.)
- Özcan, Saffet, “Bağ Bekçisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.100-104, (öyk.)
- Cengiz, Haluk, “Argos”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.105-108, (öyk.)
- Suda, Orhan, “Gerekli Bir Düzeltme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.109-110, (değ.)
- Yılmaz, Duran, “Kışlak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.111-118, (öyk.)
- Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Öykünün İçinde En Korktuğum Tuzaklardan Biri Duygusalılık, Biri Ukalalık, Öteki de Süsleme...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.119-125, (söyl.)
- İplikçi, Müge, “Keşif I-II”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.126-129, (öyk.)
- Aksüt, Funda, “Erzurum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.130-134, (öyk.)
- Gürdal, Ayşegül, “Sabırsız Tokmak ya da Kaçamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.135, (öyk.)
- Gürdal, Ayşegül, “Korkuyu Beklerken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.135-136, (öyk.)
- Gürdal, Ayşegül, “Ya Güneş Bir Sabah Doğmazsa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.136, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “‘Mizah’ Yazarlığından Gülmece Öykücülüğüne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.137-147, (sor.)
- Semih, Mehmet, “Başlangıcından Bugüne Mizah Öyküsü Kitapları Zamandizini”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.148-151, (bibl.)

Yaşar, Hürriyet, “Despina’nın Gözyaşları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.152-153, (kit.tan.)

Özkan, Kaan, “Beyoğlu’nun Eski Ustaları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.153-154, (kit.tan.)

İmzasız, “Öykü Dünyasından Haberler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.155-158, (hbr.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 6, Eylül-Ekim 1996

Mansfield, Katherine, “Bayan Brill”, (Çev. Şengün Oral), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.7-11, (öyk.)

Mansfield, Katherine, “Bir Fincan Çay”, (Çev. Şengün Oral), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.12-17, (öyk.)

Leech, Geoffrey N.; Short, Michael H., “Üslup Düzeyleri”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.18-28, (inc.)

Baykurt, Fakir, “Cümlelerin Berberi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.29-38, (öyk.)

Buyrukçu, Muzaffer, “Yazarken Yaşamak, Bütün Yaşam Biçimlerinin En Anlamlısıdır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.39-57, (söyl.)

Çiçekoğlu, Feride, “Berlin’de Bis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.58-63, (öyk.)

Drabble, Margaret, “Bir Başarı Öyküsü”, (Çev. Gamze Varım), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.64-72, (öyk.)

Harris, Jane, “Nasıl Değil Neden”, (Çev. Banu Aksu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.73-78, (öyk.)

Kökden, Uğur, “Refik Halit Karay’ın Gurbet Hikâyeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.79-84, (inc.)

Sarısözen, Vecihi, “Kapana Düşmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.85-86, (öyk.)

Karagöz, Erkan, “Anadolu’da Bir Çam Ağacıydı Anastas Amca”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.87-89, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Kakülüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.90-93, (öyk.)

Korolenko, Vladimir, “Işıklar”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.94, (öyk.)

Spiro, György, “Erginleşmenin Yolları”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.95-97, (öyk.)

Spiro, György, “Seni Gördüm Düşümde”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.97-98, (öyk.)

Durak, Mustafa, “Tahsin Yücel’in Büyükbaba Öyküsünde Kişiliksel Olma ve Bölünme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.99-112, (inc.)

Yavaşlı, Aydoğan, “Onlar... Hikâyeleri... Biz...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.113-114, (d.)

Bilgin, Sibel, “Jozefina’nın Yüzü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.115-121, (öyk.)

Aksüt, Funda, “İzmit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.122-127, (öyk.)

Eryürük, Adem, “Korkuyu Korkutan Korku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.128-130, (öyk.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Füzûzan Okuması: ‘Gül Mevsimidir’ Ya Da Bir Tutku Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.131-136, (çöz.)

Berçmen, Faik, “Kurtaramadığım Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.137-140, (öyk.)

Andaç, Feridun, “Yazma Bilincinin Yurdunda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.141-150, (sor.)

İmzasız, “Öykü İçin Neler Dediler?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.151, (değ.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Yaz Gecesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.152, (kit.tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Yıl Başında İki ‘Kalamış’ ”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.153-154, (kit.tan.)

İmzasız, “Öykü Dünyasından Haberler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.155-156, (hbr.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 7, Kasım-Aralık 1996

Meriç, Nezihe, “Oya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.5-7, (öyk.)

Özlü, Demir, “Orada Kalmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.8-11, (öyk.)

- Mérimée, Prosper, “Mateo Falcone”, (Çev. Murat Alpar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.12-21, (öyk.)
- Woolf, Virginia, “Kew Bahçeleri”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimless), Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.22-27, (öyk.)
- Uyar, Tomris, “Kristin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.28-30 (öyk.)
- Uyar, Tomris, “Oyalayıcı Bir Şey Yazmaktansa, Kopkoyu Bir Karanlığı Yeğlerim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.31-37 (söyl.)
- Batur, Enis, “Benim Öykülerim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.38-40, (d.)
- Paz, Octavio, “Mavi Demet”, (Çev. Zeynep Avcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.41-42, (öyk.)
- Zuniga, Juan Eduardo, “Çingene”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.43-44, (öyk.)
- Zuniga, Juan Eduardo, “Gül”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.44-45, (öyk.)
- Llosa, Mario Vargas, “Ağız”, (Çev. Hakan Eren), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.46-48, (öyk.)
- Demirtaş, Metin, “Karga ile Tilki Ya Da Karga Tilkiye Enayiliğinden Mi Kaptırdı Peyniri?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.49-52, (öyk.)
- Güler, Mehmet, “İstasyon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.53-57, (öyk.)
- Dölek, Sulhi, “Kuşatma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.58-62, (öyk.)
- Gümüş, Semih, “En Beğendiğiniz Genç Öykücüler Kimlerdir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.63-66, (sor.)
- Kavukçu, Cemil, “Ben Yaşamadığım, Duyumsamadığım Şeyleri Yazamıyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.67-71, (söyl.)
- Kavukçu, Cemil, “Amca İhsan’ın Tarlaları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.72-75, (öyk.)
- Esen, Nüket, “Murathan Mungan’ın İki Hikâyesinde ‘Ben’ ve ‘Öteki’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.76-82, (inc.)
- Altınel, Şavkar, “Mevrouw Jirman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.83-88, (öyk.)
- Mağden, Reha, “Yazgıların Tableti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.89-96, (öyk.)

- Aslankara, M. Sadık, “Genç Öykücüler Ne Diyor?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.97-105, (inc.)
- Gümüş, Semih, “Bir Anlatı Olarak, Kısa Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.106-115, (d.)
- Tez, Orhan, “Küçük Bir Toz Parçası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.116-117, (öyk.)
- Ulay, Faruk, “Mevsim Salatası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.118-128, (öyk.)
- Okuyay, Leyla Ruhan, “Onlar Denize Karıştılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.129-132, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Bir Sarı Elbise Peşinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.133-134, (öyk.)
- Şenkon, Attila, “Yürek Küstü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.135-136, (öyk.)
- Gürdal, Ayşegül, “Bugün Ne Yaptın Kabusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.137, (öyk.)
- Yalçın, Murat, “Üç Beş Dakikalık Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.138-140, (öyk.)
- İlhan, Attila, “Geceleyin Rüya Görürüz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.141-145, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Bir Öykü Dünyası Kurabilmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.146-153, (sor.)
- İmzasız, “Öykü İçin Neler Dediler?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.154, (değ.)
- Yaşar, Hürriyet, “Aynalara Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.155-156, (kit.tan.)
- Yaşar, Hürriyet, “Yazyalnızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.156-157, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 2, Sayı: 8, Ocak-Şubat 1997

- Greene, Graham, “Masum”, ”, (Çev. Zeynep Cünüoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.7-11, (öyk.)
- Unsworth, Barry, “İfigenya Hampstead’de”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.12-14, (öyk.)

- Kudret, İhsan, “Dalavere Memet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.15-19, (öyk.)
- Avcı, Zeynep, “Kasabadaki Orkideler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.20-36, (öyk.)
- Aktunç, Hulki, “Hikâyenin Kaynaklarına Bakmak Bir Zorunluluktur.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.37-49, (söyl.)
- Carter, Angela, “Öpücük”, (Çev. Nurgül Deveci), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.50-52, (öyk.)
- Malouf, David, “Kış Güneşi”, (Çev. Şavkar Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.53-58, (öyk.)
- Buford, Bill, “Öykü Anlatımının Çekiciliği”, (Çev. Yavuz Yener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.59-62, (inc.)
- Tosuner, Necati, “Sonra...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.63-65, (öyk.)
- Tosuner, Necati, “Öykü Bitince, Okuyanın Kafasında Sürmesini Seviyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.66-69, (söyl.)
- Murat, Fatma, “Gecenin Bedeline Dönüşmeden”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.70-73, (öyk.)
- Carey, Peter, “Mutluluk Öyküsü”, (Çev. Pelin Özer- Gamze Varım), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.74-77, (öyk.)
- Yücel, Şükran, “Ses”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.78-84, (öyk.)
- İnce, Ülker, “Sıcak Öğle Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.85-91, (inc.)
- Niçev, Boyan, “Yordan Radiçkov Üzerine”, (Çev. Ülker İnce), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.89-91, (inc.)
- Sarısözen, Vecihi, “Atlantis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.92-93, (öyk.)
- Sancak, Jale, “Öyle Bir Sevda ki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.94-99, (öyk.)
- Asan, Ömer, “Olmuyor, Olmuyor, Olmuyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.100-102, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “İnce ve Güzel”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.103-106, (öyk.)
- Raşa, Sevim Gündüz, “Öykü Yazmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.107-112, (inc.)

- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Çınlama’da Anlatı Çözümlemesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.113-117, (inc.)
- Körpe, Dost, “Eylül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.118-130, (öyk.)
- Kaygusuz, Sema, “Çitlembik Yiyen Ölüler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.131-136, (öyk.)
- Uşaklıgil, Halit Ziya, “İçecek Su”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.137-140, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Öykünün Anlamsal Boyutları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.141-149, (sor.)
- Güven, Cenap, “Memleketin Yüksek Menfaatleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.150-152, (öyk.)
- Sözer, Atay, “Biz Namuslusuna Çattık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.153-155, (öyk.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Çizgili Sarı Defter”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.156-157, (kit.tan.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Mucizevî Mandarin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.157-158, (kit.tan.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Kıraç Dağlar Kar Tuttu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.158, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 2, Sayı: 9, Mart-Nisan 1997

- Özlü, Demir, “Pia ile Bir Öğleden Sonrası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.5-8, (öyk.)
- Apollinaire, Guillaume, “Şairlerin Peçetesi”, (Çev. Eray Canberk), Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.9-12, (öyk.)
- Hemingway, Ernest, “Yağmurda Kedi”, (Çev. Nezih Onur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.13-16, (öyk.)
- Edgü, Ferit, “Türk Edebiyatında Öykünün, Romandan Daha Önemli Bir Yer Tuttuğuna İnanıyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.17-28, (söyl.)
- Pazarkaya, Yüksel, “Biz Nerdeyiz, Ah Nerde?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.29-34, (öyk.)
- Allen, Walter, “İngilizcede Kısa Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.35-44, (inc.)

- Hidayet, Sadık, “Sampinge”, (Çev. Mehmet Kanar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.45-49, (öyk.)
- Coşkun, Ayfer, “Duran Zaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.50-55, (öyk.)
- Balkız, Ali, “Bu Öyküyü Kim Yazdı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.56-62, (öyk.)
- Aktunç, Semra, “Salyangozlu Ev”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.63-65, (öyk.)
- Kavukçu, Cemil, “Kovan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.66-78, (öyk.)
- Aslankara, M. Sadık, “Bir Yanı ‘Kıraç Dağlar...’ Bir Yanı ‘Elifi Bahar’...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.79-89, (inc.)
- Yaşar, Hürriyet, “Kemal Tahir’in Tek Öyküsünde İpuçları: ‘Nam Uğruna’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.90-94, (inc.)
- Yalçın, Murat, “Parçalı Bulutlu Havalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.95-97, (d.)
- Yıldız, Ahmet, “Beşinci Katta Bir Pencere”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.98-104, (öyk.)
- Karınca, Eray, “Rastlantı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.105-109, (öyk.)
- Okyay, Leyla Ruhan, “Bronz Düş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.110-113, (öyk.)
- Körpe, Dost, “Doc”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.114-118, (öyk.)
- Demir, Mehmet, “Güneş, Kadın, Bir de Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.119-121, (öyk.)
- Gündüz, Seçkin, “Düşler Güçlenirken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.122-128, (öyk.)
- Çilingir, Sedat, “Sokak...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.129-131, (öyk.)
- . Raşa, Sevim Gündüz, “Öykü Yazmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.132-140, (inc.)
- Tarancı, Cahit Sıtkı, “İnsanlar Böyledir İşte...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.141-143, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Öyküde İzleksel Olan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.144-152, (sor.)

İmzasız, “Öykü İçin Neler Dediler?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.153, (değ.)

Yıldıran, Banu, “Ne Kadar da Güzeldir Gitmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.154-155, (kit.tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Geceye Uçurulan Güvercinler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.155-157, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 2, Sayı: 10, Mayıs-Haziran 1997

Meriç, Nezihe, “Bir Yunus”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.5-12, (öyk.)

Aldecoa, Ignacio, “Gökle Deniz Arasında”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.13-17, (öyk.)

Pritchett, V.S., “Niceleri Umduğunu Bulamadı”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.18-25, (öyk.)

Ertop, Konur, “Sait Faik’in İstanbul’unda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.26-35, (inc.)

Allen, Walter, “İngilizcede Kısa Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.36-46, (inc.)

Gordimer, Nadine, “Saygı”, (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.47-50, (öyk.)

İleri, Selim, “Geçmişi Bilmeden Yarına Ulaşılmaz Gibime Geliyor.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.51-61, (söyl.)

Özcan, Saffet, “Pijama”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.62-65, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Hırça Mapası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.66-72, (öyk.)

Azar, Adnan, “Uçurumlar / Bir Düş İçin Altyazılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.73-74, (öyk.)

Kanar, Mehmet, “Sadık Hidayet ve Ölüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.75, (inc.)

Hidayet, Sadık, “Ölüm”, (Çev. Mehmet Kanar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.76-77, (d.)

Carter, Angela, “Kurtkadın”, (Çev. İpek Yaşar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.78-79, (öyk.)

- Spiro, György, “Önkoşul”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.80-82, (öyk.)
- Duruel, Nursel, “Ben Yaşamadığım, Duyumsamadığım Şeyleri Yazamıyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.83-87, (söyl.)
- Yavaşlı, Aydoğan, “Değişen Okur ve...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.88-89, (d.)
- Yerli, Coşkun, “Tabanca”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.90-91, (öyk.)
- Aliye, Zeynep, “Dış İzleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.92-98, (öyk.)
- Özcan, Halil İbrahim, “Göçebeler Azar Azar Ölü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.99-102, (öyk.)
- Cengiz, Haluk, “Sokaklar, Evler, Pencereler...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.103-105, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Küf ve Hüzün... Ve Geçmiş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.106-108, (öyk.)
- Topal, Semra, “Yavaş Okuma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.109-112, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Şalgamlar, Vitraylar ve Yolculuklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.113-115, (öyk.)
- Kaygusuz, Sema, “Çay Parası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.116, (öyk.)
- Karakaş, İlker, “Hennoz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.117-121, (öyk.)
- Kayserli, Müjdan, “Bakışların Ardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.122-126, (öyk.)
- Tankut, Şule, “Partena Kirva”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.127-129, (öyk.)
- İren, Konuralp, “Ev(ler)...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.130-134, (öyk.)
- Edip, Halide, “Kubbede Kalan Hoş Sada”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.135-139, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Öyküde Anlamsal Yapı Anlatım Düzleminin Kuruluşu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.140-146, (sor.)
- İmzasız, “Öykü İçin Neler Dediler?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.147, (değ.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Sanatkarlar Kırmızı ve Siyah”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.148-150, (kit.tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Zaman Sona Ermeli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.150-151, (kit.tan.)

Yıldıran, Banu, “Sahtekar Şırıltı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.151-152, (kit.tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Kadının Hası Kolay Ezilmez”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.152-154, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 2, Sayı: 11, Temmuz-Ağustos 1997

Kemal, Yaşar, “Zeytinlik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.5-12, (öyk.)

Kabacalı, Alpay, “Sarı Defterler Arasından Çıkan ‘Zeytinlik’ Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.13, (değ.)

Öz, Erdal, “Sular Ne Güzelse”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.14-20, (öyk.)

Maugham, William Somerset, “Kapanmış Dükkân”, (Çev. Kemal Sakarya), Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.21-27, (öyk.)

Mansfield, Katherine, “Açığa Vurmalar”, (Çev.Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.28-33, (öyk.)

Aral, İnci, “Neyi, Kimi Yazarsak Yazalım, Hep Kendimizi Anlatırız Aslında.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.34-43, (söyl.)

Aral, İnci, “Özümseme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.44-46, (öyk.)

Önder-Ridder, Perihan, “İnci Aral’ın ‘Özümseme’ Öyküsü Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.47-64, (inc.)

Ziyalan, Nihat, “Keman Solo”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.65-68, (öyk.)

Atasü, Erendiz, “Son Yörük Çadırı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.69-75, (öyk.)

Salih, Tayyib, “Bir Avuç Hurma”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimlessiz), Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.76-79, (öyk.)

Malouf, David, “Sıkıntılar ve Sırlar”, (Çev. Şavkar Altınal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.80-89, (öyk.)

- Ergen, Melih, “İhsan Bey Ne Zaman Öldü?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.90-98, (öyk.)
- Aslankara, M. Sadık, “Yanık Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.99-108, (inc.)
- Emre, Gültekin, “Zafer Şenocak’ın ‘Uçmak’ Öyküsündeki İstanbul”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.109-111, (inc.)
- Ulay, Faruk, “Tanınmayan Ateşkes”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.112-116, (öyk.)
- Okuyay, Leyla Ruhan, “Onun, Yalnızca Eleni İçin Çarpan Bir Yüreği Vardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.117-122, (öyk.)
- Erdoğan, Aslı, “Tahta Kuşlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.123-133, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Ocakçının Röportajı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.134-137, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Doğum Günün Kutlu Olsun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.138-140, (öyk.)
- Yalçın, Murat, “Kumkuma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.141-142, (öyk.)
- Duman, Faruk, “Kâğıt Gemiler Sayfası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.143-146, (öyk.)
- Tankut, Şule, “Hayal Meyal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.147-148, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Öykünmek, Öykülemek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.149-155, (sor.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Düşüş Efsaneleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.156-157, (kit.tan.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Gemi Adamları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.157-158, (kit.tan.)
- Yaşar, Hürriyet, “Hamal’ın Uşakları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.158-159, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 2, Sayı: 12, Eylül-Ekim 1997

- Salman, Yurdanur; Hakyemez, Deniz, “Öykülemenin Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.5-15, (inc.)

- Görling, Lars, “Opus Dei”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimlessiz), Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.13, (öyk.)
- Kökden, Uğur, “Kısa Kurmaca”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.16-19, (inc.)
- Wilde, Oscar, “Usta”, (Çev. Ülkü Tamer), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.20, (öyk.)
- Kafka, Franz, “İmparatorun Haberi”, (Çev. Kamuran Şipal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.21, (öyk.)
- Kafka, Franz, “Gelip Geçenler”, (Çev. Kamuran Şipal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.22, (öyk.)
- Kafka, Franz, “Sokağa Bakan Pencere”, (Çev. Kamuran Şipal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.23, (öyk.)
- Hemingway, Ernest, “Çok Kısa Bir Öykü”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.24-25, (öyk.)
- Borges, Jorge Luis, “Tutsak”, (Çev. Münir H. Göle), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.26, (öyk.)
- Borges, Jorge Luis, “Martin Fierro”, (Çev. Münir H. Göle), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.26-27, (öyk.)
- Borges, Jorge Luis, “Pedro Henriquez Urena’nın Düşü”, (Çev. Münir H. Göle), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.27, (öyk.)
- Buzzati, Dino, “Köpek”, (Çev. İhsan Akay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.29, (öyk.)
- Buzzati, Dino, “Falcı Kadın”, (Çev. İhsan Akay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.30, (öyk.)
- Carver, Raymond, “Oyuncak”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.31-32, (öyk.)
- Galeano, Eduardo, “Çiçekler”, (Çev. Nihal Yeğınobalı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.33, (öyk.)
- Galeano, Eduardo, “Cortazar”, (Çev. Nihal Yeğınobalı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.33-34, (öyk.)
- Galeano, Eduardo, “Montevideo Güncesi”, (Çev. Nihal Yeğınobalı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.34-35, (öyk.)
- Duru, Orhan, “Öykünün Biçimleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.36-37, (d.)
- Edgü, Ferit, “Çok Kısa Öyküler... Öykücükler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.38-39, (d.)

- Tosuner, Necati, “Çok Kısa Öykü İçin Çok Kısa Sözler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.40, (d.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Çağdaş Türk Yazınında Kısa Kısa Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.41-45, (inc.)
- Abasıyanık, Sait Faik, “Ben ve Onlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.46, (öyk.)
- Abasıyanık, Sait Faik, “Kısalı Önünde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.46-47, (öyk.)
- Abasıyanık, Sait Faik, “Kunduracı Avram”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.47-48, (öyk.)
- Abasıyanık, Sait Faik, “Son Vapurda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.48-49, (öyk.)
- Abasıyanık, Sait Faik, “Şehrayin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.50-51, (öyk.)
- Bener, Vüs’at O., “Bavul”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.52, (öyk.)
- Akbal, Oktay, “Ölümüne Koşan Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.53-54, (öyk.)
- Karasu, Bilge, “Doğum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.55-56, (öyk.)
- Burak, Sevim, “Ayakkabıcı Bürjen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.57, (öyk.)
- Burak, Sevim, “Terzi Kalivrusi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.58, (öyk.)
- Burak, Sevim, “Bremen Vapuru”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.58-59, (öyk.)
- Burak, Sevim, “Sainte Pulcherie”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.60, (öyk.)
- Burak, Sevim, “Bir Evlilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.61, (öyk.)
- Edgü, Ferit, “İçerdeki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.62, (öyk.)
- Edgü, Ferit, “Yaşam Öyküsü I”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.62, (öyk.)
- Edgü, Ferit, “Yaşam Öyküsü II”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.62, (öyk.)

- Edgü, Ferit, “Gece Bekçisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.63, (öyk.)
- Edgü, Ferit, “Rastlantı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.63-64, (öyk.)
- Edgü, Ferit, “Zaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.64, (öyk.)
- Edgü, Ferit, “Keşke”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.64, (öyk.)
- Edgü, Ferit, “Kısa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.65, (öyk.)
- Edgü, Ferit, “Yılan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.65, (öyk.)
- Edgü, Ferit, “Yanıt”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.65, (öyk.)
- Özlü, Tezer, “Rotterdam’da”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.66, (öyk.)
- Tosuner, Necati, “Verim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.67, (öyk.)
- Tosuner, Necati, “Tutkun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.67, (öyk.)
- Tosuner, Necati, “Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.68, (öyk.)
- Tosuner, Necati, “Mocuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.68, (öyk.)
- Aktunç, Hulki, “Habeş Zerah ve Askerleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.69, (öyk.)
- Gürsel, Nedim, “On Sekiz Yaşın Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.70, (öyk.)
- Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Temizlik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.71, (öyk.)
- Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Yenilenme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.71-72, (öyk.)
- Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Köpek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.72, (öyk.)
- Eradam, Yusuf, “Kaza Bela”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.73-74, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “Bedenlere İnanır mısınız?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.75-76, (öyk.)

- Cengizkan, Ali, “Öğle Suyu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.77-78, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “İki Kişilik...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.79, (öyk.)
- Yalçın, Murat, “Kısaltılmış Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.80, (öyk.)
- Gürdal, Ayşegül, “Kedi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.81, (öyk.)
- Gürdal, Ayşegül, “Duvar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.81, (öyk.)
- Karakoç, Taner, (Başlıksız), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.82, (öyk.)
- Özdek, Almıla, “Telefon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.83, (öyk.)
- Baxter, Charles, “Anlık Kurmaca”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.85-90, (inc.)
- Shapard, Robert, “Kısa Kısa: Anlık Öykü”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.91-94, (ön.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Şiirle Düzyazı Arasında Kısa Kısa Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.95, (inc.)
- Jacob, Max, “Kaliforniya Sirki”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.96, (öyk.)
- Jacob, Max, (Başlıksız), (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.96, (öyk.)
- De L’isle-Adam, Villiers, “Cehennem Çiçekleri”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.97-98, (öyk.)
- Ponge, Francis, “Sabırlı İşçi”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.99, (öyk.)
- Ponge, Francis, “Sanayiciye İltifat”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.99, (öyk.)
- Leiris, Michel, “Çok Eski Düş”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimli), Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.100, (öyk.)
- Leiris, Michel, “16-17 Aralık 1924”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.100, (öyk.)
- Leiris, Michel, “2-3 Nisan 1934”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.100, (öyk.)

- Fernandez, Macedonio, “Üç Ahçı ve Bir Sahanda Yumurta”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.101, (öyk.)
- Fernandez, Macedonio, “Tepe”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.101-102, (öyk.)
- Aub, Max, “Aykırı Kişi”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimsiz), Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.103, (öyk.)
- Cortazar, Julio, “Gazeteden Gasteye”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.104, (öyk.)
- Cortazar, Julio, “Açıklamaların Yazgısı”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.104, (öyk.)
- Cortazar, Julio, “Sevi 77”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.105, (öyk.)
- Cortazar, Julio, “Çok Kısa Metraj”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.105, (öyk.)
- De La Serna, Ramon Gomez, “Eğretileme + Gülmece = Gregeriya”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.106, (öyk.)
- Monterroso, Augusto, “Üretkenlik”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.107, (öyk.)
- Monterroso, Augusto, “Pişman Dönme”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.107, (öyk.)
- Spiro, György, “Mutluluk”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.108-109, (öyk.)
- İmzasız, “Gelenek ve Kısa Kısa Öykü”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.110-119, (sor.)
- İmzasız, “Yeni Bir Yazınsal Türe Doğru”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.120-128, (sor.)
- İmzasız, “Uygulamadan Örnekler”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.129-132, (sor.)
- İmzasız, “Atlambaçlar, Kapanlar ve Patlangaçlar”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.133-137, (sor.)
- Coover, Robert, “Anlık Bir Öykü”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.138, (öyk.)
- Francis, H.E., “Oturmak”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.139-140, (öyk.)

- Kelly, Robert, “Kristal Hançer”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.141, (öyk.)
- Dybek, Stuart, “Bir Pazar Günü Hayvanat Bahçesinde”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.142, (öyk.)
- Greenberg, L. Barbara, “Önemli Şeyler”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.143-144, (öyk.)
- Aldiss, Brian, “Hasta Eşek Arılarıyla Oturmak”, (Çev. F. Ceren Necipoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.145-146, (öyk.)
- Mason, Bobbie Ann, “Ayıklanmış Adlar”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.147, (öyk.)
- Phillips, Jayne Anne, “Kör Kızlar”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.148, (öyk.)
- Bambana, Toni Cade, (Başlıksız), (Çev. Yunus Dışkaya), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.149, (öyk.)
- Krysl, Marilyn, “Enginar”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.150-151, (öyk.)
- Seller, Renata, (Başlıksız), (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.152, (öyk.)
- Erdrien, Louise, (Başlıksız), (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.153, (öyk.)
- Tyler, Anne, (Başlıksız), (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.154, (öyk.)
- Gaddis, William, (Başlıksız), (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.155, (öyk.)
- Hulyaras, Nikos, “Yine Karanlığa”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.156, (öyk.)
- Galanaki, Rea, “Bu ve Öteki Ölçü”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.157, (öyk.)
- Galanaki, Rea, “Yatakta”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.157-158, (öyk.)
- Galanaki, Rea, “Ölüm ve Cenaze”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.158, (öyk.)
- Papayorgiu, Niki-Reveka, “Kıskançlık”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.159, (öyk.)
- Papayorgiu, Niki-Reveka, “Deniz Dibi”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.159, (öyk.)

Papayorgiu, Niki-Reveka, "Oyun", (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.160, (öyk.)

Papayorgiu, Niki-Reveka, "Tilki", (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.160, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 2, Sayı: 13, Kasım-Aralık 1997

Dino, Abidin, "(Adsız)", Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.5-8, (öyk.)

Özlu, Demir, "Ilık Bir Oda", Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.9-13, (öyk.)

Pritchett, V.S., "Konsolos Yardımcısı", (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.14-22, (öyk.)

Pritchett, V.S., "Deniz Kıyısına Yolculuk", (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.22-33, (öyk.)

Pritchett, V.S., "Kısa Öykü Üstüne", (Çev. Almila Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.34-37, (d.)

Pritchett, V.S., "Puşkin'in Öyküleri", (Çev. F. Ceren Necipoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.37-42, (d.)

Öz, Erdal, "Bizim Kuşağın O Büyük Öykü Patlamasını Sürdüremediler.", Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.43-51, (söyl.)

Hesse, Hermann, "Ozan", (Çev. Bahadır Argo), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.52-57, (öyk.)

Woolf, Virginia, "Mrs. Dalloway Bond Sokağı'nda", (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.58-65, (öyk.)

Allende, Isabel, "Kısa Öykü", (Çev. İnci Asena), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.66-75, (inc.)

Demirtaş, Metin, "Soytarı Şairle Garip Çoban ya da Masalın Öteki Yüzü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.76-79, (öyk.)

Gümüş, Semih, "Feride Çiçekoğlu Öykücülüğünde Yeni Bir Düzey", Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.80-84, (inc.)

Aslankara, M. Sadık, "Feride Çiçekoğlu Öykücülüğünde Öykünün Yaşantıyla Örtüşen Doğruları", Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.85-97, (inc.)

Bates, H.E., "Ravend Ağacındaki Fil Yuvası", (Çev. Faruk Ulay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.98-101, (öyk.)

- Jolley, Elizabeth, “İki Dönümlük Bakır”, (Çev. Şavkar Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.102-107, (öyk.).
- Tufan, Hülya, “Jose’nin Sevinci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.108-110, (öyk.).
- Günersel, Tarık, “Eser”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.111, (öyk.).
- Günersel, Tarık, “Bir Evlenmeme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.111, (öyk.).
- Andaç, Feridun, “Çekerim Ayrılık Seni Bir Zaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.112-118, (öyk.).
- Çiçek, Tacim, “Oyun; Eşinizle Konuşun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.119-125, (öyk.).
- Çelik, Behçet, “Bütün Sahil Sen Olmuş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.126-129, (öyk.).
- Tekay, Mebuse, “Yüzleşme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.130-137, (öyk.).
- Çetin, İnan, “Bir Ayrılık Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.138-142, (öyk.).
- Demir, Mehmet, “Dirim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.143-144, (öyk.).
- Yadigar, Saliha, “Cahide’yi Anlamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.145-148, (öyk.).
- Durmaz, Berna, “Kırmızı Top ve Kirpi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.149-151, (öyk.).
- Yavaşlı, Aydoğan, “Çağdaş Yönsemelere Doğru”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.152-153, (d.).
- Gümüş, Semih, “Dergilerde Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.154-158, (değ.).

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 3, Sayı: 14, Ocak-Şubat 1998

- Selimoğlu, Zeyyat, “Ambulans”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.5-10, (öyk.).
- Akbal, Oktay, “Büyükbabam ve Ben”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.11-16, (öyk.).

- Baykurt, Fakir, “Türkücü Necla Hanım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.17-21, (öyk.)
- Gümüş, Semih, “Ben Buradayım Sevgili Okuyucum, Sen Neredesin Acaba?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.22-25, (d.)
- Bowles, Paul, “Kırmızı Odada”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.26-33, (öyk.)
- Carter, Angela, “Fall River Balta Cinayetleri”, (Çev. Şenay Kara), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.34-49, (öyk.)
- Kara, Şenay, “Fall River Balta Cinayetleri’ Bir Çocuk Tekerlemesinin Bilen Yetişkinler İçin Yeniden Yazılması”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.53-61, (inc.)
- Tosuner, Necati, “Kendimden Anlatacak Bir Şeyin Eksikliğini Hiç Çekmedim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.62-70, (söyl.)
- Süreya, Cemal, “Melek Yüzlü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.71-72, (gün.)
- Güler, Mehmet, “Ateşlerden Geçmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.73-78, (öyk.)
- Karas, Nursen, “Tokat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.79-80, (öyk.)
- Emre, Gültekin, “Yakasız Açılmadık Zarf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.81-83, (öyk.)
- Günsür, Mehmet, “İçeriye Bakan Kim?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.84-93, (öyk.)
- Smith, Iain Crichton, “İskoç Yaşamı Bir Kısa Öykü”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.94-95, (ön.)
- Chapman, Deirdre, “İskoç Kısa Öyküsünün Sorunları”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.96-97, (ön.)
- Monaghan, Maureen, “Amerikan Rüyası”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.97-101, (öyk.)
- Bilge, Zeynep F., “Amerikan Rüyası ve Ölüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.101-102, (inc.)
- McLean, Duncan, “Denizci”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.102-103, (öyk.)
- Yazıcıoğlu, Sinem, “Duncan Mclean ve Kırık Bir Denizci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.103-104, (inc.)

- Webster, Jane, “Örümcek”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.104-107, (öyk.)
- Hamilton, Alex, “Henry ve Joyce ve 33 Yaşındaki Kadın”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.107-110, (öyk.)
- Wilson, Astrid, “Pazar”, (Çev. Ali Sermet), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.110-112, (öyk.)
- Sazyek, Hakan, “Halit Ziya Uşaklıgil’in Öykücülüğü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.113-123, (inc.)
- Doğan, Ahmet Erkan, “Kukla”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.124, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Kıyıda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.125-127, (öyk.)
- Karabulut, Özcan, “San Giovanni’ye Mektuplaar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.128-136, (öyk.)
- Duman, Faruk, “Aşk... Masmavi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.137-138, (öyk.)
- Ökmen, Belgin Özcan, “Sabun Kokulu Çocuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.139-143, (öyk.)
- Körpe, Dost, “Dost Körpe ile Günah Yiyen Üstüne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.143, (söyl.)
- Tankut, Şule, “Dedeme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.144-147, (öyk.)
- İmzasız, “Öykünün Nabzı İzmit’te Attı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.147, (hbr.)
- Yavaşlı, Aydoğan, “Evet Üzücü, Ama...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.148-149, (e.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Hayatı Savunma Biçimleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.150-151, (kit.tan.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Savrulmalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.151-153, (kit.tan.)
- Yaşar, Hürriyet, “Sıcak Öğle”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.153-154, (kit.tan.)
- Cengizkan, Ali, “Bütün Ülke Yeşil Vadi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.154-156, (kit.tan.)
- Gökhan, Halil, “Baştan Sona Yalnızlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.156-157, (kit.tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Hiç Değilse Ölüm Var”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.157-158, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 3, Sayı: 15, Mart-Nisan 1998

Baykurt, Fakir, “Evelyn”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.5-9, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Bir Konuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.10-12, (öyk.)

Ağaoğlu, Adalet, “Öykü Roman Gibi Sabır İstemez. Fakat Ben, Roman Yazarken Olduğum Gibi Hikâye Yazarken de Adamakıllı Sabırlıyım.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.13-24, (söyl.)

Akbal, Oktay, “Herkes Gibi Bir İnsan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.25-27, (öyk.)

De Unamuno, Miguel, “Redondo, Söyleşi Dostu”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.28-32, (öyk.)

Woolf, Virginia, “Üç Resim”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.33-36, (öyk.)

Pritchett, V.S., “Kısa Öykü Üstüne”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.37-39, (d.)

Ferguson, Suzanne, “Kısa Öykünün Türler Sıralanımındaki Yükselişi”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.40--53, (inc.)

Abrams, M. H., “Kısa Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.54-57, (inc.)

Ziyalan, Nihat, “Küsük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.58-62, (öyk.)

Coşkun, Ayfer, “Sevgi mi Desem?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.63-67, (öyk.)

Bucak, Nevra, “Acı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.68-74, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Bütün Eserlerim İçin Önsöz (1972)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.75, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Kavga (1974)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.75, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Aile Mezarımız (1986)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.76, (öyk.)

- Günersel, Tarık, “Korkuluk (1972)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.76, (öyk.)
- Yücel, Şükran, “Aşk da Ölü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.77-81, (öyk.)
- Muhidine, Timour, “Günümüz Türk Edebiyatında Kısa Anlatı”, (Çev. Halil Gökhan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.82-90, (inc.)
- Barthelme, Donald, “Sırça Dağ”, (Çev. Türkan Araz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.91-94, (öyk.)
- Araz, Türkan, “Donald Barthelme Postmodern Dönem Amerikan Kurmacası’ndan Bir Örnek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.95-97, (inc.)
- Simpson, Helen, “İsteksiz Erkek Arkadaşına”, (Çev. E. Çağlayan Nazlıca), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.98-101, (öyk.)
- Boyd, William, “Hotel des Voyageurs”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.102-106, (öyk.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Sürgün ve Krallık’ta Özne-Uzam İlişkileri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.107-112, (inc.)
- Tunç, Ayfer, “İnsanlara, Sadece Bakarak Bile Yazmaya Devam Edebileceğimi Umuyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.113-117, (söyl.)
- Yaşar, Hürriyet, “Dünya Hali”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.118, (öyk.)
- Okuyay, Leyla Ruhan, “Yakıştırırver Bişey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.119-120, (öyk.)
- Çetin, İnan, “Ölüm ve Öncesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.121-125, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Aşure”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.126-128, (öyk.)
- Ateş, Murat, “Öfke”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.129-132, (öyk.)
- Aktunç, Hulki, “Ne Yazıyor, Ne Okuyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.132, (hbr.)
- Görgün, Ege, “Sisli Gezegen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.133-142, (öyk.)
- Aksüt, Funda, “Savaşı Kim İstiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.143-148, (öyk.)

Güner, Ayşen, “Sıcak Uykularda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.149-152, (öyk.)

Duman, Faruk, “Öykülerim Hep Kimi Sözcüklerden, Seslerden, Görüntülerden Doğuyor.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.153, (söyl.)

Gümüş, Semih, “Dergilerde Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.154-156, (değ.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Hayatı Savunma Biçimleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.157-158, (kit.tan.)

Cengizkan, Ali, “Taş Üstüne Gül Oyması”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.158-159, (kit.tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Yanım Bahar Bir Yanım Kış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.160, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 3, Sayı: 16, Mayıs-Haziran 1998

Hesse, Hermann, “Harika Kelebek”, (Çev. Sunja Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.5-10, (öyk.)

Paz, Octavio, “Kartal mı Güneş mi?”, (Çev. Ali Cengizkan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.11-18, (öyk.)

Wright, Austin M., “Kısa Öyküyü Tanımlama Üzerine: Tür Sorunu”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.19-26, (inc.)

Özlu, Demir, “Lena Persson’la Konuşamamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.27-31, (öyk.)

Aktunç, Hulki, “Hayali Fener”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.32-39, (öyk.)

Murat, Fatma, “Sait Faik’ten Deli Gibi Etkilenmişim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.39, (söyl.)

Gürsel, Nedim, “Venedik’te Yağmurlu Bir Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.40-48, (öyk.)

Gürsel, Nedim, “Yolculuk, Aşk ve Özlem Üçgeninde Kurmaya Çalıştım Çatıyı.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.49-55, (söyl.)

Mungan, Murathan, “Eldivenler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.56-68, (öyk.)

Mungan, Murathan, “Hayatım Roman, Hayatımız Hikâye”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.69-76, (d.)

- Barth, John, “Kısa Bir Öykü Bu”, (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.77-90, (inc.)
- Oates, Joyce Carol, “Hafifletici Nedenler”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.91-95, (öyk.)
- Auerbach, John, “Baykuş”, (Çev. Elif Taşçıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.96-100, (öyk.)
- Gegeşidze, Guram, “Yağmur”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.101-104, (öyk.)
- Hakan, Fikret, (Başlıksız), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.105-108, (öyk.)
- Kavukçu, Cemil, “Avludaki Tren”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.109-112, (öyk.)
- Eradam, Yusuf, “Eyvah”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.113-114, (öyk.)
- Melikoğlu, Esra, “Ölü Albay’ın Kızları’: Tanrısal Baba’nın Düşüşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.115-121, (inc.)
- Yavaşlı, Aydoğan, “Okurlar... Yazarlar...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.122-124, (d.)
- Tıgılı, Erhan, “Kuduz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.125-128, (öyk.)
- Doğan, Ahmet Erkan, “Öyle Bir Lezzet ki Bu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.129-130, (öyk.)
- Aral, İnci, “Ne Yazıyor, Ne Okuyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.130, (hbr.)
- Karınca, Eray, “Gülsüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.131-135, (öyk.)
- Yadigar, Salih, “Bir Aile Sofrası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.136-137, (öyk.)
- Doğan, Fikret, “Kırmızı Eşarp”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.138-149, (öyk.)
- Barlas, Tarkan, “Kırmızı Güneşli Akşamlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.150-152, (öyk.)
- Demirgüneş, Mehmet, “D703-A (Saçlarım Cebimde)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.153-154, (öyk.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Aşk Meleğinin İşleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.155-156, (kit.tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Tünel”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.156-157, (kit.tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Ortadan Yarısından”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.157-159, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 3, Sayı: 17, Temmuz-Ağustos 1998

Akbal, Oktay, “Birdenbire Başka Biri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.5-6, (öyk.)

Fuat, Memet, “Ben Onu Çok Sevmiştim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.7-11, (öyk.)

Naci, Fethi, “Hani Bazen Bir Şimşek Çakar Geceleyin, Bir Yerleri Aydınlatır, Sonra Gene Her Yer Karanlığa Gömülür Ya, İşte Hikâye Buna Benzer.” Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.12-20, (söyl.)

Paz, Octavio, “Şairin Çalışmaları”, (Çev. Ali Cengizkan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.21-24, (öyk.)

Raine, Craig, “Gümüş Bir Levha”, (Çev. Coşkun Yerli), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.25-38, (öyk.)

Gerlach, John, “Anlatının Sınırları: Çok Kısa Öykü, Düzyazı Şiir ve Lirik Şiir”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.39-48, (inc.)

Meriç, Nezihe, “Yazmak Yaşamaktır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.49-53, (söyl.)

Baykurt, Fakir, “Profesör Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.54-58, (öyk.)

Yaşacan, Durcan, “Ayakta Yarım Ayak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.59-64, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Kravatların Hücumu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.65, (öyk.)

Steinke, Darcey, “Bu Çıplak Adada”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.66-69, (öyk.)

Edson, Russel, “Yemek Zamanı”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.70-71, (öyk.)

Aslankara, M. Sadık, “Sabahattin Ali ile Yüzleşmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.72-86, (inc.)

MÇelik, Behçet, “F. Celalettin’in Öykülerinde ‘Muamma’lı An”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.87-94, (inc.)

- Aktunç, Semra, “Ruj”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.95-98, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Viran (Gönüller) Şehir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.99-104, (öyk.)
- İskender, Küçük, “Atımı Getirin Uzaklara Gitmek İstiyorum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.105-108, (öyk.)
- Sancak, Jale, “Karanlıkta Sesler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.109-110, (öyk.)
- Demirci, Nuri, “Yo(k)sun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.111-113, (öyk.)
- Okyay, Leyla Ruhan, “Semerkant”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.114-116, (öyk.)
- Çetin, İnan, “Uzun Bir Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.117-119, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Değişiyoruz Sanırım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.120-125, (öyk.)
- Beşergil, Nurdan, “Satırbaşı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.126-129, (öyk.)
- Kaygusuz, Sema, “Zilşan’ın Ayakları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.130-134, (öyk.)
- Gündüz, Seçkin, “Tören”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.135-142, (öyk.)
- Dabakbaşı, Mustafa, “Seni Bir Daha Asla Bilmeyeceğim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.143-147, (öyk.)
- Demirgüneş, Mehmet, “Hüzün Kokar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.148-150, (öyk.)
- Cebecioğlu, Derya, “Bir Sonun ve Bir Başlangıcın Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.151-154, (öyk.)
- Önemli, İdil, “Konuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.155-157, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Yandırma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.158-160, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 3, Sayı: 18, Eylül-Ekim 1998

- Munro, Hector Hugo (Saki), “Açık Pencere”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.5-7, (öyk.)
- Mansfield, Katherine, “Rosabel’in Yorgunluğu”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.8-12, (öyk.)
- Özlü, Demir, “Kule”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.13, (öyk.)
- Özlü, Demir, “Fransız Tarzı Bir Lokali Ziyaret”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.14-15, (öyk.)
- İnanç, Remzi, “Zihni’nin Kravat İğnesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.16-20, (öyk.)
- Akatlı, Füsün, “Pop Şarkıcıları Gibi Şu ya da Bu Şekilde, Edebiyat Dışı Bir Nedenle Ünleniverenler Olsa da, Sel Gider Kum Kalır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.21-30, (söyl.)
- Friedman, Norman, “Kısa Öyküyü Kısa Yapan Nedir?”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.31-44, (inc.)
- Gümüş, Semih, “Genç Öykücülerin Ağzını Bıçak Açmıyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.45-48, (d.)
- Buzzati, Dino, “Düşen Kız”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.49-52, (öyk.)
- Ginzburg, Natalia, “Anne”, (Çev. İnci Asena), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.53-59, (öyk.)
- Schalluck, Paul, “Ata Başına Altmış Fenik”, (Çev. Sunja Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.60-63, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “Üçümüz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.64, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “İlişki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.64, (öyk.)
- Ergülen, Haydar, “Kazara Mistik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.65-68, (öyk.)
- Abacı, Tahir, “Son Kar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.69-71, (öyk.)
- Barlas, Orhan, “Öykü Anlatmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.72, (d.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Beş Ada’ Üzerine Bir Deneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.73-78, (inc.)

- Erdoğan, Aslı, “Bir İp Cambazı Değneğine Nasıl Tutunursa, Ben de Kalemime Öyle Tutunmuşum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.79-81, (söyl.)
- Tekay, Mebuse, “Rakkase”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.82-84, (öyk.)
- Karagöz, Erkan, “Bir Yabanarısı Özgürlük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.85-93, (öyk.)
- Ulay, Faruk, “Direkleri Yenilenen Sokak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.94-96, (öyk.)
- Karabulut, Özcan, “Koridorda Topuk Sesleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.97-101, (öyk.)
- Tunç, Ayfer, “Mikail’in Kalbi Durdu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.102-109, (öyk.)
- Duman, Faruk, “Atlar Sabırsızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.110-115, (öyk.)
- İşigüzel, Şebnem, “Ne Yazıyor, Ne Okuyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.105, (hbr.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Si Minör, Sol Majör”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.116-120, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Farklı Farklı Öykülerin Kahramanı Oldum Hep”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.121-122, (söyl.)
- Öktem, Altay, “Özel Gerçek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.123-124, (öyk.)
- Selçuk, M. Kemal, “Ses”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.125-127, (öyk.)
- Feyzioğlu, Yücel, “Telaş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.128-130, (öyk.)
- İzbudak Akıncı, Ferda, “Bir Yıldız Tarlasıydı Şehir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.131-137, (öyk.)
- Doğan, Şakir, “Yüreğimin Üstünde Bir Kelebek, Ölüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.138-142, (öyk.)
- Yadigar, Saliha, “İssız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.143-146, (öyk.)
- Özkılıç, Hasan, “Adını Arayan Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.147-149, (öyk.)

- Tankut, Şule, “Gitmeli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.150-151, (öyk.)
- Güner, Atilla, “Yüzler Treni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.152-154, (öyk.)
- Okyay, Leyla Ruhan, “Semerkant”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.155-157, (öyk.)
- Peker, Hüseyin, “Meyhane Dedikleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.158-159, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 3, Sayı: 19, Kasım-Aralık 1998

- Fénéon, Félix, “Kısa Kısa ‘Haber Öyküleri’”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.5-7, (öyk.)
- Woolf, Virginia, “Mavi & Yeşil”, (Çev. Rana Kahraman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.8, (öyk.)
- Rhys, Jean, “Nehrin Sesi”, (Çev. Benan Dinçtürk), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.9-13, (öyk.)
- Grass, Gunter, “Şeker Seven Öğretmen”, (Çev. Sunja Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.14-19, (öyk.)
- Fuat, Memet, “Öyküyle Şiir Bence İç İçedirler. Romanla Öykü Arasında ise, Düzyazı olmanın Ötesinde, Bir Yakınlaşma Kurmak Çok Güç.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.20-26, (söyl.)
- Baykurt, Fakir, “Boncuk Ayşe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.27-31, (öyk.)
- K., Tarık Dursun, “Haziran’da Herhangi İki Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.32-40, (öyk.)
- Yalçın, İrfan, “Ölmüş Bir Devrimciye Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.41-43, (öyk.)
- Yaşacan, Durcan, “Anne Derdim Anneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.44-48, (öyk.)
- Bates, H.E., “Poe’dan Sonra Gelen Amerikan Kısa Öykü Yazarları”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.49-60, (inc.)
- Bierce, Ambrose, “Owl Deresi Köprüsü’nde Bir Olay”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.61-67, (öyk.)
- Gardam, Jane, “Tanrı Vergisi”, (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.68-73, (öyk.)

- Cumyn, Richard, “Güneş Çarpması”, (Çev. Faruk Ulay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.73-79, (öyk.)
- Cumyn, Richard, “Suç Ortağım, Okuyucum”, (Çev. Faruk Ulay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.80-81, (d.)
- Güler, Mehmet, “Av”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.82-87, (öyk.)
- Özel, Sevgi, “Bir Bulut Ayağıma Dolaştı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.88-93, (öyk.)
- Çeviker, Turgut, “İp”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.94-99, (öyk.)
- Margulies, Roni, “Çocukluk Bu Ya!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.100-117, (öyk.)
- Ergülen, Haydar, “Kıymalı Patates”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.118-119, (öyk.)
- Ergülen, Haydar, “Aşk ve Golf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.119-120, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Hacı Yaralıların Meliha”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.121-123, (öyk.)
- Barlas, Orhan, “Kasaba Tadı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.124, (d.)
- Aktunç, Hulki, “Bizim Ülkemizde Öykünün Ne Olması Gerektiği Üzerine Yanıtlarımdır Bütün Öykülerim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.125-128, (söyl.)
- Yaşın, Mehmet, “Ne Anı, Ne Roman, Ne Deneme, Hepsi Hikâyledir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.129-131, (söyl.)
- Margulies, Roni, “Bıçakların Açmadığı Postmodern Ağızlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.132-133, (d.)
- Çağlar, Ali Özenç, “Ateş Küskünleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.134-145, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Kaldık mı Şimdi Bilgisayara?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.146-149, (öyk.)
- Sağlam, Nuri, “Hepsi Hikâye”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.150-157, (öyk.)
- Çetin, İnan, “İyi ve Kötü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.158-160, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 4, Sayı: 20, Ocak-Şubat 1999

Quirago, Horacio, “Ölü Adam”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.5-8, (öyk.)

Quirago, Horacio, “Dekalog”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.9-10, (d.)

Boll, Heinrich, “Sonbaharda Yalnızlık”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.11-13, (öyk.)

Matute, Ana Maria, “Göçebe Öyküler”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.14-16, (d.)

Cortazar, Julio, “Öyküde Konu”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.17-18, (d.)

Culler, Jonathan, “Anlatı”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.19-26, (d.)

Özlü, Demir, “Arka Balkon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.27-31, (öyk.)

Batur, Enis, “Milos’un Babası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.32-35, (öyk.)

Batur, Enis, “Aynı Anda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.35, (öyk.)

Batur, Enis, “Birden”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.35-36, (öyk.)

Batur, Enis, “Sis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.36, (öyk.)

Batur, Enis, “Meloman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.37, (öyk.)

Batur, Enis, “Öykü Okuru Nedense Daha Yüksek Beklentilere Sahip Bizde.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.38-46, (söyl.)

Bahadın, Yusuf Ziya, “İlk Arpa Son Arpa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.47-50, (öyk.)

Çiçekoglu, Feride, “Baharatçı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.51-55, (öyk.)

Kavukçu, Cemil, “Şarkılar Onu Söylemiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.56-60, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Karanlık Kattaki Işık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.61-66, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Tül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.67, (öyk.)

- Cengizkan, Ali, “Suç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.68-69, (öyk.)
- İmzasız, “1998’in En Beğenilen Öykü Kitapları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.70-71, (sor.)
- Emre, Gültekin, “Uçurum ve Pusula”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.72-75, (öyk.)
- Margulies, Roni, “Sevişmek Ah Ne Hoştur!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.76-78, (öyk.)
- Shepard, Sam, “Doğaçlama”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.79-81, (öyk.)
- Eastman, Charles, “Hakadah, ‘Zavallı Sonuncu’”, (Çev. F. Tuba Geyikler), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.82-85, (öyk.)
- Gegeşidze, Guram, “Düş”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.86-91, (öyk.)
- Yücel, Şükran, “Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.92-99, (öyk.)
- Yavaşlı, Aydoğan, “Islak ve Karanlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.100-102, (öyk.)
- Uğur, Fuat, “Minnoş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.103-109, (öyk.)
- Yadigar, Saliha, “İki Çöp”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.110, (öyk.)
- Duman, Faruk, “Hayvan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.111-114, (öyk.)
- Barlas, Orhan, “Son Durak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.115, (d.)
- Adatepe, M. Kemal, “Sabahattin Ali’nin ‘Dekolman’ Öyküsü Üzerine Notlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.116-126, (inc.)
- Görgün, Ege, “Zamansız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.127-132, (öyk.)
- Beşergil, Nurdan, “Açık Hesap”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.133-135, (öyk.)
- Özdek, Almıla, “Maskeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.136-138, (öyk.)
- Özkan, Kaan, “Akşam, Geldiğinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.139-141, (öyk.)

- Altınel, Sabri, "Sendlingertorplatz", Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.142-145, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, "1998'de Yayımlanan Öykü Kitapları", Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.146-151, (bibl.)
- Barbarosoğlu, Nalan, "Hepimiz Birbirimizin Örneğiyiz", Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.152-154, (kit.tan.)
- Peker, Hüseyin, "Güneş Giderken", Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.154-156, (kit.tan.)
- Peker, Hüseyin, "İnce Çimene Su", Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.156-158, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 4, Sayı: 21, Mart-Nisan 1999

- Patricia, Craig, "Kadınların Yazdığı Öyküler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.6-8, (inc.)
- Woolf, Virginia, "Miras", (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.9-15, (öyk.)
- Rhys, Jean, "Uvertür ve Yeni Oyuncular Lütfen", (Çev. Hale Akman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.16-24, (öyk.)
- Bowen, Elizabeth, "Charles'a Katılmak", (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.25-33, (öyk.)
- Ezber, S. Gökçen, "Mrs. Charles'ın Kadın Duyarlılığına Katılmak", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.34-36, (çöz.)
- Spark, Muriel, "Ünlü Şairin Evi", (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.37-43, (öyk.)
- Lessing, Doris, "Stalin'in Öldüğü Gün", (Çev. Rana Kahraman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.44-52, (öyk.)
- Gordimer, Nadine, "Son", (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.53-56, (öyk.)
- O'Connor, Flannery, "İyi Taşra İnsanları", (Çev. Görkem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.57-71, (öyk.)
- Walker, Alice, "Gerçek Güney", (Çev. Görkem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.72, (çöz.)
- Plath, Sylvia, "Bay Prescott'in Öldüğü Gün", (Çev. Nilüfer Gazioğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.73-79, (öyk.)

- Atwood, Margaret, "Tokalar", (Çev. Serhat Uzun), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.80-92, (öyk.)
- Jolley, Elizabeth, "Oyun Okuma", (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.93-95, (öyk.)
- Oates, Joyce Carol, "Tutku ve Hüzün Anları", (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.96-105, (öyk.)
- Carter, Angela, "Öpücük", (Çev. Doğa Erhan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.106-108, (öyk.)
- Gilchrist, Ellen, "Japonya'ya Karşı Zafer", (Çev. Şenay Sarah), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.109-116, (öyk.)
- Basbanes, A. Nicholas, "Gilchrist Üzerine", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.117, (değ.)
- Yücel, Tahsin, "Orhan Kemal ve Sait Faik Gibi Yazarların Sayısı Dünya Yazınında da Çok Fazla Değildir.", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.118-124, (söyl.)
- Özlü, Demir, "Buluşma", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.125, (öyk.)
- Özlü, Demir, "Toplantıdan Sonra", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.126, (öyk.)
- Özlü, Demir, "Sonsuz Küçük Bir Ada", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.126-127, (öyk.)
- Özlü, Demir, "Posta Neferi", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.127, (öyk.)
- Özlü, Demir, "İki Arkadaş", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.128-129, (öyk.)
- Ay, Behzat, "Bir Dolunay Gecesinde", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.130-132, (öyk.)
- Barlas, Orhan, "Tabutta Çift Vuruş", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.135, (d.)
- Gümüş, Semih, "Edebiyat Nerede Doğar?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.134-136, (d.)
- Başarır, Başar, "Sabahat Açıkelim İhtisas Kitaplığı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.137-146, (öyk.)
- Karakaş, İlker, "Kaybetmek", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.147-148, (öyk.)

İmzasız, “Adnan Özyalçiner’in Yazarlığının 45.Yılı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.148, (hbr.)

Demir, Doğan, “İzler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.149-154, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Güz Her Şeyi Bilir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.155-158, (kit.tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Diş İzleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.158-160, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 4, Sayı: 22, Mayıs-Haziran 1999

Selimoğlu, Zeyyat, “Kafe-Bar Meslek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.5-9, (öyk.)

Yalçın, İrfan, “Ayaksesleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.10-12, (öyk.)

Mansfield, Katherine, “Pearl Button’ın Kaçırılışı”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.13-16, (öyk.)

Calvino, İtalo, “Her Şey Tek Bir Noktada”, (Çev. Betül Parlak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.17-19, (öyk.)

Lenz, Siegfried, “Derinin Kalınlığı”, (Çev. Zeyyat Selimoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.20-23, (öyk.)

Dygar, Stanislaw, “Dostoyevski’nin Yaşamından İhtilmedik Bir Bölüm”, (Çev. Osman Fırat Baş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.24-25, (öyk.)

Bulut, Alev, “Mrs. Dalloway’in Yarım Günü Kısa Anlatı, Bir Günü Uzun Anlatı mı?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.26-31, (inc.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “XIX. yy Fransız Öyküsünde Anlatım Teknikleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.32-38, (inc.)

Tosuner, Necati, “Mary”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.39-43, (öyk.)

Tosuner, Necati, “Öykü’nün Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.43-46, (d.)

Hafıfbilek, Celal, “Gündüz Gözüyle”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.47-48, (öyk.)

Coşkun, Ayfer, “Anlaşılmamanın Dayanılmazlığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.49-53, (öyk.)

- Günersel, Tarık, “Osmanlı Ferdiyet Fırkası Kuruluyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.54-56, (öyk.)
- Abacı, Tahir, “Mavi Beşik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.57-60, (öyk.)
- Margulies, Roni, “Her Şey Yolunda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.61-62, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Fırtına Vadisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.63-70, (öyk.)
- Karabulut, Özcan, “Kont’un Köpekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.71-74, (öyk.)
- Akay, Oğuzhan, “Hesabı Alır mısınız Lütfen?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.75-76, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Bir Dil Yaratmakta, Yaşam Kültürünü Yansıtmakta Öykü Temel Tür...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.77-85, (söyl.)
- Szabo, Magda, “Rol”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.86-89, (öyk.)
- Tilsch, Ilse, “Bülbüller ve Başka Kuşlar”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimsiz), Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.90-95, (öyk.)
- Özer, Sevinç, “Ulusal Karakterin Belirlenmesi Üzerine Öyküler: Cemil Kavukçu Taşrası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.96-108, (inc.)
- Barlas, Orhan, “Keçiyolu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.109, (d.)
- İpşiroğlu, Zehra, “Haldun Taner’in ‘Ayışığında Çalışkur’ Öyküsünde Okuyucu-Yapıt-Yazar Diyalogu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.110-113, (inc.)
- Peker, Hüseyin, “Bir Yapıt Bir Eleştiri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.114-115, (e.)
- Sancak, Jale, “Bir Sokak Bazen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.116-117, (öyk.)
- Tüfekçi, Hasan, “Kelebekler ve Bebekler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.118-120, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Ara”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.121-123, (öyk.)
- Topal, Semra, “Yüz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.124-128, (öyk.)

- Alpay, Ulviye, “Mavi Bir Merhaba”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.129-132, (öyk.)
- Sohtorik, Murat, “Açıklayabilirim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.133, (öyk.)
- Çetin, İnan, “Küçük Hesaplaşmalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.134-138, (öyk.)
- Tırıl, Zehra, “Atike”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.139-143, (öyk.)
- Uçar, Hülya, “Beş Soğuk Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.144-147, (öyk.)
- Karagöz, Sanem, “Düş Koleksiyoncusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.148-151, (öyk.)
- Ökmen, Belgin Özcan, “Yoğun Bakım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.152-153, (öyk.)
- Akçay, Ahmet Sait, “Sanrılı Günler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.154-160, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 4, Sayı: 23, Temmuz-Ağustos 1999

- Borges, Jorge Luis, “Edgar Allan Poe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.5, (değ.)
- Poe, Allan Edgar, “Kalabalıkların Adamı”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.6-14, (öyk.)
- Poe, Allan Edgar, “Çalınan Mektup”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.15-31, (öyk.)
- Poe, Allan Edgar, “Peri Adası”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.32-36, (öyk.)
- Poe, Allan Edgar, “Oval Portre”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.37-39, (öyk.)
- Poe, Allan Edgar, “Usher Konağı’nın Çöküşü”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.40-53, (öyk.)
- Ezber, Gökçen, “Öyküler Konağı Usher”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.54-57, (inc.)
- Poe, Allan Edgar, “Valdemar Olayındaki Gerçekler”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.58-65, (öyk.)

- İmzasız, “Edgar Allan Poe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.66-67, (Biyografi)
- İmzasız, “Komedi ve Yergi Öyküleriyle Poe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.68-72, (inc.)
- Kökden, Uğur, “E. A. Poe’nun Karanlıktaki Yüzü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.72-77, (inc.)
- Özer, Sevinç, “Kısa Öykü Kuramının Manyetik Alanı: Poe’nun ‘Tek Etki’ Kuralı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.78-88, (inc.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Fransız Yazınında E. A. Poe İmzası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.89-92, (inc.)
- Koçak, Orhan, “Öykü Dilinin Edebi ya da Mutlak Tanımları Olamaz Bence...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.93-99, (söyl.)
- Gümüş, Semih, “Öykünün Dünyası ve Eleştirisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.100-110, (inc.)
- Özlu, Demir, “Tarçın Dükkânları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.111-113, (kit.tan.)
- Gürsel, Nedim, “Pınar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.114-123, (öyk.)
- Gürsel, Nedim, “Bir Öykünün Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.123-125, (d.)
- Barlas, Orhan, “Burgaç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.126, (d.)
- Duru, Sezer, “Komşular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.127-129, (öyk.)
- Cengizkan, Ali, “Suçⁿ¹⁰”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.130-131, (öyk.)
- Cengizkan, Ali, “Suçⁿ¹¹”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.131-132, (öyk.)
- İren Altınok, Nafia, “Rapor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.132-136, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Konuşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.137-141, (öyk.)
- Gülsoy, Murat, “Ekici”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.142-145, (öyk.)
- Yılmaz, Eylem Handan, “Mavi Marmara”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.146-152, (öyk.)

Talaslı, Gülay, “Evet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.153-155, (öyk.)

Emre, Gültekin, “Bu Öyle Bir Aşk ki...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.156-158, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 4, Sayı: 24, Eylül-Ekim 1999

İmzasız, “Benim Adım Sherlock Holmes.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.6, (değ.)

Doyle, Sir Arthur Conan, “Peçeli Kiracının Serüveni”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.7-16, (öyk.)

Belsey, Catherine, “Sherlock Holmes Öyküleri”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.17-22, (inc.)

Ezber, Gökçen, “Holmes Öykülerinin Toplumsal Kökenleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.23-27, (inc.)

Pirandello, Luigi, “Gülüyorsunuz”, (Çev. Ayla Gürkan Kahyaoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.28-32, (öyk.)

Berger, John, “Bir Kayanın Altındaki İki Köpek”, (Çev. S. Cevat Çapan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.33-35, (öyk.)

Berger, John, “Metroda Dilenen Bir Adam”, (Çev. Cevat Çapan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.35-39, (öyk.)

Oates, Joyce Carol, “Bir İç Konuşma”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.40-48, (öyk.)

Calvino, İtalo, “Özyaşamöyküsü Yerine”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.49-50, (d.)

Bates, H. E., “Kısa Öykünün Kökenleri: Gogol ve Poe”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.51-60, (inc.)

Edgü, Ferit, “Sahaf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.61-66, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Bir Öykünün Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.66-68, (d.)

K., Tarık Dursun, “Gönderdiğin Mektubu Aldım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.69-74, (öyk.)

Ay, Behzat, “Geceydi ve Yalnızdım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.75-77, (öyk.)

Erbil, Leyla, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.77, (hbr.)

- Kavukçu, Cemil, “Öykücülüğümüzdeki Kan Kaybı Durdu ve Öykü Yeniden Gündeme Gelmeye Başladı...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.78-85, (söyl.)
- Onaran, Mustafa Şerif, “Temiz Öyküler Yazan O İyi İnsan İçin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.86-90, (d.)
- Otçu, Önder, “Hemingway Nedir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.91-107, (inc.)
- Barlas, Orhan, “Duydum, Dinliyorum... Yetmez mi?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.108, (d.)
- Avcı, Zeynep, “Mutlu Bey, Dolunay ve Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.109-111, (öyk.)
- Margulies, Roni, “Şimdi Okullu Olduk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.112-113, (öyk.)
- Ergülen, Haydar, “Fazlalıklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.114-116, (öyk.)
- Ergin, Özgen, “Sınır Kapısı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.117-119, (öyk.)
- Gürsel, Nedim, “Bir Açıklama”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.120, (değ.)
- Tekay, Mebuse, “Aurora”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.114-121-123, (öyk.)
- Füruzan, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.123, (hbr.)
- Uğur, Fuat, “Kutsal Tiber Nehrine Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.124-132, (öyk.)
- Kaygusuz, Sema, “Kışlangıç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.133-140, (öyk.)
- Güenal, Deniz, “Emine Hatun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.141-144, (öyk.)
- Uyar, Tomris, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.144, (hbr.)
- Yadigar, Saliha, “Küllü Tepe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.145-146, (öyk.)
- Özdek, Almıla, “Öteki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.147-149, (öyk.)

Eryaşar Aymaz, Pınar, “Bir Numara”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.150-154, (öyk.)

Tankut, Şule, “Eylem’in Ailesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.155-157, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 4, Sayı: 25, Kasım-Aralık 1999

Baykurt, Fakir, “Sabahattin Ali’de İçerik Biçim Kaynaşması, Sait Faik’te İnsana ve Öyküye Yaklaşım Beni Etkiler.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.5-11, (söyl.)

Faulkner, William, “Kurak Eylül”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.12-22, (öyk.)

Faulkner, William, “Emily İçin Bir Gül”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.23-31, (öyk.)

Ezber, Gökçen, “Demir Grisi Saçlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.32-36, (çöz.)

Maugham, Somerset, “Öğle Yemeği”, (Çev. Betül Saru), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.37-40, (öyk.)

Mansfield, Katherine, “Parker Ana’nın Yaşamı”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.41-47, (öyk.)

Hemingway, Ernest, “Köprüdeki Yaşlı Adam”, (Çev. Solina Silahlı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.48-50, (öyk.)

Borchert, Wolfgang, “Gece Fareler Uyur Ama”, (Çev. Hüseyin Erdem), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.51-53, (öyk.)

Bener, Vüs’at O., “Nine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.54, (öyk.)

Apaydın, Talip, “Güllü Ana”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.55-58, (öyk.)

Yalçın, İrfan, “Altın Kartal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.59-62, (öyk.)

Ay, Behzat, “Heybeli Güzeli Duman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.63-66, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.66, (hbr.)

İnce, Özdemir, “Gördüğünü Kitaba Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.67-80, (a.)

- Otçu, Önder, “Hemingway Nedir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.81-92, (inc.)
- Merino, Jose Maria, “Kaçak”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.93-96, (öyk.)
- Krysl, Marilyn, “Bir Kadının Öyküsü”, (Çev. Berrin Özdemir), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.97-102, (öyk.)
- Barlas, Orhan, “İlkyaz Sıkıntısı Güz Vurgunu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.103, (d.)
- Özer, Sevinç, “Genç Kısa Öykü Yazarları Kuramın Hangi Noktalarında Başarısız Kalıyorlar ve Niçin Okumuyorlar?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.104-113, (inc.)
- Yıldız, Ahmet, “Kan Yoktu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.114-120, (öyk.)
- Akay, Oğuzhan, “Kendi Kendime Anti!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.121-122, (öyk.)
- Ümit, Ahmet, “Oyun Arkadaşı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.123-136, (öyk.)
- Kalaça, Çağrı, “Kemal Bey Hakkında Bildiklerimiz ve Bilmediklerimiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.137-141, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Tek Kişilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.142-147, (öyk.)
- Okuyay, Leyla Ruhan, “O Öpüş..... Kaldı!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.148-152, (öyk.)
- Özdek, Almila, “Miço”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.153-156, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 5, Sayı: 26, Ocak-Şubat 2000

- Schnitzler, Arthur, “Prens Tiyatroda”, (Çev. Sunja Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.5-8, (öyk.)
- Saroyan, William, “Uçan Trapezin Üstündeki Cesaretli Genç Adam”, (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.9-14, (öyk.)
- Puértolas, Soledad, “Buluşmalar”, (Çev. Yıldız Ersoy Canpolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.15-19, (öyk.)
- Gegeşidze, Guram, “Liman”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.20-24, (öyk.)

- Kolakowski, Leszek, “Ünlü Bir İnsana Dair”, (Çev. O. Fırat Baş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.25-27, (öyk.)
- Tokareva, Viktoriya, “Çizgili Şişme Yatak”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimlessiz), Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.28-37, (öyk.)
- Shaw, Valerie, “Parçalanın Çerçeve”, (Çev. Yurđanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.38-45, (inc.)
- Bates, H. E., “Çehov ve Maupassant”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.46-57, (inc.)
- Altıntaş, Günel, “Kabahat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.58-59, (öyk.)
- Ergin, Özgen, “Katolik Kapıcı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.60-63, (öyk.)
- Emre, Gültekin, “Seni Sorarlarsa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.64-67, (öyk.)
- Önel, Ahmet, “Şoför Mahalli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.68-69, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “Rakı Sohbetleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.70-71, (öyk.)
- Abacı, Tahir, “Ayşe Yani Meryem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.72-79, (öyk.)
- Margulies, Roni, “Barmitzvah”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.80-81, (öyk.)
- Karabulut, Özcan, “Rojda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.82-86, (öyk.)
- Karagöz, Erkan, “Son Beritan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.87-103, (öyk.)
- Barlas, Orhan, “Onlara Öyküler Anlatın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.104, (d.)
- Gümüş, Semih, “Arkadaşımız, Orhan Barlas...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.105, (Hatıra)
- İpşiroğlu, Zehra, “Dilin Güdümleme Aracına Dönüşmesi Aziz Nesin- Yaşasın Memleket- Açış Nutku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.106-109, (inc.)
- Bulut, Alev, “Kısa Öykü ve Çeviri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.110-115, (mak.)

- Er, Tülin, “Yaşamın Doğasında Kendi Yatağını Çizen Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.116-121, (inc.)
- Duman, Faruk, “Nar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.122-127, (öyk.)
- Şenkon, Attila, “Arka Masanın Çocuğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.128-129, (öyk.)
- Çelik, Behçet, “Herkes Kadar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.130-132, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Aylı Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.133-137, (öyk.)
- Karınca, Eray, “Kenti Kim Kurtaracak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.138-142, (öyk.)
- Akar, Sultan, “Eski Yıkıntılar Arasında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.143-146, (öyk.)
- Yadigar, Saliha, “İyi ama Tuhaf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.147-149, (öyk.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Naj”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.150-151, (kit.tan.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Köpek Yılları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.151, (kit.tan.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bedenler İnanır mısınız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.151-152, (kit.tan.)
- Yaşar, Hürriyet, “Parende”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.152-154, (kit.tan.)
- Yaşar, Hürriyet, “Hayatın Bu Yakası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.154-156, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 5, Sayı: 27, Mart-Nisan 2000

- Moravia, Alberto, “Fazla Karıştırma”, (Çev. Betül Parlak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.5-10, (öyk.)
- Godar, Goba, “Protokol”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.11-21, (öyk.)
- Alas, Leopoldo, “Elveda ‘Cordera’”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.22-28, (öyk.)

- Shaw, Valerie, “Parçalanın Çerçeve”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.29-36, (inc.)
- Nesin, Aziz, “Adı Konmamış Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.37-59, (öyk.)
- Erdem, Hüseyin, “Bir Dal Sardunya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.60-73, (öyk.)
- Saçoğlu, Mehmet Zaman, “Keser ve Mucize (2)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.74-75, (öyk.)
- Yücel, Şevket, “Arkadaş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.76-81, (öyk.)
- Ölez, Ş. Avni, “Bölüntü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.82-84, (öyk.)
- Altıntaş, Günel, “Kabahat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.85-87, (öyk.)
- Margulies, Roni, “Fırtına”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.88-89, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Zeytinlik’ Öyküsünden Yola Çıkarak Yaşar Kemal’in Öykü Dünyasına Bakış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.90-97, (inc.)
- Güler, Mehmet, “Öykücülüğümüzün Kısa Tarihi ve Memduh Şevket Esendal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.98-102, (inc.)
- Eren, Zerrin, “Cemil Kavukçu’nun Üç Öyküsünde ‘Metinlerarası Çerçeve’ Uygulaması”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.103-110, (inc.)
- Aral Bakırer, Halide, “Simge ve Değişim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.111-113, (inc.)
- Uğur, Fuat, “Bahtımın Rüzgarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.114-119, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Yağmurlu Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.120-122, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Gazetede Yazdığı Gibi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.123-129, (öyk.)
- Öktem, Altay, “Kurtuluş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.130-131, (öyk.)
- “Okyay, Leyla Ruhan, “Pasaport”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.132-136, (öyk.)

- Çetin, İnan, “Kanadı Kırılmış Kuşa Sabırdan Söz Et”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.137-139, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Buluşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.140-143, (öyk.)
- Selçuk, M. Kemal, “Göbekten Bağlılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.144-147, (öyk.)
- Ateş, Murat, “Yağmur Yağıyordu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.148-152, (öyk.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Sevda Dolu Bir Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.153-154, (kit.tan.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Av Dönüşleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.154-155, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 5, Sayı: 28, Mayıs-Haziran 2000

- Bates, H. E., “Tolstoy, Wells ve Kipling”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.5-19, (inc.)
- Wells, H. G., “Çalıntı Basil”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.20-24, (öyk.)
- Kipling, Rudyard, “Lispeth”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.25-29, (öyk.)
- Ezber, Gökçen, “Kısa Bir Utku: Lispeth”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.30-34, (inc.)
- Shaw, Valerie, “Parçalanın Çerçeve, 3”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.35-42, (inc.)
- Oates, Joyce Carol, “Gök Mavisi Top”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.43-45, (öyk.)
- Özlü, Demir, “Temmuz Ayının Son Günleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.46-49, (öyk.)
- Öz, Erdal, “Tam Denize Atlarken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.50-56, (öyk.)
- Ziyalan, Nihat, “Ayçelen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.57-60, (öyk.)
- Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Keser ve Mucize (1)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.61-63, (öyk.)

- Günersel, Tarık, “Tanıklık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.64-65, (öyk.)
- Margulies, Roni, “Koltuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.66-68, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Babam ve Kiraz Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.69-72, (öyk.)
- Karaca, Birsen, “Babam ve Kiraz Ağacı’ Öyküsündeki Anlatım Tekniklerinin Metin İncelemesi Yöntemiyle Analizi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.73-75, (inc.)
- Samancı, Suzan, “Kaygı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.76-79, (öyk.)
- Erbarıştıran, Tufan, “Suzan Samancı’nın Öyküleri Üzerine Bir Deneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.80-82, (inc.)
- Okuyay, Leyla Ruhan, “Öyküde Mekan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.83-89, (inc.)
- Sancak, Jale, “Dimyan’ın Misafiri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.90-95, (öyk.)
- Topal, Semra, “Giz-LaF”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.96-101, (öyk.)
- Özkılıç, Hasan, “Adı Kargalarda Saklı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.102-104, (öyk.)
- Yazıcı, Yasemin, “Bruges’de Mevsim Dışı Düşler...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.105-110, (öyk.)
- Kaygusuz, Sema, “Tacettin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.111-114, (öyk.)
- Çetin, İnan, “Bir Senaristin Serüveni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.115-118, (öyk.)
- Sohtorik, Murat, “Atlantis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.119-120, (öyk.)
- Sohtorik, Murat, “Dostluk Aşkına”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.120-122, (öyk.)
- Kirkoryan, Kevork, “Mitolojik Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.123-129, (öyk.)
- Gündüz, Seçkin, “46. Çeşit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.130-131, (öyk.)

- Günel, Deniz, “Tahir Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.132-137, (öyk.)
- Doğan, Şakir, “Kamelya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.138-141, (öyk.)
- Barlas, Tarkan, “İş’ Güç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.142-146, (öyk.)
- Atilla, Mehmet, “Deprem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.147-150, (öyk.)
- Özdek, Almila, “Zilli Saatler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.151-152, (öyk.)
- Karagöz, Sanem, “Gölgedeki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.153-155, (öyk.)
- Yurdal, Mehmet, “Kağıt Bardak, Kağıt Mendil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.156-157, (öyk.)
- Yurdal, Mehmet, “Otello Kalesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.157, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 5, Sayı: 29, Temmuz-Ağustos 2000

- Yazıcı, Hüseyin, “Modern Arap Öyküsüne Bir Bakış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.5-14, (inc.)
- İdris, Yusuf, “Büyük El”, (Çev. Hüseyin Yazıcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.15-22, (öyk.)
- Nu’Ayme, Mihail, “Kadın Düşmanı”, (Çev. A. Yaşar Koçak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.23-27, (öyk.)
- Dursun, Fatih, “Fars Dili ve Edebiyatı / Farsça ve Fars Edebiyatı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.28-40, (inc.)
- Alevi, Bozorg, “Hain”, (Çev. Derya Örs), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.41-49, (öyk.)
- Ahmed-i Mahmud, “Yaşlılık Dayanağı”, (Çev. Halil Toker), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.50-54, (öyk.)
- Pizişzkad, İrec, “Şuşu Can”, (Çev. Mehmet Kanar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.55-59, (öyk.)
- Huşeng Muradi-yi Kirmani, “Orman”, (Çev. Mustafa Çiçekler), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.60-63, (öyk.)

- Kudsi Kazi-yi Nur, “Küçük Mutluluklar”, (Çev. Ali Güzelyüz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.64-68, (öyk.)
- Toker, Halil, “Urdu Edebiyatında Modern Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.69-73, (inc.)
- Sa’adat Hasan Mantu, “Kuşkum Yok”, (Çev. Halil Toker), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.74-78, (öyk.)
- Racandar Singh Bedi, “Omuz Omuz!”, (Çev. Halil Toker), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.79-83, (öyk.)
- Shaw, Valerie, “Parçalanın Çerçeve, IV”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.84-92, (inc.)
- Edgü, Ferit, “Sait Faik, Bir Öncü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.93-94, (d.)
- Özlü, Demir, “Arkadaki Oda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.95-99, (öyk.)
- Gürsel, Nedit, “Sorrento’ya Geri Dön”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.100-112, (öyk.)
- Kavukçu, Cemil, “Gemiler de Ağlarmış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.113-116, (öyk.)
- Mungan, Murathan, “Dumrul ile Azrail”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.117-140, (öyk.)
- Cengizkan, Ali, “Toprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.141, (öyk.)
- Cengizkan, Ali, “Bir Anlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.141-143, (öyk.)
- Gürel, Ferzan, “Güneybatı Esinti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.144-148, (öyk.)
- Küçük, Kemal, “Balkondaki Tablolar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.149-154, (öyk.)
- Duman, Faruk, “Bence Okurun Öyküye Katılımı, İnsanlığın En Şahane Buluşlarından Biri.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.155-157, (söyl.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 5, Sayı: 30, Eylül-Ekim 2000

- Baroja, Pio, “Fırıncılar”, (Çev. Işıl Beysir), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.5-8, (öyk.)

- Matute, Ana Maria, “Kuru Bir Dal”, (Çev. Selçuk Kurt), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.9-13, (öyk.)
- Aldecoa, Ignacio, “Manzanares Nehri Baladı”, (Çev. Meltem Çakır), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.14-18, (öyk.)
- Azarin, “Para Parayı Çeker”, (Çev. Canan Şahin), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.19-22, (öyk.)
- Azarin, “Üç Maske”, (Çev. İrem Dikmen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.22-23, (öyk.)
- Zuniga, Juan Eduardo, “Dünyanın Son Günü”, (Çev. Özgür Baydar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.24-30, (öyk.)
- Shaw, Valerie, “Parçalanın Çerçeve, V”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.31-38, (inc.)
- Allen, Woody, “Bir Şişkodan Notlar”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.39-42, (öyk.)
- Bulut, Alev, “Güldürü Öykücülüğünün Mor Gülü: Woody Allen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.43-45, (inc.)
- Özlu, Demir, “Bir Tanca Ayakkabısı Satın Alabilmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.46-49, (öyk.)
- Yalçın, İrfan, “Boksör”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.50-53, (öyk.)
- Ay, Behzat, “Ah O Güvercinler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.54-56, (öyk.)
- Hafıfbilek, Celal, “Bizim Gözlerimiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.57-60, (öyk.)
- Ergin, Özgen, “Bugün Pazar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.61-63, (öyk.)
- Öztürk, Aydın, “Sabahattin Ali’nin Öykülerinde İnsan ve Toplum Gerçekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.64-72, (inc.)
- Durak, Mustafa, “Tahsin Yücel’in Komşular Adlı Öykü Kitabında Aynalama”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.73-83, (inc.)
- Karabulut, Özcan, “Ayna Yazıları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.84-88, (öyk.)
- Yücel, Şevket, “Canım Bir Şey İstiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.89-91, (öyk.)
- Emre, Gültekin, “Melez Taş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.92-96, (öyk.)

- Coşkun, Ayfer, “Öyle Bir Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.97-100, (öyk.)
- Çeviker, Turgut, “Zil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.101-105, (öyk.)
- Yazgan, Ayla, “Sesler ve Eller”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.106-108, (öyk.)
- Samancı, Suzan, “Ablamdı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.109, (öyk.)
- Samancı, Suzan, “Dolunayda Ölmek İsterim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.109-110, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Kirlenme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.111-114, (öyk.)
- Uğur, Fuat, “Mercü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.115-121, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Saat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.122-128, (öyk.)
- Çetin, İnan, “Yaz Yağmurları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.129-133, (öyk.)
- Çağlar, Ali Özenç, “Yalnız Kadınlar Sokağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.134-139, (öyk.)
- Kopan, Yekta, “Köpekbaliğı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.140-145, (öyk.)
- Batur, Mehmet, “Akrep Feneri’nde Balıkçı Cesetleri ve Hastalıklı Gölgenin Ölümü (ırıp)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.146-149, (öyk.)
- Cengizkan, Ekin, “Toprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.150, (öyk.)
- Cengizkan, Ekin, “Bir Anlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.150-152, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Aşkın Selamı Var”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.153-155, (kit.tan.)
- Peker, Hüseyin, “Kuş Boranı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.155-156, (kit. tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 5, Sayı: 31, Kasım-Aralık 2000

- Bowen, Elizabeth, “Kedi Atlıyor”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.7-16, (öyk.)
- Carter, Angela, “Çizmeli Kedi”, (Çev. Didem Kizen-Tümay Özkarakaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.17-31, (öyk.)
- Carter, Angela, “Karbeyaz Çocuk”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.32-33, (öyk.)
- Shaw, Valerie, “Parçalanmış Çerçeve, VI”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.34-42, (inc.)
- Öz, Erdal, “Sevgili Acı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.43-52, (öyk.)
- Aral, İnci, “Şeyler ve Düşler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.53-58, (öyk.)
- Duru, Orhan, “Önümüze Gelen Dili Yeterli Sayamayız.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.59-70, (söyl.)
- Schnitzler, Arthur, “Bir Bekarın Ölümü”, (Çev. G. Oktay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.71-79, (öyk.)
- Rodari, Gianni, “Öpüş”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.80-83, (öyk.)
- Rodari, Gianni, “Matmazel Bibiane”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.83-85, (öyk.)
- Allen, Woody, “Viva Vargas! (Bir Devrimcinin Günlüğünden)”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.86-91, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Öykünme Halleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.92-97, (d.)
- Yadigar, Saliha, “İki Yazar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.98-99, (inc.)
- Demir, Fahrettin, “İkili Monolog”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.100-102, (öyk.)
- Peker, Hüseyin, “Kararsız Yolcular Bileti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.103-106, (öyk.)
- Abacı, Tahir, “Haydi İzmir’e”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.107-110, (öyk.)
- Margulies, Roni, “Gam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.111-113, (öyk.)

- Günsür, Mehmet, “Valetta, Limanda Kayıklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.114-118, (öyk.)
- Yıldız, Ahmet, “Zehir Zemberek Bir El e-mail”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.119-123, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Hayat Karşısındaki Tezler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.124-131, (öyk.)
- Çiloğlu, Fahrettin, “Pantolon Mağduru”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.132-133, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Kırmızı Kıyı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.134-137, (öyk.)
- Çelik, Behçet, “Ağbim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.138-140, (öyk.)
- Okyay, Leyla Ruhan, “Onlar İçin de Dikmişti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.141-144, (öyk.)
- Karagöz, Erkan, “Tutunmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.145-147, (öyk.)
- Çetinbağ, Engin, “Aşk Buradaydı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.148-150, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 6, Sayı: 32, Ocak-Şubat 2001

- Carter, Angela, “Kaplan’ın Gelini”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.5-22, (öyk.)
- Schemisin, Johnny, “Kumarbazın Elindeki Kağıtlar”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.23-28, (öyk.)
- Freeman, Marry E. Wilkins, “Annenin İsyanı”, (Çev. Hande Özkul), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.29-41, (öyk.)
- Singleton, John, “(Kısa) Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.42-46, (inc.)
- Yalçın, İrfan, “Güneşli Bir Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.47-49, (öyk.)
- Pazarkaya, Yüksel, “Sabık Kocanın Sortileri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.50-51, (öyk.)
- Güler, Mehmet, “Umutsuzluğun Soluk Rengi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.52-55, (öyk.)

- Özel, Sevgi, “Ses Dökümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.56-59, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “Doruk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.60, (öyk.)
- Dündar, Leyla Burcu, “Sevim Burak’ın Yazın Geleneğine Müdahalesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.61-73, (inc.)
- Yaşar, Hürriyet, “Tek Öyküden Öyküye...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.74-83, (inc.)
- Yadigar, Saliha, “Bir Yazardan İki Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.84-85, (inc.)
- Farımaz, Şükran, “Güle Güle Madam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.86-92, (öyk.)
- Samancı, Suzan, “İtirafçı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.93-96, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Şamatalı Yolculuk- I”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.97-104, (öyk.)
- Erdoğan, Altay Ömer, “Yalnızlık Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.105-108, (öyk.)
- Selçuk, M. Kemal, “Yirmi Beş Yıl”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.109-110, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Koca Anne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.111-113, (öyk.)
- Ayhan, Ömer, “Bir (Aile)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.114-118, (öyk.)
- Gündüz, Seçkin, “Tepki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.119-123, (öyk.)
- Barlas, Tarkan, “Ben’den Kurtuluş Yok”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.124-127, (öyk.)
- Eşber, Halide, “Seninle”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.128-136, (öyk.)
- Şener, Binnur, “Gömütlük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.137-143, (öyk.)
- Yılmaz, Eylem Handan, “İlk Maaş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.144-147, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Aziz Bey Hadisesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.148-149, (kit.tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Üç Öykü Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.150-151, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 6, Sayı: 33, Mart-Nisan 2001

Poe, Edgar Allan, “Geveze Kalp”, (Çev. Arzu Aslan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.5-9, (öyk.)

Lawrance, D. H., “Hasta Madenci”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.10-15, (öyk.)

Pinkey, Tony, “Lawrence ve Klasizm”, (Çev. Serpil Durak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.16-18, (inc.)

Brown, George Mackay, “Kayalıklardaki Fener”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.19-23, (öyk.)

Brown, George Mackay, “Köyde Geçen Çocukluğum”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.24-26, (a.)

Singleton, John, “Atölye Çalışması”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.27-32, (inc.)

Buyrukçu, Muzaffer, “Tünelin Ucunda Işık Yok”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.33-54, (öyk.)

K., Tarık Dursun, “Sabahları Yatak Toplamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.55-56, (öyk.)

Yalçın, İrfan, “Düş Sokağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.57-60, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Yılan Kalesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.61-72, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Oyuncak Müzesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.73-78, (öyk.)

İleri, Selim, “Şahane Bir Tuvalet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.78-86, (öyk.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Sarı Sıcak: Bir Sözleşme Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.87-93, (inc.)

Özer, Sevinç, “12+1 Yalan: Çağdaş Bir Fabliaux Nasıl Yazılır?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.94-95, (değ.)

Abacı, Tahir, “Gül Harmanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.96-97, (öyk.)

- Aktunç, Semra, “Sevgili Eda İçin...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.98-102, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Kuş Deyip Geçmeyin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.103-107, (öyk.)
- Yarıcı, Doğan, “Zabıt”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.108-110, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Kevser Hanım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.111-114, (öyk.)
- Duman, Faruk, “Kedi’çin Masal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.115-118, (öyk.)
- Çetin, İnan, “Bir Senaristin Kaza Sonucu Ölümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.119-126, (öyk.)
- Yadigar, Saliha, “Ah, Babalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.127-128, (öyk.)
- Kaygusuz, Sema, “Şeftali”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.129-131, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Misafir Odası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.132-137, (öyk.)
- Yazıcı, Yasemin, “Yabancı’nın Gezi Düşleri Frau Rosa ya da Pembe Hanım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.138-146, (öyk.)
- Spatar, Deniz, “Çanta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.147-151, (öyk.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Aşkla Dayanmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.152-153, (kit.tan.)
- Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Ölüme Karşı Oyun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.153, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 6, Sayı: 34, Mayıs-Haziran 2001

- Alexie, Sherman, “Yalnız Kovboy ile Apaçi’nin Cennetteki Yumruklaşması”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.5-10, (öyk.)
- Allison, Dorothy, “İsimler Deryası”, (Çev. Nuray Dogurga), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.11-18, (öyk.)
- Leyner, Mark, “Ben Son Derece Ateşli ve Yüklü Bir Noktaydım”, (Çev. Tümay Özkarakaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.19-22, (öyk.)

- O'Connor, Robert, "Eve Mektuplar", (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.23-28, (öyk.)
- Wallace, David Foster, "Sonsuza Dek Yukarıda", (Çev. Didem Kizen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.29-36, (öyk.)
- Singleton, John, " (Kısa) Öykü", (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.37-43, (inc.)
- Egan, Jennifer, "Oldu İşte", (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.44-53, (öyk.)
- Hakkı, Ruşen, "Sıkıntı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.54-55, (öyk.)
- Pazarkaya, Yüksel, "Habilfontes", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.56, (öyk.)
- Abacı, Tahir, "Yağmurcular", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.57-60, (öyk.)
- Margulies, Roni, "Şato", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.61-62, (öyk.)
- Özlü, Demir, "İki Öykü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.63-66, (inc.)
- Yaşın, Mehmet, "Benim Hikâyem", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.67-69, (d.)
- Özer, Sevinç, "Türk Öyküsünde 'Kadınlık Durumu' ve Öncü, Asi Kadınlar: Güner Ener, Sevgi Soysal, Aslı Erdoğan", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.70-74, (inc.)
- Dündar, Leyla Burcu, "Dede Korkut'tan Murathan'a Deli Dumrul", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.75-83, (inc.)
- Barbarosoğlu, Nalan, "Arkası Yarın", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.84-89, (kit.tan.)
- Asena, İnci, "Her Yerde Şiir Var...", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.90-92, (söyl.)
- Başarır, Başar, "Sonsuz Dalga", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.93-101, (öyk.)
- Sancak, Jale, "Bıçkın Melek ve Küçük, Önemsiz Bir Kayboluş", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.102-107, (öyk.)
- Denisenko, Ludmila, "Terlikler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.108-111, (öyk.)

- Yaşar, Hürriyet, “Bisiklet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.112-116, (öyk.)
- Karınca, Eray, “Kurt Başı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.117-122, (öyk.)
- Yadigar, Saliha, “Akşamüstleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.123-125, (öyk.)
- Tuğcu, Nemika, “Yedekçi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.126-129, (öyk.)
- Gülbüztatik, İnci, “Saka Mehmet Efendi’nin Dilinin Tutulduğu An”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.130-138, (öyk.)
- Yazıcı, Yasemin, “Yabancınnın Gezi Düşleri; Dev’in Kalbinde Sanrılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.139-144, (öyk.)
- Karagöz, Sanem, “Tarih Tüccarları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.145-150, (öyk.)
- Özer, Sevinç, “Akşamüstü Yine Hüzün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.151-152, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 6, Sayı: 35, Temmuz-Ağustos 2001

- O.Henry, “Cadının Ekmekleri”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.5-7, (öyk.)
- Woolf, Virginia, “Gölcüğün Büyüsü”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.8-9, (öyk.)
- Woolf, Virginia, “Kurmaca Sanatı”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.11-14, (d.)
- Hemingway, Ernest, “Beyaz Fil Tepeler”, (Çev. Görkem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.15-18, (öyk.)
- Olmas, Marga Mansilla, “Beyaz Fil Tepeler Üstüne”, (Çev. Görkem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.19-21, (çöz.)
- Steinbeck, John, “Bay Hogan Bankayı Nasıl Soydu?”, (Çev. Nilüfer Batan-Öykü Kurt), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.22-28, (öyk.)
- Capote, Truman, “Bir Gece Ağacı”, (Çev. Hale Akman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.29-37, (öyk.)
- Akman, Hale, “Truman Capote”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.38-40, (değ.)

- Sanders, Scott Russel, “Öyküler Niçin Gerekli?”, (Çev. Bülent Celasun), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.41-45, (inc.)
- Özlü, Demir, “Geçen Yaz Kentte Kızlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.46-53, (öyk.)
- Sezgin, Dinçer, “Kuş Sesi Meyhanesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.54-61, (öyk.)
- Yıldırım, İbrahim, “Melek’ten Sonra”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.62-70, (öyk.)
- Abacı, Tahir, “Final”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.71-73, (öyk.)
- Toptaş, Hasan Ali, “Yatak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.74-80, (öyk.)
- Erden, Aysu, “Çağdaş Türk Öyküsünde Deneysellik, Yaratıcılık, Yeni Arayışlar ve Yönelimler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.81-87, (inc.)
- Peker, Hüseyin, “Öyküdeki Şiir ve Şiirsizliğin Arasındakiler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.88-91, (inc.)
- Emre, Gültekin, “Tendeki Siyah / Beyaz Tarihi Fotoğraflar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.92-97, (öyk.)
- Farımaç, Şükran, “Bir Ağaç, Bir Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.98-103, (öyk.)
- Denisenko, Ludmilla, “Dağ”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.104-110, (öyk.)
- Çiloğlu, Fahrettin, “Armut Ağacının Gölgesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.111-113, (öyk.)
- Özkılıç, Hasan, “Bizim Eşkıya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.114-118, (öyk.)
- Çetinbağ, Engin, “Gayya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.119-124, (öyk.)
- Selçuk, Kemal, “Ağaç Adamlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.125-130, (öyk.)
- Okuy, Leyla Ruhan, “Tarçınlı Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.131-133, (öyk.)
- Çetin, İnan, “Kuytuda Aşk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.134-136, (öyk.)

Börtücene, Besen İdil, “Çöl Masalları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.137-142, (öyk.)

Kızgın, Soydan, “Demir Para”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.143-148, (öyk.)

Eşrefoğlu Vardar, Demet, “Güle Güle Giden Hocam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.149-154, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 6, Sayı: 36, Eylül-Ekim 2001

Mansfield, Katherine, “Örtüyü Kaldırmak”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.5-9, (öyk.)

Baroja, Pio, “Mari Belcha”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.10-12, (öyk.)

Bowles, Paul, “Bahçe”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.13-15, (öyk.)

Bowles, Paul, “Yalnızca, İnsanların Yeteri Kadar Ayırdında Olmadıkları Bir Şeye Dikkatlerini Çekmeye Çalışıyorum.”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.16-17, (söyl.)

Wodehouse, P. G., “İlkbaharda Jeeves”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.18-31, (öyk.)

Jackson, Shirley, “Piyango”, (Çev. Murat Alpar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.32-39, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Bir Oyun muydu Saklambaç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.40-41, (öyk.)

K., Tarık Dursun, “Elinizi Verin Bana, Cevdet Kudret Bey!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.42-44, (öyk.)

Yalçın, İrfan, “Kara Katır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.45-57, (öyk.)

Fuat, Memet, “Yeni Çeviriler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.58-66, (değ.)

Hakkı, Ruşen, “Serçeler ve Kediler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.67-68, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Sen Çok Yaşa!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.69-70, (öyk.)

Karalar, Zafer, “Balkon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.71-74, (öyk.)

- Onay, Sadettin, “Kırmızı Umut”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.75-81, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “Açık Evlilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.82, (öyk.)
- Tuğcu, Nemika, “Biz Hulusi’yi Çok Sevmiştik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.83-86, (öyk.)
- Zeka, Necmi, “Aydın Kırk Öyküsü Varmış, Hepsisi de...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.86-90, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Şamatalı Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.91-95, (öyk.)
- Sancak, Jale, “Bıçkın Melek ve Küçük, Önemsiz Bir Kayboluş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.96-100, (öyk.)
- Yaşar, Hüseyin, “Kart”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.101-106, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Ayak Sesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.107-111, (öyk.)
- Yüksel, Kadir, “Dimma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.112-115, (öyk.)
- Kaygusuz, Sema, “Kılçık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.116-118, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Şaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.119-121, (öyk.)
- Sohtorik, Murat, “Sen Onu Uyurken Seyrettin mi Hiç?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.122-124, (öyk.)
- Demirci, Nuri, “Kum Saati”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.125-130, (öyk.)
- Atilla, Mehmet, “Ustaca Bir Ölüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.131-139, (öyk.)
- Ayhan, Ömer, “Maske”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.140-141, (öyk.)
- Eryürük, Adem, “Nasıl Söyleriz Bunu Ona”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.142-145, (öyk.)
- Sevinç, Akın, “Ilık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.146-151, (öyk.)
- Yücel, Semih, “2. Va On”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.152-154, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 6, Sayı: 37, Kasım-Aralık 2001

- Maugham, Somerset, “Mayhew”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.7-9, (öyk.)
- Maugham, Somerset, “Yazar, Yaşayan Kişiden Yalnızca İstedğini Alır.”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.10-12, (d.)
- Malamud, Bernard, “Meslek Seçimi”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.13-23, (öyk.)
- Sertel, Yasemin Güniz, “Bernard Malamud: Meslek Seçimi ve Yeni Bir Hayat Arayışı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.24-27, (inc.)
- Laforet, Carmen, “Okula”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.28-30, (öyk.)
- Carver, Raymond, “Yalan”, (Çev. Görkem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.31-33, (öyk.)
- O’Connor, Flannery, “Ürün”, (Çev. Rana Kahraman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.34-40, (öyk.)
- Rossi, Cristina Peri, “İlk Sevdâ”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.41-46, (öyk.)
- Toptaş, Hasan Ali, “Başlarken Yalnızsın, Bitirdiğinde Daha da Yalnız.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.47-53, (söyl.)
- Akbal, Oktay, “Yalnızlık Gittiğin Yoldan...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.54-55, (öyk.)
- Ziyalan, Nihat, “Kahraman Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.56-58, (çöz.)
- Pazarkaya, Yüksel, “İnci’nin Düşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.59, (öyk.)
- Demir, Fahrettin, “Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.60-65, (öyk.)
- Denisenko, Ludmila, “Aslan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.66-71, (öyk.)
- Margulies, Roni, “Doğumgünü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.72-74, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Yanlı İnsan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.75-85, (öyk.)

- Erdoğan, Altay Ömer, “İzzettin Keze Kimdir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.86-90, (öyk.)
- Yasar, İzzet, “Çukurbağ Chronicles”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.91-93, (öyk.)
- Kaplan, Sefa, “Hiç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.94-97, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Ardıç Kuşu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.98-101, (öyk.)
- Okuyay, Leyla Ruhan, “Geyikli Orman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.102-108, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Beyaz Tavşan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.109-115, (öyk.)
- Topal, Semra, “Merhamet İstemeyin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.116-121, (öyk.)
- Çetinbağ, Engin, “Sadece Bir Öykü ve Bir Düş Yaşamak İstemiştin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.122-126, (öyk.)
- Dilligil, Lale, “Günışığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.127-130, (öyk.)
- Eşber, Halide, “Yerdeki Dut İzlerinde Çocukluğumun Tadı Var”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.131-134, (öyk.)
- Kızgın, Soydan, “El Değmemiş Hüzünler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.135-141, (öyk.)
- Gecü, Serap, “Yokterapi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.142-148, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Öyküye Doğarken Hava Durumları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.149-154, (inc.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 38, Ocak-Şubat 2002

- O’Flaherty, Liam, “Yaşam”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.5-9, (öyk.)
- Wilder, Thornton, “Savaş Gemisi”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.10-12, (öyk.)
- Bener, Erhan, “Eski Ev”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.13-17, (öyk.)

- Şahin, Osman, “Kaçmak Kurtulmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.18-28, (öyk.)
- Pazarkaya, Yüksel, “Araba Kuyruğunda Öykü Çeşitlemeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.29-30, (öyk.)
- Güler, Mehmet, “Görüşme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.31-34, (öyk.)
- Hildick, Wallace, “Düzensiz Düşünce: Bilinç Akışı”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.35-40, (inc.)
- Özer, Sevinç, “Amerikan ve Türk Kısa Öyküsünde ‘Initiation’, Yaşama Başlangıç Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.41-55, (inc.)
- Dinçer, Yeşim, “Farklı Coğrafyalardan İki Öykü ve Bir Karşılaştırma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.56-61, (inc.)
- Yaşar, Hürriyet, “Esendal: O Yumuşak Huylu, Anlatıcı Dedemiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.62-67, (inc.)
- Abacı, Tahir, “Mezar Taşı Şairi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.68-74, (öyk.)
- Yasar, İzzet, “Doktor Mengele’nin Asistanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.75-78, (öyk.)
- Coşkun, Ayfer, “İki Kadının Sıradan Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.79-84, (öyk.)
- Günsür, Mehmet, “Alamatra Yapılırken...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.85-87, (öyk.)
- Uğur, Fuat, “Cici/Yalnız Ruhlara Elma Şekeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.88-99, (öyk.)
- Akçam, A.Alper, “Vurdu Günahını Sırtına Yürüdü...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.100-104, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Ayna”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.105-109, (öyk.)
- Karınca, Eray, “Kutu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.110-112, (öyk.)
- Yazıcı, Yasemin, “Yabancıнын Gezi Düşleri Çalınan Taç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.113-121, (öyk.)
- Ayhan, Ömer, “Güz Fırtınası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.122-126, (öyk.)
- Eşber, Halide, “Sanki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.127, (öyk.)

Sabanoğlu, Albert, “Han’daki Gölgeleler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.128-137, (öyk.)

Spatar, Deniz, “İki Küçük Serçe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.138-142, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Kitaptan Kitaba Dolaşan Öykü 2001’de Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.143-154, (bibl.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 39, Mart-Nisan 2002

Steinbeck, John, “Cinayet”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.5-13, (öyk.)

Pritchett, V. S., “Guatemalalı Kadın”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.14-30, (öyk.)

O’Flaherty, Liam, “İneğin Ölümü”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.31-33, (öyk.)

Semman, Ğade, “Esmer Etin Laneti”, (Çev. Metin Fındıkçı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.34-37, (öyk.)

Barth, John, “Özgeçmiş: Kendi Kaydını Yapan Bir Kurgu”, (Çev. Hasine Şen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.38-41, (öyk.)

Şen, Hasine, “John Barth: Bir Varmış Bir Yokmuş, Bir Zamanlar Şöyle Başlayan Bir Masal Varmış: Bir Varmış Bir Yokmuş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.42-44, (inc.)

Hildick, Wallace, “Geçmiş Zamanda Üçüncü Kişi Anlatım”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.45-52, (İnc.)

Aral, İnci, “Beni Çeken Geçmişin ya da Unutulmuşun Yeniden Yaşanmasının Hüznü, Şiiridir. Yazmamdaki Asal Duygu ise Karşı Olmaktır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.53-70, (söyl.)

Yasar, İzzet, “Çalışkan Ruhlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.71-77, (öyk.)

Andaç, Feridun, “İçimdeki Babil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.78-86, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Salondaki Uçurum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.87-99, (öyk.)

Karas, Nursen, “İklimler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.100-101, (öyk.)

Onay, Sadettin, “Motor Ali Öyküleri Yolkesen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.102-106, (öyk.)

- Çiloğlu, Fahrettin, “Nisan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.107, (öyk.)
- Çiloğlu, Fahrettin, “Gülümseme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.108, (öyk.)
- Çiloğlu, Fahrettin, “Ret”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.108-109, (öyk.)
- Zeka, Necmi, “Kim Demiş? Bir Editör!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.110-112, (öyk.)
- Eradam, Yusuf, “Küçük Prens’e Ev Ödevleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.113-120, (öyk.)
- Çetin, İnan, “Bin Yapraklı Lotus”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.121-126, (öyk.)
- Ayhan, Ömer, “Balthus’un Kızları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.127-130, (öyk.)
- Eyüboğlu, Yeşim, “Bir Şey İsteyen Kadın Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.131-137, (öyk.)
- Doğan, Şakir, “Begonya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.138-142, (öyk.)
- Güenal, Deniz, “Çakıl Taşları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.143-148, (öyk.)
- Caymaz, Onur, “Ezilmiş Leylaklar Yıllığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.149-153, (öyk.)
- Özdek, Almila, “Yekta Kopan ve ‘Düş Eş’: Öykü Kararları; Baba-Oğul-Yazar Arasında İktidar Kavgası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.154-156, (inc.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 40, Mayıs-Haziran 2002

- Kemal, Yaşar, “Karıncanın Su İçtiği”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.5-28, (Romandan Alıntı)
- Şolohov, Mihail, “Bir Aile Babası”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.29-33, (öyk.)
- Kafka, Franz, “Bir Köy Hekimi”, (Çev. Murat Günaydın), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.34-38, (öyk.)
- Buck, Pearl S., “Peder Andrea”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.39-46, (öyk.)

- Aldecoa, Josefina Rodriguez, “İlgımlar”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.47-51, (öyk.)
- Hildick, Wallace, “Şimdiki Zamanda Üçüncü Kişi Anlatım Yöntemi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.52-57, (inc.)
- Timuroğlu, Vecihi, “Öyküde Gerçeklik Üzerine Kürşat’la Söyleşi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.58-67, (inc.)
- Kutlu, Mustafa, “Eski Sanat ve Edebiyatımızdan, Kültür ve Dil Varlığımızdan Hareketle, Daha Önce Sözünü Ettiğimiz Kıssa Geleneğini Günümüze Taşıyan Bir Dil ve Yol Açmak İçin Uğraştım.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.68-80, (söyl.)
- Buyrukçu, Muzaffer, “İpek Pijamalı Katiller”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.81-87, (öyk.)
- Özlü, Tezer, “Çağrı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.88-90, (öyk.)
- Abacı, Tahir, “Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.91-92, (öyk.)
- Yasar, İzzet, “Lahit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.93-98, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Anımsamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.99-100, (öyk.)
- Denisenko, Ludmila, “Yol”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.101-103, (öyk.)
- Okuyay, Leyla Ruhan, “Anemon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.104-107, (öyk.)
- Sabanoğlu, Albert, “Adalara Doğru”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.108-113, (öyk.)
- Boralıoğlu, Gaye, “Bitkisel Hayat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.114-116, (öyk.)
- Feyzioğlu, Yücel, “Ölümler de Ağlar mı?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.117-123, (öyk.)
- Duman, Faruk, “Elma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.124-125, (öyk.)
- Yıldız, Ahmet, “Güvenlik Görevlisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.126-132, (öyk.)
- Akyüz, Hüseyin, “Bir Düş Üstüne Kurgular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.133-138, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “Mecnuneddin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.139-140, (öyk.)

Noyan, Süleyman, “ Evimiz, Babam ve Gulé”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.141-143, (öyk.)

Dinçtürk, Benan, “Carla’nın Ruhu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.144-148, (öyk.)

Uçar, Yılmaz, “Fiko”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.149-150, (öyk.)

Caymaz, Onur, “Enişmeli Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.151-153, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 41, Temmuz-Ağustos 2002

Vian, Boris, “İtfaiyeciler”, (Çev. İnan Avcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.5-7, (öyk.)

Oates, Joyce Carol, “Kehanet”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.8-11, (öyk.)

Bulut, Alev, “Joyce Carol Oates’un Öykü Dünyası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.12-16, (inc.)

Tsonçev, Donço, “Yaban Horozu Avında”, (Çev. Hasine Şen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.17-23, (öyk.)

Buyrukçu, Muzaffer, “Onu Gördüğüm Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.24-31, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Öykünün Hayatımızdaki Yeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.32-36, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Burca Giren Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.37-38, (öyk.)

Demir, Fahrettin, “Karaorgan’dan Geçen Tren”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.39-41, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Dört Rüzgarlı Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.42-47, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Hikâyelerde Kimseye Bir Şeyler Öğretmeye Çalışmıyorum...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.48-50, (söyl.)

Hildick, Wallace, “Geçmiş Zamanda Birinci Kişi Anlatım Yöntemi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.51-55, (inc.)

- Golden, Marry, “Yazar Olarak mı Doğulur?”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.56-57, (d.)
- Andaç, Feridun, “Öykücülüğümüzde Memduh Şevket Esendal’ın Yeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.58-65, (inc.)
- Gündüzalp, Kemal, “Yüksek Gerilim’deki Gerilim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.66-78, (inc.)
- Yasar, İzzet, “Temiz Tarih”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.79-83, (öyk.)
- Ergin, Özgen, “Sevgili Bobi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.84-87, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “Selime”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.88-94, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Mürai Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.95-96, (öyk.)
- Uğur, Fuat, “Ablanız Kalede, Golleriniz Filede!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.97-105, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Bensizsiniz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.106-108, (öyk.)
- Özmen, Şelale, “Bayram”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.109-111, (öyk.)
- Topal, Semra, “Kaşığımdaki Soytarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.112-116, (öyk.)
- Şenkon, Attila, “Bana Bir Daha Canım Demedin (Bıyık İzi Yalanları, 1)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.117-121, (öyk.)
- Sancak, Jale, “Rıhtımda İki Küçük Boyacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.122-125, (öyk.)
- Demirci, Cihan, “Büyüyünce Ne Olacaksın Bakiim Yavrucum?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.126-129, (öyk.)
- Duman, Faruk, “Tüfek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.130-131, (öyk.)
- Karalar, Zafer, “Kasabadaki Yabancı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.132-136, (öyk.)
- Tuğcu, Nemika, “Aziz Kardeşim,” Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.137-140, (öyk.)
- Özer, Nilay, “Obsesifsin Kızım Sen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.141-144, (öyk.)

Özdek, Almıla, “Derinlik Sarhoşluğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.145-147, (öyk.)

G., Serap, “Sek Sek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.148-150, (öyk.)

Peker, Hüseyin, “Şerul’da Beklemek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.151-153, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 42, Eylül-Ekim 2002

Saroyan, William, “Aşk”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.5-9, (öyk.)

Vian, Boris, “Emekli”, (Çev. İnan Avcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.10-12, (öyk.)

Cary, Joyce, “Büyürken”, (Çev. Vedii İlmen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.13-17, (öyk.)

Darvası, Laszlo, “Kara Defterden Sayfalar”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.18-24, (öyk.)

Neznakomov, Petre, “Yeni Bir Işık Altında Orpheus ile Eurydike Olayı”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.25-29, (öyk.)

Yolen, Jane, “Johanna”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.30-32, (öyk.)

Asimov, Isaac, “Gerçek Aşk”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.33-36, (öyk.)

Sertel, Yasemin Güniz, “Isaac Asimov ve Gerçek Aşk Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.37-38, (inc.)

Fitzgerald, John G., “İyi Bir Yazar, İyi Bir Yalancıdır”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.39-44, (inc.)

Hildick, Wallace, “Burada, Masamda Oturuyorum (Geçmişte Yazan Birinci Kişi Anlatım Yöntemi)”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.45-49, (inc.)

Hilton, James, “Hoş Bir Karakter Yaratmak”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.50-51, (d.)

Kara, Şenay, “Angela Carter’den Bir ‘Kırmızı Başlıksız Kız’ Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.52-76, (inc.)

Andaç, Feridun, “Öyküde Yeni Anlatım Olanakları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.77-84, (inc.)

- Demir Atay, Hivren, “Cumhuriyetin ve Ulusal Söylemin Kuruluş Sürecinde Öyküleriyle Esendal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.85-99, (inc.)
- Altuğ, Fatih, “A’: ‘1950 Kuşağı’ Öyküsünün İlk Harfi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.100-113, (inc.)
- Gündüzalp, Kemal, “Hüznün Umutla Dokunduğu Bir Öykü ‘Meltem’in Ölüm Duyurusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.114-126, (inc.)
- Akçam, Alper, “Öyküdeki Kurgu ve Gerçeklik Üzerine Bir Deneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.127-132, (d.)
- Aslankara, Sadık, “M.Sadık Aslankara ile Uykusu Sakız, Toplumsal Değişim ve Öykücülüğümüzün Bugünkü Durumu...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.133-141, (söyl.)
- Ziyalan, Nihat, “Severim Pazartesileri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.142-147, (öyk.)
- Önel, Ahmet, “Serap Tur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.148-153, (öyk.)
- Aktunç, Semra, “Çiçek Kundura”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.154-158, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 43, Kasım-Aralık 2002

- Parker, Dorothy, “Bir Telefon Görüşmesi”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.5-9, (öyk.)
- Zilinskaite, Vjtaute, “Küçük Ağaç Ördek”, (Çev. Kemal Ateş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.10-12, (öyk.)
- Vajdaev, Victor, “Kara Karga ile Köstebek”, (Çev. Kemal Ateş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.13, (öyk.)
- Thurber, James, “Bay Preble Karısından Kurtuluyor”, (Çev. Muzaffet Abayhan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.14-16, (öyk.)
- Tosuner, Necati, “Dört Günün Çok Kısa Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.17-19, (öyk.)
- Gürsel, Nedim, “Kuzey Yıldızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.20-24, (öyk.)
- Aykın, Cemalettin, “Uzaklara Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.25-30, (öyk.)

- Abacı, Tahir, “Karlı Dağ Gazetesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.31-34, (öyk.)
- Pazarkaya, Yüksel, “Sultan Sazlığı’na Bir Söylence”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.35-36, (öyk.)
- Demir, Fahrettin, “Bir Kahve İçimi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.37-40, (öyk.)
- Coşkun, Ayfer, “Gönül Kışı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.41-47, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “Yaşasın Delilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.48-59, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Fuat Bugün Gelecek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.60-62, (öyk.)
- Margulies, Roni, “Ya Şefaati!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.63-67, (öyk.)
- Güler, Mehmet, “Yazılanlara Tanık Olmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.68-74, (d.)
- Gündüzalp, Kemal, “Unutturulmaya Çalışılan Bir Öykücünün Son Öyküsü ‘Sığıltan Derinliğe’, ‘Mahşerin İnsanları’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.75-87, (inc.)
- Sabanoğlu, Albert, “Gece ve Kaleci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.88-92, (öyk.)
- Abayhan, Muzaffer, “Anlaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.93-97, (öyk.)
- Demirci, Cihan, “Sonunda Seri Katil Sahibiyiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.98-102, (öyk.)
- Akyüz, Hüseyin, “Bir İstanbul Mutluluğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.103-109, (öyk.)
- Çiloğlu, Fahrettin, “Üç Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.110-113, (öyk.)
- Zeka, Necmi, “Cem Erdem mi? Boş Geç!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.114-116, (öyk.)
- Okyay, Leyla Ruhan, “Annemin Dili”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.117-118, (öyk.)
- Yadigar, Saliha, “Andaç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.119-124, (öyk.)

Coşkun, Selda, “Cici Gelin Pastası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.125-127, (öyk.)

Günel, Deniz, “İnce Buzun Üzerinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.128-130, (öyk.)

Seval, Hale, “Kırılğan Kuleler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.131-135, (öyk.)

Çelik, Jaklin, “Şato-1”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.136-142, (öyk.)

Caymaz, Onur, “Gelin Çiçekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.143-146, (öyk.)

Kızgın, Soydan, “Kedisiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.147-152, (öyk.)

Yücel, Şevket, “Yaşlanan Beygir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.153-155, (öyk.)

Peker, Hüseyin, “Anlatmaya Biri Gerek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.156-157, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 44, Ocak-Şubat 2003

İşiguro, Kazuo, “Bir Aile Yemeği”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.5-12, (öyk.)

Kandinsky, Vasili, “Sesler”, (Çev. Ünsal Koldemir), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.13-15, (öyk.)

Parker, Dorothy, “Hayat Standardı”, (Çev. Reşide Gürses-Banu Karababa), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.16-20, (öyk.)

Paley, Grace, “Babamla Bir Konuşma”, (Çev. Pınar Güncan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.21-25, (öyk.)

Istvan, Orkény, “Sürücü”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.26, (öyk.)

Istvan, Orkény, “Saygınlık”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.26-27, (öyk.)

Istvan, Orkény, “Tiyatroçunun Ölümü”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.27, (öyk.)

Istvan, Orkény, “En Büyük Düşlerimiz de Gerçekleşebilir”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.28, (öyk.)

- Özyalçın, Adnan, “Medyanın Dayattığı Bir Yalancı Edebiyat Söz Konusu. Edebiyat Olmayan Bir Edebiyat?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.29-39, (söyl.)
- Uzell, Thomas H., “Öykü Düşünceleri Nasıl Oluşur”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.40-43, (d.)
- Ecker, Allan W., “Satılmayan Öyküler İçin Kontrol Listesi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.44-49, (d.)
- İmzasız, “Öykü Romana Doğru mu Gidiyor?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.50-65, (pan.)
- Güler, Mehmet, “Hikâye mi, Öykü mü?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.66-68, (inc.)
- Güler, Mehmet, “Sait Faik ve Semaver”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.68, (d.)
- Güler, Mehmet, “Öykü Kaçınıcı Sınıf Edebiyat?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.68-70, (d.)
- Güler, Mehmet, “Öykü Kaçınıcı Sınıf Edebiyat?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.71-72, (d.)
- Demir Atay, Hivren, “Simgelerle ‘Ormanın İçlerine Doğru’ ve Yaratıcı Yazarın Bilinci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.73-85, (inc.)
- Selçuk, Kemal, “Öyküde Atmosfer Yaratma ve Betimleme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.86-88, (inc.)
- Tunç, Gökhan, “Bir Öyküden: Çehov’un ‘Acı’sı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.89-92, (inc.)
- Aslankara, M. Sadık, “Geyikler, Annem ve Almanya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.93-96, (d.)
- Ziyalan, Nihat, “Eskiden Kuşların Ötmediği Bir Yerdî”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.97-103, (öyk.)
- Ergin, Özgen, “Aralık Gülü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.104-106, (öyk.)
- Andaç, Feridun, “Kar Masalları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.107-109, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Kesişen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.110-113, (öyk.)
- Yalçın, Fazlı, “İnsan Sıcığında Üşümek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.114-119, (öyk.)

- Büke, Ahmet, “Çırak’ Aranıyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.120-125, (öyk.)
- Gündüz, Seçkin, “Öptürmeyeceğim Oh İşte”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.126-129, (öyk.)
- Caymaz, Onur, “Ayçöreği”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.130-134, (öyk.)
- Bahadır, Onat, “Parçalanma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.135-139, (öyk.)
- Kıraç, Rıza, “Alaca Kanat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.140-144, (öyk.)
- Spatar, Deniz, “Çalı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.145-148, (öyk.)
- Aslan, Bahar, “Çırağ”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.149-152, (öyk.)
- Peker, Hüseyin, “Genç Kyros’un Yazgısı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.153-154, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 45, Mart-Nisan 2003

- Saroyan, William, “Sayın Bayan Garbo”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.5-6, (öyk.)
- Behrens, Katja, “Oyun”, (Çev. Ayşegül Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.7-12, (öyk.)
- İmzasız, “Bizi Buluşturan Edebiyat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.13-26, (aç.)
- Özlü, Demir, “Danske Bank”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.27-28, (öyk.)
- Özlü, Demir, “Amerika”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.28-29, (öyk.)
- Özlü, Demir, “Travemünde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.29, (öyk.)
- Özlü, Demir, “Dönüş Yolu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.29-30, (öyk.)
- Özlü, Demir, “Şiir Öğretmeni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.30-31, (öyk.)

- Özlü, Demir, “Café Nova”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.31-34, (öyk.)
- Kavukçu, Cemil, “Ablam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.35-38, (öyk.)
- Kafkas, Haşim, “Saldırganlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.39-43, (öyk.)
- Önel, Ahmet, “Taş Eskisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.44-49, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “Neron ile Agripina”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.50-69, (öyk.)
- Doruk, Zafer, “Gıcır Gıcır Bilyeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.70-72, (öyk.)
- Peker, Hüseyin, “Kekliğine Ot Toplayan Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.73-76, (öyk.)
- Hildick, Wallace, “Belgelerden Yararlanma Yöntemi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.77-82, (inc.)
- Güler, Mehmet, “Öyküyü Sınıflandırmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.83-92, (inc.)
- Özer, Pelin, “Orada Kimse Yok mu?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.93-95, (d.)
- Çiloğlu, Fahrettin, “Artık Çok Geç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.96-98, (öyk.)
- Gündüzalp, Kemal, “Hadi, Sen Git Artık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.99-108, (öyk.)
- Çetin, İnan, “Konak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.109-111, (öyk.)
- Ayhan, Ömer, “Kabil’in Mirası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.112-116, (öyk.)
- Seval, Hale, “Mihail’in Düşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.117-120, (öyk.)
- Büke, Ahmet, “Kırık Kurşun Kalemler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.121-129, (öyk.)
- Kıraç, Rıza, “İmleç’i Takip Et!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.130-133, (öyk.)
- Altınel, Sunja, “Yirmi Yıl Sonra”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.134-140, (öyk.)

- Akpınar, Bahar, “Aylı Göl Nerede?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.141-144, (öyk.)
- Boduçcuoğlu, Tolga, “Adsız Dosya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.145-149, (öyk.)
- Çelik, Jaklin, “Şato-II”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.150-156, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 46, Mayıs-Haziran 2003

- Joyce, James, “Araby”, (Çev. Nurdan Öztaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.5-9, (öyk.)
- Lawrence, D. H., “Dokundun Bana”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.10-23, (öyk.)
- Dahl, Roald, “Kahya”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.24-26, (öyk.)
- Akutagava, Ryunosuke, “Bir Korulukta”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.27-33, (öyk.)
- Çagelişvili, Gogi, “Sinema”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.34-36, (öyk.)
- Haushofer, Marlen, “Yabancılaşma”, (Çev. Nurten Kum), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.37-41, (öyk.)
- Fırıncıoğlu, Ayşe, “Yabancılaşma Marlen Haushofer”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.42-45, (inc.)
- Tirali, Naim, “Aslı Kızın Tunus Günleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.46-56, (öyk.)
- Bekir, Kemal, “Canlılar Mezarlığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.57-70, (öyk.)
- Buyrukçu, Muzaffer, “Tedirginlik Salıncağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.71-80, (öyk.)
- Bener, Erhan, “Aşk, Nereye Kadar...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.81-89, (öyk.)
- Özlü, Demir, “Ayakkabılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.90-94, (öyk.)
- Tosuner, Necati, “Bir Kediye Düşünmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.95-97, (öyk.)

- Karabulut, Özcan, “Öykü Dergilerinden Öykü Günlerine Öykünün Yaşamımızdaki Yeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.98-109, (değ.)
- Aslankara, M. Sadık, “Anlamca Ankara Öykü Günleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.110-113, (değ.)
- Andaç, Feridun, “Öykünün Günü, Gündemi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.114-116, (mek.)
- Hildick, Wallace, “Günlük Yöntemi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.117-119, (inc.)
- Güler, Mehmet, “Öyküler Hep Küçük İnsanı mı Anlatır?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.120-124, (d.)
- Güler, Mehmet, “Öykü Avcısı Olmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.124-125, (d.)
- Güler, Mehmet, “Öykü Yetenekle mi Yazılır, Kültürle mi?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.125-127, (d.)
- Gündüzalp, Kemal, “Öykü ve Öykücüler Üzerine Notlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.128-132, (d.)
- Aslankara, M. Sadık, “Ester ile Roza”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.133-136, (çöz.)
- Ergin, Özgen, “www.dr.civanım.com”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.137-138, (öyk.)
- Okyay, Leyla Ruhan, “Dünya Yemişi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.139-141, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Gölgeli Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.142-147, (öyk.)
- Akçay, Ahmet Sait, “Basiret Gözü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.148-153, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Günü Kucaklamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.154, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Yaşam Bir Şiirdir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.154-155, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Derin Uyku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.155, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Ağaçlar Altında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.156, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 47, Temmuz-Ağustos 2003

- Bogges, Louise, “Öyküde Doğru Bakış Açısını Seçmek”, (Çev. Salih Bolat-Deniz Tansel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.5-12, (inc.)
- Hogrefe, Pearl, “Karakteri Yaşama Geçirmek”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.13-16, (inc.)
- Granbeck, Marilyn, “Olaysız Öyküler”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.17-18, (inc.)
- Akbal, Oktay, “Bir Kapı Önü...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.19-20, (öyk.)
- Akbal, Oktay, “Yıl 1946’ydı...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.20-21, (a.)
- Buyrukçu, Muzaffer, “Dışlerinde Yağmur Damlaları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.22-27, (öyk.)
- Pazarkaya, Yüksel, “Kargışlı Köy”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.28-30, (öyk.)
- Demir, Fahrettin, “İsmi Dayı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.31-37, (öyk.)
- Öztopçu, Kadri, “Kırık Kalpler Treni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.38-44, (öyk.)
- Friedman, Norman, “Yeni Kısa Öykü Kuramları: Tanımlama Sorunları”, (Çev. Hivren Demir-Atay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.45-59, (mak.)
- Güler, Mehmet, “Öykücülüğümüz ve Anadolu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.60-66, (inc.)
- Haydari, Mukadder, “Sema Kaygusuz’un Öyküsündeki Kurgu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.67-75, (inc.)
- Aslankara, M. Sadık, “Vapur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.76-79, (çöz.)
- Günersel, Tarık, “Avcı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.80-100, (öyk.)
- Margulies, Roni, “İmpala”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.101-102, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Yolculuk Aksesuarları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.103-107, (öyk.)
- Sancak, Jale, “Emanet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.108-112, (öyk.)

- Çiloğlu, Fahrettin, “Kar Öyküleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.113-115, (öyk.)
- Karınca, Eray, “Sarı Gül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.116-119, (öyk.)
- Çetin, Vedat, “Çift Joker”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.120-122, (öyk.)
- Börtüçene, Besen İdil, “Yer altı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.123-134, (öyk.)
- Özer, Nilay, “Ben’i Unutmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.135-138, (öyk.)
- Bahadır, Onat, “Yabancı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.139-144, (öyk.)
- Özyurt, Hamdi, “Sanki Güzel Bir Yalandı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.145-146, (öyk.)
- Karagöz, Sanem, “Dün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.147-150, (öyk.)
- Akman, Beyazıt H., “Sonsuz Anlatı ya da Bir Postmodern Paradoks”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.151-154, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 48, Eylül-Ekim 2003

- Brecht, Bertolt, “Köpekbalıkları İnsan Olsaydı”, (Çev. Gökçe Metin), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.5-6, (öyk.)
- Carver, Raymond, “Popüler Mekanik”, (Çev. Yusuf Eradam), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.7-8, (öyk.)
- Updike, John, “Doğal Renk”, (Çev. Betül Tarhan-Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.9-16, (öyk.)
- Rinser, Luise, “Kırmızı Kedi”, (Çev. Ayşegül Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.17-21, (öyk.)
- Leonidze, Giorgi, “Dilek Ağacı”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.22-24, (öyk.)
- Bekir, Kemal, “Cenaze Kooperatifi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.25-33, (öyk.)
- Güvenç, Nedret, “Kar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.34-43, (öyk.)

- Abacı, Tahir, “Sevgilim İnternet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.44-48, (öyk.)
- Ergin, Özgen, “Arkası Yarın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.49-57, (öyk.)
- Hildick, Wallace, “Mektup Yöntemi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.58-62, (inc.)
- Hills, Rust, “Yapay Kurmaca ve Gerçek Kurmaca”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.63-66, (d.)
- Ceyhun, Demirtaş, “Öykü Çılgını Bir Gençlikti Gençliğim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.66-80, (a.)
- Güler, Mehmet, “Ankara Öykü Günleri Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.81-86, (e.)
- Öneş, Mustafa, “Anlatmaya Biri Gerek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.87-92, (e.)
- Yazıcı, Yasemin, “Unutulana Yazılı Çok Sesli Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.93-98, (d.)
- Aslankara, M.Sadık, “Kendi Gecesinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.99-102, (inc.)
- Öztopçu, Kadir, “Kavanoz Dipli Dünya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.103-106, (öyk.)
- Gündüzalp, Kemal, “İçli Bir Ezgi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.107-111, (öyk.)
- Gürbüzatık, İnci, “Bu Öyküyü Ben Yazdım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.112-116, (öyk.)
- Sarısayın, Ayşe, “Ufukta Tek Kurşun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.117-122, (öyk.)
- Çetin, İnan, “Mihrisina”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.123-130, (öyk.)
- Caymaz, Onur, “Nokta.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.131-141, (öyk.)
- Yadigar, Saliha, “Suskunluk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.142-143, (öyk.)
- Yadigar, Saliha, “Kanat ve Diken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.143-144, (öyk.)
- Aslan, Bahar, “Yağmurlu Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.145-147, (öyk.)

Güzelce, Asuman, “Sıradan Bir Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.148-151, (öyk.)

Özbek, Setenay, “Çizginin Ötesinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.152-155, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 49, Kasım-Aralık 2003

Colette, “Eski Eş”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.5-8, (öyk.)

Childress, Alice, “Bayan James”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.9, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Bir Aşk Yaşamak Alanya’da...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.10-11, (öyk.)

Gürsel, Nedim, “Ölümden Güzel Kadın Yoktur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.12-14, (öyk.)

Demir, Fahrettin, “Bu Ölüm Ona Yakıştı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.15-18, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Kendi Olma Yorgunluğu’nda Bir Romans Başlangıcı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.19-24, (öyk.)

Korkmaz, Ramazan, “Küçürek Öykü (Short-Short Story) Türü ve Örnek Bir Öykü Çözümlemesi Ferit Edgü’nün ‘Öç’ü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.25-30, (mak.)

Akçam, A. Alper, “Günümüz Öykücülüğü Üzerine Bir Deneme...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.31-43, (mak.)

Şahin, Ayhan, “Hasan Ali Toptaş Öykücülüğüne Genel Bir Bakış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.44-47, (mak.)

Aslankara, M. Sadık, “Özsu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.48-51, (çöz.)

Oktay, Gani, “Kaçınıcı Eylül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.52-54, (öyk.)

Öztopçu, Kadri, “Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.55-59, (öyk.)

Salman, Ersin, “İçeri Girmeyen Sarı Kedi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.60-62, (öyk.)

Salman, Ersin, “Karadelik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.62-63, (öyk.)

- Önel, Ahmet, “Kötülük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.64-70, (öyk.)
- Doruk, Zafer, “Kaçak Elektrik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.71-76, (öyk.)
- Feyzioğlu, Yücel, “Percereli Dağlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.77-80, (öyk.)
- Karas, Nursen, “Şikayetname-i Of Kediler Kraliçesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.81-83, (öyk.)
- Sabanoğlu, Alber, “Bir Çıkmaz Projesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.84-90, (öyk.)
- Karakaş, İlker, “Berber Koltuğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.91-95, (öyk.)
- Selçuk, Kemal, “Çizgiler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.96-99, (öyk.)
- Büke, Ahmet, “?Kim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.100-103, (öyk.)
- Kıraç, Rıza, “Bildik Sözler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.104-107, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Kim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.108-109, (öyk.)
- Arar, Ece, “Bir İskoçya Hatırası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.110-115, (öyk.)
- Ergül, Hakan, “Rüzgarım İtidalli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.116-122, (öyk.)
- Gecü, Serap, “Beş Kere Beş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.123-125, (öyk.)
- Doğan, Şakir, “Kar Tanesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.126-132, (öyk.)
- Ateş, Nurgül, “Beni Sevmesini İstedim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.133-134, (öyk.)
- Güner, Ayşen, “Adak Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.135-138, (öyk.)
- Çelikel, Mehmet Ali, “Lastik Kokusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.139-143, (öyk.)
- Soylu, Özgür, “Çok Bilinmeyenli Olasılıklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.144-148, (öyk.)

Dede, Hacı Yusuf, “Gözlerim Bir Çift Kanat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.149-152, (öyk.)

Peker, Hüseyin, “Ayçiçekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.153-155, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 9, Sayı: 50, Ocak-Şubat 2004

Wesker, Arnold, “Mavi Kağıda Aşk Mektupları”, (Çev. Fatma Örmən), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.5-33, (öyk.)

Rushdie, Salman, “Chekov ile Zulu”, (Çev. Melike Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.34-45, (öyk.)

Rushdie, Salman, “Hayali Radyo”, (Çev. Ayşenaz Koş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.46-52, (öyk.)

Rushdie, Salman, “Kürelerin Uyum”, (Çev. Ayşenaz Koş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.52-63, (öyk.)

Rushdie, Salman, “Tavsiyenin İyisi Yakuttan Bile Zor Bulunur”, (Çev. Melike Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.63-69, (öyk.)

Ateş, Nurgül, “2003’te Genç Öykücüler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.70-79, (sor.)

Akbal, Oktay, “Resimler Yalancıdır!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.80-81, (öyk.)

Buyrukçu, Muzaffer, “Kırmızı Gül Demet Demet...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.82-91, (öyk.)

Özlü, Demir, “Terzi Yavuz Sezen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.92-97, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Garson Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.98-103, (öyk.)

Güvenç, Nedret, “Nazlı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.104-112, (öyk.)

Salman, Ersin, “Aleko ile Turgut”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.113-114, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Yavru Maymun Çılgınlıkları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.115-118, (öyk.)

Gündüzalp, Kemal, “Yerel’den Evrensel’e Bir Ayrılık ve Özlem Öyküsü : ‘Yabu’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.119-129, (inc.)

- Aslankara, M. Sadık, “Penceredeki Işık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.130-133, (çöz.)
- Karakaş, Berrin, “Perfection of Old”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.134-147, (öyk.)
- Ateş, Nurgül, “Unutuyorum Konuşamadığımı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.148-149, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Gece Öpücüğü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.150, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Ay Işığında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.150-151, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Yaz İkindisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.151, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Günbatımında Aşk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.151, (öyk.)
- Gecü, Serap, “Elim Sende”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.152-155, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 9, Sayı: 51, Mart-Nisan 2004

- Greene, Graham, “Görünmez Japon Adamlar”, (Çev. Eda Dedebaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.5-8, (öyk.)
- Singh, Khushwant, “Vişnu’nun İzi”, (Çev. Ümit Şenesen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.9-12, (öyk.)
- Pşavela, Vaja, “Dağ Öyküleri”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.13-19, (öyk.)
- Barnovi, Vasil, “Vaja-Pşavela”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.20-21, (öyk.)
- Bener, Erhan, “Öykü Bir Olay, Bir Kurgu, Bir Anlatım Biçemi, Bir Çözümleme Aracı Olarak Yazarın Yarattığı Bir Kompozisyondur.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.22-28, (söyl.)
- Yasar, İzzet, “Gerçeklerden Hoşlanmayan ve Onlara Hayali Tokatlar Atmaya Çalışan Bir Yazarım.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.29-30, (söyl.)
- Duru, Orhan, “Öykü Düş Gücü İster”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.31-33, (d.)
- Ziyalan, Nihat, “Canım Annemciğim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.34-43, (öyk.)

- Pazarkaya, Yüksel, “Üvey Ev”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.44-46, (öyk.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Yeni Tanıklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.47-59, (sor.)
- Balku, Yücel, “Göl”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.60-66, (öyk.)
- Salman, Ersin, “Seksen Yaprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.67-68, (öyk.)
- Ergin, Özgen, “Kim Bilir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.69-70, (öyk.)
- Önel, Ahmet, “İki Kısa Bir Uzun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.71-75, (öyk.)
- İpşiroğlu, Zehra, “Duvarlar ve Cüceler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.76-80, (öyk.)
- Oktay, Gani, “Yine mi Bodrum?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.81-84, (öyk.)
- Akçam, A. Alper, “Şalter Kemal’in Büyüsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.85-93, (öyk.)
- Sancak, Jale, “Lodosla Gelen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.94-99, (öyk.)
- Çiftçi, Nuray, “Binbir Yaşam Masalları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.101, (Çizgi-Öykü)
- Tunç, Gökhan, “Yusuf Atılğan’a Doğru : ‘Yaşanmazdaki Yaşam’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.102-105, (inc.)
- Gündüzalp, Kemal, “Erdal Öz’ün Bir Öyküsünde İnsansal Boyut / ‘Bir Kuşu Tanımak’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.106-114, (mak.)
- Dinçer, Yeşim, “Anneliğin Karanlık Yüzü, Öykünün Menzili”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.115-117, (d.)
- Güler, Mehmet, “Öyküde Fantezi / Düşlem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.118-124, (mak.)
- Aslankara, M. Sadık, “Karşılaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.125-128, (çöz.)
- Sarısayın, Ayşe, “Maçka Palas”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.129-134, (öyk.)
- Akın, Enis, “Garaj Adamları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.135-138, (öyk.)

Karakaş, İlker, “Kuşun Kanatlarındaki Mavi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.139-141, (öyk.)

Ateş, Nurgül, “Küçükannem Apartmanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.142-143, (öyk.)

Bahadır, Onat, “Huzursuz Yankılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.144-149, (öyk.)

Büke, Ahmet, “Sürpriz Yumurtalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.150-155, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 9, Sayı: 52, Mayıs-Haziran 2004

Lundemis, Menelaos, “Küçük Şükür”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.5-6, (öyk.)

Samarakis, Andonis, “Nehir”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.7-9, (öyk.)

Eftaliotis, Argiris, “İhtiyar Anesti’nin Özlemi”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.10-11, (öyk.)

Callaghan, Morley, “Steve’in Kepi”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.12-20, (öyk.)

Averçenko, Arkadiy, “Aç Bir Adam Üzerine Şiir”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.21-22, (öyk.)

Averçenko, Arkadiy, “Çekler”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.22-24, (öyk.)

Mukherjee, Bharati, “Evli Bir Kadının Hikâyesi”, (Çev. Ayşe Özkan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.25-36, (öyk.)

Özlü, Demir, “Bir Toplum Çürümeye Gidiyorsa, Bu Gidişi Açıklıkla Ortaya Koymak Gerekir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.37-41, (söyl.)

Kusenberg, Kurt, “Kısa Öykü Üzerine”, (Çev. Ali Osman Öztürk), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.42-44, (d.)

Çelik, Müslim, “Halikarnas Balıkçısı Aslında İçindeki Birine Vurgundu?!” , Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.45-47, (d.)

Selçuk, Kemal, “Öyküde Anlatma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.48-50, (d.)

Şahin, Seval, “Yoklar Fısıltısı’nın Yok Metinleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.51-67, (inc.)

- Erbarıştıran, Tufan, “Bir Karakter Yaratmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.68-73, (inc.)
- Ateş, Kemal, “Yargıçlardan Önce”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.74-78, (öyk.)
- Abacı, Tahir, “Vida”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.79-83, (öyk.)
- Doruk, Zafer, “Teyzem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.84-87, (öyk.)
- Salman, Ersin, “Aramızda Kaz Var, Ördek Var...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.88-89, (öyk.)
- Eradam, Yusuf, “Nezaket Hanım’ın Dikenleri ya da Akasyalar Açarken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.90-99, (öyk.)
- Balkız, Ali, “O Kış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.100-106, (öyk.)
- Çiloğlu, Fahrettin, “Gül Cemal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.107-109, (öyk.)
- Duman, Faruk, “Kar Altında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.110-112, (öyk.)
- Çiftçi, Nuray, “Pişman ile Suskun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.113, (Çizgi-Öykü)
- Gürbüzatık, İnci, “Mo Za(y)i Kitis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.114-118, (öyk.)
- Çetin, Vedat, “Barış Sokağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.119-122, (öyk.)
- Karakaş, İlker, “Borcunu Ödeyemeyen Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.123-125, (öyk.)
- Özcan, Halil İbrahim, “Hatıralar Kalbi Ten”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.126-129, (öyk.)
- Özyurt, Hamdi, “Beni Evde Bekleyen Yok”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.130-131, (öyk.)
- Çetinbaş, Engin, “Göndelenli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.132-136, (öyk.)
- Genç, Halil, “Mumyalaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.137-140, (öyk.)
- Sezer, Özlem, “Başkasının Mektubu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.141-147, (öyk.)

Ateş, Nurgül, “Kabak Tadı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.148-149, (öyk.)

Selekler, Bahar, “Çöl Rengi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.150-152, (öyk.)

Gecü, Serap, “Kilit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.153-155, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 9, Sayı: 53, Temmuz-Ağustos 2004

Günsür, Mehmet, “Annemin Hatıralarında Ben Neden Yokum?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.2-4, (öyk.)

Andaç, Feridun, “Edebiyatımızda 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.5-62, (sor.)

Kür, Pınar, “Ve Hayatın Gerçeği Sürekli Değişen, Akan Bir Gerçek. Halbuki Bir Kere Yazıp Bitirdikten Sonra Yazının Gerçeği Değişmiyor.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.63-73, (söyl.)

Mansfield, Katherine, “Şan Dersi”, (Çev. Ayşe Banu Karadağ), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.74-78, (öyk.)

Amis, Martin, “Tatilde Başıma Neler Geldi”, (Çev. Öznur Benlialper), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.79-85, (öyk.)

Oates, Joyce Carol, “Hurdalık”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.86-91, (öyk.)

Bulut, Alev, “Yazarlar Nereden Beslenir? Joyce Carol Oates’un Yaşamı ve Öykü Kahramanları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.92-98, (inc.)

Brautigan, Richard, “Greyhound Trajedisi”, (Çev. Derya Kartal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.99-100, (öyk.)

Haco, Kamuran, “Bir Yıldız Kaydı...”, (Çev. Mazlum Doğan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.101-102, (öyk.)

Demir, Fahrettin, “Öyküleriyle Rıfat Ilgaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.103-111, (mak.)

Çiftçi, Nuray, “Ayak İzleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.112, (Çizgi-Öykü)

Korat, Gürsel, “Yazarın Yolu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.113-114, (d.)

Selçuk, Kemal, “Öyküde Olay”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.115-117, (d.)

- Ziyalan, Nihat, “Blacktown Market”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.118-125, (öyk.)
- Özçelebi, Ali, “Köpek ve Saksagan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.126-127, (öyk.)
- Baran, Ethem, “Üzerlik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.128-133, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “Aktör & Terör”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.134-137, (öyk.)
- Akın, Enis, “Kefal Meselleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.138-140, (öyk.)
- Karakaş, İlker, “Müdürün Kızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.141-145, (öyk.)
- Yadigar, Saliha, “Morun İsyanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.146-148, (öyk.)
- Güenal, Deniz, “Boyacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.149-153, (öyk.)
- Sincer, Gökçe Hilal, “Onun Adı ‘Duman’ Değil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.154-155, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 9, Sayı: 54, Eylül-Ekim 2004

- Savcılıoğlu, Nida Nevra, “Öyküde Dönem Ruhu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.5, (ön.)
- Sönmez, Sevgül, “Sabahattin Ali’nin Öykülerini Sadeleştiren Dil Devrimi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.6-9, (inc.)
- Koca, Cezmi, “Vüs’at O.Bener’in ‘Korku’ Öyküsünün Penceresinden 1950’li Yıllar ve Aydın Görünümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.10-14, (inc.)
- Ertop, Konur, “Uzak Bir Geçmişte, Uzak Bir Kasabada”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.15-22, (inc.)
- Coşkun, Sezai, “Cumhuriyet Dönemi Hikâyesinde Aykırı Bir Ruh: Adalet Ağaoğlu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.23-27, (inc.)
- Yanıkaya, Zerrin, “Korkuyu Ararken: Oğuz Atay ve Korkuyu Beklerken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.28-31, (inc.)
- Savcılıoğlu, Nida Nevra, “Bindik Bir Alameda Gidiyoruz...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.32-36, (d.)

- Tosuner, Necati, “Necati Tosuner ile Dönem Ruhu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.37-41, (söyl.)
- Şahin Gümüş, Seval, “Tamamlanmamış Bir Tasarım Kahramanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.42-45, (çöz.)
- Woolf, Virginia, “Duvardaki İşaret”, (Çev. Recep Nas), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.46-52, (öyk.)
- Middleton, Elizabeth, “Kış ve Açlık”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.53-56, (öyk.)
- Loizu, Maro, “Gülümseyen Bulut”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.57-58, (öyk.)
- Psarafti, Liça, “Thomas”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.59-62, (öyk.)
- Bener, Erhan, “Uzaylılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.63-71, (öyk.)
- Tosuner, Necati, “Acı Yağmur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.72, (öyk.)
- Ergin, Özgen, “New York’a Geliş Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.73-77, (öyk.)
- Edgü, Ferit, “Edebiyatımızda 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.78-79, (söyl.)
- Yurttaş, Hüseyin, “Bir Mahmut Özay Vardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.80-85, (değ.)
- Korat, Gürsel, “Öyküde Hayal Gücünün Sınırı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.86-87, (d.)
- Güler, Mehmet, “Öyküde Hayal Gücünün Sınırları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.88-95, (d.)
- Özer, Nilay, “Karşıtlıktan Birliğe Doğa ve Kültür : ‘Yaprak Ne Canlı Yeşil’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.96-102, (inc.)
- Demir, Fahrettin, “Demokrat Nazım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.103-108, (öyk.)
- Gündüzalp, Kemal, “Ayrılık Öncesi, Soyut Bir Öykü / 1”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.109-115, (öyk.)
- Büke, Ahmet, “Yağmur Klarnet Sesinin Ardından Geldi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.116-117, (öyk.)
- İşbilir, Hülya, “Bir Borcum Vardı...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.118-120, (öyk.)

- Gündüz, Seçkin, “Arkadaşım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.121-122, (öyk.)
- Ateş, Nurgül, “Damla Sakızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.123-124, (öyk.)
- Ekinci, Yavuz, “Kış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.125-128, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Bir Düşün Altında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.129, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Köşedeki Kafe-bar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.130, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Düşler Diyarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.131, (öyk.)
- Emir, Sabahat, “Temas”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.132-136, (öyk.)
- Tuncay, Erkan, “Yayına Hazır Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.137-138, (öyk.)
- Arar Emenet, Ece, “Kalbim Merdiven Boşluğunda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.139-141, (öyk.)
- Peker, Hüseyin, “Rüzgârlı Ceket”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.142-145, (öyk.)
- Erdiken, Mustafa, “Nehir Kenarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.146-147, (öyk.)
- Çiftçi, Nuray, “Suçlanan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.148, (Çizgi-Öykü)
- Öner, Ziya, “Her Daim Kemal Tahir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.149-153, (kit.tan.)
- Şahin Gümüş, Seval, “Hassas Ruhlar Şikâyetçi Aşklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.153-154, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 9, Sayı: 55, Kasım-Aralık 2004

- Savcılıoğlu, Nida Nevra, “Çağdaşlaşma ve Birey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.5, (ön.)
- Güngörmüş, Nilüfer, “Sevim Burak, Birey ve Karanlığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.6-14, (inc.)

- Savcılioğlu, Nida Nevra, “Yabancınnn Taklidi Olmaz!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.15-19, (çöz.)
- Özpalabıyıklar, Selahattin, “Oğuz Atay Öyküsünde Birey: Notlar, Sorular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.20-23, (d.)
- İleri, Selim, “Selim İleri ile Çağdaşlaşma ve Bireye Yönelik Saptamalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.24-28, (söyl.)
- Barbarosoğlu, Nalan, “Bir Kemal, İki Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.29-32, (d.)
- Koçak, Melike, “Feride Çiçekoğlu’nun Dönem Anlatımına ‘Kimini Şahin Tırmalar’ Öyküsüyle Bakış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.33-38, (inc.)
- Batı, Uğur, “Murat Gülsoy’da Çağdaşlaşma ve Birey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.39-43, (inc.)
- Mansfield, Katherine, “Örnek Bir Aile”, (Çev. Özgü Örtök), Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.44-48, (öyk.)
- Murakami, Haruki, “Tayland”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.49-59, (öyk.)
- Kincaid, Jamaika, “Kızım”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.60-61, (öyk.)
- Sertel, Yasemin Güniz, “Anne Nasihati”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.62-63, (çöz.)
- Özel, Sevgi, “Islığımı Geri Verrr!..”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.64-69, (öyk.)
- Ateş Ayvaz, Sezer, “Soneşik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.70-73, (öyk.)
- Güler, Mehmet, “Yalan Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.74-79, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “Dr Jekyll & oğlu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.80, (öyk.)
- Korat, Gürsel, “Cemil Kavukçu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.81-85, (inc.)
- Selçuk, Kemal, “Öyküde Sözcük Ekonomisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.86-88, (d.)
- Ünlü, Aslıhan, “Eve Dönenlerin Yazarı Wolfgang Borchert”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.89-95, (inc.)

- Yazıcı, Mehmet Hakkı, “Büyük Öykülerin Gizi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.96-97, (d.)
- Özgeç, Mukadder Haydari, “Bir Okuma: Lermontov’u Ben Öldürmedim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.98-100, (çöz.)
- Erbarıştıran, Tufan, “Öykülerde Renkler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.101-105, (çöz.)
- Çiftçi, Nuray, “Soprano”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.106, (Çizgi-Öykü)
- Yaşar, Hürriyet, “Öğretmenler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.107-111, (öyk.)
- Batur, Mehmet, “Faili Meçhul Bir Cinayete Tanıklık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.112-118, (öyk.)
- Türker, Sibel K., “Olduğundan da İyi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.119-125, (öyk.)
- Karınca, Eray, “Sevdiğim Kız Aklıma Gelmiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.126-128, (öyk.)
- Bayramoğlu, Murat, “Sabır Çiçeği”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.129-132, (öyk.)
- Gür, Osman, “Çılgılık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.133-134, (öyk.)
- Ateş, Sibel, “Tatlı Hayat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.135-137, (öyk.)
- Tosun, Yalçın, “Pasta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.138-139, (öyk.)
- Aydemir, Kadir, “Yüzük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.140-141, (öyk.)
- Milan, Ceng, “Toprak Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.142-145, (öyk.)
- Serdar, Mehmet, “Öyküdeki Ses”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.146-149, (kit.tan.)
- Peker, Hüseyin, “Gümüş Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.149-152, (kit.tan.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 10, Sayı: 56, Ocak-Şubat 2005

- Mansfield, Katherine, “Bahar Resimleri”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.5-7, (öyk.)
- Mansfield, Katherine, “Gece Geç Vakit”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.7-9, (öyk.)
- Atwood, Margaret, “Gertrude’un Cevabı”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.10-11, (öyk.)
- Strindberg, August, “Ekmek”, (Çev. Osman İkiz-Gönenç Ertem), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.12-19, (öyk.)
- Dagerman, Stig, “Bir Çocuğu Öldürmek”, (Çev. Osman İkiz-Gönenç Ertem), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.20-22, (öyk.)
- Paley, Grace, “Babamla Sohbet”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.23-27, (öyk.)
- Sertel, Yasemin Güniz, “Edebiyatta Kuşak Farklılığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.28-32, (çöz.)
- İmzasız, “Öykü Nedir / Öykünün İşi Daha Zor...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.33-45, (söyl.)
- Başarır, Başar, “Öykü Öldü, Yaşasın Öykü!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.46-51, (söyl.)
- Duman, Faruk, “Öykü Hayat Gibi...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.52-55, (söyl.)
- Öztopçu, Kadir, “Uykusuz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.56-60, (öyk.)
- Ergin, Özgen, “Ben Beatrix!..”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.61-65, (öyk.)
- Asena, İnci, “Aldanış’tan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.66-68, (Romandan Alıntı)
- Doruk, Zafer, “Destan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.69-70, (öyk.)
- Akçam, Alper, “Maviye...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.71-74, (öyk.)
- Eradam, Yusuf, “69. Sokak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.75-79, (öyk.)
- Aydın, Lütfiye, “Kum Kadınlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.80-87, (öyk.)
- Çiloğlu, Fahrettin, “Şaşorti Kali”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.88-90, (öyk.)

- Çiloğlu, Fahrettin, “Karşıdaki Kız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.90-92, (öyk.)
- Çiloğlu, Fahrettin, “Kral Solomon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.93-94, (öyk.)
- Yaşar, Hürriyet, “Yüzdeli Dedikodu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.95-98, (öyk.)
- Özüdoğru, Şaban, “Cemil Kavukçu’nun Öyküleri Üzerine Değerlendirmeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.99-105, (inc.)
- Selçuk, Kemal, “Öyküde Diyalog”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.106-108, (d.)
- Erbarıştıran, Tufan, “Vitrindeki Aşk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.109-114, (inc.)
- Çiftçi, Nuray, “Aç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.115, (Çizgi-Öykü)
- Yadigâr, Saliha, “Cayır Cayır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.116, (öyk.)
- Yadigâr, Saliha, “Dalga”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.116-118, (öyk.)
- Çetinbaş, Engin, “Oyunlardan Yansıyanlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.119-124, (öyk.)
- Büke, Ahmet, “Tanaba, Tanaba Entububa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.125-126, (öyk.)
- Caymaz, Onur, “İki Nokta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.127-133, (öyk.)
- Çimen, Eyüp, “Cümbüş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.134-138, (öyk.)
- Özyaşar, Murat, “Kapının Cümle Halleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.139-143, (öyk.)
- Eren, B. Nihan, “Beyaz İzmarit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.144-151, (öyk.)
- Durmaz Tuna, Melike, “Korku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.152-153, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 10, Sayı: 57, Mart-Nisan 2005

- Oates, Joyce Carol, “Kaçak”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimsiz), Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.5-8, (öyk.)
- Coover, Robert, “Deli Birader”, (Çev. Teoman Sipahigil), Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.9-13, (öyk.)
- Sheofski, Kate, “Buz Kutusu”, (Çev. Sertan Ceylan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.14-17, (öyk.)
- Öztopçu, Kadri, “Kedi’yi Vurdular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.18-28, (öyk.)
- Ulay, Faruk, “Öznesiz Öykü ya da Tek Perdelik Operrata”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.29-32, (öyk.)
- Oktay, Gani, “Dört Buçukta Flamenco”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.33-35, (öyk.)
- Gündüzalp, Kemal, “Aşkın Üç Gecesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.36-44, (öyk.)
- Günersel, Tarık, “Birinin Mezartaşları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.45, (öyk.)
- Balkız, Ali, “Yüzüstü Düşler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.46-51, (öyk.)
- Şenkon, Attila, “Sadi M. (Sustum Duydun mu? – 1), Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.52-55, (öyk.)
- Mert, Necati, “Sait Faik ve 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.56-60, (inc.)
- Selçuk, Kemal, “Öyküde Dramatik Yapı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.61-63, (inc.)
- Güler, Mehmet, “Öykü ve İmge”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.64-68, (d.)
- Özer, Pelin, “Tanrı Flaşını Patlattığında’ Göz Göze Gelelim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.69-70, (öyk.)
- Koçak, Melike, “Modernizmin Pençelerindeki Bizi Anlatan Üç Öyküsüyle, Başar Başarır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.71-76, (inc.)
- Savcılıoğlu, Nida Nevra, “Bir Atmosfer Yaratmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.77-80, (inc.)
- Erbarıştıran, Tufan, “Renkler ve Karakterler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.81-87, (inc.)
- Büke, Ahmet, “Sıradan İnsanların Sır Perdelerini Aralayan Bir Yazar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.88-90, (söyl.)

- Büke, Ahmet, “Gene Gelirim...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.91-92, (öyk.)
- Akçay, Ahmet Sait, “Geçmiş Kaygısından Biçem Kaygısına Ömer Ayhan Öykücülüğünün İpuçları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.93-94, (inc.)
- Ergül, Hakan, “Safra”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.95-104, (öyk.)
- Çiftçi, Nuray, “Yukarıdan Bakmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.105, (Çizgi-Öykü)
- İşbilir, Hülya, “At Gözlükleri ve Zırhlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.106-107, (öyk.)
- Gür, Osman, “Yazma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.108-109, (öyk.)
- Gökçek, Handan, “Legolar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.110-112, (öyk.)
- Altınel, Sunja, “Kontesin Ölümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.113-129, (öyk.)
- Ekinci, Yavuz, “Her Şey Dün Gibi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.130-133, (öyk.)
- Mehmetoğlu, Berna, “Palto ve Fotoğraf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.134-135, (öyk.)
- Tuncay, Erkan, “Küsülü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.136-139, (öyk.)
- İmzasız, “Rıfat Ilgaz Öykü Ödülü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.139, (hbr.)
- Merih, Seviye, “Bu Kez”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.140-142, (öyk.)
- Işık, Gülay, “Yağmurcu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.143-146, (öyk.)
- Kaynak, Müge, “Ay, Döndü Yüzünü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.147-149, (öyk.)

Adam Öykü Dergisi, Yıl: 10, Sayı: 58, Mayıs-Haziran 2005

- Carver, Raymond, “Sirenler”, (Çev. Ünsal Koldemir-Emel Eroğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.5-9, (öyk.)

- Naipaul, V. S., “Piraeus’taki Serseri”, (Çev. Y. B. Aydın), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.10-19, (öyk.)
- Diaz-Mas, Paloma, “Kanatsız Kız”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.20-24, (öyk.)
- Mucabi, Cevad, “Hasan’ Olmanın Önemi”, (Çev. Muhammed Emin Seyfiala), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.25-26, (öyk.)
- Salâhi, Umran, “Avare Kuşun Not Defterinden”, (Çev. Muhammed Emin Seyfiala), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.27-28, (öyk.)
- Ziyalan, Nihat, “Erkeğin Sesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.29-45, (öyk.)
- Yurttaş, Hüseyin, “Farklı Bir Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.46-50, (öyk.)
- Özyurt, Hamdi, “Pepsi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.51-52, (öyk.)
- İplikçi, Müge, “Turunc Nerede?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.53-55, (öyk.)
- Duman, Faruk, “Cambaz Koşuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.56-58, (öyk.)
- Gülsoy, Murat, “Yapıt Her Düzeyde Yapılan Hesaplaşmaların Bir Ürünü Olduğunda Edebiyat Evrenine Katılabilir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.59-64, (söyl.)
- Sevinç, Akın, “ Bir Edebiyat Metni Okurken En Rahatsız Olduğum Şey, Öykünün Atmosferiyle Dili Arasında Hissettiğim Boşluk.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.65-68, (söyl.)
- Ertop, Konur, “M. Ş. E.’nin, Oğullarına Mektuplarında Edebiyat Konuları...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.69-77, (inc.)
- Selçuk, Kemal, “Öyküde Mekan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.78-80, (d.)
- Koçak, Melike, “Gücünü Kişilerde ve Dilde Yakalayan Öyküler Bütünü: Sandık Lekesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.81-90, (inc.)
- Erbarıştıran, Tufan, “Bin Yapraklı Lotus’un Kahramanları Üzerine Kişisel Bir Değerlendirme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.91-94, (e.)
- Çiftçi, Nuray, “Alınganlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.95, (Çizgi-Öykü)
- Çur, Arzu, “Vahide Hanım ve Pazarcılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.96-100, (öyk.)

- Sezer, Özlem, “Setenay’ın Matemi: Yamho Adıgil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.101-107, (öyk.)
- Onay, Sadettin, “Oğlum Karamurat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.108-112, (öyk.)
- Efe, Vicdan, “Gülüm de Viran Oldu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.113-118, (öyk.)
- Gür, Osman, “Boşlukta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.119-121, (öyk.)
- Özyaşar, Murat, “Kış Bilgisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.122-125, (öyk.)
- Gecü, Serap, “Peluche”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.126-128, (öyk.)
- Eren, Nihat, “Kış Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.129-136, (öyk.)
- İmzasız, “Sait Faik Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.136, (hbr.)
- Odman, Esra, “Kırmızı Domates”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.137-141, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Zümrüt Parıltılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.142, (öyk.)
- Dengiz, Neslihan, “Gece Alacası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.142-143, (öyk.)
- Şaşmaz, Mehmet Can, “Galiba Zuhal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.144-146, (öyk.)
- Ölmez, Filiz S., “İncir Ağacındaki Gelin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.147-150, (öyk.)
- Camız, Şahsene, “Bir Kuş Uçumu Ötedeydi Komisa’m”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.151-154, (öyk.)

C.2. Yazar Soyadına Göre Dizin

Abacı, Tahir, “Ayşe Yani Meryem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.72-79, (öyk.)

Abacı, Tahir, “Final”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.71-73, (öyk.)

Abacı, Tahir, “Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.91-92, (öyk.)

Abacı, Tahir, “Gül Harmanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.96-97, (öyk.)

Abacı, Tahir, “Haydi İzmir’e”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.107-110, (öyk.)

Abacı, Tahir, “Karlı Dağ Gazetesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.31-34, (öyk.)

Abacı, Tahir, “Mavi Beşik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.57-60, (öyk.)

Abacı, Tahir, “Mezar Taşı Şairi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.68-74, (öyk.)

Abacı, Tahir, “Sevgilim İnternet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.44-48, (öyk.)

Abacı, Tahir, “Son Kar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.69-71, (öyk.)

Abacı, Tahir, “Vida”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.79-83, (öyk.)

Abacı, Tahir, “Yağmurcular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.57-60, (öyk.)

Abasıyanık, Sait Faik, “Ben ve Onlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.46, (öyk.)

Abasıyanık, Sait Faik, “Kınalı Önünde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.46-47, (öyk.)

Abasıyanık, Sait Faik, “Kunduracı Avram”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.47-48, (öyk.)

Abasıyanık, Sait Faik, “Son Vapurda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.48-49, (öyk.)

Abasıyanık, Sait Faik, “Şehrayin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.50-51, (öyk.)

Abayhan, Muzaffer, “Anlaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.93-97, (öyk.)

Abish, Walter, “İstanbul Yazıları”, (Çev. Nihal Geyran Koldaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.94-102, (öyk.)

Abrams, M. H., “Kısa Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.54-57, (inc.)

Acar, Turgut, “Düşün Dördüncü Köşesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.95-99, (öyk.)

Adatepe, M. Kemal, “Sabahattin Ali’nin ‘Dekolman’ Öyküsü Üzerine Notlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.116-126, (inc.)

Ağaoğlu, Adalet, “Asri Zamanlar Kilimi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.8-9, (öyk.)

Ağaoğlu, Adalet, “Çınlama”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.25-33, (öyk.)

Ağaoğlu, Adalet, “İki Yaprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.5-9, (öyk.)

Ağaoğlu, Adalet, “Öykü Roman Gibi Sabır İstemez. Fakat Ben, Roman Yazarken Olduğum Gibi Hikâye Yazarken de Adamakıllı Sabırlıyım.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.13-24, (söyl.)

Ağaoğlu, Adalet, “Rabia’nın Dönüşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.17-28, (öyk.)

Ağaoğlu, Adalet, “Yedigün 1934 Hikâyeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.33-39, (inc.)

Ahmed-i Mahmud, “Yaşlılık Dayanağı”, (Çev. Halil Toker), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.50-54, (öyk.)

Ahmet, Kemal, “Ağlayan Nar ile Gülen Ayva”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.119-122, (öyk.)

Akar, Sultan, “Eski Yıkıntılar Arasında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.143-146, (öyk.)

Akatlı, Füsün, “Pop Şarkıcıları Gibi Şu ya da Bu Şekilde, Edebiyat Dışı Bir Nedenle Ünleniverenler Olsa da, Sel Gider Kum Kalır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.21-30, (söyl.)

Akay, Oğuzhan, “Hesabı Alır mısınız Lütfen?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.75-76, (öyk.)

Akay, Oğuzhan, “Kendi Kendime Antii!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.121-122, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Batık Bir Gemi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.7-10, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Bir Aşk Yaşamak Alanya’da...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.10-11, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Bir Kapı Önü...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.19-20, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Bir Oyun muydu Saklambaç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.40-41, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Bir Öykü Evreni Yazarın Evreninden Bir Parçadır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.11-18, (söyl.)

Akbal, Oktay, “Birdenbire Başka Biri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.5-6, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Büyükbabam ve Ben”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.11-16, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Herkes Gibi Bir İnsan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.25-27, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Ölümüne Koşan Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.53-54, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Resimler Yalancıdır!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.80-81, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Yalnızlık Gittiğin Yoldan...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.54-55, (öyk.)

Akbal, Oktay, “Yıl 1946’ydı...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.20-21, (a.)

Akçam, A. Alper, “Günümüz Öykücülüğü Üzerine Bir Deneme...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.31-43, (mak.)

Akçam, A. Alper, “Şalter Kemal’in Büyüsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.85-93, (öyk.)

Akçam, A. Alper, “Vurdu Günahını Sırtına Yürüdü...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.100-104, (öyk.)

Akçam, Alper, “Maviye...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.71-74, (öyk.)

Akçam, Alper, “Öyküdeki Kurgu ve Gerçeklik Üzerine Bir Deneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.127-132, (d.)

Akçay, Ahmet Sait, “Basiret Gözü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.148-153, (öyk.)

Akçay, Ahmet Sait, “Geçmiş Kaygısından Biçem Kaygısına Ömer Ayhan Öykücülüğünün İpuçları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.93-94, (inc.)

Akçay, Ahmet Sait, “Sanrılı Günler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.154-160, (öyk.)

Akın, Enis, “Garaj Adamları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.135-138, (öyk.)

Akın, Enis, “Kefal Meselleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.138-140, (öyk.)

Akman, Beyazıt H., “Sonsuz Anlatı ya da Bir Postmodern Paradoks”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.151-154, (öyk.)

Akman, Hale, “Truman Capote”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.38-40, (değ.)

Akpınar, Bahar, “Aylı Göl Nerede?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.141-144, (öyk.)

Aksüt, Funda, “Erzurum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.130-134, (öyk.)

Aksüt, Funda, “İzmit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.122-127, (öyk.)

Aksüt, Funda, “Savaşı Kim İstiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.143-148, (öyk.)

Aktunç, Hulki, “Bizim Ülkemizde Öykünün Ne Olması Gerektiği Üzerine Yanıtlarımdır Bütün Öykülerim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.125-128, (söyl.)

Aktunç, Hulki, “Habeş Zerah ve Askerleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.69, (öyk.)

Aktunç, Hulki, “Hayali Fener”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.32-39, (öyk.)

Aktunç, Hulki, “Hikâyenin Kaynaklarına Bakmak Bir Zorunluluktur.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.37-49, (söyl.)

Aktunç, Hulki, “Ne Yazıyor, Ne Okuyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.132, (hbr.)

Aktunç, Semra, “Çiçek Kundura”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.154-158, (öyk.)

Aktunç, Semra, “Ruj”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.95-98, (öyk.)

Aktunç, Semra, “Salyangozlu Ev”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.63-65, (öyk.)

Aktunç, Semra, “Sevgili Eda İçin...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.98-102, (öyk.)

Akutagava, Ryunosuke, “Bir Korulukta”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.27-33, (öyk.)

Akyüz, Hüseyin, “Bir Düş Üstüne Kurgular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.133-138, (öyk.)

Akyüz, Hüseyin, “Bir İstanbul Mutluluğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.103-109, (öyk.)

Alas, Leopoldo, “Elveda ‘Cordera’”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.22-28, (öyk.)

Aldecoa, Ignacio, “Gökle Deniz Arasında”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.13-17, (öyk.)

Aldecoa, Ignacio, “Manzanares Nehri Baladı”, (Çev. Meltem Çakır), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.14-18, (öyk.)

Aldecoa, Josefina Rodriguez, “Ilgımlar”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.47-51, (öyk.)

Aldiss, Brian, “Hasta Eşek Arılarıyla Oturmak”, (Çev. F. Ceren Necipoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.145-146, (öyk.)

Alevi, Bozorg, “Hain”, (Çev. Derya Örs), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.41-49, (öyk.)

Alexie, Sherman, “Yalnız Kovboy ile Apaçi’nin Cennetteki Yumruklaşması”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.5-10, (öyk.)

Aliye, Zeynep, “Diş İzleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.92-98, (öyk.)

Aliye, Zeynep, “Labirent Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.107-113, (öyk.)

Allen, Walter, “İngilizcede Kısa Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.36-46, (inc.)

Allen, Walter, “İngilizcede Kısa Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.35-44, (inc.)

Allen, Woody, “Bir Şişkodan Notlar”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.39-42, (öyk.)

Allen, Woody, “Viva Vargas! (Bir Devrimcinin Günlüğünden)”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.86-91, (öyk.)

Allende, Isabel, “Kısa Öykü”, (Çev. İnci Asena), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.66-75, (inc.)

Allison, Dorothy, “İsimler Deryası”, (Çev. Nuray Dogurga), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.11-18, (öyk.)

Alpay, Ulviye, “Mavi Bir Merhaba”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.129-132, (öyk.)

Altinel, Sabri, “Sendlingertorplatz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.142-145, (öyk.)

Altinel, Sunja, “Kontesin Ölümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.113-129, (öyk.)

Altinel, Sunja, “Yirmi Yıl Sonra”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.134-140, (öyk.)

Altinel, Şavkar, “Mevrouw Jirman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.83-88, (öyk.)

Altıntaş, Günel, “Kabahat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.58-59, (öyk.)

Altıntaş, Günel, “Kabahat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.85-87, (öyk.)

Altuğ, Fatih, “A’: ‘1950 Kuşağı’ Öyküsünün İlk Harfi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.100-113, (inc.)

Amis, Martin, “Tatilde Başıma Neler Geldi”, (Çev. Öznur Benlialper), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.79-85, (öyk.)

Andaç, Feridun, “ ‘Mizah’ Yazarlığından Gülmece Öykücülüğüne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.137-147, (sor.)

Andaç, Feridun, “Anımsamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.99-100, (öyk.)

Andaç, Feridun, “Babam ve Kiraz Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.69-72, (öyk.)

Andaç, Feridun, “Bir Dil Yaratmakta, Yaşam Kültürünü Yansıtmakta Öykü Temel Tür...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.77-85, (söyl.)

Andaç, Feridun, “Bir Öykü Dünyası Kurabilmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.146-153, (sor.)

Andaç, Feridun, “Çekerim Ayrılık Seni Bir Zaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.112-118, (öyk.)

Andaç, Feridun, “Edebiyatımızda 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.5-62, (sor.)

Andaç, Feridun, “Fuat Bugün Gelecek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.60-62, (öyk.)

Andaç, Feridun, “İçimdeki Babil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.78-86, (öyk.)

Andaç, Feridun, “Kar Masalları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.107-109, (öyk.)

Andaç, Feridun, “Mürai Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.95-96, (öyk.)

Andaç, Feridun, “Öykü Ayrıntıdadır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.124-130, (sor.)

Andaç, Feridun, “Öykü Derken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.107-110, (inc.)

Andaç, Feridun, “Öykücülüğümüzde 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.144-152, (sor.)

Andaç, Feridun, “Öykücülüğümüzde Memduh Şevket Esendal’ın Yeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.58-65, (inc.)

Andaç, Feridun, “Öyküde Anlamsal Yapı Anlatım Düzleminin Kuruluşu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.140-146, (sor.)

Andaç, Feridun, “Öyküde İzleksel Olan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.144-152, (sor.)

Andaç, Feridun, “Öyküde Yeni Anlatım Olanakları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.77-84, (inc.)

Andaç, Feridun, “Öykünme Halleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.92-97, (d.)

Andaç, Feridun, “Öykünmek, Öykülemek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.149-155, (sor.)

Andaç, Feridun, “Öykünün Anlamsal Boyutları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.141-149, (sor.)

Andaç, Feridun, “Öykünün Günü, Gündemi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.114-116, (mek.)

Andaç, Feridun, “Öykünün Serüvenine Tanıklık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.143-149, (sor.)

Andaç, Feridun, “Saptamalar, Yönelimler, Buluşmalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.147-151, (sor.)

Andaç, Feridun, “Yazma Bilincinin Yurdunda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.141-150, (sor.)

Andaç, Feridun, “Zeytinlik’ Öyküsünden Yola Çıkarak Yaşar Kemal’in Öykü Dünyasına Bakış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.90-97, (inc.)

Apaydın, Talip, “Güllü Ana”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.55-58, (öyk.)

Apollinaire, Guillaume, “Şairlerin Peçetesi”, (Çev. Eray Canberk), Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.9-12, (öyk.)

Aral Bakırer, Halide, “Simge ve Değişim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.111-113, (inc.)

Aral, İnci, “Beni Çeken Geçmişin ya da Unutulmuşun Yeniden Yaşanmasının Hüznü, Şiiridir. Yazmamdaki Asal Duygu ise Karşı Olmaktır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.53-70, (söyl.)

Aral, İnci, “Ne Yazıyor, Ne Okuyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.130, (hbr.)

Aral, İnci, “Neyi, Kimi Yazarsak Yazalım, Hep Kendimizi Anlatırız Aslında.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.34-43, (söyl.)

Aral, İnci, “Özümseme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.44-46, (öyk.)

Aral, İnci, “Şeyler ve Düşler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.53-58, (öyk.)

Arar Emenet, Ece, “Kalbim Merdiven Boşluğunda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.139-141, (öyk.)

Arar, Ece, “Bir İskoçya Hatırası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.110-115, (öyk.)

Araz, Türkan, “Donald Barthelme Postmodern Dönem Amerikan Kurmacası’ndan Bir Örnek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.95-97, (inc.)

Asan, Ömer, “Olmuyor, Olmuyor, Olmuyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.100-102, (öyk.)

Asena, İnci, “Aldanış’tan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.66-68, (rom.)

Asena, İnci, “Her Yerde Şiir Var...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.90-92, (söyl.)

Asimov, Isaac, “Gerçek Aşk”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.33-36, (öyk.)

Aslan, Bahar, “Çırağ”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.149-152, (öyk.)

Aslan, Bahar, “Yağmurlu Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.145-147, (öyk.)

Aslankara, M. Sadık, “Anlamca Ankara Öykü Günleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.110-113, (değ.)

Aslankara, M. Sadık, “Bir Yanı ‘Kıraç Dağlar...’ Bir Yanı ‘Elifi Bahar’...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.79-89, (inc.)

Aslankara, M. Sadık, “Ester ile Roza”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.133-136, (çöz.)

Aslankara, M. Sadık, “Feride Çiçekoğlu Öykücülüğünde Öykünün Yaşantıyla Örtüşen Doğruları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.85-97, (inc.)

Aslankara, M. Sadık, “Genç Öykücüler Ne Diyor?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.97-105, (inc.)

Aslankara, M. Sadık, “Geyikler, Annem ve Almanya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.93-96, (d.)

Aslankara, M. Sadık, “Karşılaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.125-128, (çöz.)

Aslankara, M. Sadık, “Özsu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.48-51, (çöz.)

Aslankara, M. Sadık, “Penceredeki Işık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.130-133, (çöz.)

Aslankara, M. Sadık, “Sabahattin Ali ile Yüzleşmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.72-86, (inc.)

Aslankara, M. Sadık, “Vapur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.76-79, (çöz.)

Aslankara, M. Sadık, “Yanık Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.99-108, (inc.)

Aslankara, M.Sadık, “Bir Öykü Bahçesi İçin Evirip Çevirmeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.106-111, (inc.)

Aslankara, M.Sadık, “Kendi Gecesinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.99-102, (inc.)

Aslankara, Sadık, “M.Sadık Aslankara ile Uykusu Sakız, Toplumsal Değişim ve Öykücülüğümüzün Bugünkü Durumu...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.133-141, (söyl.)

Ata, Nurullah, “Kırk Birinci İğne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.139-142, (öyk.)

Atasü, Erendiz, “Son Yörük Çadırı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.69-75, (öyk.)

Ateş Ayvaz, Sezer, “Soneşik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.70-73, (öyk.)

Ateş, Kemal, “Yargıçlardan Önce”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.74-78, (öyk.)

Ateş, Murat, “Öfke”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.129-132, (öyk.)

Ateş, Murat, “Yağmur Yağıyordu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.148-152, (öyk.)

Ateş, Nurgül, “2003’te Genç Öykücüler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.70-79, (sor.)

Ateş, Nurgül, “Beni Sevmesini İstedim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.133-134, (öyk.)

Ateş, Nurgül, “Damla Sakızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.123-124, (öyk.)

Ateş, Nurgül, “Kabak Tadı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.148-149, (öyk.)

Ateş, Nurgül, “Küçükannem Apartmanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.142-143, (öyk.)

Ateş, Nurgül, “Unutuyorum Konuşamadığımı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.148-149, (öyk.)

Ateş, Sibel, “Tatlı Hayat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.135-137, (öyk.)

Atilla, Mehmet, “Deprem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.147-150, (öyk.)

Atilla, Mehmet, “Ustaca Bir Ölüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.131-139, (öyk.)

Atwood, Margaret, “Gertrude’un Cevabı”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.10-11, (öyk.)

Atwood, Margaret, “Tokalar”, (Çev. Serhat Uzun), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.80-92, (öyk.)

Aub, Max, “Aykırı Kişi”, Adam Öykü Dergisi, , (Çev. İsimsiz), Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.103, (öyk.)

Auerbach, John, “Baykuş”, (Çev. Elif Taşçıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.96-100, (öyk.)

Avcı, Zeynep, “Kasabadaki Orkideler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.20-36, (öyk.)

Avcı, Zeynep, “Mutlu Bey, Dolunay ve Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.109-111, (öyk.)

Averçenko, Arkadiy, “Aç Bir Adam Üzerine Şiir”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.21-22, (öyk.)

Averçenko, Arkadiy, “Çekler”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.22-24, (öyk.)

Ay, Behzat, “Ah O Güvercinler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.54-56, (öyk.)

Ay, Behzat, “Bir Dolunay Gecesinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.130-132, (öyk.)

Ay, Behzat, “Geceydi ve Yalnızdım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.75-77, (öyk.)

Ay, Behzat, “Heybeli Güzeli Duman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.63-66, (öyk.)

Ay, Behzat, “Kaniş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.53-55, (öyk.)

Aydemir, Kadir, “Yüzük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.140-141, (öyk.)

Aydın, Lütfiye, “Kum Kadınlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.80-87, (öyk.)

Ayhan, Ömer, “Balthus’un Kızları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.127-130, (öyk.)

Ayhan, Ömer, “Bir (Aile)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.114-118, (öyk.)

Ayhan, Ömer, “Güz Fırtınası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.122-126, (öyk.)

Ayhan, Ömer, “Kabil’in Mirası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.112-116, (öyk.)

Ayhan, Ömer, “Maske”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.140-141, (öyk.)

Aykın, Cemalettin, “Uzaklara Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.25-30, (öyk.)

Aytaç, Ercüment, “Dere”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.114-118, (öyk.)

Azar, Adnan, “Uçurumlar / Bir Düş İçin Altyazılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.73-74, (öyk.)

Azar, Adnan, “Uçurumlar /Birinci Uçurum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.63, (öyk.)

Azorin, “Para Parayı Çeker”, (Çev. Canan Şahin), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.19-22, (öyk.)

Azorin, “Üç Maske”, (Çev. İrem Dikmen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.22-23, (öyk.)

Bahadınlı, Yusuf Ziya, “İlk Arpa Son Arpa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.47-50, (öyk.)

Bahadır, Onat, “Huzursuz Yankılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.144-149, (öyk.)

Bahadır, Onat, “Parçalanma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.135-139, (öyk.)

Bahadır, Onat, “Yabancı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.139-144, (öyk.)

Balkız, Ali, “Bu Öyküyü Kim Yazdı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.56-62, (öyk.)

Balkız, Ali, “O Kış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.100-106, (öyk.)

Balkız, Ali, “Yüzüstü Düşler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.46-51, (öyk.)

Balku, Yücel, “Göl”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.60-66, (öyk.)

Bambana, Toni Cade, (Başlıksız), (Çev. Yunus Dişkaya), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.149, (öyk.)

Baran, Ethem, “Üzerlik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.128-133, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “1998’de Yayımlanan Öykü Kitapları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.146-151, (bibl.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Akşam Sefası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.108-113, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Arkası Yarın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.84-89, (kit. tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Ayak Sesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.107-111, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Ayna”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.105-109, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Aziz Bey Hadisesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.148-149, (kit. tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Bir Kemal, İki Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.29-32, (d.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Farklı Farklı Öykülerin Kahramanı Oldum Hep”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.121-122, (söyl.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Geceye Uçurulan Güvercinler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.155-157, (kit. tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Gölgeli Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.142-147, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Güz Her Şeyi Bilir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.155-158, (kit. tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Hayatı Savunma Biçimleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.157-158, (kit. tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Hepimiz Birbirimizin Örneğiyiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.152-154, (kit. tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “İçimin Şarkısı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.118-121, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Kırmızı Kıyı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.134-137, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Kirlenme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.111-114, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Kitaptan Kitaba Dolaşan Öykü 2001’de Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.143-154, (bibl.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Küf ve Hüzün... Ve Geçmiş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.106-108, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Sanatkarlar Kırmızı ve Siyah”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.148-150, (kit. tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Savrulmalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.151-153, (kit. tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Si Minör, Sol Majör”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.116-120, (öyk.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Tünel”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.156-157, (kit. tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Yağmurlu Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.120-122, (Öykü)

Barbarosoğlu, Nalan, “Yandırma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.158-160, (kit. tan.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Yeni Tanıklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.47-59, (sor.)

Barbarosoğlu, Nalan, “Zaman Sona Ermeli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.150-151, (kit. tan.)

Barlas, Orhan, “Burgaç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.126, (d.)

Barlas, Orhan, “Duydum, Dinliyorum... Yetmez mi?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.108, (d.)

Barlas, Orhan, “İlkyaz Sıkıntısı Güz Vurgunu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.103, (d.)

Barlas, Orhan, “Kasaba Tadı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.124, (d.)

Barlas, Orhan, “Keçiyolu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.109, (d.)

Barlas, Orhan, “Onlara Öyküler Anlatın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.104, (d.)

Barlas, Orhan, “Öykü Anlatmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.72, (d.)

Barlas, Orhan, “Son Durak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.115, (d.)

Barlas, Orhan, “Tabutta Çift Vuruş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.135, (d.)

Barlas, Tarkan, “Ben’den Kurtuluş Yok”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.124-127, (öyk.)

Barlas, Tarkan, “İş’ Güç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.142-146, (öyk.)

Barlas, Tarkan, “Kırmızı Güneşli Akşamlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.150-152, (öyk.)

Barnovi, Vasil, “Vaja-Pşavela”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.20-21, (öyk.)

Baroja, Pio, “Fırıncılar”, (Çev. Işıl Beysir), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.5-8, (öyk.)

Baroja, Pio, “Mari Belcha”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.10-12, (öyk.)

Baroja, Pio, “Yas Tutan Kadın”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.25-27, (öyk.)

Barth, John, “Kısa Bir Öykü Bu”, (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.77-90, (inc.)

Barth, John, “Özgeçmiş: Kendi Kaydını Yapan Bir Kurgu”, (Çev. Hasine Şen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.38-41, (öyk.)

Barthelme, Donald, “Sırça Dağ”, (Çev. Türkan Araz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.91-94, (öyk.)

Basbanes, A. Nicholas, “Gilchrist Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.117, (değ.)

Başarır, Başar, “Öykü Öldü, Yaşasın Öykü!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.46-51, (söyl.)

Başarır, Başar, “Sabahat Açıkelim İhtisas Kitaplığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.137-146, (öyk.)

Başarır, Başar, “Sonsuz Dalga”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.93-101, (öyk.)

Bates, H. E., “Çehov ve Maupassant”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.46-57, (inc.)

Bates, H. E., “Kısa Öykünün Kökenleri: Gogol ve Poe”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.51-60, (inc.)

Bates, H. E., “Tolstoy, Wells ve Kipling”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.5-19, (inc.)

Bates, H.E., “Poe’dan Sonra Gelen Amerikan Kısa Öykü Yazarları”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.49-60, (inc.)

Bates, H.E., “Ravend Ağacındaki Fil Yuvası”, (Çev. Faruk Ulay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.98-101, (öyk.)

Batı, Uğur, “Murat Gülsoy’da Çağdaşlaşma ve Birey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.39-43, (inc.)

Batur, Enis, “Aynı Anda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.35, (öyk.)

Batur, Enis, “Benim Öykülerim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.38-40, (d.)

Batur, Enis, “Birden”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.35-36, (öyk.)

Batur, Enis, “Meloman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.37, (öyk.)

Batur, Enis, “Milos’un Babası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.32-35, (öyk.)

Batur, Enis, “Öykü Okuru Nedense Daha Yüksek Beklentilere Sahip Bizde.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.38-46, (söyl.)

Batur, Enis, “Sis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.36, (öyk.)

Batur, Mehmet, “Akrep Feneri’nde Balıkçı Cesetleri ve Hastalıklı Gölgenin Ölümü (ırıp)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.146-149, (öyk.)

Batur, Mehmet, “Faili Meçhul Bir Cinayete Tanıklık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.112-118, (öyk.)

Baxter, Charles, “Anlık Kurmaca”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.85-90, (inc.)

Baydur, Mehmet, “Büyük Dalgınlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.68-72, (öyk.)

Baydur, Mehmet, “Gözün Kahverengi Suyu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.153-155, (söyl.)

Baykurt, Fakir, “Boncuk Ayşe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.27-31, (öyk.)

Baykurt, Fakir, “Bosnalı Merdan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.34-37, (öyk.)

Baykurt, Fakir, “Cümlenin Berberi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.29-38, (öyk.)

Baykurt, Fakir, “Evelyn”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.5-9, (öyk.)

Baykurt, Fakir, “Nezihe Meriç/Gecede Bir Kuş Gibi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.19-24, (a.)

Baykurt, Fakir, “Profesör Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.54-58, (öyk.)

Baykurt, Fakir, “Sabahattin Ali’de İçerik Biçim Kaynaşması, Sait Faik’te İnsana ve Öyküye Yaklaşım Beni Etkiler.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.5-11, (söyl.)

Baykurt, Fakir, “Türkücü Necla Hanım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.17-21, (öyk.)

Bayramoğlu, Murat, “Sabır Çiçeği”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.129-132, (öyk.)

Behrens, Katja, “Oyun”, (Çev. Ayşegül Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.7-12, (öyk.)

Bekir, Kemal, “Canlılar Mezarlığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.57-70, (öyk.)

- Bekir, Kemal, “Cenaze Kooperatifi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.25-33, (öyk.)
- Belsey, Catherine, “Sherlock Holmes Öyküleri”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.17-22, (inc.)
- Bener, Erhan, “Aşk, Nereye Kadar...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.81-89, (öyk.)
- Bener, Erhan, “Eski Ev”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.13-17, (öyk.)
- Bener, Erhan, “Eski Ev”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.13-17, (öyk.)
- Bener, Erhan, “Maria Del Reposo”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.58-69, (öyk.)
- Bener, Erhan, “Öykü Bir Olay, Bir Kurgu, Bir Anlatım Biçemi, Bir Çözümleme Aracı Olarak Yazarın Yaratığı Bir Kompozisyonudur.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.22-28, (söyl.)
- Bener, Erhan, “Uzaylılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.63-71, (öyk.)
- Bener, Vüs’at O., “Bavul”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.52, (öyk.)
- Bener, Vüs’at O., “Nine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.54, (öyk.)
- Bercmen, Faik, “Kurtaramadığım Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.137-140, (öyk.)
- Berger, John, “Bir Kayanın Altındaki İki Köpek”, (Çev. S. Cevat Çapan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.33-35, (öyk.)
- Berger, John, “Metroda Dilenen Bir Adam”, (Çev. Cevat Çapan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.35-39, (öyk.)
- Beşergil, Nurdan, “Açık Hesap”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.133-135, (öyk.)
- Beşergil, Nurdan, “Satırbaşı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.126-129, (öyk.)
- Bierce, Ambrose, “Owl Deresi Köprüsü’nde Bir Olay”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.61-67, (öyk.)

Bilge, Zeynep F., “Amerikan Rüyası ve Ölüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.101-102, (inc.)

Bilgin, Sibel, “Jozefina’nın Yüzü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.115-121, (öyk.)

Blodgett, Harold, “Kısa Öykü Tekniği”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.58-83, (inc.)

Boduçcuoğlu, Tolga, “Adsız Dosya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.145-149, (öyk.)

Bogges, Louise, “Öyküde Doğru Bakış Açısını Seçmek”, (Çev. Salih Bolat-Deniz Tansel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.5-12, (inc.)

Boll, Heinrich, “Sonbaharda Yalnızlık”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.11-13, (öyk.)

Boralıoğlu, Gaye, “Bitkisel Hayat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.114-116, (öyk.)

Borchert, Wolfgang, “Gece Fareler Uyur Ama”, (Çev. Hüseyin Erdem), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.51-53, (öyk.)

Borges, Jorge Luis, “Edgar Allan Poe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.5, (değ.)

Borges, Jorge Luis, “Martin Fierro”, (Çev. Münir H. Göle), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.26-27, (öyk.)

Borges, Jorge Luis, “Pedro Henriquez Urena’nın Düşü”, (Çev. Münir H. Göle), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.27, (öyk.)

Borges, Jorge Luis, “Tutsak”, (Çev. Münir H. Göle), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.26, (öyk.)

Bowen, Elizabeth, “Charles’a Katılmak”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.25-33, (öyk.)

Bowen, Elizabeth, “Kedi Atlıyor”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.7-16, (öyk.)

Bowles, Paul, “Bahçe”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.13-15, (öyk.)

Bowles, Paul, “Kırmızı Odada”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.26-33, (öyk.)

Bowles, Paul, “Yalnızca, İnsanların Yeteri Kadar Ayırdında Olmadıkları Bir Şeye Dikkatlerini Çekmeye Çalışıyorum.”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.16-17, (söyl.)

Boyd, William, “Hotel des Voyageurs”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.102-106, (öyk.)

Börtücene, Besen İdil, “Çöl Masalları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.137-142, (öyk.)

Börtücene, Besen İdil, “Yer altı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.123-134, (öyk.)

Brautigan, Richard, “Greyhound Trajedisi”, (Çev. Derya Kartal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.99-100, (öyk.)

Brecht, Bertolt, “Köpekbalıkları İnsan Olsaydı”, (Çev. Gökçe Metin), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.5-6, (öyk.)

Brown, George Mackay, “Kayalıklardaki Fener”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.19-23, (öyk.)

Brown, George Mackay, “Köyde Geçen Çocukluğum”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.24-26, (a.)

Bucak, Nevra, “Acı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.68-74, (öyk.)

Bucak, Nevra, “Bozkırların Türküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.85-88, (öyk.)

Buck, Pearl S., “Peder Andrea”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.39-46, (öyk.)

Buford, Bill, “Öykü Anlatımının Çekiciliği”, (Çev. Yavuz Yener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.59-62, (inc.)

Bulut, Alev, “Güldürü Öykücülüğünün Mor Gülü: Woody Allen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.43-45, (inc.)

Bulut, Alev, “Joyce Carol Oates’un Öykü Dünyası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.12-16, (inc.)

Bulut, Alev, “Kısa Öykü ve Çeviri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.110-115, (mak.)

Bulut, Alev, “Mrs. Dalloway’in Yarım Günü Kısa Anlatı, Bir Günü Uzun Anlatı mı?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.26-31, (inc.)

Bulut, Alev, “Yazarlar Nereden Beslenir? Joyce Carol Oates’un Yaşamı ve Öykü Kahramanları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.92-98, (inc.)

Burak, Sevim, “Ayakkabıcı Bürjeni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.57, (öyk.)

Burak, Sevim, “Bir Evlilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.61, (öyk.)

Burak, Sevim, “Bremen Vapuru”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.58-59, (öyk.)

Burak, Sevim, “Sainte Pulcherie”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.60, (öyk.)

Burak, Sevim, “Terzi Kalivrusi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.58, (öyk.)

Buyrukçu, Muzaffer, “Dişlerinde Yağmur Damlaları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.22-27, (öyk.)

Buyrukçu, Muzaffer, “İpek Pijamalı Katiller”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.81-87, (öyk.)

Buyrukçu, Muzaffer, “Kırmızı Gül Demet Demet...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.82-91, (öyk.)

Buyrukçu, Muzaffer, “Onu Gördüğüm Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.24-31, (öyk.)

Buyrukçu, Muzaffer, “Tedirginlik Salıncağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.71-80, (öyk.)

Buyrukçu, Muzaffer, “Tünelin Ucunda Işık Yok”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.33-54, (öyk.)

Buyrukçu, Muzaffer, “Yazarken Yaşamak, Bütün Yaşam Biçimlerinin En Anlamlısıdır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.39-57, (söyl.)

Buzzati, Dino, “Düşen Kız”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.49-52, (öyk.)

Buzzati, Dino, “Falcı Kadın”, (Çev. İhsan Akay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.30, (öyk.)

Buzzati, Dino, “Köpek”, (Çev. İhsan Akay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.29, (öyk.)

Büke, Ahmet, “?Kim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.100-103, (öyk.)

Büke, Ahmet, “Çırak’ Aranıyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.120-125, (öyk.)

Büke, Ahmet, “Gene Gelirim...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.91-92, (öyk.)

Büke, Ahmet, “Kırık Kurşun Kalemler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.121-129, (öyk.)

Büke, Ahmet, “Sıradan İnsanların Sır Perdelerini Aralayan Bir Yazar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.88-90, (söyl.)

Büke, Ahmet, “Sürpriz Yumurtalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.150-155, (öyk.)

Büke, Ahmet, “Tanaba, Tanaba Entububa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.125-126, (öyk.)

Büke, Ahmet, “Yağmur Klarnet Sesinin Ardından Geldi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.116-117, (öyk.)

Byatt, A.S., “E.M.Forster’in Öldüğü Gün”, (Çev. Ayşe Ünal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.125-138, (öyk.)

Callaghan, Morley, “Steve’in Kepi”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.12-20, (öyk.)

Calvino, İtalo, “Her Şey Tek Bir Noktada”, (Çev. Betül Parlak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.17-19, (öyk.)

Calvino, İtalo, “Özyaşamöyküsü Yerine”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.49-50, (d.)

Camız, Şahsene, “Bir Kuş Uçumu Ötedeydi Komisa’m”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.151-154, (öyk.)

Capote, Truman, “Bir Gece Ağacı”, (Çev. Hale Akman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.29-37, (öyk.)

Carey, Peter, “Mutluluk Öyküsü”, (Çev. Pelin Özer- Gamze Varım), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.74-77, (öyk.)

Carter, Angela, “Çizmeli Kedi”, (Çev. Didem Kizen-Tümay Özkarakaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.17-31, (öyk.)

Carter, Angela, “Fall River Balta Cinayetleri”, (Çev. Şenay Kara), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.34-49, (öyk.)

Carter, Angela, “Kaplan’ın Gelini”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.5-22, (öyk.)

Carter, Angela, “Karbeyaz Çocuk”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.32-33, (öyk.)

Carter, Angela, “Kurtkadın”, (Çev. İpek Yaşar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.78-79, (öyk.)

Carter, Angela, “Öpücük”, (Çev. Doğa Erhan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.106-108, (öyk.)

Carter, Angela, “Öpücük”, (Çev. Nurgül Deveci), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.50-52, (öyk.)

Carver, Raymond, “Oyuncak”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.31-32, (öyk.)

Carver, Raymond, “Popüler Mekanik”, (Çev. Yusuf Eradam), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.7-8, (öyk.)

Carver, Raymond, “Sirenler”, (Çev. Ünsal Koldemir-Emel Eroğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.5-9, (öyk.)

Carver, Raymond, “Yalan”, (Çev. Görkem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.31-33, (öyk.)

Cary, Joyce, “Büyürken”, (Çev. Vedii İlmen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.13-17, (öyk.)

Caymaz, Onur, “Ayçöreği”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.130-134, (öyk.)

Caymaz, Onur, “Enişmeli Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.151-153, (öyk.)

Caymaz, Onur, “Ezilmiş Leylaklar Yıllığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.149-153, (öyk.)

Caymaz, Onur, “Gelin Çiçekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.143-146, (öyk.)

Caymaz, Onur, “İki Nokta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.127-133, (öyk.)

Caymaz, Onur, “Nokta.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.131-141, (öyk.)

Cebecioğlu, Derya, “Bir Sonun ve Bir Başlangıcın Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.151-154, (öyk.)

Cengiz, Haluk, “Argos”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.105-108, (öyk.)

Cengiz, Haluk, “Sokaklar, Evler, Pencereleler...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.103-105, (öyk.)

Cengizkan, Ali, “Bir Anlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.141-143, (öyk.)

Cengizkan, Ali, “Bütün Ülke Yeşil Vadi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.154-156, (kit. tan.)

Cengizkan, Ali, “Öğle Suyu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.77-78, (öyk.)

Cengizkan, Ali, “Suç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.68-69, (öyk.)

Cengizkan, Ali, “Suç 10”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.130-131, (öyk.)

Cengizkan, Ali, “Suç 11”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.131-132, (öyk.)

Cengizkan, Ali, “Taş Üstüne Gül Oyması”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.158-159, (kit. tan.)

Cengizkan, Ali, “Toprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.141, (öyk.)

Cengizkan, Ekin, “Bir Anlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.150-152, (öyk.)

Cengizkan, Ekin, “Toprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.150, (öyk.)

Cevat, Ahmet, “Kemal Ahmet Hakkında Bir Yazı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.123, (a.)

Ceyhun, Demirtaş, “Öykü Çılgını Bir Gençlikti Gençliğim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.66-80, (a.)

Chapman, Deirdre, “İskoç Kısa Öyküsünün Sorunları”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.96-97, (ön.)

Childress, Alice, “Bayan James”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.9, (öyk.)

Colette, “Eski Eş”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.5-8, (öyk.)

Coover, Robert, “Anlık Bir Öykü”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.138, (öyk.)

Coover, Robert, “Deli Birader”, (Çev. Teoman Sipahigil), Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.9-13, (öyk.)

Cortazar, Julio, “Açıklamaların Yazgısı”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.104, (öyk.)

Cortazar, Julio, “Çok Kısa Metraj”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.105, (öyk.)

Cortazar, Julio, “Ele Geçirilen Ev-Merdiven Çıkma Yönergesi”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.73-78, (öyk.)

Cortazar, Julio, “Gazeteden Gasteye”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.104, (öyk.)

Cortazar, Julio, “Öykü ile Yakın Çevresi Üstüne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.38-45, (d.)

Cortazar, Julio, “Öyküde Konu”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.17-18, (d.)

Cortazar, Julio, “Sevi 77”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.105, (öyk.)

Coşkun, Ayfer, “ Bir Sonbahar İkindisinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.56-62, (öyk.)

Coşkun, Ayfer, “Anlaşılmamanın Dayanılmazlığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.49-53, (öyk.)

Coşkun, Ayfer, “Duran Zaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.50-55, (öyk.)

Coşkun, Ayfer, “Gönül Kışı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.41-47, (öyk.)

Coşkun, Ayfer, “İki Kadının Sıradan Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.79-84, (öyk.)

Coşkun, Ayfer, “Öyle Bir Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.97-100, (öyk.)

Coşkun, Ayfer, “Sevgi mi Desem?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.63-67, (öyk.)

Coşkun, Selda, “Cici Gelin Pastası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.125-127, (öyk.)

Coşkun, Sezai, “Cumhuriyet Dönemi Hikâyesinde Aykırı Bir Ruh: Adalet Ağaoğlu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.23-27, (inc.)

Culler, Jonathan, “Anlatı”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.19-26, (d.)

Cumyn, Richard, “Güneş Çarpması”, (Çev. Faruk Ulay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.73-79, (öyk.)

Cumyn, Richard, “Suç Ortağım, Okuyucum”, (Çev. Faruk Ulay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.80-81, (d.)

Çagelişvili, Gogi, “Sinema”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.34-36, (öyk.)

Çağlar, Ali Özenç, “Ateş Küskünleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.134-145, (öyk.)

Çağlar, Ali Özenç, “Yalnız Kadınlar Sokağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.134-139, (öyk.)

Çelik, Behçet, “Ağbım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.138-140, (öyk.)

Çelik, Behçet, “Bütün Sahil Sen Olmuş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.126-129, (öyk.)

Çelik, Behçet, “Herkes Kadar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.130-132, (öyk.)

Çelik, Jaklin, “Şato-I”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.136-142, (öyk.)

Çelik, Jaklin, “Şato-II”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.150-156, (öyk.)

Çelik, Müslim, “Halikarnas Balıkçısı Aslında İçindeki Birine Vurgundu?!” , Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.45-47, (d.)

Çelikel, Mehmet Ali, “Lastik Kokusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.139-143, (öyk.)

Çetin, İnan, “Bin Yapraklı Lotus”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.121-126, (öyk.)

Çetin, İnan, “Bir Ayrılık Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.138-142, (öyk.).

Çetin, İnan, “Bir Senaristin Kaza Sonucu Ölümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.119-126, (öyk.)

Çetin, İnan, “Bir Senaristin Serüveni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.115-118, (öyk.)

Çetin, İnan, “İyi ve Kötü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.158-160, (öyk.)

Çetin, İnan, “Kanadı Kırılmış Kuşa Sabırdan Söz Et”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.137-139, (öyk.)

Çetin, İnan, “Konak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.109-111, (öyk.)

Çetin, İnan, “Kuytuda Aşk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.134-136, (öyk.)

Çetin, İnan, “Küçük Hesaplaşmalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.134-138, (öyk.)

Çetin, İnan, “Mihrisina”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.123-130, (öyk.)

Çetin, İnan, “Ölüm ve Öncesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.121-125, (öyk.)

Çetin, İnan, “Uzun Bir Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.117-119, (öyk.)

Çetin, İnan, “Yaz Yağmurları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.129-133, (öyk.)

Çetin, Vedat, “Barış Sokağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.119-122, (öyk.)

Çetin, Vedat, “Çift Joker”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.120-122, (öyk.)

Çetinbağ, Engin, “Aşk Buradaydı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.148-150, (öyk.)

Çetinbağ, Engin, “Gayya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.119-124, (öyk.)

Çetinbağ, Engin, “Göndelenli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.132-136, (öyk.)

Çetinbağ, Engin, “Oyunlardan Yansıyanlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.119-124, (öyk.)

Çetinbağ, Engin, “Sadece Bir Öykü ve Bir Düş Yaşamak İstemiştım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.122-126, (öyk.)

Çeviker, Turgut, “İp”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.94-99, (öyk.)

Çeviker, Turgut, “Zil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.101-105, (öyk.)

Çiçek, Tacim, “Oyun; Eşinizle Konuşun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.119-125, (öyk.)

Çiçekoğlu, Feride, “Baharatçı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.51-55, (öyk.)

Çiçekoğlu, Feride, “Berlin’de Bis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.58-63, (öyk.)

Çiçekoğlu, Feride, “Yanık Fotoğraflar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.114-119, (öyk.)

Çiftçi, Nuray, “Aç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.115, (Çizgi-Öykü)

Çiftçi, Nuray, “Alınganlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.95, (Çizgi-Öykü)

Çiftçi, Nuray, “Ayak İzleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.112, (Çizgi-Öykü)

Çiftçi, Nuray, “Binbir Yaşam Masalları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.101, (Çizgi-Öykü)

Çiftçi, Nuray, “Pişman ile Suskun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.113, (Çizgi-Öykü)

Çiftçi, Nuray, “Soprano”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.106, (Çizgi-Öykü)

Çiftçi, Nuray, “Suçlanan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.148, (Çizgi-Öykü)

Çiftçi, Nuray, “Yukarıdan Bakmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.105, (Çizgi-Öykü)

Çilingir, Sedat, “Sokak...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.129-131, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Armut Ağacının Gölgesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.111-113, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Artık Çok Geç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.96-98, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Gül Cema”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.107-109, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Gülümseme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.108, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Kar Öyküleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.113-115, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Karşıdaki Kız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.90-92, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Kral Solomon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.93-94, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Nisan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.107, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Pantolon Mağduru”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.132-133, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Ret”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.108-109, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Şaşırtı Kali”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.88-90, (öyk.)

Çiloğlu, Fahrettin, “Üç Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.110-113, (öyk.)

Çimen, Eyüp, “Cümbüş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.134-138, (öyk.)

Çur, Arzu, “Vahide Hanım ve Pazarcılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.96-100, (öyk.)

Dabakbaşı, Mustafa, “Seni Bir Daha Asla Bilmeyeceğim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.143-147, (öyk.)

Dagerman, Stig, “Bir Çocuğu Öldürmek”, (Çev. Osman İkiz-Gönenç Ertem), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.20-22, (öyk.)

Dahl, Roald, “Kahya”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.24-26, (öyk.)

Darvası, Laszlo, “Kara Defterden Sayfalar”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.18-24, (öyk.)

De Bernieres, Louis, “Etiketler”, (Çev. Feride Çiçekoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.96-103, (öyk.)

De L’isle-Adam, Villiers, “Cehennem Çiçekleri”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.97-98, (öyk.)

De La Serna, Ramon Gomez, “Eğretileme + Gülmece = Gregeriya”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.106, (öyk.)

De Unamuno, Miguel, “Redondo, Söyleşi Dostu”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.28-32, (öyk.)

Dede, Hacı Yusuf, “Gözlerim Bir Çift Kanat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.149-152, (öyk.)

Demir Atay, Hivren, “Cumhuriyetin ve Ulusal Söylemin Kuruluş Sürecinde Öyküleriyle Esendal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.85-99, (inc.)

Demir Atay, Hivren, “Simgelerle ‘Ormanın İçlerine Doğru’ ve Yaratıcı Yazarın Bilinci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.73-85, (inc.)

Demir, Doğan, “İzler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.149-154, (öyk.)

Demir, Fahrettin, “Bir Kahve İçimi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.37-40, (öyk.)

Demir, Fahrettin, “Bu Ölüm Ona Yakıştı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.15-18, (öyk.)

Demir, Fahrettin, “Demokrat Nazım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.103-108, (öyk.)

Demir, Fahrettin, “İkili Monolog”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.100-102, (öyk.)

Demir, Fahrettin, “İsmi Dayı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.31-37, (öyk.)

Demir, Fahrettin, “Karaorgan’dan Geçen Tren”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.39-41, (öyk.)

Demir, Fahrettin, “Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.60-65, (öyk.)

Demir, Fahrettin, “Öyküleriyle Rıfat Ilgaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.103-111, (mak.)

Demir, Mehmet, “Dirim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.143-144, (öyk.)

Demir, Mehmet, “Güneş, Kadın, Bir de Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.119-121, (öyk.)

Demir, Mehmet, “Kapının Sesi, Ardında Yağmurun Sesini Bırakarak Yiten...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.133-135, (öyk.)

Demirci, Cihan, “Büyüyünce Ne Olacaksın Bakiim Yavrucum?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.126-129, (öyk.)

Demirci, Cihan, “Sonunda Seri Katil Sahibiyiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.98-102, (öyk.)

Demirci, Nuri, “Kum Saati”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.125-130, (öyk.)

Demirci, Nuri, “Yo(k)sun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.111-113, (öyk.)

Demirgüneş, Mehmet, “D703-A (Saçlarım Cebimde), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.153-154, (öyk.)

Demirgüneş, Mehmet, “Hüzün Kocar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.148-150, (öyk.)

Demirtaş, Metin, “Karga ile Tilki Ya Da Karga Tilkiye Enayiliğinden Mi Kaptırdı Peyniri?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.49-52, (öyk.)

Demirtaş, Metin, “Soytarı Şairle Garip Çoban ya da Masalın Öteki Yüzü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.76-79, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Ağaçlar Altında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.156, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Ay Işığında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.150-151, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Bir Düşün Altında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.129, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Derin Uyku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.155, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Düşler Diyarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.131, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Gece Alacası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.142-143, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Gece Öpücüğü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.150, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Günbatımında Aşk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.151, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Günü Kucaklamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.154, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Köşedeki Kafe-bar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.130, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Yaşam Bir Şiirdir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.154-155, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Yaz İkindisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.151, (öyk.)

Dengiz, Neslihan, “Zümrüt Parıltılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.142, (öyk.)

Denisenko, Ludmila, “Aslan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.66-71, (öyk.)

Denisenko, Ludmila, “Terlikler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.108-111, (öyk.)

Denisenko, Ludmila, “Yol”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.101-103, (öyk.)

Denisenko, Ludmilla, “Dağ”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.104-110, (öyk.)

Diaz-Mas, Paloma, “Kanatsız Kız”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.20-24, (öyk.)

Dilligil, Lale, “Günüşiği”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.127-130, (öyk.)

Dinçer, Yeşim, “Anneliğin Karanlık Yüzü, Öykünün Menzili”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.115-117, (d.)

Dinçer, Yeşim, “Farklı Coğrafyalardan İki Öykü ve Bir Karşılaştırma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.56-61, (inc.)

Dinçtürk, Benan, “Carla’nın Ruhu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.144-148, (öyk.)

Dino, Abidin, “(Adsız)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.5-8, (öyk.)

Doğan, Ahmet Erkan, “Kukla”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.124, (öyk.)

Doğan, Ahmet Erkan, “Öyle Bir Lezzet ki Bu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.129-130, (öyk.)

Doğan, Fikret, “Kırmızı Eşarp”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.138-149, (öyk.)

Doğan, Şakir, “Begonya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.138-142, (öyk.)

Doğan, Şakir, “Kamelya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.138-141, (öyk.)

Doğan, Şakir, “Kar Tanesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.126-132, (öyk.)

Doğan, Şakir, “Yüreğimin Üstünde Bir Kelebek, Ölüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.138-142, (öyk.)

Doruk, Zafer, “Destan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.69-70, (öyk.)

Doruk, Zafer, “Gıcır Gıcır Bilyeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.70-72, (öyk.)

Doruk, Zafer, “Kaçak Elektrik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.71-76, (öyk.)

Doruk, Zafer, “Teyzem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.84-87, (öyk.)

Doyle, Sir Arthur Conan, “Peçeli Kiracının Serüveni”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.7-16, (öyk.)

Dölek, Sulhi, “Kuşatma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.58-62, (öyk.)

Drabble, Margaret, “Bir Başarı Öyküsü”, (Çev. Gamze Varım), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.64-72, (öyk.)

Duman, Faruk, “Aşk... Masmavi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.137-138, (öyk.)

Duman, Faruk, “Atlar Sabırsızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.110-115, (öyk.)

Duman, Faruk, “Bence Okurun Öyküye Katılımı, İnsanlığın En Şahane Buluşlarından Biri.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.155-157, (söyl.)

Duman, Faruk, “Cambaz Koşuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.56-58, (öyk.)

Duman, Faruk, “Elma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.124-125, (öyk.)

Duman, Faruk, “Hayvan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.111-114, (öyk.)

Duman, Faruk, “Kâğıt Gemiler Sayfası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.143-146, (öyk.)

Duman, Faruk, “Kar Altında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.110-112, (öyk.)

Duman, Faruk, “Kedi’çin Masal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.115-118, (öyk.)

Duman, Faruk, “Nar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.122-127, (öyk.)

Duman, Faruk, “Öykü Hayat Gibi...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.52-55, (söyl.)

Duman, Faruk, “Öykülerim Hep Kimi Sözcüklerden, Seslerden, Görüntülerden Doğuyor.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.153, (söyl.)

Duman, Faruk, “Tüfek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.130-131, (öyk.)

Durak, Mustafa, “Tahsin Yücel’in Büyükbaba Öyküsünde Kişiliksel Olma ve Bölünme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.99-112, (inc.)

Durak, Mustafa, “Tahsin Yücel’in Komşular Adlı Öykü Kitabında Aynalama”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.73-83, (inc.)

Durmaz Tuna, Melike, “Korku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.152-153, (öyk.)

Durmaz, Berna, “Kırmızı Top ve Kirpi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.149-151, (öyk.)

Dursun, Fatih, “Fars Dili ve Edebiyatı / Farsça ve Fars Edebiyatı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.28-40, (inc.)

Duru, Orhan, “Önümüze Gelen Dili Yeterli Sayamayız.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.59-70, (söyl.)

Duru, Orhan, “Öykü Düş Gücü İster”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.31-33, (d.)

Duru, Orhan, “Öykünün Biçimleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.36-37, (d.)

Duru, Sezer, “Komşular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.127-129, (öyk.)

Duruel, Nursel, “Ben Yaşamadığım, Duyumsamadığım Şeyleri Yazamıyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.83-87, (söyl.)

Dündar, Leyla Burcu, “Dede Korkut’tan Murathan’a Deli Dumrul”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.75-83, (inc.)

Dündar, Leyla Burcu, “Sevim Burak’ın Yazın Geleneğine Müdahalesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.61-73, (inc.)

Dybek, Stuart, “Bir Pazar Günü Hayvanat Bahçesinde”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.142, (öyk.)

Dygat, Stanislaw, “Dostoyevski’nin Yaşamından İştilmedik Bir Bölüm”, (Çev. Osman Fırat Baş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.24-25, (öyk.)

Eastman, Charles, “Hakadah, ‘Zavallı Sonuncu’”, (Çev. F. Tuba Geyikler), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.82-85, (öyk.)

Ecker, Allan W., “Satılmayan Öyküler İçin Kontrol Listesi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.44-49, (d.)

Edgü, Ferit, “Bir Konuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.10-12, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Bir Öykünün Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.66-68, (d.)

Edgü, Ferit, “Çok Kısa Öyküler... Öykücükler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.38-39, (d.)

Edgü, Ferit, “Edebiyatımızda 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.78-79, (söyl.)

Edgü, Ferit, “Gece Bekçisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.63, (öyk.)

Edgü, Ferit, “İbrahim’in Oğlu İbrahim’in Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.53-64, (öyk.)

Edgü, Ferit, “İçerdeki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.62, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Keşke”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.64, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Kısa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.65, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.66, (hbr.)

Edgü, Ferit, “Rastlantı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.63-64, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Sahaf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.61-66, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Sait Faik, Bir Öncü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.93-94, (d.)

Edgü, Ferit, “Türk Edebiyatında Öykünün, Romandan Daha Önemli Bir Yer Tuttuğuna İnanıyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.17-28, (söyl.)

Edgü, Ferit, “Yanıt”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.65, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Yaşam Öyküsü I”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.62, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Yaşam Öyküsü II”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.62, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Yılan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.65, (öyk.)

Edgü, Ferit, “Zaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.64, (öyk.)

Edip, Halide, “Kubbede Kalan Hoş Sada”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.135-139, (öyk.)

Edson, Russel, “Yemek Zamanı”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.70-71, (öyk.)

Efe, Vicdan, “Gülüm de Viran Oldu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.113-118, (öyk.)

Eftaliotis, Argiris, “İhtiyar Anesti’nin Özlemi”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.10-11, (öyk.)

Egan, Jennifer, “Oldu İşte”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.44-53, (öyk.)

Ekinci, Yavuz, “Her Şey Dün Gibi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.130-133, (öyk.)

Ekinci, Yavuz, “Kış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.125-128, (öyk.)

Emir, Sabahat, “Temas”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.132-136, (öyk.)

Emre, Gültekin, “Bu Öyle Bir Aşk ki...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.156-158, (kit. tan.)

Emre, Gültekin, “Melez Taş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.92-96, (öyk.)

Emre, Gültekin, “Seni Sorarlarsa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.64-67, (öyk.)

Emre, Gültekin, “Tendeki Siyah / Beyaz Tarihi Fotoğraflar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.92-97, (öyk.)

Emre, Gültekin, “Uçurum ve Pusula”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.72-75, (öyk.)

Emre, Gültekin, “Yakası Açılmadık Zarf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.81-83, (öyk.)

Emre, Gültekin, “Zafer Şenocak’ın ‘Uçmak’ Öyküsündeki İstanbul”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.109-111, (inc.)

Er, Tülin, “Yaşamın Doğasında Kendi Yatağını Çizen Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.116-121, (inc.)

Eradam, Yusuf, “69. Sokak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.75-79, (öyk.)

Eradam, Yusuf, “Eyvah”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.113-114, (öyk.)

Eradam, Yusuf, “Kaza Bela”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.73-74, (öyk.)

Eradam, Yusuf, “Küçük Prens’e Ev Ödevleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.113-120, (öyk.)

Eradam, Yusuf, “Nezaket Hanım’ın Dikenleri ya da Akasyalar Açarken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.90-99, (öyk.)

Erbarıştıran, Tufan, “Bin Yapraklı Lotus’un Kahramanları Üzerine Kişisel Bir Değerlendirme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.91-94, (e.)

Erbarıştıran, Tufan, “Bir Karakter Yaratmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.68-73, (inc.)

Erbarıştıran, Tufan, “Öykülerde Renkler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.101-105, (çöz.)

Erbarıştıran, Tufan, “Renkler ve Karakterler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.81-87, (inc.)

Erbarıştıran, Tufan, “Suzan Samancı’nın Öyküleri Üzerine Bir Deneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.80-82, (inc.)

Erbarıştıran, Tufan, “Vitrindeki Aşk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.109-114, (inc.)

Erbil, Leyla, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.77, (hbr.)

Erdem, Hüseyin, “Bir Dal Sardunya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.60-73, (öyk.)

Erden, Aysu, “Çağdaş Türk Öyküsünde Deneysellik, Yaratıcılık, Yeni Arayışlar ve Yönelimler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.81-87, (inc.)

Erdiken, Mustafa, “Nehir Kenarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.146-147, (öyk.)

Erdoğan, Altay Ömer, “İzzettin Keze Kimdir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.86-90, (öyk.)

Erdoğan, Altay Ömer, “Yalnızlık Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.105-108, (öyk.)

Erdoğan, Aslı, “Bir İp Cambazı Değneğine Nasıl Tutunursa, Ben de Kalemime Öyle Tutunmuşum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.79-81, (söyl.)

Erdoğan, Aslı, “Tahta Kuşlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.123-133, (öyk.)

Erdrien, Louise, (Başlıksız), (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.153, (öyk.)

Eren, B. Nihan, “Beyaz İzmarit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.144-151, (öyk.)

Eren, Nihat, “Kış Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.129-136, (öyk.)

Eren, Zerrin, “Cemil Kavukçu’nun Üç Öyküsünde ‘Metinlerarası Çerçeve’ Uygulaması”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.103-110, (inc.)

Ergen, Melih, “İhsan Bey Ne Zaman Öldü?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.90-98, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Aralık Gülü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.104-106, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Arkası Yarın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.49-57, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Ben Beatrix!..”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.61-65, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Bugün Pazar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.61-63, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Karanlık Kattaki Işık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.61-66, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Katolik Kapıcı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.60-63, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Kim Bilir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.69-70, (öyk.)

Ergin, Özgen, “New York’a Geliş Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.73-77, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Sevgili Bobi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.84-87, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Sınır Kapısı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.117-119, (öyk.)

Ergin, Özgen, “www.dr.civanım.com”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.137-138, (öyk.)

Ergin, Özgen, “Yavru Maymun Çıgıllıkları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.115-118, (öyk.)

Ergül, Hakan, “Rüzgarım İtidalli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.116-122, (öyk.)

Ergül, Hakan, “Safra”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.95-104, (öyk.)

Ergülen, Haydar, “Aşk ve Golf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.119-120, (öyk.)

Ergülen, Haydar, “Fazlalıklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.114-116, (öyk.)

Ergülen, Haydar, “Kazara Mistik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.65-68, (öyk.)

Ergülen, Haydar, “Kıymalı Patates”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.118-119, (öyk.)

Ertop, Konur, “M. Ş. E.’nin, Oğullarına Mektuplarında Edebiyat Konuları...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.69-77, (inc.)

Ertop, Konur, “Sait Faik’in İstanbul’unda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.26-35, (inc.)

Ertop, Konur, “Uzak Bir Geçmişte, Uzak Bir Kasabada”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.15-22, (inc.)

Eryaşar Aymaz, Pınar, “Bir Numara”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.150-154, (öyk.)

Eryürük, Adem, “Nasıl Söyleriz Bunu Ona”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.142-145, (öyk.)

Eryürük, Adem, “Korkuyu Korkutan Korku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.128-130, (öyk.)

Esen, Nüket, “Murathan Mungan’ın İki Hikâyesinde ‘Ben’ ve ‘Öteki’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.76-82, (inc.)

Eşber, Halide, “Sanki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.127, (öyk.)

Eşber, Halide, “Seninle”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.128-136, (öyk.)

Eşber, Halide, “Yerdeki Dut İzlerinde Çocukluğumun Tadı Var”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.131-134, (öyk.)

Eşrefoğlu Vardar, Demet, “Güle Güle Giden Hocam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.149-154, (öyk.)

Evren, Süreyya, “Zaman Zaman Öyküleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.153-154, (söyl.)

Eyüboğlu, Yeşim, “Bir Şey İsteyen Kadın Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.131-137, (öyk.)

Ezber, Gökçen, “Demir Grisi Saçlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.32-36, (çöz.)

Ezber, Gökçen, “Holmes Öykülerinin Toplumsal Kökenleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.23-27, (inc.)

- Ezber, Gökçen, “Kısa Bir Utku: Lispeth”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.30-34, (inc.)
- Ezber, Gökçen, “Öyküler Konağı Usher”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.54-57, (inc.)
- Ezber, S. Gökçen, “Mrs. Charles’ın Kadın Duyarlılığına Katılmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.34-36, (çöz.)
- Farımaz, Şükran, “Bir Ağaç, Bir Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.98-103, (öyk.)
- Farımaz, Şükran, “Güle Güle Madam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.86-92, (öyk.)
- Faulkner, William, “Emily İçin Bir Gül”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.23-31, (öyk.)
- Faulkner, William, “Kurak Eylül”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.12-22, (öyk.)
- Fénéon, Félix, “Kısa Kısa ‘Haber Öyküleri’”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.5-7, (öyk.)
- Ferguson, Suzanne, “Kısa Öykünün Türler Sıralanımındaki Yükselişi”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.40--53, (inc.)
- Fernandez, Macedonio, “Tepe”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.101-102, (öyk.)
- Fernandez, Macedonio, “Üç Ahçı ve Bir Sahanda Yumurta”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.101, (öyk.)
- Feyzioğlu, Yücel, “Ölümler de Ağlar mı?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.117-123, (öyk.)
- Feyzioğlu, Yücel, “Percereli Dağlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.77-80, (öyk.)
- Feyzioğlu, Yücel, “Telaş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.128-130, (öyk.)
- Fıncıoğlu, Ayşe, “Yabancılaşma Marlen Haushofer”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.42-45, (inc.)
- Fitzgerald, John G., “İyi Bir Yazar, İyi Bir Yalancıdır”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.39-44, (inc.)

Francis, H.E., “Oturmak”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.139-140, (öyk.)

Freeman, Marry E. Wilkins, “Annenin İsyanı”, (Çev. Hande Özkul), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.29-41, (öyk.)

Friedman, Norman, “Kısa Öyküyü Kısa Yapan Nedir?”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.31-44, (inc.)

Friedman, Norman, “Yeni Kısa Öykü Kuramları: Tanımlama Sorunları”, (Çev. Hivren Demir-Atay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.45-59, (mak.)

Fuat, Memet, “Yeni Çeviriler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.58-66, (değ.)

Fuat, Memet, “Ben Onu Çok Sevmiştim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.7-11, (öyk.)

Fuat, Memet, “Öyküyle Şiir Bence İç İçedirler. Romanla Öykü Arasında ise, Düzyazı olmanın Ötesinde, Bir Yakınlaşma Kurmak Çok Güç.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.20-26, (söyl.)

Füruzan, “Bir İstanbul Romanı/Ara Görüntüler...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.21-32, (öyk.)

Füruzan, “Füruzan İle Dünden Bugüne-Parasız Yatılı’nın 25.Yılında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.33-42, (söyl.)

Füruzan, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.123, (hbr.)

G., Serap, “Sek Sek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.148-150, (öyk.)

Gaddis, William, (Başlıksız), (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.155, (öyk.)

Galanaki, Rea, “Bu ve Öteki Ölçü”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.157, (öyk.)

Galanaki, Rea, “Ölüm ve Cenaze”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.158, (öyk.)

Galanaki, Rea, “Yatakta”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.157-158, (öyk.)

Galeano, Eduardo, “Cortazar”, (Çev. Nihal Yeğınobalı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.33-34, (öyk.)

Galeano, Eduardo, “Çiçekler”, (Çev. Nihal Yeğınobalı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.33, (öyk.)

Galeano, Eduardo, “Montevideo Güncesi”, (Çev. Nihal Yeğınobalı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.34-35, (öyk.)

Gani, Sedat, “Yollarda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.139-143, (öyk.)

Gardam, Jane, “Tanrı Vergisi”, (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.68-73, (öyk.)

Gecü, Serap, “Beş Kere Beş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.123-125, (öyk.)

Gecü, Serap, “Elim Sende”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.152-155, (öyk.)

Gecü, Serap, “Kilit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.153-155, (öyk.)

Gecü, Serap, “Peluche”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.126-128, (öyk.)

Gecü, Serap, “Yokterapi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.142-148, (öyk.)

Gegeşidze, Guram, “Düş”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.86-91, (öyk.)

Gegeşidze, Guram, “Liman”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.20-24, (öyk.)

Gegeşidze, Guram, “Yağmur”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.101-104, (öyk.)

Genç, Halil, “Mumyalaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.137-140, (öyk.)

Gerlach, John, “Anlatının Sınırları: Çok Kısa Öykü, Düzyazı Şiir ve Lirik Şiir”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.39-48, (inc.)

Gilchrist, Ellen, “Japonya’ya Karşı Zafer”, (Çev. Şenay Sarah), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.109-116, (öyk.)

Ginzburg, Natalia, “Anne”, (Çev. İnci Asena), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.53-59, (öyk.)

Godar, Goba, “Protokol”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.11-21, (öyk.)

Golden, Marry, “Yazar Olarak mı Doğulur?”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.56-57, (d.)

Gordimer, Nadine, “Saygı”, (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.47-50, (öyk.)

Gordimer, Nadine, “Son”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.53-56, (öyk.)

Gökçek, Handan, “Legolar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.110-112, (öyk.)

Gökhan, Halil, “Baştan Sona Yalnızlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.156-157, (kit. tan.)

Görgün, Ege, “Sisli Gezegen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.133-142, (öyk.)

Görgün, Ege, “Zamansız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.127-132, (öyk.)

Görlling, Lars, “Opus Dei”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimsiz), Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.13, (öyk.)

Granbeck, Marilyn, “Olaysız Öyküler”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.17-18, (inc.)

Grass, Gunter, “Şeker Seven Öğretmen”, (Çev. Sunja Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.14-19, (öyk.)

Greenberg, L. Barbara, “Önemli Şeyler”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.143-144, (öyk.)

Greene, Graham, “Görünmez Japon Adamlar”, (Çev. Eda Dedebaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.5-8, (öyk.)

Greene, Graham, “Masum”, ”, (Çev. Zeynep Cünüoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.7-11, (öyk.)

Gunesekera, Romesh, “Yaban Ördeği”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.96-100, (öyk.)

Güler, Mehmet, “Ankara Öykü Günleri Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.81-86, (e.)

Güler, Mehmet, “Ateşlerden Geçmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.73-78, (öyk.)

Güler, Mehmet, “Av”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.82-87, (öyk.)

Güler, Mehmet, “Görüşme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.31-34, (öyk.)

Güler, Mehmet, “Hikâye mi, Öykü mü?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.66-68, (inc.)

Güler, Mehmet, “İstasyon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.53-57, (öyk.)

Güler, Mehmet, “Öykü Avcısı Olmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.124-125, (d.)

Güler, Mehmet, “Öykü Kaçınıcı Sınıf Edebiyat?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.68-70, (d.)

Güler, Mehmet, “Öykü Kaçınıcı Sınıf Edebiyat?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.71-72, (d.)

Güler, Mehmet, “Öykü ve İmge”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.64-68, (d.)

Güler, Mehmet, “Öykü Yetenekle mi Yazılır, Kültürle mi?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.125-127, (d.)

Güler, Mehmet, “Öykücülüğümüz ve Anadolu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.60-66, (inc.)

Güler, Mehmet, “Öykücülüğümüzün Kısa Tarihi ve Memduh Şevket Esendal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.98-102, (inc.)

Güler, Mehmet, “Öyküde Fantezi / Düşlem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.118-124, (mak.)

Güler, Mehmet, “Öyküde Hayal Gücünün Sınırları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.88-95, (d.)

Güler, Mehmet, “Öyküler Hep Küçük İnsanı mı Anlatır?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.120-124, (d.)

Güler, Mehmet, “Öyküyü Sınıflandırmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.83-92, (inc.)

Güler, Mehmet, “Sait Faik ve Semaver”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.68, (d.)

Güler, Mehmet, “Umutsuzluğun Soluk Rengi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.52-55, (öyk.)

Güler, Mehmet, “Yalan Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.74-79, (öyk.)

Güler, Mehmet, “Yazılanlara Tanık Olmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.68-74, (d.)

Gülsoy, Murat, “Ekici”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.142-145, (öyk.)

Gülsoy, Murat, “Yapıt Her Düzeyde Yapılan Hesaplaşmaların Bir Ürünü Olduğunda Edebiyat Evrenine Katılabilir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.59-64, (söyl.)

Gümüş, Semih, “Arkadaşımız, Orhan Barlas...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.105, (a.)

Gümüş, Semih, “Ben Buradayım Sevgili Okuyucum, Sen Neredesin Acaba?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.22-25, (d.)

Gümüş, Semih, “Bir Anlatı Olarak, Kısa Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.106-115, (d.)

Gümüş, Semih, “Böyle Yaşıyoruz Artık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.152-153, (kit. tan.)

Gümüş, Semih, “Dergilerde Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.154-158, (değ.)

Gümüş, Semih, “Dergilerde Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.154-156, (değ.)

Gümüş, Semih, “Edebiyat Nerede Doğar?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.134-136, (d.)

Gümüş, Semih, “En Beğendiğiniz Genç Öykücüler Kimlerdir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.63-66, (sor.)

Gümüş, Semih, “Feride Çiçekoğlu Öykücülüğünde Yeni Bir Düzey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.80-84, (inc.)

- Gümüş, Semih, “Genç Öykücülerin Ağzını Bıçak Açmıyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.45-48, (d.)
- Gümüş, Semih, “Mirza Neyi Anlatır?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.69-75, (e.)
- Gümüş, Semih, “Öykünün Dünyası ve Eleştirisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.100-110, (inc.)
- Gümüş, Semih, “Yalınlığın Ürettiği Yetkinlik: Nehir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.43-48, (e.)
- Gümüş, Semih, “Yolda: İnsancıl Bir Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.120-124, (e.)
- Günel, Deniz, “Beyaz Tavşan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.109-115, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Boyacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.149-153, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Çakıl Taşları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.143-148, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Emine Hatun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.141-144, (öyk.)
- Günel, Deniz, “İnce Buzun Üzerinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.128-130, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Kim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.108-109, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Koca Anne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.111-113, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Misafir Odası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.132-137, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Şaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.119-121, (öyk.)
- Günel, Deniz, “Tahir Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.132-137, (öyk.)
- Gündüz, Seçkin, “46. Çeşit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.130-131, (öyk.)

- Gündüz, Seçkin, “Arkadaşım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.121-122, (öyk.)
- Gündüz, Seçkin, “Düşler Güçlenirken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.122-128, (öyk.)
- Gündüz, Seçkin, “Öptürmeyeceğim Oh İşte”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.126-129, (öyk.)
- Gündüz, Seçkin, “Tepki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.119-123, (öyk.)
- Gündüz, Seçkin, “Tören”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.135-142, (öyk.)
- Gündüzalp, Kemal, “Aşkın Üç Gecesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.36-44, (öyk.)
- Gündüzalp, Kemal, “Ayrılık Öncesi, Soyut Bir Öykü / 1”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.109-115, (öyk.)
- Gündüzalp, Kemal, “Erdal Öz’ün Bir Öyküsünde İnsansal Boyut / ‘Bir Kuşu Tanımak’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.106-114, (mak.)
- Gündüzalp, Kemal, “Hadi, Sen Git Artık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.99-108, (öyk.)
- Gündüzalp, Kemal, “Hüznün Umutla Dokunduğu Bir Öykü ‘Meltem’in Ölüm Duyurusu’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.114-126, (inc.)
- Gündüzalp, Kemal, “İçli Bir Ezgi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.107-111, (öyk.)
- Gündüzalp, Kemal, “Öykü ve Öykücüler Üzerine Notlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.128-132, (d.)
- Gündüzalp, Kemal, “Unutturulmaya Çalışılan Bir Öykücünün Son Öyküsü ‘Sığıltan Derinliğe’, ‘Mahşerin İnsanları’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.75-87, (inc.)
- Gündüzalp, Kemal, “Yerel’den Evrensel’e Bir Ayrılık ve Özlem Öyküsü : ‘Yabu’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.119-129, (inc.)
- Gündüzalp, Kemal, “Yüksek Gerilim’deki Gerilim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.66-78, (inc.)
- Güner, Atilla, “Yüzler Treni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.152-154, (öyk.)

Güner, Ayşen, “Adak Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.135-138, (öyk.)

Güner, Ayşen, “Sıcak Uykularda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.149-152, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Açık Evlilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.82, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Aile Mezarımız (1986)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.76, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Aktör & Terör”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.134-137, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Avcı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.80-100, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Bedenlere İnanır mısınız?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.75-76, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Bir Evlenmeme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.111, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Birinin Mezartaşları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.45, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Bütün Eserlerim İçin Önsöz (1972)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.75, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Doruk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.60, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Dr Jekyll & oğlu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.80, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Eser”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.111, (öyk.)

Günersel, Tarık, “İlişki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.64, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Kavga (1974)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.75, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Korkuluk (1972)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.76, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Kravatların Hücumu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.65, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Neron ile Agripina”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.50-69, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Osmanlı Ferdiyet Fırkası Kuruluyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.54-56, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Rakı Sohbetleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.70-71, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Salondaki Uçurum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.87-99, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Selime”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.88-94, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Tanıklık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.64-65, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Tül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.67, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Üçümüz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.64, (öyk.)

Günersel, Tarık, “Yaşasın Delilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.48-59, (öyk.)

Güngör, Necati, “O Benim Teyzemdi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.63-67, (öyk.)

Güngör, Necati, “Yörük Hikâyecinin Ölümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.104-106, (a.)

Güngörmüş, Nilüfer, “Sevim Burak, Birey ve Karanlığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.6-14, (inc.)

Günsür, Mehmet, “Alamatra Yapılırken...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.85-87, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Annemin Hatıralarında Ben Neden Yokum?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.2-4, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Dört Rüzgarlı Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.42-47, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Hırça Mapası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.66-72, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Hikâyelerde Kimseye Bir Şeyler Öğretmeye Çalışmıyorum...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.48-50, (söyl.)

Günsür, Mehmet, “İçeriye Bakan Kim?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.84-93, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Karşılaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.139-142, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Kendi Olma Yorgunluğu’nda Bir Romans Başlangıcı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.19-24, (öyk.)

Günsür, Mehmet, “Valetta, Limanda Kayıklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.114-118, (öyk.)

Gür, Osman, “Boşlukta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.119-121, (öyk.)

Gür, Osman, “Çılgılık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.133-134, (öyk.)

Gür, Osman, “Yazma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.108-109, (öyk.)

Gürebüzatik, İnci, “Bu Öyküyü Ben Yazdım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.112-116, (öyk.)

Gürebüzatik, İnci, “Mo Za(y)i Kitisiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.114-118, (öyk.)

Gürebüzatik, İnci, “Saka Mehmet Efendi’nin Dilinin Tutulduğu An”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.130-138, (öyk.)

Gürdal, Ayşegül, “Bugün Ne Yaptın Kabusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.137, (öyk.)

Gürdal, Ayşegül, “Duvar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.81, (öyk.)

Gürdal, Ayşegül, “Kedi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.81, (öyk.)

Gürdal, Ayşegül, “Korkuyu Beklerken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.135-136, (öyk.)

Gürdal, Ayşegül, “Sabırsız Tokmak ya da Kaçamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.135, (öyk.)

Gürdal, Ayşegül, “Ya Güneş Bir Sabah Doğmazsa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.136, (öyk.)

Gürel, Ferzan, “Güneybatı Esinti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.144-148, (öyk.)

Gürsel, Nedim, “Bir Açıklama”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.120, (değ.)

Gürsel, Nedim, “Bir Öykünün Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.123-125, (d.)

Gürsel, Nedim, “Kuzey Yıldızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.20-24, (öyk.)

Gürsel, Nedim, “On Sekiz Yaşın Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.70, (öyk.)

Gürsel, Nedim, “Ölümden Güzel Kadın Yoktur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.12-14, (öyk.)

Gürsel, Nedim, “Pınar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.114-123, (öyk.)

Gürsel, Nedim, “Sorrento’ya Geri Dön”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.100-112, (öyk.)

Gürsel, Nedim, “Venedik’te Yağmurlu Bir Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.40-48, (öyk.)

Gürsel, Nedim, “Yolculuk, Aşk ve Özlem Üçgeninde Kurmaya Çalıştım Çatıyı.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.49-55, (söyl.)

Güven, Cenap, “Memleketin Yüksek Menfaatleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.150-152, (öyk.)

Güvenç, Nedret, “Kar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.34-43, (öyk.)

Güvenç, Nedret, “Nazlı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.104-112, (öyk.)

Güzelce, Asuman, “Sıradan Bir Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.148-151, (öyk.)

Haco, Kamuran, “Bir Yıldız Kaydı...”, (Çev. Mazlum Doğan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.101-102, (öyk.)

Hafıfbilek, Celal, “Bizim Gözlerimiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.57-60, (öyk.)

Hafıfbilek, Celal, “Gündüz Gözüyle”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.47-48, (öyk.)

Hakan, Fikret, (Başlıksız), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.105-108, (öyk.)

Hakkı, Ruşen, “Serçeler ve Kediler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.67-68, (öyk.)

Hakkı, Ruşen, “Sıkıntı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.54-55, (öyk.)

Hamilton, Alex, “Henry ve Joyce ve 33 Yaşındaki Kadın”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.107-110, (öyk.)

Hammick, Georgina, “Kısa Öykü Adına Bir Savunma”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.64-68, (inc.)

Harris, Jane, “Nasıl Değil Neden”, (Çev. Banu Aksu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.73-78, (öyk.)

Haushofer, Marlen, “Yabancılaşma”, (Çev. Nurten Kum), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.37-41, (öyk.)

Haydari, Mukadder, “Sema Kaygusuz’un Öyküsündeki Kurgu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.67-75, (inc.)

Hemingway, Ernest, “Beyaz Fil Tepeler”, (Çev. Gökem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.15-18, (öyk.)

Hemingway, Ernest, “Çok Kısa Bir Öykü”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.24-25, (öyk.)

Hemingway, Ernest, “Köprüdeki Yaşlı Adam”, (Çev. Solina Silahlı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.48-50, (öyk.)

Hemingway, Ernest, “Yağmurda Kedi”, (Çev. Nezih Onur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.13-16, (öyk.)

Hesse, Hermann, “Harika Kelebek”, (Çev. Sunja Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.5-10, (öyk.)

Hesse, Hermann, “Ozan”, (Çev. Bahadır Argo), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.52-57, (öyk.)

Hidayet, Sadık, “Ölüm”, (Çev. Mehmet Kanar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.76-77, (d.)

Hidayet, Sadık, “Sampinge”, (Çev. Mehmet Kanar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.45-49, (öyk.)

Hikmet, Nazım, “Bir Ölü ve Bir Kitap”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.122, (kit. tan.)

Hikmet, Nazım, “Kemal Ahmet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.121, (ş.)

Hildick, Wallace, “Düzensiz Düşünce: Bilinç Akışı”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.35-40, (inc.)

Hildick, Wallace, “Belgelerden Yararlanma Yöntemi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.77-82, (inc.)

Hildick, Wallace, “Burada, Masamda Oturuyorum (Geçmişte Yazan Birinci Kişi Anlatım Yöntemi)”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.45-49, (inc.)

Hildick, Wallace, “Geçmiş Zamanda Birinci Kişi Anlatım Yöntemi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.51-55, (inc.)

Hildick, Wallace, “Geçmiş Zamanda Üçüncü Kişi Anlatım”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.45-52, (İnc.)

Hildick, Wallace, “Günlük Yöntemi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.117-119, (inc.)

Hildick, Wallace, “Mektup Yöntemi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.58-62, (inc.)

Hildick, Wallace, “Şimdiki Zamanda Üçüncü Kişi Anlatım Yöntemi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.52-57, (inc.)

Hills, Rust, “Yapay Kurmaca ve Gerçek Kurmaca”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.63-66, (d.)

Hilton, James, “Hoş Bir Karakter Yaratmak”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.50-51, (d.)

Hogrefe, Pearl, “Karakteri Yaşama Geçirmek”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.13-16, (inc.)

Hulyaras, Nikos, “Yine Karanlığa”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.156, (öyk.)

Huşeng Muradi-yi Kirmani, “Orman”, (Çev. Mustafa Çiçekler), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.60-63, (öyk.)

Istvan, Orkény, “En Büyük Düşlerimiz de Gerçekleşebilir”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.28, (öyk.)

Istvan, Orkény, “Saygınlık”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.26-27, (öyk.)

Istvan, Orkény, “Sürücü”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.26, (öyk.)

Istvan, Orkény, “Tiyatrocunun Ölümü”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.27, (öyk.)

Işık, Gülay, “Yağmurcu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.143-146, (öyk.)

İdris, Yusuf, “Büyük El”, (Çev. Hüseyin Yazıcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.15-22, (öyk.)

İleri, Selim, “Bazı Etkilenmeler Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.77-82, (d.)

İleri, Selim, “Geçmişi Bilmeden Yarına Ulaşılmaz Gibime Geliyor.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.51-61, (söyl.)

İleri, Selim, “Kalinikhta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.42-47, (çöz.)

İleri, Selim, “Köpük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.71-76, (çöz.)

İleri, Selim, “Mahalle Kahvesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.15-20, (çöz.)

İleri, Selim, “Selim İleri ile Çağdaşlaşma ve Bireye Yönelik Saptamalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.24-28, (söyl.)

İleri, Selim, “Şahane Bir Tuvalet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.78-86, (öyk.)

İlhan, Attila, “Geceleyin Rüya Görürüz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.141-145, (öyk.)

İmzasız, "Başlangıcından bugüne, öykücülüğümüzde unutulmuş ya da yeterince üstünde durulmamış değerler var mıdır? Nedenleri nelerdir?", (Katılanlar: Salim Şengil, Necati Cumalı, Zeyyat Selimoğlu, Mehmet H. Doğan, Tarık Dursun K., Tahsin Yücel, Konur Ertop, Doğan Hızlan, Alpay Kabacalı, Güven Turan, Selim İleri), Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s. 93-106., (sor.)

İmzasız, "1998'in En Beğenilen Öykü Kitapları", Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.70-71, (sor.)

İmzasız, "Adnan Özyalçiner'in Yazarlığının 45.Yılı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.148, (hbr.)

İmzasız, "Atlambaçlar, Kapanlar ve Patlangaçlar", (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.133-137, (sor.)

İmzasız, "Başlangıcından Bugüne Türk Öykü Kitapları Zamandizini", Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.131-146, (bibl.)

İmzasız, "Benim Adım Sherlock Holmes.", Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.6, (değ.)

İmzasız, "Bizi Buluşturan Edebiyat", Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.13-26, (aç.)

İmzasız, "Edgar Allan Poe", Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.66-67, (Biyografi)

İmzasız, "Gelenek ve Kısa Kısa Öykü", (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.110-119, (sor.)

İmzasız, "Komedi ve Yergi Öyküleriyle Poe", Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.68-72, (inc.)

İmzasız, "Öykü Dünyasından Haberler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.155-156, (hbr.)

İmzasız, "Öykü Dünyasından Haberler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.158, (hbr.)

İmzasız, "Öykü Dünyasından Haberler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.152-155, (hbr.)

İmzasız, "Öykü Dünyasından Haberler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.155-158, (hbr.)

İmzasız, "Öykü Dünyasından Haberler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.155-156, (hbr.)

İmzasız, “Öykü Dünyasından Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.154-155, (hbr.)

İmzasız, “Öykü İçin Neler Dediler?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.153, (değ.)

İmzasız, “Öykü İçin Neler Dediler?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.147, (değ.)

İmzasız, “Öykü İçin Neler Dediler?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.151, (değ.)

İmzasız, “Öykü İçin Neler Dediler?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.154, (değ.)

İmzasız, “Öykü Nedir / Öykünün İşi Daha Zor...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.33-45, (söyl.)

İmzasız, “Öykü Romana Doğru mu Gidiyor?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.50-65, (pan.)

İmzasız, “Öykünün Nabzı İzmit’te Attı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.147, (hbr.)

İmzasız, “Rıfat Ilgaz Öykü Ödülü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.139, (hbr.)

İmzasız, “Sait Faik Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.136, (hbr.)

İmzasız, “Uygulamadan Örnekler”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.129-132, (sor.)

İmzasız, “Yeni Bir Yazınsal Türe Doğru”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.120-128, (sor.)

İnanç, Remzi, “Zihni’nin Kravat İğnesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.16-20, (öyk.)

İnce, Özdemir, “Gördüğünü Kitaba Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.67-80, (a.)

İnce, Ülker, “Sıcak Öğle Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat

İplikçi, Müge, “Değişiyoruz Sanırım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.120-125, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Ara”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.121-123, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Ardıç Kuşu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.98-101, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Aşure”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.126-128, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Bensizsiniz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.106-108, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Bir Sarı Elbise Peşinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.133-134, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Doğum Günün Kutlu Olsun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.138-140, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Gazetede Yazdığı Gibi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.123-129, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Hayat Karşısındaki Tezler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.124-131, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Kesişen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.110-113, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Keşif I-II”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.126-129, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Kevser Hanım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.111-114, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Şalgamlar, Vitraylar ve Yolculuklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.113-115, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Şamatalı Yolculuk- I”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.97-104, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Şamatalı Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.91-95, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Tek Kişilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.142-147, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Turunç Nerede?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.53-55, (öyk.)

İplikçi, Müge, “Yolculuk Aksesuarları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.103-107, (öyk.)

İpşiroğlu, Zehra, “Dilin Güdümleme Aracına Dönüşmesi Aziz Nesin- Yaşasın Memleket- Açış Nutku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.106-109, (inc.)

İpşiroğlu, Zehra, “Duvarlar ve Cüceler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.76-80, (öyk.)

İpşiroğlu, Zehra, “Haldun Taner’in ‘Ayışığında Çalışkur’ Öyküsünde Okuyucu-Yapıt-Yazar Diyaloğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.110-113, (inc.)

İren Altınok, Nafia, “Rapor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.132-136, (öyk.)

İren, Konuralp, “Ev(ler)...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.130-134, (öyk.)

İskender, Küçük, “Atımı Getirin Uzaklara Gitmek İstiyorum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.105-108, (öyk.)

İşbilir, Hülya, “At Gözlükleri ve Zırhlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.106-107, (öyk.)

İşbilir, Hülya, “Bir Borcum Vardı...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.118-120, (öyk.)

İşiguro, Kazuo, “Bir Aile Yemeği”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.5-12, (öyk.)

İşigüzel, Şebnem, “Ne Yazıyor, Ne Okuyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.105, (hbr.)

İzbudak Akıncı, Ferda, “Bir Yıldız Tarlasıydı Şehir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.131-137, (öyk.)

Jackson, Shirley, “Piyango”, (Çev. Murat Alpar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.32-39, (öyk.)

Jacob, Max, (Başlıksız) , (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.96, (öyk.)

Jacob, Max, “Kaliforniya Sirki”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.96, (öyk.)

Jolley, Elizabeth, “İki Dönümlük Bakır”, (Çev. Şavkar Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.102-107, (öyk.).

Jolley, Elizabeth, “Oyun Okuma”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.93-95, (öyk.)

Joyce, James, “Araby”, (Çev. Nurdan Öztaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.5-9, (öyk.)

K., Tarık Dursun, “Elinizi Verin Bana, Cevdet Kudret Bey!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.42-44, (öyk.)

K., Tarık Dursun, “Gönderdiğin Mektubu Aldım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.69-74, (öyk.)

K., Tarık Dursun, “Haziran’da Herhangi İki Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.32-40, (öyk.)

K., Tarık Dursun, “Sabahları Yatak Toplamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.55-56, (öyk.)

K., Tarık Dursun, “Yaşama Dönüklük. Doğru Tanı.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.29-36, (Söyl.)

Kabacalı, Alpay, “Sarı Defterler Arasından Çıkan ‘Zeytinlik’ Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.13, (değ.)

Kabakçioğlu, Güngör, “Bir Mask’in Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.40-41, (a.)

Kafka, Franz, “Bir Köy Hekimi”, (Çev. Murat Günaydın), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.34-38, (öyk.)

Kafka, Franz, “Gelip Geçenler”, (Çev. Kamuran Şipal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.22, (öyk.)

Kafka, Franz, “İmparatorun Haberi”, (Çev. Kamuran Şipal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.21, (öyk.)

Kafka, Franz, “Sokağa Bakan Pencere”, (Çev. Kamuran Şipal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.23, (öyk.)

Kafkas, Haşim, “Saldırganlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.39-43, (öyk.)

Kalaça, Çağrı, “Kemal Bey Hakkında Bildiklerimiz ve Bilmediklerimiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.137-141, (öyk.)

Kanar, Mehmet, “Sadık Hidayet ve Ölüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.75, (inc.)

Kandinsky, Vasili, “Sesler”, (Çev. Ünsal Koldemir), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.13-15, (öyk.)

Kaplan, Sefa, “Hiç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.94-97, (öyk.)

Kara, Şenay, “Angela Carter’den Bir ‘Kırmızı Başlıksız Kız’ Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.52-76, (inc.)

Kara, Şenay, “Fall River Balta Cinayetleri’ Bir Çocuk Tekerlemesinin Bilen Yetişkinler İçin Yeniden Yazılması”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.53-61, (inc.)

Karabulut, Özcan, “Ayna Yazıları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.84-88, (öyk.)

Karabulut, Özcan, “Kont’un Köpekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.71-74, (öyk.)

Karabulut, Özcan, “Koridorda Topuk Sesleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.97-101, (öyk.)

Karabulut, Özcan, “Öykü Dergilerinden Öykü Günlerine Öykünün Yaşamımızdaki Yeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.98-109, (değ.)

Karabulut, Özcan, “Rojda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.82-86, (öyk.)

Karabulut, Özcan, “San Giovanni’ye Mektuplar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.128-136, (öyk.)

Karaca, Birsen, “Babam ve Kiraz Ağacı’ Öyküsündeki Anlatım Tekniklerinin Metin İncelemesi Yöntemiyle Analizi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.73-75, (inc.)

Karagöz, Erkan, “Anadolu’da Bir Çam Ağacıydı Anastas Amca”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.87-89, (öyk.)

Karagöz, Erkan, “Bir Yabanarısı Özgürlük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.85-93, (öyk.)

Karagöz, Erkan, “Jojik’in Kapı Bir Komşusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.130-135, (öyk.)

Karagöz, Erkan, “Son Beritan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.87-103, (öyk.)

Karagöz, Erkan, “Tutunmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.145-147, (öyk.)

Karagöz, Sanem, “Dün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.147-150, (öyk.)

Karagöz, Sanem, “Düş Koleksiyoncusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.148-151, (öyk.)

Karagöz, Sanem, “Gölgedeki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.153-155, (öyk.)

Karagöz, Sanem, “Tarih Tüccarları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.145-150, (öyk.)

Karakaş, Berrin, “Perfection of Old”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.134-147, (öyk.)

Karakaş, İlker, “Berber Koltuğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.91-95, (öyk.)

Karakaş, İlker, “Borcunu Ödeyemeyen Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.123-125, (öyk.)

Karakaş, İlker, “Hennoz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.117-121, (öyk.)

Karakaş, İlker, “Kaybetmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.147-148, (öyk.)

Karakaş, İlker, “Kuşun Kanatlarındaki Mavi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.139-141, (öyk.)

Karakaş, İlker, “Müdürün Kızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.141-145, (öyk.)

Karakaşlı, Karin, “Sis’in Ötesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.136-138, (öyk.)

Karakoç, Taner, (Başlıksız), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.82, (öyk.)

Karalar, Zafer, “Balkon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.71-74, (öyk.)

Karalar, Zafer, “Kasabadaki Yabancı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.132-136, (öyk.)

Karas, Nursen, “İklimler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.100-101, (öyk.)

Karas, Nursen, “Şikayetname-i Of Kediler Kraliçesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.81-83, (öyk.)

Karas, Nursen, “Tokat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.79-80, (öyk.)

Karasu, Bilge, “Doğum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.55-56, (öyk.)

Karınca, Eray, “Çökelez”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.122-129, (öyk.)

Karınca, Eray, “Gülsüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.131-135, (öyk.)

Karınca, Eray, “Kenti Kim Kurtaracak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.138-142, (öyk.)

Karınca, Eray, “Kurt Başı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.117-122, (öyk.)

Karınca, Eray, “Kutu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.110-112, (öyk.)

Karınca, Eray, “Rastlantı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.105-109, (öyk.)

Karınca, Eray, “Sarı Gül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.116-119, (öyk.)

Karınca, Eray, “Sevdiğim Kız Aklıma Gelmiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.126-128, (öyk.)

Kavukçu, Cemil, “Ablam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.35-38, (öyk.)

Kavukçu, Cemil, “Amca İhsan’ın Tarlaları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.72-75, (öyk.)

Kavukçu, Cemil, “Avludaki Tren”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.109-112, (öyk.)

Kavukçu, Cemil, “Ben Yaşamadığım, Duyumsamadığım Şeyleri Yazamıyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.67-71, (söyl.)

Kavukçu, Cemil, “Gemiler de Ağlarmış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.113-116, (öyk.)

Kavukçu, Cemil, “Kovan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.66-78, (öyk.)

Kavukçu, Cemil, “Nolya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.48-62, (öyk.)

Kavukçu, Cemil, “Öykücülüğümüzdeki Kan Kaybı Durdu ve Öykü Yeniden Gündeme Gelmeye Başladı...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.78-85, (söyl.)

Kavukçu, Cemil, “Şarkılar Onu Söylemiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.56-60, (öyk.)

Kaygusuz, Sema, “Çay Parası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.116, (öyk.)

Kaygusuz, Sema, “Çitlembik Yiyen Ölüler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.131-136, (öyk.)

Kaygusuz, Sema, “Kılçık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.116-118, (öyk.)

Kaygusuz, Sema, “Kışlangıç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.133-140, (öyk.)

Kaygusuz, Sema, “Şeftali”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.129-131, (öyk.)

Kaygusuz, Sema, “Tacettin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.111-114, (öyk.)

Kaygusuz, Sema, “Zilşan’ın Ayakları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.130-134, (öyk.)

Kaynak, Müge, “Ay, Döndü Yüzünü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.147-149, (öyk.)

Kayserli, Müjdan, “Bakışların Ardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.122-126, (öyk.)

Kelly, Robert, “Kristal Hançer”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.141, (öyk.)

Kemal, Yaşar, “Fırat Suyu Kan Akıyor Baksana”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.5-11, (rom.)

Kemal, Yaşar, “Karıncanın Su İçtiği”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.5-28, (rom.)

Kemal, Yaşar, “Zeytinlik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.5-12, (öyk.)

Kıraç, Rıza, “Alaca Kanat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.140-144, (öyk.)

Kıraç, Rıza, “Bildik Sözler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.104-107, (öyk.)

Kıraç, Rıza, “İmleç’i Takip Et!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.130-133, (öyk.)

Kızgın, Soydan, “Demir Para”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.143-148, (öyk.)

Kızgın, Soydan, “El Değmemiş Hüzünler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.135-141, (öyk.)

Kızgın, Soydan, “Kedisiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.147-152, (öyk.)

Kincaid, Jamaika, “Kızım”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.60-61, (öyk.)

Kipling, Rudyard, “Lispeth”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.25-29, (öyk.)

Kirkoryan, Kevork, “Mitolojik Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.123-129, (öyk.)

Koca, Cezmi, “Vüs’at O.Bener’in ‘Korku’ Öyküsünün Penceresinden 1950’li Yıllar ve Aydın Görünümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.10-14, (inc.)

Koçak, Melike, “Feride Çiçekoğlu’nun Dönem Anlatımına ‘Kimini Şahin Tırmalar’ Öyküsüyle Bakış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.33-38, (inc.)

Koçak, Melike, “Gücünü Kişilerde ve Dilde Yakalayan Öyküler Bütünü: Sandık Lekesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.81-90, (inc.)

Koçak, Melike, “Modernizmin Pençelerindeki Bizi Anlatan Üç Öyküsüyle, Başar Başarır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.71-76, (inc.)

Koçak, Orhan, “Öykü Dilinin Edebi ya da Mutlak Tanımları Olamaz Bence...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.93-99, (söyl.)

Kolakowski, Leszek, “Ünlü Bir İnsana Dair”, (Çev. O. Fırat Baş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.25-27, (öyk.)

Kopan, Yekta, “Köpekbalığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.140-145, (öyk.)

Korat, Gürsel, “Cemil Kavukçu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.81-85, (inc.)

Korat, Gürsel, “Öyküde Hayal Gücünün Sınırı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.86-87, (d.)

Korat, Gürsel, “Yazarın Yolu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.113-114, (d.)

Korkmaz, Ramazan, “Küçürek Öykü (Short-Short Story) Türü ve Örnek Bir Öykü Çözümlemesi Ferit Edgü’nün ‘Öç’ü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.25-30, (mak.)

Korolenko, Vladimir, “Işıklar”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.94, (öyk.)

Kökden, Uğur, “Borges Öykücülüğü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.65-70, (inc.)

Kökden, Uğur, “E. A. Poe’nun Karanlıktaki Yüzü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.72-77, (inc.)

Kökden, Uğur, “Kısa Kurmaca”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.16-19, (inc.)

Kökden, Uğur, “Refik Halit Karay’ın Gurbet Hikâyeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.79-84, (inc.)

Körpe, Dost, “Doc”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.114-118, (öyk.)

Körpe, Dost, “Dost Körpe ile Günah Yiyen Üstüne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.143, (söyl.)

Körpe, Dost, “Eylül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.118-130, (öyk.)

Krysl, Marilyn, “Bir Kadının Öyküsü”, (Çev. Berrin Özdemir), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.97-102, (öyk.)

Krysl, Marilyn, “Enginar”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.150-151, (öyk.)

Kudret, İhsan, “Dalavere Memet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.15-19, (öyk.)

Kudsi Kazi-yi Nur, “Küçük Mutluluklar”, (Çev. Ali Güzelyüz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.64-68, (öyk.)

Kusenberg, Kurt, “Kısa Öykü Üzerine”, (Çev. Ali Osman Öztürk), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.42-44, (d.)

Kutlu, Mustafa, “Eski Sanat ve Edebiyatımızdan, Kültür ve Dil Varlığımızdan Hareketle, Daha Önce Sözünü Ettiğimiz Kıssa Geleneğini Günümüze Taşıyan Bir Dil ve Yol Açmak İçin Uğraştım.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.68-80, (söyl.)

Küçük, Kemal, “Balkondaki Tablolar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.149-154, (öyk.)

Kür, Pınar, “Ve Hayatın Gerçeği Sürekli Değişen, Akan Bir Gerçek. Halbuki Bir Kere Yazıp Bitirdikten Sonra Yazının Gerçeği Değişmiyor.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.63-73, (söyl.)

Laforet, Carmen, “Okula”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.28-30, (öyk.)

Lawrance, D. H., “Hasta Madenci”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.10-15, (öyk.)

Lawrence, D. H., “Dokundun Bana”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.10-23, (öyk.)

Leech, Geoffrey N.; Short, Michael H., “Üslup Düzeyleri”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.18-28, (inc.)

Leiris, Michel, “16-17 Aralık 1924”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.100, (öyk.)

Leiris, Michel, “2-3 Nisan 1934”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.100, (öyk.)

Leiris, Michel, “Çok Eski Düş”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimli), Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.100, (öyk.)

Lenz, Siegfried, “Derinin Kalınlığı”, (Çev. Zeyyat Selimoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.20-23, (öyk.)

Leonidze, Giorgi, “Dilek Ağacı”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.22-24, (öyk.)

Lessing, Doris, “Stalin’in Öldüğü Gün”, (Çev. Rana Kahraman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.44-52, (öyk.)

Leyner, Mark, “Ben Son Derece Ateşli ve Yüklü Bir Noktaydım”, (Çev. Tümay Özkarakaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.19-22, (öyk.)

Llosa, Mario Vargas, “Ağız”, (Çev. Hakan Eren), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.46-48, (öyk.)

Loizu, Maro, “Gülümseyen Bulut”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.57-58, (öyk.)

Lundemis, Menelaos, “Küçük Şükür”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.5-6, (öyk.)

Maclean, Norman, “Tahtacılık, Pezevenklik ve ‘Dostun, Jim’e Dair”, (Çev. Ayşe Gül Güre), Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.77-92, (öyk.)

Mağden, Reha, “Yazgıların Tableti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.89-96, (öyk.)

Malamud, Bernard, “Meslek Seçimi”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.13-23, (öyk.)

Males, Bill, “Dişçide”, (Çev. Elif Taşçıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.101-105, (öyk.)

Malouf, David, “Kış Güneşi”, (Çev. Şavkar Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.53-58, (öyk.)

Malouf, David, “Sıkıntılar ve Sırlar”, (Çev. Şavkar Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.80-89, (öyk.)

Mansfield, Katherine, “Açığa Vurmalar”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.28-33, (öyk.)

Mansfield, Katherine, “Bahar Resimleri”, (Çev. Almila Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.5-7, (öyk.)

Mansfield, Katherine, “Bayan Brill”, (Çev. Şengün Oral), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.7-11, (öyk.)

- Mansfield, Katherine, “Bir Fincan ay”, (ev. Şengün Oral), Adam y Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.12-17, (yk.)
- Mansfield, Katherine, “Gece Geç Vakit”, (ev. Almıla zdek), Adam y Dergisi, Sayı 56, Ocak-ubat 2005, s.7-9, (yk.)
- Mansfield, Katherine, “rnek Bir Aile”, (ev. zg rtek), Adam y Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.44-48, (yk.)
- Mansfield, Katherine, “rty Kaldırmak”, (ev. Almıla zdek), Adam y Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.5-9, (yk.)
- Mansfield, Katherine, “Parker Ana’nın Yaşamı”, (ev. Yurdanur Salman), Adam y Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.41-47, (yk.)
- Mansfield, Katherine, “Pearl Button’ın Kaçırılışı”, (ev. Deniz Hakyemez), Adam y Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.13-16, (yk.)
- Mansfield, Katherine, “Rosabel’in Yorgunluğu”, (ev. Yurdanur Salman), Adam y Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.8-12, (yk.)
- Mansfield, Katherine, “an Dersi”, (ev. Ayşe Banu Karadağ), Adam y Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.74-78, (yk.)
- Margulies, Roni, “Barmitzvah”, Adam y Dergisi, Sayı 26, Ocak-ubat 2000, s.80-81, (yk.)
- Margulies, Roni, “Bıçakların Amadığı Postmodern Ağızlar”, Adam y Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.132-133, (d.)
- Margulies, Roni, “ocukluk Bu Ya!”, Adam y Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.100-117, (yk.)
- Margulies, Roni, “Doęumęn”, Adam y Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.72-74, (yk.)
- Margulies, Roni, “Fırtına”, Adam y Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.88-89, (yk.)
- Margulies, Roni, “Gam”, Adam y Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.111-113, (yk.)
- Margulies, Roni, “Her ey Yolunda”, Adam y Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.61-62, (yk.)
- Margulies, Roni, “İmpala”, Adam y Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.101-102, (yk.)

Margulies, Roni, “Koltuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.66-68, (öyk.)

Margulies, Roni, “Sevişmek Ah Ne Hoştur!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.76-78, (öyk.)

Margulies, Roni, “Şato”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.61-62, (öyk.)

Margulies, Roni, “Şimdi Okullu Olduk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.112-113, (öyk.)

Margulies, Roni, “Ya Şefaati!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.63-67, (öyk.)

Marquez, Gabriel Garcia, “Boğulmuşların En Yakışıklısı”, (Çev. Rita Urgan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.46-50, (öyk.)

Mason, Bobbie Ann, “Ayıklanmış Adlar”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.147, (öyk.)

Matute, Ana Maria, “Göçebe Öyküler”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.14-16, (d.)

Matute, Ana Maria, “Kuru Bir Dal”, (Çev. Selçuk Kurt), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.9-13, (öyk.)

Maugham, Somerset, “Mayhew”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.7-9, (öyk.)

Maugham, Somerset, “Öğle Yemeği”, (Çev. Betül Saru), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.37-40, (öyk.)

Maugham, Somerset, “Yazar, Yaşayan Kişiden Yalnızca İstedğini Alır.”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.10-12, (d.)

Maugham, William Somerset, “Kapanmış Dükkân”, (Çev. Kemal Sakarya), Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.21-27, (öyk.)

McLean, Duncan, “Denizci”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.102-103, (öyk.)

MÇelik, Behçet, “F. Celalettin’in Öykülerinde ‘Muamma’lı An”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.87-94, (inc.)

Mehmetoğlu, Berna, “Palto ve Fotoğraf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.134-135, (öyk.)

- Melikoğlu, Esra, “Ölü Albay’ın Kızları’: Tanrısal Baba’nın Düşüşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.115-121, (inc.)
- Meriç, Nezihe, “Bir yazar zaten çağının tanığıdır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.18-24, (söyl.)
- Meriç, Nezihe, “Bir Yunus”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.5-12, (öyk.)
- Meriç, Nezihe, “Çavlanın İçinde Sessizce 2”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.50-57, (a.)
- Meriç, Nezihe, “Oya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.5-7, (öyk.)
- Meriç, Nezihe, “Yandırma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.5-17, (öyk.)
- Meriç, Nezihe, “Yazmak Yaşamaktır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.49-53, (söyl.)
- Merih, Seviye, “Bu Kez”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.140-142, (öyk.)
- Mérimée, Prosper, “Mateo Falcone”, (Çev. Murat Alpar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.12-21, (öyk.)
- Merino, Jose Maria, “Kaçak”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.93-96, (öyk.)
- Mert, Necati, “Sait Faik ve 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.56-60, (inc.)
- Middleton, Elizabeth, “Kış ve Açlık”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.53-56, (öyk.)
- Milan, Ceng, “Toprak Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.142-145, (öyk.)
- Monaghan, Maureen, “Amerikan Rüyası”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.97-101, (öyk.)
- Montale, Eugenio, “Pijamalı Adam-Bir İngiliz Centilmeni”, (Çev. Hakan Eren), Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.49-52, (öyk.)
- Monterroso, Augusto, “Pişman Dönme”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.107, (öyk.)

- Monterroso, Augusto, “Üretkenlik”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.107, (öyk.)
- Moravia, Alberto, “Fazla Karıştırma”, (Çev. Betül Parlak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.5-10, (öyk.)
- Moravia, Alberto, “İzler”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.28-32, (öyk.)
- Mucabi, Cevad, “Hasan’ Olmanın Önemi”, (Çev. Muhammed Emin Seyfiala), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.25-26, (öyk.)
- Muhidine, Timour, “Günümüz Türk Edebiyatında Kısa Anlatı”, (Çev. Halil Gökhan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.82-90, (inc.)
- Muhidine, Timour, “Türkiye’de Öykü Romandan Daha İyi Bir Durumda.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.76-79, (söyl.)
- Mukherjee, Bharati, “Evli Bir Kadının Hikâyesi”, (Çev. Ayşe Özkan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.25-36, (öyk.)
- Mungan, Murathan, “Dumrul ile Azrail”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.117-140, (öyk.)
- Mungan, Murathan, “Eldivenler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.56-68, (öyk.)
- Mungan, Murathan, “Hayatım Roman, Hayatımız Hikâye”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.69-76, (d.)
- Munro, Hector Hugo (Saki), “Açık Pencere”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.5-7, (öyk.)
- Murakami, Haruki, “Tayland”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.49-59, (öyk.)
- Murat, Fatma, “Gecenin Bedeline Dönüşmeden”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.70-73, (öyk.)
- Murat, Fatma, “Sait Faik’ten Deli Gibi Etkilenmişim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.39, (söyl.)
- Nabokov, Vladimir, “İlk Aşk”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.50-57, (öyk.)
- Naci, Fethi, “Cemil Kavukçu’nun Yeni Hikâye Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.38-47, (e.)

Naci, Fethi, “Hani Bazen Bir Şimşek Çakar Geceleyin, Bir Yerleri Aydınlatır, Sonra Gene Her Yer Karanlığa Gömülür Ya, İşte Hikâye Buna Benzer.” Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.12-20, (söyl.)

Naci, Fethi, “Onat Kutlar’ın Hikâyeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.37-49, (e.)

Naipaul, V. S., “Piraeus’taki Serseri”, (Çev. Y. B. Aydın), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.10-19, (öyk.)

Nesin, Aziz, “Adı Konmamış Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.37-59, (öyk.)

Nesin, Aziz, “Demirel’den Şellefyan’a Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.12-16, (mek.)

Neznakomov, Petre, “Yeni Bir Işık Altında Orpheus ile Eurydike Olayı”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.25-29, (öyk.)

Niçev, Boyan, “Yordan Radiçkov Üzerine”, (Çev. Ülker İnce), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.89-91, (inc.)

Noyan, Süleyman, “ Evimiz, Babam ve Gulé”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.141-143, (öyk.)

Nu’Ayme, Mihail, “Kadın Düşmanı”, (Çev. A. Yaşar Koçak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.23-27, (öyk.)

O.Henry, “Cadının Ekmekleri”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.5-7, (öyk.)

O’Connor, Flannery, “İyi Taşra İnsanları”, (Çev. Görkem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.57-71, (öyk.)

O’Connor, Flannery, “Ürün”, (Çev. Rana Kahraman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.34-40, (öyk.)

O’Connor, Robert, “Eve Mektuplar”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.23-28, (öyk.)

O’Flaherty, Liam, “İneğin Ölümü”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.31-33, (öyk.)

O’Flaherty, Liam, “Yaşam”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.5-9, (öyk.)

Oates, Joyce Carol, “Bir İç Konuşma”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.40-48, (öyk.)

Oates, Joyce Carol, “Gök Mavisini Top”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.43-45, (öyk.)

Oates, Joyce Carol, “Hafifletici Nedenler”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.91-95, (öyk.)

Oates, Joyce Carol, “Hurdalık”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.86-91, (öyk.)

Oates, Joyce Carol, “Kaçak”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimli), Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.5-8, (öyk.)

Oates, Joyce Carol, “Kehanet”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.8-11, (öyk.)

Oates, Joyce Carol, “Tutku ve Hüzün Anları”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.96-105, (öyk.)

Odman, Esra, “Kırmızı Domates”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.137-141, (öyk.)

Oktay, Gani, “Dört Buçukta Flamenco”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.33-35, (öyk.)

Oktay, Gani, “Kaçınıcı Eylül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.52-54, (öyk.)

Oktay, Gani, “Yine mi Bodrum?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.81-84, (öyk.)

Okyay, Leyla Ruhan, “Anemon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.104-107, (öyk.)

Okyay, Leyla Ruhan, “Annemin Dili”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.117-118, (öyk.)

Okyay, Leyla Ruhan, “Bronz Düş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.110-113, (öyk.)

Okyay, Leyla Ruhan, “Dünya Yemişi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.139-141, (öyk.)

Okyay, Leyla Ruhan, “Geyikli Orman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.102-108, (öyk.)

Okuyay, Leyla Ruhan, “O Öpüş..... Kaldı!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.148-152, (öyk.)

Okuyay, Leyla Ruhan, “Onlar Denize Karıştılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.129-132, (öyk.)

Okuyay, Leyla Ruhan, “Onlar İçin de Dikmişti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.141-144, (öyk.)

Okuyay, Leyla Ruhan, “Onun, Yalnızca Eleni İçin Çarpan Bir Yüreği Vardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.117-122, (öyk.)

Okuyay, Leyla Ruhan, “Öyküde Mekan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.83-89, (inc.)

Okuyay, Leyla Ruhan, “Pasaport”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.132-136, (öyk.)

Okuyay, Leyla Ruhan, “Semerkant”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.114-116, (öyk.)

Okuyay, Leyla Ruhan, “Semerkant”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.155-157, (öyk.)

Okuyay, Leyla Ruhan, “Tarçınlı Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.131-133, (öyk.)

Okuyay, Leyla Ruhan, “Yakıştırırver Bişey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.119-120, (öyk.)

Olmas, Marga Mansilla, “Beyaz Fil Tepeler Üstüne”, (Çev. Görkem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.19-21, (çöz.)

Onaran, Mustafa Şerif, “Temiz Öyküler Yazan O İyi İnsan İçin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.86-90, (d.)

Onay, Sadettin, “Kırmızı Umut”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.75-81, (öyk.)

Onay, Sadettin, “Motor Ali Öyküleri Yolkesen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.102-106, (öyk.)

Onay, Sadettin, “Oğlum Karamurat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.108-112, (öyk.)

Otçu, Önder, “Hemingway Nedir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.91-107, (inc.)

- Otçu, Önder, “Hemingway Nedir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.81-92, (inc.)
- Ökmen, Belgin Özcan, “Sabun Kokulu Çocuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.139-143, (öyk.)
- Ökmen, Belgin Özcan, “Yoğun Bakım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.152-153, (öyk.)
- Öktem, Altay, “Kurtuluş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.130-131, (öyk.)
- Öktem, Altay, “Özel Gerçek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.123-124, (öyk.)
- Ölez, Ş. Avni, “Bölüntü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.82-84, (öyk.)
- Ölmez, Filiz S., “İncir Ağacındaki Gelin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.147-150, (öyk.)
- Önder-Ridder, Perihan, “İnci Aral’ın ‘Özümseme’ Öyküsü Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.47-64, (inc.)
- Önel, Ahmet, “İki Kısa Bir Uzun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.71-75, (öyk.)
- Önel, Ahmet, “Kötülük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.64-70, (öyk.)
- Önel, Ahmet, “Serap Tur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.148-153, (öyk.)
- Önel, Ahmet, “Şoför Mahalli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.68-69, (öyk.)
- Önel, Ahmet, “Taş Eskisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.44-49, (öyk.)
- Önemli, İdil, “Konuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.155-157, (öyk.)
- Öner, Ziya, “Her Daim Kemal Tahir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.149-153, (kit. tan.)
- Öneş, Mustafa, “Anlatmaya Biri Gerek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.87-92, (e.)

Öz, Erdal, “Bizim Kuşağın O Büyük Öykü Patlamasını Sürdüremediler.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.43-51, (söyl.)

Öz, Erdal, “Sevgili Acı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.43-52, (öyk.)

Öz, Erdal, “Sular Ne Güzelse”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.14-20, (öyk.)

Öz, Erdal, “Tam Denize Atlarken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.50-56, (öyk.)

Özay, Mahmut, “İhtiyar Elma Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.143-146, (öyk.)

Özbek, Setenay, “Çizginin Ötesinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.152-155, (öyk.)

Özcan, Halil İbrahim, “Göçebeler Azar Azar Ölür”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.99-102, (öyk.)

Özcan, Halil İbrahim, “Hatıralar Kalbi Ten”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.126-129, (öyk.)

Özcan, Saffet, “Bağ Bekçisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.100-104, (öyk.)

Özcan, Saffet, “Pijama”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.62-65, (öyk.)

Özçelebi, Ali, “Köpek ve Saksagan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.126-127, (öyk.)

Özdek, Almıla, “Derinlik Sarhoşluğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.145-147, (öyk.)

Özdek, Almıla, “Maskeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.136-138, (öyk.)

Özdek, Almıla, “Miço”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.153-156, (öyk.)

Özdek, Almıla, “Öteki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.147-149, (öyk.)

Özdek, Almıla, “Yekta Kopan ve ‘Düş Eş’: Öykü Kararları; Baba-Oğul-Yazar Arasında İktidar Kavgası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.154-156, (inc.)

Özdek, Almıla, “Zilli Saatler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.151-152, (öyk.)

Özdek, Almıla, “Telefon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.83, (öyk.)

Özel, Sevgi, “Bir Bulut Ayağıma Dolaştı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.88-93, (öyk.)

Özel, Sevgi, “Islığımı Geri Verrr!..”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.64-69, (öyk.)

Özel, Sevgi, “Ses Dökümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.56-59, (öyk.)

Özer, Nilay, “Ben’i Unutmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.135-138, (öyk.)

Özer, Nilay, “Karşıtlıktan Birliğe Doğa ve Kültür : ‘Yaprak Ne Canlı Yeşil’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.96-102, (inc.)

Özer, Nilay, “Obsesifsin Kızım Sen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.141-144, (öyk.)

Özer, Pelin, “Orada Kimse Yok mu?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.93-95, (d.)

Özer, Pelin, “Tanrı Flaşını Patlattığında’ Göz Göze Gelelim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.69-70, (öyk.)

Özer, Sevinç, “12+1 Yalan: Çağdaş Bir Fabliaux Nasıl Yazılır?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.94-95, (değ.)

Özer, Sevinç, “Akşamüstü Yine Hüzün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.151-152, (kit. tan.)

Özer, Sevinç, “Amerikan ve Türk Kısa Öyküsünde ‘Initiation’, Yaşama Başlangıç Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.41-55, (inc.)

Özer, Sevinç, “Genç Kısa Öykü Yazarları Kuramın Hangi Noktalarında Başarısız Kalıyorlar ve Niçin Okumuyorlar?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.104-113, (inc.)

Özer, Sevinç, “Kısa Öykü Kuramının Manyetik Alanı: Poe’nun ‘Tek Etki’ Kuralı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.78-88, (inc.)

Özer, Sevinç, “Türk Öyküsünde ‘Kadınlık Durumu’ ve Öncü, Asi Kadınlar: Güner Ener, Sevgi Soysal, Aslı Erdoğan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.70-74, (inc.)

Özer, Sevinç, “Ulusal Karakterin Belirlenmesi Üzerine Öyküler: Cemil Kavukçu Taşrası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.96-108, (inc.)

Özgeç, Mukadder Haydari, “Bir Okuma: Lermontov’u Ben Öldürmedim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.98-100, (çöz.)

Özkan, Kaan, “Akşam, Geldiğinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.139-141, (öyk.)

Özkan, Kaan, “Beyoğlu’nun Eski Ustaları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.153-154, (kit. tan.)

Özkılıç, Hasan, “Adı Kargalarda Saklı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.102-104, (öyk.)

Özkılıç, Hasan, “Adını Arayan Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.147-149, (öyk.)

Özkılıç, Hasan, “Bizim Eşkıya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.114-118, (öyk.)

Özlü, Demir, “Amerika”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.28-29, (öyk.)

Özlü, Demir, “Arka Balkon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.27-31, (öyk.)

Özlü, Demir, “Arkadaki Oda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.95-99, (öyk.)

Özlü, Demir, “Ayakkabılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.90-94, (öyk.)

Özlü, Demir, “Bir Odanın Dört Görünüşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.50-52, (öyk.)

Özlü, Demir, “Bir Tanca Ayakkabısı Satın Alabilmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.46-49, (öyk.)

Özlü, Demir, “Bir Toplum Çürümeye Gidiyorsa, Bu Gidişi Açıklıkla Ortaya Koymak Gerekir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.37-41, (söyl.)

Özlü, Demir, “Buluşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.125, (öyk.)

Özlü, Demir, “Café Nova”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.31-34, (öyk.)

Özlü, Demir, “Danske Bank”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.27-28, (öyk.)

Özlü, Demir, “Dönüş Yolu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.29-30, (öyk.)

Özlü, Demir, “Eczane”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.10-14, (öyk.)

Özlü, Demir, “Fransız Tarzı Bir Lokali Ziyaret”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.14-15, (öyk.)

Özlü, Demir, “Galata’daki Oda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.48-49, (öyk.)

Özlü, Demir, “Geçen Yaz Kentte Kızlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.46-53, (öyk.)

Özlü, Demir, “Ilık Bir Oda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.9-13, (öyk.)

Özlü, Demir, “İki Arkadaş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.128-129, (öyk.)

Özlü, Demir, “İki Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.63-66, (inc.)

Özlü, Demir, “Kule”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.13, (öyk.)

Özlü, Demir, “Lena Persson’la Konuşmamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.27-31, (öyk.)

Özlü, Demir, “Orada Kalmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.8-11, (öyk.)

Özlü, Demir, “Pia ile Bir Öğleden Sonrası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.5-8, (öyk.)

Özlü, Demir, “Posta Neferi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.127, (öyk.)

Özlü, Demir, “Sonsuz Küçük Bir Ada”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.126-127, (öyk.)

Özlü, Demir, “Şiir Öğretmeni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.30-31, (öyk.)

Özlü, Demir, “Tarçın Dükkânları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.111-113, (kit. tan.)

Özlü, Demir, “Temmuz Ayının Son Günleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.46-49, (öyk.)

Özlü, Demir, “Terzi Yavuz Sezen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.92-97, (öyk.)

Özlü, Demir, “Toplantıdan Sonra”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.126, (öyk.)

Özlü, Demir, “Travemünde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.29, (öyk.)

Özlü, Demir, “Zamklı Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.70-76, (öyk.)

Özlü, Tezer, “Çağrı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.88-90, (öyk.)

Özlü, Tezer, “Rotterdam’da”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.66, (öyk.)

Özmen, Şelale, “Bayram”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.109-111, (öyk.)

Özpalabıyıklar, Selahattin, “Oğuz Atay Öyküsünde Birey: Notlar, Sorular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.20-23, (d.)

Öztopçu, Kadir, “Kavanoz Dipli Dünya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.103-106, (öyk.)

Öztopçu, Kadir, “Uykusuz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.56-60, (öyk.)

Öztopçu, Kadri, “Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.55-59, (öyk.)

Öztopçu, Kadri, “Kedi’yi Vurdular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.18-28, (öyk.)

Öztopçu, Kadri, “Kırık Kalpler Treni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.38-44, (öyk.)

Öztürk Baysan, Fusun, “Karmakarışık Öyküler Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.151-152, (kit. tan.)

Öztürk Baysan, Fusun, “Talan Yorgunları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.152-153, (kit. tan.)

Öztürk, Aydın, “Sabahattin Ali’nin Öykülerinde İnsan ve Toplum Gerçekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.64-72, (inc.)

Özüdoğru, Şaban, “Cemil Kavukçu’nun Öyküleri Üzerine Değerlendirmeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.99-105, (inc.)

Özyalçın, Adnan, “Medyanın Dayattığı Bir Yalancı Edebiyat Söz Konusu. Edebiyat Olmayan Bir Edebiyat?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.29-39, (söyl.)

Özyaşar, Murat, “Kapının Cümle Halleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.139-143, (öyk.)

Özyaşar, Murat, “Kış Bilgisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.122-125, (öyk.)

Özyurt, Hamdi, “Beni Evde Bekleyen Yok”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.130-131, (öyk.)

Özyurt, Hamdi, “Pepsi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.51-52, (öyk.)

Özyurt, Hamdi, “Sanki Güzel Bir Yalandı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.145-146, (öyk.)

Paley, Grace, “Babamla Bir Konuşma”, (Çev. Pınar Güncan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.21-25, (öyk.)

Paley, Grace, “Babamla Sohbet”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.23-27, (öyk.)

Papayorgiu, Niki-Reveka, “Deniz Dibi”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.159, (öyk.)

Papayorgiu, Niki-Reveka, “Kıskançlık”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.159, (öyk.)

Papayorgiu, Niki-Reveka, “Oyun”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.160, (öyk.)

Papayorgiu, Niki-Reveka, “Tilki”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.160, (öyk.)

Parker, Dorothy, “Bir Telefon Görüşmesi”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.5-9, (öyk.)

Parker, Dorothy, “Hayat Standardı”, (Çev. Reşide Gürses-Banu Karababa), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.16-20, (öyk.)

Patricia, Craig, “Kadınların Yazdığı Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.6-8, (inc.)

Paz, Octavio, “Kartal mı Güneş mi?”, (Çev. Ali Cengizkan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.11-18, (öyk.)

Paz, Octavio, “Mavi Demet”, (Çev. Zeynep Avcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.41-42, (öyk.)

Paz, Octavio, “Şairin Çalışmaları”, (Çev. Ali Cengizkan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.21-24, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Araba Kuyruğunda Öykü Çeşitlemeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.29-30, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Biz Nerdeyiz, Ah Nerde?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.29-34, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Burca Giren Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.37-38, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Habilfontes”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.56, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “İnci’nin Düşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.59, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Kargışlı Köy”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.28-30, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Oyuncak Müzesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.73-78, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Sabık Kocanın Sortileri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.50-51, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Sen Çok Yaşa!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.69-70, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Sultan Sazlığı’na Bir Söylence”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.35-36, (öyk.)

Pazarkaya, Yüksel, “Üvey Ev”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.44-46, (öyk.)

Peker, Hüseyin, “Anlatmaya Biri Gerek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.156-157, (kit. tan.)

Peker, Hüseyin, “Ayçiçekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.153-155, (kit. tan.)

Peker, Hüseyin, “Bir Yapıt Bir Eleştiri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.114-115, (e.)

Peker, Hüseyin, “Genç Kyros’un Yazgısı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.153-154, (kit. tan.)

Peker, Hüseyin, “Gümüş Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.149-152, (kit. tan.)

Peker, Hüseyin, “Güneş Giderken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.154-156, (kit. tan.)

Peker, Hüseyin, “İnce Çimene Su”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.156-158, (kit. tan.)

Peker, Hüseyin, “Kararsız Yolcular Bileti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.103-106, (öyk.)

Peker, Hüseyin, “Kekliğine Ot Toplayan Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.73-76, (öyk.)

Peker, Hüseyin, “Kuş Boranı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.155-156, (kit. tan.)

Peker, Hüseyin, “Meyhane Dedikleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.158-159, (kit. tan.)

Peker, Hüseyin, “Öyküdeki Şiir ve Şiirsizliğin Arasındakiler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.88-91, (inc.)

Peker, Hüseyin, “Rüzgârlı Ceket”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.142-145, (öyk.)

Peker, Hüseyin, “Şerul’da Beklemek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.151-153, (kit. tan.)

Phillips, Jayne Anne, “Kör Kızlar”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.148, (öyk.)

Pinkey, Tony, “Lawrence ve Klasisizm”, (Çev. Serpil Durak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.16-18, (inc.)

Pirandello, Luigi, “Gülüyorsun”, (Çev. Ayla Gürkan Kahyaoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.28-32, (öyk.)

Pizişzkad, İrec, “Şuşu Can”, (Çev. Mehmet Kanar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.55-59, (öyk.)

Plath, Sylvia, “Bay Prescott’ın Öldüğü Gün”, (Çev. Nilüfer Gazioğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.73-79, (öyk.)

Poe, Allan Edgar, “Çalınan Mektup”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.15-31, (öyk.)

Poe, Allan Edgar, “Kalabalıkların Adamı”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.6-14, (öyk.)

Poe, Allan Edgar, “Oval Portre”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.37-39, (öyk.)

Poe, Allan Edgar, “Peri Adası”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.32-36, (öyk.)

Poe, Allan Edgar, “Usher Konağı’nın Çöküşü”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.40-53, (öyk.)

Poe, Allan Edgar, “Valdemar Olayındaki Gerçekler”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.58-65, (öyk.)

Poe, Edgar Allan, “Geveze Kalp”, (Çev. Arzu Aslan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.5-9, (öyk.)

Ponge, Francis, “Sabırlı İşçi”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.99, (öyk.)

Ponge, Francis, “Sanayiciye İltifat”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.99, (öyk.)

Pritchett, V. S., “Guatemalalı Kadın”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.14-30, (öyk.)

Pritchett, V.S., “Bir Aile Babası”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.83-91, (öyk.)

Pritchett, V.S., “Deniz Kıyısına Yolculuk”, (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.22-33, (öyk.)

Pritchett, V.S., “Kısa Öykü Üstüne”, (Çev. Almila Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.34-37, (d.)

Pritchett, V.S., “Kısa Öykü Üstüne”, (Çev. Almila Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.37-39, (d.)

Pritchett, V.S., “Konsolos Yardımcısı”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.14-22, (öyk.)

Pritchett, V.S., “Niceleri Umduğunu Bulamadı”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.18-25, (öyk.)

Pritchett, V.S., “Puşkin’in Öyküleri”, (Çev. F. Ceren Necipoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.37-42, (d.)

Psarafti, Liça, “Thomas”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.59-62, (öyk.)

Pşavela, Vaja, “Dağ Öyküleri”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.13-19, (öyk.)

Puértolas, Soledad, “Buluşmalar”, (Çev. Yıldız Ersoy Canpolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.15-19, (öyk.)

Quirago, Horacio, “Dekalog”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.9-10, (d.)

Quirago, Horacio, “Ölü Adam”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.5-8, (öyk.)

Racandar Singh Bedi, “Omuz Omuza!”, (Çev. Halil Toker), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.79-83, (öyk.)

Raine, Craig, “Gümüş Bir Levha”, (Çev. Coşkun Yerli), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.25-38, (öyk.)

Raşa, Sevim Gündüz, “Öykü Yazmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.107-112, (inc.)

Raşa, Sevim Gündüz, “Öykü Yazmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.132-140, (inc.)

Rhys, Jean, “Nehrin Sesi”, (Çev. Benan Dinçtürk), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.9-13, (öyk.)

Rhys, Jean, “Uvertür ve Yeni Oyuncular Lütfen”, (Çev. Hale Akman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.16-24, (öyk.)

Rinser, Luise, “Kırmızı Kedi”, (Çev. Ayşegül Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.17-21, (öyk.)

Rodari, Gianni, “Matmazel Bibiane”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.83-85, (öyk.)

Rodari, Gianni, “Öpüş”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.80-83, (öyk.)

Rossi, Cristina Peri, “İlk Sevdâ”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.41-46, (öyk.)

Rushdie, Salman, “Chekov ile Zulu”, (Çev. Melike Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.34-45, (öyk.)

Rushdie, Salman, “Hayali Radyo”, (Çev. Ayşenaz Koş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.46-52, (öyk.)

Rushdie, Salman, “Kürelerin Uyumı”, (Çev. Ayşenaz Koş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.52-63, (öyk.)

Rushdie, Salman, “Tavsiyenin İyisi Yakuttan Bile Zor Bulunur”, (Çev. Melike Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.63-69, (öyk.)

Sa’adat Hasan Mantu, “Kuşkum Yok”, (Çev. Halil Toker), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.74-78, (öyk.)

Sabanoğlu, Alber, “Bir Çıkmaz Projesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.84-90, (öyk.)

Sabanoğlu, Albert, “Adalara Doğru”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.108-113, (öyk.)

Sabanoğlu, Albert, “Gece ve Kaleci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.88-92, (öyk.)

Sabanoğlu, Albert, “Han’daki Gölgeleler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.128-137, (öyk.)

Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Büyük Göz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.84-91, (öyk.)

Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Keser ve Mucize (1)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.61-63, (öyk.)

Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Keser ve Mucize (2)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.74-75, (öyk.)

Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Köpek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.72, (öyk.)

Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Öykünün İçinde En Korktuğum Tuzaklardan Biri Duygusalılık, Biri Ukalalık, Öteki de Süsleme...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.119-125, (söyl.)

Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Temizlik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.71, (öyk.)

Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Yenilenme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.71-72, (öyk.)

Sağlam, Nuri, “Hepsi Hikâye”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.150-157, (öyk.)

Salâhi, Umran, “Avare Kuşun Not Defterinden”, (Çev. Muhammed Emin Seyfiala), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.27-28, (öyk.)

Salih, Tayyib, “Bir Avuç Hurma”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimlessiz), Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.76-79, (öyk.)

Salman, Ersin, “Aleko ile Turgut”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.113-114, (öyk.)

Salman, Ersin, “Aramızda Kaz Var, Ördek Var...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.88-89, (öyk.)

Salman, Ersin, “İçeri Girmeyen Sarı Kedi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.60-62, (öyk.)

Salman, Ersin, “Karadelik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.62-63, (öyk.)

Salman, Ersin, “Seksen Yaprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.67-68, (öyk.)

Salman, Yurdanur; Hakyemez, Deniz, “Öykülemenin Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.5-15, (inc.)

Samancı, Suzan, “Ablamdı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.109, (öyk.)

Samancı, Suzan, “Dolunayda Ölmek İsterim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.109-110, (öyk.)

Samancı, Suzan, “İtirafçı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.93-96, (öyk.)

Samancı, Suzan, “Kaygı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.76-79, (öyk.)

Samarakis, Andonis, “Nehir”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.7-9, (öyk.)

Sancak, Jale, “Bıçkın Melek ve Küçük, Önemsiz Bir Kayboluş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.102-107, (öyk.)

Sancak, Jale, “Bıçkın Melek ve Küçük, Önemsiz Bir Kayboluş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.96-100, (öyk.)

Sancak, Jale, “Bir Sokak Bazen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.116-117, (öyk.)

Sancak, Jale, “Dimyan’ın Misafiri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.90-95, (öyk.)

Sancak, Jale, “Emanet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.108-112, (öyk.)

Sancak, Jale, “Karanlıkta Sesler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.109-110, (öyk.)

Sancak, Jale, “Lodosla Gelen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.94-99, (öyk.)

Sancak, Jale, “Öyle Bir Sevda ki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.94-99, (öyk.)

Sancak, Jale, “Rıhtımda İki Küçük Boyacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.122-125, (öyk.)

Sanders, Scott Russel, “Öyküler Niçin Gerekli?”, (Çev. Bülent Celasun), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.41-45, (inc.)

Sarısayın, Ayşe, “Maçka Palas”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.129-134, (öyk.)

Sarısayın, Ayşe, “Ufukta Tek Kurşun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.117-122, (öyk.)

Sarısözen, Vecihi, “Atlantis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.92-93, (öyk.)

Sarısözen, Vecihi, “Kapana Düşmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.85-86, (öyk.)

Sarisözen, Vecihi, “Yaban”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.80-91, (öyk.)

Saroyan, William, “Aşk”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.5-9, (öyk.)

Saroyan, William, “Sayın Bayan Garbo”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.5-6, (öyk.)

Saroyan, William, “Uçan Trapezin Üstündeki Cesaretli Genç Adam”, (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.9-14, (öyk.)

Savcılioğlu, Nida Nevra, “Bindik Bir Alamete Gidiyoruz...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.32-36, (d.)

Savcılioğlu, Nida Nevra, “Bir Atmosfer Yaratmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.77-80, (inc.)

Savcılioğlu, Nida Nevra, “Çağdaşlaşma ve Birey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.5, (ön.)

Savcılioğlu, Nida Nevra, “Öyküde Dönem Ruhu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.5, (ön.)

Savcılioğlu, Nida Nevra, “Yabancınnın Taklidi Olmaz!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.15-19, (çöz.)

Sazyek, Hakan, “Halit Ziya Uşaklıgil’in Öykücülüğü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.113-123, (inc.)

Schalluck, Paul, “Ata Başına Altmış Fenik”, (Çev. Sunja Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.60-63, (öyk.)

Schemisin, Johnny, “Kumarbazın Elindeki Kağıtlar”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.23-28, (öyk.)

Schnitzler, Arthur, “Bir Bekarın Ölümü”, (Çev. G. Oktay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.71-79, (öyk.)

Schnitzler, Arthur, “Prens Tiyatroda”, (Çev. Sunja Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.5-8, (öyk.)

Selçuk, Kemal, “Ağaç Adamlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.125-130, (öyk.)

Selçuk, Kemal, “Çizgiler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.96-99, (öyk.)

- Selçuk, Kemal, “Öyküde Anlatma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.48-50, (d.)
- Selçuk, Kemal, “Öyküde Atmosfer Yaratma ve Betimleme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.86-88, (inc.)
- Selçuk, Kemal, “Öyküde Diyalog”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.106-108, (d.)
- Selçuk, Kemal, “Öyküde Dramatik Yapı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.61-63, (inc.)
- Selçuk, Kemal, “Öyküde Mekan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.78-80, (d.)
- Selçuk, Kemal, “Öyküde Olay”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.115-117, (d.)
- Selçuk, Kemal, “Öyküde Sözcük Ekonomisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.86-88, (d.)
- Selçuk, M. Kemal, “Göbekten Bağlılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.144-147, (öyk.)
- Selçuk, M. Kemal, “Ses”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.125-127, (öyk.)
- Selçuk, M. Kemal, “Yirmi Beş Yıl”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.109-110, (öyk.)
- Selekler, Bahar, “Çöl Rengi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.150-152, (öyk.)
- Selimoğlu, Zeyyat, “Ambulans”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.5-10, (öyk.)
- Selimoğlu, Zeyyat, “Kafe-Bar Meslek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.5-9, (öyk.)
- Selimoğlu, Zeyyat, “Kısa Öykü Deyince...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.10-12, (d.)
- Selimoğlu, Zeyyat, “Müzik Perisi ile Doğduyıldız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.12-13, (öyk.)
- Seller, Renata, (Başlıksız), (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.152, (öyk.)

Semih, Mehmet, “Başlangıcından Bugüne Mizah Öyküsü Kitapları Zamandizini”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.148-151, (bibl.)

Semman, Ğade, “Esmer Etin Laneti”, (Çev. Metin Fındıkçı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.34-37, (öyk.)

Serdar, Mehmet, “Öyküdeki Ses”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.146-149, (kit. tan.)

Sertel, Yasemin Güniz, “Anne Nasihatı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.62-63, (çöz.)

Sertel, Yasemin Güniz, “Bernard Malamud: Meslek Seçimi ve Yeni Bir Hayat Arayışı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.24-27, (inc.)

Sertel, Yasemin Güniz, “Edebiyatta Kuşak Farklılığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.28-32, (çöz.)

Sertel, Yasemin Güniz, “Isaac Asimov ve Gerçek Aşk Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.37-38, (inc.)

Seval, Hale, “Kırılğan Kuleler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.131-135, (öyk.)

Seval, Hale, “Mihail’in Düşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.117-120, (öyk.)

Sevinç, Akın, “ Bir Edebiyat Metni Okurken En Rahatsız Olduğum Şey, Öykünün Atmosferiyle Dili Arasında Hissettiğim Boşluk.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.65-68, (söyl.)

Sevinç, Akın, “Ilık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.146-151, (öyk.)

Sezer, Özlem, “Başkasının Mektubu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.141-147, (öyk.)

Sezer, Özlem, “Setenay’ın Matemi: Yamho Adıgil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.101-107, (öyk.)

Sezgin, Dinçer, “Kuş Sesi Meyhanesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.54-61, (öyk.)

Shapard, Robert, “Kısa Kısa: Anlık Öykü”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.91-94, (ön.)

Shaw, Valerie, “Parçalanın Çerçeve, 3”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.35-42, (inc.)

- Shaw, Valerie, “Parçalanan Çerçeve, IV”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.84-92, (inc.)
- Shaw, Valerie, “Parçalanan Çerçeve, V”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.31-38, (inc.)
- Shaw, Valerie, “Parçalanan Çerçeve, VI”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.34-42, (inc.)
- Shaw, Valerie, “Parçalanan Çerçeve”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.38-45, (inc.)
- Shaw, Valerie, “Parçalanan Çerçeve”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.29-36, (inc.)
- Sheofski, Kate, “Buz Kutusu”, (Çev. Sertan Ceylan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.14-17, (öyk.)
- Shepard, Sam, “Doğaçlama”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.79-81, (öyk.)
- Simpson, Helen, “İsteksiz Erkek Arkadaşına”, (Çev. E. Çağlayan Nazlıca), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.98-101, (öyk.)
- Sincer, Gökçe Hilal, “Onun Adı ‘Duman’ Değil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.154-155, (öyk.)
- Singh, Khushwant, “Vişnu’nun İzi”, (Çev. Ümit Şenesen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.9-12, (öyk.)
- Singleton, John, “(Kısa) Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.37-43, (inc.)
- Singleton, John, “(Kısa) Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.42-46, (inc.)
- Singleton, John, “Atölye Çalışması”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.27-32, (inc.)
- Smith, Iain Crichton, “İskoç Yaşamı Bir Kısa Öykü”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.94-95, (ön.)
- Smith, Iain Crichton, “Ölüş”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.92-94, (öyk.)
- Sohtorik, Murat, “Açıklayabilirim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.133, (öyk.)

Sohtorik, Murat, “Atlantis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.119-120, (öyk.)

Sohtorik, Murat, “Dostluk Aşkına”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.120-122, (öyk.)

Sohtorik, Murat, “Sen Onu Uyurken Seyrettin mi Hiç?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.122-124, (öyk.)

Soylu, Özgür, “Çok Bilinmeyenli Olasılıklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.144-148, (öyk.)

Sönmez, Sevgül, “Sabahattin Ali’nin Öykülerini Sadeleştiren Dil Devrimi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.6-9, (inc.)

Sözer, Atay, “Biz Namuslusuna Çattık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.153-155, (öyk.)

Spark, Muriel, “Ünlü Şairin Evi”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.37-43, (öyk.)

Spatar, Deniz, “Çalı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.145-148, (öyk.)

Spatar, Deniz, “Çanta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.147-151, (öyk.)

Spatar, Deniz, “İki Küçük Serçe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.138-142, (öyk.)

Spiro, György, “Erginleşmenin Yolları”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.95-97, (öyk.)

Spiro, György, “Mutluluk”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.108-109, (öyk.)

Spiro, György, “Önkoşul”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.80-82, (öyk.)

Spiro, György, “Seni Gördüm Düşümde”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.97-98, (öyk.)

Steinbeck, John, “Bay Hogan Bankayı Nasıl Soydu?”, (Çev. Nilüfer Batan-Öykü Kurt), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.22-28, (öyk.)

Steinbeck, John, “Cinayet”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.5-13, (öyk.)

- Steinke, Darcey, “Bu Çıplak Adada”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.66-69, (öyk.)
- Strindberg, August, “Ekmek”, (Çev. Osman İkiz-Gönenç Ertem), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.12-19, (öyk.)
- Suda, Orhan, “Gerekli Bir Düzeltme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.109-110, (değ.)
- Süreya, Cemal, “Melek Yüzlü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.71-72, (gün.)
- Szabo, Magda, “Rol”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.86-89, (öyk.)
- Şahin Gümüş, Seval, “Hassas Ruhlar Şikâyetçi Aşklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.153-154, (kit. tan.)
- Şahin Gümüş, Seval, “Tamamlanmamış Bir Tasarım Kahramanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.42-45, (çöz.)
- Şahin, Ayhan, “Hasan Ali Toptaş Öykücülüğüne Genel Bir Bakış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.44-47, (mak.)
- Şahin, Osman, “Kaçmak Kurtulmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.18-28, (öyk.)
- Şahin, Seval, “Yoklar Fısıltısı’nın Yok Metinleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.51-67, (inc.)
- Şaşmaz, Mehmet Can, “Galiba Zuhal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.144-146, (öyk.)
- Şen, Hasine, “John Barth: Bir Varmış Bir Yokmuş, Bir Zamanlar Şöyle Başlayan Bir Masal Varmış: Bir Varmış Bir Yokmuş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.42-44, (inc.)
- Şener, Binnur, “Gömütlük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.137-143, (öyk.)
- Şengil, Salim, “Kukuleta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.5-7, (öyk.)
- Şengil, Salim, “Sancak-İskele”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.5-6, (öyk.)
- Şenkon, Attila, “Arka Masanın Çocuğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.128-129, (öyk.)

Şenkon, Attila, “Bana Bir Daha Canım Demedin (Bıyık İzi Yalanları, 1)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.117-121, (öyk.)

Şenkon, Attila, “Sadı M. (Sustum Duydun mu? – 1), Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.52-55, (öyk.)

Şenkon, Attila, “Yürek Küstü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.135-136, (öyk.)

Şolohov, Mihail, “Bir Aile Babası”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.29-33, (öyk.)

Talaslı, Gülay, “Evet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.153-155, (öyk.)

Tankut, Şule, “Dedeme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.144-147, (öyk.)

Tankut, Şule, “Eylem’in Ailesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.155-157, (öyk.)

Tankut, Şule, “Gitmeli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.150-151, (öyk.)

Tankut, Şule, “Hayal Meyal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.147-148, (öyk.)

Tankut, Şule, “Partena Kirva”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.127-129, (öyk.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Aşk Meleğinin İşleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.155-156, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Aşkımumya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.147-148, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Aşkla Dayanmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.152-153, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Av Dönüşleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.154-155, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Barbey d’Aurevilly’de Öyküleme Teknikleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.103-107, (inc.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bedenler İnanır mısınız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.151-152, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Beş Ada’ Üzerine Bir Deneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.73-78, (inc.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Fûruzan Okuması: ‘Gül Mevsimidir’ Ya Da Bir Tutku Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.131-136, (çöz.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Şarkıyı Dinlerken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.155-156, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Yanım Bahar Bir Yanım Kış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.160, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Yaz Gecesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.152, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Çağdaş Türk Yazınında Kısa Kısa Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.41-45, (inc.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Çınlama’da Anlatı Çözümlemesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.113-117, (inc.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Çizgili Sarı Defter”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.156-157, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Diş İzleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.158-160, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Dolunay Vardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.156, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Dünya Öyküleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.112-117, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Düşüş Efsaneleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.156-157, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Fransız Yazınında E. A. Poe İmzası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.89-92, (inc.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Gemi Adamları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.157-158, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Harran’da Dolunay”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.149-150, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Hayatı Savunma Biçimleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.150-151, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Hiç Değilse Ölüm Var”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.157-158, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Kadının Hası Kolay Ezilmez”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.152-154, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Kıraç Dağlar Kar Tuttu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.158, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Köpek Yılları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.151, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Mucizevî Mandarin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.157-158, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Naj”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.150-151, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Ortadan Yarısından”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.157-159, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Ölüme Karşı Oyun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.153, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Sarı Sıcak: Bir Sözleşme Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.87-93, (inc.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Sevda Dolu Bir Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.153-154, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Sürgün ve Krallık’ta Özne-Uzam İlişkileri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.107-112, (inc.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Şiirle Düzyazı Arasında Kısa Kısa Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.95, (inc.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Üç Öykü Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.150-151, (kit. tan.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “XIX. yy Fransız Öyküsünde Anlatım Teknikleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.32-38, (inc.)

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Yıl Başında İki ‘Kalamış’ ”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.153-154, (kit. tan.)

Tarancı, Cahit Sıtkı, “İnsanlar Böyledir İşte...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.141-143, (öyk.)

- Tekay, Mebuse, “Aurora”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.114-121-123, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Fırtına Vadisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.63-70, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Hacı Yaralıların Meliha”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.121-123, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Kuş Deyip Geçmeyin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.103-107, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Rakkase”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.82-84, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Viran (Gönüller) Şehir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.99-104, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Yanlış İnsan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.75-85, (öyk.)
- Tekay, Mebuse, “Yüzleşme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.130-137, (öyk.)
- Tez, Orhan, “Bir Düş / Dizini – Bir Gecekondu Çıkmazı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.136-138, (öyk.)
- Tez, Orhan, “Küçük Bir Toz Parçası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.116-117, (öyk.)
- Thurber, James, “Bay Preble Karısından Kurtuluyor”, (Çev. Muzaffet Abayhan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.14-16, (öyk.)
- Tıgılı, Erhan, “Kuduz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.125-128, (öyk.)
- Tırıl, Zehra, “Atike”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.139-143, (öyk.)
- Tilsch, Ilse, “Bülbüller ve Başka Kuşlar”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimlessiz), Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.90-95, (öyk.)
- Timuroğlu, Vecihi, “Öyküde Gerçeklik Üzerine Kürşat’la Söyleşi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.58-67, (inc.)
- Tirali, Naim, “Aslı Kızın Tunus Günleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.46-56, (öyk.)

Tokareva, Viktoriya, “Çizgili Şişme Yatak”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimless), Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.28-37, (öyk.)

Toker, Halil, “Urdu Edebiyatında Modern Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.69-73, (inc.)

Topal, Semra, “Giz-LaF”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.96-101, (öyk.)

Topal, Semra, “Kaşığımdaki Soytarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.112-116, (öyk.)

Topal, Semra, “Merhamet İstemeyin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.116-121, (öyk.)

Topal, Semra, “Yavaş Okuma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.109-112, (öyk.)

Topal, Semra, “Yüz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.124-128, (öyk.)

Toptaş, Hasan Ali, “Başlarken Yalnızsın, Bitirdiğinde Daha da Yalnız.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.47-53, (söyl.)

Toptaş, Hasan Ali, “Yatak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.74-80, (öyk.)

Tosun, Yalçın, “Pasta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.138-139, (öyk.)

Tosuner, Necati, “Acı Yağmur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.72, (öyk.)

Tosuner, Necati, “Bir Kediye Düşünmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.95-97, (öyk.)

Tosuner, Necati, “Çok Kısa Öykü İçin Çok Kısa Sözler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.40, (d.)

Tosuner, Necati, “Dört Günün Çok Kısa Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.17-19, (öyk.)

Tosuner, Necati, “Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.68, (öyk.)

Tosuner, Necati, “Kendimden Anlatacak Bir Şeyin Eksikliğini Hiç Çekmedim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.62-70, (söyl.)

Tosuner, Necati, “Mary”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.39-43, (öyk.)

Tosuner, Necati, “Mocuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.68, (öyk.)

Tosuner, Necati, “Necati Tosuner ile Dönem Ruhu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.37-41, (söyl.)

Tosuner, Necati, “Öykü Bitince, Okuyanın Kafasında Sürmesini Seviyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.66-69, (söyl.)

Tosuner, Necati, “Öykü’nün Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.43-46, (d.)

Tosuner, Necati, “Sonra...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.63-65, (öyk.)

Tosuner, Necati, “Tutkun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.67, (öyk.)

Tosuner, Necati, “Verim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.67, (öyk.)

Tsonçev, Donço, “Yaban Horozu Avında”, (Çev. Hasine Şen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.17-23, (öyk.)

Tufan, Hülya, “Jose’nin Sevinci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.108-110, (öyk.)

Tuğcu, Nemika, “Aziz Kardeşim,”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.137-140, (öyk.)

Tuğcu, Nemika, “Biz Hulusi’yi Çok Sevmiştik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.83-86, (öyk.)

Tuğcu, Nemika, “Yedekçi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.126-129, (öyk.)

Tuncay, Erkan, “Küsülü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.136-139, (öyk.)

Tuncay, Erkan, “Yayına Hazır Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.137-138, (öyk.)

Tunç, Ayfer, “İnsanlara, Sadece Bakarak Bile Yazmaya Devam Edebileceğimi Umuyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.113-117, (söyl.)

Tunç, Ayfer, “Mağara Arkadaşları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.111-132, (öyk.)

Tunç, Ayfer, “Mikail’in Kalbi Durdu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.102-109, (öyk.)

Tunç, Gökhan, “Bir Öyküden: Çehov’un ‘Acı’sı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.89-92, (inc.)

Tunç, Gökhan, “Yusuf Atılğan’a Doğru : ‘Yaşanmazdaki Yaşam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.102-105, (inc.)

Tüfekçi, Hasan, “Kelebekler ve Bebekler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.118-120, (öyk.)

Türker, Sibel K., “Olduğundan da İyi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.119-125, (öyk.)

Tyler, Anne, (Başlıksız), (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.154, (öyk.)

Uçar, Hülya, “Beş Soğuk Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.144-147, (öyk.)

Uçar, Yılmaz, “Fiko”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.149-150, (öyk.)

Uğur, Fuat, “Ablanız Kalede, Golleriniz Filede!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.97-105, (öyk.)

Uğur, Fuat, “Bahtımın Rüzgarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.114-119, (öyk.)

Uğur, Fuat, “Cici/Yalnız Ruhlara Elma Şekeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.88-99, (öyk.)

Uğur, Fuat, “Kutsal Tiber Nehrine Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.124-132, (öyk.)

Uğur, Fuat, “Mercü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.115-121, (öyk.)

Uğur, Fuat, “Minnoş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.103-109, (öyk.)

Ulay, Faruk, “Direkleri Yenilenen Sokak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.94-96, (öyk.)

Ulay, Faruk, “Mevsim Salatısı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.118-128, (öyk.)

Ulay, Faruk, “Öznesiz Öykü ya da Tek Perdelik Operrata”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.29-32, (öyk.)

Ulay, Faruk, “Tanınmayan Ateşkes”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.112-116, (öyk.)

Unsworth, Barry, “İfigenya Hampstead’de”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.12-14, (öyk.)

Updike, John, “Doğal Renk”, (Çev. Betül Tarhan-Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.9-16, (öyk.)

Uşaklıgil, Halit Ziya, “İçecek Su”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.137-140, (öyk.)

Uyar, Tomris, “Kristin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.28-30 (öyk.)

Uyar, Tomris, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.144, (hbr.)

Uyar, Tomris, “Oyalayıcı Bir Şey Yazmaktansa, Kopkoyu Bir Karanlığı Yeğlerim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.31-37 (söyl.)

Uzell, Thomas H., “Öykü Düşünceleri Nasıl Oluşur”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.40-43, (d.)

Ümit, Ahmet, “Oyun Arkadaşı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.123-136, (öyk.)

Ünlü, Aslıhan, “Eve Dönenlerin Yazarı Wolfgang Borchert”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.89-95, (inc.)

Vajdaev, Victor, “Kara Karga ile Köstebek”, (Çev. Kemal Ateş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.13, (öyk.)

Vian, Boris, “Emekli”, (Çev. İnan Avcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.10-12, (öyk.)

Vian, Boris, “İtfaiyeciler”, (Çev. İnan Avcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.5-7, (öyk.)

Walker, Alice, “Gerçek Güney”, (Çev. Gökem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.72, (çöz.)

Wallace, David Foster, “Sonsuza Dek Yukarıda”, (Çev. Didem Kizen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.29-36, (öyk.)

Webster, Jane, “Örümcek”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.104-107, (öyk.)

Wells, H. G., “Çalıntı Basil”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.20-24, (öyk.)

Wesker, Arnold, “Mavi Kağıda Aşk Mektupları”, (Çev. Fatma Örmən), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.5-33, (öyk.)

Wilde, Oscar, “Usta”, (Çev. Ülkü Tamer), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.20, (öyk.)

Wilder, Thornton, “Savaş Gemisi”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.10-12, (öyk.)

Wilson, Astrid, “Pazar”, (Çev. Ali Sermet), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.110-112, (öyk.)

Wodehouse, P. G., “İlkbaharda Jeeves”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.18-31, (öyk.)

Woolf, Virginia, “Duvardaki İşaret”, (Çev. Recep Nas), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.46-52, (öyk.)

Woolf, Virginia, “Gölcüğün Büyüsü”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.8-9, (öyk.)

Woolf, Virginia, “Kew Bahçeleri”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimli), Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.22-27, (öyk.)

Woolf, Virginia, “Kurmaca Sanatı”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.11-14, (d.)

Woolf, Virginia, “Mavi & Yeşil”, (Çev. Rana Kahraman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.8, (öyk.)

Woolf, Virginia, “Miras”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.9-15, (öyk.)

Woolf, Virginia, “Mrs. Dalloway Bond Sokağı’nda”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.58-65, (öyk.)

Woolf, Virginia, “Üç Resim”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.33-36, (öyk.)

Wright, Austin M., “Kısa Öyküyü Tanımlama Üzerine: Tür Sorunu”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.19-26, (inc.)

Yadigar, Saliha, “Ah, Babalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.127-128, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “Akşamüstleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.123-125, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “Andaç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.119-124, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “Bir Aile Sofrası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.136-137, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “Bir Yazardan İki Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.84-85, (inc.)

Yadigar, Saliha, “Cahide’yi Anlamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.145-148, (öyk.)

Yadigâr, Saliha, “Cayır Cayır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.116, (öyk.)

Yadigâr, Saliha, “Dalga”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.116-118, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “İssız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.143-146, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “İki Çöp”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.110, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “İki Yazar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.98-99, (inc.)

Yadigar, Saliha, “İyi ama Tuhaf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.147-149, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “Kanat ve Diken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.143-144, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “Küllü Tepe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.145-146, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “Mecnuneddin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.139-140, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “Morun İsyani”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.146-148, (öyk.)

Yadigar, Saliha, “Suskunluk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.142-143, (öyk.)

Yalçın, Fazlı, “İnsan Sıcığında Üşümek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.114-119, (öyk.)

Yalçın, İrfan, “Altın Kartal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.59-62, (öyk.)

Yalçın, İrfan, “Ayaksesleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.10-12, (öyk.)

Yalçın, İrfan, “Boksör”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.50-53, (öyk.)

Yalçın, İrfan, “Düş Sokağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.57-60, (öyk.)

Yalçın, İrfan, “Güneşli Bir Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.47-49, (öyk.)

Yalçın, İrfan, “Kara Katır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.45-57, (öyk.)

Yalçın, İrfan, “Ölmüş Bir Devrimciye Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.41-43, (öyk.)

Yalçın, Murat, “Kısaltılmış Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.80, (öyk.)

Yalçın, Murat, “Kumkuma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.141-142, (öyk.)

Yalçın, Murat, “Parçalı Bulutlu Havalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.95-97, (d.)

Yalçın, Murat, “Üç Beş Dakikalık Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.138-140, (öyk.)

Yanikkaya, Zerrin, “Korkuyu Ararken: Oğuz Atay ve Korkuyu Beklerken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.28-31, (inc.)

Yarıcı, Doğan, “Zabit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.108-110, (öyk.)

Yasar, İzzet, “Çalışkan Ruhlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.71-77, (öyk.)

Yasar, İzzet, “Çukurbağ Chronicles”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.91-93, (öyk.)

Yasar, İzzet, “Doktor Mengele’nin Asistanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.75-78, (öyk.)

Yasar, İzzet, “Gerçeklerden Hoşlanmayan ve Onlara Hayali Tokatlar Atmaya Çalışan Bir Yazarım.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.29-30, (söyl.)

Yasar, İzzet, “Lahit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.93-98, (öyk.)

Yasar, İzzet, “Temiz Tarih”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.79-83, (öyk.)

Yaşacan, Durcan, “Anne Derdim Anneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.44-48, (öyk.)

Yaşacan, Durcan, “Ayakta Yarım Ayak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.59-64, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Aşkın Selamı Var”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.153-155, (kit. tan.)

Yaşar, Hürriyet, “Aylı Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.133-137, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Aynalara Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.155-156, (kit. tan.)

Yaşar, Hürriyet, “Bisiklet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.112-116, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Buluşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.140-143, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Despina’nın Gözyaşları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.152-153, (kit. tan.)

Yaşar, Hürriyet, “Dışarda Kar Vardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.92-95, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Domingo Garcia’dan Geriye Kalan Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.150-151, (kit. tan.)

Yaşar, Hürriyet, “Dünya Hali”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.118, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Düş Gölgesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.150-151, (kit. tan.)

Yaşar, Hürriyet, “Esendal: O Yumuşak Huylu, Anlatıcı Dedemiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.62-67, (inc.)

Yaşar, Hürriyet, “Evdeki Çıplaklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.92-95, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Hamal’ın Uşakları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.158-159, (kit. tan.)

Yaşar, Hürriyet, “Hayatın Bu Yakası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.154-156, (kit. tan.)

Yaşar, Hürriyet, “İki Kişilik...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.79, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “İnce ve Güzel”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.103-106, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Kakülüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.90-93, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Kaldık mı Şimdi Bilgisayara?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.146-149, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Kemal Tahir’in Tek Öyküsünde İpuçları: ‘Nam Uğruna’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.90-94, (inc.)

Yaşar, Hürriyet, “Kıyıda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.125-127, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Konuşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.137-141, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Ocakçının Röportajı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.134-137, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Öğretmenler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.107-111, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Öyküye Doğarken Hava Durumları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.149-154, (inc.)

Yaşar, Hürriyet, “Parende”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.152-154, (kit. tan.)

Yaşar, Hürriyet, “Saat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.122-128, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Sevgi Ekmektir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.156-57, (kit. tan.)

Yaşar, Hürriyet, “Sıcak Öğle”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.153-154, (kit. tan.)

Yaşar, Hürriyet, “Tek Öyküden Öyküye...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.74-83, (inc.)

Yaşar, Hürriyet, “Telsiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.89-93, (öyk.)

Yaşar, Hürriyet, “Yazyalnızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.156-157, (kit. tan.)

Yaşar, Hürriyet, “Yüzdeli Dedikodu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.95-98, (öyk.)

Yaşar, Hüseyin, “Kart”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.101-106, (öyk.)

Yaşın, Mehmet, “Benim Hikâyem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.67-69, (d.)

Yaşın, Mehmet, “Ne Anı, Ne Roman, Ne Deneme, Hepsi Hikâyedir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.129-131, (söyl.)

Yavaşlı, Aydoğan, “Çağdaş Yönsemelere Doğru”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.152-153, (d.)

Yavaşlı, Aydoğan, “Değişen Okur ve...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.88-89, (d.)

Yavaşlı, Aydoğan, “Evet Üzücü, Ama...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.148-149, (e.)

Yavaşlı, Aydoğan, “Islak ve Karanlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.100-102, (öyk.)

Yavaşlı, Aydoğan, “Okurlar... Yazarlar...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.122-124, (d.)

Yavaşlı, Aydoğan, “Onlar... Hikâyeleri... Biz...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.113-114, (d.)

Yazgan, Ayla, “Sesler ve Eller”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.106-108, (öyk.)

Yazıcı, Hüseyin, “Modern Arap Öyküsüne Bir Bakış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.5-14, (inc.)

Yazıcı, Mehmet Hakkı, “Büyük Öykülerin Gizi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.96-97, (d.)

Yazıcı, Yasemin, “Bruges’de Mevsim Dışı Düşler...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.105-110, (öyk.)

Yazıcı, Yasemin, “Unutulana Yazılı Çok Sesli Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.93-98, (d.)

Yazıcı, Yasemin, “Yabancınnın Gezi Düşleri Çalınan Taç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.113-121, (öyk.)

Yazıcı, Yasemin, “Yabancınnın Gezi Düşleri Frau Rosa ya da Pembe Hanım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.138-146, (öyk.)

Yazıcı, Yasemin, “Yabancınnın Gezi Düşleri; Dev’in Kalbinde Sanrılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.139-144, (öyk.)

Yazıcıoğlu, Sinem, “Duncan Mclean ve Kırık Bir Denizci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.103-104, (inc.)

Yerli, Coşkun, “Tabanca”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.90-91, (öyk.)

Yıldıran, Banu, “Ne Kadar da Güzeldir Gitmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.154-155, (kit. tan.)

Yıldıran, Banu, “Sahtekar Şırıltı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.151-152, (kit. tan.)

Yıldırım, İbrahim, “Melek’ten Sonra”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.62-70, (öyk.)

Yıldız, Ahmet, “Beşinci Katta Bir Pencere”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.98-104, (öyk.)

Yıldız, Ahmet, “Güvenlik Görevlisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.126-132, (öyk.)

Yıldız, Ahmet, “Kan Yoktu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.114-120, (öyk.)

Yıldız, Ahmet, “Zehir Zemberek Bir El e-mail”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.119-123, (öyk.)

Yılmaz, Duran, “Kışlak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.111-118, (öyk.)

Yılmaz, Eylem Handan, “İlk Maaş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.144-147, (öyk.)

Yılmaz, Eylem Handan, “Mavi Marmara”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.146-152, (öyk.)

Yolen, Jane, “Johanna”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.30-32, (öyk.)

Yumer, Hür, “Bir Arayışın Notları... Yazının Bir Ahlakı Vardır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.79-84, (d.)

Yurdal, Mehmet, “Kağıt Bardak, Kağıt Mendil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.156-157, (öyk.)

Yurdal, Mehmet, “Otello Kalesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.157, (öyk.)

Yurttaş, Hüseyin, “Bir Mahmut Özay Vardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.80-85, (değ.)

Yurttaş, Hüseyin, “Farklı Bir Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.46-50, (öyk.)

Yücel, Semih, “ ‘2. Va On’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.152-154, (öyk.)

Yücel, Şevket, “Arkadaş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.76-81, (öyk.)

Yücel, Şevket, “Canım Bir Şey İstiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.89-91, (öyk.)

Yücel, Şevket, “Yaşlanan Beygir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.153-155, (öyk.)

Yücel, Şükran, “Aşk da Ölü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.77-81, (öyk.)

Yücel, Şükran, “Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.92-99, (öyk.)

Yücel, Şükran, “Ses”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.78-84, (öyk.)

Yücel, Tahsin, “Benim İçin Yazın, Bireyden Bireye Bir İletişimdir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.23-37, (söyl.)

Yücel, Tahsin, “Orhan Kemal ve Sait Faik Gibi Yazarların Sayısı Dünya Yazınında da Çok Fazla Değildir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.118-124, (söyl.)

Yücel, Tahsin, “Yapıt”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.14-22, (öyk.)

Yüksel, Kadir, “Dimma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.112-115, (öyk.)

Zeka, Necmi, “Aynın Kırk Öyküsü Varmış, Hepsi de...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.86-90, (öyk.)

Zeka, Necmi, “Cem Erdem mi? Boş Geç!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.114-116, (öyk.)

Zeka, Necmi, “Kim Demiş? Bir Editör!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.110-112, (öyk.)

Zilinskaite, Vjtaute, “Küçük Ağaç Ördek”, (Çev. Kemal Ateş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.10-12, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Ayçelen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.57-60, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Blacktown Market”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.118-125, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Canım Annemciğim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.34-43, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Erkeğin Sesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.29-45, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Eskiden Kuşların Ötmediği Bir Yerdî”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.97-103, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Garson Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.98-103, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Kahraman Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.56-58, (çöz.)

Ziyalan, Nihat, “Keman Solo”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.65-68, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Küsük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.58-62, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Öykünün Hayatımızdaki Yeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.32-36, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Severim Pazartesileri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.142-147, (öyk.)

Ziyalan, Nihat, “Yılan Kalesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.61-72, (öyk.)

Zuniga, Juan Eduardo, “Çingene”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.43-44, (öyk.)

Zuniga, Juan Eduardo, “Dünyanın Son Günü”, (Çev. Özgür Baydar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.24-30, (öyk.)

Zuniga, Juan Eduardo, “Gül”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.44-45, (öyk.)

C.3. Türlerle Göre Dizin

C.3.1. Açık Oturum

İmzasız, “Bizi Buluşturan Edebiyat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.13-26, (Açık Oturum)

Doğan Kitap’ın CNR Uluslararası Kitap Fuarı’nda 14 Aralık 2002’de düzenlediği panelin katılımcıları Feridun Andaç, Hulki Aktunç, Selim İleri ve Nedim Gürsel’dir.

Adam Öykü dergisinin ilk eserleri ödülleriyle karşılanmış ve aynı kuşağa ait üç yazarın konuşmacı olduğu bu açık oturumu yazıya aktararak vermekteki amacı üç yazarın o ortamdaki buluşmalarını bugüne taşıyarak okura taşımaktır.

Açık oturumda katılımcılara sorular yönelterek oturumu yönlendiren – moderatör- Feridun Andaç’tır. İzleyicilerin sorularına da yer verilen açık oturumda üç yazarımızın ilk eserlerinden yetiştikleri dönemdeki yayın dünyasına, günümüzün reklam ağırlıklı dünyasından edebiyatımızın dil, tanıtım gibi problemlerine kadar geniş bir konu yelpazesi üzerinde durulmuştur.

C.3.2. Anı

Güngör, Necati, “Yörük Hikâyecinin Ölümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.104-106, (Anı)

Necati Güngör, Antalya’daki bir programda tanıdığı Antalyalı Duran Yılmaz’ın 1995’in Kasım ayında Almanya’da yaşamını yitirmesi üzerine kaleme almıştır. Necati Güngör, Duran Yılmaz’ın şahsında, tanınmadan yitip giden değerlerimize dikkat çekmek istemiştir.

Necati Güngör, “Yörük Hikâyeleri” ve “Kadın Korkusu” isimli iki öykü kitabı bulunan Duran Yılmaz’ın yerelliğinin, onun en büyük engeli olduğunu söyler.

Cevat, Ahmet, “Kemal Ahmet Hakkında Bir Yazı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.123, (Anı)

Ahmet Cevat bu hatırasında Ahmet Kemal’in yayın evleri tarafından emeği anlaşılmayan biri olduğunu açıklamaya çalışır. Ahmet Cevat’a göre, Ahmet Kemal’in çalıştığı ne “Yarın” gazetesi ne “Halk Dostu” gazetesi ne de “Haber” gazetesi ona hak ettiği değeri vermemişlerdir.

Uzun zaman işsiz kalan Ahmet Kemal aç, uykusuz gecelerin ardında –alkol bağımlısı olmasının da tetiklemesiyle- vereme yakalanmış ve vefat etmiştir.

Ahmet Cevat bir vefa borcu olarak gördüğü Ahmet Kemal'in öykü kitabını bastırma işini de yaptığını hatırasında dile getirmiştir.

Baykurt, Fakir, “Nezihe Meriç/Gecede Bir Kuş Gibi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.19-24, (Anı)

Nezihe Meriç ve eşi Salim Şengil Nazım Hikmet'in bütün eserlerini yayımlamak istemektedirler. Bu çerçevede “Nazım Hikmet, Bütün Yapıtları I”i basarlar. Bu kitap basıldıktan sonra Nezihe Meriç komünizm propagandası yaptığı gerekçesiyle ceza alır, cezanın Yargıtay tarafından da onaylanması sonucu Nezihe Meriç uzun süre gizlenir. Nezihe Meriç'in tek bir umudu vardır: Ecevit'in af çıkaracak olması. Nitekim af çıkarılır ve Nezihe Meriç ceza almaktan kurtulur.

Fakir Baykurt, bu anısında yukarıda bahsettiğimiz sürecin yaşandığı günlerde bir akşam Nezihe Meriç'le karşılaşmalarını anlatmıştır.

Kabakçioğlu, Güngör, “Bir Mask'ın Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.40-41, (Anı)

Güngör Kabakçioğlu bu anısında 1954 yılında Bedri Rahmi Eyuboğlu'nun atölyesinde öğrenci olduğu yıllarda Bedri Rahmi ile onun öğrencisi Fatin Yılmaz'ın Sait Faik'in maskını almalarını ve bu maskın Sait Faik Müzesine zorlu bir çalışmadan sonra verildiğini açıklamaktadır.

Meriç, Nezihe, “Çavlanın İçinde Sessizce 2”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.50-57, (Anı)

Nezihe Meriç, Fakir Baykurt'un Adam Öykü'nün dördüncü sayısında kendisi ile ilgili aktardığı anısında kullandığı birtakım ifadelerden rahatsız olduğundan bu anısını Adam Öykü'de yayımlatma ihtiyacı duymuştur.

Nezihe Meriç 12 Mart döneminde Nazım Hikmet'in eserlerini toplu basma girişiminin ve solculara yapılan baskıya istinaden İsmet İnönü ile görüşme taleplerinin iki yıl ceza almasına neden olduğunu söyler. Nezihe Meriç, bu iki yıllık süre içinde Fakir Baykurt'un anlattığı gibi her gece bir evde yatmak zorunda kalmadığını, bir arkadaşının evinde kızıyla birlikte kaldığını aktarır. Ayrıca Fakir Baykurt'un ifade ettiği gibi yazmaya ara vermediğini tüm hızıyla yazmaya devam ettiğini de yazdığı eserleri sayarak ortaya koyar.

Nezihe Meriç, Fakir Baykurt'un aktardığı anıda yer alan diyalogların ve kullanılan üslubun kendisine ait olmadığını, sırf bu tarz yanlış aktarımlardan dolayı anılarını yazacağını, Valik Dergisi'nde yayımlatacağını söyler.

İnce, Özdemir, “Gördüğünü Kitaba Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.67-80, (Anı)

Özdemir İnce, Fransa’da ortak bir kitapta yayımlanmak için ısmarlama olarak yazdığını söylediği bu yazıda küçüklüğünden beri düşlerinde büyüyen Paris’i anlatmıştır. Özdemir İnce, 1965-1966 yılında burslu olarak gittiği Paris’te yaşadığı sıkıntıları, bohem hayatı, edindiği dostları ve bunların kimi şiirlerine yansımalarını anlatmıştır.

Gümüş, Semih, “Arkadaşımız, Orhan Barlas...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.105, (Anı)

Semih Gümüş, 30 Kasım 1999’da hayata gözlerini yuman Orhan Barlas’la Adam Yayınları’nda son iki üç yıl içinde her çarşamba yaptığı sohbetlerden aldığı lezzeti ve Barlas’ın hassas olduğu kimi noktaları aktarmaktadır.

Brown, George Mackay, “Köyde Geçen Çocukluğum”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.24-26, (Anı)

Brown, Orkney’de bulunan ve varlığını denize borçlu olan Stromness kasabasındaki işlek limandan, hapishaneyi andıran ilkokuldan, çiftlik insanların soylu cömertliğinden, babasıyla yaptığı kır yürüyüşlerinden ve Lammas panayırından söz etmektedir.

Yazı, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Akbal, Oktay, “Yıl 1946’ydı...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.20-21, (Anı)

Oktay Akbal 1946 yılında CHP’nin seçimleri kazanması, Genç Yazarlar Derneği’ni kurma girişiminin başarısızlıkla sonuçlanmasını ve o dönemdeki kimi yazarlarla ilişkisi gibi önemli olayları anlatmıştır.

Ceyhun, Demirtaş, “Öykü Çılgını Bir Gençlikte Gençliğim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.66-80, (Anı)

Demirtaş Ceyhun’un Dünya Kitapları’nın “Seçme Öyküler” dizisinde yayımlanacak “Seçme Öyküler” kitabından alındığı belirtilen yazıda Demirtaş Ceyhun kendisiyle yapılan söyleşilerden yazdığı öykülere ve inceleme yazılarına değin geniş bir perspektifte öykü anlayışı, 12 Eylül askeri darbesinin gerek kendisi gerekse de diğer yazarlar üzerinde bıraktığı etkiler ve Mustafa Kemal’in dil devrimi gibi konularda fikrini beyan etmiştir.

C.3.3. Bibliyografya

İmzasız, “Başlangıcından Bugüne Türk Öykü Kitapları Zamandizini”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.131-146, (Bibliyografya)

Adam Öykü Dergisi tarafından hazırlanan bu bibliyografya da 1975’e kadarki öykülerle ilgili dizin için Türk Dili dergisinin “Türk Öykücülüğü Özel Sayısı”nda yayımlanan dizin esas alınmış, 1975 sonrası öykü dizini ise Adam Öykü Dergisi tarafından hazırlanmıştır.

Semih, Mehmet, “Başlangıcından Bugüne Mizah Öyküsü Kitapları Zamandizini”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.148-151, (Bibliyografya)

Mehmet Semih 1918’den 1995’e kadar yayımlanan mizah öyküsü kitaplarını zamandizinsel olarak vermiştir.

Barbarosoğlu, Nalan, “1998’de Yayımlanan Öykü Kitapları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.146-151, (Bibliyografya)

Bu bibliyografyada 1998’de yayımlanan öykü kitaplarının yayın evleri, sayfa sayıları, kitaplardaki öykü adları ve yazarların kaçınıcı öykü kitapları olduğu gibi bilgiler verilmektedir.

Bu açıklamalı bibliyografyada otuz altı öykü kitabının yayımlandığı belirtilmiştir.

Barbarosoğlu, Nalan, “Kitaptan Kitaba Dolaşan Öykü 2001’de Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.143-154, (Bibliyografya)

Nalan Barbarosoğlu yirmi biri ilk kitap olan toplam kırk sekiz öykü kitabının 2001’de okurla buluştuğunu ifade ederek bu kitapların açıklamalı kaynakçalarını vermiştir.

C.3.4. Çözümleme

İleri, Selim, “Köpük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.71-76, (Çözümleme)

Selim İleri, Tomris Uyar’ın “Köpük” isimli öyküsünü çözümlediği bu yazısında söz konusu öykünün magazin öykülerini çağrıştıran bir girişle başladığını, daha sonra özellikle seçilen geyik başı, doldurulmuş ölü hayvanlar ve kırılğan kristalle okuyucunun korku hikâyesi atmosferine girdiğini ifade eder. Sinematografik anlatımın da yer aldığı “Köpük” öyküsünü Selim İleri, “gerçek bir başyapıt” olarak değerlendirmektedir.

İleri, Selim, “Mahalle Kahvesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.15-20, (Çözümleme)

Selim İleri, Sait Faik Abasıyanık'ın “Mahalle Kahvesi” adlı öyküsüyle ilgili birtakım çözümlemelerde bulunur. Selim İleri'ye göre bu öykü belirsizlikler, bulanıklıklar içinde yaşanan bir trajedi yığındır.

Selim İleri, Sait Faik'in kendisi olup olmadığı belirsiz bir anlatıcının olduğu bu öyküde Sait Faik'in tiyatroculuk anlatıma da başvurduğunu öne sürer.

Selim İleri, öykünün son bulmadığını, okurun zihnini meşgul eden birtakım sorularla baş başa bırakıldığını söyler.

İleri, Selim, “Kalinikhta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.42-47, (Çözümleme)

Selim İleri, Sait Faik'in hayli kısa olan bu öyküsünden hareketle yazarın sürrealistlerden etkilendiğini, öyküde yazarla anlatıcının özdeşleştiğini ve yazarın büyük insanlık ülküsüne, bir kardeşlik ütopyasına doğru yol aldığını ifade etmektedir.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Füzulan Okuması: ‘Gül Mevsimidir’ Ya Da Bir Tutku Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.131-136, (Çözümleme)

Nedret Tanyolaç Öztokat, çözümlemesinde Füzulan'ın “Gül Mevsimidir” öyküsüyle ilgili şu tespitlerde bulunur:

Öyküde anlatımı iki anlatıcı üstlenmiştir. Bunlardan ilki öznel özellik gösteren, kişisel gözlemlere dayanan Mesaadet Hanım'ın anlatımı. İkincisi ise nesnel nitelik gösteren üçüncü tekil kişi anlatımıdır. Öykünün değişik bölümlerinde bazen birinci anlatı kapsayan, ikincisi kapsanan olurken bazen de tam tersi bir kapsayan/kapsanan durumu ortaya çıkmaktadır.

Mesaadet Hanım'ın anlatıcı olduğu bölüm iki alt bölümde karşımıza çıkmaktadır. Birinci bölüm Mesaadet Hanım'ın İzmir'de geçen çocukluk ve gençlik yılları iken ikinci bölüm ise evli bir kadın olarak hayatını geçirdiği İstanbul yıllarıdır. Bu iki farklı uzamdaki Mesaadet Hanım'lar tamamen ayrılmış durumdadır. İzmir'de sevdiği insana saf duygularla bağlı bir Mesaadet Hanım varken İstanbul'da mutsuz bir yaşam ve fattan bir kadın vardır.

Bu öyküde iç içe geçmiş anlam katmanları bulunur: sevda öyküsü, bir dönemin ve sınıfın yaşayış biçimi, kahramanın yaşadığı bireysel dönüşüm.

Ezber, S. Gökçen, “Mrs. Charles'ın Kadın Duyarlılığına Katılmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.34-36, (Çözümleme)

Gökçen Ezber, Elizabeth Bowen'ın 1929 yılında yazdığı “Charles'a Katılmak” adlı öyküsünü Beyaz Ev'de yaşayan anne, üç kız kardeş, Mrs. Charles ve Polyphemus” adlı kedi arasındaki ilişkileri merkeze alarak çözümlemiştir.

Walker, Alice, “Gerçek Güney”, (Çev. Gökem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.72, (Çözümleme)

Alice Walker, güneyden çıkmış ilk büyük çağdaş yazar olarak gördüğünü söylediği O’Connor’ın öykülerindeki kişileri çözümlemiştir.

Alice Walker, O’Connor’ın öykü kişilerinin miskin, çirkin, dar kafalı, ateist olmalarının; aşırı ırkçı, kendilerini beğenmiş tavırları ve kaba saba portrelerinin her zaman hoşuna gittiğini de belirtir.

Yazı, Gökem Bodur tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Ezber, Gökçen, “Demir Grisi Saçlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.32-36, (Çözümleme)

Gökçen Ezber, William Faulkner’ın “Emily İçin Bir Gül” öyküsünü çözümleyerek öyküde Emily’nin saçları için yapılan “demir grisi” benzetmesine dikkat çeker. Gökçen’e göre farklı çağrışımları olan “demir” sözcüğü Emily’nin sağlam karakteri ve kendini topluma birey olarak kabul ettirmesi ile açıklanabilir.

Olmas, Marga Mansilla, “Beyaz Fil Tepeler Üstüne”, (Çev. Gökem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.19-21, (Çözümleme)

Marga Mansilla Olmas, Hemingway’in “Beyaz Fil Tepeler” öyküsünü anlatımı, dili, konusu ve ağırlıklı olarak karakterleri açısından çözümlemiştir.

Ziyalan, Nihat, “Kahraman Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.56-58, (Çözümleme)

Nihat Ziyalan, Cemil Kavukçu’nun “Yalnız Uyuyanlar İçin” adlı öyküsünün kahramanı Kahraman Bey’in takıntılarını anlamak ve kişiliğini öğrenmek için bir okur olarak metnin içinde zihinsel olarak dolaşma yöntemiyle çözümleme yapmıştır.

Aslankara, M. Sadık, “Ester ile Roza”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.133-136, (Çözümleme)

M. Sadık Aslankara, bu sayının “Unutulmaz Öyküler” bölümünde Oktay Akbal’ın 1951 yılında yazıp 1953 yılında yayımladığı “Ester ile Roza” adlı öyküsünü çözümlemiştir.

Aslankara öykünün her sayfada açılan bir bohça havasında olduğunu ve farklı bakış açılarını barındırdığını bu iki özelliğin de öyküyü unutulmaz kıldığını ifade eder.

Aslankara, M. Sadık, “Vapur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.76-79, (Çözümleme)

M. Sadık Aslankara, Leyla Erbil’in “Gecede” adlı öykü kitabından “Vapur” öyküsünü (1968 yılında yayımlanmış) çözümlediği yazısında bu öykünün hem biçim

hem de biçem açısından Leyla Erbil öykücülüğünün hemen hemen tüm özelliklerini barındırdığını söyler.

Aslankara, M. Sadık, “Özsu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.48-51, (Çözümleme)

Aslankara kadın varlığı, ev içleriyle ya da özgülenmiş öteki ortamları ve sevinçlerle sarmalanmış iyimser özle herkesten farklı bir duruş sergilediğine inandığı Nezihe Meriç öyküleri arasından “Özsu”yu çözümlemiştir.

Aslankara, 1953 yılında yayımlanan bu öykünün Meriç öykücülüğünün yukarıda saydığımız üç özelliğine de örneklik teşkil ettiğini ve bu yüzden bu öyküyü seçtiğini ifade eder.

Aslankara, M. Sadık, “Penceredeki Işık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.130-133, (Çözümleme)

M. Sadık Aslankara bu sayının “Unutulmaz Öyküler” bölümünde günümüzden yetmiş yıl önce ilk öykülerini yayımlamış olan Salim Şengil’in “Pencereli Işık” adlı öyküsünü çözümlemiştir.

Aslankara, bu öyküyü Salim Şengil’in öykücülüğünü daha iyi yansıttığı için seçtiğini belirtir.

Aslankara, M. Sadık, “Karşılaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.125-128, (Çözümleme)

M. Sadık Aslankara, derginin bu sayısının “Unutulmaz Öyküler” bölümünde Peride Celal’in “Karşılaşma” öyküsünü çözümlemiştir.

Aslankara, bu öyküyü unutulmaz kılan özelliğin öykünün hem kısa öykü hem de kısa oyun gibi okunabilirliği olduğunu söyler.

Şahin Gümüş, Seval, “Tamamlanmamış Bir Tasarım Kahramanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.42-45, (Çözümleme)

Seval Şahin Gümüş yazısında, Hasan Ali Toptaş’ın çeşitli anlatım düzlemlerine sahip “Org” öyküsünü barındırdığı tüm anlatım düzlemlerinin tamamlanmamış olması ve 90’lı yılların toplumuna simgesel bir eleştiri barındırması yönüyle çözümler.

Savcıhoğlu, Nida Nevra, “Yabancınnın Taklidi Olmaz!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.15-19, (Çözümleme)

Savcıhoğlu, Yusuf Atılgan’ın “Bodur Minareden Öte” öyküsünü Tahir Alangu’nun bize yabancı olmadığını savunduğu “yabancılaşma sorunu” çerçevesinde çözümlemiştir.

Sertel, Yasemin Güniz, “Anne Nasihati”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.62-63, (Çözümleme)

Yasemin Güniz Sertel, Jamaika Kincaid'in deneysel çalışmalarından biri olan tek cümlelik uzun bir monologdan oluşan "Kızım" isimli öyküsünü çözümlemiştir.

Özgeç, Mukadder Haydari, "Bir Okuma: Lermontov'u Ben Öldürmedim", Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.98-100, (Çözümleme)

Mukadder Haydari Özgeç, Turgut Çeviker'in "Lermontov'u Ben Öldürmedim" öyküsünü sinema salonundan Beyoğlu'nda bir sokağa açılan uzamsal değişim ve uzam-kişi ilişkisi açısından inceler.

Erbarıştıran, Tufan, "Öykülerde Renkler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.101-105, (Çözümleme)

Son dönemlerde düşsel, fantastik veya kurgu ağırlıklı öyküler yazıldığından ve toplumcu anlayışa yakın yazarların sayıca azalmasından yakınan Tufan Erbarıştıran, yeni dönem öykücülerimizden Vicdan Efe'nin "Sen de Topla Düşlerini" isimli kitabındaki "Sıtkı Amca" öyküsünü renk açısından ele alıp inceler.

Sertel, Yasemin Güniz, "Edebiyatta Kuşak Farklılığı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.28-32, (Çözümleme)

Yasemin Güniz Sertel, Grace Paley'in iç içe geçmiş üç öyküden oluşan "Babamla Sohbet" öyküsünü postmodern öykü tarzını savunan genç kadın yazar ile onun klasik öykü anlayışını benimseyen yazar babası arasındaki tartışmalardan hareketle "kuşak farklılığı" açısından çözümler.

C.3.5. Değini

Suda, Orhan, "Gerekli Bir Düzeltme", Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.109-110, (Değini)

Bu yazı, Necati Güngör'ün Adam Öykü Dergisi'nin ikinci sayısında yayımlanan "Yörük Hikâyecinin Ölümü" başlıklı hatırasına istinaden yazılmıştır.

Yazıda Orhan Suda, Necati Güngör'ün Duran Yılmaz ile ilgili iyi araştırma yapmadığını, Duran Yılmaz'ın "Yeni Adımlar" dergisinin 1975 yılında düzenlediği Sabahattin Ali Öykü Yarışması'nda birincilik ödülü aldığını dile getirir. Orhan Suda, Duran Yılmaz'ın "Kışlak" öyküsüyle aldığı birincilik ödülünden sonra Duran Yılmaz'la defalarca mektuplaştığını da -mektuplardan alıntılar yaparak- söyler.

İmzasız, "Öykü İçin Neler Dediler?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.151, (Değini)

Daha önceki sayılarda bulunmayan "Öykü İçin Neler Dediler?" başlıklı yeni bölümde Fethi Naci ve Asım Bezirci'ye ait iki yazı bulunmaktadır.

Asım Bezirci'nin yazısında "Akis" dergisinin Vüs'at Bener'in "Yaşamaz" öyküsü ile ilgili yazılan eleştirinin en uzun, en kötü ve en sorumsuz eleştiri olduğu ifade edilmiştir.

Bezirci, "Akis" dergisinin daha önce Fazıl Hüsnü Dağlarca için de böyle bir eleştiri yazısı yayımlattığını hatırlatmakta ve "Yaşamaz"la ilgili yapılan eleştiriye cevap vereceğini söylemektedir.

Fethi Naci'nin yazısında ise bir otobüs yolculuğunda şoförün uyumasını önlemeye çalışan bir yolcunun anlatıldığı "Uyku" öyküsünün Sabahattin Ali öykücülüğünde bir dönüm noktası olduğu ifade edilmektedir.

İmzasız, "Öykü İçin Neler Dediler?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.154, (Değini)

Vedat Günyol'un "Bir Komando Tutumu..." ve Ahmet Hamdi Tanpınar'ın "Hüseyin Rahmi'nin Mizahı" olmak üzere iki yazı mevcut. Birinci yazıda Vedat Günyol, Sait Faik'i devrimci olmadığı, Türkiye halkının uyanmasına engel olduğu ve burjuva olduğu gerekçesiyle eleştiren çevreleri sert bir şekilde eleştirir. İkinci yazıda ise Ahmet Hamdi Tanpınar, Hüseyin Rahmi'nin mizahı psikolojiyle birlikte ele alması ve felsefi mülahazalardan vazgeçmesi durumunda daha başarılı olacağını ifade eder.

İmzasız, "Öykü İçin Neler Dediler?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.153, (Değini)

Bu bölümde iki yazı var: Birinci yazı Attila İlhan'ın Haldun Taner'in yazdıkları ile ilgili değerlendirmelerini içerir. Attila İlhan, Taner'in dokuz öyküden oluşan kitabının gelişigüzel şeylerden ibaret olduğunu söyler.

İkinci yazı, Saadet Timur'un kendi öykü anlayışıyla ilgili değerlendirmesini içerir.

İmzasız, "Öykü İçin Neler Dediler?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.147, (Değini)

Rauf Mutluay "Hikâyeden romana..." adlı yazısında Halit Ziya'nın Ferhunde Kalfa, Hasan Hüseyin Efendiler, Salim Hoca'nın kızı Şerife gibi öykü kahramanlarının öykülerini romanın sınırlarına göre genişletilebileceğini ifade eder.

Mehmet H. Doğan "Nazım'ın Öğrencisi..." başlıklı yazısında Orhan Kemal'in hikâyeciliği, insanlığı ve yoksulluğunun "Nazım'ın öğrencisi" ve "komünist" yakıştırmalarından sonra geldiğini, Orhan Kemal'in işçi arkadaşlarıyla kurduğu dostluğa imrenerek baktığını ifade eder.

Kabacalı, Alpay, "Sarı Defterler Arasından Çıkan 'Zeytinlik' Öyküsü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.13, (Değini)

Alpay Kabacalı, bu yazısında Yaşar Kemal'in kendisine gençliğinde derlediği halk edebiyatı ürünlerinin bir kısmını kapsayan sarı defterlerini armağan ettiğini, bu

defterlerin “Sarı Defterdekiler” başlığıyla yakında yayımlanacağını ve bu yazılar arasında Yaşar Kemal’in ilk öyküsü “Zeytinlik” i bulduğunu ifade eder.

Gümüş, Semih, “Dergilerde Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.154-158, (Değini)

Semih Gümüş’ün hazırladığı bu bölümde yaklaşık yedi sekiz dergide öykülerin ne derece yayımlandığı, dergilerin hangi konularda yoğunlaştığı gibi saptamalarda bulunmaktadır.

Adam Öykü Dergisi’nin kısa kısa öyküyle ilgili yayımlanan on ikinci sayısı hakkında Enis Batur’un Cumhuriyet gazetesinin kültür sayfalarında yayımlanan eleştirel nitelikteki yazısına cevap verilmektedir.

Yukarıda zikredilen hususun dışında “Kuram” dergisinin 14. Sayısında Borges öykücülüğüyle ilgili Alastair Reid’in yazısına, Orhan Koçak’ın yayın yönetmeni olduğu “Virgül” dergisinin yetmiş iki sayfalık ilk sayısında sadece bir öykü kitabından söz edilmiş olunmasının üzüntü verici oluşuna, “Çağdaş Türk Dili” dergisinin son sayısının öykü özel sayısı olarak çıkarıldığına ve Erdal Öz’ün Türkçenin doğru kullanılmamasından ötürü Varlık dergisinin “Ustaların Seçtikleri” bölümü için gönderilen hiçbir öyküyü beğenmeyişine de değinilmektedir.

Gümüş, Semih, “Dergilerde Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.154-156, (Değini)

“Dergilerde Öykü” bölümünü “Adam Öykü”nün okurlarıyla arasındaki bir iletişim köşesi olarak gördüğünü ifade eden Semih Gümüş, derginin on birinci sayıya kadar aynı çizgiyi devam ettirdiğini, “Kısa Kısa Öykü” özel sayısından sonra satışların yüzde seksen beş arttığını, sonraki sayıda ise bu artışın -on birinci sayıya oranla- yüzde otuz beş düzeyinde olduğunu söyler.

Semih Gümüş, bu bölümün “Nerdesin Ömer Ateş?” alt başlığında Haydar Ergülen’in Varlık dergisinin 1988 sayısında arkadaşı Ömer Ateş’le uzun zaman görüşmediği konulu yazının etkisiyle birlikte “Yarın” dergisi yazı kurulunda çalıştıkları Ömer Ateş’le ilgili anısını anlatmaktadır.

Semih Gümüş, “Adam Öykü” dergisi ve “Cumhuriyet” gazetesinde yazışmalarla tartışmaları süren Aydoğan Yavaşlı ve Selim İleri arasındaki tartışmanın tatlıya bağlandığını ifade ederek, Orhan Kemal’in daha çok okunması için öykülerinden yapılacak bir seçkinin okurla buluşturulmasının etkili olacağını düşünür.

“Fayton Öykü” dergisinin çıkışını muştulayan Semih Gümüş, dergi yöneticilerine öykülerin sıralamasında öncelikle tanınmış usta yazarlara daha sonra da yeni öykücülere yer verilmesinin daha doğru olacağı önerisinde bulunur.

Basbanes, A. Nicholas, “Gilchrist Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.117, (Değini)

Basbanes, Ellen Gilchrist'in sözlerinden hareketle öykü yazarlığına yönelişini, yazma biçimini, öykülerindeki Rhoda Katherine Manning karakteriyle ilgili düşüncelerini yansıtmıştır.

Borges, Jorge Luis, "Edgar Allan Poe", Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.5, (Değini)

Edgar Allan Poe'nun alkol ve nevrozlarla geçen yaşamı kısaca anlatılmıştır.

İmzasız, "Benim Adım Sherlock Holmes.", Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.6, (Değini)

Ana Britannica'nın "Sherlock Holmes" maddesinden alıntı yapılmıştır. Alıntılanan yazıda Poe'nun Auguste Dupin tiplmesi ile Doyle'un yeni karakteri arasındaki bağa da değinilmiştir.

Gürsel, Nedim, "Bir Açıklama", Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.120, (Değini)

Nedim Gürsel, Adam Öykü'nün yirmi üçüncü sayısında Semih Gümüş'ün yaptığı söyleşide Orhan Koçak'ın isim vermeden eleştirdiği kişinin kendisi olduğunu belirtip Koçak'ın eleştirilerine cevap vermektedir.

Özer, Sevinç, "12+1 Yalan: Çağdaş Bir Fabliaux Nasıl Yazılır?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.94-95, (Değini)

Sevinç Özer, ortaçağın fazla ciddi epik konularına, azizlerin yaşamlarına ve saray aşklarına duyulan tepki nedeniyle ortaya çıktığını söylediği Fabliau (şiir-öykü türü) türünü ve çağdaş bir Fabliau yazarı olan Aleksandros Adamopoulos'un bu türü ne şekilde kullandığını açıklamıştır.

Akman, Hale, "Truman Capote", Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.38-40, (Değini)

Hale Akman, Truman Capote'nin öykücülüğüne kısaca değinmiş ve yazarın kendi kendisiyle röportaj tarzında yayımladığı yazılarından korkularını ve inancını sorguladığı bölümü alıntılanmıştır.

Fuat, Memet, "Yeni Çeviriler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.58-66, (Değini)

Memet Fuat, Dost Körpe'nin Edgar Allan Poe'nun bütün öykülerini çevirme düşüncesini ifade ederken daha önce kendisinin yaptığı çevirileri görmeden "eski bir çeviri" diye nitelemesi üzerine Adam Öykü dergisinde çıkan "Geveze Yürek" ve "Bir Gece Ağacı" öykülerinin çevirileri ile daha önce Adam Yayınları için kendisinin yaptığı çevirileri karşılaştırır. Memet Fuat karşılaştırma sonucunda yıllar önce yapılan bir çeviri ile günümüzde yapılan çeviri arasında pek fazla bir fark olmamasından Türkçenin arınma yolundaki çalkantılarını atlattığı fikrine varır.

Memet Fuat yazısında, yapılan alıntılarda dikkatli olunması gerektiği üzerinde de durur.

Karabulut, Özcan, “Öykü Dergilerinden Öykü Günlerine Öykünün Yaşamımızdaki Yeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.98-109, (Değini)

Özcan Karabulut doksanlı yıllarda öykü alanındaki hareketliliğe, öykü dergilerinin bu hareketlilikteki katkısına ve Ankara Öykü Günleri ile 14 Şubat Dünya Öykü günü gibi çalışmaların amaçlarına değinmiştir.

Aslankara, M. Sadık, “Anlamca Ankara Öykü Günleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.110-113, (Değini)

M.Sadık Aslankara öykücülüğümüze nefes aldırın ve amacına ulaşın bir etkinlik olarak gördüğü Ankara Öykü Günleri’ne nitelik, evrilim ve işlevsellik bağlamında değinmiştir.

Yurttaş, Hüseyin, “Bir Mahmut Özay Vardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.80-85, (Değini)

Hüseyin Yurttaş, yalın olmayı seçtiğini ve öykülerindeki dilin bugün bile rahatlıkla okunabilecek durulukta olduğunu söylediği Mahmut Özay’ın ölümünden sonra iki cildi bulan öykülerini bir araya getirme serüvenini anlatmıştır.

C.3.6. Deneme

Yumer, Hür, “Bir Arayışın Notları... Yazının Bir Ahlakı Vardır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.79-84, (Deneme)

Hür Yumer bu yazısında dost, sevmek, yalnızlık, çocukluk-yaşlılık gibi kavramlar etrafında konuşur. Öykü ve yazı kavramlarını da açıklamaya çalışan Yumer, Sait Faik ve Baudelaire’i mukayese eder. Ona göre iki yazar da edebiyatın içinde tutsak kalmaz. Bu yazarlar her türlü iç burukluklarına rağmen hayatın içinde gezen, dolaşan, yiyen, sevişen insanlardır.

Derginin bu sayısında, 1994 yılında aramızdan ayrılan Hür Yumer’in “Ahdımvar” öykü kitabının 1996 Cevdet Kudret Öykü Ödülü’ne layık görülmesi ve bu amaçla düzenlenen törene de değinilmektedir.

Selimoğlu, Zeyyat, “Kısa Öykü Deyince...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.10-12, (Deneme)

Zeyyat Selimoğlu kısa öyküyü küçümseyenlere, kısa öykünün okuyucunun zihninde etkin sahneler bıraktığını Türk öykücülerinden ve yabancı öykücülerden örnekler vererek gösterir. Orhan Kemal’in “Bir Kadın”, Sait Faik’in “Sinağrit Baba”, Heinrich Böll’ün “Bıçaklı Adam”, Boris Vian’ın “Karıncalar” öyküsü bu tarz öykülerdendir.

Cortazar, Julio, “Öykü ile Yakın Çevresi Üstüne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.38-45, (Deneme)

Julio Cortazar, Horacio Quiroga'nın "Kusursuz Öykücü için On Buyruk" isimli yazısında özellikle onuncusunu kendisine yakın hissettiğini söyler. Bu onuncu maddede öykünün, içlerinden biri olabileceğiniz dar bir çevrenin, ufacak bir grup öykü kişinin ilgisini çekecek şekilde anlatılması ile ilgilidir.

Cortazar "dar çevre" kavramını "küresellik" olarak adlandırır. Bu küresellik öykünün kapalı biçimini tanımlar.

Kısaöykü ile roman ve uzun öykü arasındaki en önemli fark kısaöykülerde en az sayıda ögenin en etkili biçimde kullanılması ve saate karşı yarışılmasıdır.

Cortazar iyi öykünün yazarından koparak özerkliğini kazanması gerektiğini ve iç gerilime sahip olması gerektiğini de ifade eder.

İleri, Selim, "Bazı Etkilenmeler Üzerine", Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.77-82, (Deneme)

Selim İleri, Adam Öykü Dergisi'nin dördüncü sayısında Timour Muhidine'le gerçekleştirilen konuşma üzerine Türk öyküsünde ve kendi kuşağında birtakım etkilenmelerin olduğunu iddia eder.

Selim İleri; Yakup Kadri, Halide Edip, Reşat Nuri'nin ideolojik davranmış olmalarından ötürü Timour Muhidine tarafından modern öykücülüğün dışında tutulmaları fikrine sıcak bakmaz. Selim İleri zikrettiğimiz üç ismin Cumhuriyet'in kuruluşunda etkin rol aldıklarını; buna rağmen eleştirel gerçekçi kimliklerini de devam ettirdiklerini ifade eder.

Selim İleri, yetiştiği yıllarda pek çok hikâyecinin etkisinde kaldıklarını, bazı etkilerin de yıllar geçtikten sonra anlaşılabilirliğini dile getirir. Ona göre 1954 kuşağı kendilerini çok etkilemiştir.

Selim İleri, modern öykücülüğümüzün ortaya çıkışında emekleri bulunan ve bugüne kadar hakları teslim edilmemiş yazarlarımız olduğu kanısındadır. Kenan Hulisi, Ümrân Nazif, Memduh Şevket bu isimlerden bazılarıdır.

Yavaşlı, Aydoğan, "Onlar... Hikâyeleri... Biz...", Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.113-114, (Deneme)

Zeyyat Selimoğlu'nun Adam Öykü Dergisi'nin beşinci sayısında yayımlanan "Kısa Öykü Denince..." başlıklı yazısından alınan tatla kaleme alındığı söylenen bu denemede Aydoğan Yavaşlı, başka yazarların eserleri üzerine konuşmanın, eserlerine hayranlık duymanın neredeyse utanılacak bir davranış olarak görmeyi doğru bulmaz.

Aydoğan Yavaşlı da Zeyyat Selimoğlu gibi beğendiği yazarları, onların unutulmaz öykülerini aktarır. Ayrıca Aydoğan Yavaşlı, kısa öykü ile şiir arasındaki benzerlikleri buna karşın kısa öykünün romandan farklı olduğunu da Harold Blodgett ve Tarık Dursun K.'dan alıntılar yaparak dile getirir.

Batur, Enis, "Benim Öykülerim", Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.38-40, (Deneme)

Çok erken yaşlarda okumaya başladığını ve Stevenson, Defoe, Dumas gibi yazarları erken yaşlarda okuduğunu söyleyen Enis Batur, bu denemesinde kendisini derinden etkileyen öyküleri ve bu öykülerin yazarlarını 1970-1975 yıllarıyla sınırlı tutarak aktarmaktadır.

Enis Batur, 1970-1975 yılları arasında okuduğu yazarlar arasında en belirgin etkiyi Bilge Karasu'nun yaptığını, bunu Tahsin Yücel, Vüs'at Bener, Onat Kutlar'ın izlediğini söyler.

Enis Batur'un severek okuduğu yazarlar arasında Feyyaz Karacan, Leyla Erbil gibi 1950 kuşağı yazarları da bulunmaktadır.

Gümüş, Semih, “Bir Anlatı Olarak, Kısa Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.106-115, (Deneme)

Semih Gümüş, bir anlatı olarak kısa öykünün en can alıcı noktalarını vurgulamış ve romandan ayrılan yönleri üzerinde durmuştur. Semih Gümüş'ün kısa öykü ile ilgili saptamaları şunlardır:

Kısa öykü insana, yaşama dair bir anın öyküsüdür. Kısa öyküde yaşamın bir anı içinde olup bitenler aynı zamanda o an içinde bir son, bir çözüm de üretmez çoğu zaman ve sanki sürecekmış gibi aniden kesilir.

Kısa öyküde denetim ve tutumluluk vardır. Yazarın tasarımı genellikle gerçekleşir.

Kısa öyküde amaçsız metin parçaları bulunmamalı, ayrıca kişilerle ilgili en ufak bir aksama barındırmamalı. Yazınsal doğası gereği deneyle karşı bazı sınırlar getiren kısa öyküde karşılıklı konuşmalar yoğunlaşmış bir biçimde belirir ve yoğunlaşmış anlamları üretir. Kısa öyküde mekanlar ve bu mekanları tamamlayan unsurlar büyük bir titizlikle seçilmelidir.

Kısa öyküde içyapı öykünün odak noktasıdır. Kısa öyküde içyapı anlamını kullanılan cümlelerin ötesine taşıyarak öykünün bütünü içinde anlam kazanır.

Semih Gümüş, yukarıda kısaca aktardığımız saptamalarını şu öyküleri örnek göstererek anlaşılır kılmaya çalışmıştır: Murathan Mungan'ın “Boyacıköy'de Kanlı Bir Aşk Cinayeti”, Leyla Erbil'in “Kutsal Aile” ve “Hokkabazın Çağırısı”, Ziya Osman Saba'nın “Mesut İnsanlar Fotoğrafhanesi”, Vüs'at Bener'in “İlki”, Ferit Edgü'nün “Mirza”, Tomris Uyar'ın “Anlat Bana”, Füzûzan'ın “Nehir”, Memduh Şevket Esendal'ın “Gençlik” öyküsü.

Yalçın, Murat, “Parçalı Bulutlu Havalarda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.95-97, (Deneme)

Murat Yalçın yazısında, genç öykücülerin özeleştirileriyle usta öykücülerin serzenişlerinin taban tabana zıt olduğunu vurgulamaktadır: Usta öykücüler yenilerin kendi eserlerini okumadıklarını söylerken, genç öykücülerle ilgili yapılan çalışmalarda genç öykücülerin yaşça kendilerinden büyük yazarların tesirinde olduklarını göstermektedir.

Hidayet, Sadık, “Ölüm”, (Çev. Mehmet Kanar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.76-77, (Deneme)

Adam Öykü Dergisi’nde “Ölüm” her ne kadar öykü alt başlığı ile verilmişse de bu metin öyküden ziyade deneme türüne daha yakındır.

Sadık Hidayet bu yazısında ölümün ürperticiliğini ifade etmekle birlikte ölümün solgun yüreklerin dermanı olduğunu, umutsuzların umut kapısı olduğunu ifade eder.

Yazı, Mehmet Kanar tarafından Farsçadan çevrilmiştir.

Yavaşlı, Aydoğan, “Değişen Okur ve...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.88-89, (Deneme)

Yavaşlı, hikâyeyi gazete haberi gibi okuyan, başka dünyalara kapalı, sancılarını öyküde bulmadığında beğenmeyen okur kitlesinin yerini beğenileri gelişmiş, eğitim düzeyi yüksek, metinleri farklı düzeylerde algılamaya yatkın okurun aldığını söyler.

Geleneksel anlatılara alışmış okurun farklı metin düzeyleri sunan Cortazar, Marquez, Cemik Kavukçu, Bilge Karasu gibi yazarları beğenmeleri ve zevkle okumaları beklenemez.

Duru, Orhan, “Öykünün Biçimleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.36-37, (Deneme)

Orhan Duru, öykünün kısalığına ya da uzunluğuna bakılarak başka başka adlar kullanılmasına karşıdır.

Orhan Duru, yeterli bir tanım olmamakla birlikte bir öykünün bir devinimi, bir davranışı anlatan bir tür olduğunu, romanın ise tipleri ele aldığını ifade eder.

Orhan Duru’ya göre Slavomir Mrozek, Franz Kafka, Robert Walser gibi yazarlar kısa kısa öykünün tanımına uymak için değil, içlerinden geldiği için kısa yapıtlar vermişlerdir.

Edgü, Ferit, “Çok Kısa Öyküler... Öykücükler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.38-39, (Deneme)

Ferit Edgü, kısa kısa öyküleri görsel sanatlardan ödünç aldığı bir kavramla “minimalist öykü” olarak adlandırır. Edgü minimalist öykülerin özelliklerini şöyle sıralar: Az ve sıradan sözcüklerden oluşur. Başı ve sonu yoktur, bu şekilde başı ve sonu okuyucuya bırakılır. Okuru düşlemeye çağırır.

Edgü bu tarz bir öykü anlayışına yönelmesinin nedenini, sanatın pek öyle ulaşamayacak tepelerde olmadığını, evlerde, odalarda, sokaklarda dolaştığını göstermek ve katılımı sağlamak olarak açıklar.

Tosuner, Necati, “Çok Kısa Öykü İçin Çok Kısa Sözler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.40, (Deneme)

Tosuner'in kısa öyküyü tanımladığı kısa cümlelerden oluşur.

Pritchett, V.S., “Kısa Öykü Üstüne”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.34-37, (Deneme)

Bu deneme aynı zamanda “The Oxford Book of Short Story” adıyla yayımlanmış öykü antolojisinin “Giriş” yazısıdır.

V.S.Pritchett, hazırlanan kısa öykü seçkisine eser seçerken dikkat ettiği hususları açıklar. Buna göre Pritchett, öykülerin uzunluğundan kaynaklanan özel sorunlardan ötürü Henry James, George Moore gibi usta yazarların tanınmış öykülerini seçkiye almadığını; ayrıca daha önceki seçkilerde öyküleri yayımlandığından Jack London, Bernard Malamud, Saul Bellow gibi daha birçok yazarın seçkide yer almadığını ifade eder.

Pritchett, roman ya da öykü içinde kendini kaybeden okurun kendini bulmak için kısa öyküye yöneldiğine inanır.

Bu yazı, Almıla Özdek tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Pritchett, V.S., “Puşkin’in Öyküleri”, (Çev. F. Ceren Necipoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.37-42, (Deneme)

Pritchett, şair Puşkin'in öykücülüğüyle ilgili görüşlerini Paul Debreczeny'nin hazırladığı “Aleksandr Puşkin: Düzyazı Kurmaca Yapıtlarının Tümü ve Öteki Puşkin” başlıklı bilimsel nitelikli çalışmadaki tespitlerden de hareketle ifade eder.

Bu yazının büyük bir kısmı Puşkin'in uzun öyküsü “Yüzbaşının Kızı”, “Maça Kızı” öyküsü ve bitmemiş bir öyküsü “Dubrovski”yle ilgili değerlendirmelere ayrılmıştır.

Yazı, F. Ceren Necipoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Yavaşlı, Aydoğan, “Çağdaş Yönsemelere Doğru”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.152-153, (Deneme)

Yakın dönem modern romanlarında klasik anlatıların önemli bir özelliği olan betimlemeye yer verilmediği, bunun yanında romanlarda uzayıp giden diyalogların, felsefe yapmanın, çokbilmişliklerin günümüz okurları tarafından hoş karşılanmadığı ifade edilmektedir.

Gümüş, Semih, “Ben Buradayım Sevgili Okuyucum, Sen Neredesin Acaba?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.22-25, (Deneme)

Semih Gümüş, Oğuz Atay'ın ölümünün yirminci yılı münasebetiyle kaleme aldığı yazısında Atay'ın “Korkuyu Beklerken” öykü kitabının edebiyatımızda ayrıksı bir yerinin olduğunu ifade ederek bu öykü kitabında yer alan “Demiryolu Hikâyecileri” öyküsüyle ilgili değerlendirmelerde bulunmuştur.

Pritchett, V.S., “Kısa Öykü Üstüne”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.37-39, (Deneme)

Kısa öykünün yazın türleri içinde ikincil kalmasına rağmen doğasındaki yoğunlukla akılda iz bıraktığına inanan Pritchett, bu yazısında tam altı cilt tutan kısa öykü yazarlığı ile ilgili düşüncelerini dile getirmiştir.

Yazı, Almıla Özdek tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Mungan, Murathan, “Hayatım Roman, Hayatımız Hikâye”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.69-76, (Deneme)

Murathan Mungan, denemesinde “Hayatımız roman” sözünden hareketle hikâyenin romanın gerisinde düşünülmesinin nedenleri üzerine fikirlerini beyan eder. Murathan Mungan’a göre seri tüketim teknolojisinin her şeyi sildiği bir çağa, okurun hayal gücünü zorlayan, okuru işin içine katan, okurdan boşlukları doldurmasını bekleyen öykü daha uygun düşer.

Romanla öykünün türlü yönlerden de karşılaştırıldığı bu denemeye birlikte Murathan Mungan o tarihte henüz yayımlanmamış olan “Gece Elbisesi” adlı öyküsünden bir bölüm yayımlamıştır.

Yavaşlı, Aydoğan, “Okurlar... Yazarlar...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.122-124, (Deneme)

Aydoğan Yavaşlı, sık sık uğradığı Kemeraltı’ndaki kitapçılarda ve dağıtımıcılarda okurların tamamen koşullanmışlık -özellikle de medyanın koşullandırması- yoluyla kitap seçmelerine ve genç yazarların usta yazarları okumadan ünlü yazar olma çabalarına tanıklık ettiğini ifade eder.

Gümüş, Semih, “Genç Öykücülerin Ağzını Bıçak Açmıyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.45-48, (Deneme)

Semih Gümüş, genç yazarların benzeyen yaşantıları yineleyerek birbirine benzer öyküler yazdıklarını ve bu öykülerin başat özelliğinin öykü kişilerinin hiç konuşmaması ya da çok az konuşması olduğunu saptar. Bu saptamadan hareketle yazarların kendilerini anlatarak yalnızca kendilerini tedirgin ettiklerini okurun bu öykülere sıcak bakmayacağını ifade eder.

Barlas, Orhan, “Öykü Anlatmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.72, (Deneme)

Orhan Barlas denemesinde son yıllarda öykü yazarlarının arttığından ve bu artışta öyküdeki yükselişi öngörüp Adam Öykü’yü çıkaran Memet Fuat ile onun bu özlemini ustalıkla gerçekleştiren Semih Gümüş’ün önemli payları olduğundan söz etmektedir.

Cumyn, Richard, “Suç Ortağım, Okuyucum”, (Çev. Faruk Ulay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.80-81, (Deneme)

Richard Cumyn, öykü yazar tarafından en iyi şekle sokulduktan ve okuyucuyla da buluşturulduktan sonra öyküyü anlayıp anlamlandırma konusunda okuyucuya büyük iş düşüğünü ifade eder.

Yazı, Faruk Ulay tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Barlas, Orhan, “Kasaba Tadı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.124, (Deneme)

Orhan Barlas, Tahir Abacı'nın Adam Öykü'nün on sekizinci sayısında yayımlanan “Son Kar” öyküsü ile Radikal İki'de yayımlanan yazısından hareketle “kasaba”, “kent”, “taşra” kavramlarını Türkiye şartlarını esas alarak açıklamaya çalışır.

Margulies, Roni, “Bıçakların Açmadığı Postmodern Ağızlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.132-133, (Deneme)

Roni Margulies, yıllar önce “Sombahar” dergisinde yazdığı kendi neslinden şairlerin insanlarla, yaşamla, dünyayla ilgili şiirler yazmadıklarını dolayısıyla da yazılan şiirlerin kimseyi ilgilendirmediği konulu eleştiri yazısı ile Semih Gümüş'ün Adam Öykü'nün on sekizinci sayısında yayımlanan “Genç Öykücülerin Ağzını Bıçak Açmıyor” yazısının benzer yanları üzerinde durmaktadır.

Quirago, Horacio, “Dekalog”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.9-10, (Deneme)

Horacio Quirago numaralandırılmış on bölümden oluşan bu denemesinde sanatta taklit, öykü dili, öyküde karakter ve öykü yazarının yazarkenki amacı gibi konuları kısa ve özlü bir şekilde anlatmıştır.

Yazı, Bülent Kale tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Matute, Ana Maria, “Göçebe Öyküler”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.14-16, (Deneme)

Ana Maria Matute, öykü türünün yaşamın her tarafına yayıldığını ve öykülerin ülkeden ülkeye, iklimden iklime, kültürden kültüre değişerek yayıldığını vurgular. Yazarın çıkış noktası da dedesinin kendisine anlattığı kardan çocuk öyküsünün tamamen kendi yöresinin rengini, tadını, zevkini yansıtmaya rağmen eski bir Ukrayna halk hikâyesi olmasıdır.

Yazı, Bülent Kale tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Cortazar, Julio, “Öyküde Konu”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.17-18, (Deneme)

Cortazar, öyküde konunun uydurulmuş ya da isteyerek seçilmiş ya da hiçbir şeyin tanımlanamadığı bir yerden kendini dayatmış da olsa mutlaka var olduğunu ifade eder.

Cortazar'a göre her insanın zihninde beğendiği öyküler koleksiyonu vardır ve öyküleri unutulmaz kılan içeriğinin sadeliğine, öykünün kısalığına rağmen geniş bir gerçeklikle ilintili oluşudur.

Yazı, Bülent Kale tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Culler, Jonathan, “Anlatı”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.19-26, (Deneme)

Jonathan Culler, anlatı kuramının bir öykünün temel gereksinimlerinin neler olduğu, öyküde kimin konuştuğu, kimin kiminle konuştuğu, kimin ne zaman konuştuğu, kimin hangi yetkiyle konuştuğu, öykünün bakış açısının ne olduğu, anlatının bir bilgi kaynağı mı yoksa bir yanılma mı olduğu şeklindeki sorulara yanıt arar.

Jonathan Culler'e göre öyküyü anlamak demek, bir olayın diğer bir olayı nasıl izlediğini, onu nasıl ortaya çıkardığını algılamaktır.

Yazı, S. Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Barlas, Orhan, "Son Durak", Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.115, (Deneme)

Orhan Barlas, Hürriyet Yaşar'ın Adam Öykü'nün on dokuzuncu sayısında yayımlanan "Kaldık mı Şimdi Bilgisayara?" öyküsünde ölümün anlayışlı, sevecen, hoşgörülü bir biçimde yalın ve duru bir dil kullanılarak anlatıldığını belirtir.

Orhan Barlas, öykü isminin iyi seçilmediğini, öykünün son cümlesi olan "Gitmeli de anlatmalı."nın çok daha uygun bir başlık olacağını da belirtir.

Barlas, Orhan, "Tabutta Çift Vuruş", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.135, (Deneme)

Orhan Barlas, Cemil Kavukçu'nun Adam Öykü'nün yirminci sayısında yayımlanan "Şarkılar Onu Söylemiyor" öyküsüyle ilgili düşüncelerini dile getirmektedir.

Orhan Barlas'a göre çizgi dışına itilmişlerin, eşikte kalmaya yazgılı olanların anlatıldığı bu öykü iyi bir filme dönüştürülebilir.

Gümüş, Semih, "Edebiyat Nerede Doğar?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.134-136, (Deneme)

Semih Gümüş, Necati Tosuner'in son öykü kitabı "Güneş Giderken"ın ilk öyküsü "Ayten'in Kerem'li Öyküsü"nden alıntılar yaparak öyküdeki dilin aykırı olanı hiçbir açıklamaya başvurmada verdiğini, kişilerin iç dünyalarının davranışları ve konuşmalarıyla verildiğini ifade eder.

Tosuner, Necati, "Öykü'nün Öyküsü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.43-46, (Deneme)

Necati Tosuner yazısında öykülerini yazmaya nasıl başladığını ve "Mary" adlı öyküsünün geçirdiği değişikliklerle birlikte yazılma serüvenini anlatır.

Barlas, Orhan, "Keçiyolu", Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.109, (Deneme)

Orhan Barlas, Adam Öykü dergisinin yirmi birinci sayısında yayımlanan Başar Başarır'ın "Sabahat Açıklım İhtisas Kitaplığı" ile Doğan Demir'in "İzler" öyküsünü değerlendirmiştir.

Orhan Barlas, karabasan öyküsü yazan Doğan Demir'in acı, sert, kara bir anlatım dili seçmesi gerekirken "kırk yıllık emekli beyefendi dili"nden kurtulamadığını, Başar Başarır'ın ise "dilin tüm değerlerine cepheden" saldırdığını, güldürü öyküsü mü yoksa us-ötesi anlatı mı yazacağı konusunda karar vermesi gerektiğini ifade eder.

Gürsel, Nedim, "Bir Öykünün Öyküsü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.123-125, (Deneme)

Nedim Gürsel "Pınar" adlı öyküsünün çıkış noktalarını anlatmaktadır. Nedim Gürsel, öykünün birinci çıkış noktasının yıllar önce yaşanmış ve bitmiş bir aşk, ikinci çıkış noktasının sık sık uğradığı Paris'teki Prado Pasajı, üçüncü çıkış noktasının ise yaz sıcağında Paris'in terk edilmişliği olduğunu belirtir.

Barlas, Orhan, "Burgaç", Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.126, (Deneme)

Orhan Barlas, Mebuse Tekay'ın Adam Öykü dergisinde daha önce yayımlanan öykülerini beğendiğini; ancak yirmi ikinci sayıda yayımlanan "Fırtına Vadisi" adlı öyküyü "salkım saçak fazla dağıldığından" beğenmediğini belirtir.

Calvino, İtalo, "Özyaşamöyküsü Yerine", (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.49-50, (Deneme)

İtalo Calvino, botanikçi bir anne babanın yolundan gitmeyerek yazmaya yönelişi, gençlik yıllarında yaşadığı dünya savaşı, taşradan büyük kente gidişi, yayınevinin yazarlık yaşamına katkısı konusunda bilgi vermektedir.

Yazı, Kemal Atakay tarafından İtalyancadan çevrilmiştir.

Edgü, Ferit, "Bir Öykünün Öyküsü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.66-68, (Deneme)

Ferit Edgü, "Sahaf" adlı öyküsünün yazılış serüvenini anlatmıştır. Buna göre Edgü, Demir Özlü'nün kendisine gönderdiği üzerinde bir sokak resminin olduğu ve üstünde Stockholm'deki sokakta sahafın olduğu notunun bulunduğu karpostaldan hareketle öyküyü yazdığını söyler. Ferit Edgü, gerçek bir insan ile düşsel bir sahafın karşılaştırıldığı bu öyküsünün gerçek olarak algılanmaması için kitabın sonuna bunun düşsel bir kurmaca olduğu notunu düşüğünü; ancak buna rağmen bazı insanların bu öyküyü gerçekten yaşanmış kabul etmesine şaşırdığını söyler.

Onaran, Mustafa Şerif, "Temiz Öyküler Yazan O İyi İnsan İçin", Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.86-90, (Deneme)

Onaran yazısında, Memduh Şevket Esendal'in siyasette ve edebiyatta alçakgönüllü, hep kendini saklayan bir kişilik sergilediği üzerinde durur.

Barlas, Orhan, "Duydum, Dinliyorum... Yetmez mi?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.108, (Deneme)

Orhan Barlas, Adam Öykü dergisinin yirmi üçüncü sayısında yayımlanan Murat Gülsoy'a ait "Ekici" öyküsünün bildiği öykülere hiç benzemediğini, bu

öykünün oldukça farklı ve düşüncenin öyküye başarılı bir şekilde yedirildiği bir eser olduğunu belirtir.

Barlas, Orhan, “İlkyaz Sıkıntısı Güz Vurgunu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.103, (Deneme)

Orhan Barlas, Zeynep Avcı’nın Adam Öykü’nün yirmi dördüncü sayısında yayımlanan “Mutlu Bey, Dolunay ve Yaz” adlı öyküsüyle ilgili düşüncelerini açıklamış ve özellikle de “Mutlu Bey” ifadesi üzerine yoğunlaşmıştır.

Barlas, Orhan, “Onlara Öyküler Anlatın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.104, (Deneme)

Orhan Barlas’ın kanser tedavisi için bulunduğu Amerikan Hastanesi’nde 22 Kasım 1999 tarihinde kaleme aldığı yazısında Adam Öykü’de son dönemlerde çıkan öykü-deneme, öykü-anı, öykü-gezi türü metinlerin sayısındaki artışa dikkat çekmekte ve bunun nedenini sorgulamaktadır.

Halkın sanat bağlamında en yakın olduğu yerin öykü olduğunu belirten Orhan Barlas, aramızdan ayrılacağını da yazının altına not düşmüştür.

Tiyatro ve sinema eleştirmeni Orhan Barlas bu yazıyı kaleme aldıktan sekiz gün sonra, 30 Kasım 1999’da hayata gözlerini yumar.

Edgü, Ferit, “Sait Faik, Bir Öncü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.93-94, (Deneme)

Ferit Edgü, 1952 yılında tanıdığı Sait Faik’le sık sık karşılaştığı anlardan, Sait Faik’in hem kendisi hem de kendi kuşağından yazarlar için genel olarak da Türk öyküsü açısından öneminden bahseder.

Andaç, Feridun, “Öykünme Halleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.92-97, (Deneme)

Feridun Andaç daha önce kendisiyle yapılan söyleşide de belirttiği gibi yazmaya başlamasında tetikleyici bir unsur olarak gördüğü Gogol’ü ilk okuyuşunda aldığı notlardan da faydalanarak tanıtmaya çalışmıştır.

Feridun Andaç denemesinde insanın öykü yazarı olarak doğduğunu bunun sonradan ulaşılacak bir mevki olmadığını Sait Faik, Çehov, Gogol, Hemingway, Orhan Kemal, Cemil Kavukçu gibi yazarları örnek göstererek ortaya koyar.

Yaşın, Mehmet, “Benim Hikâyem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.67-69, (Deneme)

Mehmet Yaşın yazısında, etkilendiği ya da benim hikâyem diyebileceği bir öykünün adını vermenin zorluğu üzerinde durmuştur. Mehmet Yaşın, pek çok öykü kitabı ve bunların yazarları arasında seçim yapmanın zorluğunu vurgulamıştır.

Woolf, Virginia, “Kurmaca Sanatı”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.11-14, (Deneme)

Virginia Woolf, Mr. Forster'ın kurmaca sanatı ile ilgili görüşlerinden hareketle İngiltere'deki kurmaca sanat anlayışını ve bunda eleştirmenlerin rolünü açıklamaktadır.

Yazı, Almıla Özdek tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Maugham, Somerset, “Yazar, Yaşayan Kişiden Yalnızca İstedğini Alır.”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.10-12, (Deneme)

Somerset Maugham bu denemesinde yazarların kullandığı anlatım yöntemleri, karakter yaratmada kullandıkları teknikler, kurmaca ile gerçeklik algısı üzerinde durmuştur.

Yazı, F. Zeynep Bilge tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Golden, Marry, “Yazar Olarak mı Doğulur?”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.56-57, (Deneme)

Marry Golden, hiç kimsenin yazar olarak doğmadığını, ancak yazar olanların diğer yazarları mutlaka okumaları gerektiğini ifade eder.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Hilton, James, “Hoş Bir Karakter Yaratmak”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.50-51, (Deneme)

Her insanın bir karakter olduğuna inanan James Hilton, karakter yaratmanın kolay taklit edilemeyeceğini ve kolay öğrenilemeyeceğini söyler.

James Hilton, hiç kimsenin sevmeyeceği ürünler ortaya çıkarma pahasına sevebilir karakterler yaratmanın önemine inanır.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Akçam, Alper, “Öyküdeki Kurgu ve Gerçeklik Üzerine Bir Deneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.127-132, (Deneme)

Alper Akçam bu yazısında Türkçenin edebiyat dili olarak kısa süre içinde ciddi bir atılım gerçekleştirdiğine, Adam Öykü dergisi ile Ankara'dan tüm ülkeye yayılan öykü günleri etkinliklerinin de etkisiyle seksen yıllık dil deneyimiyle edebi yönelimlerin öyküye doğru ivme kazandığına, öykü gerçekliğinin kurgusal bir gerçeklik olduğunun unutulmaması gerektiğine değinir.

Güler, Mehmet, “Yazılanlara Tanık Olmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.68-74, (Deneme)

Mehmet Güler denemesinde öncelikle yazmakla eylem ve yaşam arasındaki bağa değinerek bir yazarın işçi sınıfını anlatabilmesi için işçi olması gerektiği şeklindeki materyalist kanaate katılmadığını belirtmektedir. Ona göre baba olmadığı halde “Goriot Baba”da evlat sevgisini etkili bir biçimde anlatan Balzac bu savını kanıtlamaktadır.

Mehmet Güler denemesinde Türk edebiyatında klasikleşmiş öykücü olmadığını, klasik olarak değerlendirilenlerin de dünya çapında değil kendi ölçütlerimize göre yapılan değerlendirmelerin sonucu olduğunu belirtir.

Uzell, Thomas H., “Öykü Düşünceleri Nasıl Oluşur”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.40-43, (Deneme)

Thomas H. Uzell yazmaya yeni başlayan genç yazarların esinlenmeyi beklemek, kendine inanmamak ve gerçek yaşamla ilgilenmemek gibi birtakım hatalarını vurgulayarak bu hatalardan kurtulmaları için genç yazarlara birtakım önerilerde bulunur.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Ecker, Allan W., “Satılmayan Öyküler İçin Kontrol Listesi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.44-49, (Deneme)

Allan W. Ecker yazılan uzunca bir öykünün fazlalıklarından arındırılarak okumaya değer bir düzeye getirilebilmesi için gözönünde bulundurulması gereken yirmi beş hatayı kontrol etmeyi önerir.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Güler, Mehmet, “Sait Faik ve Semaver”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.68, (Deneme)

Mehmet Güler Dostoyevski’nin “Hepimiz Gogol’ün Palto’sundan çıktık.” cümlesinden esinlenip “Türk yazarlar da Sait Faik’in Semaver’inde kaynamışlar, çay içmişlerdir.”(s.69) diyerek öykücülerimizin pek çoğunun Sait Faik’ten etkilendiğini ve evrensel anlamda “klasikleşmiş” dünya öykücüleri yetiştireceksek bunun başlangıcını Ömer Seyfettin’le değil Sait Faik’le başlatmak gerektiğini ifade eder.

Güler, Mehmet, “Öykü Kaçınıcı Sınıf Edebiyat?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.68-70, (Deneme)

Mehmet Güler öykünün tiyatro yapıtları, roman, şiir, eleştiri, siyasal yazılar gibi değişik türlerin içinde üvey evlat muamelesi görmesinin nedenlerini açıklamaktadır.

Güler, Mehmet, “Öykü Kaçınıcı Sınıf Edebiyat?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.71-72, (Deneme)

Mehmet Güler az sözle, yoğun imgeyle konuşmak zorunda olan öykünün doğası gereği kurulu yazınsal düzene ve sisteme karşı durduğuna inanır. Bu yüzden de öykünün ideolojisini, ezilen sınıfların ve halkların ideolojisi olarak görür.

Aslankara, M. Sadık, “Geyikler, Annem ve Almanya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.93-96, (Deneme)

M. Sadık Aslankara yaşayan yazarlarımızın unutulmaz öyküleri üzerine yazdıklarını Adam Öykü dergisinin bu sayısı ile birlikte 46.-47.-48.-49.-50.-51. sayılarında “Unutulmaz Öyküler” başlığı altında yayımlamıştır. Aslankara, yazı

dizisinin ilkinde Nursel Duruel'in "Geyikler, Annem ve Almanya" öyküsünü incelemiştir.

M. Sadık Aslankara bu öykünün taze kalışını duyarlı bir konuyu ele almasına değil bu duyarlı konunun ölçülüp biçilerek öyküye yerleştirilmesine bağlamaktadır.

Özer, Pelin, "Orada Kimse Yok mu?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.93-95, (Deneme)

"Bataklığın Dibiindeki Adsız Şey'in yazarına sevecenlikle" denerek Nursel Duruel'e ithaf edilen yazıda bir yazarın uzun zaman geçmiş olsa da zihninden geçen birtakım düşünceleri belki başkaları okur umuduyla kaleme alışı anlatılmaktadır.

Güler, Mehmet, "Öyküler Hep Küçük İnsanı mı Anlatır?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.120-124, (Deneme)

Mehmet Güler, küçük insanın edebiyata özellikle de öyküye girişini Antik Yunan'dan Fransız Devrimine oradan da modern çağa değin tarihsel süreç içinde aktarmakla birlikte Türk edebiyatında küçük insanın Sait Faik'le birlikte öyküde görülmesi üzerinde durur.

Güler, Mehmet, "Öykü Avcısı Olmak", Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.124-125, (Deneme)

Mehmet Güler, öykünün gaip gelen bir ilhammış gibi algılanmasının yanlışlığını ortaya koyarak iyi öykülerin iyi gözlemlerle, emekle yazılabileceğini savunmaktadır.

Güler, Mehmet, "Öykü Yetenekle mi Yazılır, Kültürle mi?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.125-127, (Deneme)

Mehmet Güler, Yahya Kemal'in Taksim'deki Park Otel'de okurlarıyla yaşadığı bir anısından hareketle yazarlığın salt yetenekle kazanılamayacağını yaşamın, kültürün, çalışmanın da bu kazanımda etkili olduğunu vurgular.

Gündüzalp, Kemal, "Öykü ve Öykücüler Üzerine Notlar", Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.128-132, (Deneme)

Kemal Gündüzalp İzmir 2. Öykü Günleri'ndeki izlenimlerini, öykünün zamanla birlikte insansızlaşma sonucu tükeneceğinden duyduğu endişeyi ve yeni bazı yazarlarla ilgili beklentilerini anlatmaktadır.

Hills, Rust, "Yapay Kurmaca ve Gerçek Kurmaca", (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.63-66, (Deneme)

Yazar olmayı denediğini ancak kötü bir yazar olmaksızın iyi bir yayıncı olmayı tercih ettiğini ifade eden Rust Hills, "Esquire" dergisinde karşılaştığı usta bir yazarın yapay kurmacaya yönelmesinden hareketle gerçek kurmaca ile yapay kurmaca arasındaki farkları ortaya koyup usta yazarların yapay kurmacaya yönelmelerinin hoş karşılanmayacağını dile getirir.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Yazıcı, Yasemin, “Unutulana Yazılı Çok Sesli Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.93-98, (Deneme)

Yasemin Yazıcı; Karin Karakaşlı, Müge İplikçi, Sema Kaygusuz, Almıla Özdek, Nalan Barbarosoğlu, Suzan Samancı, Akın Sevinç, Cemil Kavukçu, İnan Çetin, Nemika Tuğcu, Deniz Spatar, Saliha Yadigar ve Murat Sohtorik gibi yazarların öykülerinden alıntılar yaptığı denemesinde sular altında kalan, yıkılan kentlerin yazı sayesinde insan bilincinde kalışını anlatmaktadır.

Duru, Orhan, “Öykü Düş Gücü İster”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.31-33, (Deneme)

Öykünün hem düşlerden hem de yaşamdan kaynaklandığını söyleyen Orhan Duru bu denemesinde geçmişten günümüze değin öykünün gelişimiyle ilgili kısa bir değerlendirme yapmıştır.

Dinçer, Yeşim, “Anneliğin Karanlık Yüzü, Öykünün Menzili”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.115-117, (Deneme)

Anton Çehov’un “Kısa öykülerde bir şeyi fazlasıyla anlatmak yerine, yeterince anlatmamak daha uygundur, çünkü... çünkü... nedenini bilmiyorum.” sözünün epigraf olarak kullanıldığı yazıda Joyce Carol Oates’in “Hafifletici Nedenler” öyküsü ile Natalia Ginzburg’un “Anne” öyküsü anne-çocuk ilişkisi ekseninde karşılaştırılmıştır.

Kusenber, Kurt, “Kısa Öykü Üzerine”, (Çev. Ali Osman Öztürk), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.42-44, (Deneme)

Kurt Kusenber yazısında, kısa öykünün dil, biçim, olay örgüsü, uzunluk-kısalık gibi özellikleri itibariyle nasıl olması gerektiği değil neler olabileceği üzerine fikir beyan etmiştir.

Yazı, Ali Osman Öztürk tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Çelik, Müslim, “Halikarnas Balıkçısı Aşlında İçindeki Birine Vurgundu?!” Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.45-47, (Deneme)

Müslim Çelik, Halikarnas Balıkçısı Cevat Şakir’in öykücülüğümüze getirdikleri ve öykücülüğü üzerinde durmuştur.

Selçuk, Kemal, “Öyküde Anlatma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.48-50, (Deneme)

Kemal Selçuk yazısında, öykünün ana damarlarından biri olarak gördüğü “anlatma” yöntemini Amerikan edebiyatının önemli yazarlarından biri olan F. Scott Fitzgerald’ın “Zengin Çocuk” adlı öyküsünden hareketle açıklar.

Korat, Gürsel, “Yazarın Yolu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.113-114, (Deneme)

Gürsel Korat denemesinde Çehov'un farklı okumalara müsait olduğunu belirttiği, soyluluk takıntısına kapılmadan beden işçiliğine yönelen Misail'in anlatıldığı "Hayatım" öyküsünü yazarın dünyasından bakarak yorumlamıştır.

Selçuk, Kemal, "Öyküde Olay", Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.115-117, (Deneme)

Kemal Selçuk, öyküde olayı başarılı bir şekilde ortaya koyan yazarların olduğunu ve olay odaklı öykülerin küçümsenmemesi gerektiğini Flannery O'Connor'ın zenci-beyaz çatışmasına dayanan "Her Çıkışın Bir İnişi Vardır" öyküsünden hareketle ortaya koyar.

Savcıloğlu, Nida Nevra, "Bindik Bir Alamete Gidiyoruz...", Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.32-36, (Deneme)

Savcıloğlu, Ferit Edgü'nün "Kaza" ve "Kentin Üzerinde İnanılmaz Bir Koku" öykülerini toplumsal ve bireysel felaketlerle dolu ülkemizin tarihi açıdan önem teşkil eden dönemlerine ışık tutacak bir okumayla değerlendirir.

Korat, Gürsel, "Öyküde Hayal Gücünün Sınırı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.86-87, (Deneme)

Gürsel Korat öykünün sadece hayalden ya da olaydan ibaret olduğunu ifade etmenin doğru olmadığını ve yazarı hayal gücüyle böbürlenene değil, bu hayalleri bir sisteme oturtan kişi olarak önemsedini söyler.

Güler, Mehmet, "Öyküde Hayal Gücünün Sınırları", Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.88-95, (Deneme)

Mehmet Güler 14 Haziran 2004 tarihinde Tüyap 2. Bursa Kitap Fuarı'nın panel konularından birisinin başlığı olduğunu belirttiği bu konu hakkında düşünmenin faydalı olabileceği düşüncesiyle bu yazıyı kaleme aldığını söyler.

Mehmet Güler yazısında yazınsal türlerdeki hayal gücünün birbirinden farklı olduğunu, türler arasında hayal transferinin türe uygun bir özgürlük sağlandıktan sonra yapılabileceğini, hiçbir türün sınırları çizilmiş bir hayal dünyasının olmadığını, yazarların kahramanlarına çağda uygun hayaller kurdurtmaları gerektiğini ifade eder.

Özpalabıyıklar, Selahattin, "Oğuz Atay Öyküsünde Birey: Notlar, Sorular", Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.20-23, (Deneme)

Selahattin Özpalabıyıklar, Oğuz Atay'ın her yönüyle topluma ters düşen ve susarak kendini gerçekleştiren Beyaz Mantolu Adam tiplemesine ve Atay'ın özellikle darbe öncesi, sonrası dönemlerde değerinin anlaşıldığına değinir.

Barbarosoğlu, Nalan, "Bir Kemal, İki Öykü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.29-32, (Deneme)

Nalan Barbarosoğlu, orta sınıfın acımasız, katı değerler silsilesine göndermelerle dolu simgesel bir öykü olarak değerlendirdiği Selim İleri'nin "Elbise Haritaları" ile aynı yazarın "Dostlukların Son Günü" öyküsünü orta sınıfın yaşam

dizgesinde kalın çizgilerle ayrılmış “ben” ve “öteki” kavramları çerçevesinde karşılaştırır.

Selçuk, Kemal, “Öyküde Sözcük Ekonomisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.86-88, (Deneme)

Kemal Selçuk Amerikan öykücülüğünün dünya edebiyatına yaptığı en önemli katkılarından biri olarak gördüğü ve okurun imgesel gücüne davetiye olduğunu belirttiği “sözcüklerin ekonomik kullanımı” üzerinde durur. Kemal Selçuk, Amerikalı Raymond Carver, Rus yazar Çehov, Türk edebiyatından ise Tezer Özlü ve Necati Tosuner gibi yazarlardan alıntılar yaparak bu yazarların dilde tutumluluk gösterdiklerini belirtir.

Yazıcı, Mehmet Hakkı, “Büyük Öykülerin Gizi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.96-97, (Deneme)

Mehmet Hakkı Yazıcı, büyük öykülerin tutumlu olmaları gerektiğini söyleyerek bu tarz öykülerin farklı yazarlar tarafından yapılan çeşitli tanımlamalarını da aktarır.

Selçuk, Kemal, “Öyküde Diyalog”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.106-108, (Deneme)

Kemal Selçuk diyalogların ustalıkla kullanılmasının öyküye güç katacağını Ernest Hemingway’in “Katiller”, “Denizin Değiştirdiği” ve “Kızılderililer Köyü” öykülerinden alıntılar yaparak ortaya koyar.

Güler, Mehmet, “Öykü ve İmge”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.64-68, (Deneme)

Mehmet Güler, imgenin tanımını yaptıktan sonra şiirde olduğu gibi öyküde de imgenin olması gerektiğini, yazarların öykünün gerçekliğine uygun imgeler yaratmasının yanında okuruna imge üretme payı bırakmaları gerektiğini ifade eder.

Mehmet Güler, yazılı kültürün imge oluşturmaya uygun yapısına karşılık görsel kültürün imgeye düşman olduğu kanaatindedir.

Selçuk, Kemal, “Öyküde Mekan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.78-80, (Deneme)

Kemal Selçuk, öykünün en önemli unsurlarından biri olarak gördüğü “mekan” unsurunu öykü tekniği açısından kişilerle mekanı ustaca bütünlediğine inandığı Sabahattin Ali’nin “Isıtmak İçin” adlı öyküsünü esas alarak açıklar.

C.3.7. Eleştiri

Naci, Fethi, “Onat Kutlar’ın Hikâyeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.37-49, (Eleştiri)

Bu eleştiri Fethi Naci'nin, Onat Kutlar'ın "İshak" adlı dokuz öyküden müteşekkil öykü kitabı ile ilgili değerlendirmelerini ihtiva eder. Fethi Naci "İshak"ı, dünya edebiyatında büyülu gerçekçilik akımının ilk örneklerinden biri olarak değerlendirmektedir. Öyküleri tema, kişi, dil ve anlatım açısından inceleyen Fethi Naci, "Dördüncü" öyküsünde metinler arası göndermeyle birlikte "ayrıntı yanılığı"nın olduğunu dile getirir.

Söz konusu öykülerin çoğunda yalnızlık, ölüm ve iletişimsizlik gibi temaların yanında simgesel birtakım öğelerin de –özellikle İshak öyküsünde- işlendiğı Fethi Naci tarafından tespit edilmiştir.

Gümüş, Semih, "Yolda: İnsancıl Bir Öykü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.120-124, (Eleştiri)

Semih Gümüş, Yaşar Kemal'in "Yolda" öyküsünü kısa öykünün bütün özelliklerine göre değerlendirilebilir görmektedir. Semih Gümüş'e göre Yaşar Kemal'in en güzel öykülerinden biri olan bu öykü yazınsal değeriinin yanı sıra, insancıl bir öykü olmasıyla da oldukça önemlidir.

Naci, Fethi, "Cemil Kavukçu'nun Yeni Hikâye Kitabı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.38-47, (Eleştiri)

Fethi Naci, Cemil Kavukçu'yu 1991'de "Temmuz Suçlu" adlı öykü kitabıyla tanımıştır. Fethi Naci bu yazısında, Kavukçu'nun beş yıl sonra yani 1995 yılının Eylül ayında Can Yayınları tarafından yayımlanan "Uzak Noktalara Doğru" isimli öykü kitabındaki öyküleri değerlendirmiştir.

Fethi Naci "Perişanız Gecenin Karanlığında" ve "Uzak Noktalara Doğru" adlı iki bölümden oluşan bu öykü kitabının ilk bölümünde yer alan "Raci'ye Selam", "Yosun Tuttu Gözlerim", "Cemse Ölüyor" ve "Ormanın İçlerine Doğru" öykülerini oldukça başarılı buluyor. Fethi Naci, ikinci bölümdeki öyküleri ise kendisine yalnızca şaşırtma amacı gütmek için yazılmış görüldüğü için beğenmez.

Fethi Naci, Cemil Kavukçu'nun lüzumsuz birtakım söz kullanımlarının olduğunu da tespit etmiştir: "Kararsız, oynak bir nisan" dedikten sonra "havanın ne yapacağı hiç belli değıl." demesi gibi.

Gümüş, Semih, "Yalnlığın Ürettiğı Yetkinlik: Nehir", Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.43-48, (Eleştiri)

Semih Gümüş, Füzan'ın "Parasız Yatılı" adlı öykü kitabında yer alan "Nehir" öyküsünde dilin ustaca kullanıldığını tespitinde bulunur. Bu öyküde belirtisel bir dil yani suskuları içinde anlamın çoğaltılabildiğı bir dil kullanılmıştır.

Gümüş'e göre öyküde sözcük seçimi ustaca olup ayrıntıların çokluğu şaşırtıcıdır. Yazıda Füzan'ın bu öyküde kullandığı dilin yalın, duru olmasına karşın dolaysız, indirgenmiş bir dil olmadığı da ifade edilmiştir. Füzan dili bu şekilde kullanarak etkileyici bir şaşırtıcılık yapmak istemiştir.

Gümüş, Semih, "Mirza Neyi Anlatır?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.69-75, (Eleştiri)

Semih Gümüş, Ferit Edgü'nün "Doğu Öyküleri" isimli öykü kitabında yer alan "Mirza" öyküsünü dil sorunsalı açısından ele almıştır. Semih Gümüş, Ferit Edgü'nün bu öyküsünde sözcükleri insan bilincinin aynası olarak kullandığı ve umutsuzlukların yazarı tutumunun dışına çıktığı saptamalarında bulunur. Öykü kişileri Muhtar ve onun oğlu Yakup'un dilsel yetersizlikleri onların yaşam koşullarının aynasıdır.

Semih Gümüş, Edgü'nün eserlerinde yazarın ne anlattığını aramanın yersiz olduğunu, bunun yerine ne anlatmak istediğini bulmaya çalışmak gerektiğini düşünür.

Yavaşlı, Aydoğan, "Evet Üzücü, Ama...", Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.148-149, (Eleştiri)

Aydoğan Yavaşlı Adam Öykü Dergisi'nin on üçüncü sayısında yayımlanan "Çağdaş Yönsemelere Doğru" adlı yazısına Selim İleri'nin yaptığı eleştirilere cevap vermektedir.

Aydoğan Yavaşlı, yazın dünyasının görünen yüzünden hareketle bazı saptamalarda bulunduğunu; Yaşar Kemal, Fakir Baykurt, Orhan Kemal, Kemal Tahir gibi yazarların kitaplarının çöp sepetine atılmaları gerektiğini ifade etmediğini belirtir.

Peker, Hüseyin, "Bir Yapıt Bir Eleştiri", Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.114-115, (Eleştiri)

Hüseyin Peker, 7 Kasım 1998 tarihinde "Yaşasın Edebiyat" dergisinin düzenlediği "Çağdaş Türk Edebiyatında Eleştiri" konulu panelin konuşmacılarından Doğan Hızlan'ın son dönemde Semih Gümüş dışında eleştirmen yetişmediği şeklindeki yakınmasından hareketle panelde dile getirdiği birkaç hususu anlatmıştır.

Hüseyin Peker, edebiyat dergilerine genç öykücülerin öykülerini "Bir yapıt, bir eleştiri" koşuluyla yayımlamaları önerisinde bulunur. Hüseyin Peker, bu sayede eleştiri ya da deneme yazarlarımızın sayısında artma olacağı kanaatini paylaşır.

Güler, Mehmet, "Ankara Öykü Günleri Üzerine", Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.81-86, (Eleştiri)

Mehmet Güler Ankara Öykü Günleri üzerine yazılan çoğu yazının "anısız boşalma" yani güncel ve anısal değerlendirmeler yapmanın ötesine geçmediğini öne sürerek bu öykü günlerinin sözsel masal/hikâye anlatma geleneğimizin çağdaş bir zamanda tekrarlanmasından ibaret olduğunu belirtir.

Öneş, Mustafa, "Anlatmaya Biri Gerek", Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.87-92, (Eleştiri)

Mustafa Öneş, Hürriyet Yaşar'ın pek çoğu Adam Öykü'de yayımlanan öykülerinden oluşan "Anlatmaya Biri Gerek" isimli öykü kitabını incelemiştir.

Mustafa Öneş, öykü kitabındaki öykülerin yazılış tarihine göre değil izleksel sıralamaya göre dizildiğini ifade eder.

Erbarıştıran, Tufan, “Bin Yapraklı Lotus’un Kahramanları Üzerine Kişisel Bir Değerlendirme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.91-94, (Eleştiri)

Tufan Erbarıştıran, “Bin Yapraklı Lotus” adlı ilk öykü kitabıyla öykü dünyasına güzel bir giriş yaptığını söylediği İnan Çetin’in kitaba da adını veren “Bin Yapraklı Lotus” öyküsünü Tamer ve Naz adlı kahramanlar ağırlıklı olmak üzere kurgu, yer, zaman ve anlatım açısından inceler.

C.3.8. Günlük

Süreya, Cemal, “Melek Yüzlü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.71-72, (Günlük)

Cemal Süreya dışadönük güncesinde Necati Tosoner’in portresini çizmiştir. Tosuner’in yaşamının kırılma noktaları, aşkları, biyolojik eksikliğinin ruh dünyasındaki yansıması ve tüm olumsuzluklara rağmen kolay kolay pes etmeyen yönü şiirsel bir üslupla anlatılmıştır.

C.3.9. Haber

İmzasız, “Öykü Dünyasından Haberler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.155-156, (Haber)

Bu bölümde Yapı Kredi Yayınlarının genç öykücülerin ve daha önce de öykü türünde eser veren yazarların beş öykü kitabını yayımlayacak olmasının memnuniyet verici olduğu ifade edilmektedir. Yayınevinin yayımlayacağı eserlerin isimleri ve içerikleri ile ilgili kısa bilgi vermektedir. Yayımlanacak eserler şunlar: Murat Yalçın’ın “Aşkımumya” (İlk kitabı), Yeşim Dorman’ın “Harranda Dolunay”, Mehmet Baydur’un “Gözün Kahverengi Suyu”, İshak Reyna’nın hazırladığı “İlkgençlik Çağına Dünya Öyküleri” isimli öykü antolojisi ve Adnan Özyalçın’ın “Panayır ve Sur” adlı öykü kitabı.

Ümit Yayıncılık’ın basımıyla uğraştığı iki kitabın olduğu haberi verilmektedir: ilki Atilla Şenkon’un “Her Gün Perşembe Olsa” adlı kitabının ikinci baskısı, ikincisi ise Sevgi Özel’in “Aşk Bir Boncuktur” öykü kitabı.

Mitos Yayınları’nın Özdilek Erdem’in “Zaman İadesi” adlı mizah ve ironi yüklü öykülerinin bulunduğu kitabını yayımladığı okuyucuya haber verilmektedir.

İmzasız, “Öykü Dünyasından Haberler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.158, (Haber)

Gençlik Kitabevi 95 Öykü Gençlik Ödülleri'nin sonuçlandığı duyurulmaktadır. Buna göre birincilik ödülünü Karin Karakaşlı, ikincilik ödülünü Tolga Susuzlu, üçüncülük ödülünü ise Nil Kara ve Arda Çalık kazanmıştır.

İkinci haberde Dil Derneği Ömer Asım Aksoy Ödülü'nün 1995 yılında yayımlanmış bir öykü kitabına verileceği ve katılım koşulları duyurulmuştur.

İmzasız, “Öykü Dünyasından Haberler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.152-155, (Haber)

Bu bölümde ikisi yarışma duyurusu olmak üzere dört haber bulunmaktadır. Haberlerden ilki “Memduh Şevket Esendal”a ayrılan ve İstanbul İl Kitaplığı tarafından düzenlenen toplantıdır. Haberde, toplantıya konuşmacı olarak katılan Muzaffer Uyguner, Feyza Hepçilingirler ve Uğur Kökden'in Esendal'in öykücülüğü, dili ve romanları üzerine değerlendirmeleri kısaca verilmiştir.

İkinci haberde İnkılap Yayınevi tarafından ilki düzenlenecek olan “Aziz Nesin Gülmece Öyküsü Ödülü” yarışmasının düzenleniş amacı, katılma koşulları duyurulmuştur.

Üçüncü haber Uludağ Üniversitesi'nin 20. Kuruluş yılı için düzenlediği öykü yarışması ile ilgilidir. Haberde seçici kurulda kimlerin yer aldığı ve katılım şartları duyurulmuştur.

Dördüncü haberde ise TRT Ankara Televizyonu tarafından hazırlanan ve on üç öykünün televizyon draması olarak gösterildiği “Öykülerde Yaşayanlar” adlı dizi tanıtılmıştır.

İmzasız, “Öykü Dünyasından Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.154-155, (Haber)

Adam Öykü'nün bu sayısındaki haberler bölümünde şu haberler verilmiştir:

Gençlik Kitabevi'nin otuz yaşını aşmamış genç öykücüler için “Öykü Gençlik Ödülleri” yarışması düzenleyeceği, bu yarışmanın koşulları, ödülleri duyurulmuştur.

“Gençlik Kitabevi Gençlik Ödülleri-Öykü '95” yarışmasında dereceye giren eserlerin Necati Tosuner'in önsözüyle kitap halinde yayımlandığı duyurulmuştur.

Çukurova Gazeteciler Cemiyeti'nin düzenlediği “Orhan Kemal Öykü Yarışması”nda birinciliğe, ikinciliğe ve üçüncülüğe değer öykü bulunmadığı duyurulmuştur.

Asım Bezirci adına ailesi tarafından “Asım Bezirci İnceleme ve Araştırma Ödülü” yarışması düzenleneceği duyurulmuş ve yarışma tarihi, koşulları açıklanmıştır.

İmzasız, “Öykü Dünyasından Haberler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.155-158, (Haber)

Bu bölümde beş haber duyurulmuştur:

Kadıköy’de Sahaf Cafe’de Nisan ayı başında “Öykü ve roman işliğı” açıldığı ve bu işlikte haftada iki gün daha önce belirlenen konuların tartışılacağı duyurulmaktadır.

Bursa Üniversitesi’nin 10 Mayıs 1996’da yapmış olduğu öykü sempozyumu ve bu sempozyumda sunulan tebliğler duyurulmuştur.

Editörlüğünü Adnan Özer ve Özcan Karabulut’un yaptığı “Düşler/Öyküler” dergisinin yayın hayatına başladığı duyurulmuş ve bu derginin çıkış bildirisi verilmiştir.

Türk Tabipler Birliğinin düzenlemiş olduğu “Yaşam ve Sağlık” konulu yarışmada birinciliğı Yılmaz Okyay’ın (Kilit Taşı), ikinciliğı Ergin Çiftçi’nin (Salyangoz Zamanı), üçüncülüğü Güzel Baz’ın (Kendimi Kaybettim) kazandığı bildirilmektedir.

Cevdet Kudret Deneme-İnceleme-Araştırma Ödülü’nün bu yılki konusunun “Deneme-İnceleme-Araştırma” olarak belirlendiğı duyurulmaktadır.

İmzasız, “Öykü Dünyasından Haberler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.155-156, (Haber)

Bu bölümde sonuçları açıklanan üç yarışmaya yer verilmiştir.

III. İlkbahar Öykü-Şiir Yarışması’nda “Büyük Öykü” dalında birinciliğı “Çökelez” adlı hikâyesiyle Eray Karınca, “Çocuk Öyküsü” dalında ise birinciliğı “Fasulyem Bulutlara Çıkamaz” çalışmasıyla Miyase Sertbarut elde etmiştir.

2.Asaf Koçak Karikatür Ödülü’nün Adam Öykü çizerlerinden Necat Abacı’ya verildiğı duyurulmuştur.

“Tanınmış Yazarlar” ve “Tanınmamış Yazarlar” şeklinde iki dalda düzenlenen “Aziz Nesin Gülmece Öyküsü Ödülü”nün sonuçlandığı ve birinci dalda Cenap Güven’in “Bir Mahkeme Öyküsü”, ikinci dalda ise Atay Sözer’in “Güllabici” adlı dosyası ödüle layıl görüldüğü duyurulmaktadır. Ayrıca ödül kazananlarla birlikte tanınmış yazarların dosyasından on tane en iyi öykü bir araya getirilerek antoloji biçiminde yayımlanacağı da ifade edilmektedir.

İmzasız, “Öykünün Nabzı İzmit’te Attı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.147, (Haber)

“Fayton Öykü Seçkisi” nin 26-28 Aralık’ta İzmit’te düzenlediğı öykü günlerinden bahsedilmektedir. Sabahattin Ali’ye adanan bu ilk programda Sabahattin Ali’nin öykücülüğü ve öykücülüğümüze katkıları tartışılmıştır.

Aktunç, Hulki, “Ne Yazıyor, Ne Okuyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.132, (Haber)

Hulki Aktunç, “Beni Arıyorlardı, Yoktun” adlı şiir kitabının bu yıl yayımlanacağını, 115 sayfadan oluşan ve kaybolan öykü dosyasını elindeki notlardan hareketle yeniden yazmaya çalıştığını, 1970’ten bu yana yayımlanan inceleme/deneme/eleştiri yazılarını “Bir Öykümüz Vardı” adlı kitapta toplama

niyetinin olduğunu, Büyük Argo Sözlüğü'nün yeni basımı için hazırlıklarını tamamladığını ve ülkemiz erotologyası için denemelerini toparladığını haber verir.

Aral, İnci, “Ne Yazıyor, Ne Okuyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.130, (Haber)

İnci Aral uzun zamandır yazmayı tasarladığı öykülerinin olduğunu; ancak güç ve zaman yokluğundan şu an bunları yazamadığını söyler.

İnci Aral, son dönemde Marguerite Yourcenar'ın “Akan Su”, Nathalie Sarraute'un “Çocukluk”, Erdal Öz'ün “Sular Ne Güzelse” kitaplarını okuduğunu, şu an ise Oya Baydar'ın “Hiçbiryere Dönüş” adlı romanını okuduğunu belirtir.

İşgüzel, Şebnem, “Ne Yazıyor, Ne Okuyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.105, (Haber)

Şebnem İşgüzel, okurların yazarlara ilham perisi beklemeyi yakıştırdıklarını, kendisinin ise o sıralar bebek beklediğini, bu yüzden de yarım kalmış olan romanını tamamlayamadığını ifade eder.

İmzasız, “Adnan Özyalçın'ın Yazarlığının 45.Yılı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.148, (Haber)

Adnan Özyalçın'ın 45. yazarlık yılının anısına düzenlenen etkinliklerin en önemli ürününün yazar hakkında yazılmış yazıların toplandığı ve Evrensel Basım Yayın tarafından yayımlanan “Öykücülüğümüzün 45 Yıllık Çınarı, Adnan Özyalçın” adlı kitap olduğu belirtilmektedir.

Erbil, Leyla, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.77, (Haber)

Leyla Erbil son dönemde okuduğu kitapları ve üzerinde çalıştığı “Üç Başlı Ejderha” isimli öykü kitabını haber vermiştir.

Füruzan, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.123, (Haber)

Füruzan, son kitabı üzerine yoğunlaştığını, Walter Benjamin'in “Tek Yön” ve Şinasi Gündüz'ün “Mitoloji ile İnanç Arasında” adlı kitabını okuduğunu bildirmektedir.

Uyar, Tomris, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.144, (Haber)

Tomris Uyar Nabokov'un “Pnin” adlı romanını çevirdiğini, farklı bir biçim deneyerek yeni bir öykü kitabı yazmak istediğini, öğrencileri için “Tutunamayanlar” ve “Saatleri Ayarlama Enstitüsü”nü tekrar okuduğunu, dergileri titizlikle incelediğini ve Türk şiir ve öyküsüne yön verecek yeni bir anlayışın hala çıkmadığından duyduğu üzüntüyü dile getirir.

Edgü, Ferit, “Ne Okuyor, Ne Yazıyorlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.66, (Haber)

Ferit Edgü, Tahsin Yücel'in "Komşular" ve Çehov'un "Yeni Bulunmuş Hikâyeler" adlı kitaplarını okuduğunu ifade etmektedir.

Edgü, özellikle Tahsin Yücel'in kitabının genç öykücüler tarafından okunması gerektiğini vurgular.

İmzasız, "Rıfat Ilgaz Öykü Ödülü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.139, (Haber)

Rıfat Ilgaz Kültür Merkezi'nin Rıfat Ilgaz adına düzenlediği ve ödülleri 2005 yılında verilecek olan yarışmanın şartları, seçici kurulu ve ödülleri duyurulmaktadır.

İmzasız, "Sait Faik Kitabı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.136, (Haber)

Birleşik Amerika'nın önde gelen üniversite yayınevlerinden Syracuse University Press'in "Ormanda Uyku" adıyla yeni bir Sait Faik kitabı yayımlaması duyurulmaktadır.

C.3.10. İnceleme

Kökden, Uğur, "Borges Öykücülüğü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.65-70, (İnceleme)

Bu inceleme yazısında Uğur Kökden; şair, denemeci ve öykücü Borges'in ellili yılların ortasında görme yetisini yitirmesiyle birlikte oluşan kısıtlılığın onu düzyazıdan şiire doğru çektiğini ifade eder. İnceleme, Borges'in ister polisiye çeşni ister felsefi bir kaygı taşıyan öykü izleklerinin değişmediği, öykülerinin hep zaman sorunsalı çevresinde dolaştığı, öykülerinin tarih, arkeoloji, metafizik, kurmaca ve kitaplık koktuğu saptamalarını da ihtiva eder.

Yazının içinde Borges'in 1982'den 1994'e kadar Türkçede yayımlanmış eserlerinin listesi de verilmiştir.

Blodgett, Harold, "Kısa Öykü Tekniği", (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.58-83, (İnceleme)

Kemal Atakay tarafından çevrilen bu inceleme yazısı, Harold Blodgett'in "The Story Survey" adlı antolojisinden alınmıştır. Harold Blodgett'in bu yazısı "BİR İLK SÖZ", "BİR ÖYKÜYÜ ÖYKÜ YAPAN ŞEY NEDİR?", "ÖYKÜNÜN YAPISI", "OLAY ÖRGÜSÜ", "ÖRÜNTÜSÜ GELENEKSEL OLMAYAN ÖYKÜ", "ÖYKÜNÜN EYLEMİ", "KARAKTER", "ORTAM", "BAKIŞ AÇISI", "SON BİR SÖZ" alt başlıklarından oluşmaktadır.

Kısa öykü tekniği üzerine yapılmış önemli bir çalışma olduğundan, inceleme yazısında Blodgett'in yapmış olduğu tespitleri kısaca ifade etmek gerekmektedir.

Blodgett inceleme yazısının “BİR İLK SÖZ” bölümünde öykü yazmanın ancak bıkmadan usanmadan yazarak ve çalışarak elde edilebileceğini söyler. Ona göre, öykü yazmaya niyetlenen yazar adayına, hiç kimseden öğrenemeyeceği kendi deneyimi yol gösterici olacaktır. Kısacası Blodgett’e göre öykü öğretilemez; öykü yazarlığı ancak çalışarak, kişinin ne yapabileceğini iyi hesaplayarak öğrenilebilir.

Yazının ikinci başlığı “BİR ÖYKÜYÜ ÖYKÜ YAPAN ŞEY NEDİR?” de Blodgett, “Bir öykü yalnızca bir epizod, bir çizim, ‘dondurulmuş bir an’, bir deneme ya da maskeli balodaki bir senfonik şiir midir diye çok fazla endişeye kapılmayalım. Öykünün, her yerde tek bir merkezi amaca bağlı kalması, etkisi açısından tekil olması, olay, karakter ya da ortamın imgelemsel kavranışında sanatsal açıdan tatmin edici olması ile ilgilenelim.”²⁴ der.

Yazının üçüncü bölümü olan “ÖYKÜNÜN YAPISI”nda Blodgett, öykünün verili olayların aktarımından ibaret olmadığını, öykünün kendisinden beklenen şeyin arzulan etkisi sağlayabilecek tarzda bir bütün oluşturması olduğunu ifade eder. Bunun yapılabilmesi için de yazarın öncelikle benzersiz ve tekil bir etkiyi zihninde tasarlaması ve olaylarını buna göre düzenlemesi gerekir.

Blodgett, öykünün amacını da “karakter, eylem ve ortam” olarak belirler. Buna ek olarak başka kuramcıların “tema” kavramını da buna dahil ettiklerini söyler Blodgett. Bir yazar her şeyden önce amacını belirlemelidir. Bu amaç, okurun ilgisini insanların niteliğine yönlendirmek, ilgiyi karmaşık olaylara çekmek ya da bir etkiyi ortaya koymak için atmosfer yaratmak olabilir. İyi olan sanatçı bunları “sanatsal bir bütünlük içinde birleştirir.”

Yazının dördüncü bölümü olan “OLAY ÖRGÜSÜ” nde Blodgett, öykünün amacı belirlendikten sonra geriye kalanın “tasarım” sorunu olduğunu söyler. Ona göre öykünün örgüsü, insan doğası ile bir gücün çatışması ya da çarpışması durumunda oluşur. Bu çarpışma içsel ya da dışsal bir nitelik taşıyabilir.

“ÖRÜNTÜSÜ GELENEKSEL OLMAYAN ÖYKÜ” isimli beşinci bölümde Blodgett öykünün tek bir durumu ortaya atıp bunu çözmeye kalkışmak yerine çözmeye kalkışmadan sadece önemli bir durumla, karakterin yaşamındaki bir bunalımla ilgilenmesi gerektiğini savunur. Çünkü öykü, bazen bir çözümün olmadığını da ima edebilir.

“ÖYKÜNÜN EYLEMİ” isimli altıncı bölümde Blodgett, “yineleme”yi öykü anlatmanın temel bir ilkesi olarak kabul eder. Bir öykünün ana odağı olayda ise eylem büyük ihtimalle fiziksel ve dışa dönük olur. Örneklenecek olursa Ambrose Bierce’in “One of the Missing”in de olduğu gibi öykü kişisi tuzağa yakalanmış ve zor durumdadır. Bu yüzden de yazar, okuyucu için geri çekilmelerin ve ileri gitmelerin çok olduğu bir şekilde örmüştür öyküsünü. Tam da bu geri çekilme ve ileri gitmelerden olacak yazar olayları sürekli yineler ve çeşitlendirerek değiştirir.

Blodgett, bu bölümde Poe’dan sonra kısa öyküdeki en önemli gelişmenin psikolojik olanakların artması olduğunu söyler. Blodgett, dış yani fiziksel olayın

²⁴ Harold Blodgett, “Kısa Öykü Tekniği”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.61

bulunmadığı, kahramanların zihinlerinde ve yüreklerinde yaşayan olayların anlatıldığı öykülerin gerçek dramı yansıttığını ortaya atar.

Blodgett, kısa öykü yazımı için birtakım tavsiyelerde de bulunur. Her şeyden önce yazar olayı özetlememeli, dramatize etmelidir. Bir olayı ya da karakteri ortaya çıkarmak yerine onları betimlemek yanlıştır. Bunun için de şu örneği verir:

“Üstün yetenekli beyzbol atıcısının beşinci devrede elenerek üzgün bir biçimde sahayı terk ettiğini söyler. Bize atıcının, tarafların yuhalamaları arasında geçip gitmesini, gözlerinin yeri incelemesini, dudaklarının hoşnutsuzluk içinde hareket etmesini, eldiveninin sallanmasını göstermez.”²⁵

“KARAKTER” bölümünde Blodgett, kısa öyküdeki karakterlerin özelliklerinin olayı şekillendirmesi gerektiğini söyler. Ona göre olay, karakter nasıl biriye öyle olduğu için kaçınılmaz bir şekilde meydana geliyor izlenimi uyandırmalıdır. Öykü yazma öğrencisi, karakterdeki olasılık dışı değişimlerle olayın yönünü değiştirmemeli, karakteri eylemleri kaçınılmaz görünen biri olarak çizmelidir.

Karakter hakkındaki en yaygın aydınlatma şekli diyaloglardır. Diyaloglar vasıtasıyla karakter öteki insanların bakış açısıyla yansıtılır.

“ORTAM” bölümünde Blodgett, kısa öykü yazarının öyküye başlamadan önce ortamı zihninde tasarlamış olması gerektiğini söyler. Ortam, öykünün geliştiği çevredir. Bu çevre öykünün amacıyla bir bütünlük göstermelidir.

“BAKIŞ AÇISI” bölümünde Blodgett, öyküdeki olayın ya birinci kişi ağzından ya da üçüncü kişi ağzından anlatılabileceğini söyledikten sonra üçüncü kişi anlatımında da anlatıcının karakterlerin zihinlerine mi gireceği yoksa gözlemci tutumu mu sergileyeceği konusunda iki farklı açının olduğunu dile getirir.

Blodgett “SON SÖZ” bölümünde yazmaya yeni başlayan yazarın şu iki seçenek arasında seçim yapması gerektiğini ortaya koyar: Yazar olarak piyasada rağbet görecektir tarzda öykülerini yazmak, öykü yazımında piyasayı çok fazla dikkate almadan kendi tarzını oluşturmaya çalışmak.

Blodgett, öykü yazmaya yeni başlayanlara piyasa araştırmasına yönelmek yerine, büyük ustaları inceleme, uzun denemelere girişme, günlük ya da not defteri tutma gibi tavsiyelerde bulunur.

Andaç, Feridun, “Öykü Derken”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.107-110, (İnceleme)

Feridun Andaç bu yazısında öykünün var oluş zamanı, Batı edebiyatındaki gelişimi (kilometre taşları), Doğudaki yani bizdeki gelişimi üzerine birtakım saptamalarda bulunur.

²⁵ Blodgett, Harold, “Kısa Öykü Tekniği”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.69.

Andaç' göre Batı öyküsü, Hoffmann'a gelinceye değin tematik olarak gelişkin bir düzeye gelememiş, ilk özgün örneği de 19.yüzyılın ikinci yarısında Edgar Allan Poe tarafından verilmiştir.

Bizdeki öykü serüveni ise Andaç tarafından şu şekilde özetlenir: Emin Nihat'ın Müsameretname'sine kadar çok zengin bir birikimimiz vardır. Milli edebiyat dönemine kadar öykü alanında pek fazla yol alınmaz. Milli edebiyat döneminde Ömer Seyfettin ile birlikte çağdaş öyküye dönük ilk örnekler verilir. 1940 ile 1950 yılları arasında ise öykücülüğümüzde gerçek değişim ve gelişim yaşanır. Bu dönem öykücülüğümüz açısından oldukça önemlidir.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Barbey d’Aurevilly’de Öyküleme Teknikleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.103-107, (İnceleme)

Nedret Tanyolaç Öztokat, inceleme yazısına Barbey d’Aurevilly’nin Fransız yazınında nasıl konumlandırıldığını tespitle başlar. Fransız yazınında Barbey d’Aurevilly’in Katolik yazar, dandy, fantastik, idealist, Normandiya yazarı olmak üzere farklı isimlerle nitelenir.

Tanyolaç’a göre Barbey d’Aurevilly, kent soylu gerçekliğe karşı fantastik anlatılarla sesini duyurmuş ve pek çok “dandy”ler gibi şaşırtmayı, hayran bırakmayı, ürkütmeyi seven bir yazardır.

Barbey d’Aurevilly “İblisler” adlı altı öykülük kitabı, “Dandy’lik ve Georges Brummel Üzerine” denemesi ve yaşamı, sanatı ile ilgili önemli bilgiler içeren “Memoranda”sıyla tanınmaktadır.

Barbey d’Aurevilly pek çok öyküsünde “anlatı içinde anlatı” tekniğini kullanmıştır. Bu yüzden onun öykülerinde iki anlatıcı ile karşılaşırız. Birinci anlatıcı öykünün ana kahramanını tanıtmaya işlevi görür. Bu yüzden birinci anlatılar ağır tempodadır. “Ben” kişi adıyla birinci anlatı düzeyinin aksine ikinci anlatı düzeyinde bir hızlanma görülür.

Nedret Tanyolaç Öztokat’ın yukarıda zikrettiğimiz tespitlerde bulunduğu bu inceleme bölümünde Barbey d’Aurevilly hakkında kısa bilgi de verilmiştir.

Ağaoğlu, Adalet, “Yedigün 1934 Hikâyeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.33-39, (İnceleme)

Bu inceleme Adalet Ağaoğlu’nun Yedigün dergisinin 1934 yılındaki sayıları ile ilgili değerlendirmelerini içermektedir.

Ağaoğlu, bu dergide yayımlanan pek çok öyküde vatan sevgisi, iffet, özveri gibi moral değerlerin işlendiğini ifade eder.

Halit Ziya, Nurullah Ataç, Yaşar Nabi gibi yazarların yanında Firdevs İsmail, Kadircan Kafil gibi yazarların da öykülerine yer verilmiştir. İnceleme yazısında Ağaoğlu’nun bazı öyküleri kısaca tanıttığı da görülmektedir.

Hammick, Georgina, “Kısa Öykü Adına Bir Savunma”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.64-68, (İnceleme)

Georgina Hammick bu inceleme yazısında kısa öykü türüne ilginin azalma nedenleri üzerinde durur. Hammick’e göre öykülerin yayımlandığı dergilerin azalması, yayımcıların öykü kitaplarına sıcak bakmaması, antolojilerin iyi öykü yerine siparişe öykü yazdırması kısa öyküye gösterilen ilginin azalmasının nedenleridir.

İnceleme yazısı Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Aslankara, M.Sadık, “Bir Öykü Bahçesi İçin Evirip Çevirmeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.106-111, (İnceleme)

M.Sadık Aslankara Cumhuriyet Dergi’nin her pazar yayımlanan öykü köşesi ile ilgili değerlendirmelerde bulunmaktadır. Aslankara’ya göre her hafta yayımlanan bir dergide öykü yayımlanması yazın dünyamız için önemli bir gelişmedir. Bu önemli gelişmeyle birlikte derginin birtakım yenilikler yapması okuru çekme konusunda etkili olacaktır. Örnek verilecek olursa öykücünün yaşamöyküsünü klasik şekilde vermek yerine anılara dayalı bir anlatım seçilebilir. Ayrıca cepheden düz çekilmiş fotoğraflar yerine yazarı günlük yaşam içinde gösteren fotoğraflar kullanılabilir.

Cumhuriyet Dergi’ye öykü gönderen yazarlarımız sırf günceli yakalamak adına mizah öykücülüğüne yaklaşmakta ve bu da yazarın kendi tarzından ödün vermesine neden olmaktadır.

Cumhuriyet Dergi’de öyküsü yayımlanan yazarların yaklaşık yüzde yetmişinin ödül almış olması olumsuz birtakım düşüncelere neden olacaktır. Bu durumda okur bu ödülleri abartılı bulabilir ya da ödül verilirken kayırma olabileceği düşüncesine sahip olabilir.

Yukarıda zikredilen kimi eleştirilere rağmen Aslankara, Cumhuriyet Dergi’nin Türk öykücülüğü açısından çok önemli bir işlevinin olduğunu ifade etmektedir.

Leech, Geoffrey N.; Short, Michael H., “Üslup Düzeyleri”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.18-28, (İnceleme)

İnceleme yazısında Katherine Mansfield’in “A Cup of Tea” öyküsünde geçen “Dükkânın güvenli kapısı tık dedi, örtüldü.” cümlesi anlamsal düzey, sözdizimsel düzey, yazıbilgisi düzeyi ve sessel etkiler açısından değerlendirilmiştir.

Kökden, Uğur, “Refik Halit Karay’ın Gurbet Hikâyeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.79-84, (İnceleme)

Uğur Kökden, Refik Halid Karay’ın 1931 yılından önce kaleme aldığı, deneme niteliği taşıyan ve 1939 yılında Semih Lütfi Kitabevi tarafından da basılan eseri “Bir İçim Su”, “Gurbet Hikâyeleri”, “Memleket Hikâyeleri” ile ilgili değerlendirmelerde bulunmaktadır.

Uğur Kökden, “Gurbet Hikâyeleri” nin büyük bir kısmının İstanbul Şişli’de yazıldığını diğer hikâyelerin de Lübnan ve Suriye’de yazıldığını ortaya koymaktadır. Refik Halid’in yurt dışında yazdığı öykülerinde iç sıkıntısının iyice arttığı anlaşılmaktadır.

Uğur Kökden, muhalif yazar kimliğinden kurtulamayan Refik Halid Karay’ın alaycı bir dilinin olduğu, Yunan mitolojisine yakınlık duyduğu, ikilemeleri sıkça kullandığı tespitlerinde de bulunmaktadır.

Durak, Mustafa, “Tahsin Yücel’in Büyükbaba Öyküsünde Kişiliksel Olma ve Bölünme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.99-112, (İnceleme)

Mustafa Durak, Tahsin Yücel’in “Aykırı Öyküler” kitabında yer alan “Büyükbaba” öyküsünü Büyükbabanın metin içinde geçirdiği evreler ve bölünmesi, yazar Tahsin Yücel’in bölünmesi açısından değerlendirmiştir.

Mustafa Durak’ın değerlendirmesine göre Büyükbaba; öğretmen, başöğretmen, Abbas Yücebaş, Kenan Evren ve Balzac’ın Felix Grandet’si olmak üzere beş kişilik bölünmesi şeklinde karşımıza çıkar. Yazar Tahsin Yücel de anlatıcı ben ve babası, büyükbaba olmak üzere iki farklı kişilik bölünmesi şeklinde kendisini hissettirir.

Mustafa Durak, öykü kahramanı Büyükbabanın özelliklerini ise şu şekilde sıralar: ben odaklıdır, katıdır, baskıcıdır, denetleyicidir, yineleyici ve indirgeyicidir, armağan kabul edicidir.

Esen, Nüket, “Murathan Mungan’ın İki Hikâyesinde ‘Ben’ ve ‘Öteki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.76-82, (İnceleme)

Nüket Esen, Murathan Mungan’ın “Binali ile Temir” ve “Ökkeş ile Cengâver” öykülerini insanın kendi başına ve başkasıyla birlikte varolması arasındaki farkın tartışıldığı Levinasçı bir okumayla incelemiştir.

Nüket Esen, genelleme yaparak Murathan Mungan’ın hikâyelerinin felsefi ve psikolojik boyutları olan, insanlığın ortak arketiplerine göndermeler yapan öyküler olarak tanımlanabileceğini ifade eder.

Aslankara, M. Sadık, “Genç Öykücüler Ne Diyor?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.97-105, (İnceleme)

Aslankara, Süreyya Evren’in 2 Nisan 1967 ile 8 Nisan 1976 tarihleri arasında doğmuş 23 şair ve yazarı tanıttığı “Genç Şairler ve Yazarlar Kitabı”ndan hareketle birtakım çıkarımlarda bulunmaktadır.

Aslankara, Süreyya Evren’in “genç” kavramını çok açık bir şekilde açıklamamasından ötürü belirlemede birtakım sıkıntıların olduğu kanaatindedir.

Aslankara, kitaptaki yazarlardan kaçının yarışmalarda ödül aldığını, yazarların hangi Türk yazarlardan etkilendiğini, yazarların beğenilerini, kendileriyle ilgili değerlendirmelerini hem oransal olarak hem de başlıklar halinde aktarmaktadır.

Buford, Bill, “Öykü Anlatımının Çekiciliği”, (Çev. Yavuz Yener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.59-62, (İnceleme)

Bill Buford inceleme yazısında Virginia Woolf gibi kimi yazarların 1910’da insan doğasının değiştiği savından hareketle öyküyü ölü ilan etmelerine tepki göstermektedir. Modernist yazarlar gerçek hayatın geleneksel öykü ile aktarılamayacağına ve onun içine hapsedilemeyeceğine inanmaktadırlar. Buford’a göre ise öykü kişiye bir şeyler katmaktan ziyade doyum sağlar.

Boford, bizi kaostan koruyan öykülere duyduğumuz gereksinimin öyküsel anlatımda beklenmedik canlanışı sağladığını söyler.

Bu yazı, Yavuz Yener tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

İnce, Ülker, “Sıcak Öğle Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.85-88, (İnceleme)

Ülker İnce, Radiçkov’un “Sıcak Öğle” adlı öykü kitabında yer alan “Sıcak Öğle”, “Deri Kavun”, “Hayalet”, “Umut... Umut...”, “Harmani” ve “Barut Abecesi” öykülerini incelediği bu yazısında Radiçkov’un insanı doğa, toplum ve evren aynasından yansıtmış gibi anlattığını ifade eder. Ülker İnce, Radiçkov’un kimi öyküleriyle kurgu-bilim öykücülüğünün sınırlarında dolaştığını da söyler.

Niçev, Boyan, “Yordan Radiçkov Üzerine”, (Çev. Ülker İnce), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.89-91, (İnceleme)

Ülker İnce tarafından İngilizceden çevrilen bu inceleme yazısında Boyan Niçev, devrimin yaşamı değiştirdiği yıllarda edebiyata giren Radiçkov’un çağdaş Bulgar edebiyatının en parlak, en renkli kişilerinden biri olduğunu belirtir.

Niçev, Radiçkov’un ilk öykülerinin lirik yaratılar olduğunu ve son derece özgün biçimi dolayısıyla da okur açısından alışması zor bir yazar olduğu kanaatinde.

Raşa, Sevim Gündüz, “Öykü Yazmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.107-112, (İnceleme)

Sevim Gündüz Raşa inceleme yazısında öykünün tanımını, öykünün roman, skeç, anekdottan ayrılan yönlerini, öykünün öğelerini, öykünün bölümlerini, öykü yazarlığının öğrenilip öğrenilemeyeceğini izah eder.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Çınlama’da Anlatı Çözümlemesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.113-117, (İnceleme)

Nedret Tanyolaç Öztokat, bu çalışmasında Paris Göstergibilim Çevresinin başlıca inceleme konularından olan metnin anlatı düzeyinin çözümlemesini Adalet Ağaoğlu’nun “Çınlama” öyküsüne uygulamıştır.

Tanyolaç inceleme sonucunda “Çınlama”nın bireysel bir dönüşümün öyküsü olduğu kadar toplumsal yaşamımıza tutulmuş bir ayna olduğunu belirtir

Allen, Walter, “İngilizcede Kısa Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.35-44, (İnceleme)

Walter Allen, tek bir olaydan ya da algıdan kaynaklanmasından ötürü kısa öykünün, romandan ayrıldığını söyler. Ona göre bir anlatıyı kısa öykü olarak tanımlamamızı sağlayan şey tek bir zaman anının, tek bir olayın, tek bir algının ürünü olan bir şeyi okuduğumuzu hissetmemizdir. Bugün kısa öykü denince Çehov, Maupassant, Poe, Kipling, Joyce, Mansfield ve Hemingway gibi yazarların akla gelmesi kısa öykünün hem uluslar arası bir biçim, hem oldukça yeni bir biçim hem de modern çağa özgü bir biçim olduğunu gösterir, tespitinde bulunur Walter Allen.

Romans, roman ve kısa öykü arasındaki farkları tarihsel serüvenden hareketle izaha çalışan Walter Allen, İngilizcede ilk kısa öyküyü Walter Scott’ın yazdığını iddia eder. Ona göre Walter Scott’ın 1827’de yayımlanan ve iki celebin düşmanlığa ve cinayete doğru ilerleyen dostluklarının anlatıldığı “The Two Drovers” adlı öyküsü İngilizcedeki ilk kısa öykü örneğidir.

Kısa öykünün gelişimiyle ilgili fikirlerini de ifade eden Walter Allen, bugünkü anlamda kısa öykünün Birleşik Amerika, Fransa ve Rusya’ya nazaran İngiltere’de oldukça geç geliştiğine inanır.

Yazının sonunda bu yazının ikinci bölümünün Adam Öykü’nün onuncu sayısında yayımlanacağı ile ilgili not düşülmüştür.

Bu inceleme yazısı, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Aslankara, M. Sadık, “Bir Yanı ‘Kıraç Dağlar...’ Bir Yanı ‘Elifi Bahar’...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.79-89, (İnceleme)

Aslankara, bu inceleme yazısında Diyarbakır doğumlu ve Diyarbakır’da yaşayan Suzan Samancı’nın “Kıraç Dağlar Kar Tuttu” öykü kitabı ile Antalya’da yaşayan Saffet Uysal’ın “Elifi Bahar” adlı yapıtlarını ayrı ayrı değerlendirmekte, yer yer iki eser arasında karşılaştırma da yapmaktadır.

Aslankara, Suzan Samancı’nın on sekiz kısa öyküden oluşan eserinde Güneydoğu Anadolu’da süren örtük savaşın neden olduğu korku, ölüm, hiçlik, yılgınlık, kuşku gibi duyguları atmosfer öykücülüğü şeklinde işlediğini ifade eder. Aslankara, Samancı’nın Batılı kadın kahramanları olumsuz bir biçimde ele aldığını, buna karşılık Güneydoğulu kadın kahramanlarını kötü özellikleri olmayan adeta idealize edilmiş kişiler olarak çizdiğini, öykülerinde pek çok yazım hatasının olduğunu ortaya koymaktadır.

Saffet Uysal’ın dokuz öyküden oluşan “Elifi Bahar” adlı öykü kitabında da yazım ve anlatım yanlışlıklarının olduğunu tespit eden Aslankara, sevgi ortak izlekli bu öykülerin öyküden çok şey bekleyen okuru doyuramayabileceğini ifade eder.

Yaşar, Hürriyet, “Kemal Tahir’in Tek Öyküsünde İpuçları: ‘Nam Uğruna’”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.90-94, (İnceleme)

Hürriyet Yaşar, yazdıklarında cumhuriyeti sorguladığını, yargıladığını ve bir Osmanlı hayranı olduğunu söylediği Kemal Tahir’in “Nam Uğruna” adlı uzun

öyküsünde Cumhuriyetin getirdiği kadın erkek eşitliğini köylülerin ağzından eleştirerek kurnaz bir tavır takındığını iddia eder. Hürriyet Yaşar, Kemal Tahir'in bu eleştirilerini Mustafa Kemal'e değin götürdüğünü eserlerinden örnekler vererek izaha çalışmaktadır.

Raşa, Sevim Gündüz, “Öykü Yazmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.132-140, (İnceleme)

Sevim Gündüz Raşa'nın Adam Öykü'nün sekizinci sayısında yayımlanan yazısının ikinci bölümü.

Birinci bölümde öykünün tanımını, öykünün roman, skeç, anekdottan ayrılan yönlerini, öykünün öğelerini, öykünün bölümlerini, öykü yazarlığının öğrenilip öğrenilemeyeceğini izah eden Sevim Gündüz, bu sayıda öykünün dil-anlatım ve bakış açısı öğesini, yazıda en çok yapılan yanlışlıkları, bu yanlışlıkların yapılmaması için nelere dikkat edilmesi gerektiğini açıklar.

Sevim Gündüz, öyküye en uygun anlatımı yazarın ancak kendisinin seçebileceğini, okurun anlatmak istenileni tam olarak anlayabileceği bir anlatımın tercih edilmesi gerektiğini savunur.

Sevim Gündüz yazısının sonunda yazmaya yeni başlayacaklar için birtakım alıştırmaların listesini de vermiştir.

Ertop, Konur, “Sait Faik'in İstanbul'unda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.26-35, (İnceleme)

Konur Ertop, inceleme yazısında Sait Faik'in öykülerinin geçtiği çevreleri sınıflandırarak Burgazada ile İstanbul semtlerini öykülerinde ne kadar yoğun olarak kullandığını ortaya koymaktadır.

Ertop'a göre Sait Faik ilk öykülerinde Bursa ve Sakarya gibi çocukluğunun, ilk gençliğinin geçtiği çevrelerden; öğrenim amacıyla bir süre bulunduğu Fransa'daki yaşamıyla ilgili olarak Marsilya, Paris, Grenoble çevrelerinden ve 1930'lardan 1950'lere dek uzanan dönemdeki Adalar ile İstanbul semtlerinden görünümler yansıtır.

Ertop, Sait Faik'in çevreci yönü, öykü kahramanları ve “Havada Bulut” adlı kitabını ayrı alt başlıklar altında incelemiştir.

Allen, Walter, “İngilizcede Kısa Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.36-46, (İnceleme)

Allen Walter'ın bu inceleme yazısının birinci bölümü “Adam Öykü Dergisi”nin dokuzuncu sayısında yayımlanmıştır.

Walter, yazısının ikinci bölümünde Dickens, Thomas Hardy ve Stevenson gibi İngiliz yazarların kimi öykülerini değerlendirmektedir.

Walter, Dickens'ın romanlarını yayımlatmak amacıyla kullandığı dergileri doldurmak için yazdığı öykülerde kısaltma yapmak zorunda kaldığını ve bunun da Dickens'i kısa öyküye yaklaştırdığını ifade eder.

Hardy'yi gelenekçi olarak gören Walter, Hardy'nin öykülerini modern kısa öyküden uzaklaştıkları noktada başarılı bulur.

Walter, İngilizce yazında özgül modern kısa öyküye geçiş'in Stevenson'un "A Lodging for the Night" isimli öyküsüyle başladığını iddia eder.

Bu yazı, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Kanar, Mehmet, "Sadık Hidayet ve Ölüm", Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.75, (İnceleme)

Sadık Hidayet birkaç kez intihar girişiminde bulunmuş ve 1951 yılında Paris'teki otel odasında havagazı musluğunu açarak intihar etmiştir. Mehmet Kanar, zengin bir aileye mensup olmasının ve yurtdışında öğrenim görmesinin Sadık Hidayet'i mutlu etmediğini ifade eder. Mehmet Kanar, Sadık Hidayet'in Kör Baykuş, Diri Gömülen, Üç Damla Kan, Sampinge, Başboş Köpek gibi öykülerinde intihar izleğini işlediği tespitinde bulunur.

Önder-Ridder, Perihan, "İnci Aral'ın 'Özümseme' Öyküsü Üzerine", Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.47-64, (İnceleme)

Perihan Önder, "Özümseme" öyküsünü bölüklere ayırarak öykünün biçiminin altı bölmeli olduğu tespitinde bulunur.

Perihan Önder bu incelemesinde "Özümseme" öyküsünü anlatıcı biçimleri, anlatı kişileri ve nesneleri, anlatı zamanları, anlatı yerleri, kişilerin ve ilişkilerin karşılaştırmalı çözümlemesi, yapının tepe noktası, öykünün adıyla ilişkilendirilmesi gibi açılardan ele alır.

Aslankara, M. Sadık, "Yanık Öyküler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.99-108, (İnceleme)

M. Sadık Aslankara, incelemesinde 2 Temmuz Sivas katliamının öykü dünyamızda yeterince işlenmediğinden yakınmaktadır. Aslankara, öykümüzün Anadolu'ya açıldığı 1890 yılından 1993 Sivas katliamına kadar 1000'in epeyce üstünde öykü kitabı yayımlandığını ve kendisinin bunca öykü arasında tasarlanmış bir şekilde on aydının yakılarak öldürüldüğü herhangi bir kitapla karşılaşmadığını ifade eder.

M. Sadık Aslankara, Lütfiye Aydın ve Burhan Günel'in öykü kitaplarındaki kimi öykülerini Sivas katliamına ayırdıklarını dile getirir. Aslankara, yazısının büyük bir bölümünü Sivas katliamını konu alan öykülerin yer aldığı kitapların ve bu yazarların üsluplarının değerlendirilmesine ayırmıştır. Latife Aydın'ın 1994 yılında yayımlanan "Ölüm Erken Bir Akşamdır" öykü kitabındaki "Ağlama Yasağı", Burhan Günel'in "Karanfil ve Hançer" öykü kitabındaki "Nisi" ile "Kanatır Kendini" öyküleri Sivas katliamını işleyen öykülerdir.

Emre, Gültekin, "Zafer Şenocak'ın 'Uçmak' Öyküsündeki İstanbul", Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.109-111, (İnceleme)

Emre Gültekin bu yazısında “Gençlik Ayinleri” (Şiir), “Atletli Adam” (Öykü), “Hitler Arap mıydı?” (Deneme) adlı eserleriyle yazın dünyamızda beliren Zafer Şenocak’ın “Uçmak” öyküsünde beliren İstanbul imgesini incelemiştir.

Gültekin, bu öyküde İstanbul’un mafya ile dinin iç içe geçtiği, Rus orospularının pavyonlarında kol gezdiği, hiçbir genç insanın kalmaya dayanamayacağı, cinsiyet olarak da travesti özelliği gösteren bir kent olarak çizildiğini öyküden alıntılar yaparak açıklar.

Öykü kahramanına göre İstanbul, “onu görmeden düşündükçe güzeldi.”(s.111)

Salman, Yurdanur; Hakyemez, Deniz, “Öykülemenin Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.5-15, (İnceleme)

İnceleme yazısı şu alt başlıklardan oluşmaktadır:

Giriş: Bu bölümde öykülemenin tarihçesinin kısa bir yazıya sığdırılamayacak derecede uzun, ayrıntılı ve karmaşık olduğu, kısa öykünün kısalığı nedeniyle dolanımı kolay olmasına ve daha fazla okura ulaşma olasılığı yüksek olmasına karşılık hak ettiği önemin gösterilmediği belirtilmektedir.

Öykülemenin Tarihçesi: Bu başlık altında kısa öykünün ataları ve akrabaları olan türler ile kısa öykünün yan türleri belirtilmiş, bu türler kısaca tanımlanmıştır.

Fıkra, hayvan destanları, hayvan meselleri, bylina, exemplum, fabl, koşuk masal, uydurmaca, peri masalı, halk masalı, çerçeve öykü, gesta, grotesk, novella, novelette, novella gibi türler kısa öykünün akrabaları ve ataları olan türlerdir.

Skeç, dedektiflik öyküsü, doğaüstü öykü gibi türler ise kısa öykünün yan türleridir.

Kısa öykünün yaklaşık on farklı tanımının verildiği bu bölümde kısa öykünün olmazsa olmaz özelliklerinin şunlar olduğu ifade edilmektedir: yoğunluk, özlülük, şiirlik, haslık, yadırgatıcılık.

Kısa Kısa Öykü: Bu bölümde uzun olsun kısa olsun, kısa kısa olsun öyküleri sözcük sayısı, uzunluk gibi niceliksel ölçütlere göre tanımlamanın yanıltıcı olabileceği, bu yüzden de öykülerin yazın öyküsüne yaraşır özü, yoğunluğu, tadı ve niteliği taşıyıp taşımadıklarına göre tanımlamanın daha doğru olduğu belirtilir.

Postmodern Kısa Öykü: Çağımızda öbür yazın türlerinde biçim, biçem, kurguyla girilen deneyimlerin kısa öykülerde de gözlemlendiği belirtilmektedir.

Yazın Beğenisinin Geliştirilmesinde Kısa Öykünün Önemi: İyi bir kısa öykü şiirin tadını duyurmanın yanında romanın ayrıntılı ve dolambaçlı öyküleyişini özlü bir biçimde sunar. Bu nitelikleriyle yazın beğenisinin edinilmesi, edindirilmesi ve geliştirilmesinde kısa öykü köprü işlevi görebilir.

Kökden, Uğur, “Kısa Kurmaca”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.16-19, (İnceleme)

Uğur Kökten, kısa kısa öykünün ya da Ferit Edgü'nün isimlendirmesiyle minimalist öykünün özlü anlatımıyla düzyazıyı şiire yaklaştırdığını, düşünceyi derinleştirdiğini, karakterlerinin neredeyse yok denecek kadar az olduğunu, öykünün geçtiği yerin sınırlı olduğunu ve asıl hedefinin sonuçla beklenmedik, keskin şaşırtıcı bir etki oluşturmak olduğunu belirtir. Uğur Kökten bu çıkarımlarını dünya edebiyatından Max Aub, Cortazar, Max Jacob, Borges, Dino Buzzati; Türk edebiyatından ise Ferit Edgü, Tezer Özlü, Sevim Burak, Nedim Gürsel, Yeşim Dorman gibi yazarların kısa kısa öyküleriyle açıklamaya çalışır.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Çağdaş Türk Yazınında Kısa Kısa Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.41-45, (İnceleme)

Tanyolaç, kısa öykünün yazılış amacının değişkenlik gösterdiğini, bu yüzden de kısa öykünün niçin değil de nasıl yazıldığı üzerinde durmanın daha olumlu olacağı kanaatindedir.

Tanyolaç, kısa kısa öykülerin kısacık bir anı kapsamakla birlikte o sürenin içinde değişik süremsel kiplikler taşıdığını, nesnel zaman / tinsel zaman ikililiğinin kısa öykünün önemli bir özelliği olduğunu ifade eder.

Tanyolaç, Hulki Aktunç'un, Sevim Burak'ın, Bilge Karasu'nun, Yeşim Dorman'ın bazı öykülerine kısaca değindiği bu yazıda kısa kısa öykü tekniğinin çağdaş yazın içindeki yerinin, kavramsal boyutta tartışılması gerekliliğini savunur.

Baxter, Charles, “Anlık Kurmaca”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.85-90, (İnceleme)

Charles Baxter, romanın kısa öykünün yapmaktan kaçındığı şeyleri yaptığını bu yüzden de romanların neler yaptığını ortaya koyarak kısa öyküyü açıklamak istediğini belirtir.

Charles Baxter, çok kısa öykülerin kahramanlarının kararlar verdiği dünyalarının olmadığını, karşılaşılan durumlarla ilgili kahramanların harekete geçmektense tepki verdiklerini, kısa öykü zamanının kısa sürdüğünü, uzamsal olarak çok kısa öykünün yirmi üçüncü kattaki tek kişilik geniş bir oda olduğunu söyler.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Şiirle Düzyazı Arasında Kısa Kısa Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.95, (İnceleme)

Nedret Tanyolaç Öztokat, bu yazısında 19. yüzyıl ve çağdaş Fransız yazınında kısa kısa öykünün izlerini sürerken bu türün en yetkin örneklerinin yazarlardan çok şairlerin kaleminden çıktığını ifade ederek bunun nedenleri ile ilgili birtakım saptamalarda bulunur.

Allende, Isabel, “Kısa Öykü”, (Çev. İnci Asena), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.66-75, (İnceleme)

Isabel Allende, Amerika ya da Avrupa ülkelerinin yazara yaklaşımı ile üçüncü dünya ülkelerinin yaklaşımı arasında ciddi farklar olduğu saptamasında bulunur. Amerika ve Avrupa ülkelerinde yazar sadece yazardır. Üçüncü dünya

lkelerinde ise yazarlar bazen bir kahin bazen bir başkan ya da peygamber gibi danışılacak bir mevki olarak görülür.

Isabel Allende, bazı yazarların eserlerinden bazen de kendi eserlerinden örnekler vererek kısa öykünün özelliklerini aıća ıkarır. Buna göre kısa öykü, ok gibidir, tek atışınız vardır, yönünün ve hızının doćru olması gerekir. Kısa ykler, uzun kurmacalara göre şiire daha yakındır.

Yazarların kısa öykü yazarken dikkat etmesi gereken hususlara da aıklık getiren Isabel Allende, yazarın öyküyü inanılır kılmasını, dinleyicisini hafife almamasını, aıklamalar yapmak ya da mesajlar iletmek yerine olayları basite aktarmasını, karakterlerini betimlemelerle dećil davranışlarıyla ortaya ıkartmaya alışmasını öykü yaratmada önemli görür.

Bu yazı, İnci Asena tarafından İngilizceden evrilmiştir.

Gümüř, Semih, “Feride iekoćlu ykclćnde Yeni Bir Düzey”, Adam yk Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.80-84, (İnceleme)

Semih Gümüř, Feride iekoćlu’nun ikinci öykü kitabı olan “100’lk ülkeden Mektuplar” da yer alan on iki öyküden biri olan “Berlin’de Bis” öyküsünden hareketle iekoćlu ykclćndeki dećiřimi gözler önüne sermektedir.

Semih Gümüř, bu yazısında iekoćlu’nun “Berlin’de Bis” öyküsüyle doldurulması gereken boşlukları, yok edilmesi gereken suskuları, anlamı oćaltmaya davet eden aćrılarını olan bir dil yarattığını iddia eder. Gümüř, bu iddiasını öyküden örnek cümleler vererek ispatlamaya alışır.

Aslankara, M. Sadık, “Feride iekoćlu ykclćnde öykünün Yařantıyla rtřen Doćruları”, Adam yk Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.85-97, (İnceleme)

M.Sadık Aslankara, Feride iekoćlu’nun “Sizin Hi Babanız öldü m” ve “100’lk ülkeden Mektuplar” isimli iki öykü kitabını her ne kadar yaşantıyla baćları aısından incelemeyi amalamışsa da iki eserde yapılan dil yanlışlarından, eski sözcükleri kullanma merakına, gereksiz bazı yinelemelerden yazım yanlışlarına kadar pek ok noktaya dećinmiřtir.

Aslankara, Feride iekoćlu’nun bireysel yaşantıdan vazgemediğini ve bunu kurgusal bir düzeyde anlattığını iddia eder. Aslankara’ya göre mesleći mimarlık ya da niversite araştırma görevlisi olanların öykülerinde ne ıkışı, kızını ve babasını birer öykü gerci gibi kullanmasını, yazından tarihe, uygarlıktan politikaya pek ok ünlü ya da nsz kişinin öykülerinde kahraman olarak belirmesini, öykülerin bir kısmında hapisane yaşamının szlmş olmasını iddiasını ispatlamak iin öne sürer.

Feride iekoćlu’nun öykülerinde kullandığı dil konusunda da tespitlerde bulunan Aslankara, iekoćlu’nun öykülerinde zen gösterilmeden yazılıvermiş izlenimi uyandıran tümcelere, sözcük seimlerinde kimi zensizliklere, yazım yanlışlarına, gereksiz yinelemelere rastlandığını eserlerden örnekler vererek ortaya koyar.

Kara, Şenay, “Fall River Balta Cinayetleri’ Bir Çocuk Tekerlemesinin Bilen Yetişkinler İçin Yeniden Yazılması”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.53-61, (İnceleme)

Şenay Kara inceleme yazısını “... insanı şiddete, doğasına aykırı davranışlara iten baskı unsurlarının, kurum ve geleneklerin insan üzerindeki etkisinin tartışmasını, okur olarak kendimizin de içinde yaşadığı zaman, yer ve koşullar bağlamında bir kez daha ele alma ve düşünme isteği”yle (s.61) yazdığını belirtir.

Şenay Kara, Angela Carter’ın “Fall River Balta Cinayetleri” öyküsünün sadece bir cinayet öyküsü olmadığını, insanı cinayete götüren etkenlerin, kişileri bu noktaya getiren sancılı süreçlerin tartışıldığı ve bunun insanın doğasına aykırılığının ortaya konduğu bir metin olduğu saptamalarında bulunur.

Bilge, Zeynep F., “Amerikan Rüyası ve Ölüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.101-102, (İnceleme)

Zeynep Bilge, Maureen Monaghan’ın “Amerikan Rüyası” öyküsünde hepimizin başına er ya da geç gelecek olan ölüm ve ölüm acısı gerçeğinin gözler önüne serildiğini ifade eder. Zeynep Bilge, baba Angus ile Effie arasında iletişim kopukluğu olduğunu ve bunun salt babanın felçli oluşuyla açıklanamayacağını da dile getirir.

Yazıcıoğlu, Sinem, “Duncan Mclean ve Kırık Bir Denizci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.103-104, (İnceleme)

Sinem Yazıcıoğlu, Duncan Mclean’ın “Denizci” öyküsünde denizcinin yaşama bakış açısını okura gösterdiği saptamasında bulunur.

Sinem Yazıcıoğlu, George Mackay Brown ile Duncan Mclean’ı karşılaştırır.

Sazyek, Hakan, “Halit Ziya Uşaklıgil’in Öykücülüğü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.113-123, (İnceleme)

Hakan Sazyek, Türk öyküleme geleneğini oluşturan anlatı formlarıyla ilgili genel bir çerçeve çizdikten sonra bu türün Tanzimat dönemindeki gelişimini anlatır. Bu sayede Halit Ziya’nın yetiştiği edebi ortamı ve beslendiği kaynakları tespit eden Hakan Sazyek, Halit Ziya’nın öykülerini konuları, kahramanları, kahramanların seçildiği çevreleri, olay örgüleri, olayların geçtiği çevreler, dil anlayışları açısından inceler.

İncelemede Hakan Sazyek’in saptamaları kısaca şöyledir:

1-Halit Ziya, öykülerinde kendini ön planda tutmuş ve hayatından kesitler sunmuştur.

2-Halit Ziya’nın öyküleri “olay örgüsü” eksenli öykülerdir.

3-Cumhuriyetle birlikte eserlerini sadeleştiren Halit Ziya’nın öykülerinde diyaloglar ve konuşma cümleleri pek yer tutmaz.

4-Öykülerinde olayların geçtiği yerler İstanbul ve İzmir’dir.

5-Öykü figürleri yerli kesimden oluşmaktadır. Bazı öykülerinde Rum, Musevi, Arnavut gibi azınlıklardan da figürler seçmiştir.

6-Öykü kahramanları toplumun üst katmanından en alt katmanına kadar geniş bir yelpazeden oluşmaktadır.

7-Edebiyatı sosyo-politik bir düzleme yerleştirmeyen Halit Ziya, öykülerinde de estetik kaygıyı ön plana almıştır.

Ferguson, Suzanne, “Kısa Öykünün Türler Sıralanımındaki Yükselişi”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.40--53, (İnceleme)

Suzanne Ferguson, insan topluluklarında olduğu gibi yazınsal türlerde de zaman içinde sınıfların yeniden düzenlendiği, yeni üyelerin alınıp bazılarının çöpe atıldığını ifade eder. Bu bağlamda kısa öykünün türler sıralanımında saygın bir yer edindiğini de belirtir.

Bu yazısında İngiltere’de özellikle on dokuzuncu yüzyılda, kısa kurmacaya ne olduğunu anlamayı kolalaştıracak bir bakış açısı geliştirmeyi amaçlayan Ferguson, dönem dönem İngiliz yazınında ortaya çıkan, değişen, dönüşen türleri, yok olan türleri ve bunların kısa öyküyle bağları üzerinde durmuştur.

Yazı, S.Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Abrams, M. H., “Kısa Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.54-57, (İnceleme)

Abrams, yazısında kısa öykünün fıkradan farklı olan yönü, kısa öykü ile roman arasındaki benzerlikler, Edgar Allan Poe’nun kısa öykü tanımı, kısa öykünün özellikleri, kısa öykünün yakın olduğu eski türler gibi pek çok konuya değinmiştir.

Yazı, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Muhidine, Timour, “Günümüz Türk Edebiyatında Kısa Anlatı”, (Çev. Halil Gökhan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.82-90, (İnceleme)

Timour Muhidine seksenli yıllardan sonra kısa metinleri karşılamak için hikâye terimi yerine öykü teriminin kullanılmasının terim karmaşasını çözmediğini, herkesin kısa anlatıyı karşılayacak bir sözcüğünün olduğunu ifade eder. Timour Muhidine, bu karmaşayı çözmek için en azından, kısa anlatının iki ve otuz sayfa arasında yer tutan bir tür olarak kabul edilmesini teklif eder.

Yukarıda kısaca özetlediğimiz açıklamalardan sonra Timour Muhidine, 1980-1990 yılları arasında yayımlanan Nedim Gürsel’in “Montsouris Park” ve “Beşinci”, Nazlı Eray’ın “Karanfil Gece Kursu”, Orhan Duru’nun “Gerisin Geri İleri”, Murathan Mungan’ın “Yedi Cücesi Olmayan Pamuk Prenses”, Tomris Uyar’ın “Kalenin Bedenleri” isimli öykülerinden hareketle kısa anlatılarda anlatıcı seslerinin kullanılışını açıklar.

Yazı, Halil Gökhan tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Araz, Türkan, “Donald Barthelme Postmodern Dönem Amerikan Kurmacası’ndan Bir Örnek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.95-97, (İnceleme)

Türkan Araz, Amerika’nın İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra gelişen ekonomisi, toplumu ve değişen kültürel değerleriyle geleneksel anlatılar aracılığıyla anlatılmasının mümkün olmadığını saptayarak özellikle 1960’lı yıllarda yazın dünyasının da hızlı gelişmelerden etkilendiğini söyler.

1960’lı yıllarda Amerika’da kısa öykü ve roman bağlamında yeni oluşumları biçimleyen, “Başyapıtlara son!” savıyla ortaya çıkan ve aralarında Donald Barthelme’nin de olduğu genç yazarlar geleneksel roman yöntemlerinin toplum yaşamıyla uyarsız olduğunu ve sinema gibi görsel sanatların yeni anlatım olanaklarını zorunlu kıldığını savunmuşlardır.

Yazısının yukarıdaki tespitlerden sonraki bölümünde Donald Barthelme’nin edebi kişiliği ve eserleriyle ilgili bilgi veren Türkan Araz, yazarın “Sırça Dağ” öyküsünü de kısaca tahlil etmiştir.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Sürgün ve Krallık’ta Özne-Uzam İlişkileri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.107-112, (İnceleme)

Tanyolaç, Albert Camus’nun 1956 yılında yayımlanan ve çağımız insan bilincinin karşılaştığı sorunları gündeme getirdiği için 1957 yılında nobel ödülüne layık görülen “Sürgün ve Krallık” adlı öykü kitabındaki son derece farklı altı öyküsünü öznenin uzamla ilişkileri doğrultusunda incelemiştir.

Tanyolaç’a göre kitaptaki altı öykü hem düşünce ve istek boyutunda hem de bedensel açıdan “uzaklaşma”yı, sürgün izleğini bütünleyen temel bir izlek olarak gösterir.

Tanyolaç’a göre bu kitaptaki uzamlar insanların kendileriyle hesaplaştığı, kendi sınırını, evrenin sınırsızlığını algılayabileceği bilişsel uzamlardır.

Wright, Austin M., “Kısa Öyküyü Tanımlama Üzerine: Tür Sorunu”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.19-26, (İnceleme)

Austin M. Wright, Poe’nun ünlü “birleşmiş etki” kavramının ölçme aracı olarak kullanılmasının, Matthews’un kısa öyküde bir olay örgüsü olduğu konusundaki ısrarının yirminci yüzyılın olay örgüsünden kurtulma çabaları yüzünden olanaksız olduğunu ifade eder.

Kısa öykünün başladığı yer konusunda da birtakım farklı görüşlerin mevcut olduğunu, kimi araştırmacıların kısa öyküyü kutsal kitaplara, Boccaccio’ya dayandırırken kimileri Irving, Poe, Çehov gibi yazarlara dayandığını söyleyen Austin Wright kısa öyküye bilinçli tanımlar getirmenin gerekliliğini vurgular. Bu gereklilik kapsamında Wright yapılacak olan tanımın “belirli özelliklerin birikmesi”yle ortaya konmasının daha doğru olacağını bildirir.

Yazı, Taner Karakoç tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Barth, John, “Kısa Bir Öykü Bu”, (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.77-90, (İnceleme)

Yazının başında sözkonusu inceleme yazısının 1992 yılında Amerika’daki Iowa Üniversitesinde kısa öykü üzerine yapılan İkinci Uluslararası Konferans’taki konuşmadan uyarlandığı belirtilmektedir.

John Barth, romancı kimliğine sahip bir yazar olduğunu, ancak kısa öykü konusunda altı yıllık “bir kaçamak” yaparak bu türde de eser verdiğini; kısa öykü yazarlarının dışarıda bırakabilecekleri kadar her şeyi dışarıda bırakma peşinde koştukları, roman yazarlarının ise bunun aksine dahil edebilecekleri kadar şeyi dahil edebilme peşinde koştuklarını; İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra Amerika’da devam ettiği yaratıcı yazarlığa giriş derslerinde kısa öyküler yazmaya başladığını ve bu dönemde yazdığı kimi eserlerin taklit havası taşıdığını ifade eder.

Yazı, A. Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Melikoğlu, Esra, “Ölü Albay’ın Kızları’: Tanrısal Baba’nın Düşüşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.115-121, (İnceleme)

Esra Melikoğlu, Katherine Mansfield’in “Ölü Albay’ın Kızları” adlı kısa öyküsünü ataerki toplumlarda tanrısal bir mevki edinen baba imgesi çerçevesinde incelemiştir.

Esra Melikoğlu’nun tespitine göre öyküde kullanılan “babanın gün boyunca önünde oturduğu kızgın ateş”, “albayın bastonu”, “Bayan Pinner’in bir yılın tarafından sokulması”, “soluk renk”, “Albay’ın zor işitmesi”, “babanın altın saati”, “kızların kardeşleri Benny’ye gönderdikleri korse”, “kız kardeşlerin keskin bıçakla pasta ve çöreklerle saldırmaları” gibi unsurların tamamı baskıcı babanın alt edilmesi yolunda simgesel işlev görür.

Gerlach, John, “Anlatının Sınırları: Çok Kısa Öykü, Düzyazı Şiir ve Lirik Şiir”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.39-48, (İnceleme)

John Gerlach, çağdaş anlatı kuramında anlatının en küçük birimi sorununun tartışıldığını ifade ederek Roland Barthes, Gerald Prince ve Helmut Bonheim gibi yazarların bu konudaki yaklaşımlarını aktarmaktadır.

John Gerlach; deneme, öykü ve şiir arasındaki ince çizgiyi Kristin Knutson’un 850 sözcükten oluşan denemesini, Scott Sanders’in “Yoksulluk Suçu” öyküsünü, Enrique Anderson Imbert’in “Tabu” öyküsünü, W. S. Merwin’in “Dachau’dan Gelen Ayakkabı” öyküsünü, Yeats ve Keats’in lirik şiirlerini inceleyerek ortaya koymuştur.

Yazı, Taner Karakoç tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Aslankara, M. Sadık, “Sabahattin Ali ile Yüzleşmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.72-86, (İnceleme)

M. Sadık Aslankara bu inceleme yazısında Sabahattin Ali'nin çocukluğundan öldürüldüğü son güne kadar kitaplara olan düşkünlüğünü, tiyatroyla olan ilişkisini, gözlemci yanını, yazarlığını, şık giyime düşkünlüğünü, gece yaşamını, devletin ileri gelenleri ile ilişkilerini başta eşi ve çocukları olmak üzere onu tanıyan Pertev Naili Boratav, Nazım Hikmet, Vedat Günyol, Sevgi Sanlı, Mediha Esnel, Erol Güney... gibi pek çok kişinin tanıklığına başvurarak anlatmıştır.

Çelik, Behçet, “F. Celalettin’in Öykülerinde ‘Muamma’lı An”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.87-94, (İnceleme)

Behçet Çelik, cumhuriyet devrinin yetkin kısa öykücülerinden biri olan Fahri Celal'in günümüzde pek fazla tanınmadığını belirtir. Behçet Çelik inceleme yazısında, Fahri Celal'in öykülerinde Tanzimat'la başlayan ve Cumhuriyet'le devam eden toplumsal değişimde kadınla erkeğin sokakta, hastanede, işyerlerinde karşılaşmalarını herhangi bir süse, sanatlı söyleme başvurmadan çoğu zaman günlük dilin olanaklarına da başvurarak anlattığını ifade eder.

Friedman, Norman, “Kısa Öyküyü Kısa Yapan Nedir?”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.31-44, (İnceleme)

Norman Friedman, kurmaca bir metnin kısa sayılabilmesi için sözcük sayısının alt ve üst sınırlarını belirlemenin, kısa öykünün karakter gelişimiyle uğraşmadığını ve kısa öykünün gelişme izlekleri yerine sonuç üzerine odaklandığını iddia etmenin doğru olmadığını savunur. Ona göre öyküdeki eylemin devingenliği ya da durağanlığı kısalığı belirlemede etkili olur. Buna göre devingen bir eylemde düşünce ve duygularda değişiklikler olacağı için neden-sonuç zincirini oluşturmada tek bir olaydan çok daha büyük eylemlere ihtiyaç duyulur. Birden fazla eylem öyküyü daha uzun hale getirecektir.

Romanları ve öyküleri konuları bakımından karşılaştıran Norman Friedman, iki türün eylemlerin gösteriliş biçimi açısından ayrıştığını söyler. Bunu kanıtlamak için de “Illyich” ve “Kış Düşleri” ni inceler.

Öykülerin bakış açısı ile uzunlukları arasındaki ilişkiye de değinen Norman Friedman, inceleme yazısındaki savlarını ispatlamak daha doğrusu açıklamak için eser yelpazesini oldukça geniş tutmuştur.

Yazı, S. Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Beş Ada’ Üzerine Bir Deneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.73-78, (İnceleme)

Tanyolaç, Mehmet Zaman Saçlıoğlu'nun “Beş Ada” isimli öykü kitabını zaman ve uzam açısından, bu kitaptaki “Sis Adası” öyküsünü de “sis” unsuru açısından incelemiştir.

Tanyolaç öykü kitabındaki pek çok öyküde “öncesizlik ve sonrasızlık” diye tanımlanabilecek bir zamansallık ve bu zamansallıkla paralel üst-uzam olduğunu ifade eder.

Bates, H.E., “Poe’dan Sonra Gelen Amerikan Kısa Öykü Yazarları”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.49-60, (İnceleme)

Bates, on yedi yaşındayken cep harçlığıyla aldığı iki seriden oluşan “İngilizce Kısa Öykü Seçkisi” adlı kitabın birinci serisinde yer alan öykülerin üçte birinden fazlasının, ikinci serisinde ise yarısından fazlasının Amerikan yazarlar tarafından yazıldığını fark etmesiyle Amerika’daki kısa öyküye ilgi duymaya başladığını belirterek Amerika’da kısa öykünün ortaya çıkışında etkili olan etkenleri ve Bret Harte, Ambrose Bierce, Sarah Orne Jewett, O. Henry ve Stephen Crane gibi yazarların kısa öykü anlayışlarını örneklerle ortaya koyar.

Yazı, S. Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Adatepe, M. Kemal, “Sabahattin Ali’nin ‘Dekolman’ Öyküsü Üzerine Notlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.116-126, (İnceleme)

M. Kemal Adatepe, Sabahattin Ali’nin son öykü kitabı olan “Sırça Köşk”te yer alan “Dekolman” öyküsünün gerek Asım Bezirci gerekse de Ramazan Korkmaz tarafından yanlış değerlendirildiğini ifade eder.

İnceleme yazısında özellikle Ramazan Korkmaz’ın “Sabahattin Ali: İnsan ve Eser” isimli doktora tezindeki saptamalarını ciddiyyetten uzak, saptırılmış olarak gören M. Kemal Adatepe, eserin anlaşılmış öykü yönü üzerinde de detaylı olarak durmuştur.

M. Kemal Adatepe, Sabahattin Ali’nin öykü dilinin daha iyi anlaşılabilmesi için öykünün ilk şeklini de inceleme yazısı içinde vermiştir.

Patricia, Craig, “Kadınların Yazdığı Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.6-8, (İnceleme)

Patricia Craig, yazının giriş bölümünde Sean O’Faolain’in “The Short Story” başlıklı çalışmasına dayanarak kısa öykünün özelliklerine, özellikle de “etki gücü ve şiir” yönü üzerinde durur.

Patricia Craig, yazılan öykü seçkilerinde editörlerin tercihlerini tanınmış erkek öykücülerden yana kullanmasını ve kadın öykücülere az yer verilmesini eleştirir.

Bulut, Alev, “Mrs. Dalloway’in Yarım Günü Kısa Anlatı, Bir Günü Uzun Anlatı mı?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.26-31, (İnceleme)

Alev Bulut, Virginia Woolf’un “Mrs. Dalloway Bond Sokağı’nda” öyküsü ile bilinçakışı tekniğinden de yararlanarak bu öyküden hareketle oluşturduğu “ Mrs. Dalloway” romanındaki Clarissa Dalloway karakterlerini karşılaştırır.

Alev Bulut her iki eserden yaptığı alıntılarla Clarissa Dalloway’in öykünün kısıtlı sayfa sayısına (sekiz sayfa) rağmen bütünlüklü bir öykü kişisi olarak betimlenmesine yettiği kanaatine varır.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “XIX. yy Fransız Öyküsünde Anlatım Teknikleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.32-38, (İnceleme)

Tanyolaç, Fransız edebiyatında öykünün tarihçesi ile ilgili kısa bir giriş yaptıktan sonra 19. yüzyıl Fransız öyküsünde kullanılan teknikleri üç başlık altında inceler:

Özlü ve Yalın Anlatım: Öyküde her şey özlü olmak zorundadır. Bu özlülük öykünün başında kendini gösterir. Öykülerde anlatılacak olaylar tam düğümlendiği noktada verilir. Tanyolaç dile getirdiği bu hususları Maupassant’ın “Bir Baba Katili”, “Kraliçe Hortense”, “Canavar Doğuran Kadın” ve “Mademoiselle Cocotte” öykülerini, Ch. Nodier’in “Kanlı Rahibe” öyküsünü, Villiers de l’isle Adam’ın “Vera” ile “Kraliçe Ysabeau” öykülerini örnek göstererek anlatır.

Tanyolaç, Villiers de l’isle Adam’ın öykülerinin içerikleri ile ilgili ipuçlarını epigraflarda verdiğini de yukarıda bahsi geçen iki öyküye dayanarak ortaya koyar.

Anlatı İçinde Anlatı: Tanyolaç on dokuzuncu yüzyıl Fransız öykücülerinin ilgi gösterdikleri diğer bir tekniğin de “anlatı içinde anlatı” tekniği olduğunu ifade eder. Tanyolaç bu savını Maupassant’ın “Korku” öyküsü, Daudet’nin “Mösyö Seguin’in Keçisi” öyküsü ile Barbey d’Aurevilly’nin “Şeytansı Öyküler”indeki altı öyküyü kullanarak ispatlar.

Kısalık / Uzunluk: Tanyolaç Amerikalı yazar ve kuramcılarda rastlanan öyküyü sözcük sayısına göre sınıflandırma çabalarının Fransız öykücülerinde temel bir ölçüt olmadığını vurgular.

Özer, Sevinç, “Ulusal Karakterin Belirlenmesi Üzerine Öyküler: Cemil Kavukçu Taşrası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.96-108, (İnceleme)

Sevinç Özer, Cemil Kavukçu’nun öyküleri ile Türk edebiyatının önemli boşluklarından birini kapatacağı, üzerinde fazla düşünmediğimiz çocukluk ve ergenlik kültürünün yorumlanması konusunu tartışmaya açtığı ve ergen çocuk öykülerinde modernist edebiyatın iki ögesini “grotesk” ve “fantezi” yi kullanarak bir türlü çağdaşlaşamayan Türkiye’nin içinde kıvrandığı acıları dramatize ettiği saptamalarında bulunur. Sevinç Özer bu saptamalarını ve Anadolu taşrasının tekdüze, boğucu, iğdiş eden, her türlü yaratıcılığı engelleyen ve bu yönüyle de erkek çocukları terörizme ya da alkolizme hapseden yanını Cemil Kavukçu’nun “O Güzel Günler”, “Aslangöz”, “Ercü”, “Yanlış Adam”, “Sansarlar” öyküleri ile “Dönüş” romanından yaptığı çözümlemelerle kanıtlamaya çalışır.

İnceleme yazısının sonunda “grotesk” kavramı ile ilgili bilgi de verilmektedir.

İpşiroğlu, Zehra, “Haldun Taner’in ‘Ayışığında Çalışkur’ Öyküsünde Okuyucu-Yapıt-Yazar Diyaloğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.110-113, (İnceleme)

Zehra İpşiroğlu, Haldun Taner’in kurmaca okurlardan gelen tepkiler üzerine yazarın kurmaca okurun beklentilerine cevap verecek şekilde yeniden kaleme aldığı

kurmaca öyküsü “Ayışığında Çalışkur”un okuyucuyu alımlama sürecinde çok yönlü düşünce sürecinin içine çektiğini belirtir. Haldun Taner okuru, ters yüz edilerek yeniden yazılan öykü ile öykünün ilk şeklini karşılaştırarak okumaya yönlendirir. İpşiroğlu’na göre Haldun Taner bu tarz bir teknikle gerçek ile kurmacayı karıştıran okuyucuyu eleştirmekle kalmamış, onu düpedüz tuzağa düşürmüştür.

Ezber, Gökçen, “Öyküler Konağı Usher”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.54-57, (İnceleme)

Gökçen Ezber, “Usher Konağı’nın Çöküşü” öyküsünde geçen valslerin, baladların, kitapların, resimlerin, romansların ve bunlarla ilgili anlatılan alt öykülerin ana öykü ile büyük bir uyum içinde olduğunu belirtir.

Anlatıcı tarafından betimlenen Henry Fuseli’nin resmi Usher Konağı’nın içini, “Perili Saray” adlı şiir konağın geçmişteki durumunu, Machiavelli’nin “Belphegor” u ile Ludwig Holberg’in “Nicholas Klimm’in Yer altı Dünyasına Yolculuğu” Lady Madeline’i, “Mad Trist” adlı romans ise hikâyedeki öykü-gerçek ikililiğinin son sınırına ulaştığını etkili bir biçimde ortaya koyar.

İmzasız, “Komedi ve Yergi Öyküleriyle Poe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.68-72, (İnceleme)

15 Haziran 1833’te “Baltimore Sunday Visitor” sahipleri tarafından düzenlenen yarışmada Edgar Allan Poe’nun “Şişedeki Mesaj” öyküsüyle ödüle layık görüldüğü belirtildikten sonra Poe’nun dönemin diri diri gömülme korkusunu, kişilik sorununu, askeri kahramanlara tapılcasına hayranlık duyulmasını ve enest ilişkiyi motif olarak işlediği ifade edilmektedir.

İnceleme yazısında Poe’nun kurgusal başarısının bir ürünü olan “komedi” yönüyle çok fazla ilgilenilmediği de ifade edilmektedir.

Kökden, Uğur, “E. A. Poe’nun Karanlıktaki Yüzü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.72-77, (İnceleme)

Uğur Kökden, Poe’nun sefalet ve yoksulluk içinde geçen yaşamına değindikten sonra onun öykülerinde ölüm, uğursuzluk, korku izleklerinin olmasını eşini erken kaybetmesine bağlar.

Poe’nun yetmiş dolayında küçük öyküsünde sevginin olmadığını ifade eden Uğur Kökden öyküleri ile dönemi arasında, bazen de yaşamı arasında ilişki kurmuştur.

Özer, Sevinç, “Kısa Öykü Kuramının Manyetik Alanı: Poe’nun ‘Tek Etki’ Kuralı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.78-88, (İnceleme)

Sevinç Özer inceleme yazısında Poe’nun “Graham’s Magazine”de 1842 yılında yayımlanan ve Nathaniel Hawthorne’un “İki Kez Anlatılan Öyküler” başlıklı kitabının tanıtım yazısı ile “Kompozisyonun Felsefesi” adlı makalesine dayanarak Poe’nun kısa öykü anlayışını ortaya koyar.

Poe, Hawthorne'nun kitabının tanıtımında “tek etki” kuralını detaylandırmış ve özgünlük, yaygınlık, yapının hacmi ile ilgili kendi döneminin yanlış anlayışını şiddetle eleştirmiştir.

Poe, “Kompozisyon Felsefesi” adlı makalesinde ise bir öykünün nasıl yazılamayacağını, öyküyle şiirin yakınlığı yerleri açıklamıştır. Poe, bu makalesiyle günümüze kadar sürecek olan kısa öykünün nasıl yazılacağı sorununu tartışmaya açmıştır.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Fransız Yazınında E. A. Poe İmzası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.89-92, (İnceleme)

Nedret Öztokat Tanyolaç, Poe’yu Fransa yazın dünyasına tanıtan kişinin Baudelaire olduğunu ve hem bu yazarın hem de Fransız yazınındaki önemli isimlerin Poe’nun “bütünsellik ilkesi”nden etkilendiklerini ifade eder.

Tanyolaç, Poe’nun estetik görüşlerinin yanı sıra fantastik evreninin ve bazı izleklerinin Fransız öyküsünü derinden etkilediğini de ifade eder.

Gümüş, Semih, “Öykünün Dünyası ve Eleştirisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.100-110, (İnceleme)

Semih Gümüş’ün öykü türüyle ilgili bu incelemesi sekiz alt başlıktan oluşmaktadır:

“Geleneksel Anlatıların Gölgesi” başlıklı bölümde öykücülüğümüzün Dede Korkut Hikâyelerine değin uzanan kökleri ve çağdaş öykücülüğümüzün daha çok Batı edebiyatı kaynaklarından beslendiği ifade edilir.

“Kısa Öykü ve İnsanın Derin Yapısı” başlıklı bölümde kısa öykünün önemli ölçütlerinden birinin de kişiliği varsıllaşmış, iç dünyaları dolu, kendi iç karmaşıklığını kendi başına kalsa da taşıyabilen bireylerin konuya dönüştürülmesi olduğu anlatılır.

“Çok Katmanlılık ve Uzunluluk” başlıklı bölümde Füzûzan’ın “Gül Mevsimidir” ve “Nehir” öykülerinden hareketle öykü, uzun öykü, kısa öykü, kısa kısa öykü kavramları arasındaki farklar ortaya konmaya çalışılmıştır.

“Kısa Öykü Ne Anlatır?” başlıklı bölümde bir düşünceyi, bir duyguyu, bazen yalnızca bir davranış ya da bir ilişki biçimini, ilişkilerdeki bir anı, insanın iç dünyasına değin bir sarsıntıyı, bir gerilimi konu edindiği ifade edilen öykünün bu özellikleri Memduh Şevket Esendal’ın “Gençlik”, Vüs’at Bener’in “İlki”, Onat Kutlar’ın “Yunus” öyküsüyle izah edilir.

“Öykü mü, Yaşam mı?” başlıklı bölümde Joyce Carol Oates’in “Hafifletici Nedenler” ve Angela Carter’ın “Fall River Balta Cinayetleri” adlı öyküleri esas alınarak edebiyatın yaşamı dönüştürme gücü açıklanır.

“Öykünün Üstünlüğü” başlıklı bölümde öykünün romancıların ve şairlerin kabul ettiği gibi ikincil bir tür olmadığı öykünün okurunun bilişsel yetilerini üst düzeye çıkaran bir tür olduğu belirtilmektedir.

“Öykü Dili” başlıklı bölümde Jakobson’un şiir dili ile ilgili yaptığı tanımın öykü dilinin asıl özelliğini saptadığı belirtilmekte ve Ziya Osman Saba’nın “Mesut İnsanlar Fotoğrafhanesi” öyküsündeki “Beyim mazur görün, sizin fotoğrafınızı çekemeyeceğim.” cümlesi bu savı kanıtlamak için açıklanır.

“Gerilimi Tutmak” başlıklı son bölümde yazınsal öğelerle, kurgu, anlatım biçimi ve dilin ortaklaşa yarattıkları bireşimden doğan gerilimin öyküyü var eden unsurlardan biri olduğu ifade edilmektedir.

Belsey, Catherine, “Sherlock Holmes Öyküleri”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.17-22, (İnceleme)

Catherine Belsey, Holmes öykülerinin yazıldıkları dönemin pozitif bilimlere duyulan güvenden kaynaklanan bir iyimserlik içerdiğini, öykülerin amacının büyü ve gizemi ortadan kaldırarak her şeyi açıklığa kavuşturup bilimsel inceleme için elle tutulur hale getirmek olduğunu belirtir.

Catherine Belsey bilimselliğe yönelik açısından tam bir açıklık içeren öykülerdeki kadınların fazla bilgi sahibi olunmayan tarafları, gizemleri ve çoğu zaman sessiz kalmalarıyla öyküleri belirsizliğe gömdüğüne inanır. Belsey bu savını Holmes’un “Yunan Çevirmen”, “Dolandırıcı” ve “Dans Eden Adamlar” öyküleriyle kanıtlamaya çalışır.

“The Times” gazetesinin 1967 yılı Aralık ayında yaptığı haberde hala insanların dedektif yardımı almak için Holmes’un kaldığı adrese mektuplar gönderdiği belirtilmektedir. Belsey buna dayanarak öykülerin yüksek derecede gerçekçilik, olabilirlik ve inanırılık taşıdığını ifade eder.

Yazı, Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Ezber, Gökçen, “Holmes Öykülerinin Toplumsal Kökenleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.23-27, (İnceleme)

Gökçen Ezber, Viktorya dönemi İngiltere’inde sanayileşmeyle birlikte zenginleşen orta sınıfların durumlarını korumak için yasalar çıkardığını ve orta sınıfın büyük değişimlerin yaşandığı bu dönemde kendilerini güvende hissedecekleri bir toplum istediklerini saptar. Bu açıdan bakıldığında birtakım düzensizliklerin bilimsel yöntemlerle açıklandığı ve bu sayede okurda arınmanın sağlandığı Holmes öyküleri bu dönem insanı için güvenli bir liman görünümü vermektedir.

Birinci ve İkinci Dünya savaşları ile bu ikisi arasındaki yıllarda dedektiflik öykülerinin büyük bir okur kitlesine ulaştığını belirten Gökçen Ezber’e göre bu kurmaca öyküler Viktorya dönemi İngiltere’indeki kadınlarla ilgili bazı bilgiler de içermektedir. Gökçen Ezber, öykülerdeki kadınların genelde susan ve yerlerine erkeklerin konuştuğu dolayısıyla da genelde pasif kişiler olarak karşımıza çıktığını saptar.

Bates, H. E., “Kısa Öykünün Kökenleri: Gogol ve Poe”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.51-60, (İnceleme)

Bates, kısa öykünün aynı yılda doğan (1809) ve biri kırk üç diğeri ise kırk yıl yaşayan Poe ve Gogol'ün yaşamından doğduğunu belirtir.

Bates'e göre, kısa öykünün babası olarak Gogol'ün yaptığı en önemli iş, kısa öyküyü halk yazınına indirgemesidir. Poe, kısa öykünün sadece polisiye ve olağanüstü öykü dalında derin bir etki yaratmıştır. Poe'nun tarzının yayılması için bilimsel buluşların yaygınlaştığı ve insanların pek çoğunun spiritüalizme ilgi gösterdiği 19. yüzyıl oldukça uygun bir çağdı. Bates, çağın bu uygun ortamı dışında halk denen unsurun önemszenmesi ve magazin kültürünün oluşmasını da Poe öykücülüğünün yaygınlaşmasında etkili görür.

Poe'dan sonraki dönemi de değerlendiren Bates, Poe sonrası kısa öykünün sıradışından sıyrılarak sıradanlıklar üzerine yoğunlaştığını ifade eder.

Bates inceleme yazısında Viktorya dönemi İngiliz öykücülüğü, on dokuzuncu yüzyılda yükselen roman türüne rağmen kısa öykünün gelişimini sürdürmesi gibi hususlara da açıklık getirir.

Yazı, Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Otçu, Önder, “Hemingway Nedir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.91-107, (İnceleme)

Önder Otçu'nun inceleme yazısı üç bölüme ayrılmıştır. Birinci bölümde “Defter” dergisinde yayımlanmış Orhan Koçak ve Enis Batur'a ait yazıların Ernest Hemingway'le ilgili yanlış anlamalara sebep olacağı; bu yüzden de yerli ya da yabancı olsun yazarlarla ilgili yapılan değerlendirmelerin daha dikkatli yapılması gerektiği ifade edilmiştir.

İkinci bölümde Ernest Heminway'in “Yağmurdaki Kedi” adlı öyküsünün Önder Otçu tarafından yapılan çevirisi yedi bölüme ayrılarak verilmiş ve bu öykü yazınsal açıdan çözümlenmiştir.

Üçüncü bölümde Hemingway'in öykülerinin özyaşamöyküsel metinler olarak ele alınmasının yanlışlığı üzerinde durulmuş ve öykülerin özyaşamöyküsel metinler olarak değerlendirilmemesinin daha varsıl okumalara olanak sağlayacağı belirtilmiştir.

Yazının uzunluğundan ötürü geri kalan kısmının Adam Öykü'nün yirmi beşinci sayısında yayımlanacağı ifade edilmektedir.

Otçu, Önder, “Hemingway Nedir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.81-92, (İnceleme)

Önder Otçu, ilk bölümü Adam Öykü'nün yirmi dördüncü sayısında yayımlanan yazısının ikinci bölümünde Hemingway'in “Yağmurdaki Kedi” öyküsünü metin ve insanbilim açısından incelemiş, ayrıca John V. Hagopian'ın çözümlemesine de kısaca değinmiştir.

Önder Otçu'ya göre "Yağmurdaki Kedi" öyküsünde yazarın başvurduğu ardı sıralama (Juxtaposition) yöntemi ve dışarda yağmurda ıslanan kedi simgesi öykünün erkek merkezli bir söylemle örüldüğünü göstermektedir.

Önder Otçu, psikanalitik insanbilim çerçevesinde saç, kedi ve yağmur öğelerini de birer simge olarak alır ve bunu da ayrıntılı bir biçimde anlatır.

Özer, Sevinç, "Genç Kısa Öykü Yazarları Kuramın Hangi Noktalarında Başarısız Kalıyorlar ve Niçin Okumuyorlar?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.104-113, (İnceleme)

Sevinç Özer bu inceleme yazısında kuramsal açıdan güncel sorunları yakalamakta kısa öykünün romandan daha seri hareket edebilme nedenleri, genç öykücülerin gözlemlerine dayanarak başarısız oldukları noktalar ve Semih Gümüş ile Aydın Çubukçu'nun genç öykücülerin içe kapanık, melankolik ve şizofrenik dünyalarını öykülerde anlatmaları konusundaki saptamaları üzerinde durmuştur.

Sevinç Özer, romanla kısa öyküyü olay örgüsü, amaçladıkları etki ve bunu oluşturma biçimleri, karakterleri bakımından karşılaştırmakta ve kısa öykünün nedensellik, karakter, dramatik durum özelliklerini bazı deyimlere ve atasözlerine dayanarak açıklamaktadır.

Sevinç Özer, genç öykücülerin öykülerindeki narsizm, şizofreni ve tarihsel zaman yoksunluğu sonucu ortaya çıkan bilgisizlik ve toplumdan kopukluklarında politik haklılık gördüğünü ifade etmektedir. Ona göre yetmişli yılların beklenen devriminin gerçekleşmemesi, seksenli yıllardaki askeri darbe, emekle para arasındaki uçurumun derinleşmesi, toplumdaki kültürel kuraklık gibi nedenler genç öykücülerin içe kapanık, toplumdan kopuk, şizofrenik olmalarının ardındaki haklı nedenlerden bazılarıdır.

Shaw, Valerie, "Parçalanan Çerçeve", (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.38-45, (İnceleme)

İnceleme yazısında 1920'li yıllardan itibaren denemenin inişe geçmesi, şiirin edindiği üstünlük konumunu yavaş yavaş yitirmesi ve düzyazının daha doğrusu öykünün serbest bir tür olarak belirmeye başladığı anlatılmaktadır. Yazıda Virginia Woolf'un görüşlerine ve "Kew Bahçeleri" adlı öyküsüne ağırlıklı olarak yer verilmiştir.

Yazı, Yurdanur Salman ve Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Bates, H. E., "Çehov ve Maupassant", (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.46-57, (İnceleme)

Yazısının giriş bölümünde Poe'dan Crane'e uzanan Amerikan kısa öyküsünün gazete haberlerini andıran çoğunlukla ham, basit ve can sıkıcı olduğunu söyleyen Bates; Maupassant ve Çehov'un büyüklüğü konusunda oluşan iki kutba da sıcak bakmadığını, her iki yazara da eşit derecede yaklaştığını ifade eder.

Bates, Çehov’la Maupassant’ın öykü anlayışlarını detaylı bir biçimde karşılaştırmıştır.

Yazı, Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

İpşiroğlu, Zehra, “Dilin Güdümleme Aracına Dönüşmesi Aziz Nesin-Yaşasın Memleket- Açış Nutku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.106-109, (İnceleme)

Zehra İpşiroğlu, Aziz Nesin üzerine yapılan araştırmalarda öykülerinin genellikle ele aldığı sorunlar çerçevesinde incelendiğini, kurgusu üzerinde fazla durulmadığı saptamasında bulunur. İpşiroğlu, bu saptamasından hareketle asıl başarısını kurgudaki ustalığına bağladığı Aziz Nesin’in “Yaşasın Memleket” ve “Açış Nutku” öykülerini dilin güdümleme aracına dönüştürülmesi ve dil vasıtasıyla gerçeklerden kopuk bir dünya yaratılması bakımından incelemiştir.

Er, Tülin, “Yaşamın Doğasında Kendi Yatağını Çizen Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.116-121, (İnceleme)

Tülin Er, “Adam Öykü” dergisinin yirmi ikinci sayısında yayımlanan “Ulusal Karakterin Belirlenmesi Üzerine Öyküler: Cemil Kavukçu Taşrası” başlıklı yazıda Sevinç Özer’in Cemil Kavukçu’nun öyküleri ile ilgili yaptığı saptamaların yanlışlığı üzerinde durmaktadır.

Tülin Er’e göre altmış sekiz öykü içerisinde bir iki öykü kahramanını esas alıp Kavukçu’nun grotesk bir yazar olduğunu ifade etmek, yazarın öykü kahramanlarının kent ve taşra kaynaklı bunaltılarına neden olan etkileri sadece taşra eksenli ele almak, bir yazarın öykülerinden hareketle onun kişiliği hakkında köklü saptamalar yapmak yanlıştır.

Shaw, Valerie, “Parçalanan Çerçeve”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.29-36, (İnceleme)

Adam Öykü’nün yirmi altıncı sayısında yayımlanan yazısında Virginia Woolf’u konu edinen Valerie Shaw bu yazısında, Forster’ın düzyazının çağdaş konuşma diliyle ve gündelik deyişlerle zenginleştirilmesi yönündeki eğilimini esas alarak Heminway’in öykülerini ustalıkla iç içe örülmüş yinelemeler açısından incelemiştir.

Valerie Shaw, farklı dönemlerde ve farklı ellerde öykü ne denli deneysel bir duruma gelirse gelsin anlatı itkisinin hiçbir zaman bütünüyle ortadan kaldırılamayacağını ve teknik ustalığın yalnız başına bir esere değer, kalıcı önem katamayacağını da ifade eder.

Yazı, Yurdanur Salman ve Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Andaç, Feridun, “Zeytinlik’ Öyküsünden Yola Çıkararak Yaşar Kemal’in Öykü Dünyasına Bakış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.90-97, (İnceleme)

Feridun Andaç, öyküleriyle dönem öykücülüğüne yepyeni bir tarz getirdiğine inandığı Yaşar Kemal'in asıl ilk öyküsü olan "Zeytinlik" öyküsünden yola çıkarak Yaşar Kemal'in öykücülüğünün kaynaklarına inmeye çalışacağını belirtir. Feridun Andaç'ın özellikle "Zeytinlik" öyküsünü seçmesinin nedeni bu öykünün Yaşar Kemal'in öykücülüğünün bütün izleksel, anlamsal ve anlatımsal özelliklerini içerdiğine olan inancıdır.

Andaç, "Zeytinlik" öyküsünün çevre ve doğa betimlemeleri, insan ilişkilerindeki çatışma/çelişme boyutlarını yansıtması, mekan olarak Çukurova'nın bir kasabasının seçilmesi gibi hususların Yaşar Kemal'in hem öykülerinin hem de romanlarının kodlarını barındırdığına inanır.

Güler, Mehmet, "Öykücülüğümüzün Kısa Tarihi ve Memduh Şevket Esendal", Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.98-102, (İnceleme)

Mehmet Güler yazısının giriş bölümünde Aziz Efendi, Ahmet Mithat, Samipaşazade Sezai, Nabizade Nazım, Halit Ziya ve Ömer Seyfettin gibi öykücülüğümüzün kilometre taşlarından birer ikişer cümleyle bahseder.

Mehmet Güler, Memduh Şevket Esendal'ın Ömer Seyfettin ile Sait Faik arasında yer alan öykücülüğümüz açısından önemli bir yazar olarak görür.

Mehmet Güler, çok yoğun bir siyasi yaşamı olmasına karşın Memduh Şevket'in öykülerini anıların, günübirlik politikaların kalabalığından kurtardığını; kısa cümlelere, yalın anlatıma, az söze değer verdiğini belirtir.

Mehmet Güler, inceleme yazısında Memduh Şevket ile ilgili yazın dünyamızın önemli simalarının görüşlerine de yer vermiştir.

Eren, Zerrin, "Cemil Kavukçu'nun Üç Öyküsünde 'Metinlerarası Çerçeve' Uygulaması", Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.103-110, (İnceleme)

Cemil Kavukçu'nun "Bilinen Bir Sokakta Kaybolmak" isimli öykü kitabının "Kanatsız Kuşlar", "Boşluğa Bakan Pencere" ve "Nolya" başlıklı üç bölümden oluştuğuna, bu kitaptaki öykülerin ortak yönünün yalnızlık temasının işlenmesi olduğuna değinerek inceleme yazısına giriş yapan Zerrin Özer'e göre Kavukçu öykücülüğünün asıl başarısı kullanılan anlatım tekniğidir.

Zerrin Özer, Kavukçu'nun "Aslangöz", "O Güzel Günler" ve "Cezam Bitiyor Ceza" adlı öykülerini yalnızlık ve yabancılaşma konularının metinlerarası çerçeve kullanılarak ustalıkla birbirine bağlanması açısından inceler. Buna göre Cemil Kavukçu'nun "Aslangöz" öyküsünün kahramanı Aslangöz isimli büyük amca hem "O Güzel Günler'de hem de "Cezam Bitiyor Ceza" öyküsünde örtük olarak anıtırıldığından bu üç öykü arasında metinlerarası çerçeve sayesinde bütünlük sağlandığı sonucuna varılır.

Aral Bakırer, Halide, "Simge ve Değişim", Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.111-113, (İnceleme)

Halide Aral Bakırer, Camus'nun "Zina Yapan Kadın" öyküsünde Janie'nin sıradan yolculuğunun otobüsün içindeki sinek, taş ve kuru otlarla kaplı doğa, esneklikleriyle yaşamla uyumlu olan palmyeler ve kalede bedevilerin çadırlarını izleme simgeleri kullanılarak ruhsal bir yolculuğa dönüştürüldüğünü ifade eder.

Bates, H. E., "Tolstoy, Wells ve Kipling", (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.5-19, (İnceleme)

Bates inceleme yazısında Tolstoy, Wells ve Kipling ile ilgili olarak şu hususlara değinmiştir:

Tolstoy: Yazdığı kimi öykülerle hem Çehov hem de Maupassant'ın en iyi standartlarını geçmiştir. Ne Çehov ne de Maupassant "Ivan Ilyiç'in Ölümü"nden daha iyi bir öykü yazmıştır. "Ne söylemek istiyorsam doğrudan onu söylemeye çalışıyorum." ilkesi ile yazan Tolstoy, döneminin zayıf, süslü, tozlu, yanlış kullanımlar nedeniyle donuklaşmış üslubundan sıyrılmayı başarmıştır. Tolstoy, sadece betimlemelerindeki doğruluk açısından değil, betimlemelerindeki çeşitlilik açısından da diğer yazarların önündedir.

Wells: Dickens ve Poe'nun bileşiminin ürünü olan Wells, yazınsal anlamda bir Edison'dur. O da Edison gibi doğru zamanda doğmuştur. Wells, gerçekçiliğin en çok savunulduğu ve kullanılan tutum olduğu dönemde gerçekçilik peşinde koşmamıştır. Bilimsel dille peri masalları anlatan Wells, on dokuzuncu yüzyılın düş dünyalarına ve bilimsel fantezilerine duyduğu açlığı tamamen doyurmuştur.

Kipling: Kipling küçükken bakıcısı tarafından fazlaca rahatsız edilmiştir. Hitler'de olduğu gibi abartılı bir yurt sevgisi olan ve zayıfları sadist bir biçimde hor gören Kipling'in eserlerinde bu yansımalar görülür. Kipling hemen hemen tüm öykülerinde kırbacı ve dayığı tüm sorunları çözen ve adaleti sağlayan gereçler olarak gösterir. Yazmaya bir gazeteci olarak başlayan Kipling de doğru zamanda doğmuştur. Kipling'in sözde İncil dilini öyküden sahte dilsel iniş çıkışları ve okurun yorumlama yetisini göz ardı eden yaklaşımı Viktorya döneminin sonları ile ilintilidir.

Yazı, Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Ezber, Gökçen, "Kısa Bir Utku: Lispeth", Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.30-34, (İnceleme)

Gökçen Ezber, Kipling'in yaşamının kaçınılmaz olarak yazınsal çerçevesini etkilediğini ifade ederek yazarın gazeteci kimliğinin eserlerine başarılı gözlemler ve betimleme gücü olarak yansıdığı, ayrıca İngiliz sömürgeciliğini ve emperyalizmini savunmasının eserlerine yansıtıldığı tespitlerinde bulunur.

Kipling'in yaşamına kısa bir göz atan Gökçen Ezber, yazarın "Lispeth" öyküsünün öykü anlayışını tümüyle yansıttığını ve sanılanın aksine bu öykünün büyük bir insancılık taşıdığını saptamaktadır.

Shaw, Valerie, "Parçalanmış Çerçeve, 3", (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.35-42, (İnceleme)

Shaw yazısında 1940'lı yıllarda etkisini yitirmeye başlayan Hemingway'in yerini alan Kafka'nın hem kişisel hem de evrensel olan bir görüşü iletme yetisi üzerinde durmuştur. Shaw, Kafka'yı resimle ilişkisi ve simgeciliği açısından da değerlendirir.

Yazı, Yurdanur Salman ve Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Karaca, Birsen, “Babam ve Kiraz Ağacı’ Öyküsündeki Anlatım Tekniklerinin Metin İncelemesi Yöntemiyle Analizi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.73-75, (İnceleme)

Birsen Karaca; Feridun Andaç'ın “Çekerim Ayrılık Seni Bir Zaman” ve “Yüzüm Özleminle Solacak” öykülerinde şiiri düzyazıda kullanma yönteminin “Babam ve Kiraz Ağacı” öyküsünde görülmediğini, karakterlerinin özel adlarının olmamasının öykülerinin ortak özelliklerinden biri olduğunu, ilk iki öyküsünde zamanla ilgili hiçbir anıştırma yokken “Babam ve Kiraz Ağacı”nda verilen ipuçlarından zamanın tahmin edilebildiğini, Babam ve Kiraz Ağacı” öyküsünün içeriği ve dil öğelerinin kullanımı bakımından klasik formlara daha yakın olduğunu ifade eder.

Erbarıştıran, Tufan, “Suzan Samancı'nın Öyküleri Üzerine Bir Deneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.80-82, (İnceleme)

Tufan Erbarıştıran; Suzan Samancı'nın öykülerinde Güneydoğu'daki insanların nevrotik düzeye gelen öldürülme korkusunu (Tık Tık), bu ölümler karşısında bunalan kimi polislerin intihar etmelerini (Bay X), dünyanın tüm insanlara yetecek kadar geniş oluşunu (Bedo Usta), Güneydoğulu kadınların yemek yapma, el işi yapmak gibi gereksiz uğraşlarla zaman öldürmelerini işlediğini belirtir.

Tufan Erbarıştıran, Samancı'nın öykülerinde yalın, akıcı ve sade bir anlatımı yeğlediğini; ancak yazarın “zaman ve akışın” belirleyici önemini dışladığı saptamasında bulunur.

Okyay, Leyla Ruhan, “Öyküde Mekan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.83-89, (İnceleme)

Leyla Ruhan Okyay, öyküdeki “mekan” unsurunu mekanın okurca nasıl algılandığı ve yazma sürecinde yazarları nasıl etkilediği bununla paralel olarak da eserlerine nasıl yansıdığı açısından incelemiştir.

Leyla Ruhan Okyay, öyküdeki mekanın okuru içine çekebilecek etkileycilikte anlatılması, sezdirilmesi, duyumsatılması gerektiğini savunur.

Leyla Ruhan Okyay, Marquez'den Kafka'ya, Sait Faik'ten Yakup Kadri'ye kadar pek çok yazarın mekanı ele alış biçimini kısaca anlatmıştır.

Yazıcı, Hüseyin, “Modern Arap Öyküsüne Bir Bakış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.5-14, (İnceleme)

Hüseyin Yazıcı, Arap topraklarının Fransızlar tarafından işgal edilmesi, yeni okulların açılması, öğrenim için Avrupa'ya öğrenci gönderilmesi, çeviri faaliyetleri, yayılmaya başlayan matbaacılık, gelişen gazetecilik gibi etkenlerin yeni bir neslin yetişmesine olanak sağlamakla birlikte Arap öyküsünün destansı etkilerden uzaklaşarak Batı kaynaklı öyküye doğru evrilmesini de sağladığını söyler.

Hüseyin Yazıcı inceleme yazısında savaşların, işgallerin, siyasi çalkantıların gelişimini büyük oranda etkilediği öykünün Mısır, Beyrut, Lübnan, Suriye, Irak, Filistin, Tunus, Fas, Cezayir, Sudan, Yemen, Kuveyt, Katar gibi ülkelerdeki gelişim serüvenini ana hatlarıyla anlatmıştır.

Dursun, Fatih, “Fars Dili ve Edebiyatı / Farsça ve Fars Edebiyatı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.28-40, (İnceleme)

Fatih Dursun inceleme yazısında Fars edebiyatını İslam öncesi ve İslam sonrası olmak üzere iki döneme ayırmış, modern İran edebiyatının temellerinin atıldığı Kaçarlar devrine kadarki dönemi kısaca aktararak modern İran edebiyatını ve şiirini de ayrı bir başlık altında incelemiştir.

Fatih Dursun, İran tarihinde üç büyük olayın belirleyici olduğunu ifade eder: İskender'in İran'a girişi, Araplar karşısında yaşanan yenilgi ve Mogolların saldırısı.

Yukarıda ifade edilen üç büyük olaydan da hareketle Fatih Dursun, modern zamana gelinceye kadar İran dilinin yaşadığı macerada siyasi güçlerin etkili olduğu kanaatine varır.

Fatih Dursun'un tespitine göre Kaçarlar döneminde ilk basımevinin kurulması, gençlerin Avrupa'ya gönderilmesi, Batı edebiyatından eserlerin tercüme edilmesi, gazete ve dergilerin çıkmaya başlaması gibi etkenler modern İran edebiyatını başlatmıştır. Modern İran edebiyatına giren ilk tür roman olup bunu sırasıyla hikâye, sürgün ve göçmen edebiyatı, tiyatro ve çocuk edebiyatı izler.

Toker, Halil, “Urdu Edebiyatında Modern Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.69-73, (İnceleme)

Halil Toker, ortaya çıkışından yayılmasına kadar hemen hemen her safhasında Türklerin etkili olduğu Urdu dilinin konuşulduğu Hindistan ve Pakistan'da İngilizlerin etkisiyle görülmeye başlayan öykü türünün tarihsel gelişimini ana hatlarıyla anlatmıştır.

Halil Toker'e göre Urdu edebiyatının modern öykü ile tanışması gazete ve dergiler için yapılan tercüme ve adaptasyonlar yoluyla olmuştur.

Toker'e göre, Urdu öykücülüğü açısından 1930'lu yılların önemine işaret ederek bu yıllarda Tüm Hint Müslümanları Birliği'nin kurulması, Marksist öğretiyeye göre Hint toplumunun sorunlarının irdelenmesi gibi siyasi gelişmeler ve Sigmund Freud'un görüşleri doğrultusunda öykü yazma girişimi modern öyküdeki canlılığı sağlar.

Toker, 1947 yılından itibaren -İngiliz işgalinin son bulduğu dönem- birbirine düşman iki ülkenin Hindistan ve Pakistan'ın kurulmasının öyküyü de özellikle konu itibarıyla etkilediğine de işaret eder.

Shaw, Valerie, “Parçalanın Çerçeve, IV”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.84-92, (İnceleme)

Valerie Shaw inceleme yazısının bu bölümünde yazar olarak kazandığı ünü bütünüyle kısa parçalar üzerine kurulu olan Borges'in öykücülüğü üzerinde durmuştur.

Yazı, Yurdanur Salman ve Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Shaw, Valerie, “Parçalanın Çerçeve, V”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.31-38, (İnceleme)

“Adam Öykü” dergisinin yirmi dokuzuncu sayısındaki yazısında Borges'in öykücülüğü üzerinde duran Valerie Shaw, bu yazısında Borges öykücülüğünü incelemeye devam etmiş ve Borges ile Singer gibi yazarların çeviriyle olan ilişkileri üzerinde durmuştur.

Yazı, Yurdanur Salman ve Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Bulut, Alev, “Güldürü Öykücülüğünün Mor Gülü: Woody Allen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.43-45, (İnceleme)

Alev Bulut; fantastik öykücülüğün, kara güldürünün ve toplumsal taşlamanın ustası olan Woody Allen'ın felsefe, felsefenin derin sorunlarıyla ve fizik ötesiyle atıştığını, etkiyi küçültme ve önemsiz gösterme tekniğini sık kullandığını, biçem kaygısı gütmenden kendi biçimini kurduğunu ifade eder. Alev Bulut'a göre dile getirilen bu özellikler Allen'ı güldürünün ender yetişen “mor renkli gülü” yapar.

Öztürk, Aydın, “Sabahattin Ali'nin Öykülerinde İnsan ve Toplum Gerçekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.64-72, (İnceleme)

Sabahattin Ali'nin “masabaşı öykücülüğü” yerine “gözlemci gerçekçilik” sanat anlayışı ile Yaşar Kemal, Kemal Tahir ve Samim Kocagöz kuşağı üzerinde etkili olduğunu söyleyen Aydın Öztürk, Sabahattin Ali'nin öykülerinde kendi tanık olduğu, kendi hayatına karışmış olaylara ve kişilere rastlandığını, doğal ve inandırıcı olmak için sert gerçekleri yumuşatarak kaleme aldığını, sosyal düzenin ve ekonomik sıkıntıların doğurduğu çıkar çatışmaları ve öç alma olaylarını işlediğini, toplumdaki insanların gelir düzeyindeki derin uçurumları gözler önüne serdiğini ve aydınlar arasındaki kısır çekişmeleri anlattığını ifade eder.

Aydın Öztürk, Sabahattin Ali'nin öykülerinden örnekler vererek yukarıda zikredilen hususları açıklar.

Durak, Mustafa, “Tahsin Yücel’in Komşular Adlı Öykü Kitabında Aynalama”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.73-83, (İnceleme)

Mustafa Durak, “bir kişinin başkalarının eylem/edimlerine bakarak onu/kendini anlaması” anlamında kullandığı “aynalama” terimi açısından Tahsin Yücel’in “Komşular” adlı öykü kitabında yer alan “Yapıt, Aramak, Komşular, Mektuplar, Oğuzlama” adlı beş öyküyü incelemiştir.

Shaw, Valerie, “Parçalanın Çerçeve, VI”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.34-42, (İnceleme)

Akıl ve bilimin alanını büyük ölçüde daraltmasına rağmen olağanüstünün kısa kurmacadaki yerini koruduğunu belirten Valerie Shaw bu yazısında, Elizabeth Bowen’ın öykülerinde olağanüstünü ne şekilde kullandığından ve Angela Carter’ın özgün masalların büyülü niteliklerini koruyan yepyeni öykülerinden bahsetmektedir.

Yazı, Yurdanur Salman ve Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Yadigar, Saliha, “İki Yazar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.98-99, (İnceleme)

Saliha Yadigar iki alt başlıktan oluşan yazısının “Sesimiz” adlı birinci bölümünde Faruk Duman’ın “Irmak” öyküsünü, “Değişen ‘Her Şey” başlıklı ikinci bölümde ise Hürriyet Yaşar’ın “Saat” öyküsünü incelemiştir.

Singleton, John, “(Kısa) Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.42-46, (İnceleme)

John Singleton derginin sonraki sayılarında süreceği söylenen yazısının bu bölümünde özyaşamöyküsel yazılar ile kurmaca yazılar arasındaki benzerlikler ve farklılıklar üzerinde durmuştur.

Singleton yazısının sonunda biçim ve biçem konusunda pek çok öykü yazarının ekinin bağlamın etkisinden kurtulmadığını Avrupa merkezli ekin ile Amerika-Kızılderili merkezli ekinin kurmaca anlayışına dayanarak ispatlamaya çalışır.

Yazı, Yurdanur Salman ve Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Dündar, Leyla Burcu, “Sevim Burak’ın Yazın Geleneğine Müdahalesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.61-73, (İnceleme)

Leyla Burcu Dündar inceleme yazısında Sevim Burak’ın öykücülüğünün ana hatlarını “Sedef Kakmalı Ev” öyküsünden hareketle incelemiş ve öykülerindeki “kadın motifi” üzerinde durmuştur.

Leyla Burcu Dündar genel olarak yukarıda ifade ettiğimiz hususlar üzerinde yoğunlaşsa da yazısında Sevim Burak’ın öykülerinde Kafka’dan etkilenme düzeyini,

büyülü anlatım biçimini, sürrealizm ve Tevrat etkisini de alt başlıklarda açıklamaya çalışmıştır.

Yaşar, Hürriyet, “Tek Öyküden Öyküye...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.74-83, (İnceleme)

Hürriyet Yaşar, Erkan Karagöz’ün Adam Öykü’nün yirmi altıncı sayısında yayımlanan “Son Beritan” öyküsünü konusu, öykünün giriş sorunları, karşılıklı konuşmalarda sorunlar, dildeki ve açıklamalardaki özensizlikler ve Anadolu’nun doğusundaki çatışmanın yansıması açısından incelemiştir.

Hürriye Yaşar, bu öykünün tüm kusurlarına rağmen bellekte kalabilecek güçte olduğunu savunur.

Yadigar, Saliha, “Bir Yazardan İki Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.84-85, (İnceleme)

Saliha Yadigar, “aşkı/ölümü/yaşamı/terk edilişi iç içe geçirerek, ayrıştırarak, birbirinin yerine koyarak” işlediğini belirttiği Hakan Şenocak’ın “Naj” adlı öykü kitabında yer alan “Naj” ve “Tatlı Tatlı Ölebileceğiniz Bir Yer” öykülerini incelemiştir.

Pinkey, Tony, “Lawrence ve Klasisizm”, (Çev. Serpil Durak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.16-18, (İnceleme)

Tony Pinkey inceleme yazısında Lawrence’ın eserleri aracılığıyla zırvanın ta kendisi olarak gördüğü klasisizm ile girdiği çekişme ve mücadele üzerinde durmuştur.

Yazı, Serpil Durak tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Singleton, John, “Atölye Çalışması”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.27-32, (İnceleme)

Bu yazıda “kısa kurmaca yazmaya ilişkin yedi atölye çalışması önerilmektedir.” (s.27) Ardıl olarak düzenlendiği söylenen bu çalışmaların, başlama, malzeme bulma, kurgulama ve anlatılara biçim verme, açılış yapma, bakış-açısı seçme, karakterler yaratma, monologlar üretme gibi konulara odaklandığı ifade edilmektedir.

Devam edeceği belirtilen yazının derginin bu sayısında yayımlanan bölümünde ilk üç atölye çalışması verilmiştir.

Yazı, Yurdanur Salman ve Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Sarı Sıcak: Bir Sözleşme Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.87-93, (İnceleme)

Tanyolaç, Yaşar Kemal’in “Sarı Sıcak” öyküsünü göstergebilim çözümlemesinin temel aşamalarından biri olan ve kişilerin bir varlık ya da yokluk

durumundan karşıtı olan konuma geçmek üzere edimde bulunmaları esasına dayanan “anlatısal bileşen”i açısından incelemiştir.

Tanyolaç, ilk bakışta yoksul bir ailenin yaşamından bir kesiti anlatan “Sarı Sıcak” öyküsünün göstergebilimsel bir okuma işlemine girildiğinde son derece sağlam kurgulanmış bir “sözleşme” öyküsüyle karşılaşılacağını ifade eder.

Singleton, John, “ (Kısa) Öykü”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.37-43, (İnceleme)

Adam Öykü’nün otuz üçüncü sayısında yayımlanan “Atölye Çalışması” başlıklı inceleme yazısında ilk üç maddesi verilen atölye çalışmasının geriye kalan dört maddesi derginin bu sayısında verilmiştir.

İnceleme yazısının bu bölümünde Singleton, öyküdeki gerilimin nasıl sağlanacağı, bakış açısı ve karakter oluşturma üzerinde durmuş, ayrıca yazar adaylarının ne yazacakları, nereden başlayacakları, diyalogları nasıl oluşturacakları gibi sorunlarla nasıl baş edebileceklerini de açıklamıştır.

Yazı, Yurdanur Salman ve Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Özlü, Demir, “İki Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.63-66, (İnceleme)

Demir Özlü, Hemingway’in “Temiz, İyi Aydınlatılmış Bir Yer” ve Nabokov’un “Rusya’ya Hiç Gitmeyen Mektup” adlı öykülerini birtakım benzeşen ve ayrışan yönleri açısından incelemiştir.

Özer, Sevinç, “Türk Öyküsünde ‘Kadınlık Durumu’ ve Öncü, Asi Kadınlar: Güner Ener, Sevgi Soysal, Aslı Erdoğan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.70-74, (İnceleme)

Sevinç Özer, feminist edebiyatın temsilcileri ve bu anlamda aynı çizginin devam ettiricileri olarak gördüğü Sevgi Soysal’ı, Güner Ener’i ve Aslı Erdoğan’ı kadınlık durumunu bir düzen sorunu olarak gören anlayışları açısından incelemiştir.

Sevinç Özer, inceleme yazısında kadınlık durumuna ilişkin saptamalarını Sevgi Soysal’ın “Tante Rosa”, Güner Ener’in “Eylül Yorgunu” ve Aslı Erdoğan’ın “Yitik Gözün Boşluğunda” adlı kitaplarındaki bazı öykülere dayanarak yapmıştır.

Dündar, Leyla Burcu, “Dede Korkut’tan Murathan’a Deli Dumrul”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.75-83, (İnceleme)

Leyla Burcu Dündar, psikiyatri profesörü Bilgin Saydam’ın “Deli Dumrul’un Bilinci” adlı çalışmasına dayanarak “Deli Dumrul” öyküsünün farklı okuma katmanlarının olduğunu ortaya koyduktan sonra “Deli Dumrul”un geleneksel anlatısı ile Murathan Mungan’ın bu geleneksel anlatıyı dönüştürerek yazdığı “Dumrul ile Azrail” öyküsünün karşılaştırmasını yapar.

Sanders, Scott Russel, “Öyküler Niçin Gerekli?”, (Çev. Bülent Celasun), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.41-45, (İnceleme)

Scott Russel Sanders, öykülere niçin gereksinim duyulduğunu ve öykülerin ne tür güçlerinin olduğunu dokuz maddeyle açıklar. Öykünün topluluklar oluşturması, davranışlarımızın sonuçlarını göstermesi, arzularımızı eğitmesi, dünyayı başkalarının gözüyle görmemizi sağlaması gibi maddeler öyküye gereksinim duyulmasının pek çok nedenlerinden yalnızca birkaçıdır.

Yazı, Bülent Celasun tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Erden, Aysu, “Çağdaş Türk Öyküsünde Deneysellik, Yaratıcılık, Yeni Arayışlar ve Yönelimler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.81-87, (İnceleme)

Aysu Erden inceleme yazısında öykünün kısıklık, yoğunluk ve birlik gibi belirleyici özelliklerini, öykü dilinin düşünsel işlevini açıklamakla birlikte çağdaş öykü yazarlarımızın tür denemeleri ve yenilik arayışlarını da ortaya koyar.

Peker, Hüseyin, “Öyküdeki Şiir ve Şiirsizliğin Arasındakiler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.88-91, (İnceleme)

Hüseyin Peker; Özcan Karabulut, Ayfer Tunç, Memet Fuat, Jale Sancak ve Behçet Necatigil gibi yazarların değişik dergilerde yayımlanan düşüncelerinden hareketle şiir ile öykünün bağına ve yaklaşmasına değinmiştir. Hüseyin Peker iki tür arasındaki yaklaşmayı Burhan Günel, Aslı Erdoğan gibi yazarlardan kısa alıntılar yaparak ortaya koymuştur.

Sertel, Yasemin Güniz, “Bernard Malamud: Meslek Seçimi ve Yeni Bir Hayat Arayışı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.24-27, (İnceleme)

Bernard Malamud’un eserlerinde işlediği yeni bir hayat arayışı, geçmişle hesaplaşma, acı çekme gibi temaların ışığında “Meslek Seçimi” adlı öyküsü incelenmiştir.

Adam Öykü dergisinin bu sayısında Yasemin Güniz Sertel yanlışlıkla bu inceleme yazısının çevirmeni olarak gösterilmiştir. Derginin kırkıncı sayısında yer alan düzeltme notunda Yasemin Güniz Sertel’in yazının yazarı olduğu belirtilerek bu yanlışlık giderilmiştir.

Yaşar, Hürriyet, “Öyküye Doğarken Hava Durumları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.149-154, (İnceleme)

Hürriyet Yaşar, öykü kişilerinin bir havanın içine doğduğu ve havanın içinde yaşadığı saptamasına dayanarak farklı hava durumu tasvirleriyle başlayan öyküleri inceler. Hürriyet Yaşar’ın incelemesinde alıntılardığı öykülerde ağırlıklı olarak yağmurlu hava tasvirinin daha ağırlıklı olduğu görülmektedir.

Hildick, Wallace, “Düzensiz Düşünce: Bilinç Akışı”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.35-40, (İnceleme)

Salih Bolat'ın Wallace Hildick'in "Thirteen Types of Narrative" adlı kitabından çevirdiği inceleme yazısında bilinç akışı tekniği tanımlanarak Ulysses, Mrs. Dalloway, Martin Chuzzlewit, Sanatçının Bir Genç Adam Olarak Portresi, Anna Karenina, Humphry Clinker gibi eserlerle tekniğin sınırları çizilmiştir.

Özer, Sevinç, "Amerikan ve Türk Kısa Öyküsünde 'Initiation', Yaşama Başlangıç Öyküsü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.41-55, (İnceleme)

Sevinç Özer, belkemiğini kısa öykünün oluşturduğu Amerikan edebiyatının roman ve öykülerindeki prototipin sınırlarını çizerek Amerikan edebiyatında gençler üzerine yazılan kısa öykülerin özel bir kategorisi olan "Initiation Story" (Yaşama Başlangıç Öyküsü) nin bilinçlenme öykülerini incelemiştir. Sevinç Özer Amerikan öyküleriyle ilgili yaptığı saptamalardan hareketle Türk edebiyatında "gençlik" konulu kuramsal bir yaklaşım da geliştirmiştir. Sevinç Özer Türk edebiyatına ait değişik antolojilerden ve kitaplardan yaklaşık iki yüz öykü üzerinde yaptığı incelemelerde Türk edebiyatında kültürel gençlik döneminin çoktan kapandığını ve Kurtuluş Savaşı ile Türk devriminin ideolojik anlamda edebiyata yansıyan bir başlangıç deneyimi olmadığını ifade eder.

Dinçer, Yeşim, "Farklı Coğrafyalardan İki Öykü ve Bir Karşılaştırma", Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.56-61, (İnceleme)

Yeşim Dinçer, William Faulkner'ın "Emily İçin Bir Gül" ve Nahid Sırrı Örik'in "Kanlıca'nın Bir Yalısında" öykülerini bölümlere göre özetleyerek iki öykü arasındaki tipolojik benzerlikler ve kullanılan farklı öyküleme tekniklerinin bu öykülere sağladığı olanaklar üzerinde durmuştur.

Yaşar, Hürriyet, "Esendal: O Yumuşak Huylu, Anlatıcı Dedemiz", Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.62-67, (İnceleme)

Hürriyet Yaşar, son dönemlerde katıldığı kimi sözlü tartışmalarda Esendal'ın öykülerinin "sığ" ve "yüzeysel" oldukları şeklindeki değerlendirme ile Mustafa Kemal'in Esendal'i yurt içinde tutmak istemeyişi nedeniyle onu sık sık elçilik görevleriyle ülke dışında tuttuğu eleştirisi üzerine yazıyı kaleme almıştır. Hürriyet Yaşar her iki değerlendirmeye de katılmadığını Esendal'ın öykülerinden alıntılar yaparak ortaya koyar.

Şen, Hasine, "John Barth: Bir Varmış Bir Yokmuş, Bir Zamanlar Şöyle Başlayan Bir Masal Varmış: Bir Varmış Bir Yokmuş", Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.42-44, (İnceleme)

Hasine Şen, John Barth'ın öykü seçkisi, eleştirmenlerin ise roman olarak tanımladığı "Lost in the Funhouse" başlıklı kitabın bir bölümünü oluşturan "Özgeçmiş: Kendi Kaydını Yapan Bir Kurgu" öyküsünü incelemiştir. Hasine Şen, tükenmiş bir edebiyata can katarak yeni bir yapıt oluşturma yönteminin örneği olarak gördüğünü söylediği bu öyküden hareketle Barth'ın deneysel tarza yönelme nedenlerini açıklar.

Hildick, Wallace, "Geçmiş Zamanda Üçüncü Kişi Anlatım", (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.45-52, (İnceleme)

Wallace Hildick, öykü yazmanın en kolay yolu olarak gördüğü geçmiş zamanda üçüncü kişi anlatım biçiminin avantajlı ve dezavantajlı taraflarını incelemiştir.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Özdek, Almıla, “Yekta Kopan ve ‘Düş Eş’: Öykü Kararları; Baba-Oğul-Yazar Arasında İktidar Kavgası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.154-156, (İnceleme)

Almıla Özdek, Yekta Kopan’ın ikinci öykü kitabı “Aşk Mutfağından Yalnızlık Tarifleri” kitabını ve özellikle de bu kitapta yer alan “Düş Eş” öyküsünü kullanılan anlatı teknikleri ile karakterler arasındaki uyum ve oğul-baba iktidar çatışması ekseninde incelemiştir.

Yazının son sayfası eksik basılmıştır. Adam Öykü dergisinin kırkıncı sayısında düzeltme yapılarak son sayfa da yayımlanmıştır.

Hildick, Wallace, “Şimdiki Zamanda Üçüncü Kişi Anlatım Yöntemi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.52-57, (İnceleme)

Adam Öykü dergisinin otuz dokuzuncu sayısında yayımlanan inceleme yazısında Wallace Hildick geçmiş zamanda üçüncü tekil kişi kullanımı üzerinde durmuşken bu yazısında üçüncü tekil kişi anlatım yöntemini şimdiki zamanda kullanma ile kahramanın adı ve diğer bazı sıradan bilgileri gizlemenin etkileri üzerinde durmuştur.

Wallace Hildick, şimdiki zamanda üçüncü tekil kişi anlatım yöntemiyle ilgili bir önceki yazıda kullandığı “Katedral Kulesi” öyküsüyle birlikte Poe’nun “Kızıl Ölümün Maskesi”, Dickens’ın “Rüzgarlı Ev”, Çehov’un “Acı” öykülerinden de örnekler sunmuştur.

Timuroğlu, Vecihi, “Öyküde Gerçeklik Üzerine Kürşat’la Söyleşi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.58-67, (İnceleme)

Vecihi Timuroğlu “gerçekçilik” ve “gerçek” kavramlarının halk edebiyatımızdaki yansımalarından ortaçağda algılanış biçimlerine kadar geniş bir zamanı esas alarak çerçevesini çizmiş ve bu kavramların Türk öykücülüğündeki yansımalarını açıklamaya çalışmıştır.

Bulut, Alev, “Joyce Carol Oates’un Öykü Dünyası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.12-16, (İnceleme)

Alev Bulut, çağdaş Amerikan edebiyatının en üretken kalemlerinden biri olduğunu ifade ettiği Joyce Carol Oates’un kısa öyküleriyle aldığı ödüllere, yayınladığı dört yüzden fazla kısa öykünün konu açısından sınıflandırılarak konu bakımından ilişkili olanların aynı seçkilere alındığına, öykülerdeki kadın ve erkek kahramanların özelliklerine değinmiştir.

Alev Bulut, yazısının sonunda Oates’un başlıca kısa öykü seçkilerinin listesini de vermiştir.

Hildick, Wallace, “Geçmiş Zamanda Birinci Kişi Anlatım Yöntemi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.51-55, (İnceleme)

Wallace Hildick, öykünün gerçekten biri tarafından anlatılıyormuş gibi yazıldığı hissi veren birinci kişi anlatım yöntemini bu yöntemi sıklıkla kullanan Alberto Moravia, Mark Twain, Katherine Mansfield, A.E.Coppard gibi yazarların eserlerinden alıntılar yaparak inceler.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Andaç, Feridun, “Öykücülüğümüzde Memduh Şevket Esendal’ın Yeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.58-65, (İnceleme)

Yazısının başlangıç kısmında Türk öykücülüğünün ilk örneklerine kısa bir göz atan Feridun Andaç, Esendal’ın öyküleriyle çağına tanıklık ettiğine, öykücülüğünün evrelerine, Türk öykücülüğüne getirdiği yeniliklere ve dil bilincini ön planda tutuşuna değinmiştir.

Gündüzalp, Kemal, “Yüksek Gerilim’deki Gerilim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.66-78, (İnceleme)

Kemal Gündüzalp, Adalet Ağaoğlu’nun 1975 yılında Sait Faik Hikâye Armağanı’na layık görülen Yüksek Gerilim adlı öykü kitabının aynı adlı ilk öyküsünü kurgusu, dili, sosyal olaylara göndermeleri açısından incelemiştir.

Sertel, Yasemin Güniz, “Isaac Asimov ve Gerçek Aşk Üzerine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.37-38, (İnceleme)

Yasemin Güniz Sertel, bilim kurgu yazınının tipik bir örneğini oluşturduğunu söylediği Isaac Asimov’un “Gerçek Aşk” adlı öyküsünü makinelerle insanlar arasındaki ilişkinin vardığı nokta açısından incelemiştir.

Fitzgerald, John G., “İyi Bir Yazar, İyi Bir Yalancıdır”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.39-44, (İnceleme)

John G. Fitzgerald düğüm öyküsünü tanımlayarak, bir düğüm öyküsünde düğüm ve çözüm arasındaki bağın okurun beklentilerine cevap verecek şekilde nasıl kurulabileceğini örnekleyerek açıklar.

John G. Fitzgerald’a göre iyi bir düğüm atmanın yolu yazarın yalan söylemesi ve karakterleri oluştururken birtakım abartılara başvurmasıdır.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Hildick, Wallace, “Burada, Masamda Oturuyorum (Geçmişte Yazan Birinci Kişi Anlatım Yöntemi)”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.45-49, (İnceleme)

Wallace Hildick, kişisel anıların ya da yaşamöyküsünün yazılması biçiminde yazma yönteminin olup biten her şeyin okurda tamamen doğru olduğu duygusunu uyandırdığına, yazara olasılıklardan uzaklaşma olanağı tanıdığına, yazara

tanımlamak istediği eylem ya da eylem dizilerini sahneye koymak için gerekli zamanı tanıdığına ve yazarın bir yerden başka bir yere sorunsuz, doğal biçimde hareket etmesine olanak sağladığına değinmiştir.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Kara, Şenay, “Angela Carter’den Bir ‘Kırmızı Başlıksız Kız’ Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.52-76, (İnceleme)

Şenay Kara, Angela Carter’ın klasikleşmiş batı masallarını yeniden yazarak oluşturduğu öykülerinden oluşan “Kanlı Oda” adlı öykü kitabında yer alan ve “Kırmızı Başlıklı Kız” masalının yapıbozucu bir yaklaşımla ele alındığı “Kurtkadin” adlı öyküsünü toplumsal cinsiyet rollerinin üretiminin açığa çıkarılması açısından incelemiştir.

Şenay Kara bildiri olarak sunduğu bu incelemesinde “Kırmızı Başlıklı Kız” masalının sözlü gelenekten gelen ilk biçimiyle birlikte hem Perrault’un hem de Grimm Kardeşlerin yazdığı biçimlerini inceleyerek Angela Carter’ın yeniden yazdığı biçimiyle de karşılaştırmıştır.

Andaç, Feridun, “Öyküde Yeni Anlatım Olanakları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.77-84, (İnceleme)

Feridun Andaç, öykü yazarlarının farklı anlatım teknikleriyle hayatın farklı yanlarının anlatımına yöneldiklerini, öykünün belirli bir anı, durumu ya da atmosferi kısa ve yoğun olarak yansıttığını kimi öykücülerin eserlerinden alıntılar yaparak ortaya koyar.

Demir Atay, Hivren, “Cumhuriyetin ve Ulusal Söylemin Kuruluş Sürecinde Öyküleriyle Esenal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.85-99, (İnceleme)

Hivren Demir Atay incelemesinde Esenal’ın yaşamı ile öyküleri arasındaki buluşma ve ayrışma noktalarını ortaya koyarak yazarın 1920 ile 1930’lardaki öykülerini esas alarak Cumhuriyet’le beraber önem kazanan Ankara’nın edebiyata girişi, öykülerindeki memur tipleri ve Cumhuriyet’le birlikte önemsenen kadınlar olmak üzere üç temel konuyu incelemiştir.

Altuğ, Fatih, “A’: ‘1950 Kuşağı’ Öyküsünün İlk Harfi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.100-113, (İnceleme)

Fatih Altuğ, “1950 Kuşağı” ya da “A Kuşağı” diye adlandırılan Erdal Öz, Onat Kutlar, Ferit Edgü, Adnan Özyalçiner gibi yazarların oluşturduğu kuşağın bütünsel bir anlayışla incelenmediğini belirtir. Fatih Altuğ, çağdaş öykü anlayışının ülkemizde yaygınlaşmasında önemli katkıları olan bu kuşağın “A” dergisinde yayımlanan öykü kuramı ve öykü eleştirileriyle ilgili yazılarından hareketle öykü anlayışlarını ortaya koymaya çalışmıştır.

Fatih Altuğ, 1950’li yıllarda toplumsal ve kültürel ortamdaki değişikliklerin edebiyat ortamına nasıl yansıdığını tespit ettikten sonra Erdal Öz’ün “Halka Yönelmek”, Adnan Özyalçiner’in “Açık Alan”, Demir Özlü’nün “Toplumcu-

Gerçekçi Yazar” başlıklı yazılarının yanında Erdal Öz’ün Nezihe Meriç’in “Topal Koşma” adlı öykü kitabı ile ilgili kaleme aldığı yazı dizisinden ve “Haney Yaşamalı mı?” başlıklı yazılarından hareketle “A” dergisi etrafında toplanan bu kuşağın öykü anlayışlarının sınırlarını çizer.

Gündüzalp, Kemal, “Hüznün Umutla Dokunduğu Bir Öykü ‘Meltem’in Ölüm Duyurusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.114-126, (İnceleme)

Kemal Gündüzalp, Adalet Ağaoğlu gibi hala aşılammış bir yazarı öyküleriyle zorladığına inandığı Özcan Karabulut’un öykü türüne bakışı ile ilgili bilgi verdikten sonra bu yazarın “Ölüm, Onun Üniversite Yıllarından Kalma Eski Bir Yanlışı” üst başlıklı “Meltem’in Ölüm Duyurusu” adlı öyküsünü incelemiştir. Kemal Gündüzalp, üniversiteyi bitirdikten sonra ailesinin baskılarına karşı koyamayan ve “ağabey” dediği Reha isminde biriyle mutsuz bir evlilik yapan Meltem’in ölüm yürüyüşünün anlatıldığı bu öyküden hareketle Özcan Karabulut’un yetkin bir yazar olduğu sonucuna varır.

Gündüzalp, Kemal, “Unutturulmaya Çalışılan Bir Öykücünün Son Öyküsü ‘Sığıltan Derinliğe’, ‘Mahşerin İnsanları’, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.75-87, (İnceleme)

Kemal Gündüzalp Türk öykücülüğünün tarihsel gelişimini ana hatlarıyla anlattıktan sonra öykünün iyice önemini yitirdiği bir dönemde ortaya çıkarak öykünün bu kötü durumdan kurtulmasına öncülük eden Bekir Yıldız’ın “Mahşerin İnsanları” adlı öyküsünü anlatım biçimi, konusu, eleştirel yönü, dili ve tekniği itibariyle incelemiştir.

Kemal Gündüzalp, Bekir Yıldız’ın kırk yedi sayfadan oluşan bu uzun öyküsünün Batı’nın daha geniş ifadeyle de insanlığın eleştirisi olarak görür.

Güler, Mehmet, “Hikâye mi, Öykü mü?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.66-68, (İnceleme)

Mehmet Güler yazısında öykü sözcüğünün “hikâye” sözcüğünü kavramsal olarak kapsamadığını düşünen Tarık Dursun K. ve “Büyük Türkçe Sözlük”te öykü kavramını “uydurma” sözcüğüyle karşılayan Mehmet Doğan gibi yazarların fikirlerine katılmadığını belirtmiştir. Mehmet Güler, Türkçe düşünmenin verdiği varsılıkla kökenbilim açısından başka kavramlara (öykünme, öyküleme, öyküleştirmek...) açık olan öykü sözcüğünün belli çevrelerce kullanılmamasını Cumhuriyet döneminde başlayan dil devriminin özümsememesine bağlar.

Mehmet Güler, Müge İplikçi’nin öyküyü anlık durumları, hikâyeyi ise olay odaklı tür olarak görüşüne de karşı çıkar. Güler’e göre böyle bir ayırım türün tasnifi konusunda ciddi sıkıntılar oluşturacaktır.

Demir Atay, Hivren, “Simgelerle ‘Ormanın İçlerine Doğru’ ve Yaratıcı Yazarın Bilinci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.73-85, (İnceleme)

Hivren Demir Atay, Cemil Kavukçu'nun 1995 yılında yayımlanan "Uzak Noktalara Doğru" öykü kitabında yer alan "Ormanın İçlerine Doğru" öyküsünü yazarlık etkinliği, çocukluk ve psikanaliz ilişkisi bakımından incelemiştir.

Hivren Demir Atay, öncelikle öyküdeki kurgusal özellikleri belirlemiş, daha sonra da sırasıyla öyküdeki simgeleri Freud'un düş yorumlarını kaynak alarak yorumlamış ve anlatıcının simgelerin kaynağı olarak psikanalitik literatürü örnek göstermesinin ne anlam ifade ettiğini Peter Brooks'un "aktarım modeli"ne dayarak izah etmiştir.

Selçuk, Kemal, "Öyküde Atmosfer Yaratma ve Betimleme", Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.86-88, (İnceleme)

Kemal Selçuk, Steinbeck'in Türkçeye Memet Fuat tarafından "Kasımpatları" şeklinde çevrilen öyküsü ile Carson McCullers'ın "Küskün Kahvenin Türküsü" öyküsünden hareketle betimleme ve atmosfer yaratma eğiliminin görselliğin insan doğası için kaçınılmaz oluşundan ötürü günümüzde de –bir azalma görülse de– devam ettiğini ifade eder.

Steinbeck'in Haluk Erdemol tarafından çevrilen bu öyküsü Adam Öykü dergisinin otuz dokuzuncu sayısında "Cinayet" başlığı ile yayımlanmıştır.

Tunç, Gökhan, "Bir Öyküden: Çehov'un 'Acı'sı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.89-92, (İnceleme)

Gökhan Tunç, Anton Çehov'un öykülerinin bitmemişlik havası taşıdığını ifade ederek onun "Acı" isimli öyküsünün simgeler vasıtasıyla içi doldurulmamış bir çerçeve olduğunu saptar. Bu saptamayla öyküyü inceler.

Hildick, Wallace, "Belgelerden Yararlanma Yöntemi", (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.77-82, (İnceleme)

Wallace Hildick, belgeler yoluyla öykü anlatılmasının avantajlı yönleri ile bu tekniğin ustaca kullanılmadığı ya da her malzeme yerli yerine oturtulmadığı sürece başarısızlığa neden olacağı üzerinde durmaktadır.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Güler, Mehmet, "Öyküyü Sınıflandırmak", Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.83-92, (İnceleme)

Mehmet Güler konularına, yazılış tekniklerine, hitap ettiği kesime, olayın geçtiği çevreye ve oylumuna göre olmak üzere öyküleri beş farklı bölüme ayırarak her bir sınıflandırmayı kısaca anlatmıştır.

Fırıncioğlu, Ayşe, "Yabancılaşma Marlen Haushofer", Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.42-45, (İnceleme)

Ayşe Fırıncioğlu Marlen Haushofer'in "Yabancılaşma" adlı öyküsünü erkek egemen bir toplumda kadın olmanın zorlukları çerçevesinde incelemiştir.

Hildick, Wallace, “Günlük Yöntemi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.117-119, (İnceleme)

Wallace Hildick günlük yönteminin öyküde ve romanda kullanılmasının elverişli yanlarının yanında dezavantajlı yanları üzerinde durmuştur.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Bogges, Louise, “Öyküde Doğru Bakış Açısını Seçmek”, (Çev. Salih Bolat-Deniz Tansel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.5-12, (İnceleme)

Lousie Bogges tek esas karakter bakış açısı, yan karakter bakış açısı ve çok yönlü bakış açısını açıklayarak doğru bakış açısını kullanmanın esere katkılarını ortaya koymuştur.

Yazı, Deniz Tansel ve Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Hogrefe, Pearl, “Karakteri Yaşama Geçirmek”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.13-16, (İnceleme)

Pearl Hogrefe karakter oluşturma yöntemlerini ve karakter oluştururken temel bir özelliği vurgulamanın gerekliliği gibi hususları açıklamaktadır.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Granbeck, Marilyn, “Olaysız Öyküler”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.17-18, (İnceleme)

Olaysız ve yapısı belli olmayan öyküleri “planlanmış öykü” olarak adlandıran Marilyn Granbeck bu öykü türünün 1930-1940’lı yıllarda revaçta olduğunu ancak 1950-1960’lı yıllarda olay öyküsünün ön plana çıktığını ifade eder. Günümüzde ise özellikle izleksel değişim, planlı öyküleri tekrar ön plana çıkarmıştır.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Güler, Mehmet, “Öykücülüğümüz ve Anadolu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.60-66, (İnceleme)

Öykücülüğümüzün Anadolu’yla tanışmasını bir olumsuzluk değil, şans olarak gören Mehmet Güler, Karabibik’le başlayan ve Tetkik-i Mezalim Heyeti’nin çalışmalarına katılarak Anadolu’yu tanıyan yazarlarla devam eden Anadolu’nun öyküde yer buluşunu ana hatlarıyla anlatır.

“Öykücülüğümüzde Yerel Dil” alt başlıklı bölümde Anadolu Türkçesinin öyküde iki farklı şekilde gözüktüğü üzerinde durulur: bunlardan ilki kişi ve karakterleri tıpkı günlük yaşantısındaki diliyle konuşturma, ikincisi ise dilsel özellikleri yerel sözcüklere, konuşma kalıplarına yükleme.

“Çeviri Öykülerin Türk Öykücülüğü Üzerindeki Etkileri” alt başlıklı bölümde ise Mehmet Güler, Fenelon’un Telemak çevirisinden 1939 yılındaki Tercüme

Bürosu'na, oradan da 1950-1960'lı yıllara değin çevirinin Türk öykücülüğünü ne derece etkilediği üzerinde durmuştur.

Haydari, Mukadder, “Sema Kaygusuz’un Öyküsündeki Kurgu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.67-75, (İnceleme)

Mukadder Haydari, Sema Kaygusuz’un öykülerinde gerilim öğeleriyle beslenmiş bilinmezleri işleyen, göstermeyi değil duyurmayı arzulayan, duyulardan da “koku”yu ön plana çıkaran ve bazı tekrarları bilinçli bir şekilde kullanan bir yazar tavrı sergilediğini saptar. Mukadder Haydari, Sema Kaygusuz’un “Ortasından Yarısından”, “Elif’in E’si”, “Sarhoştuk Yıldızların Altında”, “Kadın Sesleri”, “Tacettin”, “Selametle Kalın Hanımefendi”, “Yülerzik” ve “Aşkar” adlı öykülerine değinerek bu saptamasını temellendirir.

Mukadder Haydari, Sema Kaygusuz’un “Doyma Noktası” adlı öykü kitabındaki öyküleri ise doğa-insan karşıtlığı açısından incelemiştir.

Hildick, Wallace, “Mektup Yöntemi”, (Çev. Salih Bolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.58-62, (İnceleme)

Wallace Hildick öykü yazmanın en eski yöntemlerinden biri olarak gördüğü mektup yönteminin önemli avantajları ile birlikte dezavantajları üzerinde durmuştur.

Yazı, Salih Bolat tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Aslankara, M.Sadık, “Kendi Gecesinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.99-102, (İnceleme)

Aslankara, 1960’tan 2001’e değin beş öykü kitabı yayımlanan Erdal Öz’ün anlatıcısı kadın olan tek öyküsü “Kendi Gecesinde” yi incelemiştir.

Aslankara’ya göre bu öyküyü unutulmaz öyküler arasına koyan sebep yazarın hem öykü kişilerinde hem de uzamında gerçekleştirdiği dönüştürümdür.

Gündüzalp, Kemal, “Yerel’den Evrensel’e Bir Ayrılık ve Özlem Öyküsü : ‘Yabu’, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.119-129, (İnceleme)

Kemal Gündüzalp, Hasan Ali Toptaş’ın ikinci öykü kitabı olan “Yoklar Fısıltısı”ndaki “Yabu” öyküsünü “ayrılık ve özlem” teması ve “dil, anlatım ve biçim” açısından incelemiştir.

Gündüzalp, Hasan Ali Toptaş’ın yalın ama çarpıcı bir anlatıma sahip olan bu öyküsünde oldukça başarılı bir çizgi yakaladığını belirtir.

Tunç, Gökhan, “Yusuf Atılğan’a Doğru : ‘Yaşanmazdaki Yaşam’, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.102-105, (İnceleme)

Gökhan Tunç, Yusuf Atılğan’ın “Yaşanmaz” öyküsünü merkezde tutarak onun Türk öykücülüğüne getirdiği yenilikleri izah etmeye çalışmıştır. Gökhan Tunç bunun yanında yazarın “Aylak Adam” ve “Anayurt Otel” romanlarındaki kahramanlara değinerek “Saatların Tıkırtısı” öyküsüyle ilgili düşüncelerini de ifade etmiştir.

Şahin, Seval, “Yoklar Fısıltısı’nın Yok Metinleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.51-67, (İnceleme)

Seval Şahin, kurgu yazmayı değil kurgu yapmayı ön plana aldığını ve kimliksizlikle beraber yokluğu da içeren öyküler yazdığını söylediği Hasan Ali Toptaş’ın sekiz öyküden oluşan “Yoklar Fısıltısı” öykü kitabını kahramanın kimlik kavramı, kimlik sorunu çerçevesinde incelemiştir.

Erbarıştıran, Tufan, “Bir Karakter Yaratmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.68-73, (İnceleme)

Karakter yaratmanın öykü sanatında önemine ve karakterin öyküde bulunma biçimine kısaca değinen Tufan Erbarıştıran, Leyla Ruhan Okyay’ın “Geyikli Orman” öykü kitabında yer alan “Ada Vapuru” öyküsünün iki kültür arasında sıkışmış ve kişilik çatışması yaşayan karakterini incelemiştir.

Bulut, Alev, “Yazarlar Nereden Beslenir? Joyce Carol Oates’un Yaşamı ve Öykü Kahramanları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.92-98, (İnceleme)

Alev Bulut inceleme yazısında Joyce Carol Oates gibi oldukça üretken bir yazarın altmışlı yıllardan itibaren incelenmesine rağmen hala tam anlamıyla anlayamadığını öne sürerek onun gizemli kişiliğinin içine girerek yaşamından beslendiği noktaları açığa çıkarmaya ve bunları belli bazı öykü kahramanları ile örneklemeye çalıştığını söyler.

Sönmez, Sevgül, “Sabahattin Ali’nin Öykülerini Sadeleştiren Dil Devrimi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.6-9, (İnceleme)

Yazısının başında Sabahattin Ali’nin eserlerindeki anlatım savrukluğu ve dil yanlışları yüzünden eleştirildiğine değinen Sevgül Sönmez, yazının devamında “Kurtarılamayan Şaheser” ve “Birdenbire Sönen Kandilin Hikâyesi” öykülerine dayanarak onun dil devrimi doğrultusunda eserlerinin dilini sadeleştirmesini örnekler.

Koca, Cezmi, “Vüs’at O.Bener’in ‘Korku’ Öyküsünün Penceresinden 1950’li Yıllar ve Aydın Görünümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.10-14, (İnceleme)

Vüs’at Bener’in “Dost” isimli öykü kitabında yer alan “Korku” öyküsünü 1950’li yıllarda kapitalist dünya ile tanışan ülke insanı ve her türlü olumsuzluğun günah keçisi olarak görülen aydın insanlar bağlamında inceleyen Cezmi Koca, Vüs’at Bener’in yazıldığı dönemle derin ilişki içinde olmakla birlikte eleştirel tutum da içeren metinler yazdığı kanaatine varır.

Ertop, Konur, “Uzak Bir Geçmişte, Uzak Bir Kasabada”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.15-22, (İnceleme)

Konur Ertop, Tahsin Yücel’in Elbistan’da kendi yetiştiği “Ötegeçe” mahallesinin insanlarını konu edindiği ve yazarın daha sonra “Ben ve Öteki” adlı

altında toplayacağı öykülerini gerçek ile düşlem, anlatıcı ve anlatılan, Tahsin Yücel'in göstergebilim profesörü olması açılarından inceler.

Coşkun, Sezai, “Cumhuriyet Dönemi Hikâyesinde Aykırı Bir Ruh: Adalet Ağaoğlu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.23-27, (İnceleme)

Sezai Coşkun, Adalet Ağaoğlu'nun ilk öykü kitabı olan “Yüksek Gerilim”i döneminin ruhu ile ilişkisi açısından incelemiştir.

Ağaoğlu'nun öykülerini “akan tabaka, duran tabaka ve düşünen / düşündürülen tabaka” şeklinde üçlü anlam tabakasına ayırmanın mümkün olduğunu belirten Sezai Coşkun, yazarın “Sen de Sor” öyküsünü bu üçlü çerçeve içinde değerlendirmiştir.

Yanıkaya, Zerrin, “Korkuyu Ararken: Oğuz Atay ve Korkuyu Beklerken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.28-31, (İnceleme)

Zerrin Yanıkaya, Oğuz Atay'ın “Korkuyu Beklerken” öyküsünün “kapalı sistem yarattığı” kahramanını düşünmenin suç sayıldığı, metropollerde kaybolan ve kendi iç dünyasına yönelen kişilerin çoğaldığı bir dönem bağlamında ele alır.

Özer, Nilay, “Karşıtlıktan Birliğe Doğa ve Kültür : ‘Yaprak Ne Canlı Yeşil’, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.96-102, (İnceleme)

Nilay Özer, Haldun Taner'in son öykü kitabı “Yalıda Sabah”ın son öyküsü olan “Yaprak Ne Canlı Yeşil”i kültürü simgeleyen yazarla doğayı simgeleyen Zuhal'in birlikteliklerinin doğayla kültürün birlikteliği çerçevesinde incelemiştir.

Güngörmüş, Nilüfer, “Sevim Burak, Birey ve Karanlığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.6-14, (İnceleme)

Nilüfer Güngörmüş inceleme yazısında 14. yüzyılın sonları ile 15. yüzyılın başlarında yaşadığı sanılan ressam Mehmet Siyah Kalem'in resimleri ile Sevim Burak'ın yazı sanatını insanın karanlığına yer vermiş olmaları açısından karşılaştırır.

Nilüfer Güngörmüş, Freud'un 1919 yılında ortaya attığı “tekinsizlik” kavramının Sevim Burak'ın öykücülüğünü tanıtan önemli kavramlardan biri olarak görür.

Koçak, Melike, “Feride Çiçekoğlu'nun Dönem Anlatımına ‘Kimini Şahin Tırmalar’ Öyküsüyle Bakış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.33-38, (İnceleme)

Melike Koçak yazısının birinci bölümünde Feride Çiçekoğlu'nun “Sizin Hiç Babanız Öldü mü?” adlı öykü kitabında yer alan “Kimini Şahin Tırmalar” öyküsünden hareketle yazarın içinde bulunduğu siyasal dönemin öykülerinde nasıl kurgulandığına, döneminden öykülerine nelerin taşındığına değinmiştir.

Melike Koçak yazının ikinci bölümünde ise “Sizin Hiç Babanız Öldü mü” adlı öykü kitabındaki öyküleri darbe döneminin tutukluluk, işkence, aşağılanma süreçlerinin farklı kadınlar üzerindeki etkilerine kısaca değinir.

Batı, Uğur, “Murat Gülsoy’da Çağdaşlaşma ve Birey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.39-43, (İnceleme)

Uğur Batı yazısında, Murat Gülsoy’un öykülerini gerçeklikle kurgusallığı anlatımında birleştirmesi; “oyunsuluk”, “flashback”, “pastiş ve parodi” gibi postmodern anlatı tekniklerini kullanarak modern-birey insanını ironik bir dille anlatması açısından inceler.

Korat, Gürsel, “Cemil Kavukçu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.81-85, (İnceleme)

Gürsel Korat, Sabahattin Ali’nin yoluyla Sait Faik’in yolu arasındaki köprü olarak Cemil Kavukçu’nun Türk öykücülüğündeki konumuna, öykülerinde işlediği temalara, kullandığı anlatım yöntemlerine ve yazarlığının dönüşüm süreçlerine değinir.

Ünlü, Aslıhan, “Eve Dönenlerin Yazarı Wolfgang Borchert”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.89-95, (İnceleme)

Aslıhan Ünlü, 1941 yılında askere alınan, türlü sebeplerle hapis cezasına çarptırılan, yakalandığı hastalık sayesinde cepheden kurtulan ve İkinci Dünya Savaşı’nın bitiminden sonra son iki yılını kaldığı hastanede yazmaya ayıran Hamburglu yazar Wolfgang Borchert’in öykü anlayışını inceler.

Aslıhan Ünlü yazısında Borchert’in öykülerini içerikleri ve anlatılan acı dolu yılların benzerlerinin günümüzde de farklı boyutlarda görüldüğünden hareketle yorumlar.

Özüdoğru, Şaban, “Cemil Kavukçu’nun Öyküleri Üzerine Değerlendirmeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.99-105, (İnceleme)

Şaban Özüdoğru, Cemil Kavukçu’nun “konuşma üslubu ile yazı üslubu arasında bir ton”a, abartısız anlatıma sahip öykülerini “içki-egemen” izlek, karga motifi ve kahramanlar aracılığıyla birbirinin devamı gibi algılanabilirlik açısından inceler.

Erbarıştıran, Tufan, “Vitrindeki Aşk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.109-114, (İnceleme)

Tufan Erbarıştıran, Oktay Akbal’ın vitrindeki cansız mankene aşık olan ve kendi yaşamını onunla özdeşleştiren adsız bir kahramanı anlattığı “Canlılar, Cansızlar” öyküsünü adsız kahramanının bu cansız nesneye olan tutkulu aşkını merkeze alarak inceler.

Mert, Necati, “Sait Faik ve 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.56-60, (İnceleme)

Necati Mert, Sait Faik’in memleketinden fiziksel olarak kopsa da buradaki yaşamın öykülerine zaman zaman yansdığına ve Demokrat Parti iktidarının yazar

üzerinde bıraktığı olumsuz etkilere değindikten sonra “yapılmışı çoğaltan” bir kuşak olarak gördüğü 1950 kuşağının Sait Faik’ten hangi yönlerden etkilendiğine değinir.

Selçuk, Kemal, “Öyküde Dramatik Yapı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.61-63, (İnceleme)

Kemal Selçuk, dramatik yapının roman kadar öyküde de vazgeçilmez unsurlardan biri olduğunu belirttikten sonra Çehov’un “Anyuta” öyküsünü ironik yönü ve dramatik yapısı itibariyle inceler.

Koçak, Melike, “Modernizmin Pençelerindeki Bizi Anlatan Üç Öyküsüyle, Başar Başarır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.71-76, (İnceleme)

Melike Koçak, Başar Başarır’ın kendisine Sait Faik Hikâye Armağanı kazandıran “Getirin O Günleri Yakalım Bu Öyküleri” adlı öykü kitabında yer alan “Tunç Çağına Dönüş”, “Merdiven” ve “Yaradılış” öykülerini yazarın bulunduğu modern çağa bakışı itibariyle inceler.

Savcılioğlu, Nida Nevra, “Bir Atmosfer Yaratmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.77-80, (İnceleme)

Nida Nevra Savcılioğlu, Faruk Duman’ın “Göz” ve “Atlar Sabırsızı” öykülerini oluşturulan atmosfer açısından inceler.

Erbarıştıran, Tufan, “Renkler ve Karakterler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.81-87, (İnceleme)

Tufan Erbarıştıran, Süheyla Acar’ın “Dostluk Hüznü Paylaşmaktır” kitabında yer alan “Fotoğraflı Kadın” öyküsünü renk ve ışık açısından inceler.

Akçay, Ahmet Sait, “Geçmiş Kaygısından Bıçem Kaygısına Ömer Ayhan Öykücülüğünün İpuçları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.93-94, (İnceleme)

Ahmet Sait Akçay, Ömer Ayhan’ın “Siyah Beyaz Bir Öykü” ve “Suspiria” isimli öykü kitaplarından hareketle yazarın deneysel çabaya giriştiğine, neredeyse konusuz öyküye yönelişine ve yoğunluklu olarak işlenen geçmiş temasına değinir.

Ertop, Konur, “M. Ş. E.’nin, Oğullarına Mektuplarında Edebiyat Konuları...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.69-77, (İnceleme)

Konur Ertop, Memduh Şevket’in biri doktor diğeri ise kaptan olan iki oğluna yazdığı ve yazarın yaşamöyküsünden siyasi yaşamına, aile fertleriyle ilişkisinden diplomatlık yönüne değin önemli bilgilerle dolu olan bu mektupları yazarın eserlerine ve edebiyata ilişkin görüşleri itibariyle inceler.

Konur Ertop, bu mektupları inceleyerek yazarın eylemci yönüne, kişisel özelliklerine, edebiyat dünyası hakkındaki görüşlerine, nasıl yazdığına, tasarılarına, gelecekle ilgili düşüncelerine ve dil anlayışına kadar pek çok noktayı aydınlatmaya çalışır.

Koçak, Melike, “Gücünü Kişilerde ve Dilde Yakalayan Öyküler Bütünü: Sandık Lekesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.81-90, (İnceleme)

Melike Koçak, Sema Kaygusuz’un öyküleri ve öykücülüğü hakkında genel bir değerlendirme yaptıktan sonra yazarın “Sandık Lekesi” adlı öykü kitabında yer alan “Tacettin”, Elif’in E’si”, “Engereğin Oğlu”, “Kadın Sesleri”, “Sarı”, “Aşkar”, “Küllük” ve “Kışlangıç” öykülerini kişi ve dil merkezli bir incelemeye tabi tutar.

C.3.11. Kitap Tanıtımı

Gümüş, Semih, “Böyle Yaşıyoruz Artık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.152-153, (Kitap Tanıtımı)

Semih Gümüş, Cem Akaş tarafından çevrilen ve Yapı Kredi Yayınları arasında çıkan, Susan Sontag’ın “Böyle Yaşıyoruz Artık” isimli öykü türündeki eserini okura tanıtır. Tanıtım yazısında, öyküde hasta bir kişi ve onun etrafında toplanan dostlarının kendilerine biçilen rolü oynamaları, herkesin ben-merkezli algısının ortaya konduğu ifade edilmektedir.

Gümüş, eseri şaşırtıcı konusu, dili, kurgusu ve çevirisiyle başarılı bulunduğunu ifade eder.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Şarkıyı Dinlerken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.155-156, (Kitap Tanıtımı)

Kemal Ateş’in Cem Yayınevi tarafından Ekim 1995’te yayımlanan “Bir Şarkıyı Dinlerken “ isimli dokuz öyküden oluşan eseri tanıtılmıştır. Tanıtım yazısında Kemal Ateş’in öykülerinde kişilerin olay örgüsünün önünde yer aldığı, çocuk duyarlılığı ve saflığının ayrıcalıklı bir yer tuttuğu ve mizaha yakın düşündürücü bir bakış açısının olduğu tespitleri yapılmıştır.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Dolunay Vardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.156, (Kitap Tanıtımı)

Zeynep Aliye’nin yirmi iki öyküden oluşan ve Altın Kitaplar Yayınevi tarafından Kasım 1995’te yayımlanan kitabı tanıtılmıştır. Öykülerde yaşam, ölüm ve sevgi izleklerinin olduğu ifade edilmiştir.

Yaşar, Hürriyet, “Sevgi Ekmektir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.156-57, (Kitap Tanıtımı)

Necati Güngör’ün Milliyet Yayınları’ndan Kasım 1995’te çıkan “Sevgi Ekmektir” isimli öykü kitabı tanıtılmıştır. Hürriyet Yaşar, yedi öyküden oluşan bu öykü kitabını, başarılı ve güzel bulunduğunu ifade eder.

Hikmet, Nazım, “Bir Ölü ve Bir Kitap”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.122, (Kitap Tanıtımı)

Ahmet Cevat, Nazım Hikmet'e Ahmet Kemal'in ölüm yıldönümü vesilesiyle "Ağlayan Nar ile Gülen Ayva" adlı öykü kitabını göndermiştir.

Yazıda Nazım Hikmet, Ahmet Kemal'i harcanmış ve hak ettiği yeri bulamamış bir yazar olarak görür.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, "Aşkımumya", Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.147-148, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Murat Yalçın'ın Yapı Kredi Yayınları tarafından 1995 yılında yayımlanan "Aşkımumya" adlı eserini tanıtır.

Tanyolaç, Murat Yalçın'ın eserinde dilsel arayışların yanında teknik arayışların da olduğunu ve eserin metinlerarası niteliğinin de bulunduğunu ifade eder.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, "Harran'da Dolunay", Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.149-150, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Yeşim Dorman'ın dört öyküden oluşan ve Yapı Kredi Yayınları tarafından 1995 yılında yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır. Kitaptaki öyküler şunlardır: Harran'da Dolunay, Biz ki Sessizlik ve Huzur Düşlememeyi Öğrendik Seninle, Unutmak ve Masalara El Sürmek.

Dorman'ın bu kitabındaki bu dört öykü kısaca tanıtılmıştır. Tanyolaç'a göre, Masalara El Sürmek'te Arif Sağ'ı anlatan Dorman'ın öykülerinde doğulu duyarlılığının izlerini, yalnız kalan insanları, dostlukları, özlemleri bulmak mümkündür.

Yaşar, Hürriyet, "Domingo Garcia'dan Geriye Kalan Öykü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.150-151, (Kitap Tanıtımı)

Hürriyet Yaşar, Cumhuriyet Orancı'nın Telos Yayıncılık tarafından 1995 yılında yayımlanan "Domingo Garcia'dan Geriye Kalan Öykü" adlı öykü kitabını tanıtmıştır. Hürriyet Yaşar'a göre kendini hemen vermeyecek epey öykünün olduğu bu kitaptaki öykülerin ortak özelliği puslu bir dünyalarının olmasıdır. Yazar, okuru küflenmiş, kutlanmış, gri güneşli evlerin atmosferinde dolaştırmaktadır.

Cumhuriyet Orancı'nın bu öykü kitabı kurmacaya dayanan özelliğiyle de dikkat çekmektedir.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, "Dünya Öyküleri", Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.112-117, (Kitap Tanıtımı)

Nedret Tanyolaç Öztokat, İshak Reyna tarafından iki cilt olarak hazırlanan ve Yapı Kredi Yayınları tarafından 1995'te yayımlanan dünya öyküleri seçkisini tanıtılmaktadır.

Öztokat, bu seçkide yer alan öykülerin sadece gençlere değil, her yaşta okura hitap ettiğini ifade eder. Seçkinin birinci cildinde kırk altı yazarın, ikinci cildinde ise kırk dört yazarın öyküsü bulunmaktadır.

Öztokat, bu tanıtım yazısında çoğu öykünün konusunu da kısa kısa izah etmiştir.

Yaşar, Hürriyet, “Düş Gölgesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.150-151, (Kitap Tanıtımı)

Hürriyet Yaşar, Şükran Yücel’in Afa Yayıncılık tarafından Aralık 1995’te yayımlanan “Düş Gölgesi” isimli öykü kitabını tanıtmıştır.

Hürriyet Yaşar, Şükran Yücel’in tiyatrocu kimliğinden ötürü öykülerinde görüntüye dayalı bir anlatıma yaslandığını, öykülerinde erkek egemen düzene bir kadın tepkisi olduğunu, dil açısından ağdalı bir dil kullandığını, gereksiz nitelemelere başvurduğunu ifade eder.

Öztürk Baysan, Füsün, “Karmakarışık Öyküler Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.151-152, (Kitap Tanıtımı)

Füsün Öztürk Baysan, Ertuğrul Oğuz Fırat’ın Metis Yayınları tarafından Ekim 1995’te yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır.

Öykü kitabı Ertuğrul Oğuz Fırat’ın ilk öykü kitabı olup yedi öyküden oluşmaktadır. Fırat, anlatımda uzun betimlemeleri ve yoğun cümleleri seçmiştir.

Öztürk Baysan, Füsün, “Talan Yorgunları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.152-153, (Kitap Tanıtımı)

Füsün Öztürk Baysan, Aydoğan Yavaşlı’nın Damar Yayınları tarafından Aralık 1995’te yayımlanan dördüncü öykü kitabını tanıtmıştır.

Füsün Öztürk Baysan, on beş kısa öyküden oluşan eserin dilinin okuyucuyu zorlamadığını ve öykülerin çoğunda belirgin bir cinsellik teması olduğunu ifade eder.

Yaşar, Hürriyet, “Despina’nın Gözyaşları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.152-153, (Kitap Tanıtımı)

Hürriyet Yaşar, Ahmet Yurdakul’un Bilgi Yayınevi tarafından 1996’da yayımlanan “Despina’nın Gözyaşları” adlı ikinci öykü kitabını tanıtmıştır.

Öykü kitabındaki bazı öykülerin konularını kısa kısa veren Hürriyet Yaşar, Yurdakul’un E.A. Poe, Attila İlhan, Kafka gibi gerçekçi kişilerin yerine ilk defa karşılaşacağımız kurmaca kişilere yer vermesinin daha iyi olacağı kanaatindedir.

Özkan, Kaan, “Beyoğlu’nun Eski Ustaları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.153-154, (Kitap Tanıtımı)

Kaan Özkan, Nevra Bucak’ın Cem Yayınevi tarafından 1994’te yayımlanan ve on yedi öyküden oluşan “Beyoğlu’nun Eski Ustaları” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

İki bölümden oluşan öykü kitabının birinci bölümünde Bucak, genellikle geçmişleriyle ön plana çıkan bireyleri anlatmışken , ikinci bölümde hüznü ve kopuşu anlatmıştır.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Yaz Gecesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.152, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Fatma Gürsel’in Demet Yayıncılık tarafından 1994’te yayımlanan “Bir Yaz Gecesi” isimli ikinci öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, on dört öyküden oluşan bu kitapta uzam ve kişilerin önemli yer tuttuğunu, Gürel’in orta halli insanları anlattığını, yaşamın ayrıntılarının gözlemlenmesinin yansıtıldığını ifade eder.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Yıl Başında İki ‘Kalamış’ ”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.153-154, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Eyüp Şeker’in Yarın Yayınları tarafından 1995’te yayımlanan ilk öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, genç yazarlara eserlerini yayımlatma imkânı veren Yarın Yayınevi’nin bu girişiminin alkışlanması; ancak dizgi açısından yapılan yanlışlar konusunda daha dikkatli davranılması gerektiğini ifade etmektedir.

Öykü kitabındaki öyküleri de değerlendiren Tanyolaç, konu itibarıyla insan merkezli olan öykülerin çabuk yazılmış izlenimi uyandırdığını söyler.

Yaşar, Hürriyet, “Aynalara Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.155-156, (Kitap Tanıtımı)

Hürriyet Yaşar, Pınar Aka’nın Bilgi Yayınevi tarafından 1996 yılında yayımlanan “Aynalara Yolculuk” öykü kitabını tanıtmıştır. Hürriyet Yaşar, Pınar Aka’nın psikoloji ve folklordan yararlandığını ancak çoğu zaman aşırıya kaçtığını söyler. Bilimden, psikolojiden, folklordan gereğinden fazla yararlanmış olması öykülerini bu bilimlerin gölgesinde bırakmaktadır. Pınar Aka dile de pek önem vermemiştir.

Yaşar, Hürriyet, “Yazyalnızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.156-157, (Kitap Tanıtımı)

Hürriyet Yaşar, Behçet Çelik’in Yazılı Günler Yayınları tarafından yayımlanan “Yazyalnızı” öykü kitabını tanıtmıştır. Hürriyet Yaşar, on altı öyküden oluşan bu kitapta Behçet Çelik’in tutarsız bir Türkçeyle yazdığı ve yazım tutarsızlıklarının bulunduğu saptamalarında bulunur.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Çizgili Sarı Defter”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.156-157, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Gürsel Korat’ın İşim Yayınları tarafından 1996 yılında yayımlanan “Çizgili Sarı Defter” isimli eserini tanıtmıştır. Tanyolaç, on öyküden oluşan bu kitaptaki öykülerin başarılı ürünler olduğunu ve Gürsel Korat’ın kısa süre içinde bu öykülerle bir okuyucu kitlesi oluşturabileceğini ifade etmektedir.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Mucizevî Mandarin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.157-158, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Aslı Erdoğan'ın Mitos Yayıncılık tarafından 1996'da basılan "Mucizevî Mandarin" adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç bu kitaptaki öykülerde titizlikle ulaşılmış bir dil ve biçem düzeyi olduğunu, öykülerin hemen hemen tamamında karamsar tonları, ölüm duygusu sinmiş yaşamları, kırgınlıkları, yürek yorgunluklarını görmenin mümkün olduğunu söyler.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, "Kıraç Dağlar Kar Tuttu", Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.158, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Suzan Samancı'nın Can Yayınları tarafından 1996'da yayımlanan "Kıraç Dağlar Kar Tuttu" adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Kitapta Güneydoğu insanların tehlike, baskı, tehdit dolu yaşamlarının anlatıldığı on sekiz kısa öykü mevcut.

Tanyolaç, Samancı'nın bu öykü kitabıyla bizlere çok iyi bildiğimiz bir dünyanın bilmediğimiz kapılarını araladığını ifade eder.

Yıldıran, Banu, "Ne Kadar da Güzeldir Gitmek", Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.154-155, (Kitap Tanıtımı)

Banu Yıldıran, Nalan Barbarosoğlu'nun Oğlak Yayınları tarafından 1996 yılında yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır.

Banu Yıldıran, on öyküden oluşan bu kitapta, günümüz kadınlarının, onların yaşadıklarının yetkin bir dil, şaşırtıcı benzetmeler ve ince ayrıntılarla aktarıldığını ifade eder.

Barbarosoğlu, Nalan, "Geceye Uçurulan Güvercinler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.155-157, (Kitap Tanıtımı)

Barbarosoğlu, Necati Mert'in Çarksuyu Yayıncılık tarafından 1996 yılında yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır.

Barbarosoğlu, yirmi beş öyküden oluşan bu kitaptaki tüm öykülerin konularını kısa kısa anlatmıştır.

Barbarosoğlu, Nalan, "Sanatkarlar Kırmızı ve Siyah", Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.148-150, (Kitap Tanıtımı)

Barbarosoğlu, Nahid Sırrı Örik'in Oğlak Yayınları tarafından 1996 yılında yayımlanan "Sanatkârlar" ve "Kırmızı ve Siyah" adlı öykü kitaplarını tanıtmıştır.

Birinci kitap "Eski Resimler" ve "Sanatkarlar" olmak üzere iki bölümden oluşur. Kitapta toplam on yedi öykü bulunmaktadır.

İkinci kitap olan "Kırmızı ve Siyah" on üç öyküden oluşmaktadır. Bu öykülerde kötü kadınlar, para-güç-iktidar ilişkisi gibi konular ön plana çıkmaktadır.

Barbarosoğlu, Nalan, "Zaman Sona Ermeli", Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.150-151, (Kitap Tanıtımı)

Barbarosoğlu, Dost Körpe'nin Era Yayıncılık tarafından 1993 yılında yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır. Öyküde yedi öykü bulunmakta olup Barbarosoğlu, tüm öyküleri birer cümle ile tanıtmıştır.

Yıldıran, Banu, “Sahtekar Şırltı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.151-152, (Kitap Tanıtımı)

Banu Yıldıran, Ercüment Aytaç'ın Yapı Kredi Yayınları tarafından 1996 yılında yayımlanan “Sahtekar Şırltı” adlı öykü kitabını tanıtmıştır. Banu Yıldıran dokuz öyküden oluşan bu kitaptaki öykülerin birer sayfalık anlatılar olduğunu söyler. Banu Yıldıran, kitaptaki öykülerin günümüz insanının yalnızlığını, rahatsızlık duygusunu anlattığını, eserde kimi zaman anlatım bozukluklarının yapıldığını ifade eder.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Kadının Hası Kolay Ezilmez”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.152-154, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Alice Walker'ın Mitos Yayınları tarafından 1996 yılında yayımlanan, on dört öyküden oluşan öykü kitabını tanıtmıştır.

Bu kitaptaki kahramanların hepsi kadın ve siyahtır. Bu kadınlar yazgılarına kolay kolay da boyun eğmezler. Siyah insanın gerçeği, ırkçılık, kadın sorunu, cinsel sömürü gibi konular kitaptaki öykülerin ortak paydalarıdır.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Düşüş Efsaneleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.156-157, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Jim Harrison'un Telos Yayıncılık tarafından 1996'da yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır. Nazan Tanöver'in çevirdiği bu kitapta üç uzun öykü bulunmaktadır. Tanyolaç, bu kitapta yer alan öyküleri “çılgınca yaşayan bir erkekler dünyası” olarak yorumlar. Her biri birden fazla kadınla birlikte olan bu erkekler son derece hareketli yaşamlarıyla da ilgi çekmektedirler.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Gemi Adamları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.157-158, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Zeyyat Selimoğlu'nun Yapı Kredi Yayınları tarafından 1996'yayımlanan deniz konulu kırk dokuz öyküsü ile bir radyo oyununu barındıran eserini tanıtmıştır.

Tanyolaç, insanı ve deniz yaşamını okura sunan öykülerin toplu olarak basılmasını olumlu görür ve bu girişimlerin artmasını temenni eder.

Yaşar, Hürriyet, “Hamal'ın Uşakları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.158-159, (Kitap Tanıtımı)

Hürriyet Yaşar, Fikret Hakan'ın Telos Yayıncılık tarafından 1997'de yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır.

Hürriyet Yaşar, on üç öyküden oluşan bu kitaptaki öykülerin çoğunda yazım yanlışlarının, abartılı anlatım biçimlerinin, sıfat yinelemelerinin olduğunu söyler.

Hürriyet Yaşar, sinema sanatçısı Fikret Hakan'ın sinemadaki yerinden, öteki sanatın dünyasından yararlanmaksızın öykü yazmasını ve bu öykülerin kimi dergilerde yayımlanmış olmasını anlamlı bulur.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Hayatı Savunma Biçimleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.150-151, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Adalet Ağaoğlu'nun Oğlak Yayınları tarafından 1997 yılında yayımlanan “Hayatı Savunma Biçimleri” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, okurun hem anlatılan olayı hem de onun anlatılışını izlediği bu kitaptaki öykülerde ses, dokunuş, tat gibi duyum izleklerinin belirgin biçimde kullanıldığını saptar.

Barbarosoğlu, Nalan, “Savrulmalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.151-153, (Kitap Tanıtımı)

Nalan Barbarosoğlu, Feyza Hepçilingirler'in Remzi Kitabevi tarafından 1997 yılında yayımlanan “Savrulmalar” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Barbarosoğlu, “Buluşlar/Buluşlar” ve “Unutuşlar/Unutuluşlar” isimli iki bölümden oluşan öykü kitabındaki on üç öyküyü kısaca özetlemiştir.

Yaşar, Hürriyet, “Sıcak Öğle”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.153-154, (Kitap Tanıtımı)

Hürriyet Yaşar, Yordan Radiçkov'un Telos Yayıncılık tarafından 1996 yılında yayımlanan “Sıcak Öğle” isimli öykü kitabını tanıtmıştır.

Hürriyet Yaşar, tanıtım yazısında Radiçkov'un “Umut...Umut...” öyküsü ile Sait Faik'in “Hişt, Hişt!..” öyküsü arasında birtakım benzerliklerin olduğunu tespit eder.

Cengizkan, Ali, “Bütün Ülke Yeşil Vadi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.154-156, (Kitap Tanıtımı)

Ali Cengizkan, Ali Balkız'ın Öteki Yayınevi tarafından 1997 yılında yayımlanan “Bütün Ülke Yeşil Vadi” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Ali Cengizkan, Ali Balkız'ın öykü kitabındaki “Bu Öyküyü Kim Yazdı” ve “Kitap” öykülerini fazla öğretici olmaya çalışıldığı için beğenmediğini; ancak diğer öyküleri oldukça başarılı bulunduğunu ifade eder.

Gökhan, Halil, “Baştan Sona Yalnızlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.156-157, (Kitap Tanıtımı)

Halil Gökhan, Özcan Karabulut'un Telos Yayıncılık tarafından 1997 yılında yayımlanan “Baştan Sona Yalnızlık” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Halil Gökhan, Özcan Karabulut'un anlatım tekniğini hiçbir zaman toplumsal olgulardan ve yakın tarihteki önemli olaylardan uzak tutmadığını; ayrıca yazma serüvenini önemli bir öge olarak öykülerine kattığını ifade eder.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Hiç Değilse Ölüm Var”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.157-158, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Fatma Murat’ın Bilgi Yayınevi tarafından 1997 yılında yayımlanan “Hiç Değilse Ölüm Var” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, Fatma Murat’ın öykülerinde birden çok anlatıcılı bir teknik kullandığını, kadınların ayrıcalıklı bir yer tuttuğunu, kimi öykülerinde ise bir aşkın peşinden giden ve ilişkilerini sorgulayan kadınları işlediğini ifade eder.

Barbarosoğlu, Nalan, “Hayatı Savunma Biçimleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.157-158, (Kitap Tanıtımı)

Barbarosoğlu, Adalet Ağaoğlu’nun 1997 yılında Oğlak Yayınları tarafından yayımlanan “Hayatı Savunma Biçimleri” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Barbarosoğlu, yaşamlarını değişik biçimde savunmaya çalışan kahramanların olduğu sekiz öyküden oluşan bu kitaptaki öykülerin konularını kısa kısa anlatmıştır.

Cengizkan, Ali, “Taş Üstüne Gül Oyması”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.158-159, (Kitap Tanıtımı)

Ali Cengizkan, Erendiz Atasü’nün Bilgi Yayınevi tarafından 1997 yılında yayımlanan “Taş Üstüne Gül Oyması” adlı beşinci öykü kitabını tanıtmıştır.

Ali Cengizkan, Atasü’nün geriye dönüşleri, iç konuşmaları, farklı zamanlardaki olay ve konuşmaların üst üste bindirerek zaman kaydırmadan yeni ve karşılaştırmalı bilgi edinmeleri teknik olarak bu kitaptaki tüm öykülerinde kullandığını saptar.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Bir Yanım Bahar Bir Yanım Kış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.160, (Kitap Tanıtımı)

Nedret Tanyolaç Öztokat, Sevgi Özel’in Ümit Yayıncılık tarafından 1997 yılında yayımlanan “Bir Yanım Bahar Bir Yanım Kış” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, Sevgi Özel’in kitapta bulunan on yedi öyküyle bugünkü Türkiye’nin gerçekçi tablosunu çizmeye çalıştığını; karanlık, çöşküz, yaşama sevincinden çoğunlukla yoksun yaşamları anlattığını; “boklu”, “pezevenkli” cümlelere yer vermesinin anlaşılır gelmediği saptamalarında bulunur.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Aşk Meleğinin İşleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.155-156, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Zeynep Avcı’nın İletişim Yayınları tarafından 1997 yılında yayımlanan “Aşk Meleğinin İşleri” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Güney’deki deniz kasabalarında geçen, insan ilişkilerini konu edinen sekiz öyküden oluşan bu kitabı Tanyolaç, oldukça başarılı bulduğunu ifade etmektedir.

Barbarosoğlu, Nalan, “Tünel”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.156-157, (Kitap Tanıtımı)

Nalan Barbarosoğlu, Melih Ergen'in Can Yayınları tarafından 1997 yılında yayımlanan "Tünel" isimli kitabını tanıtmıştır.

Barbarosoğlu sekiz öyküden oluşan bu kitapla Melih Ergen'in bizi yaşamımızdaki tünellere korkusuzca girmeye çağırdığı tespitinde bulunur.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, "Ortadan Yarisından", Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.157-159, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Sema Kaygusuz'un Can Yayınları tarafından 1997 yılında yayımlanan "Ortadan Yarisından" adlı kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, Sema Kaygusuz'un bu ilk kitabında yer alan öyküleri kısa kısa tanıttıktan sonra, yaşamın içinden çıktığını ifade ettiği bu öyküler üzerine Sema Kaygusuz'un biraz daha fazla çalışıp öyküleri yayınlamasının daha doğru olacağını söyler.

Barbarosoğlu, Nalan, "Yandırma", Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.158-160, (Kitap Tanıtımı)

Nalan Barbarosoğlu, Nezihe Meriç'in Yapı Kredi Yayınları tarafından 1998 yılında yayımlanan "Yandırma" adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Nalan Barbarosoğlu yedi öyküden oluşan ve her öyküsünü kısa kısa anlattığı bu öykü kitabının hem bir resim kitabı hem de aşkı yaşama ve arama kitabı olarak okunabileceğini ifade eder.

Peker, Hüseyin, "Meyhane Dedikleri", Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.158-159, (Kitap Tanıtımı)

Hüseyin Peker, Habib Bektaş'ın İnkılap Kitabevi tarafından 1997 yılında yayımlanan "Meyhane Dedikleri" adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Hüseyin Peker'e göre yaşamdan süzölmüş öykülerden oluşan bu kitapta Bektaş, içenin daha bir değişik benliğe kavuştuğunun görüntüsünü yaşatmak istemiştir.

Barbarosoğlu, Nalan, "Hepimiz Birbirimizin Örneğiyiz", Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.152-154, (Kitap Tanıtımı)

Nalan Barbarosoğlu, Suat Derviş'e ait Oğlak Yayınları arasından 1998 yılında çıkan ve Zehra Toska'nın hazırladığı öykü kitabını tanıtmıştır.

Zehra Toska'nın Osmanlıcadan yaptığı transkripsiyonla Türkçeye kazandırdığı bu öykü kitabındaki on bir öykünün konusunu Nalan Barbarosoğlu kısaca özetlemiştir.

Peker, Hüseyin, "Güneş Giderken", Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.154-156, (Kitap Tanıtımı)

Hüseyin Peker, Necati Tosuner'in Yapı Kredi Yayınları tarafından 1998 yılında yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır.

Hüseyin Peker'e göre Necati Tosuner bu öykü kitabıyla balkondan dışarıyı gözleyen kahramanları yakınımıza getirir.

Peker, Hüseyin, “İnce Çimene Su”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.156-158, (Kitap Tanıtımı)

Hüseyin Peker, Cavit Kürnek'in Mayıs Yayınları tarafından 1998'de yayımlanan ilk öykü kitabını tanıtmıştır.

Hüseyin Peker, kitaptaki “Su Ağlar mı?” öyküsünü herkesin okumasını istediğini, kitabın en güzel öyküsünün ise “Acı” öyküsü olduğunu ifade eder.

Barbarosoğlu, Nalan, “Güz Her Şeyi Bilir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.155-158, (Kitap Tanıtımı)

Barbarosoğlu, Hulki Aktunç'un Oğlak Yayınları tarafından 1998 yılında yayımlanan “Güz Her Şeyi Bilir” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Barbarosoğlu iyi bir okuma gerektirdiğini ifade ettikten sonra yedi bölümden oluşan öykü kitabının öykülerini birkaç cümle ile özetler.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Diş İzleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.158-160, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Zeynep Aliye'nin Bilgi Yayınevi tarafından 1998 yılında yayımlanan “Diş İzleri” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, Zeynep Aliye'nin bu eserle ustalık çitasını daha da yükseğe çıkardığını ifade eder. Öykü kitabında yer yer duygusal hesaplaşmaların işlendiği öykülerin de olduğunu ifade eden Tanyolaç, çoğu öyküyü kısa kısa tanıtır.

Özlü, Demir, “Tarçın Dükkânları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.111-113, (Kitap Tanıtımı)

Demir Özlü, Bruno Schulz'un İlknur Özdemir tarafından çevrilen ve Yapı Kredi Yayınları tarafından 1998 yılında yayımlanan “Tarçın Dükkânları” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Demir Özlü, Schulz'un bütün öykülerinin çevrilmesinin büyük bir olay olduğunu, ancak bu işin ülkemizde hak ettiği ilgiyi görmediğini belirtir.

Demir Özlü ayrıca Schulz'un Kafka'dan etkilendiğini ve ülkemizde 50'li yıllarda Mavi dergisinin çevresinde toplanan çoğu öykü yazarının farkında olmadan Schulz'la koştur metafor yazdıklarını da ifade eder.

Emre, Gültekin, “Bu Öyle Bir Aşk ki...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.156-158, (Kitap Tanıtımı)

Emre Gültekin, Yusuf Ziya Bahadın'ın “Haçça Büyüdü Hatış Oldu”, “Titanik'te Dans” öyküleri ile “Öyle Bir Aşk” başlıklı anı yazılarını tanıtmıştır.

Emre Gültekin, Bahadınlı'nın Almanya'da yaşayan Türklerin yaşam koşulları, geçirdikleri kültürel erozyon, yaşadıkları kimlik bunalımı gibi konuları öykülerinde başarılı bir şekilde işlediğini ifade eder.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, "Naj", Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.150-151, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Hakan Şenocak'ın Can Yayınları tarafından 1999 yılında yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, sekiz öyküden oluşan bu kitabın tutarlı dilsel yapısı ve özenli kurgusuyla dikkat çektiğini; ayrıca Hakan Şenocak'ın bu kitaptaki öykülerinde fantastik anlatımı yeğlediğini belirtir.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, "Köpek Yılları", Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.151, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Ahmet Erhan'ın Bilgi Yayınevi tarafından 1998 yılında yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, Ahmet Erhan'ın bu öykülerinde sefilce, sürünerek yaşayan yaşamları anlattığını söyler.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, "Bedenler İnanır mısınız", Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.151-152, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Tarık Günersel'in Om Yayınevi tarafından 1999 yılında yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, otuz bir öyküden oluşan bu kitapla Günersel'in biçim ve içeriğiyle özlü, arı bir öykü estetiği oluşturduğunu ifade eder.

Tanyolaç, kitaptaki öykülerin metinler arası ilişkiler açısından da ilgi çekici olduğuna dikkat çeker.

Yaşar, Hürriyet, "Parende", Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.152-154, (Kitap Tanıtımı)

Yaşar, Müge İplikçi'nin İletişim Yayınları tarafından 1998 yılında yayımlanan ilk öykü kitabını tanıtmıştır.

Yaşar, yirmi dört kısa öyküden oluşan kitapta dilde kimi özensizliklerin olduğunu öykülerden alıntı yaparak ortaya koymaktadır.

Yaşar, Hürriyet, "Hayatın Bu Yakası", Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.154-156, (Kitap Tanıtımı)

Hürriyet Yaşar, Jale Sencak'ın Sel Yayınları tarafından 1999 yılında yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır.

Jale Sencak'ın beşinci kitabı olan "Hayatın Bu Yakası" için Hürriyet Yaşar, kitabın birinci bölümündeki kesik kesik öykülerinin aksine ikinci ve üçüncü bölümdeki öykülerin daha akıcı ve bütünlüklü görüldüğünü söyler.

Hürriyet Yaşar, yukarıda aktardığımız tespitlerin yanında Sancak'ın bu kitabındaki öykülerde tutumluluğa pek fazla özen göstermediğini ve kimi yadırgatıcı söyleyişlere başvurduğunu öykülerden alıntı yaparak ortaya koyar.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Sevda Dolu Bir Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.153-154, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Füzûzan'ın Yapı Kredi Yayınları tarafından 1999 yılında yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, üç uzun öyküden oluşan ve bir küçük kızın bakışıyla verilen bu kitaptaki öyküleri kısaca anlatır.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Av Dönüşleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.154-155, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Faruk Duman'ın Can Yayınları tarafından 1999 yılında yayımlanan öykü kitabını tanıtmıştır.

Tanyolaç, birden çok metinden oluşan altı anlatıyı kapsayan bu kitaptaki tüm öykülerin temel izleklerinin “anımsayış” olduğunu, konuşma dilinin yazıda rahatlıkla kullanılmasının öykülere akıcılık kattığını ifade eder.

Yaşar, Hürriyet, “Aşkın Selamı Var”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.153-155, (Kitap Tanıtımı)

Hürriyet Yaşar, Zerrin Koç'un Can Yayınları tarafından 1999 yılında ikinci basımı yapılan “Aşkın Selamı Var” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Hürriyet Yaşar altı uzun öykünün yer aldığı kitaptaki öykülerin okura kök söktüren cinsten olmadığını, yazarın dil konusunda kimi sıradanlıkları gözden kaçırdığını ifade eder.

Peker, Hüseyin, “Kuş Boranı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.155-156, (Kitap Tanıtımı)

Hüseyin Peker, Hasan Özkılıç'ın İnsancıl Yayınları tarafından 1998 yılında yayımlanan “Kuş Boranı” adlı öykü kitabını tanıtmıştır.

Hüseyin Peker, on dört öyküden oluşan bu kitaptaki öyküleri yazarın ilk gençliğini geçirdiği Turgutlu ilçesinde unutamadığı olaylardan derlediğini, kitaptaki öykülerin duygu yüklü ve düşündürücü olduklarını belirtir.

Barbarosoğlu, Nalan, “Aziz Bey Hadisesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.148-149, (Kitap Tanıtımı)

Nalan Barbarosoğlu, Ayfer Tunç'un Yapı Kredi Yayınları tarafından 2000 yılında yayımlanan üçüncü kitabı “Aziz Bey Hadisesi”ni tanıtmıştır.

Barbarosoğlu altı öyküden oluşan ve barındırdığı her altı öyküyü de kısa kısa anlattığı bu öykü kitabının Ayfer Tunç öykücülüğünde yüksek bir basamak olarak karşımıza çıktığını söyler.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Üç Öykü Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.150-151, (Kitap Tanıtımı)

Nedret Tanyolaç tanıtım yazısında şu üç kitabı tanıtmıştır: Ahmet Yıldız’ın Çalıntı Yayınları tarafından 1998 yılında basılan “Kadın ve Boğa” kitabı, Sevgi Özel’in Bilgi Yayıncılık tarafından 1999 yılında basılan “Bir Bulut Ayağıma Dolandı” kitabı ve Aytül Uncu Akal’ın Bilgi Yayıncılık tarafından 1998 yılında basılan “Beni Bırakma Hayat” kitabı.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Aşkla Dayanmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.152-153, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Jale Sencak’ın Sel Yayınları tarafından 2000 yılında yayımlanan yeni öykü kitabı “Aşkla Dayanmak”ı tanıtmıştır.

Tanyolaç, toplam on beş öyküden oluşan bu kitabın kırık döküklük ve burukluk duygusu oluşturan öykülerden oluştuğunu ifade eder.

Tanyolaç Öztokat, Nedret, “Ölüme Karşı Oyun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.153, (Kitap Tanıtımı)

Tanyolaç, Şükran Yücel’in Gendaş Yayıncılık tarafından 2000 yılında yayımlanan ikinci öykü kitabı “Ölüme Karşı Oyun”u tanıtmıştır.

Tanyolaç, Şükran Yücel’in ikinci öykü kitabındaki öykülerin aşk, yaşlanma, ölüm ve arayış izlekleri etrafında örüldüğünü ifade eder.

Barbarosoğlu, Nalan, “Arkası Yarın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.84-89, (Kitap Tanıtımı)

Nalan Barbarosoğlu, Müge İplikçi’nin üçüncü öykü kitabı “Arkası Yarın”ı tanıtmıştır. Barbarosoğlu özellikle dili ve yeni söylemiyle dikkat çektiğini söylediği bu kitaptaki on üç öyküyü kısaca tanıtmıştır.

Özer, Sevinç, “Akşamüstü Yine Hüzün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.151-152, (Kitap Tanıtımı)

Sevinç Özer, Tuğrul Çakar’ın ilk kısa öykü kitabı olan “Akşamüstü Yine Hüzün”ü tanıtmıştır.

Sevinç Özer, Tuğrul Çakar’ın fotoğrafçı titizliğiyle öykülerini yazdığını ve öykülerinde coşkulu bir biçimde birinin başından geçenleri anlatmasının kısa öykü türüyle bağdaşmadığını söyler; çünkü kısa öyküde yansımayanların okuyucuya sezdirilmesi esastır.

Peker, Hüseyin, “Şerul’da Beklemek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.151-153, (Kitap Tanıtımı)

Hüseyin Peker, Hasan Özkılıç’ın Can Yayınları tarafından 2002 yılında yayımlanan “Şerul’da Beklemek” adlı ikinci öykü kitabını tanıtmıştır.

Hüseyin Peker, Hasan Özkılıç'ın bu kitaptaki öykülerinde Türkiye ve Ermenistan sınırının ikiye böldüğü yaşamları anlattığını, yer yer destansı bir anlatımı yeğlediğini, öyküde gerçekliği sağlamak adına o yörede konuşulan yöresel deyişlere yer verdiğini ifade eder.

Peker, Hüseyin, “Anlatmaya Biri Gerek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.156-157, (Kitap Tanıtımı)

Hüseyin Peker, Hürriyet Yaşar'ın Gendaş Yayınları tarafından yayımlanan “Anlatmaya Biri Gerek” adlı ilk öykü kitabını tanıtmıştır.

Hüseyin Peker, Hürriyet Yaşar'ın öykülerinde yaşananlardan kesitler sunduğunu ve bunu diyaloglarla bezenmiş sade bir biçimle ortaya koyduğunu ifade eder.

Peker, Hüseyin, “Genç Kyros’un Yazgısı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.153-154, (Kitap Tanıtımı)

Hüseyin Peker, Ahmet Yıldız'ın Everest Yayınları tarafından Temmuz 2002'de yayımlanan üçüncü öykü kitabını tanıtmıştır.

Hüseyin Peker, Ahmet Yıldız'ın önceki iki kitabının aksine bu öykü kitabında konu sınırlamasına gitmediğini, aceleci bir anlatımla koşturarak acemiliği elden bırakmadığını ve öykülere yorumlarıyla katılarak öğretici olmaktan kaçınmadığını ifade eder.

Peker, Hüseyin, “Ayçiçekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.153-155, (Kitap Tanıtımı)

Hüseyin Peker, Nalan Barbarosoğlu'nun Can Yayınları tarafından yayımlanan üçüncü öykü kitabını tanıtmıştır.

Hüseyin Peker, öykü kitabında yer alan “Ayak Sesi”, “Hırsız” ve “Boşlukta Dans” öykülerinin içeriğine kısaca değindikten sonra Barbarosoğlu'nun bu kitaptaki öykülerde devrik cümlelerle dirsek teması yapmış, kısa ve öz bir anlatımı yeğlediğini ifade eder.

Öner, Ziya, “Her Daim Kemal Tahir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.149-153, (Kitap Tanıtımı)

Ziya Öner, Kemal Tahir'in Adam Yayınları arasından Nisan 2004'te çıkan “Arabacı-Öyküler” adlı öykü seçkisini tanıtmıştır.

Kemal Tahir'in “Göl İnsanları” kitabından alınan “Gelin-Kadın Oyunu”, “Arabacı” ve “Fermanlı Hoca” öykülerinden oluşan bu seçki için Ziya Öner seçkiyi oluşturan öykülerin Türk edebiyatı için oldukça önemli ve özel bir yere sahip olduğunu söyler.

Şahin Gümüş, Seval, “Hassas Ruhlar Şikâyetçi Aşklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.153-154, (Kitap Tanıtımı)

Seval Şahin Gümüş, İbrahim Yıldırım'ın Can Yayınları tarafından 2004 yılında yayımlanan son öykü kitabı "Hassas Ruhlar Şikâyetçi Aşklar" ı tanıtmıştır.

Seval Şahin Gümüş, üç bölümden ve dokuz öyküden oluşan kitaptaki tüm öyküleri kısaca tanıtmaktadır.

Serdar, Mehmet, "Öyküdeki Ses", Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.146-149, (Kitap Tanıtımı)

Mehmet Serdar, Behçet Çelik'in Kanat Yayınları tarafından 2004 yılında yayımlanan "Düğün Birahanesi" isimli öykü kitabını tanıtır.

Mehmet Serdar, Behçet Çelik'in öykülerini "olan bitenin, yitip gidenin arkasından bir bakış" olarak nitelendirdikten sonra bu öykülerin okuyucuda bir burukluk yarattığını dile getirir.

Peker, Hüseyin, "Gümüş Gece", Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.149-152, (Kitap Tanıtımı)

Hüseyin Peker, Nalan Barbarosoğlu'nun Alkım Yayınları tarafından 2004 yılında yayımlanan "Gümüş Gece" adlı öykü kitabını tanıtır.

Hüseyin Peker tanıtım yazısında öykü kitabında yer alan altı öyküyü kısa kısa değerlendirerek "Gülnaz" karakterinin farklı öykülerde kullanılarak kitabın tematik bir bütünlüğe büründürüldüğünü ifade eder.

C.3.12. Makale

Bulut, Alev, "Kısa Öykü ve Çeviri", Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.110-115, (Makale)

Alev Bulut, kısa öykünün kendisi gibi çevirisinin de kısa bir iş olmadığını, bütün çevirilerde söz konusu olan ileti ve etki yitiminin kısa öyküde daha fazla hissedildiğini ve bu yüzden de çevirmenlerin yazarların biçimine sadık kalmaları gerektiğini vurgulamıştır.

Friedman, Norman, "Yeni Kısa Öykü Kuramları: Tanımlama Sorunları", (Çev. Hivren Demir-Atay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.45-59, (Makale)

Norman Friedman kısa öyküyle ilgili Helmut Bonheim'in üç yüz roman ile altı yüz öykünün çözümlenmesine dayanan tümevarımcı yaklaşımı ile Valerie Shaw, Charles May gibi yazarların "tek-dönem ve karışık kategori"ye dayalı tündengelimci yaklaşımlarına değindikten sonra kısa öykünün "düzyazı biçimindeki kısa kurmaca anlatı" olarak tanımlanmasının pekçok problemi ortadan kaldıracağını ifade eder. Norman Friedman bu tanım sayesinde herhangi bir biçim ya da büyüklükteki eylemin, herhangi bir tekniğin ya da herhangi bir son etkinin mantığa ya da deneyimlere dayanarak dışta bırakılamayacağını belirtir.

Yazı, Hivren Demir-Atay tarafından İngilizceden çevrilmiştir. Yazının kaynakça bölümünden sonra Hivren Demir Atay'ın "Adam Öykü"nün 44. sayısında yayımlanan "Ormanın İçlerine Doğru ve Yaratıcı Yazarın Bilinci" yazısında yer alan bazı yanlışlar düzeltilmiştir.

Korkmaz, Ramazan, "Küçürek Öykü (Short-Short Story) Türü ve Örnek Bir Öykü Çözümlemesi Ferit Edgü'nün 'Öç'ü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.25-30, (Makale)

Ramazan Korkmaz makalesinde Filozof Beydaba, Ezop, Şeyh Sadi ve Mevlana'dan beri hep varolagelen bir anlatı türü olduğunu belirttiği, yirminci yüzyıldan itibaren yoğun bir şekilde görülmeye başlayan küçürek öykünün tanımı ve özellikleri üzerinde durarak bu bilgiler ışığında Ferit Edgü'nün başlıkla birlikte yirmi dört kelimeden oluşan "Öç" öyküsünü incelemiştir.

Ramazan Korkmaz bazı değişmez hakikatleri sezdirek, insanları onlarla aniden yüzleştirerek şok uyardırmalar yapan küçürek öykünün yüz sözcüğü geçmemesi gerektiğini savunur.

Akçam, A. Alper, "Günümüz Öykücülüğü Üzerine Bir Deneme...", Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.31-43, (Makale)

A. Alper Akçam 1960'lı yıllardan sonra doğmuş ve 12 Eylül Darbesi öncesi çocukluk ve ilkgençlik yıllarını geçirmiş dokuz genç öykücünün öykü kitaplarını değerlendirerek bu öykücülerle yaşam arasındaki aralığa ışık tutmaya çalışmıştır. Akçam'ın tespitine göre güncel genç öykümüzün belirginleşen özelliği kurgu karmaşasıdır. Bunun yanında anlamı düşünmeyen, kurguyu ön plana çıkaran yönelimlerin tesiriyle öykümüzde anlatım kuru ve mekanik bir tarza bürünmüştür.

Şahin, Ayhan, "Hasan Ali Toptaş Öykücülüğüne Genel Bir Bakış", Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.44-47, (Makale)

Ayhan Şahin, Hasan Ali Toptaş'ın "öyküsüz metinleri"ni "insani-politik duruş", "tipik imgeler" ve "zaman-mekan ikilemi" açısından incelemiştir.

Gündüzalp, Kemal, "Erdal Öz'ün Bir Öyküsünde İnsansal Boyut / 'Bir Kuşu Tanımak", Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.106-114, (Makale)

Celal Üster'in "Radikal Kitap"taki sözlerinden alıntıyla başlayan makalede Kemal Gündüzalp eleştirilerinde veya incelemelerinde kendi benini ön plana aldığı yönündeki eleştirilere cevap verdikten sonra Erdal Öz'ün "Bir Kuşu Tanımak" öyküsünü konu, zaman, mekân, dil ve anlatım yönünden incelemiştir.

Güler, Mehmet, "Öyküde Fantezi / Düşlem", Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.118-124, (Makale)

Mehmet Güler "fantezi" sözcüğünün yerine "düşlem" sözcüğünün tam anlamıyla niçin tutmadığı üzerine kısa bir giriş yaptıktan sonra fantezinin sanattaki yeri, fantastik yazının tarihi, şiirsel fantezi ve öyküye yansıyan fanteziler konusunda bilgi vermiştir. Mehmet Güler, örnek olması amacıyla günümüzde fantastik anlatı

denince ilk akla gelen yazarımız Nazlı Eray'ın "Artık Hiç Üzülmeyin Sokağı" öyküsünü kısaltarak vermiştir.

Demir, Fahrettin, "Öyküleriyle Rıfat Ilgaz", Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.103-111, (Makale)

Fahrettin Demir, mizah öyküleri yazan Rıfat Ilgaz'ın iyi bir öykücü olmasına karşılık daha çok şair ve romancı yönüyle tanınmasını edebiyatımıza yön veren Rauf Mutluay gibi kimi isimlerin mizahı edebiyat dışı bir tür olarak değerlendirmelerine bağlar.

Yazısının giriş bölümünde yukarıda belirttiğimiz saptamayı yapan Fahrettin Demir, yazısının devamında Rıfat Ilgaz'ın öykülerini mizah anlayışı, küçük insanları, dili ve anlatımı açısından inceler.

C.3.13. Mektup

Nesin, Aziz, "Demirel'den Şellefyan'a Mektup", Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.12-16, (Mektup)

Ali Nesin'in, Aziz Nesin'in "Size Bir Mektup Var" başlıklı dosyasında bulunduğunu söylediği bu yazı, dosyadaki diğer yazılar gibi kurgusal özellik göstermektedir. Belki de bu yüzden olacak Adam Öykü Dergisi'nde bu yazı öykü başlığı altında verilmiştir.

Yazıda hayali ihracattan, siyasetçilerin tavırlarına, toplumun bazı inançlarına kadar pek çok konuda alaycı bir eleştiri vardır.

Andaç, Feridun, "Öykünün Günü, Gündemi", Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.114-116, (Mektup)

Feridun Andaç, Özcan Karabulut'a ulaşması umuduyla yazdığını söylediği bu yazıda Karabulut'un öykü günleri konusunda harcadığı yoğun emekten ve bu günlerin oluşum serüveninden söz etmektedir.

C.3.14. Ön söz

Smith, Iain Crichton, "İskoç Yaşamı Bir Kısa Öykü", (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.94-95, (Ön söz)

Iain Crichton Smith'in "Scottish Short Stories 1987" seçkisi için yazdığı bu önsözde seçkiye yapılan üç yüz elli başvuru arasından seçim yapmanın zorluğu, seçkiye alınmayan eserlerin başarısız bulunan yönleri, seçkinin kendi değerlerinin gözönünde bulundurularak değerlendirilmesinin doğru olacağı gibi hususlar ifade edilmiştir.

Önsöz, F.Zeynep Bilge tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Chapman, Deirdre, “İskoç Kısa Öyküsünün Sorunları”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.96-97, (Ön söz)

Deirdre Chapman’ın derlediği “Scottish Short Stories 1986” adlı seçkinin bu giriş yazısı Sinem Yazıcıoğlu tarafından özetlenerek çevrilmiştir. Yazıda kısa öykü yazarlığının günümüzde zorlaştığından ve kısa öykü yazarlarının değindikleri konulardan bahsedilmiştir.

Savcılioğlu, Nida Nevra, “Öyküde Dönem Ruhu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.5, (Ön söz)

Nida Nevra Savcılioğlu derginin bu sayısında yayımlanan “Öyküde Dönem Ruhu” başlıklı özel bölümünün oluşturulma nedenini cumhuriyetin her on yılının bize birer öykü malzemesi sunarak başlı başına uzun bir öykü olması ve edebiyatçıların bu uzun dönemler öyküsünü nasıl okudukları, eserlerine nasıl yansıtıklarını bulmak şeklinde açıklar.

Savcılioğlu, Nida Nevra, “Çağdaşlaşma ve Birey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.5, (Ön söz)

Savcılioğlu derginin bu sayısında yayımlanan “Öyküde Çağdaşlaşma ve Birey” başlıklı dosya için yazdığı bu önsözde Halit Ziya Uşaklıgil’in öyküde bireyin dünyasının kapılarının aralandığını müjdeleyen “Bir Yazın Tarihi” adlı öyküsüne değinir. Savcılioğlu’na göre bu hamle kendi dönemi için oldukça ilerici ve cesurca bir atılımdır.

C.3.15. Öykü

C.3.15.1. Yerli Öyküler

Ağaoğlu, Adalet, “Rabia’nın Dönüşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.17-28, (Öykü)

Adalet Ağaoğlu’nun 1997 yılında yayımladığı “Hayatı Savunma Biçimleri” adlı öykü kitabında yer alan bu öyküde, katıldığı yemekli toplantıda başağrısı bahanesiyle erken ayrılan öykü anlatıcısının/kahramanının “Sinekli Bakkal” ve “Eylül” romanlarının kahramanları ile ilgili bulanık zihninden geçen bir takım düşünceler aktarılmaktadır. Bu romanlarda kahramanlar arasındaki ilişki ağı, öykü anlatıcısının perspektifine takılmıştır. “Eylül” romanının bir yangınla son bulmasından muhafazakar bir aileye mensup Rabia’nın katolik Peregrini ile evlenmesine kadar pekçok husus eleştirel bir gözle değerlendirilmiştir.

Özlu, Demir, “Bir Odanın Dört Görünüşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.50-52, (Öykü)

Demir Özlü'nün öykülerinde mekan önemli bir yer tutar. Bu öyküde de bir üniversite öğrencisinin çalışma odası anlatılmıştır. Bu çalışma odasının penceresinden Fatih Camii'nin görkemli silüeti görünmektedir. Bu ışıklı oda, öykünün sonlarında öykü kişinin geçmişte sahip olup şimdi özlemle aradığı huzuru simgeler hale gelmektedir.

Edgü, Ferit, “İbrahim’in Oğlu İbrahim’in Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.53-64, (Öykü)

Bu öykü, Ferit Edgü'nün 1995 yılında yayımladığı on yedi öyküden oluşan “Doğu Öyküleri” adlı kitabında yer almaktadır. Ferit Edgü'nün 1964 yılında Hakkâri'nin Pirkanis köyünde yedek subaylık yaptığı dönemlerin izlerini taşıyan bu öyküde kurmaca ile gerçeklik iç içe geçmiş durumdadır. Ana öykü Hoca ile arkadaşı Halit'in avlanmak için dağa çıkmaları ve hiçbir şey vuramadan geri dönmelerini anlatır. Bu ana öykünün içinde “Doruk” isimli başka bir öykü yer almaktadır. Bu öykü, öykü anlatıcısının (Hoca'nın) kurguladığı bir öyküdür. Bunun dışında Halit'in Hoca'ya anlattığı “İbrahim”ların öyküsü de ana öyküye bağlanmıştır. Anlatılan her üç öyküde de insanoğlunun vahşiliği ve ikiyüzlülüğü vurgulanmaktadır.

Öykünün tiyatro metinlerini çağrıştıran, bol diyaloglu dili de ilgi çekici bir özellik olarak karşımıza çıkmaktadır.

Aliye, Zeynep, “Labirent Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.107-113, (Öykü)

İç konuşmalardaki ayrıntılı tekniği ve şiirsel dili ile dikkatleri çeken Zeynep Aliye, bu öyküsünde anlatıcı-kahramanın televizyonda “ölüm cezaları” konulu bir tartışma programını izlerkenki düşüncelerini aktarmaktadır. Karşısında biri varmış gibi konuşan kahraman aslında kendisiyle bir iç hesaplaşma içindedir. Hayattaki rollerimizi sorgulamamız, tartışmamız gerektiği fikrinin dile getirildiği bu öykü çok anlamlılığı ile dikkat çekmektedir.

Çiçekoğlu, Feride, “Yanık Fotoğraflar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.114-119, (Öykü)

Bu öyküde, kızını yuvadan almak için koşuşturan anlatıcı-kahramanın bir sahafçının sergisinde gördüğü ve 1920'li yılların sonlarında çekildiğini düşündüğü bir gelin ve damat fotoğrafıyla kurduğu hayali etkileşim anlatılmaktadır. Anlatıcı iç âleminde yapmış olduğu monologlarda 1920'li yıllardan 1960'lı yıllara kadarki süreçte yaşanan Kore Savaşı, “Bebek” ve “Köpek” davaları sonucu yaşanan üç idam, 1940'lı yılların “harp zenginlerinin artan şaşaası” gibi toplumsal birtakım hadiselerle de değinmektedir.

Günsür, Mehmet, “Karşılaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.139-142, (Öykü)

Bu öyküde sevgilisi ile birlikte deniz kenarında oturan kahraman-anlatıcının sevgilisi ile bazen de monologlarla kendi kendine konuşması aktarılmıştır. Öykünün içinde başka bir öykü de yer almaktadır.

Özay, Mahmut, “İhtiyar Elma Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.143-146, (Öykü)

Mahmut Özay’ın öykülerinde yaşamından izler bulmak mümkün. Öğretmen lisesinden mezun olan ve öğretmenlik yapan Mahmut Özay, “İhtiyar Elma Ağacı” öyküsünde kasabada uzun yıllar öğretmenlik yaptıktan sonra emekli olan ve babasından kalma meyve bahçesiyle meşgul olan Haydar Gürer’in yaşamını kısa kesitler halinde işlemiştir.

Öyküde, yaşlandığı için iyi meyve veremeyen bir elma ağacının, kesileceğini öğrenmesi sonucu yaşadığı huzursuzlukla birlikte kişiyi ebedi kılanın geride bıraktığı ürünler olduğuna kanaat getirmesi de vurgulanmıştır.

Meriç, Nezihe, “Yandırma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.5-17, (Öykü)

Bu öykü “Şimdi, bu öyküyü yazmak için, masanın başında oturmuş düşünüyorum.” şeklinde başlar. Meriç böyle bir girişle yazma eyleminin serüvenini okuyucuyla paylaşır.

Öykünün anlatıcı-kahramanı bir arkadaşının kızına gelinlik bakmak için güzel ipek işleyen Zümrüt Hanım’ı görmeye gider. Zümrüt Hanım’ın evine geldiğinde onun eşi olan Rasim Usta’nın kaza geçirdiği ve hastanede yattığını öğrenir. Bu noktadan sonra anlatıcı Zümrüt Hanım’ın Rasim Usta’ya duyduğu büyük aşkı aktarmaya başlar. Zümrüt Hanım’ın aşkını anlamayan mahalle karılarına sert eleştirilerde bulunur anlatıcı. Ona göre “bu karılar ne aşk bilirlerdi, ne sevdâ... bildikleri bir heriflerinin altına yatmaktır yat dedimiydi herif...”

Öykünün sonunda Orhan Veli, Fuzuli ve Metin Altıok’un şiirlerinden alıntı yapılmıştır. Bu alıntılar Zümrüt’ün büyük aşkıyla uyumlu alıntılardır.

Öykünün bitiş cümlesi anlatının tamamen kurgusal olduğunu okuyucuya hissettirmektedir: “Masanın başına oturmuş düşünüyorum da...”

Ağaoğlu, Adalet, “Çınlama”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.25-33, (Öykü)

Adalet Ağaoğlu, “Hayatı Savunma Biçimleri” adlı öykü kitabında yer alan bu öyküde kamu hizmetinden emekli, gazetelerin okur köşelerine yazılar gönderen Seyfi Bey’in insanlara karşı ilişkilerinde ne kadar samimi olduğunu anlatır. Seyfi Bey’in bu samimiyetine mukabil komşularının vurdumduymaz tavırları, çevreye düşmanca yaklaşımları Seyfi Bey’i çileden çıkarır. Köyden gelip kenti özümseyemeyen insanların ve komşuluk ilişkilerinin eleştirildiği bu öyküde Ağaoğlu sık sık “diyelim.”, “Farzedelim” gibi ifadeler kullanarak eserin kurgusal oluşunu okuyucuya hatırlatır.

Bu öyküde eleştiri ile mizah iç içedir. Bireysel ve toplumsal eksiklikler ironik bir biçimde verilirken eleştirilir de.

Baykurt, Fakir, “Bosnalı Merdan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.34-37, (Öykü)

Fakir Baykurt'un savaşın insanlar için ne kadar acımasız olduğunu gösteren öyküsüdür "Bosnalı Merdan". Yugoslavya'daki savaştan Almanya'daki Kızılhaç örgütü sayesinde kaçan; ancak savaşın bedenleri ve bellekleri üzerinde ciddi tahribat yaptığı çocukları anlatmıştır Baykurt. Savaşta iki kolu ve iki bacağı kesilen Bosnalı Merdan ile iki kolu kesik olan Sırp Zilka'nın yaşadığı yıkım aynıdır. Fakir Baykurt öyküde savaş karşısında adeta üç maymunu oynayan radyoculara, televizyonculara, gazetecilere, silah tekellerine, para babalarına, ülkesinde nefret tohumları eken öğretmenlere adeta ateş püskürür.

Özlü, Demir, "Galata'daki Oda", Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.48-49, (Öykü)

Demir Özlü'nün öykülerinde mekanın özellikle de evin herhangi bir odası ile yatak odasının önemli bir yeri vardır. Adam Öykü Dergisi'nin birinci sayısında yayımlanan "Bir Odanın Dört Görünüşü" öyküsünde Özlü, bir üniversite öğrencisinin Fatih Camii'nin görkemli silüetine bakan odasını anlatmıştı. Bu öyküde de Galata Kulesi'ne bakan, bir apartmanın dördüncü katında bulunan, aydınlık bir oda anlatılmıştır. Anlatıcı dördüncü kattaki bu odadan bakışını karşı taraftaki binalardan birinin ikinci katına çevirir. Orada güzel bir kadın küçük çalışma masasının başında, daktiloya geçirdiği kağıtlara ilk romanını yazmaya hazırlanmaktadır. Aynı kadın dinlenme ihtiyacı hissettiğinde geniş yatak odasındaki yatağa uzanır. Anlatıcı daha sonra Galata Kulesi'nin de ötelere giderek geçmişini anımsar.

Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, "Büyük Göz", Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.84-91, (Öykü)

Mehmet Zaman Saçlıoğlu'nun "Beş Ada" isimli öykü kitabında yer alan bu öyküde bulunduğu şehri bilinmeyen bir nedenle terk edip birkaç yüz kilometre uzaktaki bir kasabaya giden birinin, orada bir fotoğrafçı dükkânında gördüğü binlerce gözün birleşiminden oluşan büyük göz karşısında yaşadığı şaşkınlık anlatılmaktadır.

Öyküde "göz" imgesel bir işlev görmektedir. Göz, insan ruhunun dünyaya açılan penceresidir. Öyküde kör olmasına karşın, fotoğrafta gözleri gören birinden daha canlı ve güzel gözüken Sessiz isimindeki kahraman bu anlamda önemli bir işleve sahiptir.

Öyküde ilahi bakış açısı kullanılmıştır. Ayrıca öykü, diyaloglarının çokluğuyla da dikkat çekmektedir.

Yaşar, Hürriyet, "Evdeki Çıplaklar", Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.92-95, (Öykü)

Cinselliğin diyaloglarla, çok yalın bir şekilde ortaya konduğu bir öyküdür "Evdeki Çıplaklar". Öyküde Hürriyet Yaşar, insanların en mahrem anlarında bile ötekilerin baskısı altında oldukları tespitinde bulunur. Evde çıplak olan ve erkeğiyle sevişen kadının ikide bir "Ya şimdi biri gelirse?" diyerek endişelenmesine karşın erkek olanca içtenliğiyle ötekilerin baskısını hissetmez.

Tunç, Ayfer, “Mağara Arkadaşları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.111-132, (Öykü)

Ayfer Tunç’un sekiz öyküden oluşan ikinci öykü kitabının da ismi “Mağara Arkadaşları”. Öyküde, yaşlı bir insana benzetilen yedi katlı bir apartmanın yapılması, yaşadığı mutlu anlar, zamanın ilerlemesiyle birlikte yıpranma, yıpranmanın neden olduğu intihar etme girişimi ve bunun neticesinde yaşadığı başarısızlık anlatılmıştır. Öykünün ana izleği “yalnızlık”tır. Ayyıldız Apartmanı’nda kalan yedi kişinin altısı yalnız yaşamaktadır. Bir daire de boş bırakılmıştır. Öyküde Eshab-ı Kehf olayına, Kingkong ve Jaws gibi filmlere metinler arası göndermelerde de bulunulmuştur. Ayyaş Yazar’ın yazmayı düşündüğü ve büyük bir kısmını tamamladığı “Yedi Uyuyanlar” öyküsünü de metinler arası gönderme olarak değerlendirmek mümkündür.

Ayfer Tunç öyküde savaşın yıkıcılığını, savaş sonrası sermayelerini büyüten savaş baronlarını, aynı anda hem babayı hem de onun oğlunu idare eden fahişeleri, tefecilikle zengin olanları ironik bir üslupla ortaya koyar.

Demir, Mehmet, “Kapının Sesi, Ardında Yağmurun Sesini Bırakarak Yiten...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.133-135, (Öykü)

Yağmurlu, kara bir gecede sevgilisinden ayrılmanın acısıyla günlerini sigara içerek, alkol alarak geçiren bir insanın karamsar dünyası anlatılmıştır. Her iki taraf birbirini tüketmiştir. Bunun sonucu olarak da öykü kahramanına ölüm, yaşama göre daha yakın görünmektedir.

Öyküde karamsarlığın ve mutsuzluğun bürüdüğü atmosferi oluşturmak için yazar “kara, kapkara, okşayamadı, parlamıyordu” gibi olumsuzluk bildiren kelimeleri sık sık kullanmıştır.

Karakaşlı, Karin, “Sis’in Ötesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.136-138, (Öykü)

Öyküde bir temizlik görevlisinin iş esnasında zihninden geçen birtakım düşünceler anlatılmıştır.

Gani, Sedat, “Yollarda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.139-143, (Öykü)

Öyküde, bulundukları kasabada geçinemeyen muhacir bir ailenin yaşadıkları sıkıntılardan ötürü göç etmeleri anlatılmaktadır.

Öyküyle birlikte Fethi Naci’nin Sedat Gani ile ilgili bir anısı da verilmiştir. Fethi Naci anısında, Sedat Gani’nin 1950’li yıllarda bir iki dergide yayımlanan öykülerini çok başarılı bulduğunu; ancak devamını getiremediğini söyler.

Ağaoğlu, Adalet, “İki Yaprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.5-9, (Öykü)

Adalet Ağaoğlu'nun "Hayatı Savunma Biçimleri" adlı öykü kitabında yer alan bu öykü yalnızlık teması etrafında örülmüştür. Amsterdam'da bir tren yolculuğu esnasında birbirlerini fark eden ve birbirlerine aşık olan iki kişi anlatılmıştır. Bu kadar kısa bir süre içinde iki insanın bir araya gelmesi sık görülen bir olay değildir: "Yeryüzünde sık yaşanmayan bir şey bu, hissediyoruz."²⁶

Yalnızlıktan ötürü yaşadığını bile unutan anlatıcı-kahraman bu rastlantısal buluşma ile mutluluğa kavuşur. Öykü mutlu sonla biter.

Özlü, Demir, "Eczane", Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.10-14, (Öykü)

Demir Özlü'nün Adam Öykü'de daha önce yayımlanan "Bir Odanın Dört Görünüşü" ve "Galata'daki Oda" öykülerinde olduğu gibi bu öyküde de bir mekân anlatılmıştır. Diğer mekânlar gibi bu mekân da aydınlıktır.

Öyküde yeri değiştirilen bir eczane anlatılmaktadır. Eczane, anlatıcıya morgu, ölümü çağrıştırır. Kişilerin beyaz önlüklü oluşları, gülmeyen makyajsız yüzleri, hastane terliklerine benzeyen terlikler bu çağrışıma neden olan ayrıntılardır.

Füruzan, "Bir İstanbul Romanı/Ara Görüntüler...", Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.21-32, (Öykü)

Teyzesinin konağında kalan genç Gönül'ün erkek egemen bir dünyada teyzesinin baskısı altında aşk ve cinsellik ile ilgili gözleme, tanıklığa dayanan düşünceleri aktarılmaktadır.

Ay, Behzat, "Kaniş", Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.53-55, (Öykü)

Bağdat Caddesi'nde eşiyle birlikte yürüyen anlatıcı-kahraman, bu gezinti esnasında kaniş türü köpeğini satmaya çalışan birini görür. Eşinin alış-veriş yapma merakından ve fiyatların yüksek oluşundan hoşnut olmayan bu kişi kısa bir süre tereddüt yaşamasına rağmen köpeği almaya niyet eder. Ne var ki dönüşte adam da köpek de yerinde değildir. Bu andan sonra anlatıcı köpeğin akıbeti ile ilgili birtakım varsayımlarda bulunur.

Öyküde anlatıcı, dükkân ve yer isimlerinin İngilizce, Fransızca, İtalyanca olmasından da hoşnut değildir.

Coşkun, Ayfer, "Bir Sonbahar İkindisinde", Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.56-62, (Öykü)

Öyküde bir dededen Kuran dersi alan küçük bir kızın dedenin nezaketsiz, sert tavırlarından duyduğu rahatsızlık ironik, sert bir üslupla ortaya konmuştur. Dede arada bir "Yerler mühürlendi! Herkes evine!" diye bağırarak tüm çocukları eve

²⁶Adalet Ağaoğlu, "İki Yaprak", *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.6

gönderir. Öykü kahramanı küçük kızın birkaç arkadaşı da azarlanarak dede tarafından gönderilmiştir. Dış dünyada birey üzerinde olumsuz etki bırakan durumlar rüyalarda farklı şekillerde ortaya çıkar. Öykü anlatıcısı da dedenin olumsuz davranışlarını rüyasında ilginç birtakım yöntemlerle cezalandırır: Mandolin kendiliğinden çalmaya başlar, radyo kendiliğinden açılır, dede tavana asılı kalır.

Küçük kızı bu rahatlatıcı rüyadan uyandıran –yine- dedenin şiddetli bir şekilde “Yerler mühürlendi! Herkes evine!” demesidir. Dede, kızın iki kulağından tutarak onu cezalandırır, bu arada kızın canı yanmaktadır. Bu durumdan onu kurtaracak tek bir kişi vardır: kızın babası. Küçük kızın babası, dedenin elinden alır kızı; ancak dedeye herhangi bir eleştiri de bulunmaz.

Güngör, Necati, “O Benim Teyzemdi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.63-67, (Öykü)

Öyküde annesinin hastalığı nedeniyle bakımını teyzesi bildiği bir kızın üstlendiği bir çocuk anlatılmaktadır. Öykünün aynı zamanda anlatıcısı da olan bu çocuk hasta annesi, babası ve abisiyle birlikte yaşamaktadır. Anne hasta olduğundan teyze bildiği kızın ilgilendiği anlatıcı çocuk çevresinde gelişen olaylara karşı duyarlı bir tavır içindedir. Teyzesi bildiği kızın, kız arkadaşıyla konuşmalarını ilgiyle dinler. Öyküde enest bir ilişkinin olacağı yazar tarafından okura sezdirilmekte, öykünün sonlarına doğru ise teyze sanılan kızın ağzından bu açıkça ortaya konmaktadır: “Keşke biraz daha büyük olsaydı! Kollarımın arasında incinecek diye korkuyorum. Hiçbir şeyin farkında değil daha... Elime alıp okşuyorum, sertleşiyor. Ama kibrit çöpü kadar bir şey! Ah, biraz daha büyük olsaydı.”²⁷

Küçük çocuğun annesi iyileştikten sonra teyze sanılan kız daha seyrek görünmeye başlar. Uzun bir süre de görünmez. Çocuk bunun nedenini öğrenmeye çalışırken teyze sanılan kızın sadece komşuları olduğunu ve annesinin rahatsızlığından ötürü onlara yardım ettiğini öğrenir. Bu da öykünün başlarında yazar tarafından oluşturulmak istenen enest ilişki algısının bir şaşırtmaca olduğunu ortaya koyar.

Baydur, Mehmet, “Büyük Dalgınlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.68-72, (Öykü)

Mehmet Baydur, bir öykünün yazarın zihninde nasıl oluşmaya başladığını, öykünün gelişim evrelerini diyalog tekniğini kullanarak ortaya koymuştur. Bu şekilde aynı öykü içinde aynı isimli ikinci bir öykü oluşturulmuş oluyor. Mehmet Baydur öykücülüğündeki post modernist damarı oluşturan öykülerden biridir bu öykü.

Bucak, Nevra, “Bozkırların Türküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.85-88, (Öykü)

Öyküde bir barda oturan ve etrafını dikkatli gözlerle süzen bir öykü anlatıcısı bulunmaktadır. Bu öykü anlatıcısı, bardakilerin ısrarıyla bir kadınla bir erkeğin aşk ve cinsellik ekseninde dönen öykülerini anlatır. Anlatıcı öyküyü bitirdikten sonra

²⁷ Necati Güngör, “O Benim Teyzemdi”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.67.

bardakiler de aşk ve cinsellikle ilgili görüşlerini dile getirirler. Öyküde anlatıcı ile kadının aynı kişiler olduğu okuyucuya sezdirilir. Aslında anlatıcı kendi öyküsünü anlatmıştır bardakilere.

Yaşar, Hürriyet, “Telsiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.89-93, (Öykü)

Yük taşıma işi yapan bir firmanın yazıhanesinde çalışan kahraman-anlatıcının bakış açısıyla şehirlerarası yük taşımacılığı yapan şoförlerin çileli hayatları anlatılmaktadır. Öykünün kahraman-anlatıcısı şoförlerin geri dönüşlerinde anlattıkları yol maceralarını büyük bir keyifle dinlemektedir. Ancak firmanın, aldığı telsizler vasıtasıyla yol boyunca şoförleri takip etmesiyle birlikte yol maceraları anlatılmaz olur. Anlatıcı bundan büyük rahatsızlık duyar. Çünkü insanlar arasında iletişimi sağlamak için var olan telsizler, şoförlerle anlatıcı-kahraman arasındaki iletişimi yavaş yavaş koparır.

Öykü diyalogların çokluğuyla dikkat çekmektedir.

Barbarosoğlu, Nalan, “Akşam Sefası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.108-113, (Öykü)

Nalan Barbarosoğlu’nun melankolik bir atmosfer oluşturduğu öykülerinden biri Akşam Sefası. Öyküde hasta bir anne, annenin boşluğunu doldurmaya çalışan bir abla, neşeli bir baba ve küçük bir çocuktan oluşan bir ailenin akşamsefası anlatılmaktadır. Her ne kadar akşamsefası anlatılsa da eve tam bir hüzün hakim. Annenin hastalığı çocuğu olumsuz etkilemektedir. Abla, eşi Sermet’ten memnun değildir ve ondan boşanmayı düşünmektedir.

Öyküdeki bu hüznü atmosfer, öykü anlatıcısı olan çocuk tarafından şiirsel bir dille anlatılmıştır.

Aytaç, Ercüment, “Dere”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.114-118, (Öykü)

“Kel ve maganda” olarak tanıtılan bir babadan ayrı olarak yaşayan anne ve onun kızı arasındaki uyuşmazlık, iletişimsizlik, geçimsizlik anlatılmaktadır. Anne her türlü sıkıntıya rağmen tek bir maaşla kızıyla geçinmeye çalışır. Ancak gerek annenin gerekse de kızının ciddi iletişim problemleri bulunmaktadır. En sıradan şey bile istenirken hem anne hem de kızı sert bir üslup kullanmaktadırlar.

Kendini “başkaldırıcı” olarak nitelendiren kızın bakış açısıyla anlatılmaktadır öykü.

Ahmet, Kemal, “Ağlayan Nar ile Gülen Ayva”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.119-122, (Öykü)

Otuzlu yaşlarda aramızdan ayrılan Kemal Ahmet, bu öyküye Galata’daki yoksul insanların tasviriyle başlar. Buradaki insanların yüzleri soluktur. Gazete kâğıdına sarılarak yatan çocuklar vardır. Karın tokluğuna adam kandırmak için yüzlerine pudra niyetine nişasta süren kadınlar Galata’nın müdavimlerindendir. Bu

şekilde giriş yaptıktan sonra yazar araya girerek okuyucuya seslenir ve asıl hikâyemize dönelim der: “Biz gelelim hikâyemize:”²⁸

Yazarın asıl hikâye olarak adlandırdığı bölümde ağlayan nar ve gülen ayva motiflerinden hareketle yine yoksulla zengin arasındaki farkı trajik bir düzeyde ortaya koyar.

Şengil, Salim, “Sancak-İskele”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.5-6, (Öykü)

Salim Şengil’in bu öyküsü iki bölüme ayrılmış durumda. Bu iki bölüm “Sağ sancak, sol İskele...” ifadesiyle ayrılmıştır. Öykünün bir bölümünde boğazdan yolcu gemilerinin geçişi, tankerlerin boğazdaki tehlikeli, tedirgin edici geçişleri ve denizin fırtınalı, güvensiz görüntüsü aktarılmaktadır. Diğer bölüm ise tırnak içinde verilen üç ayrı kısımdan oluşmaktadır. Birinci kısımda ormanlarımızın bilinçli bir şekilde yakılması, hükümetlerin bunu yapanları taltif edencesine yasa çıkarmaları eleştirilmektedir. Diğer bölümde gençlerimizin üniversitelerde anlamsız birtakım ideolojik saplantılar yüzünden birbirlerini boğazlamaları eleştirilmiştir. Üçüncü bölümde ise Rumeli’den göçüp gelen bir kızın evlenmesi, eşini bir banka soygununda kaybetmesi ve bunun tesiriyle banka soyguncusu olması anlatılmaktadır. Görüldüğü gibi bu üç kısımda da sevgiden yoksun oldukları için çevrelerine zarar veren insanlar anlatılmıştır.

Akbal, Oktay, “Batık Bir Gemi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.7-10, (Öykü)

Altmış beş yaşındaki kahraman-anlatıcı deniz kıyısında köpüklü dalgaların kıyıya vuruşunu seyrederken anılarını anımsamaya çalışır. Çocukluk döneminde babasını kaybettiği için bulundukları semtten taşınmak zorunda kaldıklarını, Ahmet ismindeki arkadaşının intihar edişini, Reyhan isminde bir kıza karşı duyduğu aşkı, İkinci Dünya Savaşı nedeniyle askere çağrılma korkusu içinde oluşunu hatırlar anlatıcı.

Bu öykü Oktay Akbal’ın yaşamından izler taşımaktadır. Bilindiği gibi Akbal, küçük yaşta babasını kaybetmiş, İkinci Dünya Savaşı yıllarında askere çağrılma korkusu içinde olduğunu ifade etmiştir.

Kavukçu, Cemil, “Nolya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.48-62, (Öykü)

Nolya öyküsünde mekan bir kasabadaki birahanedir. Öyküde anlatıcının kendisi (Benabi), Arifabi, Samiabi, İsmetabi ve hayali bir karakter olan Nolya olmak üzere beş kişi bulunmaktadır. Öykü anlatıcısı birahane de amaçsız bir şekilde oturmakta ve bira içmektedir. Anlatıcı dışında “Dostların Yeri” birahanesinin sahibi ve at yarışlarına düşkünlüğüyle bilinen İsmetabi ve garsonluk yapan Arif

²⁸ Kemal Ahmet, “Ağlayan Nar ile Gülen Ayva”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.120.

bulunmaktadır. İsmetabi, at yarışlarına tutkun oluşu nedeniyle birahaneyi işletemez duruma gelir ve Arif'e devreder. Roller yavaş yavaş değişmektedir. Arifabi birahane sahibi, Benabi garson, İsmetabi de müşteri olur. Rollerdeki bu tepetaklak değişim "Dostların Yeri" birahanesinin ismine de yansır ve birahanenin ismi hayali sevgili Nolya'nın ters okunuşu yani "Aylon" olarak değiştirilir. Arifabi ve Benabi birahanenin iç tasarımını da değiştirirler; ancak hiçbir şey umut ettikleri gibi olmaz. Arifabi de birahaneyi Benabi'ye devretmek zorunda kalır. Benabi ve Samiabi birahanenin ismini "dead bar" yaparlar. Bu arada İsmetabi ölmüş ve mezarından çıkmış, Benabi de uzun süre beklediği, hayal ettiği Nolya'ya kavuşamamıştır.

Cemil Kavukçu'nun yer yer fantastik çeşni taşıyan bu öyküsünde yalnızlık, hayallere sığınma, karamsarlık temaları işlenmiştir.

Azar, Adnan, "Uçurumlar /Birinci Uçurum", Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.63, (Öykü)

Adnan Azar bu kısa öyküsünde, "Birinci Uçurum" adlı öyküye bir türlü giriş yapamayan, bu öyküyü yazamayan bir anlatıcının/yazarın ızdırabını işlemiştir. Oluşturulacak öykünün ilk başta geçtiği yer olarak Hilversum'daki bir binanın en üst katı, ikinci denemede ise Berlin'de Hotel İmbis'deki bir oda seçilmiş. Ne var ki her iki denemede de başarılı olunmamış ve öykünün ilk kelimesi olan "Uçuruma" geri dönmüştür.

Sarısözen, Vecihi, "Yaban", Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.80-91, (Öykü)

Nisan başlarında "bir yarım" dediği sevgilisi Z'den ayrılan ve bir adadaki kasabaya sığınan birinin adadaki gözlemleri anlatılmaktadır. Sevgilisi Z'den ayrılan öykü kahramanı -anlatıcı- tamamen yalnızlaşmıştır. Adaya yerleştikten sonra iskele yakınlarındaki bir çayevinde vapurun gelmesini beklerken kaptan ve onun öteberisini taşıyan Mustafa'ya odaklanır. Anlatıcı adadaki yalnızlığını gidermek için zamanının büyük çoğunu tamamen bir muamma gibi görünen kaptanı çözmeye, tanımaya çalışmakla geçirir.

Yaşar, Hürriyet, "Dışarda Kar Vardı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.92-95, (Öykü)

Hürriyet Yaşar bu öyküsünde iki çocuklu bir anne babanın günlük yaşamlarından bir kesiti aktarmıştır. Karlı havada sobalarını temizleyen, sabah kahvaltısı için hazırlık yapan aile fertleri çok gerçekçi bir dille anlatılmıştır.

Hürriyet Yaşar'ın "Evdeki Çıplaklar" öyküsünde olduğu gibi bu öykü de diyaloglarının çokluğu ile dikkat çekmektedir.

Barbarosoğlu, Nalan, "İçimin Şarkısı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.118-121, (Öykü)

"İçimin Şarkısı", akıl hastanesinde tedavi gören bir hastanın annesi, bebeği, kendisinden boşanan kocası ve hastanedeki tedavi süreciyle ilgili anılarını ve izlenimlerini içermektedir.

Karınca, Eray, “Çökelez”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.122-129, (Öykü)

Çökelez Dağı eteklerinde bulunan Şapça köyünde madenden emekli Salih’in kızı av tüfeğiyle odasında intihar etmiştir. Otopsi yapmak üzere merkezden içinde savcı, doktor, kâtip ve şoförün olduğu bir ekip köye gider. Otopsi yapıldıktan sonra kızın bakire olmadığından intihar ettiği anlaşılır. Ne var ki on sekiz yaşından küçük olan bu kızla kimin birlikte olduğu anlaşılmaz.

Dönüş yolunda köylünün adını Çökelez koyduğu ve yine namus olgusu nedeniyle infaz edilen annesini arayan birinin öyküsü de anlatılır.

Ana öyküye izlek açısından bağlı olan bu öyküde de ana öyküde de namus olgusu nedeniyle kadınların intihar etmesine, infaz edilmesine karşılık bu olaylara neden olan erkeklerin toplum tarafından cezalandırılmaması çelişkisi ortaya konulmaktadır.

Karagöz, Erkan, “Jojik’in Kapı Bir Komşusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.130-135, (Öykü)

Erzurumlu bir köylü Beyaz bir Rus olan, kendisine çok fazla iyiliği dokunan komşusu Jojik’ten haber alma umuduyla istasyona gelir. Komşusu Jojik köyü terk etmek zorunda bırakılmış ve varını yoğunu ona emanet etmiştir. Bu arada istasyonda Mustafa Suphi ve arkadaşlarını bolşevik oldukları gerekçesiyle linç etmeye gelen yüzlerce köylü bulunmaktadır. Tren istasyona geldiğinde köylü, komşusu Jojik’i görmek için trene asılır. Bu arada trene atılan taşlar ona isabet eder. Trene tutunmakta zorlanan köylü yere yuvarlanır. Göstericilerden biri trene asılan köylüyü cesaretinden ötürü kutlar. Köylü bu kutlamanın şokuyla ve göstericilerden biri olarak algılanmasının utancıyla hayal kırıklığına uğrar. Tren linç girişimini engellemek için istasyonun epeyce ilerisinde durur. Bu şekilde linç girişimi önlenmiş olur.

Tez, Orhan, “Bir Düş / Dizini – Bir Gecekondu Çıkmazı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.136-138, (Öykü)

Orhan Tez’in “Bir Düş/Dizini” kısaöyküsü günlük tarzında yazılmıştır. Öyküde üç günde görülen düşler anlatılmış. 29 Ağustos tarihli günlükte anlatıcı kendisinden yaşça büyük bir kadınla olan birlikteliğini, 6 Eylül tarihli günlükte sinemada seviştiği bir kadını, 16 Eylül tarihli günlükte ise siyah giyinmiş bir kadınla sevişme anını anlatır.

“Bir Gecekondu Çıkmazı” ise bir düşün peşinde beş yıl önce İstanbul’a gelen bir ailenin on altı yaşındaki kızı ile on sekiz yaşındaki oğulları arasındaki ensest ilişki ve bu ensest ilişkinin ağırlığı altında intihar edişlerinin öyküsüdür.

Ata, Nurullah, “Kırk Birinci İğne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.139-142, (Öykü)

Nurullah Ataç’ın bu öyküsü, “Yedigün” dergisinin 92.sayısında ilk kez yayımlandığı şekliyle Adam Öykü’nün bu sayısında da yayımlanmıştır.

Adnan Bey ve eşi Belkıs sakin bir yaşam sürmektedirler. Ancak bu sakin yaşamları Adnan Bey'in eski sevgilisi Selma'nın onlara komşu olmasıyla değişecek gibi olur. Selma, Adnan Bey'in eski nişanlısıdır. Nişanları Selma'nın abisiyle Adnan Bey arasında çıkan ihtilaftan ötürü bozulmuştur.

Adnan Bey, Selma'nın kendisini hala sevdiği için gelmiş olabileceğine kendisini inandırır. Selma ve hakim eşi Memduh Bey'le karşılaştığında Selma'nın kendisini rahmetli abisinin bir arkadaşı olarak tanıtmaya karşısında hayal kırıklığı yaşar. Adnan Bey bu aşamadan sonra eşi Belkıs'ı sevmeye çalışacaktır.

Nurullah Ataç'ın deneme ve eleştiri yazarlığı dışında öykücü kimliğini de göstermesi açısından önemli bir öyküdür.

Şengil, Salim, “Kukuleta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.5-7, (Öykü)

Bir ihbar üzerine evinde bir kukuleta bulunduğu için terörist barındırdığı şüphesiyle alıkonularak gazetecilere terörist diye tanıtılan ve on gün gözaltında türlü işkencelere maruz kaldıktan sonra salıverilen biri anlatılmıştır.

Gözaltına alınan öykü kişisi ile aramayı yapan ekibin şefi arasındaki diyaloglara ironi hâkimdir.

Ağaoğlu, Adalet, “Asri Zamanlar Kilimi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.8-9, (Öykü)

Ağaoğlu bu öyküsünde hiçlik-çokluk, dün-bugün, ölüm-hayat, kirlilik-temizlik gibi zıtlık bildiren kelimelerle okuyucunun zihninde çağrışım yoluyla etki uyandırmak istemektedir. Çağdaş zamanı, zıtlıkların bulunduğu bir mozaik olarak aktarmıştır. Bu zamanda neşe-keder, kuş sesleri-çöplük, dilsizlik-konuşkanlık... içiçedir.

Selimoğlu, Zeyyat, “Müzik Perisi ile Doğduyıldız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.12-13, (Öykü)

Zeyyat Selimoğlu kısa öykü ile ilgili bir denemesinde kısa öykünün okuyucunun zihninde etkin sahneler bıraktığını ifade etmiştir. Selimoğlu, bu öyküyü söz konusu savını desteklemek için sunar.

Masal tadı veren bu öyküde masal perisi, yeni doğan bir bebeğin sesini duyar ve ondan etkilenir. Bebeği görmek için eve girer, bebeği okşar, yıldız tozundan bir tutam alır ve bebeğin yüzüne serper. Bebek bu hoş durumlar karşısında gülümser. Anne bebeğin bu gülümsemesini, bebeğin ebe hanımı sevmesine bağlar.

Yücel, Tahsin, “Yapıt”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.14-22, (Öykü)

Tahsin Yücel, Adam Öykü'nün beşinci sayısında kendisiyle yapılan söyleşide “yazın eleştirisi kokan” bu öyküyü “Adam Öykü” dergisi için yazdığını söyler.

Öykü anlatıcısı, bir yazarın açıklamalarının peşine takılarak alakalı alakasız yorumlarda bulunan, yazarın eserlerini okumadan değerlendiren kişilere eleştirilerde

bulunur. Öykü anlatıcısı, başarısız bir eser veren, ancak bu eserindeki basit bir cümleden hareketle tutuklanan S.T. isimli yazarın bu olaydan sonra bir anda ünlenmesini üzerinde durulmaya layık görür. Bu tutuklamadan sonra yazdığı tüm eserlerde bu ilk eserini yineleyen yazar hiç kimse tarafından –farklı nedenlerden ötürü- eleştirilmez. Öykü anlatıcısı zikrettiğimiz bu nedenlerden ötürü yazarın tüm eserlerini okur, okuduktan sonra da bu eserlerle ilgili bir kitap yazmayı düşünür. Yazarla bir röportaj yapmayı planlar ve bunun için randevu alır. Röportaj esnasında S.T.’nin kendi yaşamıyla ilgili olayları ters yüz ederek anlattığını fark eder. S.T. “Deli” isimli öyküsünde yazarın annesine aşık olduğu için deliren bir adamdan söz etmiş; ancak yapılan röportajda bu kişinin yazarın –S.T.’nin- annesi olduğunu öykü anlatıcısı öğrenmiştir.

Tahsin Yücel’in ironik bir üslupla yazdığı bu öykü, taraflı değerlendirmelerde bulunan eleştirmenlere, eserleriyle değil birtakım olayların etkisiyle ünlenen yazarlara, yazarların eserlerini okumadan yazarlara yakın ya da uzak duran kişilere ciddi bir yergi niteliği taşımaktadır.

Bener, Erhan, “Maria Del Reposo”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.58-69, (Öykü)

Öykü anlatıcısı/kahramanı Don Quijada (Don Kişot) konulu bir haftalık sempozyuma katılmak için Paris’e gider. Sempozyumdan çıkışta lise çağından beri tanıdığı bir arkadaşını görür. Bir kamu kurumunda müfettişlik yapan Salih kendisini akşam yemeğine davet eder. Bir sonraki gün akşam yemeğine giden anlatıcı, Salih’in İspanyol kız arkadaşı ile yakınlık kurar. Salih bu durumdan rahatsız olur. İspanyol kız Maria Magdalena, anlatıcıyı baş başa bir akşam yemeğine davet eder; ancak Salih’in kıza evlenme teklifinde bulunmasından sonra kız anlatıcıya bir mektup göndererek daveti iptal eder.

“Maria Del Reposo”, ben anlatıcı merkezli, Erhan Bener’in “Denizasırlı Öyküler” öykü kitabındaki diğer öyküleri gibi konusu başka ülkelerde geçen bir öyküdür.

Özlü, Demir, “Zamklı Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.70-76, (Öykü)

Ayrı bir çekiciliği olan, bu yönüyle de anlatıcının ilgisini çeken ve gişede sinema bileti satan bir genç kız anlatılmaktadır.

Anlatıcı “Zamklı Kadın” imgesini Sait Faik gibi Beyoğlu’nda yaşamış şair Celal Sılay’dan aldığını söyler.

Acar, Turgut, “Düşün Dördüncü Köşesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.95-99, (Öykü)

Turgut Acar bu öyküde, gördüğü düşlerin etkisinden kurtulmakta zorlanan Emin isimdeki minibüs şoförünün eşi Sevim’le birlikte günlük yaşamlarından bir kesit sunmuştur. Emin, evlerinin yaşlı bir moruk tarafından gözetlendiğini ve eşi Sevim’in de bu kişiye güldüğünü düşünür. Bu durum ve gördüğü düşler Emin’in eşi Sevim’den kuşkulanasına neden olur. Öyküde Emin’in bu düşüncelerinin gerçek mi düş mü olduğu ile ilgili belirsizlik vardır.

Özcan, Saffet, “Bağ Bekçisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.100-104, (Öykü)

Babası Kara Veli’nin ölümünden sonra köydeki bağ, bahçe neleri varsa satıp şehre yerleşen öykü kahramanı, yıllar sonra köyü görmek için geri döndüğünde pek çok şeyin değiştiğini görür. Bir ağacın gölgesinde oturan öykü kahramanı babasıyla ilgili, yaz mevsiminde bağ evinde yaptığı gece bekçiliğiyle ilgili anılarını aktarmaya başlar.

Cengiz, Haluk, “Argos”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.105-108, (Öykü)

Argos, Yunan mitolojisinde Hera için çalışan, her şeyi gören yüz gözlü bir devdir. Bu öyküde adeta argos tarafından gözlendiğini düşünen persekütif paranoya olmuş bir kişinin psikolojisi anlatılmıştır.

Yılmaz, Duran, “Kışlak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.111-118, (Öykü)

Tam göç zamanı Sarı Beserek adlı develeri hastalandığı için obayla birlikte gidemeyen Uzun Kerim’in kış boyunca yaşadığı sıkıntılar anlatılmaktadır. Uzun Kerim, hem ormancılarla hem o yörede güç sahibi ağalarla hem de doğa şartları ile mücadele etmek zorundadır.

Bu öykü manzum metin içermesi, öykü kahramanlarının isimleri (Ümmühan Koca, Sarıca Zeynep, Nallı Musa, Uzun Kerim vb.) gibi nitelikleriyle Dede Korkut Hikâyeleri’ni anımsatmaktadır.

İplikçi, Müge, “Keşif I-II”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.126-129, (Öykü)

“Keşif I” öyküsünde öykü kişisi “içe dönük yol komşum” dediği bir kadınla gerçek mi gerçek dışı mı olduğu pek anlaşılamayan bir gezintiye çıkar. Öykü kişinin bahçesinde başlayan bu gezinti Roma’ya, oradan da New York’a doğru uzar. Öykü kişisi New York’ta asıl adı “Cabaret” olan filmde Herman ile Sally Bowles’in danslarını büyük bir ilgiyle izler. Daha sonra bir anda anlatıcı Herman, onun içe dönük yol komşusu Sally olur ve herkes onları izlemeye başlar. Müziğin değişmesiyle roller yine değişir. Bu kez anlatıcı Sally, yol komşusu Herman olur.

“Keşif II ya da Herman’ın Sally’ye Olan Aşkı” öyküsünde ise iki yıl önce Ankara’nın bir semtinde tanışan ve evlenen Oğuz ile Dilek’in New York’a gidişlerinden sonra tükenen/tüketilen aşkları anlatılmıştır.

Aksüt, Funda, “Erzurum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.130-134, (Öykü)

Benöyküsel anlatıma sahip bu öyküde öykü kahramanının çocukluğuna dair anıları anlatılmaktadır. Anlatıcının anne ve babası zorunlu hizmetten ötürü Erzurum’un Ilıca kasabasına tayinleri çıkmış ve küçük bir lojmanda kalan iki memur. Anlatıcı, bulundukları kasabaya sirkin gelişini, anne babasının sirkteki çingenelere

bakışını, bir gün kayboluşunu ve çingelerin kendisini eve getirmelerini anımsamaktadır.

Gürdal, Ayşegül, “Sabırsız Tokmak ya da Kaçamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.135, (Öykü)

Ayşegül Gürdal’ın bu küçürek öyküsünde kendini beğenmiş, noksanlıklarını insanlardan saklayan, her şeyde kusur bulan bir kadın anlatılmaktadır.

Gürdal, Ayşegül, “Korkuyu Beklerken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.135-136, (Öykü)

Soğuk ve ıslak bir gecede çıplak ayaklarıyla bahçedeki kuyudan ayı ve yıldızları seyretmek, kuyuya akseden yıldızları taşla vurmak isteyen bir çocuk anlatılmıştır.

Gürdal, Ayşegül, “Ya Güneş Bir Sabah Doğmazsa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.136, (Öykü)

Sabahları erken uyanmaya alışan ve evdekileri uyandırmamak için hassas davranan Hüsnü Bey’in tekdüze hayatı anlatılmaktadır.

Baykurt, Fakir, “Cümlenin Berberi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.29-38, (Öykü)

Naci Tekdemir, Bozancak’ın Bozat köyünden Almanya’ya göç etmiş, evli ve iki çocuklu bir işçidir. Naci, Mülheim’de atom enerji santralleri, havagazı donanımları, baraj tribünleri yapan Siemens’e bağlı bir fabrikada vinç operatörü olarak çalışmaktadır. İşten arta kalan vakitlerde de bir berber salonunda ek iş yapan Naci Tekdemir, Alman, Türk, Pakistanlı demeden fabrikadaki tüm işçilerin saçlarını ücretsiz keser. Bu yüzden de hem fabrikada hem de çevresinde sevilen bir kişidir. Naci Tekdemir, bir gün fabrikada vincin frenleri tutmadığından ağır bir kaza geçirir ve altı aya yakın fabrikadan uzak kalır. Bu altı aylık süre içinde Naci Tekdemir’i Türk’ü Alman’ı hemen hemen tüm dostları ziyaret eder ve onu ne çok sevdiklerini gösterirler.

Çiçekoğlu, Feride, “Berlin’de Bis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.58-63, (Öykü)

Öykü kahramanı İstanbul’da eşinden ayrılmış ve Berlin’de ikinci bir aşk yaşamaktadır. Berlin’deyken eski kocasının evini yaktığını duyar; ancak bu onu şaşırtmaz. Bu arada Berlin’de süren yaklaşık bir haftalık aşk da ayrılıkla sonuçlanır. Kahramanımız Berlin’de de yalnız kalır. Kahramanın yalnızlığı Berlin’le de geçmez; çünkü Berlin on binlerce kadının sokaklarında çöp topladığı, merkezinde yıkık bir kilisenin olduğu bir kenttir.

Sarısözen, Vecihi, “Kapana Düşmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.85-86, (Öykü)

Sabaha doğru bir arkadaşıyla birlikte araçla yolculuk yapan birinin gözlemleri ve zihninden geçenler aktarılmaktadır. Araçla yapılan yolculukta diğer kahraman yol

boyunca uyumaktadır. Yolculuk denizden oldukça yüksek bir burna gelindiğinde bitmektedir.

Karagöz, Erkan, “Anadolu’da Bir Çam Ağacıydı Anastas Amca”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.87-89, (Öykü)

Karadenizli bir Rum olan Anastas Karadeniz dağlarında yıllarca eşkiyalık yapmış biridir. Anastas, eşkiyalık yaptığı yıllarda insanların canına, ırzına ve kutsalına dil uzatmadığı için de yıllar sonra köyüne geldiğinde hemşehrileri tarafından saygı görmüştür. Anastas köyde eşkiyalık yaptığı yıllarda sevdiği çam ağacının kurduğunu öğrenince büyük üzüntü duyar.

Yaşar, Hürriyet, “Kakülüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.90-93, (Öykü)

Öykü, bir giyim toptancısında on beş - yirmi yıla yakın çalışan öykü kahramanı ile gömlekçide çalışan Kemal arasındaki dostluğu konu edinmektedir. Öykü kahramanı saçlarının kaküllü oluşundan ötürü Kemal’i “Kaküllüm” diye tanıtır. Kemal, minibüste, pastanede, sokakta gördüğü kızlarla bakışmaktan ve bunu arkadaşlarına anlatmaktan zevk alan biridir.

Kemal, bir perakendeciye tezgâhtar gittikten sonra anlatıcı ile bağları kopar, uzun süre görüşemezler. Anlatıcı yıllar sonra bir minibüste Kaküllü’yü görür ve onunla bir yerde otururlar. Bu arada anlatıcı evlenmiş ve iki çocuğu olmuştur. Kaküllü ise oturduğu yerden hala gözüne kestirdiği kızlarla bakışmaktadır.

Bilgin, Sibel, “Jozefina’nın Yüzü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.115-121, (Öykü)

Sibel Bilgin’in masal tadında yazılmış bu öyküsünde anlatıcı Amsterdam’da bir barın duvarında Jozefina’nın portresini görür. Portreyle birlikte anlatıcı Jozefina’nın ve onun meçhul sevgilisinin öyküsünü anlatmaya başlar. Jozefina sevgilisiyle birlikte şehre geldikten bir süre sonra sevgilisi şehirden ayrılır ve Jozefina için bekleyiş başlar. Bu arada Jozefina gördüğü düşleri not defterine yazar. Bu not defteri yüzünden üç polis tarafından sorgulanır ve bir daha düş bile olsa gerçekleri yazması durumunda sevgilisini yakalayacakları tehdidinde bulunurlar. Bunun üzerine Jozefina sevgilisinin yüzünü unutana kadar uyumamış ve sevgilisinin yüzünü unuttuktan sonra gözlerini kapayıp uyumuş, bir daha da uyanamamış.

Jozefina’nın öyküsünü aktardıktan sonra anlatıcı, tekrar Jozefina’nın portresine yoğunlaşır ve onunla iletişim kurmaya çalışır.

Aksüt, Funda, “İzmit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.122-127, (Öykü)

Funda Aksüt bu öyküsünde benöyküsel anlatımla küçük bir kız çocuğunun bakışıyla İzmit’teki aile yaşantısını anlatmıştır. Annesi hemşire olan anlatıcı kız; annesi, babası, abisi ve bakıcı kadını neşeli bir yaşam sürmekteyken lise çağında olan bir erkek çocuğun bodrumda ona cinsel tacizde bulunmaya yeltenmesi ve ailenin bunu duyması ailede kısa süreli bir huzursuzluk yaratır. Neyse ki hala kız

olduğu anlaşılınca aile bu meseleyi tamamen kapatır. Babanın İzmir’e tayini çıkar ve aile İzmit’ten ayrılır.

Eryürük, Adem, “Korkuyu Korkutan Korku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.128-130, (Öykü)

Bir kişinin gördüğü düşün etkisiyle korkuya kapılması anlatılmaktadır. Öykünün anlatıcı beni rüyasında önce büyük akbabalar tarafından parçalanacakken, iki ayaklı, başları gagası kesilmiş kuşlara benzeyen –muhtemelen insanı tarif ediyor- oldukça vahşi bir ırkın korkusuyla akbabalar kaçır. Bu ırk kendi soyundan olduğuna bakmaksızın daha fazla büyümek, daha güçlü ve yırtıcı olmak için yıkıvermekten çekinmemektedir.

Rüyanın bundan sonraki bölümünde anlatıcı üç asker tarafından sorgulanmak için alıkonulur ve ağlayıp gözyaşı dökmesiyle birlikte de canı alınacakken “Öldüm!” diye bağırarak uyanır.

Bercmen, Faik, “Kurtaramadığım Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.137-140, (Öykü)

Öykü kahramanı ressamın yaşadığı bir anısını aktardığı bu öyküde bütün amelesi kocası öldükten sonra iş bulmak için gittiği her yerde cinsel bir obje olarak algılandığından iş bulamayan ya da bulduğu işlerden erken ayrılmak zorunda kalan Rabia’nın toplumsal çürümüşlük karşısında daha fazla dayanamayıp kötü yola düşmesi anlatılmaktadır. Rabia ile aynı binada kalan ve belli bir süre duygusal yakınlık da hisseden ressam, Rabia’yı bu kötü sonda kurtaramadığı için yıllardan beri pişmanlık duyduğunu ifade etmektedir.

Faik Bercmen’in bu öyküsü 1939 yılında “S.E.S.” dergisinde de yayımlanmıştır.

Meriç, Nezihe, “Oya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.5-7, (Öykü)

Annesi ile birlikte deniz kenarındaki Palmiye Bahçesi’nin dondurmacısında babasını, Işık ablasını ve Barış’ı bekleyen üç buçuk yaşındaki Oya çakıl taşları arasında oynamakta ve sık sık annesinin uyarılarına maruz kalmaktadır. Çevredeki masalara servis edilen dondurma Oya’nın ilgisini çeker, annesine kendilerine ne zaman dondurma getirileceğini çocuk saflığı içinde sık sık sorar. Bu arada yedi sekiz yaşlarında, sarı saçlı, mavi gözlü, Oya’nın anlamadığı bir dilde konuşan Danyel Oyanın ilgisini çeker. Oya çok beğendiği iki gazoz kapadığını hoşuna giden bu çocuğa götürmek için masalarına yaklaşır ve kapakları Danyel’e uzatır. Danyel, Oya’nın minicik ellerini incitecek şiddette alttan eline vurarak gazoz kapaklarını fırlatır. Bu olayın tesiriyle incinen Oya, ağlamaklı bir edayla annesinin olduğu masaya döner.

Özlü, Demir, “Orada Kalmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.8-11, (Öykü)

Eşiyle birlikte Paris’ten Hamburg’a gelen ve yağmurlu bir pazar günü kendine uygun bir kahve bulmaya çalışan birinin anıları ve bulunduğu kentle ilgili

izlenimleri ikinci tekil kişi anlatımıyla verilmiştir. Gazetelerden kendi ülkesinde olup bitenleri takip eden anlatıcı/yazar kendi yurdunda –Türkiye- insanların birbirlerini öldürmelerini, askerin iktidarı ele geçirmesine ramak kaldığını büyük bir üzüntüyle dile getirmektedir.

Bu öykü ülkesinden uzakta kalan Demir Özlü’nün yaşamından izler taşımaktadır.

Uyar, Tomris, “Kristin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.28-30 (Öykü)

Tomris Uyar’ın yayımlanan ilk öyküsüdür ve 1965’te Türk Dili Dergisi’nde yayımlanmıştır.

Kristin öyküsünde kasvetli bir ortamda, kardeşleri tarafından öldürüleceği korkusuyla deliliğin kıyılarında dolaşan yaşlı bir kadın anlatılmaktadır.

Demirtaş, Metin, “Karga ile Tilki Ya Da Karga Tilkiye Enayiliğinden Mi Kaptırdı Peyniri?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.49-52, (Öykü)

Metin Demirtaş, bu eserinde herkesçe bilinen “Karga ile Tilki” masalını farklı yorumlayarak şiir tadında yeniden yazmıştır. Eserde karga, tilkinin hilesini anlamasına rağmen sırf övgüdeki mahareti nedeniyle peynir parçasını tilkiye bırakıp uçar.

Güler, Mehmet, “İstasyon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.53-57, (Öykü)

İkinci tekil kişi anlatımlı bu öyküde istasyonda börek satarak evini geçindiren çocukla, istasyon şefinin kızı Gülcan arasındaki yakınlaşma ve oynadıkları çocuksu oyunlar anlatılmaktadır. Öykü kahramanlarının oyun alanı olan ve onları birleştiren istasyon, günün birinde istasyon şefinin tayininin çıkmasıyla onları ayıran bir unsura dönüşür.

Dölek, Sulhi, “Kuşatma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.58-62, (Öykü)

İstanbul’da yerel seçimlerin muhafazakar bir parti tarafından kazanılmasının ardından belediyelerdeki kadro savaşları ve savaşımın çalışanlar üzerindeki etkileri benöyküsel anlatımla aktarılmıştır. Seçimi kazanan partiye muhalif olan öykü kahramanı işten çıkarılma konusunda ciddi endişe duymaktadır. Bu yüzden de yapılan hiçbir şeye itiraz etmemektedir. İtiraz eden muhalifler ya işten çıkarılmakta ya da onur kırıcı görevlere verilmektedirler.

Belediyenin İstanbul’un fethi amacıyla düzenleyeceği törende muhaliflere Bizans askeri, Bizans imparatoru, imparatorun metresi gibi onur kırıcı roller verilmiştir. Öykü kahramanı kutlamaların yapıldığı gün her şeyi göze alarak tahta kılıcıyla kalabalığın içine dalarak ordaki ahalinin yüzünü gözünü şişirmiş ve arkasında şaşkın bir kalabalık bırakmıştır.

Kavukçu, Cemil, “Amca İhsan’ın Tarlaları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.72-75, (Öykü)

Benöyküsel anlatımlı bu öykünün mekanı bir birahanedir. “Hamza’nın Yeri” diye bilinen bu birahane anlatıcısı ve Amca İhsan aynı masada oturmaktadırlar. Anlatıcı, Amca İhsan’a tarlaların yerini unutmuş olabileceğini söyler; ancak Amca İhsan tarlaların yerini unutmadığını tarlalarının tanımadığı, bilmediği biri ya da bir şey tarafından talan edildiğini ortaya atar. Anlatıcı, buna inanmaz ve talan olayını İhsan Amca’nın yıpranmış zihninin işi olarak görür. Bu arada Vız da birahaneye gelmiş ve anlatıcısının masasına oturmuştur. Vız’a tarla meselesi anlatıldığında Vız, Amca İhsan’ın malı çoktan kaldırdığını ve cam kavanozun içinde toprağa gömdüğünü söyler. Vız’a göre Amca İhsan’ın bundaki amacı, dara düşen birilerinin kapısını çalmamasıdır. Anlatıcı ise Amca İhsan’ın kafasının devamlı dumanlı olduğundan malları nereye ektiğini hatırlayamadığı kanatindedir.

Altinel, Şavkar, “Mevrouw Jirman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.83-88, (Öykü)

Öyküde, yükseköğrenimini yapmak için Türkiye’den ayrılıp İngiltere’ye yerleşen, kurduğu şirketi 1980’lerde yüksek bir fiyata sattığı için çalışma ihtiyacı hissetmeyen, kalpazan bir çete üyesinin ismini kullanan ve eşinden boşanan Frank Turkson’un Ekim ayında bir adaya yaptığı yolculuk esnasında yanındaki koltukta bulunan Mevrouw Jirman adındaki kadın hakkındaki öngörülerini anlatılmıştır.

Mağden, Reha, “ Yazgıların Tableti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.89-96, (Öykü)

Reha Mağden, dedektif Murat Davman’ın ilk başta bağlantısız görünen; ancak sonradan katilin bıraktığı “Meslekler” başlıklı liste sayesinde bağlantılı oldukları anlaşılan seri cinayetleri çözmesini polisiye bir çeşniyle anlatmıştır.

Tez, Orhan, “Küçük Bir Toz Parçası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.116-117, (Öykü)

Orhan Tez, balkonda otururken gözüne küçük bir toz parçası kaçan ve bu toz parçasını bir türlü çıkaramayan birinin, kardeşinden yardım alarak küçük toz parçasından kurtulması anlatılmıştır.

Diyalogların ağırlıkta olduğu bu kısa öyküde yaşamın kısa bir kesiti etkileyici bir üslupla verilmiştir.

Ulay, Faruk, “Mevsim Salatası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.118-128, (Öykü)

Bacağı ağrıdığı için yatalak olan hasta bir adamın bir pansiyon odasında bulanık zihninden geçenler aktarılmaktadır. Yatalak hastanın amcası Fan Yu Kore savaşında mücadele vermiş ve onun bu mücadelesi yatalak hasta tarafından anlatılmaktadır. Karısı ve dokuz yaşındaki çocuğundan sık sık bahseden hasta adamın onlarla ilgili hep olumsuz şeyler anlatması aile içi iletişimin yokluğunu ve huzursuzluğu ortaya koymaktadır.

Okyay, Leyla Ruhan, “Onlar Denize Karıştılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.129-132, (Öykü)

Karadenizli Mehmet on altı yaşındayken bir arkadaşının peşine takılarak İstanbul’a gelir ve bir terzinin yanında çalışmaya başlar. Terzinin dükkânından bir parça kumaş çaldığı için hapishaneye düşen Mehmet burada solcularla tanışır. Çıktıktan sonra da Anadolu Hisarı’ndaki bir kulübede balıkçılık yapmaya başlar. Sevmediği adamla evlendirilmemek için kaçan Fatma ismindeki bir kadınla evlenir. Mutlu bir yaşamları olan bu çifti çevrelerindeki insanlar da çok sevmektedir. Ne var ki Fatma’nın aniden ölümü üzerine Mehmet büyük üzüntü duyar. Fatma’ya gelinlik alan Mehmet onu giydirip denize açılır. Fatma’nın ölü bedeniyle birlikte denizin dibine doğru yol alır.

İplikçi, Müge, “Bir Sarı Elbise Peşinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.133-134, (Öykü)

Üç katlı bir binanın üst katında Carla, orta katta bazı Fransızlar alt katta ise öykü anlatıcısı kalmaktadır. Daha önce bir dükkanda gözüne kestirdiği sarı elbiseyi almak için dükkana giren Carla aracılığıyla insanlar arası iletişimi sağlayan telefonların insanı ötekileştirdiği eleştirisi yapılmaktadır.

Şenkon, Attila, “Yürek Küstü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.135-136, (Öykü)

Aynanın karşısında traş olurken aynanın derinlerine dalıp giden ve yıllarla hesaba tutuşan bir adamın şakağındaki beyaz kılın tesiriyle içindeki çocuğu bulmaya çalışması anlatılmaktadır.

Gürdal, Ayşegül, “Bugün Ne Yaptın Kabusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.137, (Öykü)

Sabahleyin erkenden kalkıp sahil boyunca amaçsızca yürüyen birinin huzursuzluğu, yalnızlığı, çaresizliği anlatılmaktadır.

Yalçın, Murat, “Üç Beş Dakikalık Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.138-140, (Öykü)

Deneyssel ve yenilikçi öyküleriyle bilinen Murat Yalçın’ın bu öyküsünde birbirinden bağımsız üç alt öykü bulunmaktadır. İlk iki öykü Haziran 1996, üçüncü öykü ise Nisan 1996 tarihlidir. “Süt”başlıklı birinci öyküde öykünün yaşlı kişisi, Bayan Y. adlı kadına yazdığı mektupta bir türlü engelleyemediği ve başkalarınca saçma görünecek bir istekte bulunur: dolgun göğüslü ve iri memeli bir kadının memesinden süt emmek.

“Sevgi ile Korkut” adlı ikinci öyküde öykü kişisi içtiği çayın ücretini vermek için beş yüz bin lira uzatınca garson buna oldukça kızar. Kalkacağı sıra kenarda oturan bir çiftte gözü takılan adam tekrar oturmak istese de garsondan çekindiği için bu kararından vazgeçer.

“Çiçek” isimli öyküde ise evine ilk defa gelecek olan erkek arkadaşının heyecanıyla ne yapacağını şaşırان bir kadının ruh hali yansıtılmaktadır.

İlhan, Attila, “Geceleyin Rüya Görürüz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.141-145, (Öykü)

Hüseyin, tıp fakültesinde okuyan, annesine ve kardeşine bakmak zorunda olduğundan da öğleden sonraları özel bir şirkette katiplik yapan biridir. Nurten isminde zengin bir aileye mensup bir kıza aşık olan Hüseyin, Nurten’in buluşmaya gelmediği ve daha önce işten çıkarıldığından gün boyu iş bulmaya çalıştığı bir günün akşamında bir hayat kadınıyla karşılaşır. Babası tarafından terk edilen bu hayat kadını Hüseyin’i evine davet eder. Hüseyin Nurten’e duyduğu aşktan ötürü istemeye istemeye gider. Orda kaldığı akşam düşünde Nurten’in kendisini almaya geldiğini, daha sonra da Nurten’in babasıyla tanıştığını, Nurten’in babası tarafından kendi bürolarında çalışma teklifi aldığını görür. Ancak gece görülen bu düş sabahın ilk ışıklarıyla birlikte yok olur ve gündüz yaşanmışlıklarıyla baş başa kalır Hüseyin.

Dergide öykü ile birlikte Attila İlhan’ın “Yaşasın Edebiyat” için 1987 yılında Cengiz Öndersever’le yaptığı söyleşiden bir bölüm de verilmiştir. Sözkonusu söyleşide Attila İlhan’ın ilk yayımlanan öyküsünün “Seçilmiş Hikâyeler”de yayımlanan “Hizip” olduğunu söylemesine rağmen “Geceleyin Rüya Görürüz” öyküsünün daha önce yayımlandığı tespitinde bulunur Adam Öykü.

Kudret, İhsan, “Dalavere Memet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.15-19, (Öykü)

Benöyküsel anlatımlı bu öykünün kadın kahramanı yüz yaşındaki annesiyle birlikte kasabada yaşamaktadır. Kasabaya ilk gelişinde daha sonra isminin Dalavere Memet olduğunu öğreneceği mezar kazıcısı, kadın kahraman üzerinde büyük bir tesir bırakır. Bağ bahçe budama işi için birini arayan öykü kahramanına Dalavere Memet önerildiğinde öykü kahramanı tedirginlik duysa da işi ona verir. Bu çalışma döneminde Dalavere Memet’in işine sadık, işini layıkıyla yapan biri olduğunu herhangi bir dalaveresinin olmadığını fark eden kadın kahraman bu ismin nereden geldiğini araştırır. Bu araştırmalar sırasında Dalaver Memet’in ölen babası birkaç işinde dalavere yaptığından bu ismin babasından ona miras kaldığını öğrenir. Kadın kahramanın yüz yaşındaki annesi vefat etmiş ve Dalavere Memet mezarlıkta yüksekçe bir yer bularak onun oraya gömülmesine olanak tanımıştır.

Kadın kahraman, annesinin mezarını mermerden yapabilmek için Dalavere Mehmet’in yardımına ihtiyaç duyar; ancak Dalavere Memet bir insanı ikinci kez gömemeyeceğini söyleyerek bu yardım çağrısına karşılık vermez.

Avcı, Zeynep, “Kasabadaki Orkideler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.20-36, (Öykü)

Enver Bey, iki küçük tepe üzerine kurulu bir kasabada öğretmenlik yapmaktadır. Elli beş yaşındaki Enver Bey, giyim kuşamı, konuşması, yürüyüşüyle kasabalıların gözünde tam bir beyefendidir. Enver Bey eşini kaybettikten sonra yalnızlığın da tesiriyle bir bunalım dönemi geçirse de kısa sürede toparlanır ve emekliliğini ister. Emekliliği geldikten sonra vaktinin çoğunu evinin bahçesinde orkide yetiştirmeye ayırır. Bu dönemde orkideler onu hayata bağlayan yegane unsurdur. Kasabalının ve Enver Bey’in yaşamı Mahmut Bey’in aylardır boş duran evindeki hareketlilikle değişmeye başlar. Kasabalıların günahı kadar bile sevmediği,

pinti, huysuz Mahmut Bey'in evindeki hareketliliğin sebebi kızı Saime'dir. Yıllar önce babasının zulmü karşısında dayanamayıp kasabayı terk eden Saime (Emel) babasının ölümünden sonra geri dönmüştür. Enver Bey, kasabalının hakkında pek de iyi konuşmadığı Saime'yi geldiği günden beri dürbünüyle izlemekte ve ona yakınlık hissetmeye başlamaktadır. Saime kasabada çiçek pazarı olup olmadığını öğrenmek için çarşıya indiğinde kasabada çiçek işinden sadece Enver Bey'in anladığını, istediği şeyi onda bulabileceğini öğrenir. Enver Bey'in evine gider ve ikili arasında bir yakınlaşma başlar. Ne var ki Enver Bey kasabalının bu kadın hakkında kötü konuşmasına bir türlü anlam veremez ve bu yüzden en yakın arkadaşı Güneri ile tartışır. Tartışmadan sonra da Güneri ile birlikte içki içmeye giden Enver Bey evine döndükten sonra kalp krizi geçirerek ölür. Bu beklenmedik olay kasabalıyı şaşırtır. Güneri eşiyle tartışarak Enver Bey'in evine taşınır, Saime Enver Bey'in cesedini alıp kendi gömmeye çalışır. Öykünün sonunda dört beş defa "Derler ki" denerek öykünün sonu ile ilgili farklı rivayetler aktarılmıştır.

Netice itibariyle Enver Bey kasaba mezarlığına, eşinin yanına gömülür.

Tosuner, Necati, "Sonra...", Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.63-65, (Öykü)

Öykünün anlatıcısı bahçeli bir mekanda arkadaşı ile birlikte içki içmektedir. İçkiyi biraz kaçırdıkları için olacak öykünün anlatıcısı bahçedeki seftali ağacının kendisine göz kırptığını sanır. Arkadaşı da bulundukları mekandan çıkarken düşerek ayağını incitir ve bir sonraki gün hastanede ayağı alçıya alınır.

Öykünün sonunda anlatıcı "Neyse ki, bu anlattıklarımın tümü gerçekte olmadı."²⁹ diyerek okuru ikilemde bırakmaktadır. Bu ikilemle birlikte okur hangi olayların olduğu hangilerinin olmadığı konusunda bir belirlemeyle uğraşacaktır.

Murat, Fatma, "Gecenin Bedeline Dönüşmeden", Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.70-73, (Öykü)

Ege, küçük yaştaki kızını ve kocası Hikmet'i bırakıp evden kaçmıştır. Varlığının kocalık haklarıyla sınırlandırılmayacağını düşünen Ege, karısından boşanıp çocuklarını karısına bırakan İsmet'le birlikte olmaya başlamıştır. Ne var ki İsmet'in kurmak istediği düzendeki bir eksiği tamamlayacak son eşya olmak istemeyen, özgürce yaşamayı isteyen Ege, İsmet'i de terk eder. Ege, bu şekilde devamlı ilişkilerini sorgulayan biri olarak karşımıza çıkar.

Yücel, Şükran, "Ses", Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.78-84, (Öykü)

Öykü yazmak için esin perisinin gelmesini sabırsızlıkla bekleyen yazar Ayşe Hanım'ın ev telefonu çalar. Alıcıyı aldığı anda karşı taraftaki erkek sesinin kendisinin kim olduğu ile ilgili tahminde bulunmasını ister yazardan. Yazar bir türlü kim olduğunu çıkaramaz. Karşı taraftaki ses de kim olduğunu söylememekte kararlı olunca uzun bir tahmin sürecinden sonra yazar arayanın kim olduğunu öğrenmeden telefon kapanır. Bu tatsız görüşmeden sonra öykü yazmaya geri dönen yazar bir türlü

²⁹ Necati Tosuner, "Sonra...", *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.65.

konsantre olamaz. Arayanın kim olduğu sorusu hala zihnini meşgul etmektedir. Bu arada gözüne ilişen fotoğraf albümünden sesi çağrıştırarak bir yüz bulmayı umar. Annesi, babası ve kendisiyle ilgili fotoğraflara bakar ve bunları bir zaman tünelineymiş gibi aktarır. Bu arada fotoğrafların birinde tıp öğrencisi iken kendisini birkaç kez takip eden genci görür. Arayanın bu genç olabileceğı düşüncesi onu bir nebze olsun rahatlatır. Öykü, bu sesin yazarın bugününün geçmişinde saklı olabileceğinin anımsatılması için alt bilincin bir oyunu ya da hep gelmesi beklenen esin perisi olabileceğı şeklindeki ikircikli durumla biter.

Sarısözen, Vecihi, “Atlantis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.92-93, (Öykü)

Birbirine aşık olan zaman ve yer, Yasakçı’ya insanca bir oyun oynamaya karar vermişler. Her ikisi kendilerinden birer parça vererek “Atlantis”i oluşturmuş. Son Gün Yasası’nı bilmeyen yer ve zaman kendilerince uzun bir yaşam biçimleri de Atlantis gün gelmiş ölmüş. Kentin ölümünden yedi yıl sonra sert okyanus yelinin içinden bir adam çıkmış ve kente gelmiş. Kentte geçirdiğı gecelerin birinde karabasan gören bu adam yelin içinde yitip gitmiş.

Atlantis; sonsuzluk, yasaklar, aşk, mutluluk kavramları etrafında örülmüş bir hikâyedir.

Sancak, Jale, “Öyle Bir Sevda ki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.94-99, (Öykü)

Davut’un babası kıyıda kendisini bekleyen ve kayalıklara atlayarak intihar eden Liver’den sonra denizi, tekneyi, balığı bırakıp ilçeye taşınır. İlçede ayakkabı tamirciliğı yapar. Ne var ki Liver’in ölümüne dayanamayan baba hastalanır ve ölür. Babanın ölümünden sonra ayakkabı tamirciliğini Davut devam ettirir. Sağır, dilsiz, küçük kentte Davut, Edanaz isminde bir kadınla birlikte yaşadığını sanır. Edanaz’la kavga eder, barışır. Komşusu Surpik Abla’nın defalarca Edanaz diye birinin olmadığını söylemesine rağmen Davut inanmaz ve Edanaz’la gönlünü avutmak için evine geri döner.

Asan, Ömer, “Olmuyor, Olmuyor, Olmuyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.100-102, (Öykü)

Benöyküsel anlatımlı bu öyküde iki gün arayla Yelda ve Selda isimli iki kızla tanışan öykü kişinin iki kızdan da vazgeçememesi anlatılmaktadır. Yelda fikirleri, cesareti ve özgüveni ile ön plana çıkarken, Selda ise güzel kalçaları, başına buyruk rahat tavırlarıyla dikkat çekmektedir. Selda ile birlikte olan öykü kahramanı, Yelda’yı aldattığını düşünür ve bunu Yelda’ya söyler. Bu itiraf öykü kahramanına hem Yelda’yı hem de Selda’yı kaybettirir.

Yaşar, Hürriyet, “İnce ve Güzel”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.103-106, (Öykü)

Öykü kahramanı yazar, kurumuş bir kütükten ince ve güzel bir kemeçe yapmaya çalışan adamın öyküsünü tamamlamakla uğraşmaktadır. Ara ara öykü yazmayı bırakan yazar, yazdıklarını tekrar tekrar okumaktadır. İyi bir incelemeden sonra yazar öyküyü bitirmiş ve ele avuca sığar bir öykü ortaya çıkmıştır.

Benöyküsel anlatımlı bu öyküde, öykünün yazılış, ortaya çıkış serüveni anlatılmıştır.

Körpe, Dost, “Eylül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.118-130, (Öykü)

Öykü kahramanı aynı zamanda öykünün anlatıcısıdır. Öykü kahramanı yıllar önce Artvin’deki ailesinden kopmuş, İstanbul’a yerleşmiştir. Bir yandan öğrenimine devam eden bir yandan da reklam şirketinde çalışan öykü kahramanı Pelin isimdeki hemşire ile tanışmadan önce yalnız yaşamaktadır. Pelin’le tanıştıktan sonra ona tutkulu bir şekilde bağlanan öykü kahramanı sanrılı mizacının da etkisiyle gördüğü rüyalar yüzünden kıskançlık krizlerine girer ve Pelin’i öldürmeyi düşünür. Ancak Pelin’e düşüncelerini anlattıktan sonra rahatlar ve bu öldürme fikri zihninden çıkar.

Öykü kahramanının Aslı isimdeki kızla yakınlığı döneminde Yalova’daki yazlık evinde gördüğü, kamyon çarpması sonucu parçalanmış insan bedeni, ölümle tanışmasına yol açar. Bu olayı Pelin’e anlattığı günden iki hafta sonra Pelin eve gelir; ancak sorulan hiçbir soruya cevap vermez. Banyoya girerek duş almaya başlar. Bu arada çalan telefona cevap veren öykü kahramanına Pelin’in araba çarpması sonucu hayatını kaybettiği haberi verilir.

Benöyküsel anlatımlı bu öyküde olaylar kahramanın bilincinden aktarılmıştır. Yer yer noktalama işaretlerinin kullanılmadığı, uzun, bağlantısız cümlelerin peş peşe sıralandığı görülmektedir.

Kaygusuz, Sema, “Çitlembik Yiyen Ölüler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.131-136, (Öykü)

Öykü kahramanı uzun zaman geçtikten sonra, bir bayram günü annesinin mezarını ziyarete gider. Mezarın üstündeki ortancaları iyice sular. Daha sonra annesi karşısındaymış gibi çocukluk döneminden bazı olayları, Berna isimdeki kızla ilişkisini, bu ilişkinin ruhunda açtığı derin yaraları uzun uzadıya anlatır.

Düğünlerde çalan bir orkestranın kemancısı ile sürtünürken yakalanan öykü kahramanı, hiçbir zaman ağır, sert, oturaklı bir erkek gibi görünmediğini; ancak eşcinsel olmadığını annesine anlatır.

Berna’dan ayrıldıktan sonra annesinin mezarını ziyarete giden öykü kahramanı hava kararmaya başlayınca kadar mezarlıkta kalır. Annesiyle diyalog kurar/kurduğunu sanır. Berna ile ilişkileri hakkında annesinin yaptığı yorumlara oldukça sinirlenir.

Öykünün “Anne, sanırım ben de çok yalan söyledim...” şeklinde bitirilmesi, olayın okuyucunun zihninde devam etmesine, okuyucunun anlatılanları tekrar gözden geçirmesine olanak tanımaktadır.

Uşaklıgil, Halit Ziya, “İçecek Su”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.137-140, (Öykü)

Balkan Savaşı’na ait bir anı biçiminde anlatılan bu öykünün mekanı köydür. Köy savaşın etkisiyle boşaltılmış, köyde sadece birkaç esnaf ile askerler kalmıştır.

Aynı zamanda öykü kişisi de olan öykü anlatıcısının aktarımıyla Mehmetçiğin asırlar süren kahramanlıkları su arayan askerin şahsında somutlaştırılmıştır. Bu asker su ararken sakın, utangaç, mahcup; ancak savaş meydanlarında tam bir yigittir.

Öykü benöyküsel anlatımla aktarılmıştır.

Güven, Cenap, “Memleketin Yüksek Menfaatleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.150-152, (Öykü)

Kendisini çok büyük bir mizah yazarı olarak gören öykü kahramanı yazdığı öyküyü bir akşam gazetesine götürür, yayınlanmasını ister. Yayınlanmayınca da yazı işleri müdürüne hesap sormak için gittiğinde kendisine büyük bir yazarın hikâyesinin az satışlı bir gazetede yayımlanmasının doğru olmayacağı ifade edilir. Bunun üzerine öyküsünü bir mizah dergisine götüren yazar, öyküsü yayımlanmayınca yazı işleri müdürüne gider. Derginin yazı işleri müdürü hafif bir mizah dergisi olduklarını fikir yönünden güçlü bir öykünün bu dergide yayımlanarak heba edilmemesi gerektiğini söyler. Bu kez öyküsünü “Çaba” dergisine götüren yazar yine aynı sonuçla karşılaşır. Derginin yazı işleri müdürü ile görüşmeye gider. Yazı işleri müdürü öykünün mizah yönünün çok güçlü olduğunu, yayımlanması durumunda memleketteki herkesin işini gücünü bırakıp gülmeye başlayacağını söyleyerek memleketin faydası için yazarın bir daha öykü yazmamasını ister. Bu ısrarlı tavır karşısında yazar da memleketin faydasını gözönünde bulundurarak bir daha öykü yazmamaya karar verir.

Sözer, Atay, “Biz Namuslusuna Çattık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.153-155, (Öykü)

Toplumumuzdaki rüşvet gerçekliği, rüşvet almayan, rüşvet vermeyen insanların hasta, problemlili bireyler olarak görülmesi ironik bir üslupla ortaya konmuştur.

Özlü, Demir, “Pia ile Bir Öğleden Sonrası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.5-8, (Öykü)

Pia, yalnız yaşayan İsveçli bir kadındır. Bir ara iki İsveçli adamla birlikte yaşama deneyimi yaşayan Pia, bu deneyimden sonra cinselliği kendi ülkesinden insanlarla birlikte yaşamamaya karar verir. Cinsel arzularını tatmin etmek için yılda bir ya da iki hafta Yunanistan’a giden Pia, evli bir Yunanlı adamla birlikte olmaktadır. Anlatıcı kuzeyde cinselliği bu şekilde yaşayan pek çok kadın olduğunu söyler.

Öykü anlatıcısı Pia tarafından evine bir şeyler içmek için çağrılır. Pia’nın güneşte iyice yanan dolgun bacakları öykü anlatıcısını tahrik etse de Pia, tatilde yaşadığı yoğun cinsel birlikteliklerin tesiriyle onunla birlikte olmaz. Bunun üzerine Pia ile cinselliğin ahlaksal boyutu, ölüm gibi konular etrafında konuşur anlatıcı.

Pazarkaya, Yüksel, “Biz Nerdeyiz, Ah Nerde?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.29-34, (Öykü)

Öykü anlatıcısı bir toplantı için yaz mevsiminde uzak memleketinden Münih’e gelmiş ve Münih’in lodosu, sıcak havası karşısında rahatsızlık duymuştur. Bu yüzden de toplantıyı takip etmekte zorlanmıştır. Anlatıcı bu kez usta dediği

biriyile birlikte uluslar arası bir toplantı için ikinci delege olarak kış mevsiminde Münih'e gelir. Toplantı öncesi karlı ve soğuk havada karınlarını doyurmak için lokanta arayan anlatıcı ile usta Türklere ait bir lokanta görürler ve içeri girip yemek isterler. Lokanta da Meksika'ya gitme düşleri kuran bir Alman, Türk aşçı, aşçının Türk karısı, yıllardır Almanya'da çalışan Türk işçi ve onun yanında da Almanya'ya sığınmacı olarak yerleşme düşleri kuran Türk işçi. Adeta bir tiyatro sahnesindeymiş gibi projektörler önce Alman kadın ile aşçının karısına, daha sonra Alman işçi ile sığınmacı olmayı düşleyen işçiye, oradan da usta ile anlatıcıya yöneltilir. Bu sahnelerde işçilerin Almanya'daki yaşamdan hoşnutsuz olmaları, Almanların bile artık daha sıcak bir ülkeye gitme arzuları, tüm bunlara karşın hala Türk insanının Almanya'yı bir kurtuluş yolu olarak görmesi anlatılmaktadır.

Öyküde yer yer Türkiye'deki darbe dönemine, insanların sokaklarda öldürülmesine, Alevilerin baskı altında olduklarına göndermeler de yapılmıştır.

Coşkun, Ayfer, “Duran Zaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.50-55, (Öykü)

Yaklaşık ellili yaşlarda olan öykü kahramanı, yaşlı annesiyle birlikte yaşamaktadır. Anne ile kızın günlük yaşamlarından bir kesitin sunulduğu bu öyküde anne, sık sık aynı soruları yinelediğinden, lüzumsuz meselelerle ilgili sorular sorduğundan masada oturup kitap okumaya çalışan kızının canını sıkar. Genç kız çok kızmasına rağmen annesine sert tepki vermemek için çaba sarf etmektedir.

“Duran Zaman”; ölüm, yaşama sevinci, annelik, çocukluk kavramları etrafında örülmüş bir öyküdür.

Balkız, Ali, “Bu Öyküyü Kim Yazdı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.56-62, (Öykü)

Emre Bey, devrimci bir cemiyette aktif görev yaptığından polis tarafından aranan biridir. Emre Bey bu yüzden bıyığını kesmiş, gözlük takmış ve büyük bir kente gelmiştir. Geldiği kentte bir gazetede editör olarak çalışan Emre Bey, çok tempolu bir yaşam sürmekte ve lüzumlu olmayınca sokağa çıkmamaktadır. Geçmişiyile ilgili hiçbir kayıt tutmayan, yakınlarının bile telefonlarını yazmayan, caddede yürürken çevresindekileri gizli gizli süzen Emre Bey, cemiyet toplantısı için kendisine telefonla bildirilen adrese gitmek üzere gazeteden çıktığı bir gün adresi bir türlü çıkaramaz. Telefonla yardım alabileceği yerlerin telefon numaralarını hatırlayamaz. Bu hayal kırıklığı ile gazeteye geldiğinde gazetenin kültür ve sanat sayfasında kendisinin bu durumuyla birebir örtüşen “Belleğin İntikamı” isimli bir öykü görür. Öykü, Emre Bey'in bu şaşkınlıkla sekretere “Bu öyküyü kim yazdı?..” şeklinde seslenmesiyle son bulur.

Aktunç, Semra, “Salyangozlu Ev”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.63-65, (Öykü)

Bu öyküde genç bir evli çiftin yaşadığı sıkıntılar, sıkıntı sonrası edindikleri huzurlu yaşam anlatılmaktadır. Bu öykü üç bölümde değerlendirilebilir: Birinci bölümde fakültede okuyan, evlenme konusunda ikircikli bir düşünceye sahip, aşk romanları okuyan ve yatağında sevişebileceği bir erkeği düşleyen bir kızla karşı

karşıyadır okuyucu. İkinci bölümde kendi iradesi dışında olup bittiğini düşündüğü bir evlilik yapar bu genç kız. Genç kız, eşiyle birlikte yeni yaşamının ve eskimiş bir evin sıkıntılarının üstesinden gelme çabası göstermektedir. Üçüncü bölümde ev bir anda şenlenmektedir. Sinema dönüşü yağmurlu havaya rağmen eve tek damla su girmemesi, adamın bir gün sonra tavanı boyaması, çok sevdikleri arkadaşlarının kendilerini ziyarete gelmesi ve bu arkadaşlarının boyanan yerde salyangoz resmi olduğunu fark etmesi mutlu, huzurlu günlerin habercisi olur.

Kavukçu, Cemil, “Kovan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.66-78, (Öykü)

Bulunduğu kentten sıkılan, gününün öbür günler gibi başlamasından bıkan, yalnız kalmak isteyen öykü kişisi ailesini ve yaşadığı kenti geride bırakıp kasabaki yazlık evine yerleşir. Kasabada yaşadığı günlerde de sıkıntısı ve yalnızlığı geçmeyen öykü kişisi, kendi başlarına bir düzen kuran arıların yapmış olduğu kovana yoğunlaşır. Başkalarının kurduğu düzende yaşayan öykü kahramanı kendi düzenlerini kuran arıların tavan arasındaki kovanına iki el ateş eder ve arılar tüm bedenini sarmaya başlar.

Yıldız, Ahmet, “Beşinci Katta Bir Pencere”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.98-104, (Öykü)

Öyküde aynı mahallede büyümüş, aynı lisede okumuş iki kişinin büyük askeri darbe sonrası emniyet müdürlüğünün beşinci katında işkenceye maruz kalmaları ve birtakım kâğıtların zorla kendilerine imzalatılmak istenmesi sarsıcı bir dille anlatılmıştır.

Karınca, Eray, “Rastlantı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.105-109, (Öykü)

Otobüs yolculuğu sırasında Tülin öğretmen başını avukatlık yaptığını öğrendiğimiz öykü kahramanının omuzuna dayar. Bu olay karşısında avukatın arkadaşı öğretmenin adresini alıp almadığını sorar. Avukat almadığını söyleyince arkadaşı onu ayıplar. Bu olay üzerine avukat moladan sonra otobüs yolculukları esnasında yaşadığı bir iki olayı arkadaşına anlatır. Avukat fakültenin ilk yılının sonunda eve dönmek için otogara gittiğinde orta yaşlı bir kadın dikkatini çeker ve onunla birlikte bilet keser. Avukat, otobüste bu orta yaşlı kadınla sevişir ve onunla buluşmak için randevulaşırlar. Avukat buluşmaya gitmez. Misafir olarak gittiği akraba evinde akrabasının genç eşiyle sevişir. Bu arada yolculukları biten iki arkadaş otogarda iner. Avukat, arkadaşının evine gider. Evin kapısını arkadaşının annesi açar. Karşılaşma faslından sonra içeri geçilir. Bu arada avukat otobüste seviştiği orta yaşlı kadının arkadaşının annesi olduğunu fark eder ve geç kalacağını öne sürerek evden ayrılır.

Okyay, Leyla Ruhan, “Bronz Düş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.110-113, (Öykü)

On üç yıl önce Paris’e gelmiş ve Paris’i düşlerinin kenti olarak gören öykünün kadın kahramanı bu kez kızıyla birlikte Paris’e gelir. Paris’te kalacağı ev, yıllar önce karısını kaybeden bir arkadaşına aittir. Paris’in aşıldığı yaşama sevincine

karşılık ölümün sindiği bu daire kısa da olsa onlarda bir huzursuzluk yaratır. Ancak bu beklenmedik durumu çabuk atlatan kadın kızıyla birlikte Camille Claudel'in yapıtlarını incelemek üzere Rodin Müzesi'ne gider. Müzeyi büyük bir beğeniyle gezer ve dönüş yolunda metroda Camille Claudel'in vals yaparken gördüğünü sanır.

Kadın kahraman, öykünün sonunda -bu geziden altı ay sonra- Camille Claudel'in "La Valse" ve "L'abandon" adlı iki bronz heykelinin çalındığı haberini gazeteden okur.

Körpe, Dost, "Doc", Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.114-118, (Öykü)

Yaşamının büyük bir bölümünü gelecek endişesi olmadan gününü gün ederek yaşayan öykü anlatıcısı yaşamını sorgulamaya başladıktan sonra insanların anlamsız gevezeliklerini, günlük kaygılarını dinlemek istemez. Bu yüzden kaldığı yurttan ayrılarak tek başına bir ev tutar. Tavuk paketleme işi de bulan anlatıcı insanlara karışmak, onlarla konuşmak isteğini bastırmak için boş vakitlerini atari salonlarında geçirmeye başlar. Atari oyunları onun için tutku haline gelir. Tüm oyunları en başta bitiren DOC kod isimli çocukla tanışır ve onu evine davet eden anlatıcı uyuşturucu kullanmaya başlar.

Dost Körpe'nin bu öyküsünde teknolojik gelişmelerle birlikte yabancılaşan birey sorunsalı işlenmiştir.

Demir, Mehmet, "Güneş, Kadın, Bir de Adam", Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.119-121, (Öykü)

Mehmet Demir bu öyküsünde kızgın güneşin kendini iyice hissettirdiği bir günde hafif bir yel, bankta oturan kadının eteğinin bir kanadını ters yüz eder. Karşıda kitap okuyan adam gizliden kadının bacaklarına bakar. Kadının yanına gidip konuşmayı düşünür. Adam kadınla konuşmak için cesaretini toplayıp ayağa kalkmışken kadın fötr şapkalı, bej trençkotlu adamı karşılamak için ayağa kalkar.

Gündüz, Seçkin, "Düşler Güçlenirken", Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.122-128, (Öykü)

Yeni kayıklarıyla gezintiye çıkan, kıyıdaki kulübelerin birinde kayıklarını beyaza boyayıp kırmızı renkle kayığa "YAVRUM" diye yazan babayla oğlu anlatılmaktadır.

Diyalogların çokça kullanıldığı bu öyküde çoğu zaman babayla oğulun sesleri karışmaktadır.

Çilingir, Sedat, "Sokak...", Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.129-131, (Öykü)

Öykü bir günlük zaman dilimini içermektedir. Öykü "Gün doğuyor." cümlesiyle başlayıp aynı cümleyle bitiyor. On bölüme ayrılan öyküde farklı bir teknik kullanılmıştır. Öykünün birinci bölümünde bir gözü kanlar içinde olan kediden, geceliğiyle üst kattaki dairesinin balkonuna çıkmış güzel bir kadından söz

edilmektedir. Gecelikli kadın karşı apartmanın zemin katındaki daireye dikkatlice bakar.

İkinci bölümde sarı kedinin gri kediyle giriştiği dövüşte bir gözünü kaybetmesi anlatılmaktadır.

Üçüncü bölümde karşı apartmanın zemin katında bir erkekle yaşça erkekten büyük bir kadının sevişmeleri, erkeğin Nur adındaki eski sevgilisini anımsayışı anlatılmaktadır.

Dördüncü bölümde sokak lambasının üç gündür yanmadığı, üst katın balkonu ile zemin katın penceresinde aynı anda parlayan iki ışıktan söz edilmektedir.

Beşinci, altıncı ve yedinci bölümlerde zemin kattan, üst kattan ve sokaktaki kediden birer cümle ile bahsedilmektedir. Kedi çöpü karıştırmaktadır, alt katta bir yazardan alıntı bir cümle aktarılmaktadır. Üst katta Şeyda isimli kadından, bir adam pantolonunu yıkamasını istemektedir.

Sekizinci bölümde üst kattaki kadın geceliğiyle balkona çıkıp karşı apartmanın zemin katına bakar ve katın boşaltıldığını görünce içi boşalır, başı döner.

Dokuzuncu bölümde sarı kedi bir çöp yığınının kenarında cansız yatmaktadır.

Onuncu bölümde günün tekrar doğduğu ifade edilmektedir.

Tarancı, Cahit Sıtkı, “İnsanlar Böyledir İşte...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.141-143, (Öykü)

Zengin ve muteber bir tüccarın oğlu olan öykü kahramanı, otuz yıl önce babasını kaybeder, ardından mağazaları yangın sonucu kül olur, annesi tifoya yakalanır ve vefat eder. Kısa süre içinde bu kadar olumsuz olayla karşılaşan öykü kahramanı kendini avutmak için içki ve kumara başvurur. Derbeder bir yaşam süren öykü kahramanı kısa sürede toparlanarak bir işe girer, bir doktorun kızıyla evlenir. Evliliği, karısının kendisini en yakın arkadaşlarından biriyle aldatması üzerine son bulur. Konağına giren kiracılar kiralarını ödemekle kalmaz, konağı epeyce yıpratırlar. Bu yüzden de konak yok pahasına satılır. Çalıştığı dairedeki arkadaşıyla bir piyango alır. İkramiye bu piyangoya çıkar; ancak arkadaşı sırdaş kadem basar ve piyangoyu onunla paylaşmaz. İnsanlar tarafından sürekli aldatılan öykü kahramanı insanlardan nefret eder ve emekliye ayrılarak bir kulübede yaşamaya başlar.

Meriç, Nezihe, “Bir Yunus”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.5-12, (Öykü)

Nezihe Meriç, Turgay Gönenç’in şiirinden bir parçayı öyküsüne montajlamıştır. Bir süngercinin adını Yunus koyduğu öykü kahramanı, istemeden evlendiği için mutlu değildir. Toplumun baskısını iyice hisseden Yunus, yalnızlaşır. Yunus’un yalnızlığı anılarına başvurularak daha da koyulaştırılmıştır. Öyküde ben anlatıcılı bir anlatım tercih edilmiştir.

Özcan, Saffet, “Pijama”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.62-65, (Öykü)

Öyküde memur emeklisi Süleyman Bey'in günlük yaşamından bir kesit anlatılmıştır. Süleyman Bey, öteki günler gibi bir günde evinde gazetesini okuduktan sonra bulmaca çözmeye başlar. Bulmacada altı harfli, beşinci harfi "M" olan bir gece giysisi diye tarif edilen kelimeyi bir türlü hatırlayamaz. Eşine sormak için yatak odasına girdiğinde eşinin eski kıyafetleri yorgan yapmak için kestiğini görür. Sıra yamanmayacak ölçüde yırtık bir pijamaya gelince Süleyman Bey, eşine "Onu kesmee." diye bağırır. Bu pijamanın Süleyman Bey'in yanında özel bir yeri vardır. Bu pijama beş yıl önce ölen babasından kalan ve ona babasını hatırlatan bir işlev görmektedir.

Günsür, Mehmet, "Hırça Mapası", Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.66-72, (Öykü)

Öykünün başında Asaf Halet Çelebi'nin "Beddua" isimli şiiri ve Knut Hamsun'un "Topraklar Yeşerince"sinden birkaç cümle aktarılmaktadır. Öyküye montajlanan bu bölümlerde verdiği emeklerin karşılığını alamayan ve bu yüzden ilenen bir ruh hali ile pişmanlık duymamak için yapılması gerekenleri bildiği halde yapmayan bir ruh hali yansıtılmaktadır.

Öykünün birinci kesitinde pencereleri limana bakan yüksekçe evde kız arkadaşıyla birlikte oturup müzik dinleyen, ortamdaki biraz sıkılmış bir erkek kahraman bulunmaktadır. Daha sonraki bölümde bir teknede on iki kişiye yemek hazırlayan bir aşçı ile bir kız belirir. Bu bölümden sonra tekrar evde kız arkadaşıyla birlikte kalan erkeğe geri dönülür. Bu bölümde erkeğin niçin geri döndüğü kız arkadaşı tarafından sorgulanır. Tekrar tekneye çevrilir bakışımız. Kızın teknedeki suya inip kıyıda uzanan aşçının yanına gelip onunla birlikte uzanması, erkeği öpmesi tasvir edilir. Öykü bu şekilde pencereleri limana bakan ev ile tekne arasında, orada yaşananlara odaklanarak devam eder.

Teknenin mekân olarak kullanıldığı bölümlerde erkekle kızın tanışmaları, daha önce birlikte yaşadıkları anlar aktarılır. Evin mekan olarak seçildiği bölümlerde ise erkeğin son buluşmalarından sonra gelip kızını bulması ve onunla evde geçirdiği vakit aktarılmaktadır.

Azar, Adnan, "Uçurumlar / Bir Düş İçin Altyazılar", Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.73-74, (Öykü)

Adnan Azar'ın Uçurumlar üst başlığıyla verilen bu öyküsü, beş alt bölümden oluşmaktadır. Beş bölümü birleştiren ortak nokta, sessiz bir iletişimin olması ve dışardaki gürültünün bu sessizliği bozamayıpıdır.

Adnan Azar öyküsünde dilsel sapmalar, imgesel anlatım gibi kısa öyküye ve şiire özgü kullanımlar bulunmaktadır.

Yerli, Coşkun, "Tabanca", Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.90-91, (Öykü)

Otuz beş yaşındaki güzel karısı ve iki çocuğuyla birlikte yaşayan ve işi dolayısıyla sık sık evden uzak kalan öykü kahramanı, mahalleli tarafından anlaşılması güç biridir. Anlaşılması güç olan bu kişinin eşiyle ilgili dedikodular mahallede dolaşmaya başlamıştır. Berberde traş olurken belinde görülen tabanca ve

sorduğu sorularla mahallelide korku ve kaygı uyandıran öykü kahramanı evini güney kentlerinden birine taşır. Buna rağmen işi dolayısıyla sık sık mahalleye gelir ve berberde traş olur.

Aliye, Zeynep, “Diş İzleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.92-98, (Öykü)

Öykü kahramanı Emre içinde iki piranhanın olduğu bir akvaryumun karşısında otururken yaşamını etkileyen ve bilinç altında adeta diş izi gibi etki bırakan olayları anımsar. Sanrılı bir ruh haliyle anlatılır bu olaylar. Emre küçük yaşta annesini kaybetmiştir. Babası ise oğlunu jopla dövecek kadar gaddar biridir. Emre’nin yaşamında iz bırakan kişilerden biri de Emre’nin piranhaya benzettiği matematik öğretmenidir ki bu öğretmen de öğrencilerini cetvelle döven biridir. Emre’nin bilinçaltında yer eden kimi zaman annesine benzettiği kimi zaman da kendisini aldattığından öldürmeyi düşündüğü sevgilisi Julide’dır. Çevresini sarmalayan şiddet, Emre’yi de şiddete meyilli biri yapmıştır. Emre akvaryumdaki piranhalara japon balıklarını bırakır ve piranhalanın bu balıkları parçalayışını izler. Emre’nin çevresindeki şiddet adeta cüzzam gibi kendisine de bulaşmıştır.

Özcan, Halil İbrahim, “Göçebeler Azar Azar Ölür”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.99-102, (Öykü)

Ailesinden erken kopmuş, askerlik dönüşü ömrünün çoğu gurbette geçmiş, torbacılık yaptığı için de hapis yatmış yaşlı bir adam anlatılmaktadır. Üçüncü sınıf bir otelde kalan yaşlı adamı haftada üç kez oynadığı at yarışları dışında hayata bağlayan hiçbir şey kalmamıştır. Yaşlı adamın kaldığı odaya yakın bir odada kalan Kazım isimindeki kişi de sevgilisi tarafından kandırıldıktan sonra aklını yitirmiş ve kafesteki kuşuyla yüksek sesle konuşan biridir. Öykünün bu iki kahramanı da topluma yabancılaştan yalnız kişilerdir.

Cengiz, Haluk, “Sokaklar, Evler, Pencerele...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.103-105, (Öykü)

İnsanların yaşamlarını merak eden, insanları tanımaya, anlamaya, bilmeye çalışan sırf bu yüzden de sabah işe giderken, akşam işten dönerken evlerin ve pencerelerin çok olduğu yoldan geçen biri anlatılmaktadır.

Öyküye Behçet Necatigil’in ve Salah Bırsel’in eserlerinden alıntılar montajlanmıştır.

Barbarosoğlu, Nalan, “Küf ve Hüzün... Ve Geçmiş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.106-108, (Öykü)

Öykü kahramanı, kentin limana inen sokağının başındaki üç katlı evin cumbasında beyaz saçlı, gülümseyen bir kadın görür. Kadının devamlı görünmesi öykü kahramanında alışkanlık oluşturur. Bu yüzden yıllar sonra limandan yukarı doğru çıkarken cumbada kadını görememesi üzerine eve çıkar. İyice alkollü öykü kahramanı eve girer girmez kullanılmamışlıkların, bir kenara atılmışlıkların, el değmemişliklerin hüznüyle oluşan yoğun bir küf kokusu alır. Mutfakta evin geçmişi ile ilgili düşüncelere dalan öykü kahramanının düşüncesini okuyan mavi kuş motifli

porselen tabak, lime lime telli, oyma işlemeli tel dolap ve çinko çaydanlık yalnızlık, geçmişe özlem, yaşlılıkta aranılan huzurlu ortam gibi konularda tartışmaya başlar.

Ayakta duracak gücü kalmayan öykü kahramanı duyduklarının gerçek olup olmadığı, yaşlı kadının gerçekte yaşayıp yaşamadığı gibi ikircikli düşüncelerle evi terk eder.

Topal, Semra, “Yavaş Okuma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.109-112, (Öykü)

Semra Topal, Dostoyevski’nin Suç ve Ceza adlı romanındaki kahramanları öyküde işleyerek metinlerarası göndermeler yapar. Öyküde isimleri geçen kahramanlar şunlardır: Raskolnikov, D.(Dunya), P.(Pyotr Petroviç), Katerina İvanovna, Marmeladov, Marfa Petrovra.

Semra Topal, bu öyküsünde toplumca içine düşülen cimriliği, melankoliyi eleştirmektedir.

İplikçi, Müge, “Şalgamlar, Vitraylar ve Yolculuklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.113-115, (Öykü)

Öykü kahramanı en çok sevdiği kız arkadaşının Mersin’e gelin olarak gitmesinden büyük üzüntü duyar. Bundan ötürü Mersin kenti onda trajedi hissi uyandırır. En sevdiği arkadaşının gitmesinden sonra üç kez Mersin’e gider: Bunlardan ilki rüyada Mersin’e gittiğini görmesi, ikincisi kocasının kendisini terk etmesinden sonraki Mersin yolculuğu, üçüncüsü ise Garanti Bankası’ndan altmış yaşında emekli olduktan sonra yaptığı yolculuk. Öykü kahramanı altmışlı yıllara rastlayan son gidişinde arkadaşıyla geçmiş günleri anımsar, eski mutlu günlerine benzer bir gün yaşar.

Kaygusuz, Sema, “Çay Parası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.116, (Öykü)

Sema Kaygusuz’un minimalist öyküsü yaklaşık yüz seksen kelimeden oluşmaktadır. Öyküde, okura insanın mutlu olduğu bir kesit sunulmaktadır. Kışın ortasında yazdan ya da bahardan izler taşıyan bir günün birey üzerinde bıraktığı olumlu hava tasvir edilmektedir.

Karakaş, İlker, “Hennoz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.117-121, (Öykü)

Bu öykünün kahramanı ite kaka hukukun son sınıfına kadar gelmiş, yıl sonu sınavlarının sonucunu bekleyen, her akşam rakı içmeyi rutin işi olarak gören bir üniversite öğrencisidir. Yılsonu sınavlarının sonucunu bekleyen üniversite öğrencisi sıkıldığından Ege’deki balıkçılarla dokuz hafta geçirir. Yetmiş yaşındaki kaptanla denizde hennoz yakalayan öykü kahramanı, hennozlardan dipte yaşadıkları, birbirlerine çok benzedikleri ve kolay yakalandıkları için nefret eder. Ne var ki denizdeki dokuz haftalık serüveni son bulup evine geldiğinde okulu başarılı bir şekilde bitirdiğinin öğrenir. Yaşamın dibinden yukarılara doğru çekilen öykü kahramanı hennozları anlamaya başlar.

Öyküde, denizden ekmeğini kazanan insanların sahte olmayan dostlukları sık sık dile getirilir.

Kayserli, Müjdan, “Bakışların Ardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.122-126, (Öykü)

Öykü kahramanı kıza, pazar akşamı arkadaşı İnci, İnci’nin kocası, kuzeni ve diğer bazı arkadaşları tarafından doğum günü sürprizi yapılır. Akşam iyice eğlenen ve içen kız pazartesi sabahı uykudayken çalan zilin sesiyle aniden uyanır. Zilin ısrarlı çalışması sonrası telefoncuların gelebileceğini düşünür ve kapıya bakar. Kapıda iki PTT’ci beklemektedir. PTT’ciler telefonla ilgilenirken öykü kahramanı pazar akşamı yaşadıklarını anlatır. Dünle bugünün iç içe anlatıldığı bu öyküde öykü kahramanı arkadaşları ile birlikteken bile kendini yalnız hisseder.

Tankut, Şule, “Partena Kirva”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.127-129, (Öykü)

Şule Tankut bu öyküsünde savaş yıllarında Trabzon’dan Yunanistan’a göç etmek zorunda kalan Rum Partena Kirva’nın Trabzon’a, toprağına, geçmişine, geride bıraktığı komşularına duyduğu özlem anlatılmaktadır.

İren, Konuralp, “Ev(ler)...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.130-134, (Öykü)

Konuralp İren’in bu öyküsü “Ev(ler)” ve “ya da Çocuklar” başlıklı iki bölümden oluşuyor. “Ev(ler)” bölümünde kedi besleyen üç arkaştan hareketle kedi sevgisi anlatılmaktadır. Beş alt başlıktan oluşan “ya da Çocuklar” bölümünde ise parka bakan bir evin terasında kitap okuyan arkadaşıyla birlikte oturan ve arkadaşıyla yaşadığı anıları usundan geçiren biri anlatılmaktadır.

Edip, Halide, “Kubbede Kalan Hoş Sada”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.135-139, (Öykü)

İstanbul gazetelerinde 1955 yılında konusu yerli özellikle de İstanbul yaşamından alınmış bir opera müsabakası haberi duyurulur. Müsabakanın ödülü seksen yaşında, evli olmayan ve kimliğini açıklamayan birinin altı milyondan fazla servetidir. İstanbul bir yıl boyunca kimliğini açıklamayan bu adamı konuşur. 1956 Mayıs’ında hınca hınç dolan Gülhane Parkı’nda sekiz eser sahnelenir. Bu eserlerden “Kubbede Kalan Hoş Sada” adlı opera birinciliğe layık görülür. Bu eser meşhur orkestra şefi Hazım Aslan’a aittir. Operada İstanbul yaşamından kesitler sunulur.

Kemal, Yaşar, “Zeytinlik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.5-12, (Öykü)

Tahir annesiyle birlikte yaşayan, Ziraat Okulu’nu siyasi sebeplerden ötürü bırakmak zorunda kalan biridir. Tahir’i çocukluğundan beri tanıyan Kemal ise kasabada sözlü gelenekte yaşayan metinleri derlemeye çalışan, kasabalının yaşayışına aykırı bir tiptir.

Tahir, Osman Ağa’nın saban görmemiş toprağını ortak olmak koşuluyla işler. Tahir’in yoğun çabasıyla bahçe kısa süre içinde düzenlenir. Bahçenin yeni şeklini

gören Osman Ağa, Tahir'in yanında aylıkçı olarak çalıştığını söyleyerek onunla olan ortaklığı inkar eder. Bu haksızlıktan sonra Yüreğir'de batos makinisti olarak çalışmaya başlayan Tahir, işverenin dalavere ile işçilerin paralarını geri alması karşısında dayanamayıp kasabasına geri döner. Biriktirdiği paralarla daha önce gözüne kestirdiği bir tarlayı zeytinlik yapmak için gerekli tüm resmi işleri bitiren Tahir, daha önce hiç saban görmemiş tarlayı parasının ve gücünün yettiği kadar işler. Ne var ki bu tarlanın da işlendiğini gören Şeytan Veli Ağa tarlayı sahiplenerek tarlanın dedesinden kalma olduğunu iddia eder. Şeytan Veli Ağa çocukları ve işçileriyle birlikte Tahir'in zeytinliğini zapt eder ve buğday ekmek için tarlayı sürmeye başlar.

Toprağı ve insanları seven Tahir, ömrü boyunca ağalardan, elcilerden, işverenden haksızlık görmüş ve bu haksızlıkların verdiği öfkeyle her defasında başka bir çıkar yol aramıştır.

Öz, Erdal, “Sular Ne Güzelse”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.14-20, (Öykü)

Öykü kahramanı sevdiği kızın adresini bulduktan sonra iki teyzesini kızın istemeleri için gönderir. Teyzeleri içeri girdikten sonra deniz kenarında teyzelerini beklerken karşısında sevgilisi varmış da ona anlatıyormuş gibi ev adreslerini nasıl bulduğunu, arama esnasında yaşadığı heyecanı, korkuyu dile getirir.

Öykü kahramanı deniz kenarında dinlediği türküden ve iki teyzesinin yaşamından hareketle mutluluk, aşk, hüznün, sevgi gibi kavramlarla ilgili düşüncelerini aktarır. Öykü kahramanına göre iki teyzesi daha önce mutluluğu görmemiş, bilmemiş insanlardır. Bu yüzden de mutluluğu aramazlar, mutluluğu tatmadıkları için mutsuz da değildirler. Öykü kahramanı dinlediği türküyü esas alarak toplumsal eleştiride de bulunur: Sevişmenin, aşkın hoşgörülmediği hatta yasaklandığı; ancak ayrılıkların, acıların seslendirilip türkü olduğu bir toplum.

Aral, İnci, “Özümseme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.44-46, (Öykü)

Dokuzu kız, yedisi erkek toplam on altı öğrencinin bulunduğu bir resim kursunda öğretmenin öğrencilerin sordukları soruların anırtmasıyla çocukluk anılarına dönüşü anlatılmaktadır. Resim öğretmeni –ismi belirtilmemiş- annesini sevmemektedir. Annenin diğer kızını her zaman daha başarılı görmesi, annenin daha gösterişli bir hayat için babasıyla kavga etmesi bu sevgisizliğin nedenlerinden birkaçıdır. Okul çağındayken öğretmenin varıl çocukları daha çok sevmesi, devamlı onu azarlaması gibi nedenler öğretmene sevgi besleyememesinin nedenleridir. Resim öğretmeni kız kardeşini, komşuları Oya'yı, bazı davranışlarından ötürü de babasını sevmez. Çocukluğu sevgisizlik sarmalıyla çevrili resim öğretmeni çevresinde gelişen olayları özümseyerek kural dışı bir şey yapar ve öğrencilerini on dakika erken bırakır.

Ziyalan, Nihat, “Keman Solo”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.65-68, (Öykü)

Öykünün kadın kahramanı, kocasıyla birlikte Anadolu’da konsere gittiğinde Batı müziğine meraklı, çocuk yaşta sayılacak biriyle tanışır. Otuz yıl önce tanıştıkları bu kişi otuz yıldan beri bu aile ile mektuplaşır.

Kocası öldükten sonra Çin’e konser için gittiği dönemde kadın, Avustralya’nın Sydney kentine yerleşmiş olan bu adamı bir haftalığına ziyarete gider. Bu bir haftalık süre içinde kadınla adam arasında bir yakınlaşma olur. Adam, kadının Sydney’de kalmasını istese de kadın İngilizce bir yaşam olduğunu öne sürerek geri dönmeyi tercih eder.

Atasü, Erendiz, “Son Yörük Çadırı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.69-75, (Öykü)

Necati, on yedi yaşındayken hasmına pusu kurar ve hasmını dokuz yerinden bıçaklayarak öldürür. Jandarmaya teslim olan Necati 1940 yılında Bursa Cezaevine konur. Tahtakuşlar Köyünün genç katili Necati on yıl ceza alır. Cezaevinde işlediği cinayetin pişmanlığıyla susup kalan Necati, Nazım Hikmet’le arkadaş olur. Nazım Hikmet’in yönlendirmeleriyle marangozluğu ve okuma yazmayı öğrenir. Hapisten çıktıktan sonra köyünde yörük çadırı yaparak pişmanlığın ağır yükünü omuzundan yavaş yavaş atan Necati, son yaptığı yörük çadırını köye yeni atanan Alevi Alibey Kudar’a teslim ederek emanetin yükünden de kurtulur.

Öyküye, Nazım Hikmet’in “Bugün Pazar” şiiri montajlanmıştır.

Ergen, Melih, “İhsan Bey Ne Zaman Öldü?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.90-98, (Öykü)

Öyküde İhsan Bey’in anı defterinde yazılı olanlar aynı zamanda öykü kişisi de olan anlatıcı tarafından aktarılmaktadır. Öykü terzi İhsan Bey’in yatağında uyuduğu/öldüğü andan geriye doğru gider. Daha sonra da İhsan Bey’in ölümünün mahalleli tarafından fark edildiği sahneyle biter. İhsan Bey’in anı defterinde solculuktan dolayı hapis yatması, dedesinin intihar etmesi, dostları Ekrem ve Burhan’ın ölümleri gibi olaylar anlatılmaktadır.

İhsan Bey, ötekileri anıp yaşatmanın kendisinde yaşam gücü bırakmadığını, yaşlanan bir insanın ölümlerle çevrili bir dünya dışında anlatacak bir şeylerinin olmadığını düşünerek sümbüllü anı defteri ile fotoğraf albümlerini ölmeden önce çuvala koyarak denize atar. Ne var ki İhsan Bey belleğinin fotoğraflarından ve anılarından hiçbir zaman kurtulamaz.

Ulay, Faruk, “Tanınmayan Ateşkes”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.112-116, (Öykü)

Faruk Ulay’ın bu öyküsünün kahramanı/anlatıcısı, kendi içsavaşını bitirememiş bir delidir. Evinde yalnız yaşayan bu kahramanın dış dünyayla tek bağlantısı binanın kapıcısıdır. Ne var ki öykü kahramanı oyuncak arabası için pil istemeye gelen kapıcının çocuğunu öldürür. Daha sonra da kapıcıyı eve çağırıp kafasına şamdanla vurarak öldürür. Böylelikle dış dünya ile bağlantısını sağlayan köprüyü yıkmış olur. Kibritten yaptığı köprüyü yakarak yangına sebebiyet veren öykü kahramanının evinde çıkan yangını söndürmek için gelen itfaiyeciler kapıcıyla

çocuğunun ölü bedenlerini görürler. Öykü kahramanı, deli gömleği giydirilerek ve sakinleştirici iğne yapılarak evden çıkarılır.

Okyay, Leyla Ruhan, “Onun, Yalnızca Eleni İçin Çarpan Bir Yüreği Vardı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.117-122, (Öykü)

Leyla Ruhan Okyay öyküsünde platonik bir aşkı, bu platonik aşkla birlikte ötekileştirilen Rum azınlık sorunsalını anlatmıştır.

Küçük bir Anadolu kentine iki günlük bir iş için giden öykü kahramanının anlarından yola çıkılarak emekli zangoç Rum Yanni’nin Rum Eleni’ye duyduğu tek taraflı, tutkulu aşk ve bu aşkın neticesinde delirmesi anlatılmaktadır.

Öyküde, öykü kahramanının geldiği kentle ilgili anılarından yansıyan eski kilisenin porno film oynatılan bir sinemaya çevrilmesi ve Müslüman bir ailenin oturduğu evin çatı katını kiralayan zangoç Yanni’nin aynı mutfak ve tuvaleti kullanmasının yasaklanması, odasının devamlı kilitli olması, kimseye kızmamasına rağmen çocukların ondan korkması gibi göndermelerle Rum azınlığın toplumda ötekileştirildiği mesajı da verilmektedir.

Erdoğan, Aslı, “Tahta Kuşlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.123-133, (Öykü)

Aslı Erdoğan’ın 1997 yılında Alman radyo kuruluşu Deutsche Welle’in düzenlediği yarışmada birincilik ödülüne layık görülen bu öyküsünün kahramanı Filiz Kumcuoğlu, iki yıl hapis yatmış, kitaplardan kafasını kaldırmayan, son derece karamsar, içe dönük ve kırgın biridir. Hastanedeki akciğer hastaları Filiz’i bu özelliklerinden ötürü ironik yaklaşımla “mutluluk” anlamına gelen “Felicita” diye çağırırlar.

Çift taraflı zatürre ve kronik astım nedeniyle sekiz aydan fazladır bir sanatoryumda kalan Filiz, iyileşme aşamasında olan hastalara verilen cumartesi iki saatlik izin listesine girer. Filiz’le birlikte beş kadın daha bu listede yer almaktadır. Üçü veremli üçü de astımlı olan bu altı kadın için sevgilisi tarafından artık önemsenmeyen Dijana büyük bir sürpriz hazırlar; ancak kadınlardan hiçbiri bu sürprizden haberdar değildir. Zorlu bir orman yolculuğundan sonra kırk elli metre yükseklikteki bir tepeden nehre doğru inerler. Bu yolculuk Filiz’i çok yorar. Irmak kenarına vardıklarında kadınların her biri bir kayanın üstünde erotik pozlar verip adete donmuş gibi bekler. Tam bu sırada H.Üniversitesi’nin kürek takımından dört erkek sporcunun bulunduğu bir kano görünür. Bu dört erkek, geçidin en tehlike yerinde düşüp parçalanmamak için büyük bir çaba gösterirken aynı zamanda bu gördükleri kızlara şaka yollu birtakım sözler söyleyerek yitip giderler.

Bulunduğu kayanın üstünde tahta kuşlar gibi kanatlarını açıp uçmayı düşünen Filiz’in güçsüz kolları iki yana düşer ve tüm zorluklara rağmen yaşama sevincini kaybetmeyen Filiz’in gözlerinden iki damla yaş dökülür.

Yaşar, Hürriyet, “Ocakçının Röportajı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.134-137, (Öykü)

Ocakçı Seyfi Abi'nin meyhanesine gelen işçinin en büyük hayali bir gazeteci teybi alıp son yılların en güzel röportajını yapmaktır. Ne var ki bir türlü teybi alacak parayı denkleştiremez. Meyhanede oturduğu bir günde aşırı içkinin tesiriyle sarhoş olmaya başlayan işçinin aklına ocakçıyla röportaj yapmak gelir. O anki şartlarda ocakçının her gün et pişirmesi, sarhoş idare etmesiyle ilgili röportaj yapmak ona çok parlak bir fikir gibi gelir. Zihni belli bir süre bununla meşgul olan işçi iyice sarhoş olduktan sonra fişi ister, ücreti öder ve meyhaneden çıkar.

İplikçi, Müge, “Doğum Günün Kutlu Olsun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.138-140, (Öykü)

Öykü kahramanının ağzından bir gün önce yaşadığı/yaşadığını sandığı bazı olaylar aktarılmaktadır. Öykü kahramanı anneannesini motorsikletle Yeşiköy'deki evinden huzurevine götürürken aşırı hızdan dolayı kaza geçirir. Kendine geldiğinde anneanesi yanında değildir. Anneanesi ile Taksim'de buluşmaya giderken dolmuşta bir kadınla erkeği spreyiyle etkisiz hale getirir ve onları dolmuştan atar. Taksim'de anneanesiyle buluştuğunda kendisine doğum günü hediyesi olarak anneannesinin motosiklet aldığını öğrenir.

Öyküde anlatılanların düş mü gerçek mi olduğu pek ayırt edilmez. Öyküde kullanılan şu ifadeler öyküdeki bulanıklığı güçlendirmektedir: “kafam biraz karıştı.”, “Böyle miydi?”, “Gene de emin değildim.”

Yalçın, Murat, “Kumkuma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.141-142, (Öykü)

Kumsalda zihninde bir öykü kurmaya çalışan öykü kahramanı denizden pansiyona çıkarken gördüğü biri esmer diğeri sarışın iki kadını konuşturur. Bu konuşmalarda kocası eve tekrar dönen bir kadının eşine duyduğu ilgisizliğe karşın annelik güdüsüyle çocuklarını önemsemesi anlatılır. Pansiyona geldikten sonra da kahramanın zihninden, karşıdan geçen bir erkek topluluğuna “Kara incir incinir” diye seslenme, iki sigara birden içen adam benzeri şeyler geçer.

Duman, Faruk, “Kâğıt Gemiler Sayfası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.143-146, (Öykü)

Öykü kahramanının çocukluk anıları birbirinden kopuk sahneler gibi aktarılmaktadır. Öykünün başında kahramanın babasıyla birlikte gittiği sirkte dans eden şişman bir kadın belirir. Bu kadının kaldığı otel odası kahraman tarafından gözlemlenir. Papazın kızı diye anımsanan bu kadının evlendiği gün, öykü kahramanı kilisenin elektriklerini keser. Daha sonra mahallelerinde karısı kendisinden daha çok ilgi gören yerel gazetede çalışan yazar anımsanır. Yazarın karısı ile papazın kızı karşılaştırılır.

Öykü kahramanı evlerinin kâğıt gemi gibi ansızın yanmasını hatırlar. Bu yangında kendisine ait kurtarılan tek şey bir kutu suluboyadır.

Tankut, Şule, “Hayal Meyal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.147-148, (Öykü)

Sedef ve Leon birbirlerini seven ancak Leon'un ailesi gelenek göreneklerine uygun görmediği için kavuşamayan iki aşıktır. Leon İsrail'de Eva ile evlenir. Sedef ise Hulki'yle evlenir. Yazar Hulki'ye kullandırdığı iki cümle ile Hulki'nin kaba, sevgisiz ve seviyesiz biri olduğunu sezdirir. Sedef, Leon'u ve ondan ayrıldıktan sonra yüreğinde oluşan derin boşluğu hayal eder.

Abasıyanık, Sait Faik, “Ben ve Onlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.46, (Öykü)

Hayal edebilmek için büyük şehirde yaşamak isteyen ancak varlıklı oluşlarından ötürü sevmediği aileler arasında yaşayan biri anlatılmaktadır.

Abasıyanık, Sait Faik, “Kınalı Önünde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.46-47, (Öykü)

Sisin dağılmasıyla birlikte görülen büyüleyici bir manzaranın kişi üzerinde bıraktığı etki aktarılmıştır.

Abasıyanık, Sait Faik, “Kunduracı Avram”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.47-48, (Öykü)

Deniz kenarında oturduğu kahvede açık hikâyeler anlatan kundura ustası Yahudi Avram ile kahvede oturanların neşeli oluşlarıyla birlikte geçim derdi için düşünceli oluşları aktarılmaktadır.

Abasıyanık, Sait Faik, “Son Vapurda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.48-49, (Öykü)

Yazar/anlatıcının son vapurlarda yaptığı seyahatler esnasında gönlünce bir insan yüzü seçip karşısına oturma zevki ve insansız hiçbir şeyin tadının olmadığı düşüncesi aktarılmaktadır.

Abasıyanık, Sait Faik, “Şehrayin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.50-51, (Öykü)

Şehir eğlenceleri için şehrin süslendiği bir gecede meyhanede şarap içtikten sonra dışarıda bir kanepede oturan kahramanın zihninden geçirdiği birtakım düşünceler aktarılmaktadır.

Bener, Vüs'at O., “Bavul”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.52, (Öykü)

Mekan olarak İstanbul'un seçildiği bu öyküde anlatıcı yazar yaşamla, anılarıyla hesaplaşmaktadır. Kaybettiği Faruk Bey ve eşi Pervin'le ilgili anısını aktarmaktadır.

“Bavul” imgesi bu öyküde önemli bir işleve sahiptir; çünkü bavul başını alıp gitmeyi, ayrılığı anıştırır.

Akbal, Oktay, “Ölümüne Koşan Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.53-54, (Öykü)

Arefe gecesi İzmit istikametinden İstanbul'a doğru yol alan öykü kahramanının dikkatini, yanlarından hızla geçen motorsikletli bir genç çeker. Hızlıca yol alan motorsikletli bir minibüse çarpar ve yaşamını yitirir. Cesedi gazetelerle örtülü olan bu genç, öykü kahramanını yaşam-ölüm kavramları üstüne düşünmeye sevk eder. Öykü kahramanı Montaigne'den de alıntılar yaparak bu konudaki düşüncelerini aktarır.

Karasu, Bilge, “Doğum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.55-56, (Öykü)

Bir doğumun zaman içindeki gelişimi anlatılmıştır.

Burak, Sevim, “Ayakkabıcı Bürjenî”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.57, (Öykü)

Sevim Burak'ın bu öyküsü diyaloglardan oluşmaktadır, ne var ki diyalogları gösteren çizgiler kullanılmamıştır. Ayakkabıcı, hizmetçi olduğu ve üst katta oturduğu için varlıklı biri olduğu sezdirilen bir hanımefendiye çizmelerini getirmiştir. Çizmeyi “djizme” olarak telaffuz ettiğinden azınlık olduğu hissettirilen hanımefendi çizmeleri giyer ve dar olduğunu ifade eder. Ayakkabıcı ise dar çizmelerin faydalarından bahseder.

Burak, Sevim, “Terzi Kalivrusi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.58, (Öykü)

Sevim Burak'ın bu öyküsü bir terzi ile elbise dikmek isteyen bir kadın arasındaki diyaloglardan oluşur; ancak diyalogları belirten konuşma çizgileri yoktur.

Kadın yeni modaya uygun bir elbise ister. Setre (ceket) getirildikten sonra kadının özentiyle istediği yeni moda kıyafetle, özünde sevdiği tarzın uyuşmadığı anlaşılır.

Burak, Sevim, “Bremen Vaporu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.58-59, (Öykü)

Öykünün anlatıcısı Bremen vapuru ile özdeşleşen büyükbabanın torunudur. Büyükbaba Bremen'e çoğu zaman gitmekte, bazen erken bazen de çok geç gelmektedir. Öyküde “vapur sesi” iki işlevde kullanılmıştır: büyükbabanın gelişinin müjdeleyicisi, büyükbabadan ayrılışın hatırlatıcısı.

Öykü, şiirsel bir çeşni vermektedir.

Burak, Sevim, “Sainte Pulcherie”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.60, (Öykü)

Kelimelerin ardı sıra dizildiği bu öyküde düğün ve vaftiz töreni anıştırılmaktadır.

Burak, Sevim, “Bir Evlilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.61, (Öykü)

Kelimelerin ardı sıra dizildiği bu öyküde evlilik sorgulanmıştır.

Edgü, Ferit, “İçerdeki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.62, (Öykü)

Her ne kadar tek kişinin monologları gibi verilse de özünde diyaloglardan oluşan bir metin “İçerdeki”. İçerde bulunan kişinin cevaplarından diğer kişinin konuşmalarını okur rahatlıkla tahmin edebilmektedir.

İçerdeki kişinin dışarı çıkması başkaları tarafından yasaklanmıştır.

Edgü, Ferit, “Yaşam Öyküsü I”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.62, (Öykü)

Diyaloglarla geliştirilen bu öyküde yağmurda iyice ıslanmış birine kapısını açan ve ona sıcak çorba verip yaşam öyküsünü öğrenmek isteyen biri anlatılmaktadır.

Edgü, Ferit, “Yaşam Öyküsü II”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.62, (Öykü)

Yirmi yılla sınırlı yaşamına yirmi kısa öykü sığdıran öykü kişinin ölümünden sonra öykü kitabı “A4” adıyla yayımlanır. Öykülerinde dünyanın yuvarlak değil de küp şeklinde olması gerektiği gibi aykırı şeyler anlatan öykü kahramanının kitap isminin de aykırı ve anlamsız, boş kâğıt parçasını anıştıran bir sözcükle adlandırılması doğaldır.

Edgü, Ferit, “Gece Bekçisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.63, (Öykü)

Ben anlatıcılı bu öyküde bir gece bekçisinin yanında kalmasını istediği; ancak bekleyeni olduğu için bu teklifi kibarca reddeden biri anlatılmaktadır.

Edgü, Ferit, “Rastlantı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.63-64, (Öykü)

Deniz kenarında oturup şarap içen bir kadınla bir erkek anlatılmaktadır. Aralarında iletişimsizlik olan bu iki kişiyi birleştiren yegâne unsur birinin “üşüyorum” sözüne karşılık diğerinin duymamasına rağmen rastlantısal olarak “ben de” demesi.

Edgü, Ferit, “Zaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.64, (Öykü)

Vakit yokluğundan ya da darlığından ötürü zamanında söylenmeyen bazı şeylerin birtakım değişiklikler yapabileceği anlatılmaktadır.

Edgü, Ferit, “Keşke”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.64, (Öykü)

Kazandığı ancak kendine yeten, boyuna göre birini bulamadığı için evlenemeyen biri ile ona aramadığı sürece istediği şeyi bulamayacağını söyleyen arkadaşı arasındaki diyaloglar aktarılmıştır.

Edgü, Ferit, “Kısa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.65, (Öykü)

Komşu olan genç bir kızla genç erkeğin tanışma anı yansıtılmaktadır.

Edgü, Ferit, “Yılan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.65, (Öykü)

Birinci tekil kişi anlatımlı bu öyküde babası koca bir yılan tarafından sokulup öldürülen kişinin, kabilenin başına geçmesi anlatılır. Babanın yerine geçen oğulun kurduğu cümlelerde üzüntü, keder bildiren sözcüklerin kullanılmaması anlamlıdır.

Edgü, Ferit, “Yanıt”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.65, (Öykü)

Orman, dağ, deniz, düzlük, çöl hiçbir yerde mutlu olamayan kişi çölde tanrıdan kendisini kurtarmasını ister. Sessiz, kimsesiz çölden “Sen de beni.” yanıtını alır. Bu şaşırtıcı finalle tanrının da yalnız ve mutsuz olduğu anlatılmak istenmektedir.

Özlü, Tezer, “Rotterdam’da”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.66, (Öykü)

Rotterdam’da konuşacak, bağlantı kurabilecek kimseyi bulamayan, bir zamanlar görmek için büyük bir istek duyan birinin bu isteğini kaybetmesi anlatılmaktadır.

“Rotterdam’da” Tezer Özlü’nün yaşamında izler taşıyan bir öyküdür.

Tosuner, Necati, “Verim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.67, (Öykü)

Evinin penceresinden yağmurlu, sessiz bir ortamı izleyen biri anlatılmaktadır.

Tosuner, Necati, “Tutkun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.67, (Öykü)

Bir tren yolculuğu esnasında görülüp geçilen yerlerle ilgili izlenimler aktarılmaktadır.

Tosuner, Necati, “Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.68, (Öykü)

Yağmurun sel olup aktığı ve bazı insanların bu selden zarar gördüğü bir gece tasvir edilmiştir.

Tosuner, Necati, “Mocuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.68, (Öykü)

Havanın bulutlu olduğu bir günde camdan içeriye baktığı sanılan biri ve yağmurun yağabileceği anlatılmıştır.

Aktunç, Hulki, “Habeş Zerah ve Askerleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.69, (Öykü)

Öykü Habeş Zerah'ın yürüyüşü ve bu yürüyüş sırasında zihninden geçen birtakım düşünceler üzerine kurulmuştur. Habeş Zerah, Yahuda kralı Asa'yla savaşmış ve yenilmiştir. Dört yerde "asa" sözcüğünün kullanılması bu olayı anıştırır.

Gürsel, Nedim, "On Sekiz Yaşın Öyküsü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.70, (Öykü)

Nihat Behram'ın "Manastır Kuşçusu" şiirinden üç dizeyle başlar öykü. Bu bölümden sonra bir sınav odası tasviri yapılır. Daha sonraki bölümlerde ise kentle sevgili arasında benzerlikler kurulur. Sevgili esmerdir, kente hakim olan renk ise karadır.

Saçoğlu, Mehmet Zaman, "Temizlik", Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.71, (Öykü)

Yılların törpülemesiyle temizlik esnasında bozulan bir elektrikli süpürge'nin çöpe doğru sürüklenen öyküsü anlatılır.

Saçoğlu, Mehmet Zaman, "Yenilenme", Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.71-72, (Öykü)

Elinde elektrikli süpürgeyle çekilmiş fotoğrafına bakan öykü kahramanı, fotoğraf dışında evdeki diğer tüm eşyaların yıpranarak yenileştiklerini; ancak kendisinin fotoğrafta aynen kaldığını anlatır. Bu öyküyü "Temizlik" öyküsüne bağlayan unsur "elektrikli süpürge"dir.

Saçoğlu, Mehmet Zaman, "Köpek", Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.72, (Öykü)

Bu öyküyü "Yenilenme" ve "Temizlik" öykülerine bağlayan unsur her üç öyküde bahsedilen elektrikli süpürge'dir.

Öyküde evin olağan sessizliğini bozmak ve kendisine arkadaşlık yapmak için kahramanın bir köpek alması, bu köpeğe alışma evresi anlatılmaktadır.

Eradam, Yusuf, "Kaza Bela", Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.73-74, (Öykü)

Mekân olarak Ankara'nın seçildiği bu öykünün kahramanı, çocuklarını okutmak için köyde neyi var neyi yok satan, şehre yerleşen; ancak geçinemediği için seyyar satıcılık yapan ve başına türlü kazalar, belalar gelen birini anlatmaktadır.

Günersel, Tarık, "Bedenlere İnanır mısınız?", Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.75-76, (Öykü)

Tarık Günersel'in bu öyküsü kişisel algılama üzerine kuruludur. "Bedenlere inanır mısınız?" ekseninde zihninden geçen bazı sorulara kızan, bu soruları yanıtlamaya çalışan anlatıcı, okuru belirsiz bir durumla karşı karşıya bırakmaktadır.

Cengizkan, Ali, "Öğle Suyu", Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.77-78, (Öykü)

Dört bölümden oluşan bu öyküde insanoğlunun doğaya yabancılaşması, kentleşmeyle birlikte doğayı tahrip etmesi belirtilmektedir. Bu farklılık dülgerin ormana bakışında, Aşık Veysel’le kentli insanın toprağa bakışında ortaya çıkar.

Yaşar, Hürriyet, “İki Kişilik...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.79, (Öykü)

Düğünlerde hemen hemen her oyunu güzel oynayabilen ancak eşinin ölümünden sonra hiç oyun oynamayan yaşlı bir kadın anlatılmaktadır.

Yalçın, Murat, “Kısaltılmış Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.80, (Öykü)

“Kısaltılmış Öyküler” başlığı altında “DDT”, “km.”, “M.Ö.” olmak üzere üç öykü verilmiştir. Birinci öyküde içi nefret dolu, oldukça kızgın bir bireyin soğuk kanlı davranma girişimi ve bunu yapamaması belirtilir. İkinci öyküde ayrılığın ve yalnızlığın sürekli olarak artması ifade edilmiştir. Üçüncüsünde ise arzuları, kuşku ve donatıldığı bir yığın şeyle kuşatılmış insanoğlu anlatılmaktadır.

Gürdal, Ayşegül, “Kedi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.81, (Öykü)

Acı bir telefon sesiyle bozulan haftasonu rüyası ve gözlemlenen bir kediyle varlık olarak mukayese ediliş anlatılmaktadır.

Gürdal, Ayşegül, “Duvar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.81, (Öykü)

Geçmiş ve gelecek arasında sıkışıp kalan insan anlatılmıştır.

Karakoç, Taner, (Başlıksız), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.82, (Öykü)

Üç bölümden oluşan bu öyküde tutkuyla bağlı olunan kimi alışkanlıkların ölümüne sebep olduğu üç insan anlatılmıştır. İlki tabancasıyla, ikincisi balkondan düşerek, üçüncüsü dalgakırandan atlayarak ölür.

Özdek, Almıla, “Telefon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.83, (Öykü)

Odasının sıkıntılı havasından bunalıp pencereyi açmayı planladığı anda erkek arkadaşıyla tatsızlık yaşadığını ve bu tatsızlık üzerine yaptıkları telefon görüşmesini hatırlayan bir kadın anlatılmıştır.

Dino, Abidin, “(Adsız)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.5-8, (Öykü)

Öykünün başında Ferit Edgü, Abidin Dino’nun bu öyküyü sararmış beş defter yaprağına numaralandırmadan mürekkeple yazdığını belirtir.

Ferit Edgü, Abidin Dino’nun bu eserinde şiveden bir üslup yaratma denemesine giriştiği tespitinde bulunur.

Özlü, Demir, “Ilık Bir Oda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.9-13, (Öykü)

Öykü anlatıcı-yazar tarafından anlatılmaktadır. Anlatıcı yazar Batı Almanya’da katıldığı bir toplantıda iki kız kardeşle tanışır ve onlarla bazı şairlerin ve yazarların da gelip oturduğu bir yerde oturur. İki kardeşten küçüğüyle duygusal bir bağ kuran yazar, toplantıdan sonra da bu kardeşlerle sık sık buluşur.

Anlatıcı yazar 1961 yılında ilk kez Paris’e gittiğinde Hemingway’in yeni intihar ettiğini anımsar ve gençlik dönemindeki karanlık, bunalımlı dönemleri ile bu intihar olayı arasında yakınlık kurar.

Küçük kız kardeşle Boğaz’da konyak içtiği sırada gelecek yılları hayal ederek rahatça yazıp okuyabilmesi için ılık bir odaya gereksinimi olacağını düşünür.

Demirtaş, Metin, “Soytarı Şairle Garip Çoban ya da Masalın Öteki Yüzü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.76-79, (Öykü)

Metin Demirtaş’ın bu anlatısında bilinen bir masalın öteki yüzü okurun ilgisine sunulmaktadır.

Halktan kopuk, oldukça ağır, anlaşılmaz bir dille şiirler yazan soytarı şair, yazdığı şiirlerden birinde yanlış vurgudan ötürü övgü yapayım derken söver. Bunun üzerine hapse atılır. Hapiste halkın diliyle konuşan, kırları, bayırları, koyunlarını imge dünyasında oluşturan bir de Garip Çoban vardır. Halkı küçümseyen soytarı şair sözünün gücüne güvenerek duvarlara şiir okumaktansa yanındaki davara yani Garip Çoban’a okumanın daha verimli olacağını düşünür. Soytarı şairin okuduğu gazelleri anlamayan ancak ak sakalının keçilerinden birini çağrıştırması üzerine gözleri dolan Garip Çoban, kendisini küçümseyen soytarı şaire güzel bir ders verir.

Bu anlatı, şiirsel bir biçimle de verilmiştir.

Tufan, Hülya, “Jose’nin Sevinci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.108-110, (Öykü)

Saint-Andre des Arts sokağında gazete satan, diğer insanların gözünde serseri ayyaşın biri olan ve ismi Jose ya da Nestor olan kahramanın diktatör Franco’nun gazetede ki ölüm haberi karşısında duyduğu sevinç anlatılmaktadır.

Günersel, Tarık, “Eser”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.111, (Öykü)

Yedi cümleden oluşan bu kısa öyküde yazarın, eserlerini yazma konusunda sahip olduğu arzu ve bu arzusun aldırıldığı tedbirler anlatılmaktadır.

Günersel, Tarık, “Bir Evlenmeme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.111, (Öykü)

Olumsuzluk ekinin ve bazı olumsuzluk bildiren kelimelerin yinelendiği bu kısa kısa öykü, aşk ve evlilik ikilemi arasında bocalayan bir kadınla erkeğin öyküsüdür.

Andaç, Feridun, “Çekerim Ayrılık Seni Bir Zaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.112-118, (Öykü)

Feridun Andaç'ın birkaç farklı anlatım tekniğini kullandığı bu öykü değişik eserlere ve kişilere göndermeleriyle de dikkat çekmektedir. Melankolik bir aşkın ve ayrılığın dile getirildiği bu öyküde Feridüddin Attar'ın “İlahiname”sinden alıntı yapıldığı gibi Namık Kemal'in yazdığı bir şarkının iki dizesi de alıntılanmıştır.

Çiçek, Tacim, “Oyun; Eşinizle Konuşun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.119-125, (Öykü)

Öykü kahramanı yazar ile eşi arasında ciddi tartışmalar olur. Tartışmaların doruğunda yazar, yazdığı “Oyun; Eşinizle Konuşun” adlı oyunu için eşine kendisini dinlemesini ve bu okuyacağı oyunun son oyunu olacağını söyler. Yazarın dört perdeden oluşan oyunu şöyledir:

Birinci perdede çalışma masasında bir şeyler yazmaya çalışan ancak her seferinde yazdıklarını buruşturup çöpe atan bir yazar tasviri var.

İkinci perdede buruşturulup atılan kâğıtlar arasından bir kadın çıkar. Bu kadın yazarın bilinçaltında hapsediği ve yazmak istemediği eşinin ete kemiğe bürünmüş şeklidir. Yazar rüya gördüğünü sanır.

Üçüncü perde yazarla, yazarın bilincinde yazara kendini yazdırmak isteyen eşi arasındaki diyaloglardan oluşmaktadır. Bu perdede yazarı sözleriyle iyice köşeye sıkıştıran ve yazarın kâğıtlar arasından çıktığını ifade ettiği eşi, yazar tarafından zarf açacağı ile delik deşik edilir.

Dördüncü perdede imgeleminde olduğuna inandığı ve kendisini zorla yazdırmaya çalışan kadın yerine oyunu üzerine konuştuğu gerçek eşini öldürmenin şokuyla karşı karşıya kalır yazar.

Okur, öykünün yazılış serüvenine tanıklık eder bu öyküde.

Çelik, Behçet, “Bütün Sahil Sen Olmuş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.126-129, (Öykü)

Ayrılık ve yalnızlık teması üzerine kurulu bu öyküde kasabanın hemen hemen her yerine nüfuz etmiş bir sevgili arayışı var.

Tekay, Mebuse, “Yüzleşme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.130-137, (Öykü)

Seksen altı yaşında hasta bir anne ile ona refakat eden kızının geçmiş yaşantılarını değerlendirişleri anlatılmaktadır. Annenin anlatımıyla babayla sevgi temelli yapılan evlilik, babanın siyasi yaşantısı, kızın komünist fikirleri yüzünden babayla uyuşamaması, gelin kaynana arasındaki gerilimler, kızın algılayışının tersine annenin babaya hizmet etme arzusu gibi pek çok husus aktarılmaktadır.

Çetin, İnan, “Bir Ayrılık Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.138-142, (Öykü)

Gece vakti tozlu sergenlerin arasından fotoğraf albümünü çıkarıp pencerenin pervazına oturan öykü kahramanının zihninden geçen belirsiz bir sevgili, bu sevgiliyle yapılan ya da yapıldığı düşünülen konuşmalar aktarılmaktadır.

Demir, Mehmet, “Dirim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.143-144, (Öykü)

Ölüsünün aynası olduğunu söyleyen, yer altındaki mazgaldan çıkan ve kırk gün kırk gece boyunca yaşamını anlattığından ölümsüz olduğu söylenen biri anlatılmaktadır.

Yadigar, Saliha, “Cahide’yi Anlamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.145-148, (Öykü)

Sanatı, aşkları, hırsları için her şeyi göze alabilecek olan sinema sanatçısı Cahide’yle ilgili yapılan söyleşi ve bu söyleşide insanların gönüllerindeki sanatçıları yarı insan yarı tanrı görme yönelimleri anlatılmaktadır.

Söyleşide bulunanlardan birinin “Cahide’yi Anlamak” isimli bir öykü yazdığını söylemesi kurmaca öyküye bir üst kurmaca niteliği kazandırmaktadır.

Durmaz, Berna, “Kırmızı Top ve Kirpi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.149-151, (Öykü)

Kirpi, kırmızı topu görüp aşık olduğu günden beri aşkı sırtında bir yük gibi taşımış. Kirpi ne bu aşktan kurtulabilmiş ne de istediği yere götürebilmiş bu aşkı. Öykü kahramanı kadın da hayatında önemli bir yer edinmiş kişiden bir türlü kurtulamamıştır. Kadın kahraman, belirsiz kişinin sesini bir eskicinin sesinde, gözlerini sütçünün gözünde görür. Bir türlü ondan kurtulamaz.

Selimoğlu, Zeyyat, “Ambulans”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.5-10, (Öykü)

Ümraniye’de bir dispansere atanan pratisyen doktorun ilk günlerdeki izlenimleri aktarılmaktadır. Çok az hastanın geldiği dispanserdeki çalışanlar ilginç özellikleriyle dikkat çekmektedirler. Hemşire sakattır, Afgan doktor kılık kıyafeti düzgün olmayan ve diyazem kullanan bir göçmendir, dahiliyeci doktor oldukça yaşlıdır. Böyle bir ortamda yaşamlarına az da olsa heyecan katmak isteyen bu insanlar yemeklerini adeta bir hasta taşır gibi gelen ambulansla getirirler.

Akbal, Oktay, “Büyükbabam ve Ben”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.11-16, (Öykü)

Çocukluk dönemini anlatan öykü kahramanının hayatında büyükbabasının önemli bir yeri vardır. Kırk yıla yakın valilik yapan büyükbabanın evi öykü kahramanı için kitap dolusu odası, bisikletli tahta atlı tavanıyla tam bir hazine gibidir. Öykü kahramanı büyükbabanın verdiği kitapları okur, daha sonra büyükbabasına anlatır. Kitapların dünyasına kendini kaptıran öykü kahramanının babası yaşamını yitirdikten sonra büyükbaba ile birkaç yıl araları bozulsada daha sonra tekrar eski sıcak ilişki yakalanır ve büyükbaba öykü kahramanının tüm yaşantısının kahramanı olur.

Baykurt, Fakir, “Türkücü Necla Hanım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.17-21, (Öykü)

Öykü anlatıcısı yazar, yıllar önce Sivas’tan Almanya’ya göçmüş türkücü Necla, eşi Haydar ve ağabeyi Kazım’la birlikte bir Alevi Kültür Merkezi’nde yapılacak olan program için Avusturya’nın Dornbirn kentine gider. Arabayla yolculuktan önce arabadaki telefonda ötürü bu üç kişiyi özenti sonucu aşırı yenilemiş gören anlatıcı-yazarın bu kanaati yolculuk esnasında değişir. Bu değişimin ve Necla Hanım’ın yol boyunca gösterdiği inceliğin etkisiyle anlatıcı-yazar daha önce “Türkücü Necla” olarak düşündüğü bu öykünün ismini “Türkücü Necla Hanım” olarak değiştirdiğini ifade eder.

Güler, Mehmet, “Ateşlerden Geçmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.73-78, (Öykü)

Kanlar ve ateşler içinde hastaneye getirilen ve ameliyat olduktan sonra birkaç gün hastanede kalan öykü kahramanı ateşini alıp nabzını ölçen Fatoş Hemşire’ye yakınlık duyar. Fatoş Hemşire, öykü kahramanının zihninde kendisini acılarla, ağrılarla, ateşlerle dolu gece karanlığından kurtaran biri haline gelir. Öykü kahramanı iyileştikçe Fatoş Hemşire’den ayrılacağı için huzursuz olmaya başlar, Fatoş Hemşire’nin elindeki yüzüğü farkettiğinde ise tümünden umudunu kaybeder. Doktorların kendisini taburcu ettiği gün Fatoş Hemşire’nin elini sıkarak hastaneden ayrılır.

Karas, Nursen, “Tokat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.79-80, (Öykü)

Nursen Karas öyküsünde cinsiyet ayrımını, toplumda gelenek haline gelen ilk defa adet kanaması olan kızların tokatlanması hadisesiyle eleştirmektedir. Öykü kahramanı Birgül, erkek çocuklarının sünnetlerinin düğün havasında yapıldığı bir toplumda adet gördüğü için yediği tokadı asla unutamaz.

Emre, Gültekin, “Yakası Açılmadık Zarf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.81-83, (Öykü)

Berlin’deyken Türkiye’den kendisine gelen bir mektup zarfının üstüne yapıştırılan on dört pulun üstündeki resimlerin çağrışımları öykü kahramanı tarafından aktarılmaktadır.

Bu on dört pulun yedisi Halikarnas Balıkçısı’nın Bodrum bakışını yansıtmaktadır. Bu yedi pul öykü kahramanına Halikarnas Balıkçı’sının babasını öldürmesi, İstiklal Mahkemesinde yargılanması, Bodrum’da geçirdiği uzun yıllar gibi yaşamından kesitler hatırlatır. Cahit Sıtkı’nın olduğu pul bu şairin “Otuz Beş Yaş” şiirini, Orhan Veli’nin olduğu pul bu şairin bir çukurda son bulan yaşamını ve “Anlatamıyorum” şiirini anımsatır. Bunların yanında Aşık Veysel, Hacı Arif Bey gibi sanatçılar da hatırlanmaktadır.

Günsür, Mehmet, “İçeriye Bakan Kim?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.84-93, (Öykü)

Her akşam olduğu gibi yine eve dönüp koltuğunda öylece oturarak kitap okuyan öykü kahramanının okuduğu kitap, yan dairedeki sesler, müzik, konuşmalar iç içe girer. Yan dairedeki konuşmalar o derece yoğunlaşır ki öykü kahramanının ne okuduğu mektup ne de “Beyazların Çocukları İçin Küçük Zenci Masalları” isimli kitap onu bu konuşmalardan çekip alamaz.

Öykü kahramanının tatildayken kendisine gönderdiği “Evdeki Şeylere Mektup” adlı mektubu ve Blaise Cendrars’ın “Beyazların Çocukları İçin Küçük Zenci Masalları” eserinden bir bölüm öyküye montajlamıştır.

Doğan, Ahmet Erkan, “Kukla”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.124, (Öykü)

Hep mutsuz olduğu belirtilen Sem, kuklasını parmaklarına takıp oynadıktan bir süre sonra sıkılır ve kuklayı fırlatır. Sem’le kukla arasında geçen diyaloglarda kuklanın canının Sem’im parmaklarıyla ipler arasında olduğu vurgusu yapılmaktadır.

Yaşar, Hürriyet, “Kıyıda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.125-127, (Öykü)

Tatil amaçlı gittikleri deniz kenarında çocuklarıyla birlikte pansiyonda kalan karı koca arasındaki gerilim, uyumsuzluk ve iletişim kopukluğu sezdirilerek verilmektedir.

Öykü adamın kapıyı sertçe kapatmasıyla başlar. Kahvaltı için aşağıya inildiğinde kadınla erkek arasında on adım fark vardır. Adam kadının seçtiği masaya değil daha ötedeki masaya geçer. Adam kadının yemek konusunda çocuklara baskı yapmasından rahatsızdır. Öyküde aktarılan bu durumlar kadınla adam arasındaki gerilimi ve uyumsuzluğu ortaya koymaktadır.

Karabulut, Özcan, “San Giovanni’ye Mektuplar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.128-136, (Öykü)

Yedi bölümden oluşan bu öykü, her bölüm başında Aziz San Giovanni’nin ismi kullanılarak kendisine hitaben yazılmıştır. Yazarın “bölgenin kurtarıcısı” dediği San Giovanni’yi simgesel anlamda kullandığı anlaşılmaktadır.

Yazar-anlatıcı mektup görünümdeki bu yedi bölümde ILO Eğitim Merkezi’nde yapılan bir program için gidilen Torino’daki izlenimlerini aktarmaktadır.

Öyküde mutlak yoksullukla insanlık suçlarının küreselleştiği dünyaya; yıllarca hapis yatan, sürgüne gönderilen, öldürülen sanatçıları ve şairleri, gözetiminde kaybolan insanları, otuz yedi kişinin bir otelde yakılması, Güneydoğu’da her gün öldürülen insanları ile zihinlerde yer edinen Türkiye’ye ciddi eleştiriler yöneltmiştir.

Duman, Faruk, “Aşk... Masmavi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.137-138, (Öykü)

Birkaç eski dostu görmek, kitaplardan, insanlardan, denizden konuşmak için İstanbul'a gelen öykü anlatıcısının bir bankın üstünde maviler içinde gördüğü bir kızla konuşma konusunda yaşadığı ikircikli durum anlatılmaktadır.

Ökmen, Belgin Özcan, “Sabun Kokulu Çocuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.139-143, (Öykü)

Almanya'da teyzesinin yanında kalan öykü anlatıcısı kendisine acı veren çocukluk anılarını aktarmaktadır. Babasının ölümünden sonra babanın son arzusu olduğundan, annesiyle amcasının evliliği öykü anlatıcısı üzerinde ciddi bir yıkım oluşturur. Mahalledeki çocuklar tarafından dışlanırlar ve hep “öteki” olarak yaşamak zorunda kalırlar.

Tankut, Şule, “Dedeme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.144-147, (Öykü)

Annesi çalıştığı için dedesi ve anneannesi tarafından büyütülen bir kızın dedesine beslediği sevgi ve dedesini kaybedişinin ardından duyduğu üzüntü anlatılmaktadır. Öyküye dedenin yazdığı birkaç şiir parçası montajlanmıştır.

Baykurt, Fakir, “Evelyn”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.5-9, (Öykü)

Evelyn iki yaşındayken anne ve babası evlenmiş, ancak anlaşılmayınca ayrılmışlardır. Mahkeme Evelyn'i anneye vermiş, babanın da haftada bir gün almasına izin vermiştir. Evelyn'in babasıyla geçirdiği günler eğlenceli geçerken, anneye birlikte geçen günler sıkıcı geçmektedir.

Edgü, Ferit, “Bir Konuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.10-12, (Öykü)

Anlatıcı-kahramanın bir bahar günü, akşamüstü kapısı orta yaşlı, başı örtülü bir kadın tarafından çalınır. Kapıdaki kadın, kaptanın evde olup olmadığını sorar, kaptanın evde olmadığını öğrenince kendisinin kaptanı sorduğunu kaptana söylemesini isteyerek gider. Anlatıcının Hayalet Hanım olarak adlandırdığı bu kadın tekrar kaptanı sormak için gelir. Anlatıcı kaptanın yukarıda uyuduğunu söyleyince, kadın kaptanı rahatsız etmemesini söyleyerek evden ayrılır.

Akbal, Oktay, “Herkes Gibi Bir İnsan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.25-27, (Öykü)

Günlerin tekdüzeliğinden sıkılan ve hiçbir zaman sokakları dolduran insan kalabalığından bir parça olamayacağını düşünen öykü kahramanının komşusu olan bir kızla sinema salonundaki cinsel yaklaşması anlatılmaktadır. Öykü kahramanı sinema salonunda kendisini tamamıyla kollarına bırakan komşu kızından bağlanma, özgürlüğünü kaybetme korkusu yüzünden tiksinti duyarak dışarı çıkar.

Ziyalan, Nihat, “Küsük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.58-62, (Öykü)

Avustralya’da yaşayan bir Türk ailenin günlük yaşamından bir kesit sunulmuştur. Öykü anlatıcısı evin küçük çocuğudur. Bahçede yapılan hırsızlık olayına oldukça sinirlenen anne, küçük çocuğa bir demir çubuk verir ve duvarın üstünden uçan kuş bile olsa vurmasını söyler. Güneşin altında uzun süre bekleyen ve sıcaktan bunalan anlatıcı, abilerinin eve gelmesiyle içeri girer. Kültürel değerlerine ve diline sahip çıkmaya çalışan baba ile genellikle İngilizce konuşan çocukları hatta adının başına Avustralyalı adı konduran büyük oğlunun tutumları zıtlık oluşturmaktadır.

Coşkun, Ayfer, “Sevgi mi Desem?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.63-67, (Öykü)

Uzun zaman İstanbul’da kaldığı için Paris’teki arkadaşını göremeyen anlatıcı kahraman, Paris’e döndüğünde arkadaşını görür ve arkadaşısıyla kahvede otururlar. Öykü kahramanı ile karısından ayrılan ve başka bir kadınla birlikte olan arkadaşı bu ayrılık üzerine konuşup dertleşirler.

Bucak, Nevra, “Acı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.68-74, (Öykü)

Birce, Demir isminde evli bir adamla aşk yaşamaktadır. Demir, iki kadının sevişmeleri fantezisi için sevgilisi Birce’yi ve karısı Gizem’i ikna eder. Başlarda utangaç tavır takınan bu iki kadın gün geçtikçe birbirlerine bağlanır ve Demir’in bedenine ihtiyaç duymadıklarını anlarlar. Buna rağmen Birce, grup cinselliğinin ve evli bir kadının kocasını birlikte paylaşmanın verdiği acıdan bir türlü kurtulamaz. Bu acının ağırlığıyla sonbaharla birlikte köye kurt köpeğiyle birlikte gelip yerleşir Birce. Kendisine acı veren aşkları unutmaya çalışan Birce, köydeki doktorun kendisine yakınlaşmaya çalışmasından ürkererek yaşadığı acıları doktorla paylaşıp köyden ayrılmaya karar verir.

Günersel, Tarık, “Bütün Eserlerim İçin Önsöz (1972)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.75, (Öykü)

Yaklaşık altmış bir sözcükten oluşan bu kısa kısa öyküde aynı olaya toplumdaki insanların verdikleri farklı tepkiler ortaya konmuştur.

Günersel, Tarık, “Kavga (1974)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.75, (Öykü)

Kırk beş sözcükten oluşan bu kısa kısa öyküde üç farklı durumla karşı karşıya kalmaktayız: Otobüste kavga eden iki kişi, alışkanlığından ötürü eşarp takan birine yapılan toplum baskısı, başını kocasının omuzuna koyup uyuyan kadın.

Günersel, Tarık, “Aile Mezarcımız (1986)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.76, (Öykü)

Yaklaşık yetmiş sekiz sözcükten oluşan bu kısa kısa öyküde yaşamla ölümün, sevinçle hüznün iç içeliği biraz da ironik bir üslupla sezdirilmektedir.

Günersel, Tarık, “Korkuluk (1972)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.76, (Öykü)

Bu kısa kısa öyküde bir damla canı olan ve birazdan fırtınanın kopacağını sezen ancak bu durum karşısında bir şey yapamayan korkuluk gibi insanın da ölüm karşısındaki çaresizliği sezdirilmektedir.

Yücel, Şükran, “Aşk da Ölü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.77-81, (Öykü)

Öykü anlatıcısı, lise çağındayken resimlerini ilk kez bir sergide görüp etkilendiği bir ressamla mektup yazar. Ressamın bu mektuba cevap vermesi yıllarca sürecektir bir mektuplaşmaya vesile olur. Anlatıcının mektupların içeriğiyle ilgili verdiği bilgilerden ressamın kendi kurduğu bireysel dünyasını savunan biri, anlatıcının ise küçük kentte tıkanmış, bunalımları olan, arayış içinde bir kişi olduğu anlaşılmaktadır. Mektuplarda ressamla anlatıcının özgürlük, varoluş, birey gibi konular üzerine tartıştığı da anlatıcı tarafından aktarılmaktadır.

Ressamın telgraf çekmesi üzerine birbirlerini görmeden yıllarca mektuplaşan bu iki kişi ilk defa buluşur. İlk buluşmanın ardından ressamın davetiyle “benim kentim” dediği İstanbul’a gider anlatıcı. Anlatıcı İstanbul’da gezerken ressamla aşk, İstanbul, bireyin kendini tanıması üzerine konuşur. Ressamı ölen ilk aşkı olarak gören anlatıcı, içinde büyük bir boşluk ve yanıt bekleyen sorularla İstanbul’dan döner.

Yaşar, Hürriyet, “Dünya Hali”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.118, (Öykü)

Tuttukları partiler, taraftarı oldukları takımlar farklı olmasına rağmen kırk yıllık komşu iki yaşlının sessiz, sözsüz anlaşmaları sezdirilmektedir.

Okyay, Leyla Ruhan, “Yakıştırırver Bişey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.119-120, (Öykü)

Lüks spor arabasıyla Adil Usta’nın evine gelen ve kocaman, oymalı, antika kapıyı üç milyona satın alan Murat Bey’e Adil Usta’nın kızı Hayriye’nin beslediği platonik aşk anlatılmıştır.

Çetin, İnan, “Ölüm ve Öncesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.121-125, (Öykü)

İşsiz güçsüz öykü kahramanı ablası Övgü ve hasta babasıyla birlikte yaşar. Abla kardeş, babalarının rahatsızlandığı bir gün ilaçları bulamazlar. Paraları da olmadığı için çaresizce bekleyen öykü anlatıcısı ile ablası eczaneden veresiye ilaç almayı düşünürler. Çekine çekine eczaneye giden öykü kahramanı ilaçları alır. Baba ilaçları kullandıktan sonra o an için iyileşir. Ne var ki daha sonra yine ilaçları bulamayan iki genç büyük bir üzüntü duysalar da ilaçların baba tarafından yatağın altına saklandığını öğrenince büyük bir mutluluk duyarlar.

İplikçi, Müge, “Aşure”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.126-128, (Öykü)

Müge İplikçi bu öyküsünde on yıllık kocasının kendisine ve on yaşındaki çocuğuna vurması üzerine babasının evine giden ve orada belli bir süre kaldıktan sonra tekrar kendi evine dönmek zorunda kalan Kuzey isimli bir kadını anlatmıştır.

Ateş, Murat, “Öfke”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.129-132, (Öykü)

Mahallenin en çok korktuğu Dergo, dokuz yaşından beri tanıdığı ve kendisine öyküler anlatan Vedat ile kulübesinde yaşayan yaşlı bir dede dışında hiç kimseyle oturup konuşmaz. Dergo, kahvede Vedat’la tavla oynadığı sırada boyacı çocukların Volkan ve tefeci babasının dedeyi dövdüklerini işitince öfkesinden belindeki bıçağı kaptığı gibi yerde yatan dedenin yanına gider. Dergo’nun geldiğini gören Volkan ve babası kapılarını kilitleyip üst kata çıkarlar. Öfke seli içinde kalan Dergo, vurması gerekenlere ulaşamayınca kafasını tüp arabasının kasasına vurarak kendisine zarar vermeye başlar. Arkadaşı Vedat, onu iki kolundan tutup uzaklaştırmaya çalışınca öfkeden gözü hiçbir şeyi görmeyen Dergo, kendisini tutan kişiye bıçağını saplar.

Görgün, Ege, “Sisli Gezegen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.133-142, (Öykü)

Bilimkurgu niteliği taşıyan bu öyküde Xzenom ülkesinin yedi sömürgersinden biri olan terör gezegeni Sisgen’de dört askerin şüpheli ölümlerini araştırmak için görevlendirilen Binbaşı Zoltex’in olayları çözmek üzereyken kimliği belirsiz biri tarafından öldürülmesi anlatılmaktadır.

Aksüt, Funda, “Savaşı Kim İstiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.143-148, (Öykü)

Kıbrıs harekâtının sivil vatandaş üzerinde bıraktığı etki, savaşın yıkıcı etkileri ve savaşan insanların psikolojilerinde yaptığı tahribat bir asker çocuğunun bakış açısıyla anlatılmıştır.

Tüm insanların mutlu, huzurlu, paylaşımcı bir yaşam sürdüğü mahalle askerlerin savaş tatbikatı yaptığını ve ilerleyen günlerde savaş çıkabileceğini öğrenince eski neşesini kaybeder. Babası Mersin’e gönderilen öykü anlatıcısının evine matem havası yayılır. Uzun süre asker olan babadan haber alamayan aile fertleri büyük bir karamsarlıkla içlerine kapanırlar. Savaşın bitmesinden sonra mahallede her şey eskisi gibi olmaya başlar; ancak eskisi gibi olamayan biri vardır. Savaş boyunca yaşadığı sıkıntılar babayı az konuşan, az yemek yiyen, neredeyse hiç gülmeyen, uykusundan sıçrayarak uyanan biri yapar.

Güner, Ayşen, “Sıcak Uykularda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.149-152, (Öykü)

İstanbul’daki evinde bir akşamüstü pencereden dışarıyı izleyen emekli öğretmen Kamil Bey’in karşısına on sekiz yıl önce kaybettiği oğlu Murat’ın kızı olduğunu söyleyen Aslı isminde bir kız çıkar. Evli olmayan oğlunun bir kızının olduğunu şaşkınlığıyla kızı içeri davet eden Kamil Bey, kızıdan yaşananların tamamını öğrenir. O gece torunu olduğu bu kızı babasının odasında yatırır. Kendisi de uzun yıllar yalnız başına yaşadığı bu evde başka birinin de soluk aldığını verdiği sevinçle sıcak bir uykuya dalar.

Özlü, Demir, “Lena Persson’la Konuşamamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.27-31, (Öykü)

Anı tadında anlatılan öyküde anlatıcı, postane gişesinde görevli, uzun boylu, kısa düz saçlı Lena Persson’a cana yakınlığı ve işini dostça bir tavır içinde yapmasından ötürü ilgi duyar. Çok genç yaşlarda olmadığını ifade eden anlatıcı bu yüzden Lena’nın da kendisine ilgi duyup duymadığını öğrenmek için girişimlerde bulunmaz. Lena’yla birkaç defa bir iki cümleyi geçmeyen konuşmalara rağmen anlatıcının Lena’yı güncesine yazma nedeni Lena’da olduğuna inandığı gündelik hayatı aşan, varoluşsal iyiliktir. Postanenin restorasyona alınıp yeniden açılmasının ardından iki yıla yakın Lena Persson’u göremeyen anlatıcı iki yılın ardından onu postanede görür. Lena’ya sadece “Hoş geldin” diyebilen anlatıcı bu kadına verebileceği bir şeyinin olmadığını düşünerek onunla çıkma ya da bir yerlerde oturma teklifinde bulunmaz ve postaneden çıkar.

Aktunç, Hulki, “Hayali Fener”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.32-39, (Öykü)

Hulki Aktunç, bir çocuğun başından geçen türlü olayları anlatıcı çocuğun ağzından yer yer yerel söyleyişlere de yer vererek farklı bir anlatımla ortaya koymuştur. Annesiyle birlikte halı yıkarken çocuğun halı üzerindeki resmi gerçek sanması ve cumbadan bunlara bakarken bacağına kırması, uzun süre yatakta ayakları alçılı vaziyette yatması, kız arkadaşıyla çalılıkların arasında saklanması gibi olaylar anlatıcı çocuğun ağzından aktarılmaktadır.

Gürsel, Nedim, “Venedik’te Yağmurlu Bir Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.40-48, (Öykü)

Avrupa’yı çok kez gezen, Venedik’e ise ilk kez gelen ve burada kiraladığı stüdyoda kalan Kamil Uzman, Accademia’yı ziyaret ederken Venedik resmi ile ilgili gördüğü tabloları anlatmaktadır. Kamil Uzman’ın baktığı kimi tablolar ona İtalyan sevgilisiyle yaşadıklarını, annesini, İstanbul’u anırtmaktadır.

Mungan, Murathan, “Eldivenler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.56-68, (Öykü)

Öykü kahramanı kadın anlatıcı otuz üç yaşına gelmesine rağmen hala bekardır. Aşk evliliğinden umudu kesen, mantık evliliğine de sıcak bakmayan bu kadın, hayal kırıklığına yer bırakmayacak kadar sade, rahat, güvenli bir ilişki istemektedir. Arkadaşı Leyla’nın da yardımıyla kadın kahraman kısa zamanda Bülent isminde bir erkekle yemekte tanışır ve tam bir buçuk ay sonra bir yazsonu evlenir.

Kırk üç yaşındaki Bülent’le mutlu bir evlilik sürdüren kadın kahraman zamanla pekçok huyunu öğreneceği kocası Bülent’e aşık olmaya başladığını fark eder. Evliliklerinde olumlu gelişmeler yaşanırken iki yaşındayken Bülent’i ve babasını terk edip Almanya’da tıp fakültesini bitirip doktor olan ve oradaki evliliğinden iki çocuğu olan annesi Türkiye’ye gelip yerleşir. Bülent annesine çok fazla gidip gelmez. Bir gün annesinin ölüm haberini duyar ve eşiyle birlikte eşyalarını toplamak için evine gider. Annesinin evinde çekmecelerde naylonlar içinde özenle yerleştirilmiş ve yıllardır açılmadığı anlaşılan eldivenleri görünce

hıçkırır hıçkırır ağlayan Bülent, hiçbir eşyaya dokunmadan çıkar gelir. Öykü kahramanı kadın bu olaya tanık olduktan ve ikinci çocuklarının da doğmasıyla kocası Bülent'e gerçekten aşık olduğunu anlar.

Hakan, Fikret, (Başlıksız), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.105-108, (Öykü)

Varlık, varlığın başlangıcı, tarih gibi kavramların ussal yöntemle sorgulanmaya çalışıldığı bir öyküdür/düzyazı şiiirdir.

Kavukçu, Cemil, “Avludaki Tren”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.109-112, (Öykü)

Çektikleri maddi sıkıntı nedeniyle elde avuçta kalan bilezikleri bozup bir inek alan ve aldıkları inek saralı çıktığı için ineği satan bir aile anlatılmaktadır. Annenin “Singer” marka makineyle dikiş dikerek katkıda bulunmaya çalıştığı ailenin gelecekle ilgili umutlarının simgesi durumundadır babanın canı gibi baktığı ve “Karakız” ismini verdiği inek.

Eradam, Yusuf, “Eyvah”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.113-114, (Öykü)

Niğde'nin Bor kazasında ayakkabıcılık yapan ve herkesçe sevilen ayakkabı ustasının yaşamından kesitler oğlu tarafından aktarılmaktadır. Kızının üniversite okuması için Ankara'ya taşınan ve yaşamı işyeri, ev, kahve arasında geçen usta, asker arkadaşlarıyla birlikte deniz sefası yapmak için kayığa binmek istediğinde ayağı kayar ve o günden sonra deniz korkusu yüzünden deniz üstünde giden hiçbir araca binmez. Onun bu korkusunu yenmesi için oğlu onu çevredekilerin de yardımıyla yolcu motoruna bindirir. Motor hareket ettikten sonra yıllardan beri bu zevkten mahrum kalmanın pişmanlığıyla babanın ağzından tek bir kelime çıkar: “Eyvah!”

Tıgılı, Erhan, “Kuduz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.125-128, (Öykü)

Öyküde insanın polisten, ajanlardan, arkadaşlarından kaçabileceği; ancak kendisinden hiçbir zaman kaçamayacağı vurgusu yapılmaktadır.

Öykü kahramanı adam, kimden kaçtığını bilmeden şehir şehir, otel otel kaçar. Siyasi nedenlerden ötürü arandığını söylese de bu nedenler öyküde açıklanmaz. Toplumu kurtarmak istediğini ifade eden kahraman, yer yer toplumsal eleştiri de yaparak toplumu taklitçilikle suçlar.

Doğan, Ahmet Erkan, “Öyle Bir Lezzet ki Bu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.129-130, (Öykü)

Altı yedi yaşlarındaki erkek çocuğuyla birlikte yürüyen, yürüyüş esnasında yirmi yaşlarındaki bir kızı düşünen ve bu düşüncesinden ötürü kendini suçlayan öykü kahramanı ile oğlu arasındaki inatlaşma anlatılmaktadır.

Karınca, Eray, “Gülsüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.131-135, (Öykü)

Öykü anlatıcısı genç, yengesine cinsel yakınlık duyan, yengesi banyodayken gizli gizli onu izleyip elle tatmin olmaya çalışan biridir. Yengesi Gülsüm’ün yazgısı kötü çizilmiş olduğundan Gülsüm gerdek gecesi kız çıkmadı diye bedenine kaynar su döken kocası tarafından baba evine gönderilir. Gülsüm’ün kızlara düşkünlüğüyle adı çıkan ve küçük kızıyla ensest ilişki yaşayan babası Hamit, Gülsüm’ü başkasıyla evlendirir. Gülsüm ilk kocasına duyduğu aşkın etkisiyle yeni kocasıyla anlaşılamaz. Kocasının üzerine Gülsüm’ü kadın tüccarlarına satar. Kısa süre sonra Gülsüm veremden ölür. Olgunlaşınca yengesinin başına gelenleri öğrenen öykü anlatıcısı soluğu Gülsüm Yengesi’nin mezarında alır.

Yadigar, Saliha, “Bir Aile Sofrası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.136-137, (Öykü)

Bir ailenin yemek sofrasında izledikleri filmle ve filmin kahramanlarıyla ilgili konuşmaları aktarılmaktadır. Öyküde filmdeki diyaloglarla aile fertleri arasındaki diyaloglar birbirine karışmaktadır.

Doğan, Fikret, “Kırmızı Eşarp”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.138-149, (Öykü)

Öykü kahramanı Fikret, sosyoloji bölümünde okuyan, annesi babası Türkiye’ye kesin dönüş yaptığı için başına buyruk yaşayan, yirmi beş yaşlarındaki Rita adındaki kızla aşk yaşayan ve onunla birlikte kalan biridir. Rita, Kırmızı Eşarp adlı kedisine düşkün bir hemşiredir. Fikret, Rita’nın aniden ortadan kayboluşunun şokuyla pek çok yerde onu arar; ancak bulamaz. Rita’nın dairesine yerleşen Fikret, kendisine ev arkadaşı arar ve Tevfik isminde zengin bir aileye mensup, ancak dini konularda ciddi sorgulamalar içinde olan birini alır. Uyuşturucu kullanma alışkanlığı olan Fikret, geçinebilmek için iş ararken bir randevu evine kasiyer olarak girer. Randevu evi sahibi karanlık işler çeviren ve polisin uzun zamandır peşinde olduğu biridir. Fikret, Rita’nın izini bulmak için patronun evraklarını karıştırırken pek çok karanlık işle ilgili belgeye ulaşır ve bunların bir örneğini alır. Randevu evindeki Julia’ya deli gibi aşık olan Fikret, polisler tarafından tehdit edilince onlarla işbirliği yaparak randevu evine baskın düzenletir. Baskında patron ölür. Polisten anlaştığı parayı alan Fikret, kaçacağı gün evde Tevfik’in ardında uzun bir mektup bırakarak intihar ettiğini görür. Fikret bundan etkilenir, ancak arabasına atlayarak Julia’nın onu beklediği yere gitmek için yola koyulur. Julia’nın gelmeyişi üzerine orada biraz kalır, tüm parasını bitirdikten sonra bir sex-barda çalışır. Orada da tutunamayınca şehre geri döner.

Barlas, Tarkan, “Kırmızı Güneşli Akşamlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.150-152, (Öykü)

Güneşli bir hafta sonu yazlık evlerine giden öykü kahramanı balkonda eski arkadaşlarından birini görür ve onunla balığa çıkmaya karar verir. Bu karar anlatıcıya daha önce kırmızı güneşli akşamlarda babası ve abisiyle birlikte gittikleri avları hatırlatır. Teknede yer olmadığı için babasını çağırmanın anlatıcının babasının geçmiş

günlerin özlemiyle neşesiz olduğunu fark eder. Baba çocuklarının kendi başlarına balığa çıkmalarından yaşlandığı ve yolun sonuna yaklaştığı sonucunu çıkarır.

Demirgüneş, Mehmet, “D703-A (Saçlarım Cebimde), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.153-154, (Öykü)

Öykü anlatıcısının sevdiği kızın hastanede yatmasından duyduğu üzüntü ve zihninden geçen kimi düşünceler oldukça kararsız, hüzünlü bir gece tasviriyle verilmektedir.

Akbal, Oktay, “Birdenbire Başka Biri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.5-6, (Öykü)

Kendini anlatacağı bir yere çağrılı olan öykü kahramanının sevdiği ve sevildiğinden de oldukça hoşnut olduğu birinin değişken ruh hali anlatılmaktadır.

Fuat, Memet, “Ben Onu Çok Sevmiştim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.7-11, (Öykü)

Ufak tefek tıkız, kapkara kaşlı, yumuk gözlü, çirkin bir kadın olan Emine’nin yaptığı sevgisiz evlilikler, yaşadığı yasak ilişkiler ve kocası Hasan’ın biseksüel yönelimleri anlatılmaktadır.

Baykurt, Fakir, “Profesör Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.54-58, (Öykü)

Ailesini de yanına alarak Alanköy’den Duisburg’a büyük bir umutla giden ve unutkanlığı yüzünden arkadaşları tarafından “Profesör” diye çağrılan çelik fabrikası işçisi Hamit Duman’ın ve eşi Gülten’in yaşadığı hayal kırıklığı anlatılmaktadır.

Yaşacan, Durcan, “Ayakta Yarım Ayak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.59-64, (Öykü)

Özellikleri saymakla bitmeyecek kadar ısıtma aygıtlarının olduğu bir dönemde kışın ortasında güneş görmeyen bir evde ısıtıcısız şekilde yaşayan ve bu durumdan şikayet eden öykü kahramanının doğuştan bir ayağı kısa olduğu için bastonla yürümek zorunda olan ve haytından şikayet etmeyen bir adamla karşılaşması anlatılır.

Öyküde erkek egemenliğine, ülkenin yönetimine, yoksullarla dolu ülkedeki varsıllara eleştiride bulunulur.

Günersel, Tarık, “Kravatların Hücumu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.65, (Öykü)

Aralarında anlaşmazlık olan bir kadınla bir erkek anlatılmıştır.

Aktunç, Semra, “Ruj”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.95-98, (Öykü)

Kaba saba adamların, özensiz kadınların rağbet etmeyeceğini düşündüğü lüks bir kafeye kahve içmek için giden kadın, masasına yakın oturan iki kızın erkek

tavlamak için yaptıkları konuşmalara kulak misafiri olur. Bu arada elinde olmadan erkeklerle tanışacak kızı süzen kadın kahraman, kızın dudaklarının soluk olduğunu düşünür ve kızı ruj uzatmayı düşündüğü anda erkekler masaya gelir. Diğer kızla erkek arkadaşı hemen kafeden ayrılır.

Masada yalnız kalan kızla erkek arasındaki küfürlü konuşmalar kadını şaşırtır. Erkeğin kızın dudaklarının rujsuz olduğunu söylemesi üzerine kızın erkeğe “Ruj öpmeyi mi seversin sen?” demesi kadını sinirlendirir. Lavaboda kendisinden ruj isteyen kızı bundan ötürü rujunu vermez ve çıktığında rujunu aynanın önünde bırakır.

Tekay, Mebuse, “Viran (Gönüller) Şehir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.99-104, (Öykü)

Gezi Evi’nin ilanını beğenip Safranbolu’yu merak eden dört kız arkadaşın Akgül Nine’yle birlikte Safranbolu’da yaptıkları gezinti anlatılmıştır.

Gezinti esnasında Akgül Nine’nin anlatımıyla o yörenin kahvelerinde kız isteme adeti, hamamlarda kızların oğlanların yakınları tarafından gözlenmesi, efsaneleşen aşkları, kadınlar için ayrı erkekler için ayrı kapı tokmakları, ölüleri yıkamak için yakılacak ateşe atılacak odunların evlerde muhafaza edilmesi gibi pek çok gelenek göreneği aktarılmaktadır.

Öyküye bir aşk hikâyesi ve bazı maniler montajlanmıştır.

İskender, Küçük, “Atımı Getirin Uzaklara Gitmek İstiyorum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.105-108, (Öykü)

Günlük tarzında yazılan bu öyküde yedi günde yapılanlar aktarılmıştır. “30 Eylül” başlıklı ilk bölümde yapımcılar tarafından senaryosu beğenilmeyen ve bu durumdan rahatsız olan bir yazar anlatılmaktadır.

“4 Ekim” le başlayan ve “9 Ekim” e kadar kesintisiz devam eden günlerde arkadaşı Ferhat’ı öldüren, bu ölünün bedenini temizlemek için eczaneden epilasyon aleti alan ve günden güne cesedi parçalayarak yaşayan sadist birine döner yazar.

Sancak, Jale, “Karanlıkta Sesler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.109-110, (Öykü)

Yakup Reis kızı Sırma’yı ve eşi Ruhsar’ı kaybettikten sonra barakasinda yalnız yaşamaya başlar. Lodosun delirip tekneği devirdiği ve cesetlerin kıyıya vurduğu günden beri denize açılmayan Yakup Reis barakasındaki yatağında sonsuz uykusunun gelmesini beklemeye başlar. Karanlık, rüzgarlı, denizin kıyıları çılgınca dövdüğü, köpek havlamalarıyla kadın bağrıışmalarının iç içe geçtiği atmosfer tasviri ile Yakup Reis’in umutsuz bekleyişi etkili bir biçimde verilmiştir.

Demirci, Nuri, “Yo(k)sun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.111-113, (Öykü)

Yaz başlangıcı sıcak bir günde öykü anlatıcısının evden başlayıp hiçbir yerden haberin gelmediği ve hiçbir yere haberin gitmediği kasabanın postanesinin

önünden, tren garından, ölümler çarşısı dediği ıssız çarşısından geçen ve denize yakın bir bahçede son bulan yürüyüşü anlatılır.

İnanılmaz derecede hareketsiz olan bu kasabada anlatıcının arkadaşı hayatına renk katmak için rumuzlu yazışma adreslerine mektup gönderir. Anlatıcının arkadaşının tek uğraşı postaneden gelecek mektupları beklemek ve onlara cevap yazmaktır.

Okyay, Leyla Ruhan, “Semerkant”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.114-116, (Öykü)

Bir telefon görüşmesiyle başlayan ve otobüsle Semerkant’a yapılan yolculukla devam eden bir öykü. Telefon görüşmesinde annenin sürdüğü semerkant parfümüne ulaşmanın mutluluğu yaşanırken, otobüste yolculuk yapan da Semerkant’a varmanın mutluluğu içindedir.

Çetin, İnan, “Uzun Bir Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.117-119, (Öykü)

Dostluklarının sonsuza dek uzaktan da olsa süreceğini umut eden öykü kahramanının aradan geçen on beş yılla birlikte dostlarına duyduğu özlem ve Dilara ismindeki kıza duyduğu aşk anlatılmıştır.

İplikçi, Müge, “Değişiyoruz Sanırım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.120-125, (Öykü)

Öykü “Eski Okul Günleri”, “Aynanın Sırları” ve “Sadece Yaşamımız Pahasına” alt başlıklı üç bölüme ayrılmıştır.

Birinci bölümde anlatıcının geçmişinde önemli bir yere sahip Altınboynuz pastanesinde okul arkadaşı Cüneyt’le okul günlerinin konuşulduğu belirtilmektedir.

İkinci bölümde yirmi beş yıl gibi uzun bir süre devam eden dostluk hatırlanmaktadır.

Üçüncü bölümde ise anlatıcının Altınboynuz pastanesiyle özdeşleşen şehirde yaşadığı aşklar anımsanmaktadır.

Beşergil, Nurdan, “Satırbaşı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.126-129, (Öykü)

Öykü anlatıcısı denize duyduğu özleminden dolayı denizle ilgili yaşayamadığı şeyleri, para karşılığı tuttuğu insanlara yaptırmakta ve bu kişilerin anlattıklarıyla deniz tutkusunu tatmin etmeye çalışmaktadır. Ne var ki öykü kahramanı denizi yaşantısının içinde istemekte ve denizsiz yapamayacağını bilmektedir.

Kaygusuz, Sema, “Zilşan’ın Ayakları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.130-134, (Öykü)

Temizliğe giden Zilşan, abisinin askere gitmesinden sonra halasını da kaybedince iyice aklını kaçarır. Zilşan Murat isminde bir erkek tarafından kullanılır ve erkek ondan sıkılınca onu bırakır. Ayakkabıcı, Zilşan’a kötü davranır. Plazadaki

görevlinin manyetik sopası diğer insanları bir kez ellerken Zilşan'ın her tarafına sürülür.

Öyküde, aklını yitiren bir kızın neredeyse el ele verilmişçesine toplum tarafından dışlanması sezdirilerek verilmiştir.

Gündüz, Seçkin, “Tören”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.135-142, (Öykü)

Gündelikçi anne ile okula giden küçük kız arasında yaşanan iletişimsizlik günlük yaşamdan bir kesitle ortaya konmuştur.

Dabakbaşı, Mustafa, “Seni Bir Daha Asla Bilmeyeceğim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.143-147, (Öykü)

Yatakta Ali'nin anlamsız sorularından bıkan Esra, deniz kıyısında dış dünya ile ilgili sorular soran adama yakınlık duyar. Ne var ki adam soruların yönünü Esra'ya çevirince Esra rahatsız olur ve oradan ayrılıp evde bıraktığı Ali'nin yanına gider. Anlamsız sorularla ilişkilerinin zarar gördüğünü anlayan Ali ve Esra birbirlerini bilme değil sevmek konusunda aynı fikre ulaşırlar.

Demirgüneş, Mehmet, “Hüzün Kokar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.148-150, (Öykü)

Anlatıcı, ölen dedesinin gençliğinde Elif Bacı diye çağrılan bir kızı kaçırmayı, anneannenin ölümünden sonra İzmir'e taşınmaları, İzmir'de Madam Konsola adındaki kadının aileye yardımları gibi pek çok anıyı hüznü bir edayla aktarmaktadır.

Cebecioğlu, Derya, “Bir Sonun ve Bir Başlangıcın Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.151-154, (Öykü)

Sevdiği insanı kaybeden kadının acısını unutmak, hayata yeniden tutunabilmek için bulunduğu şehirden ayrılması ve arkadaşıyla vedalaşması tiyatro sahnesi gibi aktarılmaktadır.

Öykü tiyatro metinlerinde olduğu gibi diyaloglarla oluşturulmuş ve kahramanların hareketleri, jest ve mimikleri, duyguları parantez içinde verilmiştir.

Önemli, İdil, “Konuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.155-157, (Öykü)

Eşinin ölümünden sonra yalnız yaşayan ve kaldığı bina yıkılacağından kızının yanına taşınma hazırlığı yapan Nıvarot Hanım'ın adeta gözü gibi baktığı, anılarla yüklü değerli eşyalarının tamamını eski bir dostları olan Faik Bey'e satmak zorunda kalışı anlatılmaktadır.

Özlü, Demir, “Kule”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.13, (Öykü)

Kaldığı kentin taş döşeli sokaklarında dolaşmaktan usanan ve hayatında iyi bir değişiklik isteyen anlatıcının kentin her mahallesinden görülen ve 15.yüzyılda

yapıldığı tahmin edilen kulenin tepesindeki odalardan birine çekilme arzusu anlatılmaktadır.

Özlü, Demir, “Fransız Tarzı Bir Lokali Ziyaret”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.14-15, (Öykü)

Stockholm’e birkaç günlüğüne gelen arkadaşı Enis’i gezdirmek için onu almaya giden anlatıcı, daha önce içki masasında kendisini gezdireceğini söylediği Jul’un aramasıyla kısa süreliğine bir kararsızlık yaşar. Enis’i evine götürüp kitaplığındaki kimi kitaplara bakmasını rica eden anlatıcı, Jul’u alarak Fransız tarzı bir kahveye götürür. Kahvede şef garson kıza takılan anlatıcı Jul’un olduğu yere ulaşmak için kızıdan müsaade ister. Öykü, anlatıcının Enis’e ulaşma isteği ile biter.

İnanç, Remzi, “Zihni’nin Kravat İğnesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.16-20, (Öykü)

Hukuk fakültesini iyi bir dereceyle bitirdikten sonra Anadolu’da on yıla yakın süre savcı ve yargıç olarak görev yapan Zihni Bey, sanat ve edebiyat tutkusu yüzünden Ankara’ya taşınır ve orada serbest avukatlık yapar. Zihni Bey, yaşanan pek çok yanlış şeyden çevresindeki sıradan insanları sorumlu tuttuğundan klasik anlamda avukatlık yapamaz. Bu yüzden de ekonomik durumu oldukça kötü olan Zihni Bey, sanata ve edebiyata düşkünlüğü yüzünden bir arkadaşıyla birlikte oturduğu lokantada hesabı bile ödeyemez duruma gelir. Yıllardır gidip geldiği lokantanın sahibinin kendisine kredi açmaması üzerine kendisi için çok değerli olan kravat iğnesini teklif eden Zihni Bey, garsonun iğneyi küçümsemesi yüzünden daha da yıkılır. Hesabı emanet aldığı paradan ödeyen anlatıcı ile birlikte lokantadan çıkar Zihni Bey.

Günersel, Tarık, “Üçümüz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.64, (Öykü)

Bu kısa kısa öyküde bir dişi bulur umuduyla sözler yazan birinin odadaki iki örümcekten birini ezip öldürmesi ve ağın örüp bekleyen diğer örümcekle ilgili gözlemi verilmektedir.

Günersel, Tarık, “İlişki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.64, (Öykü)

Kalp rahatsızlığı olan yaşlı baba ile kızı arasında geçen diyaloglardan oluşan bu kısa kısa öyküde yıllar önce boşanan baba ile anne arasındaki ilişki sorgulanmaktadır.

Ergülen, Haydar, “Kazara Mistik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.65-68, (Öykü)

Fransız şair arkadaşının kendisine gönderdiği “Kırmızı Papuçlar” adlı şiiri çevirmeye uğraşan anlatıcı-yazarın şiirden hareketle eşiyile arasındaki ilişki, “Kazara Mistik” adlı kitabın içeriği ve Cortazar’ın Adam Öykü dergisinin beşinci sayısında yayımlanan “Öykü ile Yakın Çevresi” adlı yazısıyla ilgili düşünceleri anlatılmaktadır.

Abacı, Tahir, “Son Kar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.69-71, (Öykü)

Liseyi bitirdikten sonra üniversiteye yerleşemeyen ve iş de bulamayan anlatıcı gencin Tülay ve Gülay isimindeki kızlara duyduğu platonik aşkı ve nisan ayında karın yağdığı kasabayla ilgili izlenimleri anlatılmaktadır.

Tekay, Mebuse, “Rakkase”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.82-84, (Öykü)

Öyküde, yaşamının yetmiş iki yılını on dört yaşındayken anneannesinin evinde gördüğü rakkasenin ona ilk dokunuşundaki hazzı aramakla, beklemekle geçiren Sait Amca ile eşi Aslan’ın ona ilk dokunuşunu ve bu ilk dokunuşla başlayan tutkulu birlikteliği özleyen Zeynep’in iç döküşleri anlatılmıştır.

Karagöz, Erkan, “Bir Yabanarısı Özgürlük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.85-93, (Öykü)

Öykü, anlatıcının aktaracağı öyküyü kimseden duymadığı, öyküyü Şevket’in emeğinin, düşlerinin bir parçası olduğu için yazdığını ifade etmesiyle başlar. Anlatıcının aktardığı öykü şöyledir: Yabanarısı gibi belli bir kozaya bağlı olamayıp özgürce dolaşmayı sevdiği için çiftçilikle uğraşmayan Şahralı oğlu Şevket, kızıyla postacılık yapan, dört çocuğu olan bir devlet memurudur. Valiliğe ait birtakım önemli evrakları şehre getiren Şevket, kirvem dediği bakkal İsrail’e uğrayıp birtakım ihtiyaçlarını alır ve iki köylüyü de yanına alarak kasabadaki evine dönmek için yola koyulur. Karın görüş mesafesini iyice düşürdüğü havada iki köylüyü bırakan Şevket, yolda birileri tarafından vurularak öldürülür.

Öyküyü aktardıktan sonra tekrar beliren anlatıcı Şevket’in öyküsünün böyle olmayabileceğini, farklı nedenlerden ötürü öldürülmüş olabileceğini ifade eder.

Öyküde Rusça kelimelere ve yerel söyleyişlere yer verilmiştir.

Ulay, Faruk, “Direkleri Yenilenen Sokak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.94-96, (Öykü)

Evinin balkonunda oturup çay içen öykü kahramanı sokaktaki insanları gözlemler. Gözlemler sırasında telefon direğine çıkan bir adam ilgisini çeker. Direktteki adam kendisine selam verir. Anlatıcı da bu selama karşılık verir. Acıktığını fark eden anlatıcı yakın bir büfeden yiyecek bir şeyler almak için evden çıkar. Yakın bir büfeden sandviç alan anlatıcı direktteki adama da bir tane ısmarlamak için direğe çıkar ve adama ayrıntı uzattığında adam düşer. Direktten inen anlatıcı eve gider ve uyur.

Karabulut, Özcan, “Koridorda Topuk Sesleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.97-101, (Öykü)

“Daktilonun başında...” ifadesiyle başlayan on bir paragraftan oluşan bu öyküde resmi bir kurumda çalışan ve her gün yedi buçuk saatini daracık odasında geçiren anlatıcının öykü yazmaya çalışırken zihnine üşüşen farklı konular ve

koridorlarda topuklu ayakkabısıyla cinsel tahrik unsuru olarak algılanan kadın çalışan arasında gidip gelen düşünceleri anlatılmaktadır.

Öyküde Sivas katliamı, Clinton ile Monica arasındaki taciz tartışması, ülkenin doğusundan gelen ölüm haberleri gibi olaylara da değinilmektedir.

Tunç, Ayfer, “Mikail’in Kalbi Durdu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.102-109, (Öykü)

Semiramis hayatına giren erkeklerin hiçbirini sevmez. Mikail ise Semiramis’e tutkulu bir şekilde aşiktir. Mikail, bu tutkulu aşk için varını yoğunu feda eder. Mikail’in en büyük isteği Semiramis tarafından sevilme; ne var ki Semiramis’in yanındaki son erkek olan öykü anlatıcısı bu aşka engel olur. Öykü anlatıcısı Mikail’in kalbi durduktan sonra pişmanlık duyup Semiramis’i terk eder.

Duman, Faruk, “Atlar Sabırsız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.110-115, (Öykü)

Kapalı bir anlatıma sahip olan bu öyküde kişinin ilk gençlik dönemine ait anılar ve bu anıların kişinin bugünüyle olan ilişkisi anlatılmaktadır.

Barbarosoğlu, Nalan, “Si Minör, Sol Majör”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.116-120, (Öykü)

Zincirleme trafik kazası sonucu ciddi bir travma geçiren, felç olan ve gözleri görmeyen öykü kahramanının tüm bu olumsuzluklara rağmen yaşama tutunma çabası anlatılmaktadır.

Öktem, Altay, “Özel Gerçek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.123-124, (Öykü)

Sormagir sokakta beraber kaldığı arkadaşlarının her birini farklı nedenlerle kaybeden öykü anlatıcısının yaşadığı maddi sıkıntıların da etkisiyle rüyada kendini sektreteri olan zengin biri olarak görmesi anlatılır. Öyküde mizaha dayalı bir üslup kullanılmıştır.

Selçuk, M. Kemal, “Ses”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.125-127, (Öykü)

Askerdeyken sabırlı bir biçimde güzel boya yaptığı için komutanı tarafından onbaşı diye çağrılan Hüseyin oldukça yaşlı olmasına rağmen üç oda bir tuvaletten oluşan adliyenin boya işini alır. Memuriyette beşinci yılına giren yargıç başta yaşlı olduğu için işi vermeyi düşünmese de Hüseyin Onbaşı’nın zamanında bitireceğini söylemesi üzerine işi ona verir. Hüseyin Onbaşı büyük bir zevkle başladığı işi bitirir ve yaşamını yitirir. Onun ölüm anına tanık olan bekçi, Hüseyin Onbaşı’nın bir sesle konuştuğuna tanık olduğunu anlatır.

Feyzioğlu, Yücel, “Telaş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.128-130, (Öykü)

Almanya’da on iki yıldır oturan Yaşar Kaya ile eşi Nilgün işlerinin yoğunluğundan ötürü iki çocuklarını patates közleme şenliğine götürmesi için

Güler'den yardım isterler. Güler, Yaşar Bey'in yanlış adres vermesi yüzünden şenliğe biraz geç katılır. Bu arada Achim, Yaşar Bey'e çocukların şenliğe gitmediklerini haber verir. Bu haber üzerine büyük bir telaş yaşayan Yaşar Bey, kapılarının önüne haç çizenlerin çocuklarını kaçırdığını düşünür ve Achim'e tüm Almanların faşist olduğunu söyleyerek kızar. Arabasıyla patates tarlasına doğru giden Yaşar Bey, şenlikteki herkesin büyük bir suskunluk içinde olduğunu görür. Şenlik alanına gelen otobüsten Güler ile iki çocuğunun çıktığını gören Yaşar Bey büyük bir mutluluk duyar. Achim'den de Almanları yanlış anladığı için özür diler.

İzbudak Akıncı, Ferda, “Bir Yıldız Tarlasıydı Şehir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.131-137, (Öykü)

Yirmi yılı aşkın yaşadığı şehirdeki iç mekanlardan sıkılan ve her gün farklı bir semti dolaşan öykü toplayıcısı anlatıcı, kız yurdu durağında minibüse binen bir genç kızın öyküsünü yazmak için onu takip eder. Gece boyunca farklı barlara girip çıkan ve her seferinde birini bekliyormuş gibi kapıya odaklanan genç kızla konuşan anlatıcı, genç kıza beklediği kişinin gelmeyeceğini söyleyerek oradan ayrılır. Dönüşte de aynı minibüse binen anlatıcı ile genç kız arasında geçen diyaloglardan sonra, genç kız anlatıcının sevgilisini de kendisine benzettiğini söyleyerek azarlar.

Öykü başta olduğu gibi anlatıcı ile bir genç kızın aynı minibüs içinde şehre doğru gidişleriyle son bulur.

Doğan, Şakir, “Yüreğimin Üstünde Bir Kelebek, Ölüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.138-142, (Öykü)

Kendinden üç yaş büyük, dul bir avukatla evlenen öykü anlatıcısının evi, arabası, yazlığı ve bankada azımsanmayacak miktarda parasıyla eksiksiz görünen yaşamını bir otobüs yolculuğunda sorgulaması anlatılmaktadır.

Yadigar, Saliha, “İssız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.143-146, (Öykü)

“İssız”, arabayla yolculuğa çıkan ve yolları ayrı ayrı noktalarda ayrılan Ali, Hüsnü, Neriman ve anlatıcının öyküsüdür.

Özkılıç, Hasan, “Adını Arayan Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.147-149, (Öykü)

Bir dostunu otobüs terminalinde yolculamadan önce bir mahzende oturan iki arkadaş ile onlara eşlik eden ve adının ne olacağını anlatıcıdan öğrenmeye çalışan öykü arasındaki konuşmalar aktarılmaktadır.

Bu öykü gerçekte düşselin iç içe geçtiği bir öyküdür.

Tankut, Şule, “Gitmeli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.150-151, (Öykü)

Amaçsız bir hayatta kendisini yaşayan ölü gibi tanımlayan öykü kahramanının İstanbul'dan ayrılıp uzaklaşma arzusu şiirsel bir üslupla anlatılmıştır.

Güner, Atilla, “Yüzler Treni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.152-154, (Öykü)

Kendini insan yüzlerini okumaya adanmış söyleyen öykü kahramanının hastanede, reklamlarda, haber programlarında, filmlerde gördüğü yüzlerle ilgili yorumları aktarılmaktadır.

Okyay, Leyla Ruhan, “Semerkant”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.155-157, (Öykü)

Adam Öykü’nün on yedinci sayısında eksik basıldığı için bu sayıda öykü eksiksiz şekilde tekrar yayımlanmıştır.

Baykurt, Fakir, “Boncuk Ayşe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.27-31, (Öykü)

Havran Pazarı’nda taze fasulye satan satıcıların “Boncuk Ayşe! Boncuk Ayşe!” diye bağışmaları üzerine anlatıcı kahraman satıcılara “Akçaköylü Boncuk Ayşe’yi tanır mısınız?” diye sorar. Satıcıların bu soruya olumsuz yanıt vermeleri üzerine anlatıcı Boncuk Ayşe’nin öyküsünü anlatmaya başlar.

Ayşe, yeşil ve mavi karışımı gözlerinden ötürü “Boncuk Ayşe” diye çağrılan beş kardeşi ve anasıyla birlikte yaşayan yetim bir kızdır. Dayısı Osman’ın kendilerini ziyarete geldiği ve tarlada yardım ettiği bir gün anası Boncuk Ayşe’ye akşam yemeğinde taze fasulye pişirmesini söyler. Yemeği nasıl pişireceğini bilmeyen ve annesine sormaktan çekinen Boncuk Ayşe, oldukça lezzetli bir yemek pişirir. O akşam dayısından ve annesinden övgü alan Boncuk Ayşe büyük bir mutluluk duyar. Dayılarının şen şakrak davranışları ve oyunlarıyla altı yetimin ve bir dulun yıllarca sevinçten yoksun evleri o akşam şenlenir.

Anlatıcı hikâyesini anlattıktan sonra Aşağı Mahalle’den İbrahim Çakır’la evlendirilen Boncuk Ayşe’nin evine gider. Orada iki gün kalır. Bu iki gün boyunca güzel bir kahvaltı ve lezzetli bir taze fasulye yemeği yer. Öykünün sonlarında anlatıcının Boncuk Ayşe’nin kardeşlerinden biri olduğu ve yazdığı bu öyküyü “Akçaköy Öyküleri” kitabına koyduğu belirtilir.

K., Tarık Dursun, “Haziran’da Herhangi İki Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.32-40, (Öykü)

27 Haziran Cumartesi ve 28 Haziran Pazar tarihli iki bölümden oluşan bu öyküde bunalımlarını biriyle paylaşma ihtiyacı hissettiği bir dönemde ayrı şehirde yaşayan, kendisinden oldukça büyük bir erkekle önce telefon görüşmeleri şeklinde başlayan daha sonra erkeğin birkaç günlüğüne yaşadığı şehre gelmesiyle yüz yüze görüşme fırsatı bulan bir kadın anlatılmıştır.

Erkeğin kadınla aynı şehirde geçirdiği iki gün oldukça iyi geçmiş, ne var ki ansızın gelen on üç yaşındaki kız kardeş ile erkek kahraman arasındaki olumsuz iletişim erkeğin şehri terk edip gitmesiyle sonuçlanmıştır.

Yalçın, İrfan, “Ölmüş Bir Devrimciye Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.41-43, (Öykü)

Dört duvar arasında kalan devrimci bir erkeği altı yıl her hafta ziyaret eden bir kadının bu erkeğe olan bağlılığına rağmen zamanla yaşamına başka bir erkeğin girmesi anlatılmaktadır.

Yaşacan, Durcan, “Anne Derdim Anneme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.44-48, (Öykü)

Duyarlı oluşundan ötürü psikolojik rahatsızlığı olan ve bu rahatsızlığı güzel şeyler düşünerek yenmeye çalışan bir kızın annesiyle arasında geçen konuşmalar aktarılmaktadır.

Güler, Mehmet, “Av”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.82-87, (Öykü)

Her gittiği yayınevinde aldatılıp dolandırılan yoksul bir yazarın evindeki fareyle ve zihnindeki öykülerle savaşımı anlatılmaktadır.

Öykü anlatıcısı yazar, masasında yazı yazarken sözcüklerle mücadele ettiği sırada dolabın içinden gelen tıkırtı onun dikkatini dağıtır. Her seferinde öfkesi büyüyerek fare için kapalı hazırlayan ve kapana findıktan, cevizden pastırmaya kadar pekçok yiyecek bırakmasına karşın fareyi yakalayamayan yazar, hava almak için dışarı çıkar. Bu arada seslerin kesildiğini duyan fare günlerdir kendisini tedirgin eden yazardan intikam almak için masada karalanmış kâğıtları kemirir ve bağırsaklarını boşaltarak kirletir. Yazar, eve döndüğünde masasındaki kâğıtların kenarlarının yendiğini görür. Fare için yine tuzak hazırlar ve üstüne pastırma koyar. Masasında sözcükleri avlayarak yazmaya başlayan yazar, kapanın sesini duyar. Dolabı açtığında farenin kuyruğunu kıstırdığını ve kapanı götürmeye çalıştığını görür. Bu vaziyet nedeniyle yazardaki intikam duygusunun yerini pişmanlık almaya başlar.

Özel, Sevgi, “Bir Bulut Ayağıma Dolaştı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.88-93, (Öykü)

Meltem işe gitmek için bindiği 63 numaralı belediye otobüsünde yarım saatle kırk beş dakika arasında değişen yolculuğun tekdüzeliğini kırmak için otobüse binen kıyafetleri ya da davranışlarıyla ilginç görünen kişilerle ilgili öyküler uydurmaya, onlarla içinden söyleşmeye başlar. Meltem’in yaşamı otobüse binen kıvrık saçlı, güzel giyimli bir beyin belirmesiyle değişir. Otobüste kıvrık diye adlandırdığı bu adamla ilgili öyküler kurmaya başlar. Kıvrık’ın ansızın ortadan kaybolması üzerine Meltem, onu düşlerinde daha çok yaşamaya ve onunla farklı söyleyişler geliştirmeye başlar. Kocasını ile tekdüze, iletişimden ve sevgiden yoksun bir evlilik sürdüren Meltem, rüyalarında bile Kıvrık’ı sayıklamaya başlar. Bu sayıklamalar yüzünden kocasıyla tartışan Meltem’in üstüne sıcak çorba dökülür. Karnı ve bacakları yanan Meltem iki haftaya yakın hastanede kalır.

Çeviker, Turgut, “İp”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.94-99, (Öykü)

27 Mayıs darbesi sonucu Menderes, Polatkan ve Zorlu’nun idam edilişlerinin toplumdaki farklı kesimler üzerinde bıraktığı etki, dört çocuğun bir meyvelikte bir küçeni idam sehpasında sallandırmaları ve ipin ucunda can vermeyen küçenin dört

çocuk tarafından muşmula sopalarıyla vurularak öldürülmesi hadisesiyle ortaya konmuştur.

Margulies, Roni, “Çocukluk Bu Ya!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.100-117, (Öykü)

Dört bölümden oluşan bu metinde yazarın çocukluk ve ilkgençlik dönemlerine ait anıları anlatılmaktadır.

“Bostancı” başlıklı bölümde büyükbaba ile babaannenin tanışmaları, savaş yılları, Türkiye’ye yerleşme serüveni anlatılmıştır.

“Yeşilköy” başlıklı bölümde yazar, altı yılın sonunda Yeşilköy’de geçirilen yazlar ve dedesiyle ilgili anneannenin anlattıklarından anımsadıkları anıları aktarmaktadır.

“Topağacı” başlıklı bölümde yazar, annesiyle babasının ayrılmasını, İngiltere’den dönüşünü, babasıyla ilgili düşüncelerini ve sonradan babasıyla arkadaşça geçen zamanlarını, büyükbabası ile babasının ölümünden duyduğu derin üzüntüyü, High School’daki öğrencilik yıllarını aktarır.

“Bebek/Arnavutköy” başlıklı bölümde ise yazar, Robert Koleji’ndeki öğrencilik yıllarında dostları Şavkar Altınel, Hulusi Özoklav’la yaşadıkları maceraları, edebiyat üzerine çalışmaları, şiire ve sanata meyilli yönleri üzerinde durmuştur.

Ergülen, Haydar, “Kıymalı Patates”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.118-119, (Öykü)

Kıymalı patates’in anlatıcıyı çocukluk döneminin mutlu yıllarına götürmesi ve bu yemeğin anneyi çağrıştırması anlatılmaktadır.

Ergülen, Haydar, “Aşk ve Golf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.119-120, (Öykü)

Aşık olduğu kadının peşinden Almanya’ya gidip sebep olduğu kaza yüzünden sınırışı edilen ve Almanya’ya girmesi yasaklanan adam, Ankara’da okul okuyan oğlunu ziyaret eder. Oğluyla birlikte eve dönecekleri sıra gördükleri bir yazıdan etkilenerek mini golf oynarlar. Hayatlarında ilk defa golf oynayan baba oğul bu sporu öğrenmeden dönerler. Askere giden oğul komutanın golf oynama teklifini geri çevirmez ve oynar. O akşam günlüğüne “Aşk ve golf. Babam ve ben. İkimizin de bilmediğimiz oyunları oynamaktan üstümüze yoktur.” yazar.

Sonuç bölümü oldukça etkili bir şekilde bitirilmiş, suskuları fazla olan bir kısa kısa öykü.

Tekay, Mebuse, “Hacı Yaralıların Meliha”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.121-123, (Öykü)

Anlatıcı, daha önce tanıdığı, rahat hareketleri ve kendisine gösterdiği özenle zihninde yer eden Hacı Yaralıların Meliha’yı gördüğü an pek çok işi olmasına karşın takip etmeye başlar. Anlatıcının “Meliha Ablâ” dediği kadın önce bir sahafa uğrar.

Sahaftan bir kitap aldıktan sonra Kapalı Çarşı'ya giren Meliha Abla, kuyumculardan birinde altın takıları dener. Takı almadan kuyumcudan çıkan Meliha Abla, çeyiz mağazalarından birinin önünde durur, ancak içeri girmeden devam eder. İleride dondurma alır ve rujunu bozmadan dondurmaya yer. Meliha Abla'yı takibi sahafların girişindeki çay bahçesinde biten anlatıcı, onunla ilgili yazdığı öyküden Meliha Abla'nın -öykülerini okumadığından- asla haberdar olamayacağını ifade eder.

Çağlar, Ali Özenç, “Ateş Küskünleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.134-145, (Öykü)

Ali Özenç Çağlar, harmanı yanan köylüden Madımak Otelinde diri diri yakılan insanlara, Sivas'tan Almanya'da evleri kundaklanarak yakılan insanlara kadar ateşin yaşamlarını cehenneme çevirdiği insanları çarpıcı bir şekilde anlatmıştır. Anlatıcı yazarın yakma hadiselerinin gerisindeki vahşeti betimleyici ve sarsıcı bir biçimle ortaya koyduğu öyküye bazı şiir parçaları da montajlanmıştır.

Yaşar, Hürriyet, “Kaldık mı Şimdi Bilgisayara?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.146-149, (Öykü)

Eşi Edibe'yi kaybettikten sonra yalnız kalan ve oğlu ile torunlarının ısrarı üzerine onların yanında kalan öykü anlatıcısı, bulunduğu apartman dairesinden sıkılır. Oğluna kendisini geri götürmesini söylese de torunları kendisine büyük bir sürprizleri olduğunu söyleyerek onu vazgeçirirler. Büyük torun canı sıkılmasın diye dedesine bir bilgisayar getirir. Dede bir hafta bilgisayarla oyalansa da bunu anlatacak kimse bulamadığı için tekrar gitme fikri zihninde belirmeye başlar.

Sağlam, Nuri, “Hepsi Hikâye”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.150-157, (Öykü)

Eşini kaybettiği için kızıyla yalnız yaşayan anlatıcı kadının yaşama, dostluğa, iş arkadaşlığına, anneliğe dair iç dünyasındaki huzursuzluklar anlatılmıştır.

Çetin, İnan, “İyi ve Kötü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.158-160, (Öykü)

Tüten isimindeki kız arkadaşıyla yoksul bir yaşam süren Can, evden atılma tehlikesiyle karşı karşıya kalır. Ev sahibinin iki gün süre tanıdığı Can, kahvede otururken babasının arkadaşlarından Hüseyin K. ile karşılaşır. Anlamsızlaşan yaşamlarına anlam yüklemek isteyen ve Tüten'le yaşadıkları aşkın birleştirdiği bu iki insan haftada bir görüşmeye başlarlar.

Özlü, Demir, “Arka Balkon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.27-31, (Öykü)

Bir kuzey ülkesinden İstanbul'daki evine yıllar sonra dönen anlatıcının evin arka balkonundan gördüğü manzara, ayrılmadan önce gördüğü iki kadınla diyalogu ve edebiyattaki moda kavramı ile ilgili düşünceleri aktarılmaktadır.

Batur, Enis, “Milos'un Babası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.32-35, (Öykü)

Milos Forman’la yapılan bir televizyon programının hazırlanması ve sunumun yapılması anlatılmaktadır. Programda Macar Milos Forman ortaokul çağındayken anne ve babasının zorla alınarak Nazi kampına götürüldüklerini, orada yaşamlarını yitirdiklerini, annesinin ölmeden önce bir kadına gerçek babasının adresini ve ismini bıraktığını, kısa süren bir tereddütten sonra babasına mektup yazdığını ancak cevap alamadığını, bunun üzerine adresin doğruluğunu test etmek ve mektubun ulaşip ulaşmadığını öğrenmek için aynı adrese bir karpostal gönderdiğini, karpostala yaşlı bir insanın titrek el yazısıyla yazıldığı anlaşılan ve mektubun alındığını belirten iki kelimelik bir cevap yazıldığını anlatır.

Batur, Enis, “Aynı Anda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.35, (Öykü)

On dört yıl süren evliliklerinin ardından eşi Erol Güngören’i bir otelde çıkan yangında kaybeden Leyla Dinç, yedi yıl sonra Ekrem Cantürk ile ikinci evliliğini yapar ve İsviçre’ye tatil yapmak için gider. Burada televizyon izlerken eski evlerin tanıtıldığı bir program için Basel sokaklarında gezinen kamerada ilk eşi Erol Güngören’i görür. Büyük bir şaşkınlıkla olduğu yerde kıpırdamadan kalır.

Batur, Enis, “Birden”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.35-36, (Öykü)

Yabancı bir şehre iş için giden Bay Lüpertz’in yere bıraktığı ve içinde desen defterlerinin olduğu çantasının birden genç biri tarafından çalınması, bu hırsızlık olayı için ifade vermeye giden Bay Lüpertz’in desen defterleri için duyduğu endişeye karşılık hırsızın desen defterlerini değersiz görüp göle fırlatması anlatılmaktadır.

Batur, Enis, “Sis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.36, (Öykü)

24 Kasım 1942 günü sisli bir havada bandırası belli olmayan, hiçbir mürettebatı bulunmayan bir tekne dahiliye heyetine teslim edilir. Kaptan köşkündeki rulolardaki yazılarının okunması için üniversiteden getirilen Leo Spitzer, daha önce hiç karşılaşmadığı el yazmalarının daha dün yazılmış gibi durduklarını ve bu yüzden de daha dikkatli incelemesi gerektiğini belirtir.

Batur, Enis, “Meloman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.37, (Öykü)

Piyanist Ayşegül Hanım’ın kapısının önündeki paspasta oturmaya alışan bakımsız bir sokak köpeğinin Ayşegül Hanım’ın ölümünden sonra ortadan kaybolması ve Ayşegül Hanım’ın komşusu fotoğrafçı Nezir Bey’in aynı köpeği ünlü kemancı Neyyire Akyol’un kapısının önündeki paspasta uzanır vaziyette görmesi anlatılmaktadır.

Nezir Bey’in ortalıkta köpeği bulamayınca kapıcıdan Ayşegül Hanım’ın iki yıl önce kanamadan ötürü öldüğünü öğrenmesi, kapıcının ise iki yıldan beri ortalıkta görünmeyen köpeği fark etmemesi yozlaşan komşuluk ilişkilerine ve çevresine duyarsızlaşan bireylere eleştiridir.

Bahadınlı, Yusuf Ziya, “İlk Arpa Son Arpa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.47-50, (Öykü)

Ziya Can ismindeki anlatıcının, köylülerin gökten düşen büyülü bir cisim gibi baktığı Gülveli ismindeki bilge adamla köyde yaptığı gezinti ve bu gezintinin anlatıcı üzerinde bıraktığı etki anlatılmıştır.

Çiçekoğlu, Feride, “Baharatçı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.51-55, (Öykü)

Öykü anlatıcısı öykü yazmaya çalışan, kapıya gelip zorla baharat satan baharatçıyı gördükten sonra öyküye “Baharatçı” başlığını uygun gören bir kadındır. Okurun öykünün yazma serüvenine dahil edildiği öyküde kadın kahraman ev işlerinin yoğunluğu ile öykü yazarlığının zahmeti karşısında umutsuzluğa kapılır.

“Üç gündür yağmur yağıyordu.” cümlesiyle başlayan öykü, yine aynı cümleyle biter.

Kavukçu, Cemil, “Şarkılar Onu Söylemiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.56-60, (Öykü)

Tahsin babasının sağlığında zahire dükkanı, daha sonra da depo olarak kullanılan mekanı babasının ölümünden sonra meyhaneye dönüştürür. Vaktinin çoğunu “Tabut” diye adlandırılan meyhanenin üstündeki evinde yatarak geçiren Tahsin, tutulduğu karasevda yüzünden Ağır Abi’yle birlikte hapis yatmıştır. Tahsin’in yaşadığı kimi anılar ve hassas olduğu durumlar Ağır Abi tarafından aktarılır. Bitiklerin son meyhanesi olan ve pusulaları harap Tabut’un müdavimleri bellidir. Tabut, yirmi dört saat açıktır. Tabut’ta parası olan içtiğinin ücretini öder, olmayan ise içtiğinin ücretini ödmeden içer.

Öyküde Tahsin’le birlikte yatan “Korsan” ismi yakıştırılan köpeğin de öyküsü anlatılmaktadır. Yıllar önce “Korsan”ın zehirlendiği gün Tahsin onun kuyruğunu keserek kurtulmasını sağlamıştır. Onun bu iyiliğini Korsan da karşılıksız bırakmamış ve yangın çıktığı an uykuda olan Tahsin’in bacağını ısıtarak onu uyandırmıştır.

Öyküdeki kahramanların tamamı tekdüze, acılarla dolu, amaçsız yaşamlarıyla ön plana çıkarlar.

Ergin, Özgen, “Karanlık Kattaki Işık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.61-66, (Öykü)

Öykü anlatıcısı evli ve iki çocuk sahibi bir adamdır. Anlatıcı kaldığı otelin barında gördüğü oldukça güzel, yirmi üç yaşında, konservatuvar öğrencisi kıza yakınlaşmak için iki saat uğraşır. İki saatin sonunda kızla konuşmaya başlayan anlatıcı bir iki gece kızın olduğu masaya giderek aradaki samimiyeti artırmaya çalışır. Döneceği günün gecesi karısına ve çocuklarına hediye alacağı gerekçesiyle çarşıya çıkacağını söyleyerek kızdan kendisine eşlik etmesini ister. Kız bu teklifi sevinerek kabul eder. Çarşı gezintisi sırasında anlatıcı ile genç kız daha da yakınlaşırlar. Otele döndüklerinde bara gidip otururlar. Çevresini izlemeye dalan anlatıcı kızın ortalıkta olmadığını fark edince her zamanki gibi karanlık katta yalnız

başına oturduğunu düşünür. Karanlık kata çıkan anlatıcı ile genç kız büyük bir hazla bedenlerini yakınlılaştırarak öpüşürler. Gün doğarken genç kızdan ayrılan anlatıcı öykünün sonunda bu geceyi gerçekten yaşayıp yaşamadığını düşünür.

Günersel, Tarık, “Tül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.67, (Öykü)

On dokuz yıl önce tanışıp birbirini seven iki insanın yıllar sonra -yasak da olsa, bir anlığına bile olsa- tekrar bir araya gelmesi anlatılmaktadır.

Cengizkan, Ali, “Suç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.68-69, (Öykü)

Deneyisel nitelik taşıyan bu öyküde insanoğlunun en masum dönemini temsil eden çocuğun, on farklı hayvana -sevimlilik içinde- yaptığı eziyet anlatılmaktadır.

Emre, Gültekin, “Uçurum ve Pusula”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.72-75, (Öykü)

Öykü anlatıcısı sahaflarda bulduğu ve kime ait olduğunu bilmediği yıpranmış bir defterden bir bölüm aktarmaktadır. Aktarılan bu bölümde yıllar önce sevdiği kızın kendisine gönderdiği mektubu okurken bu kızla birlikte yaşadığı güzel günleri anan biri anlatılmaktadır. Kız arkadaşının gönderdiği mektuptaki pullarda yer alan balıkçı resmi kahramana Halikarnas Balıkçısı’nı anımsatır.

Öyküde reklamlardaki abartılı cinselliğe, mekanikleşen cinselliğe, aşksız yaşamlara değinilerek toplumsal eleştiri de yapılmaktadır.

Margulies, Roni, “Sevişmek Ah Ne Hoştur!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.76-78, (Öykü)

On dört yaşlarında olan Roni ile teyzesinin oğlu Mişel’in kendilerinden üç dört yaş büyük olan Manas aracılığıyla orta yaşlı bir hayat kadını olan Marika ile ilk cinsel deneyimlerini yaşamaları ve bu deneyim sırasında içinde bulundukları psikolojik durum anlatılmaktadır.

Yücel, Şükran, “Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.92-99, (Öykü)

Öykünün kadın anlatıcısı, üç yıl önce motelde dinlenecekken arkadaşlarının ısrarıyla diskoya gider. Disko dönüşünde aracı süren kadın kahraman ve arkadaşları kaza geçirir. Kazada Tarık adındaki arkadaşını kaybeden kadın anlatıcı, bu ölümden kendisini sorumlu tutar. Bu olayın ağırlığıyla bunalan anlatıcı, kocasının çocuğunu alıp gitmesi üzerine evdeki eşyaların tamamını satıp Grasya adında tek başına yaşayan bir kadının kiralık odasında kalmaya başlar. Grasya, her akşam kadın anlatıcıya değişik hikâyeler anlatır. Grasya’nın anlattığı balerin Tatyana’nın öyküsü ile anlatıcının yaşadığı olay birbirine benzemektedir. Tatyana’nın sevgilisi Tybalt, rol gereği Tatyana’ya yakınlığı yüzünden Romeo’yu gerçek kılıç darbeleriyle öldürür. Bu olayın şokuyla yalnız bir odaya çekilen Tatyana bir kutu ilaç alarak intihar eder.

Grasya'ya kendi öyküsünü anlatan kadın kahraman, üç yıl önce kaldığı motele gelmesinin istendiği bir mektup alır. Mektubu açmadan yırtıp çöpe atmayı düşünse de bunu yapamaz. Grasya ile vedalaşan kadın kahraman motelde rezervasyon yaparken kendisine bir mektup daha bırakıldığını öğrenir. Mektubu açan kadın kahraman, Grasya'nın anlattığı Tatyana'yla ilgili öykünün aslında Grasya'nın öyküsü olduğunu ve Grasya'nın sırf güzel yüzü yüzünden başkaları da ölmesin diye yüzüne kezzap suyu döktüğünü öğrenir.

Bu mektuptan sonra kadın kahraman öyküsünü çoğaltarak anlatmaya başlar.

Yavaşlı, Aydoğan, “Islak ve Karanlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.100-102, (Öykü)

Yazarın yazdığı şiirler karısı tarafından didik didik edilerek ve yazarın diğer kadınlarla ilişkisinin izleri aranarak incelenir. Karısının bu kıskançlığından usanan yazar, şiir yazmayı bırakarak şiirle yakın ilişki içinde olan öykü türüne yönelir. Ne var ki yazarın ilk öykü kitabı da karısı tarafından yutulurcasına okunur. Yazarın karısı kitabı okuduktan sonra iki hafta kocasıyla konuşmaz ve yatağını ayırır. Bu durum yazarı daha da kıskırtır. Öykü yazarın yasak bir aşkı konu edinecek bir öykü yazmayı düşlemesiyle biter.

Uğur, Fuat, “Minnoş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.103-109, (Öykü)

Kazancının çoğunu kumar masalarında ve ziyafet sofralarında kaybeden Rauf Bey ölümünden sonra ailesine ipotekli bir ev ile eski model bir araba bırakır. Rauf Bey'in taziyesi ölen insanın bıraktığı hüzünden ziyade kadınların çekişmesine sahne olur. Raziyet, Nihal ve Sabiha arasındaki çekişme, Sabiha'nın çocukluk yıllarına ait anlattığı Maviş'in öyküsü taziyedeki matem havasını dağıtır. Sabiha'nın küçükken evlerinde besledikleri Maviş isimli kedi annesini tırmalamış ve kediyi atmak için gönderilen Fatma eve dönerken bir esnaf tarafından kandırılarak tecavüze uğrar. Sabiha Hanım bu öyküyü anlattıktan sonra kucağında tuttuğu ve kızı Cihan'ın çok sevdiği Maviş isimli kedi Sabiha Hanım'ı tırmalayarak kan içinde bırakır. Kızı Cihan'ı da kovalayan kediyi Sabiha Hanım sopayla vurarak dışarı atar.

Yadigar, Saliha, “İki Çöp”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.110, (Öykü)

Bir kibrit çöpünün yaşamını mahvettiği adamın, bunun nedenini öğrenmek için çocuklarıyla birlikte sanığın yargılandığı davaları takip etmesi ve sanığın olayın nedenini basit bir kibrit çöpüyle izah etmesi anlatılmaktadır.

Duman, Faruk, “Hayvan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.111-114, (Öykü)

Bir ağacın tepesinde ne olduğunu kestiremediği bir hayvanı avlamak için Recep ve Hasan'la birlikte hayvanın olduğu ağaca doğru gitmek üzere yola çıkar anlatıcı. Yol boyunca babasının eve kedi getirdiği için abisine kızması, sinemada açık havada izlenen filmler, avcılığa başlama serüvenleri gibi pek çok anısını aktarır anlatıcı. Ağacın tepesindeki hayvanı bin bir türlü zorlukla vurup yere indiren üç arkadaş yerdeki hayvanın ne olduğunu anlayamadan geri dönerler.

Görgün, Ege, “Zamansız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.127-132, (Öykü)

Otuzuncu yüzyılda bir uçak anonsuyla başlayan bu bilimkurgu öyküsünde zamanlar arası yolculuk yapabilen, zamana göre farklı kamuflaj şekilleri olan gemilerden, bir anda kaçırılarak kaybedilen insanlardan, varsıl insanların yaptıkları yasal olmayan yolculuklardan bahsedilir.

Öyküde 2000 ile 2050 yılları arasındaki dönemin hava kirliliği, artarak devam eden savaşlar, dünyayı saran açlık, ozon tabakasının delinmesi ve sıcaklıkların kavuruculuğuyla tam bir kaos dönemi olduğu belirtilerek sosyal eleştiri de yapılmaktadır.

Beşergil, Nurdan, “Açık Hesap”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.133-135, (Öykü)

Birbirlerini tanıyan ancak bu ilişkiden ne beklediklerini bilemeyen iki kişi anlatılmaktadır.

Öykü anlatıcısı telefonla görüştüğü daha sonra ise yüz yüze görüşeceği kişiye sırasıyla para gönderir, onunla arkadaşlık kurar, onu başka insanlarla tanıştırır, iş bulur. Ne var ki bu yaptığı şeylerin hiçbirisi bu iki kişi arasındaki –okuyucuya aktarılmayan- hesabı kapatamaz. Bu iki kişi arasındaki hesabın kapandığına karar verecek olan telefonla görüşülen kişidir. Hesabın kapatıldığı karşılıklı kabul edilse de anlatıcı telefonla görüştüğü bu kişiyi unutamaz.

Özdek, Almıla, “Maskeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.136-138, (Öykü)

Öykü anlatıcısı babasıyla annesinin severek evlenmelerinden, halaları ve teyzesi yüzünden anne babasının boşanmalarına kadar çocukluk dönemine ait anımsadıklarını aktarmaktadır.

Özkan, Kaan, “Akşam, Geldiğinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.139-141, (Öykü)

Aldığı maaşla evi zar zor geçindiren karısıyla, aylardır işsiz olduğundan tartışan bir adamın sokaklarda amaçsızca dolaşması ve annesiyle babasının tartıştıkları mutsuz çocukluk dönemini anımsaması anlatılır.

Altınel, Sabri, “Sendlingertorplatz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.142-145, (Öykü)

Yeni Ufuklar’da 1962 yılının şubat ayında yayımlanan bu öyküde Almanya’da bir tavernada Irmgard isimdeki kadınla oturan, dans eden anlatıcı İkinci Dünya Savaşı’nın yıkıcı etkilerini ve savaş yüzünden genç kızlık dönemi çarçur edilen bir kadını anlatmaktadır.

Özlü, Demir, “Buluşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.125, (Öykü)

Otel odasında uzak bir şehirden gelecek kızı bekleyen ve bekleyişin uzamasıyla birlikte ne yapacağını şaşırarak anlatılmaktadır.

Özlü, Demir, “Toplantıdan Sonra”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.126, (Öykü)

Bir toplantı salonundaki görevini bitirmeden yakın bir barda birkaç kadeh içen anlatıcının karanlık gecede gördükleri karşısındaki hayranlığı aktarılmaktadır.

Özlü, Demir, “Sonsuz Küçük Bir Ada”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.126-127, (Öykü)

Denizlerin ortasındaki bir adada bütün bir yazını geçirecek bir yazar anlatılmaktadır. Öykü yazarın anlatımıyla sunulmaktadır.

Özlü, Demir, “Posta Neferi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.127, (Öykü)

Bir barakaya yerleştirilmiş olan askerlerin yeni gelen posta neferi hakkındaki izlenimleri anlatıcı asker tarafından anlatılmaktadır.

Özlü, Demir, “İki Arkadaş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.128-129, (Öykü)

İlkgençlik çağından beri arkadaş olan iki arkadaşın Paris’e gittikten sonra da arkadaşlıklarını mektuplaşarak devam ettirmeleri anlatılmaktadır.

Ay, Behzat, “Bir Dolunay Gecesinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.130-132, (Öykü)

Ayrılığın verdiği acıyı unutmak için binlerce kilometre uzaktaki köyüne giden anlatıcı, ilk günler toprakla uğraşarak acılarını unutmaya çalışır. Ne var ki sonraki günlerde özellikle de akşamları ayrılığın acısını ve yalnızlığı en derin şekilde yaşar. Dolunaylı gecede bu ayrılığın, yalnızlığın acısı daha da derinleşerek yaşanır.

Başarır, Başar, “Sabahat Açıklım İhtisas Kitaplığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.137-146, (Öykü)

Bir dede ile yaklaşık yirmi arkadaşı paralarıyla bir kütüphane açmayı kararlaştırırlar. Bunun için yer arayan bu arkadaşlar isim ve para karşılığında bir paşa kızı olan Sabahat Hanım’ın yerini satın alırlar. Yaklaşık yetmiş beş bin orijinal cildin olduğu kütüphane 23 Temmuz’da açılır.

Gençliğinde davası için epeyce zorluk çeken ve gözlerini yitiren dedenin ağzından eğitim sistemi, iki yüzlü ilişkiler eleştirilir.

Öyküde ironik bir biçim kullanılmıştır.

Karakaş, İlker, “Kaybetmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.147-148, (Öykü)

Hayatta hep kaybetmeye yazgılı olduğunu düşünen öykü anlatıcısının galip gelmeyi çok istemesine rağmen satrançta arkadaşı Orçun’a yenilmesi anlatılmıştır.

Demir, Doğan, “İzler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.149-154, (Öykü)

Öykü anlatıcısı, taşındığı yeni evdeki hafta sonu koşularını Belgrad ormanlarında yapmak için ailesiyle pikniğe çıkar. Şehrin gürültüsünden, bürodaki yaşamından oldukça sıkılan anlatıcı piknik yerinde eşini ve çocuklarını ikna ederek ormanda yalnız başına bir buçuk saat koşmaya karar verir. Büyük bir sabırsızlıkla ormana dalan anlatıcı ormanda dönüş yolunu kaybeder. Defalarca farklı yolları denese de yolu bulamaz. Büyük bir korku duymaya başlayan anlatıcı yaşamında öğrendiği onca bilginin hiçbir işe yaramadığını görür. Karanlık çökmeye başlar; ancak anlatıcısı hala ormanda yolunu bulmaya çalışır.

Selimoğlu, Zeyyat, “Kafe-Bar Meslek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.5-9, (Öykü)

Arkadaşı Edip’le birlikte karanlık sokaklarda bulunan barlardaki yaşantıyı merak eden anlatıcı “Kafe-Bar Meslek” adlı bara girer. Oldukça loş olan barda hiç kimsenin olmadığını gören iki arkadaş oturup içki ısmarlarlar. İstedikleri içkinin bulunmadığını söyleyen barmen ilginç içkilerin olduğu listeyi önlerine atar. Listedeki en hafif içkiyi isteyen iki arkadaş barmene barla ilgili sorular sorarlar. Barmen barın patronunu tanımadıklarını, barda her meslek grubuna birer masa ayrıldığını söyler. Barda kiralık katiller, fahişeler, hırsızlar, soyguncular, dolandırıcılar, fidyeciler için ayrı ayrı masalar hazırlanmıştır. İki arkadaş bu durum karşısında ürkeler de kimlerin geleceğini merak ettiklerinden beklerler. Bara ilkin takım elbise giymiş üç adam girer. İki arkadaş barmenden bu üç kişinin kiralık katiller masasına oturduğunu ve içecek olarak joe black istediklerini öğrenirler.

Yalçın, İrfan, “Ayaksesleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.10-12, (Öykü)

Kasabada bir erkekle beraber olduğu için “Yasa”ya göre öldürülmesi emredilen kızın karanlık bir gecede kaçarak kendini ırmağın soğuk sularına bırakması anlatılmaktadır.

Öyküde ne kasabanın ne de öykü kahramanlarının isimleri verilmiştir. Yazarın bundaki amacı töre cinayetlerini bir olgu olarak ortaya koymaktır.

Tosuner, Necati, “Mary”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.39-43, (Öykü)

Eskiden sinema olan bir kahvede oturan çoğunu emekli öğretmenlerin oluşturduğu bir topluluk tasviri ile başlar öykü. Giriş bölümünde bu topluluğun çoğu perhiz yapan, şekerlerini yanlarında taşıyan, sigara dumanını sevmeyen, düzenli almaları gereken ilaçları olan kişilerden oluştuğu belirtilir. Giriş bölümünden sonra bu topluluktan olan Müşerref Hanım’a Sami Bey’in evlenme teklifinde bulunması anlatılır. Diyaloglarla ve “John and Mary” fıkrasıyla geliştirilen bu bölümün sonunda Müşerref Hanım, Sami Bey’in teklifini kabul eder.

Hafifbilek, Celal, “Gündüz Gözüyle”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.47-48, (Öykü)

Babalarının evlenmelerine izin vermediği kasabalı iki gencin aysız bir gecede kayıkla denize açılmaları ve kendilerini derin sulara bırakarak intihar etmeleri şiirsel bir üslupla anlatılır.

Coşkun, Ayfer, “Anlaşılmamanın Dayanılmazlığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.49-53, (Öykü)

Paris’te bir ağustos günü sarışın sevgilisi tarafından aldatıldığını ve bankadaki tüm paralarının alındığını söyleyen bir Arap, balkondan atlayarak intihar edeceğini yüksek sesle haykırır. Polisin ikna çabaları sırasında Arap’ın sarf ettiği Fransızca sözleri anlamadığı için çocuğundan yardım alan bir kadının olanları anlama çabası aktarılır. Sevgilisi tarafından terk edilen Arap, polisler tarafından karga tulumla yakalanarak balkondan alınır.

Günersel, Tarık, “Osmanlı Ferdiyet Fırkası Kuruluyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.54-56, (Öykü)

Osmanlı Ferdiyet Fırkası 24 Aralık 1996’da kurulur ve üye Mustafa Tarık fırkanın çıkış bildirgesini okur. Çıkış bildirgesinde cumhuriyete, demokrasiye ve insan hakları bildirgesine bağlı olunacağı ifade edilir.

Konuşmada Birinci Dünya Savaşı’ndan başlamak üzere pek çok tarihi olayın tam tersi bir şekilde meydana geldiği varsayılmaktadır: Sırp veliahtı saldırı sonucu ölmemiş, Osmanlı İmparatorluğu yıkılmamış, Türkiye Cumhuriyeti kurulmamış vb.

Abacı, Tahir, “Mavi Beşik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.57-60, (Öykü)

Köhnemiş üç katlı eski ahşap evi oda oda kiraya veren Sabri C. şiirlerini kâğıda dökemediğinden içki içen biridir. Üçüncü kattaki odaların birine yeni yerleşmiş işçi delikanlı odaların birinde gördüğü mavi beşiğin anne babasının kendisi bebekken İstanbul’da bırakıp gittikleri beşik olduğunu sanarak Sabri C.’ye mavi beşiği sorar. Sabri C. bu binanın eskiden varsılların oturduğu bir yer olduğunu dolayısıyla da beşiğin kendisinin olamayacağını söyler.

Öyküde işçilerin gurbette birbirlerine küsmeleri, zor yaşam şartları, toplumsal çatışma gibi pek çok konu arka planda işlenmektedir.

Margulies, Roni, “Her Şey Yolunda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.61-62, (Öykü)

Anlatıcı lise üçüncü sınıftayken sosyoloji dersinde Feroş dediği öğretmenle ilgili bir anısını aktarır. Daha sonraki dönemlerde iktisat alanında doktora yapan anlatıcı kütüphanede çalışırken Feriha Berk isminde birine ait olan doktora çalışmasını görür. Bu çalışmanın lisedeki sosyoloji öğretmeni Feriha Esenbel’e ait olduğunu anlaması çok uzun sürmez. Hemen hocasını arayıp kendini tanıtan Roni, bu çalışmayla ilgili birkaç soru sormak için randevu talep etse de hocası eski günleri anımsamak istemediğinden bu isteği kibarca reddeder.

Tekay, Mebuse, “Fırtına Vadisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.63-70, (Öykü)

Öykü “Karşılaşma”, “Düşler” ve “Sabah” olmak üzere üç bölüme ayrılmıştır. Karşılaşma bölümünde Fırtına Deresi’nde rafting ya da trekking yapmaya gelecekler için yapılan bir moteldeki üç kişi tanıtılmaktadır. Bunlar motelin sahibi Zakar Duman, eğitimci Hande Soysal ve iletişimci Tuğrul Aslan.

İlkin kendini tanıtan motel sahibi Zakar Duman oluyor. Zakar Duman, kırk yıl yurt dışında kalmış kendi toprağından uzakta bir yabancı gibi yaşayan ve Pişuva köyüne geldiği zaman her şeyi hemen hemen aynı gören biridir. Hande ortaokulu teyzesinin yanında liseyi ise parasız yatılıda okumuştur. Yıllarca elde ettiği başarıları cinsiyete dayalı eşitsizlikle hep görmezden gelinen biri olan Hande, köyünde bir şeyler değişsin diye kafe açar. Turgut ise babası yargıç olduğundan iki yılda bir farklı memleketlere taşınmak zorunda kaldığından hiç arkadaş edinememiş biridir.

“Düşler” bölümünde üç kahramanın bilinçaltına attıkları kimi olaylar aktarılır. “Sabah” başlıklı son bölümde ise motelin bulunduğu yerin doğal güzellikleri karşısında büyük bir mutluluk duyan ve yaşamı içinde bulundukları o anla eşdeğer tutan üç kahraman anlatılır.

Karabulut, Özcan, “Kont’un Köpekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.71-74, (Öykü)

İstanbul’dan 11.55 uçağıyla dönecek olan anlatıcının ve sevgilisinin Beyoğlu’ndaki izinsiz gösteri nedeniyle etrafta ne polisin ne bekçinin olduğu bir günde parkta köpeklerin saldırısına uğraması anlatılmaktadır. Öykünün başında anlatılan resimlerde, havlamayan köpeklerin aksine parktaki köpekler havlıyordu ve saldırgandı.

Akay, Oğuzhan, “Hesabı Alır mısınız Lütfen?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.75-76, (Öykü)

Bu deneysel öyküde yaşama, kadın erkek ilişkisine, aşka, aile fertleri arasındaki ilişkiye değin pek çok konu hakkında fikir beyan edilmiştir.

Sancak, Jale, “Bir Sokak Bazen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.116-117, (Öykü)

Denize daha doğrusu denizcilerin yaşamına açılan bir sokağın çağrışımları şiirsel bir üslupla verilmiştir.

Tüfekçi, Hasan, “Kelebekler ve Bebekler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.118-120, (Öykü)

Bitişik apartmandaki eğlence yüzünden sabahın üçünde uyanan öykü anlatıcısı kadın, serinlemek için pencereyi açar. Dışarıyı izlerken erkek arkadaşı Yusuf’un kendisine yaşama tutunma ve özgürlükle ilgili telkinlerini, hamile oluşunu, çocuğı aldırma konusunda karar vermek için bir ay süresinin olduğunu ve nihayetinde çocuğı aldirmaya karar verdiğini anımsar.

İplikçi, Müge, “Ara”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.121-123, (Öykü)

Öykü anlatıcısı yıllar önce büyükannesini kısa süreliğine ziyaret edişini, büyükannesinin annesi Feriha, babası Arif ve İngiliz asker Stewart’la ilgili anlattığı öyküyü anımsar. Feriha kocası Arif’in çocuğunu karnında taşıırken Arif Gelibolu’da savaşmaya gitmiştir. Buradayken Feriha’ya duygu yüklü bir mektup yazan Arif hastalanmış ve ölmüştür. Kendisi gibi asker olan ve tifodan ölen İngiliz asker Stewart’la yan yana gömülmüş. Bu arada Arif’i bekleyen Feriha onun öldüğünü duyunca bebeğini kaynanasına vermiş ve denize atlayarak intihar etmiştir.

Topal, Semra, “Yüz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.124-128, (Öykü)

Arkadaşlarının kışkırtmasıyla anılarını yazmak için sessiz bir yer arayan öykü kahramanı bisikletiyle ormana gider. Ormanda bir motosikletliyle karşılaşır. Başında kaskıyla öykü kahramanının yanında uzanan motorsikletli kahramanın kışkırtmasıyla kaskını ormanın derinliklerine fırlatır ve yüzünü yıkamak için çalılıkların arkasına giden motorsikletli bir daha geri gelmez. Tüm cesaretini toplayıp çalılıkların ardına giden anlatıcı kadın kahraman, kaskın parçalanmış parçalarını görür ve bunları birleştirmeye çalışır.

Alpay, Ulviye, “Mavi Bir Merhaba”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.129-132, (Öykü)

Bir kadının uzun zamandır arayıp arzuladığını söylediği erkekle yaşadığı aşk anlatılmıştır.

Sohtorik, Murat, “Açıklayabilirim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.133, (Öykü)

Sevgilisiyle olan birlikteliğinde yanlış anlaşılma korkusuyla her şeyi izaha çalışan birinin ruhsal durumu ve olanı karşısındaki kabul edeceği şekilde ifade etmenin sağladığı huzur anlatılmaktadır.

Çetin, İnan, “Küçük Hesaplaşmalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.134-138, (Öykü)

Öykü adında bir kıza aşık olduktan sonra sevgilisi Gizem’le sorun yaşamaya başlayan Murathan’ın iç dünyası ile bu ayrılıktan ciddi yara alan Gizem’in karamsar ruh hali anlatılmıştır.

Tırıl, Zehra, “Atike”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.139-143, (Öykü)

Çocuk sahibi olamayan doktor Aysu evine sabahları gelen hizmetçi Atike’yi kendilerine çocuk yapması için ikna eder. Atike’nin anne babasından habersiz kocası Enver’le çiftleştirilen Atike çocuğu dünyaya getirir. Çocuğu kendisi doğurmuş gibi sahiplenilen Aysu, tayinlerinin çıktığını Atike’ye söyler. Atike eşyaların kamyonu yüklendiği gün Özlem bebeği alır ve ortalıktan kaybolur.

Aysu ve Atike’nin ruhsal durumları diyaloglarla başarılı bir şekilde verilmiştir.

Uçar, Hülya, “Beş Soğuk Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.144-147, (Öykü)

Kırmızı, demir kapılı evinde yalnız kalan ve bu yalnızlıktan bunalarak iç âlemine hapsolmuş bir kadın anlatılmaktadır.

Öyküde anlatıcı kadının bilincinden akan cümlelerde kadına baskı, töre, denizlerin kirletilmesi, taciz olaylarına değinilerek sosyal eleştiri yapılmaktadır.

Karagöz, Sanem, “Düş Koleksiyoncusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.148-151, (Öykü)

Sinemaya da uyarlanan “Mary Poppins” adlı eserin montajlandığı bu öyküde öyküsü anlatılan Yasemin’in aslında öykü kahramanı olan küçük kızın düşler koleksiyonunun bir parçası olduğu söylenir.

Ökmen, Belgin Özcan, “Yoğun Bakım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.152-153, (Öykü)

Trafik kazası geçiren, arabadan zar zor çıkarılan ve taşınma esnasında omuriliğinde kesik oluşan Fırat’ın izinden dönen hasta bakıcıyla konuşması, hasta bakıcının arkadaşı Uğur’un hastanın on gündür komada olduğundan bunun mümkün olmadığını söylemesi ve hastanın fenalaşarak yaşamını yitirmesi anlatılır.

Akçay, Ahmet Sait, “Sanrılı Günler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.154-160, (Öykü)

İstemediği halde bir öğretmenle evlendirilen Fatma’nın üniversitede tıp bölümünü kazanan oğlunun dağa çıkmasından ötürü içine düştüğü umutsuz durum ve bu umutsuzluğun neden olduğu sanrılı yaşam anlatılmıştır.

Gürsel, Nedim, “Pınar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.114-123, (Öykü)

Eşinden ayrılan öykü anlatıcısı daha önce de sık sık gittiği bir otel odasına sığınır ve bu otel odasında sevgilisi Pınar’la birlikte yaşadığı anları anımsar. Öykü anlatıcısı kendisinden oldukça küçük olan ve beş yaşından beri Paris’te yaşayan Pınar’la otel odasındaki sevişmeleri, belleğinden bir türlü silinmeyen sevişmelerin hazzını, Pınar’ın ailesiyle ilgili anlattıklarını, Pınar’ın İstanbul’a giderek zorla akrabalarından biriyle evlendirilişini aktarır. Otel odasında uzun yıllar sonra Pınar olmadan bir gece geçirecek olan anlatıcı kan ter içinde uyanarak Pınar’la ilgili anımsadıklarını kağıda döker.

Duru, Sezer, “Komşular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.127-129, (Öykü)

Her altı katında da elit insanların –yazar, tiyatrocu, büyükelçilik çalışanı gibi- oturduğu apartmanın kapıcı problemi bir türlü aşılamamıştır. İki kapıcı eskiten bu apartman için üçüncü katın temizliğini yapan sağır kadınla anlaşılır. Eşini kaybeden bir yaşlı adamın kendisine iyi bakan hizmetçileri için aldığı evde kiracı olan ve evden çıkmak zorunda kalan sağır kadın başını sokacak bir yer bulacağından teklifi kabul

eder. Apartmanın hukukçu olan yöneticisi sırf sigortasını yatırmamak ve daha az ücret vermek için bu kadını apartmanda kiracı olarak göstermeyi düşünür. Bu düşüncesini de apartman sakinlerine kabul ettirir. Bodrum kattaki kapıcı dairesini kısa sürede oturur hale getiren sağır kadınla kocası yönetici tarafından hırsızlıkla suçlanınca karı ve koca yaşamlarının en kötü anlarını yaşarlar.

Yazar öyküde insanların açgözlülüğünü, acımasızlığını, paraya düşkün oluşlarını eleştirmektedir.

Cengizkan, Ali, “Suç”¹⁰, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.130-131, (Öykü)

Yaşamda kariyer basamaklarını tırmanmak için ya da daha farklı bir amaç için her türlü ikiyüzlülüğü, dalkavukluğu yapmaya hazır, kendi başarısı için kimseye aman vermeyen Kariyerist ile destekçisi olmayan, dalkavukça davranmayan ve ünvanını değiştirmek gibi bir kaygısı bulunmayan Kimse’nin karşılaştırıldığı deneysel bir öyküdür.

Bu deneysel öyküde bir veya birkaç cümleden oluşan her bölüm ya “Kariyerist” ya da “Kimse” sözcükleriyle başlamaktadır.

Cengizkan, Ali, “Suç”¹¹, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.131-132, (Öykü)

Ali Cengizkan’ın bu deneysel öyküsünü oluşturan ve bir ya da birkaç cümleden oluşan her bir bölümü “Yavru” sözcüğüyle başlamaktadır.

İktidar olmak için her türlü yolu deneyen ve iktidar olduktan sonra da kendileri gibi düşünenleri üreten ya da ortaya çıkaran siyasi anlayış ustalıkla eleştirilmektedir. Öyküde iktidar “Yavru”, iktidarın dalkavukları ise “Katip” sözcükleriyle sembolize edilmiştir.

İren Altınok, Nafia, “Rapor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.132-136, (Öykü)

Kanun kaçaklarının saklandığı istihbaratına dayanarak askerle polisin otuz haneli bir köye yaptıkları operasyonda vurularak öldürülen küçük çocukların cesetlerini gördüğünden ciddi psikolojik rahatsızlığa yakalanan özel harekatçı bir polis memuruna yapılan tetkiklerden sonra görevini yapmakta herhangi bir sakınca bulunmadığı içerikli bir rapor düzenlenmesi anlatılmaktadır.

Öykü, hastanede tedavi edilmeye çalışılan polisin sanrılı bilinciyle aktarılmaktadır.

Yaşar, Hürriyet, “Konuşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.137-141, (Öykü)

Bir fabrikada işçi olarak çalışan ve gecekondu kalan Halil kız kısmına ilkokul yeter deyip iki kızını okula göndermek istemez. Buna karşın eşi Güllü, Halil’den dayak yeme pahasına kızları okula göndermesi için onu ikna etmeye çalışır. İkna edemeyince de dediğinden dönmeyen Güllü, kızlarının amcası İsmail’i

ve onun karısı Sultan'ı araya koyar. Sultan Halil'i ikna eder ve kızlar okula devam eder. Bu arada Halil'in askerden dönen oğlu işe başlamış ve Halil'in yükü hafiflemiştir.

Hürriyet Yaşar, Adam Öykü'nün önceki sayılarında yayımlanan öykülerinde olduğu gibi bu öykünün kurgusunu da diyaloglar üstüne kurmuştur.

Gülsoy, Murat, “Ekici”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.142-145, (Öykü)

Öykü bir editöre yazılan bir mektup, yazar tarafından anlatılan tablo ve bu tablonun anlatıldığı iki farklı sürümden oluşmaktadır.

Editöre yazılan mektupta bir yazarın görme engelliler için yazılı ürünleri işitsel ortamda çoğaltıp pazarlayan ve üç görme engelli arkadaşın kurduğu bir şirket için Vincent Van Gogh'un “Ekici” isimli tablosunu yazıp şirkete yollamayı kabul ettiği, yazıp gönderilen tablonun doğuştan kör olan seçici kurul üyesi tarafından beğenilmediği, bunun üzerine yazardan tabloyu tekrar kaleme almasının istendiği ve yeni anlatımlı şeklin her üç üye tarafından beğenildiği belirtilmektedir.

Murat Gülsoy, öyküde anlatının iki sürümünü ve tabloyu da vermiştir.

Yılmaz, Eylem Handan, “Mavi Marmara”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.146-152, (Öykü)

Öykü anlatıcısı mutsuz bir birliktelik yaşadığı sevgilisiyle buluşmak üzere İstanbul'da bir yer altı kahvesinde buluşmak için yola koyulur. Durakta otobüse binen anlatıcının zihninden sevgilisiyle Ada'da yaptığı tatil, tatilde yaşananlar, kaldıkları pansiyonun sahibi teyze (Meliha) adeta film şeridi gibi geçer. Sevgilisiyle buluşacağı yere gelen anlatıcı onun oturduğu yere doğru yönelir.

Talash, Gülay, “Evet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.153-155, (Öykü)

Babasının “Yağsa iyi olacak!” deyişine hiçbir şekilde yanıt veremeyen anlatıcı, babasının öldüğünü mezara konulduğunu görür. Babasını mezarına koyduktan sonra “Yağsa iyi olacak” diyerek onaylayan anlatıcı başını çevirdiğinde oğlunun kendisine baktığını görür.

Edgü, Ferit, “Sahaf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.61-66, (Öykü)

Ferit Edgü, bu öyküsünde Demir Özlü'nün kendisine yazdığı bir mektubun içeriğini anlatır. Demir Özlü mektupta Stockholm'deyken Hakkari'de sahaflık yapmış ve dükkanı yağmalandıktan sonra oradan ayrılıp Stockholm'de sahaflığa devam eden bir adamla tanıştığını söyler. Şaşırtıcı bir şekilde Ferit Edgü'nün “O” adlı romanında kendisinden bahsettiği sahafı karşılaştığını eve döndüğü zaman fark eder Demir Özlü. Bir sonraki gün sahafı konuşan Özlü, sahaftan kazazedeye benzeyen bir adamın Hakkâri'deyken kendisinden kitap almaya geldiğini anımsadığını öğrenir. Ferit Edgü'nün sahafın borcunu ödemek istediğini ancak onu daha sonra hiç görmediğini sahafı aktaran Demir Özlü, borcu kendisi ödemek istese

de sahaf bunu kabul etmez. Demir Özlü bunun üzerine aldığı kitabın parasını vererek dükkândan çıkar.

K., Tarık Dursun, “Gönderdiğin Mektubu Aldım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.69-74, (Öykü)

Birbirini seven iki sevgilinin aileleri, yaşamları, evlilikleri, buluşmaları ile ilgili mektuplaşmaları anlatılır.

Ay, Behzat, “Geceydi ve Yalnızdım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.75-77, (Öykü)

Havanın yağmurlu oluşundan ötürü üç günden beri evinden çıkamayan yalnız bir insanın yakalandığı düşünce sağınağı anlatılmaktadır. Evdeki zamanını gazete, dergi ve kitap okuyarak geçiren anlatıcı başarısız evlilikleri, yalnızlığı, bunalımı, ölümden korkmasıyla karşımıza çıkarılmaktadır.

Avcı, Zeynep, “Mutlu Bey, Dolunay ve Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.109-111, (Öykü)

Baharın geçişiyle birlikte insanların yaz mevsiminin telaşını bedenlerinde, evlerinde, eşyalarında hissettiği bir ortam tasviriyle başlayan öyküde anlatıcı, bakımını yaptırmak için aracını küçük sanayi sitesinin en seçkin tamircisine götürür. Aracın koltuğunu bir türlü sökmemeyen usta, anlatıcıyı bir kaportacıya yönlendirir. Kaportacıda Mutlu Bey diye çağrılan on sekiz yaşında bir delikanlı koltuğu tamir edip takarken anlatıcı kızla havaların ısınmasıyla birlikte insanda can sıkıntısının arttığı üzerine konuşmaya başlar. Sıcak havada insanların gezip tozması, güneşte bronzlaşan ciltleriyle gelip karşılarında dikilmeleri Mutlu Bey’de sıkıntı nedenidir. Anlatıcı kız sıkıntının mevsimsel olduğu zamanla geçeceği şeklinde açıklama yapmaya çalışır. Anlatıcı kız arabasının eksiklerini giderdikten sonra Mutlu Bey’in yanına gidip kendisine bir miktar para uzatır. Mutlu Bey, başta kabul etmese de kızın kendini rahat hissedeceği düşüncesiyle parayı alır.

Margulies, Roni, “Şimdi Okullu Olduk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.112-113, (Öykü)

Anlatıcı yazar, ortaokul çağında babasıyla birlikte sabahın erken saatlerinde uyanarak okula gittiği günleri, kahvaltı sofrasında belirginleştirdiği babasıyla arasındaki iletişimsizliği, bir sabah okula arkadaşı Osman’la birlikte giderken orta yaşlı bir adamın apartman dairesinden atlayarak intihar edişine tanıklık etmesini geçen otuz yılın ardından mutsuz bir şekilde anımsar.

Ergülen, Haydar, “Fazlalıklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.114-116, (Öykü)

Haydar Ergülen’in “Fazlalıklar” başlığı altında on tane kısa kısa öyküsü verilmiştir.

“Anne” başlıklı kısa kısa öyküde yaşamın ağır yükü altında yorulmuş bireyin sığınılacak bir liman olarak anneyi görmesi ve anneden yardım beklemesi anlatılır.

“Bugün”de bir insanın yitip gitmesinden sonra duyulan ölümün dayanılmaz acısı dile getirilmiştir.

“Gölge”de gölgesini zaman zaman yitiren bir adamın her defasında gölgesini affetmesi anlatılmıştır.

“Eksiklik”de şehrin karmaşası, birbirine benzeyen insanların bitmeyen istekleri anlatılmaktadır.

“İzin”de yazmaya yazgılı bir yazarın yazma isteğine engel olamayışı anlatılmaktadır.

“Cevap”ta fakülte öğrencilerine çıplak modellik yapan bir kadının gazetecinin sorusuna verdiği parlak cevaptan zevk alışını aktarır anlatıcı.

“Gençlik”te bir bankayı dolandıran elli yedi yaşındaki dul kadının bunu genç sevgilileri için harcaması ve genç yargıcın ona ağır bir ceza vermesinden hareketle gençlik ve yaşlılık kavramları farklı bir bakışla değerlendirilmiştir.

“Komedi”de okuduğu bir yazıda dramalarda da komedi olacağının belirtilmesi üzerine Anton Çehov’un da “Martı” oyununu komedi olarak adlandırdığı ve bu komik olaylardan pek çok acının doğduğu anlatılmaktadır.

“Aynı Şey”de anlatıcı John Filler’in bir şiirine nazire yaparak tüm hayatımız boyunca gösterinin bitmesini beklediğimiz anlamında iki mısralık bir şiir yazdığını anlatır.

“Bahçıvan”da yalnızlıktan ötürü anlatıcının yaşadığı ev tabutu andırır.

Ergin, Özgen, “Sınır Kapısı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.117-119, (Öykü)

İsviçre’de tatil yapan bir Türk ailesinin bulundukları yere yakın olan İtalya’nın Domodossola kentine kısa bir gezinti yapmak için gitmeleri ve dönüşte sınır kapısında birkaç polisin kendilerine sıkıntı çıkarmaları anlatılmaktadır.

Tekay, Mebuse, “Aurora”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.114-121-123, (Öykü)

Öykü, Nazım Hikmet’ten alıntılanan “Artık vakit tamam, dedi Aurora” epigrafiyla başlar.

Anlatıcı, Moskova’dan Doğu Ekspresini andıran bir trenle Leningrad’a gidip oradan da otobüsle müzeye çevrilen Aurora gemisini ziyarete gider. Bolşevik devrimini başlatan bu gemiyle ilgili zihninde oluşturduğu durum arasında çok büyük fark olduğunu anlar. Anlatıcı gelmeden önce bir transatlantik olarak düşlediği Aurora’nın minicik bir gemi olduğunu görür. Buna rağmen Aurora minicik haliyle “dev gibi işler” başardığı için anlatıcı açısından önemlidir. Gemiye dolaşan anlatıcı gemiye son bir kez bakarak oradan ayrılır.

Uğur, Fuat, “Kutsal Tiber Nehrine Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.124-132, (Öykü)

Necmi İstanbul'da muhasebecilik yapar. Hakkında açılan bir dava varken askere giden Necmi bu davadan yedi ay on sekiz gün ceza alır. Necmi askerden terhis olacağı günün akşamı ablası Sevgi'ye mektup yazmaya çalışsa da onu üzmemek için bu fikrinden vazgeçer. Terhis olduğu günün sabahı iki jandarma eri Necmi'yi alıp cezaevine götürürler. Geçici olarak dördüncü koğuşa gönderilen Necmi bu koğuştaki koğuştaki ağası Gazanfer'in tecavüzüne uğrar. Günlerce bunun şokunu üstünden atamayan Necmi, yemek yemediği ve hep uyuduğu için gardiyanlar tarafından dövülür. Bir haftaya yakın bilinci kapalı bir şekilde yatan Necmi, ablası Sevgi'nin geldiği gün gözlerini açar. Necmi'yi perişan halde gören ablası bunu yapanlara ilenirken Necmi içinde biriken öfkeyi anlatmak, haykırmak istese de bir türlü ağzını açıp söyleyemez.

Kaygusuz, Sema, “Kışlangıç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.133-140, (Öykü)

Öykü kahramanının kışlangıç yavrusunun öyküsünü yazmaya karar verdiğini; ancak bir türlü bu öyküyü yazamadığını belirtmesiyle başlar öykü. Daha sonra da anlatıcı bu öyküyü niçin yazamadığını anlatmaya ve okuru da bu serüvene ortak etmeye çalışır. Bu anlamda Sema Kaygusuz ile Minnesota Üniversitesi'ndeki Uygur'ın mektuplarında belirttikleri hususlar çok önemli.

Günel, Deniz, “Emine Hatun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.141-144, (Öykü)

Okula giden bir genç kızın bakış açısı ve anlatımıyla Ulucanlar'daki evlerinde kendileriyle birlikte kalan anneanesi Emine Hatun'un günlük yaşamlarından bir kesit aktarılmaktadır.

Yadigar, Saliha, “Küllü Tepe”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.145-146, (Öykü)

Öykü anlatıcısının geçmişte kendisine mutluluk veren pek çok değeri yitirmesi ve bu yitiriş karşısında duyduğu üzüntü aktarılmaktadır.

Özdek, Almila, “Öteki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.147-149, (Öykü)

Murat ve Hasan, Seda'yı da yanlarına alarak Seda'nın yazlığına gitmek için yola koyulurlar. Yağmurlu bir gecede yolu şaşırarak arkadaşlar genç bir kadının yolun kenarında beklediğini fark ederler. Bu kadını arabaya aldıklarında Seda, arabaya binen kadının kendisi olduğunu fark eder. Ne var ki Murat ve Hasan hiçbir şaşkınlık belirtisi göstermez. Arabaya binen bu kadının yardımıyla yazlığa gelen arkadaşlar içki içip eğlenirler. Seda, kendisine benzeyen bu kadının her şeyi sahiplenmesini şaşkınlıkla izler. Arkadaşları da içkili eğlenceden oldukça mutlu görünmektedirler. Öykü Seda'nın kendisine tıpatıp benzeyen bu kadının kötü planlarının olduğunu hissetmesiyle son bulur.

Eryaşar Aymaz, Pınar, “Bir Numara”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.150-154, (Öykü)

Erol, arkadaşı Hamza'yla birlikte berberde traş olurken Süleyman'ın kendilerini kabağa benzeterek onurlarını kıran davranışını unutmaz. O gün ağlayarak eve giden Erol, Ayten adında bir kadının kendilerine komşu olmasının sevinciyle üzüntüsünü unuttur. Erol, otobüs şoförü babasıyla birlikte Isparta'ya gideceği gün Ayten'in de otobüse binmesiyle büyük bir mutluluk duyar. Muavin koltuğunda oturan Erol, sabah uyandığında otobüsün tamamen boşaldığını görür. Ayten'in o günden sonra Isparta'ya dönmeyişi Erol'u üzer.

Berberde traş olmak için sıra bekleyen Erol ve Hamza ensesinin yamuk kesildiğini söyleyen Süleyman'a sıranın kendilerinde olduğunu söyleyerek intikamlarını alırlar. Berbere de bir numarayla değil üç numarayla traş yapmasını söylerler.

Tankut, Şule, “Eylem’in Ailesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.155-157, (Öykü)

Öykü, Eylem'in kız kardeşi tarafından anlatılmaktadır. Kız kardeşin gözünden avukat baba, akşamları kitap okuyan kültürlü anne, doktor amca, büyükanne ve anneanne anlatılmaktadır.

Bener, Vüs'at O., “Nine”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.54, (Öykü)

Öykü anlatıcısı ninesiyle ilgili bir rüya görür. Anlatıcı kan ter içinde uyandığında annesi okula gitmesi için kahvaltısını çoktan hazırlamıştır. Öykü anlatıcısı rüyasında dayısının oğlu ile ava çıktığını, ninesinin kendileri için yemek hazırladığını, kâhyanın her seferinde sürüden koyun çaldığını görür.

Apaydın, Talip, “Güllü Ana”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.55-58, (Öykü)

Kasaba pazarında köyden getirdiği birkaç yumurta ile birkaç çeşit otu satmaya çalışan yaşlı Güllü Ana anlatıcının dikkatini çeker. Güllü Ana ile konuşmaya çalışan anlatıcı bu yaşlı kadının şahsında Anadolu kadınının yaşadığı zorlukları, Atatürk devrimlerini benimseyen kadınlarla taşradaki kadınlar arasındaki farkları, insanımızın içinde bulunduğu zor şartların sadaka kültürüyle ortadan kaldırılamayacağını ortaya koyar. Anlatıcı bu fikirlerini ve değerlendirmelerini yaşlı kadının aniden Atatürk devrimlerine inanmış bir kadın olan Mina Urgan'a dönüşen görüntüsü aracılığıyla verir.

Yalçın, İrfan, “Altın Kartal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.59-62, (Öykü)

Öykü kahramanı yaşlı adamın ölümden, yaşlılıktan duyduğu korku ve yaşlı adamın yakaladığı altın kartalın özgürlüğüne düşkün oluşu anlatılmaktadır.

Ay, Behzat, “Heybeli Güzeli Duman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.63-66, (Öykü)

Yaz mevsiminde geceleyin eşiyle kediler üzerine uzun uzun konuşan anlatıcı, sabah her zaman gittiği iskeledeki çay bahçesinden faytonla dönerken yolda bir kedi

yavrusu görür. Kedi yavrusunu alıp eve getiren anlatıcı, dün akşam konuştukları gibi tam da eşinin sevdiği tarzda bir kedi olduğunu fark eder. Yavru kediye “Duman” adını veren karı koca, o günden sonra hayatlarına renk katan bu kediyi adeta çocuklarıymış gibi gözlerinden bile sakınarak büyütürler.

Yıldız, Ahmet, “Kan Yoktu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.114-120, (Öykü)

Öykü anlatıcısı eşini ve çocuklarını kayınvalidesine bıraktıktan sonra atölyede çalışması gerektiğini söyleyip ayrılır. Uzun zamandır yapmayı düşündüğü kaçamak için mercedes marka aracıyla caddelerde dolaşan anlatıcı, karanlık bir yerde bir kadının elini kaldırdığını görür. Bunun bir hayat kadını olabileceğini düşünüp yanında duran anlatıcı onu arabaya alır. Arabaya aldığı kadının hayal ettiği gibi süslü, parfüm kokusuyla insanı büyüleyen, açık saçık bir bayan olmadığını gören anlatıcı, hayal kırıklığına uğrar. Kadın, anlatıcıya kendisini evine bırakmasını söyler. Anlatıcı bunu kabul eder ve kadının evine gider. Kadın yaptığı resimleri anlatıcıya gösterir. Kendisi ressam olan anlatıcı, kadının yaptığı resimlerin acemice olduğunu görür; ancak kadın üzülmeyin diye resimlerin güzel olduğunu söyler. Kadın, kendisiyle sevişme bahanesiyle resimlerinden birini yüksek bir fiyatla anlatıcıya satmayı dener; ancak anlatıcı bunu ısrarla reddeder. Reddetmesiyle birlikte kadının beslediği kediler anlatıcıyı tırmalamaya başlar. Cebindeki paranın tamamını hasta ruhlu kadına veren anlatıcı, kulak ardı ve suratı kan içinde evden çıkar. Arabasıyla kayınvalidesinin evine dönen anlatıcı arabadaki aynada yüzüne bakar ve yüzünde kan lekesi olmadığını görür.

Öykünün son cümlesi, anlatılanların tamamen düşsel olduğunu ortaya koyar.

Akay, Oğuzhan, “Kendi Kendime Anti!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.121-122, (Öykü)

İronik bir üslupta yazılan öyküde antipatik, Antigone, Antishenes, Antioquia, Antique, antitröst, antisiklon, Antimakhos, Antiope, Antipapa vb. “anti” ön eki ile başlayan pek çok sözcüğü sıralar. Öyküde Hitler’in “anti” sözcüğü kullanılmadan anılması anlamlıdır. Böyle bir kullanımın amacı Hitler’in özünde “anti” bir hüviyet göstermesi olabilir.

Ümit, Ahmet, “Oyun Arkadaşı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.123-136, (Öykü)

Cudi dağında vurulan oğlunun cenaze töreninde tek damla gözyaşı dökmeyen baba, üç günün sonunda ziyaretçilerin ayağı kesildikten sonra oğlundan geriye kalan eşyaların konulduğu odaya çekilir. Oğlunun eşyalarını kontrol eden baba üstünde “Cudi Dağı’ndan Notlar” yazan günlüğü okumaya başlar.

Günlükte Yüzbaşı Eşref’in Cudi Dağı’nda mücadele etmek için özel bir takım kurma düşüncesinin kabul edildiği ve on sekiz kişilik ekibiyle dağlarda yaptığı mücadele anlatılır. Yüzbaşı Eşref’in özellikle yakalamak istediği Demirci Kawa grubunun önderi Cemşid’le yaptığı mücadelede ihbarcı ve hain korucu başı Şehmuz yüzünden uğradığı yenilgi günlüklerde detaylı biçimde anlatılır.

Baba günlüğü okumayı bitirdiğinde oğlunun ardından kana kana ağlar.

Kalaça, Çağrı, “Kemal Bey Hakkında Bildiklerimiz ve Bilmediklerimiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.137-141, (Öykü)

“Kemal Bey Anlatıyor” başlıklı üç bölümde Kemal Bey’in çocukluk anıları, annesine bağlılığı, dayısının hapishaneye girmesi, babasını ve ardından da bir yangında annesini yitirışı anlatılır. Öykünün diğer üç bölümünde de Kemal Bey’in babası İsmail, dayısı Mahmut ve Mahmut’un eşi Filiz -mektup türü kullanılarak anlatılır.

Öykü farklı kurgu biçimiyle dikkat çekmektedir.

İplikçi, Müge, “Tek Kişilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.142-147, (Öykü)

Öykü, Amerika’nın orta eyaletlerinde oturan “milli görüş” kavramına hayran olduğu belirtilen ve sağcı bir muhafazakâr olmayı düşünen Kate’in tanıtılmasıyla başlar. Bunları düşünen Kate koca evinden kaçır. Daha sonra “Saho” bara giden anlatıcının bakışıyla orada yaşananlar aktarılır: Yıllardan beridir tanıdığı gitarist Clara’nın çalıştığı, lezbiyenlerin takıldığı Saho barda sıkıntısını unutmak için bira içmeye gider anlatıcı. Anlatıcının can sıkıntısının nedeni Kelibia’daki dostu ve sırdaşı Melek’in ölmek üzere oluşudur. Calara’nın M.’ye ithaf ettiğini söylediği şarkı da bu hasta arkadaşına yazılmıştır.

Saho barın sahibi zenci bir kadın olan Tony Blair’dir. Tony, piyango çekilişi için sahneye çıktığında yemek tarifi yapmaya başlar. Piyangodan sonra yoksul bir kız Körfez Savaşı’nı protesto ettiği için hava kuvvetlerinden atılan James’ten telefon açmak istediğini ve kendisine borç para vermesini ister. James kızın isteğini reddeder.

Öyküde yukarıda anlatıldığı gibi birbirinden kopuk, ironik, absürd pek çok olay ardı sıra anlatılmaktadır.

Okuyay, Leyla Ruhan, “O Öpüş..... Kaldı!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.148-152, (Öykü)

Müberra Hanım ve Maria’nın yaşantılarının belli kesitleri kaldıkları tarihi bina tarafından anlatılmaktadır. Müberra Hanım çocuklarıyla binadan ayrılıp gidince büyük üzüntü duyan tarihi bina Maria’nın annesi ve kız kardeşleriyle birlikte taşınması ile teselli bulur. Kısa zamanda Maria’ya da alışan tarihi bina Maria ile evli Hamdi Bey arasındaki aşkı, Maria’nın annesinin ölümü ve kız kardeşlerinin ayrılmasından sonra evden çıkıp mahallede başka bir eve taşınması, Maria’nın yaşlanması gibi pek çok olayı aktarır.

Tarihi bina üçüncü derecede görüldüğünden restorasyona ihtiyaç duyulmaz ve tarihi bina yıkılır. Tarihi binadan geriye fotoğraflar ve Hamdi Bey’in Maria’ya kondurduğu öpücük kalır.

Özdek, Almıla, “Miço”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.153-156, (Öykü)

Bütün yıl çok çalışmış ve iyi de para kazanmış bir kadının dinlenmek amacıyla tatile çıkması ve tatilde tekne turu sırasında gördüğü miço ile ilgili gözlemleri anlatılmaktadır.

Altıntaş, Günel, “Kabahat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.58-59, (Öykü)

Öykü anlatıcısı, yeni taşındığı evin tamirâtı için çağırdığı “yarı dolandırıcı” tamircilerden çok çeker. Yeni evine taşındıktan sonra rahat edeceğini düşünen anlatıcı bu sefer de karısının anahtarı değiştirme inadıyla karşılaşır. Uzun yıllar kamyon şoförlüğü yapmış olan anahtarcıda yaptırdığı yeni anahtarın kapıyı açmadığını fark eden anlatıcı, anahtarı götürdüğünde anahtarcı anahtarı eline alıp bakma lütfunda bile bulunmaz. Anahtarcı kilidin memelerinin deforme olduğunu, tornavidanın tersiyle vurduğunda anahtarın kilidi açacağını söyler. Anlatıcı bunu birkaç kez denese de kilit açılmaz ve kilidi tamamen sökerek anahtarcı Durak’a götürür. Bir somunun sıkıntı çıkardığını gören anahtarcı kilidi tamir eder. Anlatıcı “meme” tabirine takmış olacak ki anahtarcıya kilidi göstererek sorunun kilidin “taşak”larında olduğunu söyler.

Bu öykü eksik yayımlandığından bir sonraki sayıda ikinci kez yayımlanmıştır.

Ergin, Özgen, “Katolik Kapıcı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.60-63, (Öykü)

Öykü, F. Dürrenmatt’ın “Okunmak üzere bir film.” epigrafiyle başlar.

Öykü anlatıcısı, günlerdir merakla beklediği “Kaçış Bir Kurtuluş mu...” adlı filmi izlemek için yeni aldığı televizyon izleme koltuğuna oturur. Film başladıktan sonra anlatıcı filmi anlatmaya başlar.

Havaalanında bir cenaze başında toplanan ve ağlayan topluluk sahnesiyle başlayan filmde Almanya’da eşi intihar ettikten sonra bir kızı ve bir oğlu ile birlikte kalan bir kadın anlatılmaktadır. Kadın eşinin ölümünden sonra bedensel uyarılarına dur diyemez ve bir Katolik kapıcıyla birlikte olur. Kapıcıdan hamile kalır. Bu arada kızı para karşılığı zengin bir adamla birlikte olmaya, erkek çocuğu da jigololuk yapmaya başlamıştır. Bu kültürel ve bireysel yıkım karşısında dayanamayan kadın, nehre atlayarak intihar eder.

Film bittikten sonra senaryo yazarının Özgen Ergin Eliçin olduğunu gören anlatıcı buruk bir sevinç duyar.

Emre, Gültekin, “Seni Sorarlarsa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.64-67, (Öykü)

Oya, not ettiği cümleleri yazdığı yeni öyküye nasıl yedireceğini, nerede kullanacağını düşünür. Öyküsüne başlayan Oya, bu cümlelere yer bulamaz. Oya’nın yazdığı öykünün kahramanı yaşlı bir kadındır. Yaşlı kadın, üniversitedeyken büyük bir aşkla sevdiği Ayhan’ın öldürülme haberini aldığı anda derin bir üzüntü duysa da kısa zamanda toparlanır. Fakülteyi bitirdikten sonra pek çok farklı yerde görev yapan

ve emekli olan kadın, yetiştirdiği binlerce öğrencinin ülkenin geleceğini değiştirmeyişinden ve sağ partilere oy vermesinden rahatsızlık duyar.

Oya, emekli öğretmen olan kadının öyküsünü neredeyse yarılar. Kadının öyküsüne nasıl devam edeceğine karar veremeyen Oya, öyküye ara verip alışveriş yapmak için dışarı çıkar.

Önel, Ahmet, “Şoför Mahalli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.68-69, (Öykü)

Genç bir kadın yazarın yayımlanan ilk kitabıyla ilgili resepsiyona katılan kadın anlatıcı, birtakım akıl yürütmelerle kendisiyle sohbet eden adamla birlikte resepsiyondan ayrılır. Adamın spor arabasına binen kadın anlatıcı, adamın adını sorar. Adam adının Albert Camus olduğunu söyler. Anlatıcı kadın o gün şoför mahallinde koca bir boşluğu doldurduğunu ifade eder.

Günersel, Tarık, “Rakı Sohbetleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.70-71, (Öykü)

On sekiz yıl boyunca her cuma günü rakı sofrasında buluşan, ancak birbirlerinin ismini bile bilmeyen iki insanın sevinçleri ve üzüntüleri şiirsel bir dille anlatılmıştır.

Abacı, Tahir, “Ayşe Yani Meryem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.72-79, (Öykü)

Öykü anlatıcısı “Dalga” diye nitelendirdiği bir olaydan dolayı kasabadan kaçarak kasaba çıkışında dağa yaslanmış “menzil” diye adlandırılan bir eve gelir. Geldiği evde gizlenen birinden gidip saklanması için adres alır. Verilen adrese başka birinin de geleceği söylenerek bulunulan yerden ayrılır. Anlatıcı verilen adrese geldiğinde kalacağı evin iki oda ve bir mutfaktan oluşan terk edilmiş bir yer olduğunu görür. Gece otuz yaşlarında, esmer, bakışları tedirgin ve sonradan adının Meryem olduğunu öğreneceği bir kadın gelir. Bu kadınla birlikte aç kalan, üşüyen kısacası pek çok zorlukla karşılaşan anlatıcı kötü şartlardan kurtulur. Kurtulduktan sonra da Meryem’le birlikte bir lokantada buluşarak yiyeceklerinden çok daha fazla yemek isteyerek adeta o sıkıntılı günlerin acısını çıkarırlar.

Margulies, Roni, “Barmitzvah”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.80-81, (Öykü)

On üç yaşına gelip erkekliğe adım atan gençler için Yahudi geleneklerine göre barmitzvah töreni düzenlenir. Öykü anlatıcısı bu törende kendisine gelen hediyelerin verdiği sarhoşluktan bahsederken, akşam yemek yedikleri lokantada masanın etrafında toplanan yedi yakınından sadece annesinin kaldığını duyumsar. Kendisini seven insanların gözlerindeki pırıltıyı yıllar sonra onların çoğunu kaybettikten sonra fark edişin hüznünü yaşar.

Karabulut, Özcan, “Rojda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.82-86, (Öykü)

Öykü, İtalo Calvino'nun "İnsan olan aşkın gittiği yere kadar gider; bizim ona tanıdığımız sınırlardan başka sınırları yoktur." epigrafiyla başlar.

Öyküde elli yaşında olan ve bir şeyler yazıp çizen bir adamın fotoğraf stüdyosunda güzelliğini fark ettiği kızı yaşında olan Kürt kızı Rojda'ya duyduğu kaçınılmaz aşk anlatılmaktadır.

Çocuğu yaşında birine duyduğu aşkla ve arzuları arasında sıkışıp kalan anlatıcı yüreğine söz geçiremez ve Rojda'ya yakınlaşmaya çalışır. Rojda'nın annesi ile birlikte evlerine giden ve içki içen anlatıcı Rojda'nın saçlarını elleriyle tutup koklamaya, ellerini sırtında gezdirmeye başlar. Rojda uykusu geldiği için yatağına koşar. Rojda'nın annesiyle başbaşa kalan anlatıcı, annenin Rojda'nın kendi kızları olduğunu söylemesi üzerine büyük bir utançla beyninden vurulmuşa döner. O günden sonra Rojda'ya sevgi duyan içindeki genç erkeği öldürür.

Karagöz, Erkan, "Son Beritan", Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.87-103, (Öykü)

On yıl önce göçerlik yasaklanınca İstanbul'a göçmek zorunda kalan yetmiş yaşındaki Şevder Beritan ile İzmir'de pazarcılık yapan Veysi'nin göçerlik yaşamlarını birkaç ay da olsa yaşama özlemiyle on beş yirmi hayvandan oluşan sürüyle Erzurum dağlarından Diyarbakır'a uzanan zorlu yolculukları etkili bir biçimde anlatılmaktadır.

Öyküde doksanlı yılların Türkiye'sindeki korucular, askerler ve dağdaki gençlerin kısılcında yaşam alanları daralan ve köyleri boşaltılan insanların yaşamları da örtük olarak işlenmektedir.

Duman, Faruk, "Nar", Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.122-127, (Öykü)

Kısa cümlelerle örülen, anlatımı oldukça kapalı bu öyküde şoför Cemal, gişeci Yakup ve zenne Memet'in yaşamlarından anlar sezdirme yoluyla verilmektedir.

Şenkon, Attila, "Arka Masanın Çocuğu", Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.128-129, (Öykü)

Yeni başladığı işyerindeki çalışanların katıldığı yemeğe annesinin ısrarı üzerine katılan anlatıcı kız "dikdörtgen masada karşısı boş olarak oturan" biri olmanın acısını duyumsar. Bulunduğu ortamdaki yalnızlığını kendisi gibi dikdörtgen masada karşısı boş olarak oturan ve ailesiyle birlikte yemek yiyen genç çocuğa şaklabanlık yaparak azaltmaya çalışır.

Çelik, Behçet, "Herkes Kadar", Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.130-132, (Öykü)

Koca, sevgili, baba kavramları arasında sıkışıp kalan ve bulunduğu kasabada yalnızlığı günden güne artan bir memur anlatılmaktadır.

Yaşar, Hürriyet, “Aylı Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.133-137, (Öykü)

Öykünün kadın kahramanı erkeğin cüzdanından Marcello Mastroianni'nin ölüm haberinden gazete kesiğini alır. Gazete kesiğinde Marcello'nun eşi ölen kocasını anlatmaktadır. Kadın gazete kesiğindeki öyküyü okurken sık sık durup yorum yapınca erkek kahraman kadını eleştirerek onun öyküyü okuyamadığını öyküyle özdeşleştiğini söyler. Adamı kızdırmak için farklı şekilde okuduğunu söyleyen kadın, öykünün kalanını okuyunca hıçkırarak ağlar.

Karınca, Eray, “Kenti Kim Kurtaracak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.138-142, (Öykü)

Öykü içinde öykü anlatma tekniğinin kullanıldığı bu öykünün çerçeve öyküsü kocasıyla mutsuz bir evlilik sürdüren ve psikolojik destek alan bir kadının sanrılı iç dünyasının anlatımıdır. Kadının kitap okurken daldığı anda gördüğü ve bir kentin talan edilmekten son anda güçlü bir adam sayesinde kurtarılışı ise ana öyküye ulanmış alt öyküdür.

Akar, Sultan, “Eski Yıkıntılar Arasında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.143-146, (Öykü)

Öykü iki bölüme ayrılmıştır. “Anılar, Acılar 1” başlıklı birinci bölüm geçmişinin izini yıkıntılar arasında arayan bir belleğin anlatımıdır. Thomas Hobbes'un “İnsan insanın kurdudur” sözünün başlık olarak kullanıldığı “Anılar, Acılar 2” alt başlıklı ikinci bölümde ise “taşralı, Kürt ve Alevi” kimliği dolayısıyla ötekileştirilen insanların dünyasına yolculuk yapılmaktadır.

Yadigar, Saliha, “İyi ama Tuhaf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.147-149, (Öykü)

Tutkulu bir şekilde erkeğine aşık olan bir kadının her zaman onunla birlikte olma arzusu şiirsel bir dille anlatılmıştır.

Nesin, Aziz, “Adı Konmamış Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.37-59, (Öykü)

Anı-öykü niteliği gösteren bu yazıda Aziz Nesin, İnci Asena'nın kendisine armağan ettiği bir deftere ne yazacağı konusunda kararsızlık yaşadığını ve daha sonra da bu deftere rüyalarını yazmaya karar verişini anlatır. Bu metin Aziz Nesin'in yazma alışkanlığı, anıları, yazmayı planladığı kimi kitaplar konusunda zengin bir kaynak niteliği gösterir.

Erdem, Hüseyin, “Bir Dal Sardunya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.60-73, (Öykü)

Daha küçücük bir dal iken dalından koparılıp farklı coğrafyalara giden bir sardunyanın anlatımıyla ordaki insanların özlemleri, düşleri, mutlulukları, sürgünlükleri şiirsel bir dille anlatılmıştır.

Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Keser ve Mucize (2)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.74-75, (Öykü)

Kısa öykü de olsa öykü içinde öykü tekniğinin kullanıldığı bu yoğun anlatımlı öykünün çerçeve öyküsünde anlatıcı, babasından çocukken ilk kez dinlediği bir öyküyle ilgili düşüncelerinin zamanla değiştiğini ortaya koyar. Anlatıcının üzerinde düşündüğü ve anlamlandırmaya çalıştığı alt öykü şöyledir: Birinci Dünya Savaşı döneminde aldığı yara yüzünden evine gönderilen Hilmi, kardeşi Celal ve ailenin geri kalan sekiz ferdiyle birlikte Van’dan Adana’ya taşınır. Ciddi geçim sıkıntısı yaşayan ailenin tek umudu elindeki keserle iş arayan Hilmi’dir. Hilmi yaşadığı sıkıntılardan ötürü Tanrıdan rızkın temini konusunda yardım etme vaadini yerine getirmesini haykırır. Çerçeve öyküdeki anlatıcının da üzerinde durduğu nokta bu haykırışın bir inançsızlık mı yoksa hala inanmanın verdiği bir umut mu içerdiğidir.

Yücel, Şevket, “Arkadaş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.76-81, (Öykü)

Öykü anlatıcısının kendisine üstün bir değer verilmesini isteyen, dostlarının kendinden üstün olmalarına katlanamayan bir arkadaşı tarafından öldürülmek istenmesi ve anlatıcının bu zor durumdan kurtulması anlatılmaktadır.

Ölez, Ş. Avni, “Bölüntü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.82-84, (Öykü)

Birlikte olduğu kadınların ucuz olmasını istemeyen evli bir adam ile kocası ve çocuğu olmasını düşleyen, ancak günün ilk ışıklarıyla birlikte içindeki yalnızlığa gömülecek olan hayat kadınının bir gecelik birlikteliği anlatılmıştır.

Altıntaş, Günel, “Kabahat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.85-87, (Öykü)

Adam Öykü dergisinin yirmi altıncı sayısında eksik verildiğinden bu sayıda tekrar yayımlanmıştır. Ne var ki dergide bu öykünün niçin ikinci kez yayımlandığı belirtilmemiştir.

Öykü anlatıcısı, yeni taşındığı evin tamirâtı için çağırdığı “yarı dolandırıcı” tamircilerden çok çeker. Yeni evine taşındıktan sonra rahat edeceğini düşünen anlatıcı bu sefer de karısının anahtarı değiştirme inadıyla karşılaşır. Uzun yıllar kamyon şoförlüğü yapmış olan anahtarcıda yaptırdığı yeni anahtarın kapıyı açmadığını fark eden anlatıcı, anahtarı götürdüğünde anahtarcı anahtarı eline alıp bakma lütfunda bile bulunmaz. Anahtarcı kilidin memelerinin deforme olduğunu, tornavidanın tersiyle vurduğunda anahtarın kilidi açacağını söyler. Anlatıcı bunu birkaç kez denese de kilit açılmaz ve kilidi tamamen sökerek anahtarcı Durak’a götürür. Bir somunun sıkıntı çıkardığını gören anahtarcı kilidi tamir eder. Anlatıcı “meme” tabirine takmış olacak ki anahtarcıya kilidi göstererek sorunun kilidin “taşak”larında olduğunu söyler.

Margulies, Roni, “Fırtına”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.88-89, (Öykü)

Küçük bir balkonda gece yarısı gelen fırtınadan kaçmayıp balkonda fırtınayı arkadaşı Fikret’le birlikte karşılayan anlatıcının, sabahleyin garnizonun bahçesinde cezalı askerlere kan ter içinde yaptırılan sabah jimnastiği, yan odada kavga eden bir çiftin bağırışlarından sonra “ne gerek var fırtınalara!” kanaatine varışı anlatılır.

Uğur, Fuat, “Bahtımın Rüzgarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.114-119, (Öykü)

On bir yaşındaki Ali, rüyasında dedesinin öldüğünü, ancak ölü olmasına karşın kendisiyle konuştuğunu görür. Uykudayken yüksek sesle bağırarak Ali kendi sesine uyandığından annesini ve abisini başında bekler halde bulur. Annesine dedesinin öldüğünü ve odasına bakmalarını söyleyen Ali, dedesinin dört yıl önce öldüğünü öğrenince şaşırır. Ali bu şaşkınlık ve hayal kırıklığı içinde yeniden yorganın altına girer.

Barbarosoğlu, Nalan, “Yağmurlu Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.120-122, (Öykü)

Öykü, Ahmet Muhip Dranas’ın epigraf olarak kullanılan “İnsan, yağmur kokan bir sabaha karşı / Hatırlar bir gün bir camı açtığını” dizeleriyle başlar.

Öykü, şimşeklerin çaktığı, göğün gürlediği karanlık, yağmurlu bir gecede evinin penceresinden sessiz ve insansız sokağı izleyen anlatıcının yalnızlık, çocukluk dönemine özlem, ölüm, ayrılık ve her şeyin betonlaştığı kentlerle ilgili monologlarından oluşur.

İplikçi, Müge, “Gazetede Yazdığı Gibi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.123-129, (Öykü)

Öyküde “ev işlerinin, ev içi can güvenliğinin biricik timsali” gibi görülen kadınların toplumsal baskı zincirini kırıp “yersiz, yutsuz, ülkesiz” bir kadın olma serüvenleri Şahver Hanım, dokuma işçisi Zuhal ve yetmiş metre rekorunu kırarak birinci olan atlet kadının öyküsüyle ortaya konmuştur.

Öktem, Altay, “Kurtuluş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.130-131, (Öykü)

“Gemi battı.” cümlesinin olası devam ettirilme şekilleri üzerinde yorum yapan anlatıcı, farklı sonlarla biten Bayan A.’nın öykülerinden hareketle kurtuluş kavramının göreceliğini ortaya koyar.

Okyay, Leyla Ruhan, “Pasaport”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.132-136, (Öykü)

Öykü, Rafael Alberti’nin epigraf olarak kullanılan “Sesim karada ölürse / Alın denize götürün / Kıyıda öylece bırakın” dizeleriyle başlar.

Öyküde, Amerika’nın doksanlı yılların sonlarında Irak’ı bombalaması üzerine oradan kaçan Osman’la babasının ve bir otobüs dolusu insanın umutla başlayan ve denizin kara sularında son bulan öyküsü etkili bir dille aktarılmaktadır.

Çetin, İnan, “Kanadı Kırılmış Kuşa Sabırdan Söz Et”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.137-139, (Öykü)

Başlığı Mesnevi’den alınan bu öyküde anlatıcı Paris’e otobüsle yaptığı yolculuk esnasında yanındaki arkeologla iki kızın konuşmalarını ve Paris’teki arkadaşı Murtaza ile diyaloglarını aktarır.

Yaşar, Hürriyet, “Buluşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.140-143, (Öykü)

Öykü anlatıcısı içmek için uğradığı bir meyhanede tanıştığı altmışlı yaşlarda, kır saçlı, pos bıyıklı Artin Dayı’yla ilgili anısını masada birlikte oturduğu arkadaşına anlatır. Herkesin sevdiği, saydığı ve bu yüzden de “Dayı” diye hitap ettiği Elazığlı Artin Dayı’nın ortadan kayboluşu anlatıcıyı hüzünlendirir.

Selçuk, M. Kemal, “Göbekten Bağlılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.144-147, (Öykü)

Üniversite yıllarında olmak istedikleri gibi olamayan, bulundukları kasabaya “göbekten bağlı” olduklarını düşündüklerinden oradan ayrılamayan bir yazar ile üniversiteyi bitirdikten sonra bir kasapla evlendirilen Cavidan’ın sıkıcı ve bunaltıcı yaşamları anlatılmaktadır.

Ateş, Murat, “Yağmur Yağıyordu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.148-152, (Öykü)

İşçi babanın ve çocuk bakıcılığı yapan bir annenin çocuğu olan anlatıcı, on iki yaşındayken çalışmaya başlar. Mahallenin ve çevre mahallelerin en korkulan delikanlılarından biri olan anlatıcıya Dergo lakabı verilir. Dergo bir kavgada yanlışlıkla arkadaşı Vedat’ın sakat kalmasına neden olur. Bu vicdan azabıyla sokaklardan çekilen Dergo, Vedat’ın verdiği kitapları okumaya ve eylemlere katılmaya başlar. Polis tarafından birkaç kez gözaltına alınan Dergo, kaçak yaşamaya başlar. Yağmurlu bir gecede gecekondularına gece yarısı gelen Dergo, yan taraflarındaki binanın üst katının çökmesi üzerine ailesiyle birlikte çöken gecekonduyunun altında kalır. Ailesini zar zor yıkıntıların arasından kurtaran Dergo, annesini hastaneye götürüp ilaçlarını alarak geri döndüğünde polisler tarafından yakalanarak götürülür.

Özlü, Demir, “Temmuz Ayının Son Günleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.46-49, (Öykü)

Anlatıcı İsveç’te iflas eden bir dükkandan alış veriş yaparken Anadolu kasabasında küçük bir tüccarın insanların yüzüne bakamayacağını düşündüğünden kendini asarak intihar edişini anımsar. İsveç’teki tüccar ile Anadolu’daki tüccar arasındaki fark gayet açık bir şekilde ortaya konur. İsveç’te iflas eden tüccarları koruyan kurulların, kurumların olması oradaki tüccara güven verir.

Öz, Erdal, “Tam Denize Atlarken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.50-56, (Öykü)

İkinci tekil kişinin anlatımıyla verilen öyküde iki mekan ve burada yaşananlar anlatılmaktadır. Birinci mekan Ege’de bir sahil kenarıdır. Daha önce güneşte tenini yakmamış bir adamın sahilde denize girip girmeme konusundaki ikircikli hali aktarılır. Diğer mekan ise karakoldur. Bu bölümde evleri basılan insanlar, dağda öldürülen gençler, mayınların sebep olduğu asker ölümleri, çatışmalar aktarılır. Bu iki bölüm oldukça anlamlı bir cümleyle birleştirilmektedir: “Bakınıyorsun çevrene. Kimse ilgilenmiyor seninle. Herkes kendi denizinde, kendi güneşinde.”

Ziyalan, Nihat, “Ayçelen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.57-60, (Öykü)

Ekmeğin karneyle alındığı savaş yıllarındaki sefalet ve her türlü zorluğa rağmen çocukların neşeli, hareketli yaşamları bir çocuğun bakış açısı ve anlatımıyla verilmektedir.

Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Keser ve Mucize (1), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.61-63, (Öykü)

1916-1917 yıllarında savaş yüzünden Van’dan Adana’ya taşınan on nüfuslu bir ailenin yaşadığı yoksulluk ve bu yoksulluk karşısında Hilmi’nin tanrıdan rızka kefil olma vaadini yerine getirmesi istemi anlatılmaktadır.

Otuz yıl arayla babasından öyküyü dinleyen anlatıcı, öykünün zamanla değiştiğini fark eder. Bu farklılığı ortaya koymak için yazar aynı öyküyü otuz dakika arayla iki kez yazar. Otuz dakika arayla yazılan iki öykü arasında bile yorum farkı bulunmaktadır.

Adam Öykü’nün yirmi yedinci sayısında sadece “Keser ve Mucize (2)” yayımlanmıştı. Bu sayıda öykünün iki farklı yorumu “Keser ve Mucize (1)” ve “Keser ve Mucize (2)” birlikte yayımlanmıştır.

Günersel, Tarık, “Tanıklık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.64-65, (Öykü)

Hayatını “Mukadderat ve İrade” adlı eserini er geç yayımlamaya adanmış büyükbaba ile onun altmış yıllık hayat arkadaşı babaannenin kimi anıları ve onlarla ilgili akılda kalanlar anlatılmaktadır.

Margulies, Roni, “Koltuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.66-68, (Öykü)

Anlatıcı, babasının yıllar önce baba evinden getirdiği koltuğu ve babasının bu koltukta her akşam kitap okumasını imrenerek izler. Babası eve gelmeden önce koltuğa oturup babası gibi kitap okumaya çalışır, babası gelir gelmez de koltuğu babasına bırakır. Anlatıcının sevdiği bu koltuk babası öldükten sonra Londra’daki evine gönderilir. Bu koltuğun döşemesini annesinin ısrarı üzerine değiştiren anlatıcı, bir gece koltuğunda sessizce kitap okumaya çalışırken, çıkan bazı seslerden ötürü sessizlik diye bir şeyin olmadığı kanaatine ulaşır ve bir türlü kitap okuyamaz.

Andaç, Feridun, “Babam ve Kiraz Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.69-72, (Öykü)

Öykü anlatıcısı çocukluğundan itibaren babasıyla ilgili anılarını aktarır. Anlatıcının çocukluğunun kentinden ayrılıp yerleştikleri yeni kentte babanın yaptığı ilk iş daha önce yaşadığı yerdekine benzer bir bahçe oluşturmaktır. Anlatıcı, babanın doğa sevgisi, toprağa bağlı kişiliği, ilk aşkı gibi çoğu anısını aktarmaktadır.

Samancı, Suzan, “Kaygı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.76-79, (Öykü)

Kocasıyla arasında anlaşmazlık olan bir kadının ihtilalin korkulu günlerinde, sınavlara hazırlanan ve eve geç saatlere kadar dönmeyen oğlu için duyduğu kaygı anlatılmaktadır.

Sancak, Jale, “Dimyan’ın Misafiri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.90-95, (Öykü)

Terzi Dimyan platonik aşkla bağlandığı Seher’in kaçıp gitmesinden sonra Mardin’de duramaz ve kente göç eder. Kentte zengin bir ihtiyar olan Kinyas Bey’in himayesine giren Dimyan, zengin ihtiyarın hanında ücretsiz olarak kalır. Ne var ki Dimyan’ın kimseye hayır diyemeyişi yüzünden Kinyas Bey, ondan kendisine kalacak başka yer bulmasını ister. Bu isteğin şokuyla düşünceye dalmışken gece yarısı hanın kapısı çalar. Kapıdakini içeri almamakta kararlı olduğunu düşünen Dimyan, yaşlı ve hasta adama acır, onu içeri davet eder. Yaşlı adamın konuşması üzerine bu kişinin hanın eski bekçisi olduğunu öğrenir. Yaşlı adam hayatından örnekler vererek Dimyan’a insan yüreğini incitmeyecek kendisine de zarar gelmeyecek tarzda davranması gerektiğini öğütler.

İhtiyar adamın konuşmalarını değerlendiren Dimyan’a amcasının damadı, karanlıkta niçin kendi kendine konuştuğunu sorar. Bu şaşırtıcı son Dimyan’ın gördüklerinin hayal ürünü olduğunu ortaya koyar.

Topal, Semra, “Giz-Laf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.96-101, (Öykü)

Öyküde, kartal burunlu, on iki parmaklı olan Mersiye uzak soylu bir hacının ruhu tarafından hem kendisinin hem de arkadaşlarının korunduğuna inanır. Öykü anlatıcısı ise geçirdiği kaza sonucu bir bacağını yitirmiş ve koltuk değneklerine mahkum olmuştur. Öyküde bu iki kişinin ve anlatıcının yakın tarih araştırmacısı arkadaşının din, anamalcı piyasa gibi konulardaki tartışmaları aktarılmaktadır.

Özkılıç, Hasan, “Adı Kargalarda Saklı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.102-104, (Öykü)

Sabahın altısında karlı soğuk havada okula gitmek zorunda kalan ve annesi tarafından sıkı sıkı giydirilen öykü anlatıcısının yol üzerinde gördüğü üç tekerlekli Moto-Guzi’yi bekleyen kızla ilgili düşleri anı tarzında aktarılmaktadır.

Yazıcı, Yasemin, “Bruges’de Mevsim Dışı Düşler...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.105-110, (Öykü)

Öykü Juan Jose Millas’ın “Yalnızlık Buydu” romanından alıntılanan ve epigraf olarak kullanılan bir parçayla başlar.

Kuzeyin en eski turistik limanında kocasıyla gelen ve kahvede oturan bir kadınla ilgili öykü anlatıcısının gözlemleri anlatılmaktadır. Öykü anlatıcısı bu kadınla kocası arasında bir iletişimsizlik olduğunu sezimler. Kadının kendi dönüşümünü tamamlamak için geldiği bu kentte dönüşümünü tamamladığı görülür.

Kaygusuz, Sema, “Tacettin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.111-114, (Öykü)

Bir altmış beş boyunda olmasına karşın oldukça kuvvetli olan Titiz Tacettin’in cüzdanı bir akşam iki yankesici tarafından çalınır. Bunu fark eden Tacettin, iki yankesiciyi iyice benzetir. Bu arada bağırırları duyan mahalleli Tacettin’i iyice döver. Kalkacak takatı kalmayan Tacettin, iki polis tarafından hastaneye götürülür. Hastanede polisleri görmek istemeyen Tacettin buna rağmen kendisini görmeye gelen bir polis memurunu döver. Hastanedeki David adlı doktordan da huylan Tacettin, isminin Necla olduğunu düşündüğü hemşireye karşı en ufak kabalıkta bulunmaz.

Eser kullanılan “hıyarto” ve “devşirme götsüz” gibi argo sözcüklerle de dikkat çeker.

Çetin, İnan, “Bir Senaristin Serüveni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.115-118, (Öykü)

Uzun süre kasabasından uzakta kalan anlatıcı, kasabanın zenginlerinden Adil Bey’in cenaze töreninde arka sırada gördüğü Ahmet Bey’i az konuşması, hemen hemen hiç gülmemesi ve yakasına taktığı nazar boncuğu ile ilginç bulur. Sınıf arkadaşı ve kasabanın PTT müdürü Mazlum’la Ahmet Bey meyhanede içerken onların masasına geçen anlatıcı sabah kahvaltı yapmak için küçük bir lokantaya gider. Lokantada Ahmet Bey’in bir eşcinseli öldürdüğü için mahkemede yargılandığını ve suçsuz bulunduğunu öğrenen anlatıcı, bu olayla ilgili bir senaryo yazmak için olayın ayrıntılarını arkadaşı Mazlum’dan öğrenmeye gider.

Sohtorik, Murat, “Atlantis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.119-120, (Öykü)

Güneşli bir günün sonlarında buluşacağı kadını düşünen öykü anlatıcısı doktor, köprüdeki trafik yüzünden taksiden inerek yürümeye karar verir. Polislerin olduğu noktaya gelince bir adamın köprüden atlamaya çalıştığını ve polislerle oradaki halkın onu ikna etmeye çalıştıklarını görür. Doktor, adama hayatın çok güzel olduğunu ve atlamanın büyük yanlışlık olacağını söyleyince adam derin derin düşünerek yine yanıldığı sonucuna vararak köprüden atlar. Bu olayın şokunu yaşayan doktor yıllarca öğrendiği her şeyi, kendisine yapılan övgüleri, felsefik açıklamaları anlamsız görmeye başlar.

Sohtorik, Murat, “Dostluk Aşkına”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.120-122, (Öykü)

Sahneye çıkmak üzereyken aralarındaki ilişkinin aşk mı dostluk mu olduğunu sorgulayan bir kadınla erkek anlatılmaktadır.

Kirkoryan, Kevork, “Mitolojik Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.123-129, (Öykü)

Profesyonel turizm rehberliği yapan anlatıcı yılın yedi ayı çalışıp beş ay boş boş oturduğu için bir ek iş yapmayı düşünür. Gazete ilanında belediyenin bir güzellik yarışması için jüri aradığını gören anlatıcı özgeçmişini yazarak bu ilginç işe talip olur. Jüriye seçildiği haberini almak için belediyeye giden anlatıcı personel müdürüyle görüşür. Personel müdürü jüride sadece kendisinin olduğunu ve üç kız arasından en güzeli seçmesi gerektiğini söyler. Gelen kızların her üçünün de birbirinden çirkin olduğunu gören anlatıcı bir hayli şaşırır. Gelip kendilerini tanıtan kızların her birinin İstanbul’un bir semtini temsil ettiğini ve adlarının Pera, Konstantinopl, Kaldeon olduğunu öğrenince daha da şaşırır. Tercih etmekte zorlanan anlatıcı personel müdürüne tercihinin bir zarfa yazacağını, ancak eve gidinceye kadar zarfı açmamasını söyler. Zarfa “en güzeliniz, güzellikte alçakgönüllü olandır.” diye yazan anlatıcı belediyeden çıkmak üzereyken güvenlikçi kendisini durdurarak içeri nasıl ve niçin girdiği şeklinde sorular yöneltir. Anlatıcı yarışma için geldiğini söyleyince güvenlikçi günlerden cumartesi olduğunu ve belediyenin kapalı olduğunu söyler. Büyük bir şaşkınlık yaşayan anlatıcı kaçarak belediyeden ayrılır. Evine geldiğinde gazete haberinde belediyenin personel müdürü aradığını görünce yaşadığı şeylerin düşsel olduğunu anlar.

Gündüz, Seçkin, “46. Çeşit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.130-131, (Öykü)

Vagonlardaki eşyaları büyük bir titizlikle kayıt altına alan bir komisyonun tutanağı imzaladıktan sonra gördükleri saç kurutma makinesini ilave edişleri ve sonradan bu aletin ismini yanlış yazdıklarını fark etmeleri anlatılmaktadır.

Günel, Deniz, “Tahir Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.132-137, (Öykü)

Hitler bıyığı, siyah kıvrıkcık saçları, mavi gözleri ve Karadeniz şivesi ile ilginç bir görüntü çizen matematik öğretmeni Tahir Bey’in öğrencilerinin ve mahallelinin nazarında aykırı tarafları anlatılmaktadır. Öğrencilerini eleştirel düşünmeye teşvik eden Tahir Bey, hem öğrencisi hem de komşusu olan bir kız tarafından anlatılır. Anlatıcı kız üniversiteyi bitirip hayata atıldıktan sonra otuz sekiz yaşına kadar bekar olan Tahir Bey’in evlendiğini ve iki çocuğunun olduğunu duyar.

Doğan, Şakir, “Kamelya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.138-141, (Öykü)

Bir aydır sigara içmeyen işsiz güçsüz bir adamın balkonun karşısındaki apartmanın duvarına asılan reklam panosu ilgisini çeker. Akşamüzeri balkonunda rakı içen adam reklam panosuna yapıştırılan sigara reklamını fark eder. Reklam afişinde kabriyole otomobilin içinde ağzında sigara olan oldukça güzel bir kız, kızın arkasında sahil, palmiye ağaçları ve masmavi deniz resmi vardır. Bu kadınla düşsel bir yakınlık kurmaya başlayan adam, kadın yüzünden sigaraya başlar. Düşle gerçeği ayırt edemeyen adam kadınla aynı evde olduğunu gördüğü anda uyanır. Etraftaki şişeleri toplayan adam iki işçinin reklam afişini söküp götürmeleri karşısında aval aval bakmaktan öte bir şey yapamaz.

Barlas, Tarkan, “İş’ Güç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.142-146, (Öykü)

Tarkan arkadaşı Çağrı ile buluşmadan önce Çağrı’nın babası Mehmet Amca’dan bir zarf almak için iş yerine gider. Mehmet Amca ile matbaa sahibi arasındaki konuşmaya tanık olur. Mehmet Amca’nın haksız olmasına rağmen matbaacıyı pazarlama gücü ve makamının ağırlığı altında ezip suçu tamamen ona yığan tavrı Tarkan’ın hoşuna gitmez. Bunu Mehmet Amca da fark eder. Ne var ki bozuntuya vermez. Akşam Çağrı ile birlikte onun evine giden Tarkan, Mehmet Amca’nın mahçup oluşunu evde de fark eder.

Atila, Mehmet, “Deprem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.147-150, (Öykü)

İzmir’de bir berberin yanında kalfa olarak çalışan anlatıcı, Dinar’da deprem olduğunu duyunca hemen otogara gider. Otogarda pek çok insan Dinar’a gitmek için toplanmıştır. Kendisi dışında tüm ailesi Dinar’da olan anlatıcı beş saatlik yolculuk esnasında büyük bir üzüntü ile ailesini, arkadaşlarını, öğretmenlerini anımsar. Dinar’a ulaştıklarında pek çok binanın yıkıldığını gören anlatıcı, ailesinin oturduğu yere geldiğinde binalarının yan yattığını görünce biraz rahatlar. Evin ilerisindeki naylondan ve kilimlerden yapılmış çadıra ulaştığında ailesinin tüm fertlerinin hayatta olduğunu görür. Kadınların bağırışları altında büyük bir sevinçle abisine sarılan anlatıcı ağlamaya başlar.

Özdek, Almila, “Zilli Saatler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.151-152, (Öykü)

Yetmiş dokuz yaşındaki anneannenin sabahtan akşama kadar evde olmasına karşın zilli saatleri TRT 1 Radyo’nun haber saatine göre ayarlama saplantısı anlatılmaktadır.

Öykü, öykü kahramanlarından biri olan torun tarafından anlatılmaktadır.

Karagöz, Sanem, “Gölgedeki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.153-155, (Öykü)

Her yeni sabahın hiçbir şey getirmeyeceğine inanan ve gülümsemeyi yıllar önce yitirmiş bir adamın karamsar ruh hali anlatılmaktadır.

Yurdal, Mehmet, “Kağıt Bardak, Kağıt Mendil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.156-157, (Öykü)

Bir üniversite öğrencisinin bahçede kağıt mendil satan yaşlı adamla kantinde kağıt oynayan genç insanların yorgun ve bezgin görünüşleri ile ilgili gözlemleri anlatılmaktadır.

Yurdal, Mehmet, “Otello Kalesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.157, (Öykü)

Anlatıcı, “Gizmo’cuğum” dediği cezaevindeki arkadaşına yazdığı mektupta düş gücüyle her defasında farklı yerlerdeymiş gibi yaşadığı yerlerden söz eder.

Özlü, Demir, “Arkadaki Oda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.95-99, (Öykü)

Ülkesindeki siyasi baskılar yüzünden sık sık yurt dışına çıkan anlatıcı-yazar yetmişli yılların başında iki yıl kaldığı odayı yaşanan iki askeri darbeye, siyasi çalkantılara, savaflara rağmen bir türlü unutamaz. Anlatıcı yazar o yıllardaki şair ve yazar arkadaşlarıyla ilgili anılarından ve ülke insanının aldırıışsız tavırlarından duyduğu rahatsızlıktan da söz eder.

Gürsel, Nedim, “Sorrento’ya Geri Dön”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.100-112, (Öykü)

Paris’in yağmurlu, soğuk kışından sonra Akdeniz kıyısındaki Napoli’ye inen anlatıcı uçakta tanıştığı, ufak tefek sarışın Necla ile burada yaşadığı aşkı, ilk cinsel deneyimini yaşadığı Senem’i ve şehrin varoşlarını anlatır.

Kavukçu, Cemil, “Gemiler de Ağlarmış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.113-116, (Öykü)

Benöyküsel anlatımlı bu öyküde hapishaneyi andıran bir gemiyle uzun bir yolculuğa çıkan ölümden korkan Hurşid, yakaladığı insan suratlı balıkla yaşamdan kopan Çarkçıbaşı, çok sevmek hastalığına yakalanan İbrahim gibi denizcilerin yaşadıkları zorluklar anlatılır.

Mungan, Murathan, “Dumrul ile Azrail”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.117-140, (Öykü)

Murathan Mungan geleneksel Deli Dumrul öyküsünü farklı bir okumayla yeniden yazmıştır. Gökten süzülerek inen Azrail köprüyü incelemeye başlar. Köprüyü tek başına bir güzellik olarak gören Azrail, Deli Dumrul’un canını ister. Deli Dumrul önce annesine, sonra babasına daha sonra da eşine gider. Geleneksel anlatının tersine hiçbirini canını vermek istemez. Bunun üzerine Deli Dumrul Azrail’den canını almasını ister. Ne var ki Azrail tanrı tarafından kendisine verilen bu görevi yerine getiremez. Deli Dumrul’a aşık olduğu için ölümsüzlüğünü yitiren Azrail, Deli Dumrul’a yaşamını verir. Daha sonra Azrail yeryüzüne inip yazmaya yazgılı aşık Murathan’a bu hikâyesini anlatır.

Cengizkan, Ali, “Toprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.141, (Öykü)

Ağacın dalından yaz mevsiminde olunmasına karşın soğuk olan toprağa düşen kırmızı elma; ağacın dallarına, köklerine uzanmaya çalışır. Büyük ağaçla hiçbir bağı kalmayan elma biri tarafından bir daha düşmemek üzere ağacın en yüksek dalına yerleştirilir.

Cengizkan, Ali, “Bir Anlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.141-143, (Öykü)

İnsanlardan duyduğu kuşku yüzünden içine kapanık hale geldiğini söyleyen anlatıcı, bir dostu ile tartıştıktan sonraki süreçte hem kendisinin hem de dostunun pişmanlığını iç döküş şeklinde aktarır.

Gürel, Ferzan, “Güneybatı Esinti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.144-148, (Öykü)

Anlatıcı yazar Yörük Perihan’ın başından geçenleri duyduğunda bundan iyi bir öykü çıkacağını düşünerek İngiliz masallarından “Southwest Wind Square”le benzerlik gösteren Yörük Perihan’ın öyküsünü anlatmaya başlar. İngiliz masalında küçük kardeşlerine kötü davranan iki ağabeyin masalın sonunda sele kapılarak cezalandırılmasına tanık olunuz. Güneydoğu Anadolu’daki köylerden birinde kışlak kuran yörüklerden güzel Perihan, köy gençlerinden Celal’e sevdalanır ve onunla evlenir. Celal, iki ağabeyi tarafından kötü muamele görür. Eşi Perihan’ın erkek çocuk, ardından da iki kız çocuğu doğurmasını hazmedemeyen iki ağabey Celal’i hileyle götürüp öldürürler. İngiliz masalındaki küçük kardeşin mutlu biten öyküsüne mukabil Celal’in öyküsü ölümle, ayrılıkla biter.

Öyküde Güneydoğu Anadolu’da kız çocuklarının başlık parası karşılığında küçük yaşta evlendirilmeleri ve kuma getirme geleneği eleştirilmektedir.

Küçük, Kemal, “Balkondaki Tablolar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.149-154, (Öykü)

Tatil günü evinin balkonunda birlikte oturduğu karısı ve kocakarı dediği yaşlı bir kadınla oturup komşuları ve gazetede çıkan bazı olaylar üzerine konuşan anlatıcı, kocakarının kendisine seslenmesiyle kan ter içinde uyanır ve gördüklerinin rüya olduğunu anlar.

Özlü, Demir, “Bir Tanca Ayakkabısı Satın Alabilmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.46-49, (Öykü)

Anlatıcı, içinde büyük arzular barındıran ilk gençlik döneminde kentin en işlek yeri olan İstiklal caddesindeki Tanca ayakkabı mağazasından neredeyse aşık olduğu ve almak için birkaç ay beklemek zorunda kaldığı Tanca ayakkabıyı almasının ne kadar önemli olduğunu anlatır.

Yalçın, İrfan, “Boksör”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.50-53, (Öykü)

Eski ulusal boksörlerimizden Adnan İnan’a ithaf edilen öyküde “bir serçe kadar” olan annesini döven babasını dövmek için boksör olduğunu söyleyen ve büyük bir şöhrete ulaşan bir boksörün eski gücünü yitirerek alkole, uyuşturucuyla teselli bulmaya çalışması ve bir hastane köşesinde yaşamını yitirşi anlatılmaktadır.

Ay, Behzat, “Ah O Güvercinler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.54-56, (Öykü)

Pencereden dışarıyı izleyen anlatıcı, altı yaşındayken abilerinin ve diğer çocukların kıl tuzaklarla yakaladıkları güvercinlerin kafasını çakıyla kesip eve götürmeleri, kendisinin bu olaya katlanamadığı için bir gün kıl tuzaklardan güvercinleri kurtarıp tuzakları sobada yakmasıyla ilgili güzel anısını aktarır.

Hafifbilek, Celal, “Bizim Gözlerimiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.57-60, (Öykü)

Antalya’da Tophane Parkı’nda oturan anlatıcının denizle ve yan masadaki genç kızla erkek hakkında zihninden geçenler düşsel bir atmosferde aktarılmaktadır.

Ergin, Özgen, “Bugün Pazar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.61-63, (Öykü)

Pazar günü sadece çay içmek için geleceklerini söyleyen arkadaşlarının yemek istemeleri üzerine hazırlıksız yakalanan ve durumdan hoşnut olmayan Fikret’in kısa süre içinde hazırlıklarını tamamlaması, gece yarısına kadar arkadaşlarıyla rakı içip eğlenmesi anlatılmaktadır.

Karabulut, Özcan, “Ayna Yazıları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.84-88, (Öykü)

Kızılderili atasözü “Sevdiğini özgür bırak, geri dönerse senindir.” epigrafiyle başlayan öyküde on altı yıldır evli olduğu kocasının kendisinden yavaş yavaş uzaklaştığını fark eden bir kadının içine düştüğü yalnızlık ve bunalım anlatılmıştır.

Yücel, Şevket, “Canım Bir Şey İstiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.89-91, (Öykü)

On dokuz yaşındaki öykü anlatıcısı aile fertleri ve arkadaşlarıyla iyi geçinmesine rağmen içinde hep bir şeyin eksik kaldığı fıkriinden bir türlü kurtulamaz. Canının ne istediğini bilmeyen anlatıcı bu saplantısı yüzünden doktorlara da gitse çare (çözgü) bulamaz. Pikniğe gittikleri bir gün parkta sakız çiğneyen küçük bir kızdan sakız isteyen anlatıcı sakızı çiğnedikten sonra tüm sıkıntılarından kurtulduğunu fark eder.

Emre, Gültekin, “Melez Taş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.92-96, (Öykü)

Aylardır raflara dizilmeyi bekleyen kitaplarını düzeltirken bir dergide bulunan “Melez Taş” adlı öyküyü okuyan anlatıcı, kiremitlerden ve göçmen kuşlardan söz eden öyküyü merakla okurken öykünün devamının olmadığını fark eder. Ceketini giyip dışarı çıkan anlatıcı, bu öyküde bahsedilen konular üzerinde düşünmeye devam eder.

Coşkun, Ayfer, “Öyle Bir Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.97-100, (Öykü)

Mart güneşinin umulmadık sıcaklığında metrodan inip körüklü otobüse binen anlatıcı, otobüste kendisine sokulmaya çalışan adama sert bir şekilde karşılık verir. Adam sert çıkıştan sonra kadın anlatıcıdan uzaklaşır. Daha sonra otobüse binen iki genç kıza sokulup elini uzatan adam kızdan karşılık alınca cesaretleterek kızın kulağına bir şeyler fısıldamaya başlar. Adam otobüsten inmeden önce başını kızın omzuna koyarak kızı öper. Kadın anlatıcı otobüsten inerken kızın boynunu kağıt mendille temizlediğini görür.

Çeviker, Turgut, “Zil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.101-105, (Öykü)

Bahçelievler katliamından sonra bulundukları evde faşistlerin saldırısına uğrama ihtimali karşısında çözüm önerileri sunan üç dört devrimci üniversite öğrencisinin yaşadığı korku anlatılmıştır.

Yazgan, Ayla, “Sesler ve Eller”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.106-108, (Öykü)

Öyküde, bilinci çoğu zaman kapalı olan bir hastanın kendisine bakan hemşirelerin ve yanında bulunan yakınlarının seslerinden ve kendisine temas eden ellerden hareketle zihninden geçen birbirinden kopuk düşünceler anlatılmaktadır.

Samancı, Suzan, “Ablamdı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.109, (Öykü)

İbranice bir deyişin epigraf olarak kullanıldığı öyküde ölümün, ayrılığın verdiği hüznün bir yakının kaybedilmesinde somutlaşması işlenmiştir.

Samancı, Suzan, “Dolunayda Ölmek İsterim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.109-110, (Öykü)

Öyküde insanların geceleri korkuyla evlerine kapanması, evlerin gecenin bir vakti kar maskeli eldivenli kişiler tarafından basılması, yakılan evler, öldürülen insanlarla çizilen oldukça karamsar ve korku dolu bir atmosfer tasviri yapılmaktadır.

Barbarosoğlu, Nalan, “Kirlenme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.111-114, (Öykü)

Ayrıldığı sevgilisi ile iki yıl birlikte kaldığı apartmanın karşısındaki büfede oturan anlatıcı, geçmişin muhasebesini yaparak sevgilisiyle arasındaki anlaşmazlıkları değerlendirir.

Uğur, Fuat, “Mercü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.115-121, (Öykü)

Uludere'nin bir köyünde dere kenarında Mercü'nün yeğeni Berfin ölü bulunur. Berfin'in cesedinden çıkarılan kurşunların Mercü'nün en yakın arkadaşı olan teğmen Cemal Gürsel'e ait olduğu anlaşılır. Köyün erkeklerinin teğmene saldırmak istemesine rağmen erkekler üzerinde eskiden beri etkisi olan yetmişlik Mercü buna engel olur. Mercü, Cemal'in Berfin'i öldürmediğine inanır. Cemal Gürsel, İslami nitelikli karşı terör örgütünü kurmak için görevlendirilen nişancıyla iyi geçinmek için ona birkaç kurşun vermiştir. Ankara'daki eşinden boşanıp gelen Berfin, mini etekli dolaştığı için birkaç kez bu nişancı tarafından uyarılmış; ancak Berfin nişancıya sert bir şekilde çıkmıştır. Tüm bunları bilen Cemal Gürsel nişancının kendisi hakkında Ankara'ya olumsuz rapor vermesinden korktuğu için bunu açıklamaz. Yürütülen soruşturma sonucunda Cemal Gürsel Yüksekova'ya atanır.

Öyküde ön plana çıkan Mercü, oldukça sert ve rahat davranan bir kadın tiplmesidir. Güzelliği ile dillere destan olan Mercü, kocasını evden kovar, yalnız başına yaşar. Uludere'nin eşrafını rakı sofraları ile ağırlayan Mercü, bunlarla birlikte olmaktan da çekinmez. Cemal Gürsel'le de ilişkileri ana-oğul ilişkisinden ziyade

dostçadır. Hatta Mercü'nün oğlu İbrahim, Cemal'e çok fazla benzediğinden olacak köylünün nazarında Cemal'dendir.

Yaşar, Hürriyet, “Saat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.122-128, (Öykü)

İşlek bir yol üstünde bir araba galerisinde muhasebeci olarak işe başlayan Selim, genç patronu tarafından personellerle tanıştırılır ve işinde nelere dikkat etmesi gerektiği konusunda genç patrone direktifler alır. Genç patronla birlikte çalışırken patronun köydeyken tarlalarına bakan ve baba yadigarı gördüğü için yanında çalıştırdığı Dursun Efendi'nin kolundaki saate bakarak saatin altı olduğunu söyleyip çıkacağını ifade etmesi patronun ilgisini çeker. Köydeyken kendilerinden önce gitmeyi bilmeyen bu insanlardaki değişim patronu derinden etkiler. Durakta Dursun Efendi'yi gören Selim, o an mutlaka bir saat alması gerektiğini düşünür.

Çetin, İnan, “Yaz Yağmurları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.129-133, (Öykü)

Öykü anlatıcısı Selim, her akşam iş çıkışı gittiği kafede otururken arkadaşı Nuh'un eşi Gaye yanında uzun boylu yaşlıca bir adamla yanına gelerek ondan yardım istediklerini söyler. Gaye uzun zamandır Nuh'tan ayrı yaşadığını, bu durumu Nuh'un da kabul ettiğini, ancak Nuh'un onun başka biriyle evlenmesine müsaade etmeyeceğini söyler. Selim aralarındaki sorunun ne olduğunu sorunca Gaye, Nuh'un kendisini aldattığını ifade eder. Uzun süre konuşan Gaye ve Selim ertesi gün buluşmak üzere ayrılırlar. Ertesi gün sözleştikleri kafede oturan Gaye'yle Selim havadan sudan konuşarak başlarlar konuşmaya. Gaye'nin ilk sözü karşısında donakalan Selim, şaşkınlığını üzerinden atar atmaz masadan kalkarak eve dönmek üzere kafeden çıkar.

Çağlar, Ali Özenç, “Yalnız Kadınlar Sokağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.134-139, (Öykü)

Yalnız Kadınlar Sokağı'nda oturan anlatıcı kadın arkadaşı Selma'yı yeni bir grupta tanışma fırsatı bulabilecekleri bir davete çağırmak için arar. Telefon konuşmasında anlatıcı kadın kısa süren evliliklerinden, kocalarından dayak yiyen kadınlardan, erkeklerin dul kadınlara namus perdesinin arkasına sığınarak kur yapmalarından, ekonomik özgürlüklerini kazanan kadınların daha cesur davranabildiğinden, arkadaşının eşini elinden almaya çalışan kadınlardan söz eder.

Öyküde telefonun diğer ucundaki Selma'nın sesi hiç duyulmaz. Selma'nın konuşmaları anlatıcı kadının konuşmalarından anlaşılmaktadır.

Kopan, Yekta, “Köpekbahçı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.140-145, (Öykü)

İyi bir okur olduğunu söyleyen anlatıcı Özgür ile Sinan'ın ilginç bulduğu öyküsünü yazmaktan kendisini alamadığını söyleyerek bu iki arkadaşın öyküsünü yazmaya başlar. Sinan ile Özgür gibi yıllardan beri birbirlerine yardım ederek başarı basamaklarını emin adımlarla çıkan iki arkadaşın arası “Köpekbahçı” adlı tiyatro oyunu yüzünden bozulur. Sinan, oyunun Fransa'da düzenlenen bir yarışmada ikinci olan yazardan alıntı olduğunu öğrenince provaları iptal ettirir. Özgür ise yıllar sonra

öykü anlatıcısına bu oyunu Time dergisinde okuduğu gerçek bir olaydan esinlenerek yazdığını ifade eder.

Bu öyküyü yazdıktan sonra arkadaşı olan bir dergi editörüne öyküyü gönderen anlatıcı, editörün öyküyle ilgili eleştirilerini aktarır.

Batur, Mehmet, “Akrep Feneri’nde Balıkçı Cesetleri ve Hastalıklı Gölgenin Ölümü (ırıp)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.146-149, (Öykü)

Akrep Feneri Balıkçı Kırathanesi’nin sahibi Akrep Sadi polisin aradığı birini kırathanesinde sakladığından takım elbiseli üç polis tarafından götürülür. On yıl kapalı kalan kırathane bir gece “gölge” diye bahsedilen biri tarafından açılır. Gölge, kırathanede Hüsametdin ve Necmettin adlı iki balıkçıyı başları masada düşmüş vaziyette görür. Üst kata çıkan gölge daha önce yaşlı bir adamın yattığı yatağın yerinde olmadığını ve orada takım elbiseli üç adamın oturduğunu görür.

Cengizkan, Ekin, “Toprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.150, (Öykü)

Ağacın dalından yaz mevsiminde olunmasına karşın soğuk olan toprağa düşen kırmızı elma; ağacın dallarına, köklerine uzanmaya çalışır. Büyük ağaçla hiçbir bağı kalmayan elma biri tarafından bir daha düşmemek üzere ağacın en yüksek dalına yerleştirilir.

Bu öykü, Adam Öykü’nün yirmi dokuzuncu sayısında Ali Cengizkan adıyla yayımlanmıştır. Muhtemelen soy ismi benzerliğinden yazar adı yanlış verilen bu öykü yazar adı düzeltilerek bu sayıda yeniden yayımlanmıştır.

Cengizkan, Ekin, “Bir Anlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.150-152, (Öykü)

İnsanlardan duyduğu kuşku yüzünden içine kapanık hale geldiğini söyleyen anlatıcı, bir dostu ile tartıştıktan sonraki süreçte hem kendisinin hem de dostunun pişmanlığını iç döküş şeklinde aktarır.

Bu öykü, Adam Öykü’nün yirmi dokuzuncu sayısında Ali Cengizkan adıyla yayımlanmıştır. Muhtemelen soy ismi benzerliğinden yazar adı yanlış verilen bu öykü yazar adı düzeltilerek bu sayıda yeniden yayımlanmıştır.

Öz, Erdal, “Sevgili Acı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.43-52, (Öykü)

İstanbul Üniversitesi’nde okuyan anlatıcı yazar, “O öyküyü okumadan kimse bir şey yazmamalı.” iddiasında bulunacak kadar beğendiği Çehov’un “Acı” öyküsünü beğendiği ve tanıştığı kızlara üniversitenin Haliç manzaralı kantininde okur. Tanıştığı Necmiyye ve İzmirli Muaalla’ya öyküyü okuyan anlatıcı, bu kızların öyküden hoşlanmadıklarını anladığı anda masayı terk ederek onlardan ayrılır. Daha sonra Çerkez olduğunu öğreneceği sınıf arkadaşı Türkan’la yakınlaşan anlatıcı öyküyü bu kıza da okur. Türkan, oğlunu kaybeden ve acısını anlatacak kimseyi bulamadığı için kızakları çeken kısırağna acısını anlatmak zorunda kalan yaşlı

arabacı Iona'nın öyküsü bittikten sonra duygulanır ve ağlar. Onun bu halini gören anlatıcı Türkan'ı daha da çok sever.

Aral, İnci, “Şeyler ve Düşler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.53-58, (Öykü)

Öykü anlatıcısı kadın düşlerinde geçmişiyile hesaplaşır. Öykü anlatıcısı, yeni partilerin, DGM'lerin kurulduğu, ülkenin IMF'nin örnek ülkesi ilan edildiği ve Rafaella Carla'nın gecede yirmi iki bin dolara sahneye çıktığı bir dönemde üniversite öğrencisiyken Harun adında biriyle evlenir. Bir gecekonduda yaşayan Harun düzenin olmadığı yerde yeni bir düzen kurmak ve örgütü yeniden toparlamak için canla başla çalışırken eşiyle birlikte mayıs ayında polisler tarafından gözaltına alınır. Yapılan işkencelere ve hakaretlere dayanamayan öykü anlatıcısı eş, her şeyi itiraf eder ve bir süre sonra salıverilir. Çıktıktan sonra her yerde Harun'u arayan anlatıcı kadın, onu hiçbir yerde bulamaz. Yıllar sonra evlenen anlatıcının bu evlilikten bir de çocuğu olur. Hayattaki her şeye katlanma ölçüsünde bakan anlatıcı kadın yaşadığı bu olayların etkisinden bir türlü kurtulamaz ve düşlerinde kendisiyle hesaplaşır.

Demir, Fahrettin, “İkili Monolog”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.100-102, (Öykü)

Eray Canberk'in “aman tanrım / nasıl da yalnızız bir yerde / çok çok birlikteyken” dizelerinin epigraf olarak kullanıldığı öyküde kendisini terk ettiğini sandığı ve uzun aramalardan sonra bulamadığı kadınla konuştuğunu sanan bir adamla aynı psikolojiyi yaşayan kadının yalnızlığı anlatılmaktadır.

Peker, Hüseyin, “Kararsız Yolcular Bileti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.103-106, (Öykü)

Nereye gideceğini bilmeden İzmir'de trene binen anlatıcı, Tekin adında bir içki arkadaşı bulur. Tekin'le birlikte amaçsızca trende yolculuk yapan ve içki içen anlatıcı Tekin'in bir iki kişiyle kavga edecek duruma gelmesinden hoşnut kalmaz ve ona dönüş bileti parasını verip Turgutlu'da iner. Anlatıcı yirmi yaşlarında olan ve Anadolu'dan gelen Tekin'in ve “Sarı” diye hitap ettiği Osman'ın yaşam koşullarının kötü oluşunu sorgular. Aşevinde yemek yiyen, kola ile bira kutuları toplayan ve yatacak yeri olmayan Tekin gibi genç insanların bu durumuna bir anlam veremez anlatıcı.

Abacı, Tahir, “Haydi İzmir'e”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.107-110, (Öykü)

Öykü anlatıcısı değişik zamanlarda farklı amaçlarla kaldığı kentlerin üzerinde bıraktığı etkileri, bu kentlerin anımsattığı aşkı ve rahatsızlıkları birinci tekil kişinin ağzından anlatmaktadır.

Margulies, Roni, “Gam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.111-113, (Öykü)

Anlatıcı yazar, lise yıllarından beri arkadaşlık yaptığı Kadri'yle ilgili anılarını anlatmaktadır. Kadri geçirdiği hastalık yüzünden ölüp geride tamamlanmamış bir şiir kitabı bırakınca arkadaşları onun bu şiir kitabını yayımlatmak için aralarında para

toplarlar. Kadri'nin arkadaşları kitabın isminin "Solfej" mi yoksa "Gam" mı olacağı konusundaki kararsızlıklarına "Gam" adını tercih ederek son verirler.

Günsür, Mehmet, "Valetta, Limanda Kayıklar", Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.114-118, (Öykü)

Seyhan Erözçelik'in "Yeis" adlı şiirinden bir bölümün epigraf olarak kullanıldığı bu öyküde oldukça sıcak bir havada bir barda oturan ve votka içen bir adamın barmene kendisiyle ilgili yalan yanlış bilgiler vermesi anlatılır.

Öyküye Turgut Uyar'ın şiirinden bir bölüm montajlanmıştır.

Yıldız, Ahmet, "Zehir Zemberek Bir El e-mail", Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.119-123, (Öykü)

Öykü e-mail formatına uygun bir şekilde yazılmıştır. Enis Asiloğlu gönderdiği e-mailde, bir fuarda görüp aşık olduğu Arzu'nun kendisiyle ilgilenmemesinden, evli bir adamla aşk yaşamasından duyduğu rahatsızlığı uzun uzadıya anlatır. Arzu'nun kendisine olumlu cevap vermemesinden iyice sıkılan Enis, çok güzel olmadığını söylediği zengin bir müteahhit olan Süreyya ile evlilik hazırlığı yapar.

İplikçi, Müge, "Hayat Karşısındaki Tezler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.124-131, (Öykü)

Ümran Kartal'ın "Sirenlerin Şarkıları" adlı eserinden bir alıntının epigraf olarak kullanıldığı öyküde çöpçatanlık yapan Türkan, onun belalı aşığı Kaya, Kaya'nın röprodüksiyonlarını yurtdışına pazarlamaya çalışan annesi Lütfiye Hanım, sekreter Nükte ve anlatıcı Berrak Hanım karakterleri kullanılarak makyajları yerinde gizemli fotoğrafları ile boş boş konuşan köşe yazarları, Bosna'da Birleşmiş Milletler'in askeri güç bulundurması, kadınları ehlileştirmeyi üzerine vazife bilen erkek egemen anlayışı, gerçekliğini yitirip plastikleşen aşklar kısacası dayatılan hayat biçimleri eleştirilmiştir.

Çiloğlu, Fahrettin, "Pantolon Mağduru", Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.132-133, (Öykü)

Kadını yemek yapan, elbise yıkayan ve ütöleyen, yeri geldiğinde dövülebilir gören erkek egemen anlayışı eleştirilmiştir.

Barbarosoğlu, Nalan, "Kırmızı Kıy", Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.134-137, (Öykü)

Kısa cümleler ve yinelenen kelimelerle şiirsel bir dilin oluşturulduğu öyküde aile bireylerinin tamamını kaybeden bir kız anlatılmıştır.

Çelik, Behçet, "Ağbim", Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.138-140, (Öykü)

Hem eşini hem de sevgilisini bırakamayan anlatıcı sevgiliyle görüldüğü için eşiyle üç gün boyunca tek kelime konuşmaz. Anlatıcının abisi olayı duyduktan sonra telefon açarak akşam yemeğe geleceklerini söyler. Cezaevinde yatmış, zamanında

Zeynep adında bir kızı sevmiş olan abi, akşam sadece birkaç söz söyleyerek genelde de susarak dargın olan eşleri barıştırır.

Okyay, Leyla Ruhan, “Onlar İçin de Dikmişti”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.141-144, (Öykü)

Fırat nehrinin kıyısında bulunan bir köyün yapılan baraj yüzünden boşaltılması ve topraklarından, çocukluklarından, arkadaşlarından, anne babalarından koparılan insanların büyük kentlere göçü hüznünlü bir anlatımla dile getirilmiştir.

Karagöz, Erkan, “Tutunmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.145-147, (Öykü)

Sevdiği yıldızı bir gün ansızın kaybeden bir kuyruklu yıldızın acısını azaltmak için tutunmak zorunda kaldığı adamla konuşmaları ve sık sık buluşmaları anlatılmaktadır. Adam bir akşam kuyruklu yıldızın kendisine seslendiğini sanır. Gökyüzünde yıldız göremeyince yaşadığı şeylerin bir karabasan olabileceğini düşünen adam içeri girer.

Çetinbaş, Engin, “Aşk Buradaydı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.148-150, (Öykü)

Öykü anlatıcısı vapurda Nergis Abla ve Atilla Abi’nin yıllar önceki neşelerini kaybetmeden birbirlerine bakışlarını görünce çocukluk dönemine ait çözemediği ya da o dönemde anlayamadığı kimi anıları hatırlar.

Yalçın, İrfan, “Güneşli Bir Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.47-49, (Öykü)

Solgun bir tepenin eteğinde kurulmuş hapishanede yıllarca yatıp birkaç saat önce çıkmış bir adamın yol boyunca gördüğü doğa ve insan manzaraları karşısındaki iyimser tavrı anlatılmıştır.

Pazarkaya, Yüksel, “Sabık Kocanın Sortileri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.50-51, (Öykü)

Eşi Elvira’yı oğlunun gözü önünde öldüren ve kaçırdığı arabayla havaalanına gidip özel ve ticari uçak markası olan cessna ile Boston semalarında tehlikeli uçuş yapan Alfred Hunter’ın yakalanıp yargıç karşısına çıkarılması anlatılmaktadır. Bu olay üzerine cevaplanmayı bekleyen çeşitli sorular soran anlatıcı her insanın Hunter gibi davranıp davranmayacağını sorgular.

Güler, Mehmet, “Umutsuzluğun Soluk Rengi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.52-55, (Öykü)

Anadolu’nun değişik yerlerinden gelen ve “umutsuzluğun soluk rengi” yüzlerine vurmuş çocukların kaydını yapan ve ikinci sınavlarını da yapacak olan öykü anlatıcısı masasına korkuyla yaklaşan yoksul öğrenciyi görünce yıllar önce yaşadığı benzer sahneyi hatırlar. Babasının yıllar önce elinden tutup sınava getirdiği anlatıcı da bu küçük çocuk gibi küçük ve ezik davrandığını anımsar. Anlatıcı haksız bir rekabet ortamının olduğunu düşünerek eşitlik ve yansızlık ilkelerini bozup

diğerlerine göre daha yoksul görünen bu çocuğa yanlış yaptığı bir iki sorunun doğru yanıtını kimseye fark ettirmeden söyler.

Özel, Sevgi, “Ses Dökümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.56-59, (Öykü)

Kadınlar için düzenlenen bir izlenceye katılan anlatıcı sahneye çıkmak için sırasını beklerken tavandaki büyüklü küçüklü ışıklardan ve tozlu, kirli, değişik renkteki dolanmış kablolardan olumsuz etkilenir. Kablolardan birinin kopabileceği ve kablolarda yıllarca biriken seslerin aniden dökümünün olabileceği hissine kapılan anlatıcı, sahnede on dakika boyunca sadece birkaç laf eder. Sahneden ayrıldıktan sonra sunucunun üstüne düşen anlatıcı, az konuşarak kabloların yükünü ağırlaştırmadığı için içten içe sevinir.

Günersel, Tarık, “Doruk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.60, (Öykü)

Öyküde insanoğlunun ayakları altında ya da hemen yanında olanı görmeden hep uzaklara, elinde olmayana hayranlık ve özlem duyması anlatılmıştır.

Farıma, Şükran, “Güle Güle Madam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.86-92, (Öykü)

Donmuş kar öbeklerinin olduğu oldukça soğuk bir günde bulunduğu kentte kimi kimsesi kalmamış adeta mezar-evde yaşayan Ermeni Madam’ın öyküsünü yazmaya kararlı olan yazar, kısa bir ara vermek için resmi bir kurumda müdür olan Reşit Abi’yi ziyarete gider. Reşit Abi’nin yanına vardığında kurumu denetlemek için bir müfettişin geldiğini öğrenen yazar Gülsen, müfettişle tanışırılır. Müfettişle tanıştırdıktan sonra öğle paydosunda hep birlikte bir şeyler içmeye giderler. Müfettişle demir yollarının ülkenin gelişmişliği açısından önemi ve aşk gibi konularda konuşan kurum çalışanları ve yazar Gülsen, Hüseyin Bey’in Şengül adındaki kadınla yaptığı görüşmeden sonra ağlaması karşısında şaşkınlık yaşarlar. Bu arada evine dönüp yazısının başına oturmak isteyen Gülsen, Madam’ın mezar taşlarının tahrip edilerek haçların sökölmesi üzerine yaşadığı acıyı kendisinin de yaşadığını belirtir.

Samancı, Suzan, “İtirafçı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.93-96, (Öykü)

Dağa çıktıktan sonra koşulların zorluğundan ötürü pişman olarak dönmüş, belli bir süre cezaevinde kalmış itirafçı bir kızın bir Newroz bayramı sırasında edindiği izlenimler, kadınlığa daha geniş anlamda düşünülecek olursa yaşama dair görüşleri anlatılmaktadır.

İplikçi, Müge, “Şamatalı Yolculuk- I”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.97-104, (Öykü)

“İstanbul’a deniz yoluyla ilk kez gelen yolcuları şöyle bir yazı karşılar rıhtımda: WELCOANBU” epigrafıyla başlayan bu öykü için Müge İplikçi, ilki Hece dergisinin ekim (2000) ayı öykü seçkisinde yer alan bir üçleme olduğunu ve üçlemenin tümünü Nalan Barbarosoğlu’na ithaf ettiğini belirtir.

“Şamatalı Yolculuk-I” adlı öyküde en yakın arkadaşını öldüren Şemsi’nin köprüden atlayarak intihar etme girişiminden sonra bir televizyon programına çıkarılışı anlatılır.

“Şamatalı Yolculuk-II”de kötü adamlar tarafından bir köşeye kısıtılan iki sevgilinin son anda polis sayesinde bu kuşatmadan kurtulmasının anlatıldığı film sahnesi aktarılır.

“Şamatalı Yolculuk-III”te ise doğum sırasında ölen kadınlardan on dördünde kocaya kaçan kızlara, onlardan evden kaçıp giden ve kocalarından dayak yiyen kadınlara kadar geniş bir yelpazede acı çeken kadınlar anlatılmıştır.

Erdoğan, Altay Ömer, “Yalnızlık Kitabı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.105-108, (Öykü)

Öyküde, küçüklüğünde işittiği iki dizinin içinde yer aldığı Galip’in “Yalnızlık Kitabı” veya “Yalnızlık Yasası” olarak çevrilebilecek “Mecelle-i İnziva” adlı kitabını hayattaki statüsünü, ailesini kısacası tüm varını yoğunu ortaya koyarak arayan bir adamın ilginç yaşamı anlatılmıştır.

Selçuk, M. Kemal, “Yirmi Beş Yıl”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.109-110, (Öykü)

İlk kez bir önceki kış evine bir kadın giren genç şairle, daha önce yaşlı bir şairle birlikte olan bir genç kızın iki odalı bir evde geçirecekleri gece için yaptıkları hazırlıklar anlatılır.

Günel, Deniz, “Koca Anne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.111-113, (Öykü)

Üç yaşında olan kız çocuğunun zamanla birlikte serilip serpilmesi, evlenerek çocuk sahibi olması ve buna paralel olarak bu kızın büyümesine tanıklık eden koca annenin geçen her yılla birlikte ölüme bir adım daha yaklaşması anlatılmaktadır.

Ayhan, Ömer, “Bir (Aile)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.114-118, (Öykü)

Yıllar önce kaybettiği oğlunun geleceğini uman ve torununa korku dolu hikâyeler anlatan bir anneanne, sinir bozucu sessizliğiyle bir anne, kaba tavırlarıyla bir baba ve hiç görmediği dayısına özlem duyan bir erkeğin olduğu bir ailenin gelen ölümlemlerle dağılması anlatılmaktadır. Sessiz anne kendini denize atarak intihar eder. Baba, annenin ölümünden sonra anlatıcının teyzesiyle birlikte olmaya başlar. Anneanne babayı anımsatan biri tarafından uykudayken öldürülür. Anlatıcı büyük bir kin beslediği babasını kemeriyle boğarak evin altındaki mahzene gömer. Bu birbirinden kopuk bireylerden oluşan aileden geriye sanrılı bir genç kalır.

Gündüz, Seçkin, “Tepki”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.119-123, (Öykü)

Öğrenci olan boyacı bir çocukla evli ve çocuklu bir boyacı arasında yaşanan tatlı bir kıskançlık anlatılmaktadır.

Barlas, Tarkan, “Ben’den Kurtuluş Yok”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.124-127, (Öykü)

Yaklaşık bir aydır masasında tamamlanmayı bekleyen yazı ve öykü taslaklarını bir türlü bitiremeyen bir muhasebecinin abisinin kendisini evine davet etmesi üzerine yazı taslakları üzerinde o akşam da çalışamaması anlatılmaktadır.

Eşber, Halide, “Seninle”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.128-136, (Öykü)

Anlatıcı kıza babasının dağlarda kaybolduğu söylenir. Yıllarca babasını dağlarda arayan anlatıcı kız, annesinin başka erkeklerle düşüp kalkması üzerine babaannesi tarafından evden kovulur. Kızıyla birlikte kente taşınan anne sessizliğiyle ön plana çıkar. Anlatıcı kız annesiyle birlikte soğuk bir evde yaşadığından devamlı sıcak, mutlu bir ev düşü kurar. Sevdiği Seyfi ismindeki yakışıklı çocuğun kızlığını elinden alması ve onu dövmesi üzerine bunalıma giren anlatıcı kız yanında çalıştığı kadını öldürür.

Şener, Binnur, “Gömütlük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.137-143, (Öykü)

Öykü anlatıcısı Susamlık tepedeki eski gömütlüklerin boşaltılarak yeni gömütlüğe taşınması sırasında babasının kendi annesinin kemiklerini ağlayarak çıkarmasını, eski gömütlüğün gazinoya çevrildikten sonra varsıl insanların uğrak eğlence yeri haline gelmesini, kendi ailesinin arkadaşı Amatca’nın Alevi ailesinden uzak durmaları konusundaki tembihlerini ve arkadaşı Dudu’nun fedakâr babası titrek İbrahim’le ilgili anılarını anlatmıştır.

Yılmaz, Eylem Handan, “İlk Maaş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.144-147, (Öykü)

Çalışan bir kadının aldığı ilk maaşla sevdiği adamın daha önce beğendiği eşyaları unutmayarak bunları büyük zorluklarla alması ve bu derece mutlu etmek istediği adamdan ayrılmasının verdiği hüznün anlatılmaktadır.

Buyrukçu, Muzaffer, “Tünelin Ucunda Işık Yok”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.33-54, (Öykü)

Nadire, zengin bir kızın fakir bir gence aşık olması ve ailesinin bu evliliğe engel olmaya çalışmasının anlatıldığı “Acı Aşk” romanını okuyarak zaman geçirir. Okuduklarından etkilenen Nadire, üç yıldır evli olduğu ve pek sevmediği kocası Cevat’la kaynanası yüzünden kavga eder. Cevat’ın annesinin elini öpmesi ısrarına rağmen kendisini küçük düşüren bir kadının elini öpemeyeceğini söyleyen Nadire arasındaki gerginlik Nadire’nin küserek evden ayrılmasına neden olur. Cevat sevdiği ve ayrılmak istemediği Nadire ile kendisine gelenekleri bahane ederek baskı yapan annesi Şevkiye arasında gider gelir. Nadire’yi dövdüğü ve kendisinden ayrılmasına neden olduğu için mutsuz olan Cevat, efkar dağıtmak için gittiği meyhanede eşi Nadire ile ilgili terbiyesiz laflar eden bir adamla bıçaklı kavgaya tutuşur.

K., Tarık Dursun, “Sabahları Yatak Toplamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.55-56, (Öykü)

Eşinin ölümünün ardından yalnız kalan bir adamın bu yalnızlığının geçen her günle birlikte içinde büyümesi anlatılır.

Yalçın, İrfan, “Düş Sokağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.57-60, (Öykü)

İnsanlarla ve arabalarla dolu Büyük Yol’un en ıssız sokağındaki evinde havanın günlerce yağmurlu oluşundan ötürü çıkmayan anlatıcı, evin camından caddedeki hareketliliği izler ve izlediği bu görüntülerin oluşturduğu düşsel ortamı anlatır.

Ziyalan, Nihat, “Yılan Kalesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.61-72, (Öykü)

Mitat adlı öykü anlatıcısı çocuğun babası ve Ramazan Emmi’nin birlikte sedef hastalığına iyi geldiği sanılan Ceyhan’daki Kokar kaplıcasına ve Yılan kalesine yaptıkları gezinti anlatılmaktadır.

Öyküde köylünün namus algısı, askere alınma olasılığının yarattığı endişe, küçük şeylerle mutulu olan köylü çocuklarının psikolojisi de aktarılmaktadır.

Pazarkaya, Yüksel, “Oyuncak Müzesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.73-78, (Öykü)

On bin oyuncağın kutulara yerleştirilip kamyonlara yüklenerek dünyanın en büyük açık hava müzesinde sergilenme serüveni oyuncaklar kişileştirilerek anlatılmaktadır. Yazar kişileştirdiği oyuncakları konuşturarak insanoğlunun ırkçı davranışları, usunu olumlu işlerde pek fazla kullanmaması ve bilgelik kavramı da öyküde işlenmiştir.

İleri, Selim, “Şahane Bir Tuvalet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.78-86, (Öykü)

Öyküde anlatıcı zengin bir kadın olan Madam Jüliyet ile emprime kıyafetiyle, dekoltesiz annenin mukayesesi yapılmıştır.

Abacı, Tahir, “Gül Harmanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.96-97, (Öykü)

Anlatıcı, “B.....” iline gider ve orada tanıdığı bir müzisyenle karşılaşır. Yüzünün çökmesine ve sesinin kötüleşmesine rağmen müzisyen arkadaşı yeni kaset çıkarma ve bu kasetle eski günlerine dönme düşlerini anlatıcıya anlatır. Telefonlarını birbirlerine veren iki arkadaş ayrılır. Daha sonra evde düğüne gitmek için telaşlanan ahalıyla birlikte giden anlatıcı düğünde yıllar önce sevdiği ancak “A...” iline gelin olarak giden kadının kendisine ara ara baktığını görür. Ne var ki anlatıcı bu bakışlara karşılık vermez.

Aktunç, Semra, “Sevgili Eda İçin...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.98-102, (Öykü)

Eda, kızı Feride’den ayrı yaşayan yalnız bir kadındır. Eda, mutfakları ve arka balkonları birbirine yakın olan bitişik apartmandaki daireye taşınan Seda ile iki

yıldan beri oldukça iyi anlaşılır. Seda da Eda Hanım gibi yalnız yaşar ve Eda Hanım'dan on yaş küçüktür. Daha sonra yazar olduğunu ve yeni bir kitap çıkardığını öğreneceği Seda'yı belli bir süre görmeyen Eda Hanım ona çiçek alır ve kapısına bırakır. Seda'nın yazdığı kitabı da ona imzalatmak için alan Eda Hanım, Seda'nın sebepsiz olarak son günlerde kendisine uzak durmasına anlam veremez. Seda'nın dikkatini çekmek için kaset çaların sesini yükselten Eda Hanım, Seda'nın şikayeti üzerine polis tarafından karakola götürülür. Karakola götürülme sırasında Seda'nın aşağıya inip böyle olmasının istemediğini ifade etmesi üzerine Eda Hanım büyük bir mutluluk duyar.

Tekay, Mebuse, “Kuş Deyip Geçmeyin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.103-107, (Öykü)

Lise bire giden Deniz adındaki kızıyla birlikte annesini ziyarete gelen anlatıcının annesi ve onunla birlikte kalan Hanife Hanım'la tanık olunan ölümler, uzun zamandır görüşülmeyen tanıdıklar, yaşanan Marmara depremi konusunda yaptığı konuşmalar aktarılmaktadır.

Öyküde kocalarını kaybetmiş kadınların çevresinde Kamil diye çağrılan kuşun dışında hiç erkek bulunmaması kadınların yalnızlığını ortaya koyma anlamında anlamlıdır.

Yarıcı, Doğan, “Zabıt”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.108-110, (Öykü)

Sıska, Çilli ve Lapiska adında biri kız olan üç çocuk doğayla iç içe mutlu bir yaşamları olan Zarife Hala ve Sarım Enişte'yi çok severler. Sarım Enişte'nin Zarife Hala dışında kimseyi bindirmediği, gözü gibi baktığı ve dokunulması yasak olan arabası Zarife Hala'nın ölümünden sonra çürümeye terk edilir. Yıllar sonra Zarife Hala ile Sarım Enişte'nin evinin arka bahçesine gelen anlatıcı yazar birkaç fotoğraf çektikten sonra daktilosunu çıkarıp yazmaya başlar.

İplikçi, Müge, “Kevser Hanım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.111-114, (Öykü)

İktisat Fakültesini bitirdikten sonra bir bankada şef olarak çalışan anlatıcı kadın, kuaförde saçlarını boyatırken kuaför Rafet'in bir hayalet olduğunu söylediği Kevser Hanım hakkında anlattıklarından etkilenir. Eve gidip çocuklarıyla zaman geçiren anlatıcı ertesi gün şef yardımcısı Necla'yı görünceye kadar Kevser Hanım'ın hayaliyle ilgili anlatılanları unuttur. Necla'nın kendisini kıskandığını düşünen anlatıcı ile Necla arasındaki konuşmalarda her iki taraf da dokundurucu ifadeler kullanır. Bankada kimsenin kendisiyle ilgilenmediğini söyleyerek banka çalışanları ile tartışan müşterinin bankadan ayrılmasından sonra anlatıcı koltuğuna oturacağı sırada karşıda oturan birinin kendisine “Merhaba Kevser” deyişini fark eder. Anlatıcı kafasını kaldırıp baktığında kendisinin mi yoksa karşıdakinin mi hayalet olduğu konusunda tereddüt yaşar.

Duman, Faruk, “Kedi'çin Masal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.115-118, (Öykü)

Anlatıcı annesinin kendisine anlattığı Zeynel'in öyküsü ile komşusu olan Ladin adındaki kıza duyduğu ilgiyi zihninde kimi zaman ilişkilendirerek kimi zaman da dağınık olarak anlatmaktadır. Odun keserken parmağını kesen ve parmağının kesilen kısmı bir kedi tarafından ormana kaçırılan Zeynel ile kedisini arayan Ladin arasında bağ kurmaktadır anlatıcı.

Çetin, İnan, “Bir Senaristin Kaza Sonucu Ölümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.119-126, (Öykü)

Kedisiyle birlikte yalnız yaşayan bir senarist, gazeteye evlilik ilanı veren bir çocuklu kadınla telefonla görüşür. Kadınla ertesi gün bir kafede buluşmak üzere sözleşen senarist Reşat Uyar tam da kandırıldığını düşündüğü sırada kadın gelir. Kadını güzel bulan Reşat Uyar, kadının eşinin sinemacı olduğunu ve eşiyle gazete ilanı sonucu tanıştığını öğrenir. Reşat Uyar, kocasının nasıl bir kaza sonucu öldüğünü sorduğunda kadın, kocasının çekeceği bir film için Doğu illerini gezerken vurularak öldürüldüğünü ve çocuğuyla birlikte yalnız kaldığını söyler. Kocasından geriye kalan eşyaların arasında çekmeyi düşündüğü filmin senaryosunu gören ve okuyan kadın, kocasının tam da kendi ölüm şekline uyan bir film senaryosu yazdığını fark eder. Bunları öğrenen Reşat Uyar yaşadıklarını unutmak ister durumda kadından izin isteyerek kafeden ayrılır.

Yadigar, Saliha, “Ah, Babalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.127-128, (Öykü)

Siyasal bilinçten yoksun, silahın gücüyle insan doğasını değiştireceğine inanan, aşık olduğunu söyleyen ancak aşık olana tahammül etmeyen babalar anlatılmıştır.

Kaygusuz, Sema, “Şeftali”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.129-131, (Öykü)

Mutfaktaki şeftaliyi yedikçe bedeninin her bir bölümü yerine yerleşen ve cinsel anlamda arzulu bir hale gelen bir kadının sevişme anında aldığı haz simgesel bir dil (şeftali-cinsellik) kullanılarak ortaya konmuştur.

Günel, Deniz, “Misafir Odası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.132-137, (Öykü)

Anlatıcı kızın, duvarda asılı olan fotoğraflar, özenle sehparların üstüne konmuş beyaz danteller, yumuşacık sediriyle her zaman temiz ve düzenli tutulan misafir odasında arkadaşı Aydan'la gün batımını izleyerek, Aydan'ın sevgilisi Kutlu hakkında konuşarak, çoğu zaman düşlere dalarak geçirdiği anlar aktarılmaktadır.

Yazıcı, Yasemin, “Yabancıların Gezi Düşleri Frau Rosa ya da Pembe Hanım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.138-146, (Öykü)

Trenle büyük kente yolculuk yapan öykü anlatıcısı rüyasında Orta Avrupa'da Alplere yakın bir kasabada trenden indiğini ve bir otele gittiğini görür. Otelde tüm parasını harcayan anlatıcıya otelin yemekhanesinde çalışan Pembe Hanım ya da ordaki yabancıların deyimiyle Frau Rosa yardım eder. Hasta olduğu günlerde başında durur. Zengin birkaç kadından yardım alır. Anlatıcı bu yardımdan hoşnut olmasa da

Frau Rosa'nın ısrarları üzerine bunu fazla uzatmaz. Anlatıcı Frau Rosa'ya çalışıp zengin olacağını ve bir daha böyle bir duruma düşmeyeceğine söz verir.

Spatar, Deniz, “Çanta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.147-151, (Öykü)

Yoksul olduklarından eşinden uzun süreler ayrı kalan Nermin, hakimin karısının evini temizlemeye giderken kızı Fatoş'un çalıştığı fabrikanın patronuna yakınlığıyla bilinen kendini beğenmiş Hayati tarafından yolu kesilir. Kızının sendikal faaliyetlerinden rahatsız olduklarını söyleyen Hayati'nin tehditleri Nermin'i oldukça sinirlendirir. Aynı gün kızının eve gelip sendika başkanının da kendisinin isteğiyle fabrikadan ayrılmasını istemesi üzerine evdeki palanın içinde olduğu çantayı kaptığı gibi soluğu sendika başkanının odasında alan Nermin başkanı tehdit ederek çıkar. Tehditler karşısında korkan başkan yaptıkları hatayı düzelteceklerini söyler.

Hakkı, Ruşen, “Sıkıntı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.54-55, (Öykü)

Öykü anlatıcısı yağmurlu bir gecede arkadaşlarıyla otururken içinde nedenini bilmediği garip bir sıkıntı hisseder. Bir süre sonra bu sıkıntının kaynağının oturdukları andan itibaren hakkında konuştukları arkadaşları Güngör'ün olabileceğini düşünür anlatıcı. Güngör, yasadışı bir örgüte üye olduğu ihbarı üzerine aylarca alıkonulmuş, işkencelere maruz kalmış ve bu yaşadıklarının etkisinden kurtulamamıştır. Aklandıktan sonra yakalandığı hastalıktan ötürü ölen Güngör'ün mezarını ziyarete giden anlatıcı, arkadaşının mezarına karanfil bırakarak ve sevgisini adeta mezarına akıtarak meyhanenin yolunu tutar.

Pazarkaya, Yüksel, “Habilfontes”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.56, (Öykü)

Yüksel Pazarkaya, yanlışlıkla kardeşi Belleros'u öldüren ve bu yüzden Bellorofontes (Belleros'u öldüren anlamında) diye adlandırılan Hippondes'in hala devam eden kabil gibi kardeş katillerini ortadan tamamen kaldırma arzusunu öyküleştirmiştir.

Habilfontes'ler hala yaşamakta ve Güney Afrika'da ya da dünyanın başka ülkelerinde sırf rengi farklıdır diye insanları ortadan kaldırmaktadırlar.

Abacı, Tahir, “Yağmurcular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.57-60, (Öykü)

Yağmurlu bir gecede gördüğü rüyanın tesiriyle defalarca uyanan anlatıcı sabaha doğru dışarı çıkarak yaşlı dostunu ziyarete gider. Yalnız yaşayan yaşlı dostuyla gördükleri rüyalar üzerine konuşan anlatıcı, rüyalarının benzerlikleri karşısında şaşırda da bunun olağan bir durum olduğu kanaatine varır. Yaşlı dostunun evinden ayrılan anlatıcı düşünle gerçeği, rüyayla yaşanmışlıkları ayırt edemez bir durumda iyice ıslanmış bir şekilde evine geri döner.

Margulies, Roni, “Şato”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.61-62, (Öykü)

Bulunduğu kentten ayrılmasına iki gün kalan anlatıcı, piyano konserine gider ve orada hem piyano dinler hem de bir öykü kitabı okur. Kitap okuyuşundan rahatsız olanlar olsa da anlatıcı öykü kitabını okumaya devam eder. Konserin bitiminden sonra hemen dışarı çıkan anlatıcı, okuduğu kitabın yazarının müzeye çevrilen evini ve şehrin hemen hemen her yerinden görülen şatoyu ziyaret etmeyi planlar.

Başarır, Başar, “Sonsuz Dalga”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.93-101, (Öykü)

Havaalanında birini bekleyen anlatıcı on yıl önce yerel Frekans Tahsis Komisyonundan aldıkları resmi belgede o tarihten on sekiz ay önce yaptıkları radyo kanalı açma başvurularının kabul edildiği günü anımsar. Öykünün şimdiki zamanında havaalanında bekleyen anlatıcı geçmiş zamanda radyo kanalı açma serüvenlerini anlatır. Arkadaşları Kaptan Abi, Üstat Fikri, Bacanak Abi ile birlikte açtıkları “Sonsuz Dalga” adlı radyo frekansı sözleşme gereği en alt limite uygun olarak dört saat yayın yapar. On yıla yakın tekdüze bir yayın akışları olan dört arkadaşın yayın serüveni gruba dahil edilen kırmızı başlıklı kız yüzünden değişir. Gece on ikiden sonra “Gece Uçuşu” adlı programı sunan bu kız yüzünden radyonun daha geniş bir alanda duyulabilmesi ve parazitsiz yayın yapması için dört direk dikmek gereği komisyon tarafından radyo sahiplerine duyurulur. Direkler için yüklü miktarda paraya ihtiyaç duyan arkadaşlar Kaptan Abi’yi Paris’teki arkadaşından borç para almak için gönderirler. Kaptan Abi, Paris’te olduğundan kırmızı başlıklı kız da programa gelmediğinden komisyon dört saat yayın yapmadıklarını gerekçe göstererek radyoyu kapatır. Paris’ten dönen Kaptan Abi’yi karşılayan anlatıcı ona her şeyi anlatır ve iki arkadaş meyhaneye içmeye giderler.

Sancak, Jale, “Bıçkın Melek ve Küçük, Önemsiz Bir Kayboluş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.102-107, (Öykü)

Hayattan aşık olabileceği bir erkek ve kök salabileceği bir toprak isteyen Mefharet, tornacı Halil, şoför Sabri, marketçi İlban, garson Duran ve en son da İlyas tarafından terk edilir. Bu terk edilişin acısıyla teselliye meyhanelerde ve içkide arayan Mefharet, Tifil Hüseyin’i garsonun elinden kurtararak evine getirir. Daha önce İlyas için hazırlanan mis kokulu çarşafın örttüğü yatak Tifil Hüseyin için hazırlanır. Mefharet aşkı bu kez Tifil Hüseyin’de arayacaktır.

Denisenko, Ludmila, “Terlikler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.108-111, (Öykü)

Karısına zaman ayırmadığı, karısının isteklerini dikkate almadığı ve çoğu zaman eve sarhoş olarak geldiği için Gennadi Aksayeviç’in karısı tarafından terk edilişi anlatılmaktadır.

Yaşar, Hürriyet, “Bisiklet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.112-116, (Öykü)

Bisikleti arızalı olduğu için bisikletine binemeyen bir çocuğun babasıyla birlikte tamirciye giderek bisikletini tamir ettirmesi, eve döndüklerinde annenin yemek hazırlığı ve babanın arabasını bir ustaya göstermek için dışarıya çıkmaya

niyetlenmesi gibi tek çocuklu bir ailenin günlük yaşamından birtakım kesitler anlatılmıştır.

Karınca, Eray, “Kurt Başı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.117-122, (Öykü)

İnsanoğlu dünyayı üstün teknolojileriyle yok eder. Dünyanın yok edilişi sırasında uzaydaki üslerde yaşadıkları için sağ kalan bazı bilim adamları boşlukta bir kent kurarlar. Boşlukta kurulan bu kentte yaşayan insanlar haftada bir kez yemek yiyip su içerek ve düzenli bedensel egzersizler yaparak varlığını korumaktadır. Yaşamak için sadece ışığa gereksinim duyan bu insanlara “ışık insanlar” denilmektedir. Yaşadıkları basamağın sadece üç alt ve üç üst basamağını görebildiğini söyleyen anlatıcı, babasının başarısıyla üç basamak yükseldiklerini ve kendisinin de başarılı olması durumunda aile notlarının yükseltilerek bir basamak daha yükseleceklerini bilmektedir. Kendisini toz pembe bir ortamda gören anlatıcı, babasıyla birlikte kaçak olarak indiği alt basamaklardaki kargaşayı ve üst basamaklara çıkmak için verilen mücadeleyi görünce ilk kez mutsuz olur. Babaya göre anlatıcının yaşadıklarını duyumsamasının vakti gelmiştir ve anlatıcı dayanıklılık testine tabi tutulacaktır. Babasıyla vahşi hayvanlar gibi savaşı, ateşli silahları ve çekirdek bombaları kullanmayı öğrenen, işkenceye dayanma ve işkence yapma çalışmalarını başarıyla bitiren anlatıcı, doğal yaşam koşullarında bir kurt başıyla savaşıarak eğitimi tamamlar. Eğitimi başarılı bir şekilde tamamlayan anlatıcı ailesiyle birlikte bir basamak daha yükselir.

Yadigar, Saliha, “Akşamüstleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.123-125, (Öykü)

Özgür olabilmeyi arzulayan, sıradan bir ev kadını olduğunu ve sevgisini yitirdiğini sanan bir kadınla kitapların, makalelerin ve yönetmeliklerin arasında kaybolup giden bir adamın ayrılıkla sonuçlanan ilişkisi anlatılmıştır.

Tuğcu, Nemika, “Yedekçi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.126-129, (Öykü)

Anlatıcı kadın elindeki ağır paketlerle yürürken ayakkabılarının teki düşer. Karşıdan gelen gençlerden biri ayakkabıyı anlatıcıya verir. Anlatıcıyı tanıyormuş gibi davranan bu genç çocuk anlatıcı kadını sözle taciz eder. Bu olayın şokuyla bir dükkanın vitrinine dayanan anlatıcı kadın, yedekçim dediği Bay Aleko’yu ve onun dükkanına gittiği günü anımsar:

Anlatıcı kadın beyaz iş yatak takımlarını ve masa örtülerini kolalamak için Bay Aleko’nun Beyoğlu’ndaki dükkânına gider. Bay Aleko buz gibi bir nar şerbeti ikram ettikten sonra anlatıcı kadına çocukluğunu, babasıyla ilgili anısını, İstanbul semtlerinin eski halini anlatır. Anlatıcı kadın o gün Bay Aleko’dan oldukça fazla etkilenir.

Gülbüzatık, İnci, “Saka Mehmet Efendi’nin Dilinin Tutulduğu An”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.130-138, (Öykü)

Arife Hala, kızlara bodrumdaki örümcek ağlarını zorla toplayan Naime’nin yardımıyla koca kıçını açıkta bırakıp çektiği acılardan kurtulmak için sülüklere

kanını emdirtir. Emdikleri kanla iyice şişen sülükleri Arife Hala'nın koca butlarından söküp tuzlu külün üstüne bırakan Naime, örümcek ağlarının olduğu sopaya asılan kara bir örümceğin vücudunda gezinmeye başlamasıyla birlikte üstünü başını yırtmaya başlar. Bağışmalar üzerine bahçeye giren Saka Mehmet Efendi, sırtı kapıya dönük Arife Hala'nın koca koca butlarını ve elbiselerini yırtan Naime'nin göğüslerini görünce dili tutulur ve kimseye görünmeden bahçeden çıkar. Arife Hala'ya su götüren Saka Mehmet o günden sonra Arife Hala'nın evine uğramaz. Kadınların bedenlerine sülük yapıştıran Naime, bu işi bırakır. Naime tarafından bodruma zorla konulan çocuklar, kara örümceğin aldığı intikamdan oldukça memnun oyunlarını oynamaya devam ederler.

Yazıcı, Yasemin, “Yabancınnın Gezi Düşleri; Dev'in Kalbinde Sanrılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.139-144, (Öykü)

Anadolu'nun bir kasabasında doğup ailesiyle birlikte Utrecht'te oturan ve bir kafede geçici temizlik işçisi olarak çalışan Cemal'in bu Avrupa kentine alışma serüveni anlatılmaktadır.

Karagöz, Sanem, “Tarih Tüccarları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.145-150, (Öykü)

Küçükken kendisiyle oyunlar oynadığı Funda'nın kişiliğindeki değişimleri fark eden anlatıcı, arkadaşındaki bu değişimden hareketle her insanın kendi yaşamını pazarlayan bir tüccar, bir tarih tüccarı olduğu fikrine varır.

Özlü, Demir, “Geçen Yaz Kentte Kızlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.46-53, (Öykü)

Arkadaşı Erten ile birlikte kentin en gözde mahallesindeki kahvenin önünde oturan anlatıcı orada gördüğü mankenler gibi uzun boylu, uzun bacaklı kızları süper marketlerde çalışan asık suratlı halktan kızlarla karşılaştırır. Kuzey ülkelerindeki kadınların asık suratlı oluşlarının dinden, aşırı çekingenlikten kaynaklandığını düşünen anlatıcı, ülkesindeki halktan kızların asık suratlı oluşlarının kaynakları üzerinde düşünür.

Sezgin, Dinçer, “Kuş Sesi Meyhanesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.54-61, (Öykü)

Öykü anlatıcısı, kayınbiraderleri arasında en çok sevdiği Fikret'in daveti üzerine Fikri Baba'nın meyhanesine gider. Fikret subaylıktan ayrılmış ve İngiliz Penelope'yle yedi aya yakın evli kalıp boşanmıştır. Meyhaneci Fikri Baba ise Fikret'in babası Ali Rıza Duruöz'ün askerlerinden biri olup yazları İzmir'de köfteci arabasıyla evlerine gitmeden önce birkaç kadeh içmek isteyenlere hizmet verir. Fikret'in kendisini davet ettiği eniştesi, Fikri Baba'nın yaptığı çoban salatasının tadından ve onu anlatışından büyük keyif alır. Anlatıcı, o günden sonra Fikri Baba'nın “Kuş Sesi Meyhanesi”nde aldığı bu tadı başka hiçbir yerde bulamaz ve unutamaz.

Yıldırım, İbrahim, “Melek'ten Sonra”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.62-70, (Öykü)

Anlatıcı yazar daha önce birkaç kez yeltenmesine karşılık “Mürsel amca” ve “Vahide yenge” dediği evli çiftin Melek adlı çocuklarını kaybettikten sonra yasoyununa dönen yaşamlarının öyküsünü yazamaz. Her seferinde bir engelle karşılaşır. Anlatıcı yazar yazmakta başarı sağlayacağına inanarak Mürsel amca ile Vahide yengenin öyküsünü yeniden yazmaya başlar. Görünen o ki anlatıcı yazar 30 Ocak 1982 yılında tanık olduğu evli çiftin öyküsünü yazmakta muvaffak olur.

Abacı, Tahir, “Final”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.71-73, (Öykü)

Ülkede darbe yapıldığı için ülkenin iki büyük futbol takımı arasındaki final maçının yapılmasına izin verilmemesi karşısında tarafların karanlık bir alanda rakip takımla ve darbecilerin panzerleriyle mücadele etmek zorunda kaldığı, kazananı belli olmayan bir final maçı anlatılmıştır.

Toptaş, Hasan Ali, “Yatak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.74-80, (Öykü)

Öykü anlatıcısı yatağında uyumaya çalıştığı esnada çocukluk yıllarında evlerin tabanının hasırlı oluşunu ve bunların kendisinde oluşturduğu hoşluk duygusunu anımsar. Anlatıcı metafor olarak kullanılan “yatak” nesnesinden hareketle toplumsal eleştiri yapar. Zenginlik denen şeyi bir otomobilden, banka cüzdanlarından ya da değerli olduğuna inanılan birkaç parça eşyadan ibaret gören insanların, yıkıntılar arasında kalan çocuklara, kaldırımlarda yatıp kalkan garibanlara, karda kışta ayakkabısız dolaşan kişilere duyarsız kalışları eleştirilmektedir. Öyküde “yatak” metaforu bu zengin insanların vicdanlarını rahatlatma ya da alıkoydukları eşyaları meşrulaştırma işlevi görmektedir.

Emre, Gültekin, “Tendeki Siyah / Beyaz Tarihi Fotoğraflar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.92-97, (Öykü)

Anlatıcı yazar, Çerkes Karadağ’ın fotoğraf albümü Nüans’taki fotoğrafları incelerken köy, kasaba, kent üçgeninde iç içe geçmiş geçmişinin fotoğraflarını ve anılarını anımsamaktadır.

Farıma, Şükran, “Bir Ağaç, Bir Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.98-103, (Öykü)

Öyküde, yazın henüz bitmediği bir zamanda koydaki pansiyonda birkaç gün kalacak olan anlatıcının sıkıntılı ruh hali ve bulunduğu yerde geçmişinin tesirinden kurtulamayışi anlatılmaktadır.

Denisenko, Ludmilla, “Dağ”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.104-110, (Öykü)

Natalya, on beş yaşında başarılı bir kayakçıdır. Şampiyonalara katılmaya aday genç bir sporcu olan Natalya, hazırlık antrenmanları için dağ tesislerine seyahat yapacakları günün sabahında annesinin kendisini bırakıp gitmesi üzerine kendini oldukça yalnız hisseder. Yolculukları bir gün ertelenen Natalya, eve döndüğünde üvey babasının kendisi yüzünden annesini dövdüğünü görünce büyük bir öfkeyle üvey babasının üstüne atılsa da onu alt edemez. Anne, üvey babadan dayak yiyen

Natalya'yı ve küçük çocuğunu alıp çıksa da bir süre sonra iyi kötü bir ailesinin olduğunu düşünerek geri döner. Bu karar Natalya'nın hoşuna gitmez ve Natalya dağ tesisine gittiği günden sonra yatılı okumaya karar verir. Annesine ve üvey babasına büyük bir öfke duyan Natalya, pek çok yarışmada takımına madalya kazandırsa da yarışmalarda son aşamada çözüldüğünden şampiyon olamaz. Otuz yaşında bir araştırmacı ve öğretim üyesi olan Natalya, ülkesinden ve ailesinden uzakta yaşar.

Çiloğlu, Fahrettin, “Armut Ağacının Gölgesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.111-113, (Öykü)

Öğrencilik dönemini geçirdiği kente geri dönen öykü kahramanı, dolaşırken kentin geçirdiği değişimleri gözlemler. Öğrencilik yıllarında kitap almak için uğradığı kitapçı dükkanlarından birine giren öykü kahramanı daha önce adını duymadığı bir dergideki öykücülerin isimlerine göz atarken bir isim dikkatini çeker. Karşılaştığı bu ismin neden olduğu şaşkınlıkla dergiyi hemen satın alan öykü kahramanı, daha önce takıldığı Şark Kahvesi'ne giderek öyküyü okumaya başlar. Öykü kahramanının okuduğu öykü yıllar önce ayrıldığı ve öyküden de anladığı kadarıyla kendisini büyük bir aşkla sevdiğini öğrendiği bir arkadaşına aittir. Öykünün yayımlandığı dergiyi arayan öykü kahramanı arkadaşının telefon numarasını alarak onu arar.

Özkılıç, Hasan, “Bizim Eşkuya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.114-118, (Öykü)

“o tay” dediği Erivan'ı ve oradaki kentleri merak ettiğini söyleyen öykü anlatıcısı, komşu köylerden biri olan Yukarı Taşlı'da kardeşini öldürdükten sonra dağa çıkan Eşkuya Hamit'i tüm komşu köylerin sahiplenmesini ve Hamit'in bir çatışmada jandarma tarafından vurulduğunu duyan köylülerin Yukarı Taşlı'ya gözyaşları arasında kilometrelerce uzaktan gitmeleri ironik bir üslupla aktarır.

Çetinbağ, Engin, “Gayya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.119-124, (Öykü)

Çingene çeribaşı Mamuş'un diğer mahallenin çeribaşının kızı Nero'ya olan aşkı, çingeneler arasındaki anlamsız kavgaları bitirme çabası ve hasmı olan çingene mahallesinin kuyuya düşen çocuklarını çıkarmak için karanlık ve derin kuyuya inmesi anlatılmaktadır.

Selçuk, Kemal, “Ağaç Adamlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.125-130, (Öykü)

Tomruk işçilerinin bıçkı makinesinde kaybedilen parmakları, ezilen ayakları, şiddet odaklı sevgisiz yaşamları tomruk atölyesinde çalışan bir kalfanın bakışıyla anlatılmıştır.

Okyay, Leyla Ruhan, “Tarçınlı Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.131-133, (Öykü)

Sokağa bakan zemin kattaki dairesinde sokaktan gelip geçenlerle ilgili çevresindekilere değişik öyküler anlatan ve tam olarak ölüp ölmediğini bile bilmediği uzun boylu seksenlik kocasını bekleyen yaşlı bir kadın anlatılmaktadır.

Çetin, İnan, “Kuytuda Aşk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.134-136, (Öykü)

Deniz kenarındaki bir salonda yalnız başlarına oturan iki sevgilinin yaşadıkları aşkla ilgili kimi zaman duydukları sevinç kimi zaman da yaşadıkları tereddüt anlatılmıştır.

Börtücene, Besen İdil, “Çöl Masalları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.137-142, (Öykü)

Öykü, Nietzsche’nin epigraf olarak kullanılan bir şiirinden alıntıyla başlar.

Ölümsüzlüğe inanacak denli çaresizliğe düştüğüne inanan öykü anlatıcısının her yıl yalnız bir keşişin kabul edildiği manastıra girebilmesi için yılın sadece belli zamanında belli saatler arasında kullanılan bir asansöre yetişmesi gerekmektedir. Masalları anımsatacak denli gizemli ve zor bir yolculuğun sonunda varması gereken süreden bir gün geç , on üçüncü günde, manastıra varan anlatıcı üst üste yırtılmalar, kanamalar yüzünden halsiz düşer. Çektiği onca zahmete karşın asansöre yetişemeyen anlatıcı bir sonraki sene kabul edilebilmek için manastırın yüksek duvarlarının dibinde bir sene beklemek zorundadır.

Kızgın, Soydan, “Demir Para”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.143-148, (Öykü)

Sinan, ilkokul çağındayken babasının cebinden çıkardığı beş lira yüzünden eve sürekli sarhoş olarak gelen ve annesini döven babasından dayak yer. Sinan’ın annesi, babasının ölümünden sonra elbiselerini Zeynel isminde birine verir. Sinan babasının pantolonunu Zeynel’e uzattığında pantolonun cebinden düşerek yuvarlanan bir demir para Sinan’ın ayaklarının altında durur.

Öyküde Sinan’ın babasıyla ilgili anıları birinci tekil kişili anlatımla verilirken öyküdeki diğer kişilerin anlatıldığı bölümlerde ise üçüncü tekil kişili anlatım kullanılmıştır.

Eşrefoğlu Vardar, Demet, “Güle Güle Giden Hocam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.149-154, (Öykü)

Öykü Türkiye’nin ilk sinema profesörü Alim Şerif Onaran’a ithaf edilmiştir. Öyküde Alim Şerif Onaran’ın değişik aralıklarla yaklaşık bir sene yattığı hastanede “yaşlanmış anıları”nın dünyasında geçirdiği günler ve ölümünden sonra fakültede kendisi için düzenlenen cenaze töreni anlatılmaktadır.

Akbal, Oktay, “Bir Oyun muydu Saklambaç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.40-41, (Öykü)

Bir bodrum katında tek başına kalan ve yakalanma korkusuyla devamlı tetikte bekleyen bir insanın çocukluğunda oynadığı saklambaç oyunu ile içinde bulunduğu sıkıntılı durum arasında kurduğu bağ anlatılmaktadır.

K., Tarık Dursun, “Elinizi Verin Bana, Cevdet Kudret Bey!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.42-44, (Öykü)

Öyküde anılarla, düşlerle anımsanan ve ayrılıkların gölge düşürmediği saf ve yoğun bir dostluk anlatılmaktadır.

Yalçın, İrfan, “Kara Katır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.45-57, (Öykü)

Kömür ocaklarında makinelerin giremediği zor yerlerde çalıştırılan kara katırın özgürlüğü uğruna ölümü göze alacak kadar ayak diremesi ve sergilediği güçlü irade anlatılmaktadır.

Hakkı, Ruşen, “Serçeler ve Kediler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.67-68, (Öykü)

Öykü anlatıcısının, gazetenin önündeki havuz başında çay içerken arkadaşlarıyla yaptığı konuşma sırasında yıllar önce Adalı’daki meyhanede kedilere üzerine rakı dökülmüş bifteği veren adamı, şişen parmağının üstüne çiğnenmiş ekmek bırakan annesini, kanayan parmağının üstüne tütün koyan babasını anımsayışı anlatılır.

Pazarkaya, Yüksel, “Sen Çok Yaşa!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.69-70, (Öykü)

Öyküde yarım ömür birlikte yaşayan karı koca arasındaki sevgi, kocanın karısına olan bağlılığı, kendisini karısından ayrı düşünemeyişi anlatılmaktadır.

Karalar, Zafer, “Balkon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.71-74, (Öykü)

Öyküde oğlu ve geliniyle birlikte kalan yaşlı bir babanın büyük kentteki sevgisizlikten, daha önce çevresinde bulunan dostlarının yokluğundan ötürü apartman dairesinde yaşadığı yalnızlık anlatılmaktadır.

Onay, Sadettin, “Kırmızı Umut”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.75-81, (Öykü)

Gülgeç Ovası’nda domates ekmek için icarla yer tutan ve aylarca oğlu Savaş’la birlikte çalışan Sadi, domates fiyatlarının bu sene iyi olacağını ve borçlarının tamamını kapatacağını umut eder. Ne var ki yaz mevsiminde aniden bastıran yoğun yağış ve iri iri dolu taneleri Sadi’nin tarlasına ektiği domateslerin dallarıyla birlikte onun kırmızı umutlarını yıkar, gider.

Günersel, Tarık, “Açık Evlilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.82, (Öykü)

Bu kısa kısa öyküde cinsel arzularını tatmin etmek isteyen kocasının aynı anda dört beş kadınla flört etmesine ses çıkarmayan bir kadının, kocasının tek bir kadınla duygusal birliktelik yaşamaya tahammül edemeyişi anlatılmaktadır.

Tuğcu, Nemika, “Biz Hulusi’yi Çok Sevmiştik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.83-86, (Öykü)

Üniversiteye giremedikleri için bir bankada memur olarak çalışmaya başlayan dört kız arkadaşın, şivesinin farklılığından ve güneşte yanmış yüzünden köylü olduğu hemen anlaşılan banka odacısı Hulusi'yle ilişkileri anlatılmıştır.

Zeka, Necmi, “Ayının Kırk Öyküsü Varmış, Hepsi de...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.86-90, (Öykü)

Üç bölümden oluşan öykünün “Haluk Öyküleri” başlıklı birinci bölümünde kolları ve bacakları olmayan Haluk isimli bir çocuğun öyküsü, “Yazı Yeri Öyküleri” başlıklı ikinci bölümde yazı yazacak rahat bir yer arayışında olan yazarın öyküsü, “Şemsiye Öyküleri” başlıklı üçüncü bölümde ise aldığı şemsiyeleri her defasında kaybeden ve sonunda kendisine hediye edilen şemsiyelerden koleksiyon yapan adamın öyküsü anlatılmaktadır.

İplikçi, Müge, “Şamatalı Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.91-95, (Öykü)

Adam Öykü dergisinin otuz ikinci sayısında “Şamatalı Yolculuk-I” başlığıyla verilen bu öykü üç alt bölümden oluşmaktaydı. Bu sayıda ise “Şamatalı Yolculuk” başlığıyla verilen öyküde alt bölümler verilmemiştir. Otuz ikinci sayıda öykünün kimi bölümlerinin öncelik sırasının yanlış dizildiği ve bu sayıda gerekli düzeltmelerin yapıldığı görülmektedir.

Öyküde Şadan adlı mahalle arkadaşını yanlışlıkla öldüren Şemsi'nin intihar girişiminden sonra apar topar bir televizyon programına çıkarılışı anlatılmaktadır.

Sancak, Jale, “Bıçkın Melek ve Küçük, Önemsiz Bir Kayboluş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.96-100, (Öykü)

Jale Sancak'ın bu öyküsü Adam Öykü dergisinin otuz dördüncü sayısında da yayımlanmıştır. İki sayıda da yayımlanan aynı öykünün her iki basımı arasında birkaç paragrafın farklı düzenlenişi dışında bir farklılık görülmemektedir.

Hayattan aşık olabileceği bir erkek ve kök salabileceği bir toprak isteyen Mefharet, tornacı Halil, şoför Sabri, marketçi İlban, garson Duran ve en son da İlyas tarafından terk edilir. Bu terk edilişin acısıyla teselliye meyhanelerde ve içkide arayan Mefharet, Tıfil Hüseyin'i garsonun elinden kurtararak evine getirir. Daha önce İlyas için hazırlanan mis kokulu çarşafın örttüğü yatak Tıfil Hüseyin için hazırlanır. Mefharet aşkı bu kez Tıfil Hüseyin'de arayacaktır.

Yaşar, Hüseyin, “Kart”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.101-106, (Öykü)

Bir yıldan beri boşa olan ve ailesini geçindirmek için üç tekerlekli arabayla meyve satan bir babanın İş Bulma Kurumu'ndan kartının çıktığını öğrenmesi üzerine yaşadığı sevinç anlatılmaktadır.

Barbarosoğlu, Nalan, “Ayak Sesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.107-111, (Öykü)

Annesi tarafından ansızın terk edilen küçük bir kızın yaşamı boyunca annesinin ayak seslerini, sesini, kokusunu özlemle araması anlatılır.

Yüksel, Kadir, “Dimma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.112-115, (Öykü)

Eşini kara yağız bir delikanlıyla birlikte olurken gören Çekos, adamı elinden geçirir. Çekos’un öksürük nöbetine tutulmasını fırsat bilen karısı kendisini azgın dalgaların arasına atar. O günden sonra üzerine hafakanlar çöken Çekos, denizden çıktığını sandığı ve Dimma adını verdiği bir kızı beklemeye başlar. Çekos, daha önce pavyonlarda çalışan ve oldukça pis kokan Kesik Zehra’yı Dimma zannederek bir ekmek bıçağıyla öldürür.

Kaygusuz, Sema, “Kılçık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.116-118, (Öykü)

Kadir Bey her öğle olduğu gibi restorana yemek yemeye gider. Garson Sezgin, Kadir Bey’e lipsoz balığı getirir. Ürkütücü bir biçimde beyaz etini kılçığından ayırdığı lipsozu bir mağarayı andıran midesine indirirken boğazına takılan bir kılçık Kadir Bey’i devirir. Garson Sezgin masaya geldiğinde Kadir Bey’in açık ağzından dökülen yutamadığı son lokmaları görür.

Günel, Deniz, “Şaman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.119-121, (Öykü)

Bir haftadan beri aralıksız yağın yağmur yüzünden evde kalan anlatıcı yazarın defterine yazdıklarını karşısındaki kişiyle ya da karşısında olduğunu farzedebileceğimiz kişiyle paylaşımı anlatılmaktadır.

Sohtorik, Murat, “Sen Onu Uyurken Seyrettin mi Hiç?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.122-124, (Öykü)

Devamlı çıplak yatan sevgilisini yatakta izlerken sevgiliyle daha önce yaptığı konuşmaları anımsayan bir kadın anlatılır.

Demirci, Nuri, “Kum Saati”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.125-130, (Öykü)

İnsanoğlunun yeryüzünde yaptığı zorluklarla dolu yolculuk yoğun imge kullanımı ile anlatılmıştır. Şair Nuri Demirci bu öyküsünde benzetmelerle yüklü şiirsel bir dil kullanmıştır.

Atilla, Mehmet, “Ustaca Bir Ölüm”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.131-139, (Öykü)

Eşi ve iki çocuğuyla birlikte köprüden atlayarak intihar eden, ancak kendisi sağ kalan torna ustası Volkan Usta’nın intiharının çevresindeki insanlar üzerinde bıraktığı etki anlatılmıştır.

Ayhan, Ömer, “Maske”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.140-141, (Öykü)

Kokular ve maskelerle gerçekliği örtülmüş yaşamların mutsuz ve tedirgin edici etkisi şiirsel bir dille anlatılmıştır.

Eryürük, Adem, “Nasıl Söyleriz Bunu Ona”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.142-145, (Öykü)

Çalışmak için gittiği yabancı memlekette yakalandığı bulaşıcı hastalık yüzünden otuz altı yaşında ölen oğullarının ölüsünü taziye evinde beklerken bulaşıcı hastalık yüzünden bedeninin yakıldığı haberini alan ailenin yaşadığı yıkım anlatılmıştır.

Sevinç, Akın, “İlk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.146-151, (Öykü)

Ela'nın babası iyileştirilmesi mümkün olmayan bir hastalığa yakalandığından sadece yaşam süresinin uzatılması için kandaki trombosit maddesinin belli aralıklarla verilmesi gerekmektedir. Ela, babasıyla aynı kan grubuna sahip sınıf arkadaşı olan öykü anlatıcısından yardım talep eder. Öykü anlatıcısı, yardım talebini kabul eder ve beş altı kez kan vermek için hastaneye gider. Hastanede hemşirelerle ve doktorla samimi olan öykü anlatıcısı onlarla alternatif tıp ile modern tıp tartışmasına girer. Hemşirenin anılarını dinler. Öykü anlatıcısının hastanedeki görevi Ela'nın babasının yaşamını yitirmesiyle son bulur.

Yücel, Semih, “ ‘2. Va On”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.152-154, (Öykü)

Askerliğini İstanbul'da yapan öykü kahramanı Haydarpaşa garından kalkan trenin 2.vagonunda kendine yer bulur ve oturur. Büyük kentin güzelliğine karşın kente yabancılaşmasının nedenlerini, annesini, babasını ve en çok da sevdiği kızı düşünen öykü kahramanı annesinin kendisine verdiği telefonun çalması üzerine telefonu açtığında kız kardeşinin ağlamaklı bir sesle “Annem...” deyişiyle yıkılır.

Akbal, Oktay, “Yalnızlık Gittiğin Yoldan...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.54-55, (Öykü)

Öykünün başlığı Oktay Rıfat'ın “Karıma” adlı şiirinin son dizesinden esinlenerek yazılmıştır.

Öyküde ölümle birlikte yitip giden dostların geride bıraktığı yalnızlık anlatılmaktadır.

Pazarkaya, Yüksel, “İnci'nin Düşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.59, (Öykü)

İnci masalsi bir düş görür. İnci'nin gördüğü düşte iki sevgiliyi ayıran kötülükler kralının gizemini bozmak ve sevgilileri kavuşturmak için kralın elindeki sigara paketini almak gerekmektedir. Kral üryan bir güzelin peşinden gittiği sırada paketini düşürür. Ayrılan sevgililerden biri paketi hemen kaparak kötülükler kralının gizemini bozar.

Demir, Fahrettin, “Mektup”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.60-65, (Öykü)

Kendi adıyla gönderilen mektubu günlerce açmayan anlatıcı, bu mektuptan tedirginlik duymaya başlar. Mektubun oluşturduğu çağrışımla çocukluğunda köy halkının mektuplarını yazıp okuduğu ve postaya verdiği günleri anımsar anlatıcı. Mektuplara sevdiğine dokunur diye ellerini çizen kızlardan, yıllarca askerde olan kocalarına kendi adlarıyla mektup göndermelerine karşın gönderilen mektuplarda ev ahalisine hitabında kendi adlarını arayan kadınlara değin pek çok eski alışkanlıklar anlatıcı tarafından aktarılır.

Denisenko, Ludmila, “Aslan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.66-71, (Öykü)

Öykü anlatıcısı eşi kompozitör Vyacheslav Poetiç’in kendisini terk etmesinden sonra bulunduğu kenti terk edip bir kıyı kasabasına sığınır. Kasabalıların meczup olarak gördüğü anlatıcının kapısı iki polis tarafından çalınır. Büyük bir şok yaşayan anlatıcı, kocasının iki eski sevgilisini öldürdüğünü öğrenir. Vahşi erkek aslanı andıran eski kocasının ancak kendisi gibi kedi ruhlu kadınlar tarafından sakınleştirileceğine inanan anlatıcı, iki eski sevgilinin kocası tarafından öldürüldüğünü düşünse de bunu polislere söylemez.

Margulies, Roni, “Doğumgünü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.72-74, (Öykü)

Doğumgünü olduğu için işe gitmeyen ve bir önceki gece arkadaşlarıyla iyice içen anlatıcı sabah uyandığında alnında bazı yazılar görür. Yazıları her silişinde farklı yazılarla karşılaşır. Alnının kara tahtaya döndüğünü ve kime ne kötülük yaptığını düşünerek dışarı çıkan anlatıcının alnında “İlahi adalet yoktur.” yazısı belirir. Anlatıcı böylece alın yazısız insanların arasına katıldığını düşünür.

Tekay, Mebuse, “Yanlı İnsan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.75-85, (Öykü)

Rüyalarıyla ilgili notları arkadaşı Doğan’a götürmeye hazırlanan Mine, kendi adına gelen paketi açtığında içinde bir günce bulur. Bu günce Doğan’ın 26 Ağustos 1999 tarihinden 6 Kasım 1999 tarihine kadar -17 Ağustos Depremi’nin ardından-Değirmendere’de geçirdiği günleri kapsar. Doğan’ın tuttuğu güncede temiz duygularla depremzedelere yardıma gelen ayakkabı tamircilerinden, Belçika’dan gelen yardım ekibinden, sağcı solcu demeden canla başla çalışan sivil toplum örgütlerinden, tüm iyi niyetli vatandaşların aksine depremzedelerin acılarına yabancı kalan ve bu felakette sınıfta kalan devletten, depremi fırsat bilip çocukları kaçıran organ mafyasından, çocuklarıyla enest ilişkiye giren insanlardan oluşan bir panorama çizilmiştir.

Erdoğan, Altay Ömer, “İzzettin Keze Kimdir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.86-90, (Öykü)

Ölü bulunan cesedin üzerindeki banka kartından ölenin İzzettin Keze olduğu sanılır. Karakol komiseri polislere talimat vererek İzzettin Keze’yi tanıyan birkaç kişiyi bulmalarını ister. Polisler altı kişiyi bulup getirirler. Gelenleri sorguya alan

komiser birden fazla İzzettin Keze olduğunu fark eder ve kişilerin ifadesini aldıktan sonra onları cesedi teşhis etmek için morga götürür. Morgda cesedi gören kişiler öldürülen kişinin kendi tanıdıkları İzzettin Keze olmadığını söyler. Bu arada kriminal laboratuvarın raporunu getiren polis, komisere ölen kişinin İzzettin Keze değil Mustafa Yılmaz olduğunu söyler. Komiser bu kez de polisler Mustafa Yılmaz'ı tanıyan birilerini bulmaları konusunda talimat verir.

Yasar, İzzet, “Çukurbağ Chronicles”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.91-93, (Öykü)

Öykü kahramanları Fred, Haşim Bey, Orhan Duru ve Fix'in günlükleri şeklinde düzenlenen öyküde Çukurbağ Yarımadası'nda yaşayan domuzları almak üzere altı milyar ışık yılı uzaktaki domuz gezegeninden Onkr'un komutasında bir uzay gemisi adaya gelir. Domuz Fred ve arkadaşları geminin iniş yapabilmesi için yarımada ile körfez arasına bir iniş pisti yapmak için çalışmaya koyulur. Denizi milyonlarca voltluk elektrikle buharlaştıran domuz Fred ve arkadaşlarını Kaş halkı ve turistler büyük bir şaşkınlıkla izler.

Kaplan, Sefa, “Hiç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.94-97, (Öykü)

Unuttukça kaybeden, vatansız, bir varlığı ve bedeni bile olmayan adeta bir hiç olan insanın kendi sonunu elleriyle hazırlayışı anlatılmaktadır.

İplikçi, Müge, “Ardıç Kuşu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.98-101, (Öykü)

Üniversiteye mimarlık okumak istediği için yerleşemeyen Ergun, babasının belirlediği dersaneye gitmek zorunda kalır. İda, oldukça yakışıklı ve aynı zamanda uzaktan akrabası olan Ergun'u görünce onunla oturup bir çift laf eder. Ergun'a platonik aşkla bağlı olan Nurcan'a bu buluşmalarından söz eder İda. Yıllar sonra yanılığın ardıç kuşu gibi geride bırakıldığı yetişkinlik çağında İda, sevmediği bir erkekle yatar. Nurcan başka biriyle evlenir. İda, Ergun'un öldüğünü duyar ve onun ölümle soğuk tanışması bu şekilde olur.

Okyay, Leyla Ruhan, “Geyikli Orman”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.102-108, (Öykü)

Nüfus mübadelesi döneminde Filibe'den ayrılıp Türkiye'ye yerleşen Fehmi Bey'in Bulgaristan'daki arazilerin eski hak sahiplerine verileceğinin duyurulması üzerine küçüklüğünü geçirdiği, rüyalarını süsleyen “Geyikli Orman”ı tekrar alması için akrabalarıyla birlikte Bulgaristan'a yaptığı yolculuk anlatılmaktadır.

Günel, Deniz, “Beyaz Tavşan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.109-115, (Öykü)

Erken yaşta hamile kalıp çocuklarını doğuran, yaşça oldukça büyük adamlarla evlenen, sevdikleri adamdan hamile iken başka biriyle evlenmek zorunda kalan kadınlar anlatılmıştır. Tüm kadınların ortak özelliği hepsinin peşinden gittikleri ve aradıkları beyaz bir tavşanlarının oluşudur. Bu kadınların beyaz tavşanları onların aşkları ve bu aşklardan kalan çocuklarıdır.

Topal, Semra, “Merhamet İstemeyin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.116-121, (Öykü)

Anlatıcı, arkadaşı Süreyya ile birlikte bazı adamlar tarafından alıkonularak apar topar helikopterle şehvet düşkünü bir zevk hocasına götürülür. Arap Süreyya Romanya’da gizli servis tarafından sorguya çekilmiş ve sorgudan sonra hastaneye gitmek zorunda kalmıştır. Anlatıcı ve arkadaşı Süreyya zevk hocasına geldiklerinde karşılarında İskoç eteğine benzer bir etek giymiş bacakları traşlı bir adam görürler. Zevk hocası getirilen iki kadına kendilerinden ne istenirse aynen yapmalarını emrettikten sonra asansörle beş altı etekli adam daha gelir. Anlatıcı bu manzara karşısında İskoç sapıklığıyla karşı karşıya olduklarını düşünür.

Çetinbağ, Engin, “Sadece Bir Öykü ve Bir Düş Yaşamak İstemiştım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.122-126, (Öykü)

Öykü anlatıcısı günlerdir kurduğu ve içinde mitolojik kahramanların, roman kişilerinin olacağı bir öykü yazmak istemektedir. Ne var ki bu öykünün kurgusunda bir kadın karakter eksiktir. Anlatıcı yazar bu kadın karakteri bulmak için geldiği ev yemeklerinin yapıldığı lokantada bir kızla tanışır. Kızın falına bakan anlatıcı yazar onu birinin üzeceğini söyler. Gün içerisinde kızla birlikte takılan anlatıcı yazar, kızın buluşmak için randevulaştığı erkek tarafından aldatıldığını öğrenir. Büyük bir üzüntüyle iyice içip sarhoş olan kızın davetkar tekliflerine rağmen anlatıcı yazar onun kaldığı pansiyonda yatmaz. Anlatıcı yazar, kıza bulunduğu yere sadece bir öykü, bir düş yaşamak için geldiğini ve bu amacına ulaştığını söyleyerek oradan ayrılır.

Dilligil, Lale, “Günüşiği”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.127-130, (Öykü)

Altmış yedi yaşında ölen ve pencereden sızan günüşiğinden halısının solmasına rağmen vazgeçmeyen yenge için kurulan taziye evinde bulunan insanlarla ilgili izlenimler aktarılmıştır.

Eşber, Halide, “Yerdeki Dut İzlerinde Çocukluğımın Tadı Var”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.131-134, (Öykü)

Öykü anlatıcısı sokaklarında ağaçlarla ve türlü çiçeklerle bezenmiş bahçeli ahşap bir evde oturan Beyaz Hanım’ın kendi belleğinde bıraktığı izleri aktarmaktadır.

Kızgın, Soydan, “El Değmemiş Hüzünler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.135-141, (Öykü)

Anlatıcı, arkadaşı Orhan’la birlikte ağaçların arasından sessizce ilerleyerek üç katlı, beyaz ahşap eve varır. İki arkadaş eve girdiklerinde karanlıktan ötürü başlarda pek bir şey görmezler. Ancak gözleri evin karanlık ortamına alıştıktan sonra bu evin parçalanmış, yaprakları sararmış kitaplarla dolu olduğunu görürler. Anlatıcı yerde bulduğu kâğıtlardan birkaçını eline alıp okumaya başlar. Bu okuduğu kâğıtlar İrfan Uzak’ın boşandığı eşi Tülin’e yazdığı mektuplardır. İrfan Uzak, kendisinden on beş yaş küçük olan eşi Tülin’den ayrılışını, eşinin çocukları Sevgi ve Eren’i mahkeme kararıyla ondan koparışını, boşanmalarının en çok çocuklarını etkilediğini ve tüm

bunlarla birlikte insanoğlunun zaman içerisinde nasıl hızlı bir şekilde değiştiğini anlatır.

Gecü, Serap, “Yokterapi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.142-148, (Öykü)

Uzun süre rüya görmediğini düşünen ve bu düşüncenin kendisinde bir çeşit hastalığa dönüştüğünü fark eden öykü anlatıcısı, her gece uzun, karmaşık, denge bozucu rüyalar gören bir arkadaşının tavsiyesi üzerine bir doktorun kitabını okur. Psikoloji eğitimi almış ve rüyalar üzerine araştırmalar yapmış genç doktor kitabında gördükleri rüyaları hatırlamayan ve bundan rahatsızlık duyan insanlardan bahsetmektedir. Bu kitabın kendi yaşadıklarıyla örtüştüğünü düşünen anlatıcı kitabın yazarı genç doktorla görüşmek için yayınevinden doktorun adresini ve telefonunu alır. Doktorla görüşen anlatıcı iki gün sonrası için randevu alır. Doktorla yaklaşık bir saat görüşen anlatıcı aradığını bulamaz ve terapi grubuna katılmadan doktorun muayenehanesinden ayrılır.

Bener, Erhan, “Eski Ev”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.13-17, (Öykü)

Her an yıkılabilecek iki katlı, eski bir evde oturan İhsan'ın ailenin diğer fertlerinin çalışmak zorunda oluşu nedeniyle evde yalnız geçirdiği günler, annesi ile babasının kavgalarına ve sevişmelerine tanık oluşun etkisiyle cinsellik ve evlilikle ilgili düşünceleri anlatılmaktadır.

Şahin, Osman, “Kaçmak Kurtulmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.18-28, (Öykü)

İdris, hasımları ile ölülerinin eşitlenmesine güvenerek kan davasının bitirildiğini sanır ve bu sebeple saklandığı yerden çıkar. Köyüne dönen İdris bir akrabasının sünnet düğününe giderken hasımları tarafından takip edilerek kısırılır. İrmağı geçip karşıya geçmek dışında çıkış yolu kalmayan İdris, ırmağın kenarında defalarca intihar etmeyi deneyen ancak bunu başaramayan Murtaza Lebe'nin ensesine silahı dayar. Murtaza Lebe'den kendisini ırmağın karşı tarafına geçirmesini isteyen İdris, Lebe'nin sırtında karşıya geçerken düşer. Hem Lebe hem de İdris ırmakta boğularak ölür.

Pazarkaya, Yüksel, “Araba Kuyruğunda Öykü Çeşitlemeleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.29-30, (Öykü)

Yağmurlu havada düzenlenen maraton koşusu yüzünden tıkanan yolda yavaş yavaş ilerleyen arabalarının içindeki üç dört arkadaş, arabasından inen fraklı, papyonlu bir adamla ilgili öykü anlatmaya başlarlar. İlk iki üç kişi adamla ilgili kötümser öyküler anlatır. Sonuncu kişiye öykü anlatma sırası geldiğinde maraton bitmiş ve yol açılmış olur. Fraklı adam arabasına binip yola koyulur. Öykü anlatma sırası kendisine gelen öykü kişisi adamın yolunun açıldığını dolayısıyla anlatmayı düşündüğü öykünün gerçekleştiğini söyler.

Güler, Mehmet, “Görüşme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.31-34, (Öykü)

Kasabadaki anne babasını ziyarete gelen öykü anlatıcısı kendisi gibi kasabada geçici bir süre kalacak olan çocukluk arkadaşı evli ve iki çocuklu Belgin’le bir Hidrellez günü dilek tutuşunu, yakan top oynayışını anımsar.

Abacı, Tahir, “Mezar Taşı Şairi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.68-74, (Öykü)

İşsiz olan şair Ahmet Ömer Bey, Tanin gazetesinde Mezar Taşı İşletmeleri Genel Müdürlüğü’nün şair istihdamıyla ilgili ilanı üzerine iş başvurusunda bulunur. Başvuru sonucunda yapılan sınavı kazanan Ahmet Ömer Bey, işe alınan diğer şairlerle birlikte değişik atölyelere dağıtılır. Silivrikapı’daki atölyeye görevlendirilen Şair Ahmet Ömer, mermer ustası Nevres Usta’nın hazırladığı mezar taşları için dörtlükler yazar. Nevres Usta ile şiir üzerine tartışmaya girer. Ahmet Ömer Bey, meyhanede birlikte içtiği şair arkadaşlarıyla şiirleri üzerine tartıştıkları bir gece alkolün ve uykusuz kalışının tesiriyle ölen bir genç kızı meyhanede görür. Ölen genç kız mezar taşına yazılan dörtlüğün çok güzel olduğunu ve bu şiirin kendisini dirilttiğini söyleyince şair büyük bir şaşkınlık yaşar. Ertesi gün aldığı Tanin gazetesinde yazılan dörtlükle dirilen kızın haberini duyunca şaşkınlığı daha da artar. Şair Ahmet Ömer Bey arkadaşlarının kendisini gönendirmek için haber yaptıklarını düşünür. O günden sonra Ahmet Ömer, Nevres Usta ile daha uyumlu bir ikili olmaya başlar.

Yasar, İzzet, “Doktor Mengele’nin Asistanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.75-78, (Öykü)

Osmanlı İmparatorluğu’nun on altıncı yüzyıl sonu toplumsal ve ekonomik yapısı üzerinde uzmanlaşmak isteyen anlatıcı dinlenmek için gittiği kıyı pansiyonunda enteresan olaylarla karşılaşır ve bu yaşadığı enteresan olayları öldürülmeden önce kaleme alır. Öykü bu anlatıcının kaleme aldığı notlardan oluşmaktadır. Öykü anlatıcısı ölmeden önce kaleme kaldığı, kan ve ter lekeleri yüzünden bazı bölümleri okunmayan notlarda Doktor Mengele’nin Türk asistanı olduğunu sonradan öğrendiği pansiyon sahibi Yakup’un pansiyon havuzunda yaptığı deneyler ve bu deneyler sonucunda öldürdüğü insanların öykülerini aktarmaktadır.

Coşkun, Ayfer, “İki Kadının Sıradan Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.79-84, (Öykü)

Evlerde temizlik yapan Aliye akşam eve dönerken oldukça düşüncelidir. Aliye’nin düşünceli olmasının nedeni temizliğe gittiği evin sahibi Hanife Hanım’ın incili küpelerinin kayboluşudur. Aliye bu tür durumlarda evde temizlik yapan kadının ilk şüphelenen kişi olmasından rahatsızlık duymaktadır. Çocukları olmayan ve eşinden ayrılan Hanife Hanım, Aliye ile kaybolan küpe meselesini görüşmemek ve bu konuda onu itham etmediğini göstermek için onun eve gelişiyile birlikte işi olduğunu söyleyerek evden ayrılır.

Günsür, Mehmet, “Alamatra Yapılırken...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.85-87, (Öykü)

Öykü Hz.İsa’ya ait olduğu belirtilen “Fakirlerin deliliği kutsaldır.” epigrafiyle başlar. Karadeniz’e bakan bir balıkçı köyünde ahşap tekneler yapan Osman Usta’ya

alamatra siparişi veren anlatıcı, sık sık uğradığı yüksek tavanlı hangarda Osman Usta'nın iş bitiminde hazırlattığı rakı sofralarına tanık olur. Anlatıcı Osman Usta'nın oğlunun kimlikleri belirlenemeyen kişilerce denizde öldürüldüğünü dört ayın sonunda teslim aldığı almatrasıyla eve dönerken kalfadan öğrenir.

Uğur, Fuat, “Cici/Yalnız Ruhlara Elma Şekeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.88-99, (Öykü)

Evlenip çoluk çocuğa karışan öykü anlatıcısı, babasının şiddete meyilli tavırlarını, bir kibrit kutusundaki tüm çöpleri teker teker elinde söndürüşünü ve bu yüzden babasına duyduğu öfkeyi, Antep'te sürgün olduğu dönemde pavyonlardaki kadınlarla ilgili gözlemlerini, akşamları uyuyamama hastalığını biriyle sohbet ediyormuş gibi samimi bir üslupla aktarır.

Akçam, A.Alper, “Vurdu Günahını Sırtına Yürüdü...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.100-104, (Öykü)

Gülgez, Şahsenem'in kocası Ezel'e tutkulu bir biçimde aşık olur. Ezel, Gülgez'i kendine kaçması konusunda ikna eder. Birlikte kaçan Ezel'le Gülgez birkaç ay Ezel'in askerlik arkadaşında kalır. Gülgez, anasının bundan böyle onun gibi bir kızının olmadığını söylemesi üzerine büyük bir üzüntü duyar. Gülgez, köye döndüklerinde Ezel'den Şahsenem'e resmi nikah yapmasını ister. Ezel, itiraz etse de Gülgez bu konuda kararlı olduğunu gösterir. Zamanla birlikte Gülgez üç çocuk doğurur. Gülgez, Ezel'e olan aşkını yitirir. Çocuklarını alıp Ezel'in evinden ayrılır. Gülgez, annesinin ölümünden sonra değişik kentlere dağılan ağabeylerinin eski evlerini sattığını duyunca hemen evi alan eski komşuları Alişan'ın evine gider. Evin satılmasının yarattığı üzüntüyle Gülgez, Alişan Dede'den evlerinin eşiğini kendisine vermesini ister. Eşiği yerinden söküp sırtlayan Gülgez, eşiği evinin önüne bırakmak üzere yola koyulur.

Barbarosoğlu, Nalan, “Ayna”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.105-109, (Öykü)

Hem Tuğrul'la hem de Tuğrul'un babası Nahit Bey'le birlikte olan öykü anlatıcısı kadın, aynada makyaj yaparken Tuğrul'un çocukluk yıllarına döner. Tuğrul'un çocukluğu baskıcı ve otoriter bir babanın gölgesinde geçer. Baba, eşi Nadide Hanım'ı çocuğunu pısrık yetiştirmekle suçlar. Tuğrul'un çocukken en büyük arzusu “babasız ve annesiyle baş başa” bir anı yaşamaktır. Bu arzusunu hiçbir zaman gerçekleştiremeyen Tuğrul, birlikte olduğu anlatıcı kadını babasıyla paylaşmak istemese de kadın her iki insanla da ilişkisini devam ettirme isteğindedir.

Karınca, Eray, “Kutu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.110-112, (Öykü)

Siyah kıyafetli bazı adamlarca başına çuval geçirilerek kaçırılan oğlunun bir daha geri gelmeyeceğini bilen anne delirir ve kaçırma olayının şokuyla kendi gerçekliğine uygun bir hikâye yaratır.

Yazıcı, Yasemin, “Yabancınnın Gezi Düşleri Çalınan Taç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.113-121, (Öykü)

Öykü, Mark Twain'in çocuklar için yazdığı "Çalınan Taç" adlı eserinden alıntılanan ve epigraf olarak kullanılan bir bölümle başlar.

Öğrencilik yıllarını geçirdiği Paris'e yakalandığı ölümcül hastalığın tedavisi için gelen anlatıcı kadın Paris'te dolaşırken orada geçen gençlik yıllarını, çocuklarını, kendisini bırakıp başka bir kadına giden kocasını anımsar. Anlatıcı kadın kafede otururken her yönüyle kendisine benzediğini söylediği bir kadınla konuşmaya başlar. Mark Twain'in "Çalınan Taç"ında olduğu gibi anlatıcı kadın mutlu bir evliliği olan, sağlıklı ve sevinçli kadınla elbiselerini değiştirir. Bu değişikliğin sevinciyle dışarı çıkan kadın caddeye adım attığı anda bir araba kendisine çarpar ve ayaklarını yerden keser.

Ayhan, Ömer, "Güz Fırtınası", Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.122-126, (Öykü)

Şiirsel bir anlatıma sahip öyküde "Selma ve Gölgesi", "Eylül" gibi romanların dünyasına ve Servet-i Fünûn devrine zevkli bir yolculuk yapılmıştır.

Eşber, Halide, "Sanki", Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.127, (Öykü)

Annesini ve babasını kaybettikten sonra harabeye dönen çürümüş merdivenli evden annesinin eşyalarını alıp evden hızlıca çıkan anlatıcı kadın, bahçede başını incir ağacının dalına çarpar. Çarpmanın etkisiyle bayılan anlatıcı incir ağacında annesi tarafından sallanan küçük bir kız görür. "sanki" sözcüğü sıklıkla kullanılarak öyküde anlatılan olayların gerçekte yaşanmadığı, tüm anlatılanların bir hayalden ibaret olduğu varsayımı canlı tutulmaktadır.

Sabanoğlu, Albert, "Han'daki Gölgeler", Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.128-137, (Öykü)

Öykü anlatıcısı, babasının yazıhanesinin de içinde olduğu hanın yıkılmasını, yazıhanelerinde memur olarak çalışan pek çok konuda uzmanlaşan Leon Tobara'yı, kalbine yenik düşen M. Molek'i ve bu kişilerle yaşadığı anıları anlatır.

Spatar, Deniz, "İki Küçük Serçe", Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.138-142, (Öykü)

Öykü anlatıcısı İpek, çocukluk arkadaşı Zeynep'i ziyarete gider. Kocasından boşanıp kızı Sevgi'yle birlikte kalan Zeynep, arkadaşı İpek'le çocukluk anıları üzerine konuşur. İki arkadaş iki serçe gibi ayva ağacının dalında geçirdikleri çocukluk dönemini ve o dönemin mutlu anlarını özlemle anarlar.

Yasar, İzzet, "Çalışkan Ruhlar", Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.71-77, (Öykü)

Öykü anlatıcısı, sanat tarihi öğrenimi gördüğü dönemde yaptığı ruh çağırma seansı sonucu sinir bunalımı yaşar. Üç yıllık tedavi sürecinden sonra iyileşen anlatıcı öğrenimine devam etmez ve bir gazetede çalışır. Gazetede aldığı paradan memnun olmayan anlatıcı bir reklam ajansına düzeltmen olarak girer. Anlatıcı reklam ajansının sahibi genç ve güzel Jade'm güvenini kısa sürede kazanır. Anlatıcı,

gazeteden arkadaşı olan köşe yazarından Jade’ın tüm ailesini yemeklerine bozulmuş et katarak öldürdüğünü öğrendiğinde büyük şaşkınlık duyar. Reklam ajansının sanat yönetmeni ile metin yazarının yıllık izne ayrılacağı günlerde önemli bir müşteri için proje hazırlanması lüzumu ortaya çıkar. Zor durumda kalan Jade’ın yardımına anlatıcı yetişir. Anlatıcı, Jade’ın daha önce çalıştığı ancak yıllar önce çığ altında kalan Metin adındaki çalışanın ruhunu çağırarak projeyi kısa sürede bitirir. Bu günden sonra Jade ve anlatıcı el ele vererek kendilerine rakip olabilecek pek çok kişiyi öldürüp daha sonra ruhlarını çağırarak çalıştırırlar. Kısa sürede zenginleşen Jade ve anlatıcı dünyanın pek çok zevkini tadarlar. Ne var ki anlatıcı kendisinin de bir gün öleceğini ve öldükten sonra bile emekliliğe ayrılamayacağını düşünerek ruhunu öldürmenin yollarını aramak için dünyayı dolaşmaya başlar.

Andaç, Feridun, “İçimdeki Babil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.78-86, (Öykü)

On altı yaşındayken yeni ev yaptırmaya başlayan babasına destek olmak ve okul masraflarını çıkarmak için Sarıkamış Su İşleri Şantiyesi’ne puantör olarak çalışmak üzere giden öykü anlatıcısının burada kendinden birkaç yaş büyük bir hemşire ile yaşadığı ilk aşk anlatılmıştır.

Günersel, Tarık, “Salondaki Uçurum”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.87-99, (Öykü)

George Green ve Henry Hawkins arasındaki diyaloglardan oluşan öyküde Ortadoğu’daki durumdan sırf göz boyama ve vicdani rahatlama için çevre örgütlerine üye olan anamalcı zenginlerin ikiye bölünmüşlüğünden kara paralarını aklamak için hayır kurumlarına yardımda bulunan zenginlere kadar geniş bir yelpazede toplumsal eleştiri mevcuttur.

Karas, Nursen, “İklimler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.100-101, (Öykü)

Bir genç kızla oturan ve genç kızın elini avuçlarının içinde sıkarak adamın tasvir edildiği öyküde insanın sadece bedensel olarak var olmadığını benliğinin ve ruhunun da olduğu anlatılmaktadır.

Onay, Sadettin, “Motor Ali Öyküleri Yolkesen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.102-106, (Öykü)

Öyküde, İstanbul Belediyesi’nden emekli olunca kamyon şoförlüğü yapmaya başlayan Naci ile hayvancılıkla uğraşıp ek iş olarak kamyon şoförlüğü yapan Recep’in Afyon’a buğday götürdükleri yolculukta Naci’nin deli olan ve o çevrede hemen hemen herkesin tanıdığı Motor Ali’yi polis sanarak ona iki milyon lira kaptırması anlatılır.

Öyküde kravatlı, yağlı göbekli kişilerce emeklerinin sömürüsüne ses çıkarmayan, polisten ve askerden korkan kişiler eleştirilmiştir.

Çiloğlu, Fahrettin, “Nisan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.107, (Öykü)

Üniversitenin avlusunda nisan ayında gördüğü yakasından eteğine değin düğmeli elbiseli kıza ilk görüşte aşık olan, ancak elindeki söz yüzüğünü görünce üzülen bir adamın yıllar sonra bile bu aşkı unutamayışı anlatılmaktadır.

Çiloğlu, Fahrettin, “Gülümseme”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.108, (Öykü)

Mutsuz olduğu süre içerisinde çevresindeki herkesi mutsuz gören bir üniversiteli gencin kendisine ilgi gösterip tebessüm eden kızı fark ettikten sonra kavuştuğu mutluluk ve bu mutlulukla birlikte çevresini de mutlu telakki edişi anlatılmaktadır.

Çiloğlu, Fahrettin, “Ret”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.108-109, (Öykü)

Doğup büyüdükları coğrafyayı devamlı hüznün çağrıştıran betimlemelerle anlatan bir toplumda yetişen öykü anlatıcısının bakışı ülkelerini ziyarete gelen ve kahraman olarak görülen bir kişi tarafından değiştirilir. O günden sonra öykü anlatıcısı Ağlayan Tepeler’den akan suları gözyaşı değil kadın saçları olarak görür.

Zeka, Necmi, “Kim Demiş? Bir Editör!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.110-112, (Öykü)

“Yazarı Ziyaret” ve “Şairle Buluşma” adlı iki başlıktan oluşan ve kısa cümlelerin kullanıldığı öyküde yazın dünyasının kimi problemleri anlatılmaktadır.

Eradam, Yusuf, “Küçük Prens’e Ev Ödevleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.113-120, (Öykü)

Farklı bir anlatımın yeğlendiği bu deneysel öyküde Hacettepe’de İngilizce öğretmeni olan bir öğretim görevlisi, öğrencilerinin dünyasına eğilerek yaptığı gözlemlerden hareketle hiç istemediği bir hayatı sürdüren, sürdürmek zorunda kalan gençlerin panoramasını sunar.

Çetin, İnan, “Bin Yapraklı Lotus”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.121-126, (Öykü)

Tamer, kendisine her geçen gün daha fazla yakınlık gösteren Naz’a “Bin Yapraklı Lotus” adlı kitaptan pasajlar okur. Felsefi göndermelerle yüklü bu pasajlardan ve Tamer’in kendisini okumaya kaptırmasından etkilenir Naz. Tamer’in gördüğü ve sonraki dönemlerde de buluştuğunu söylediği bir kadının resmini yırtmasını sanki karısını öldürmüş gibi anlatması Naz’ın korkmasına neden olur. Kitabın üçüncü bölümünü buyurgan bir tavırla okuyan Tamer, kitabı duvara fırlatır. Naz, kaçmaya çalıştığı sırada halıya ayağı takılarak kitabın üstüne düşer. Tamer, Naz’ın boğazını sıkıp onu öldürmek arzusuyla ayağa kalkar. Öykü göğün gürlemesi ve şimşegin çakmasıyla bitirilir.

Ayhan, Ömer, “Balthus’un Kızları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.127-130, (Öykü)

Öykülerini henüz yayınlamamış genç bir yazar olan Emir, usta yazar Hakkı Ataman'ın "Buz Dansı" adlı eseriyle ilgili yazdıkları üzerine kendisiyle söyleşi yapmak için evine gider. Hakkı Ataman karşısında oldukça heyecanlı görünen Emir, onun edebiyatın diğer sanatlarla olan ilişkisi ile edebi türler arasındaki ilişki üzerine konuştuklarından oldukça etkilenir. Hakkı Ataman kendi yazarlığının diğer sanatlardaki karşılığının Balthus'un genç körpeleri konu edinen erotik eskizleri olduğuna inanır.

Eyüboğlu, Yeşim, "Bir Şey İsteyen Kadın Öyküsü", Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.131-137, (Öykü)

Adil olma fırsatını yıllar önce yitiren bir dünyada cinsel bir nesneye dönüşen kadınların arzuladıkları "aşk" anlatılmıştır.

Doğan, Şakir, "Begonya", Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.138-142, (Öykü)

Berlin'de bir apartmanın zemin katına taşınan bir Türk ailesi ile Bayan Else'in ailesinin ayrılıklar, evlilikler ve ölümler yüzünden dağılışı anlatılmaktadır.

Günel, Deniz, "Çakıl Taşları", Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.143-148, (Öykü)

On iki yaşındayken yaz tatili bitiminde hastalanan ve uzun süre tedavi gören bir kız çocuğunun gece geç saatlerde çalıştıkları ayakkabı atölyesinden dönen Hüseyin ve Mustafa isimli kardeşlerle kurduğu samimi ilişki ve iki kardeşin darbe yıllarında bir polis arabasıyla alınarak götürülüşü anlatılmaktadır.

Caymaz, Onur, "Ezilmiş Leylaklar Yıllığı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.149-153, (Öykü)

Babası cezaevinde olduğu için annesiyle birlikte yaşayan ve çevresindeki insanlar tarafından babasızlığı hep yüzüne vurulan bir çocuğun babasının çıkacağını umut ederek ona leylak götürmesi anlatılmaktadır.

Buyrukçu, Muzaffer, "İpek Pijamalı Katiller", Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.81-87, (Öykü)

Öyküde Gülizar ve kocası Nejat'ın bir pijamanın ortadan kaybolmasıyla beliren evliliklerindeki derin çatlakla birlikte eşler arasındaki ihanet anlatılmıştır. Teoman adlı bir erkekle kocası Nejat'ı aldatan Gülizar'ın kardeşi tarafından kafasına sıkılarak öldürülmesi buna karşılık Nejat'ın metresi Handan ile yeni bir yaşama başlamalarında toplumsal algıya eleştiri vardır. Aynı şeyi yapan iki insandan kadın olanı bunu yaşamıyla öderken erkeğe yeni bir yaşam sunulmaktadır.

Özlü, Tezer, "Çağrı", Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.88-90, (Öykü)

Tezer Özlü'nün altına "Münih, Nisan 1963" notunu düşürdüğü bu öyküsünün "Yeni İnsan" dergisinde yayımlandığı ve sonradan yayımlanan kitaplarının hiçbirinde yer almadığı belirtilmektedir.

Öyküde yatağında uyuyan ve ara ara uyanan bir kadının sanrılı ruh hali aktarılmaktadır.

Abacı, Tahir, “Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.91-92, (Öykü)

Yaşadığı yerden uzun zaman uzak kalan bir insanın geri döndüğünde çevresini özlem dolu bakışlarla gözlemesi anlatılır.

Yasar, İzzet, “Lahit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.93-98, (Öykü)

Anlatıcı şair şiirlerini sansür etmek isteyen yayıncısıyla tartışıp çıktıktan sonra İstanbul'dan ayrılarak Antalya'ya gelir. Anlatıcı şair, Antalya'da ancak tekneyle gidilebilen ve eski çağlarda depremle yıkılan antik bir şehrin kalıntıları üzerinde kurulan bir köyün pansiyonunda kalır. Hem pansiyon sahibine hem de köye alışan anlatıcı şair, pansiyon sahibinden babası Joop'un ırzına geçtiği Mayang'ın öyküsünü duyunca şaşkınlık yaşar. Pansiyoncunun diplomatik dokunulmazlığı olan Joop'un yaptığı kötülüğün karşılıksız kalmayacağını söylemesi ve işi ilahi adalete havale etmesiyle yetinmeyen anlatıcı şair, avukat arkadaşını arayarak ne yapabileceği konusunda bilgi almaya karar verir. Bu kararı aldığı gece odasının altındaki lokantada daha sonra lahite gireceğini göreceği çıplak bir kadının ve Mayang'la birlikte diğer köylülerin Joop'u parçalara ayırarak iştahla yediklerini görür.

Andaç, Feridun, “Anımsamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.99-100, (Öykü)

Öyküde Rus şair Anna Ahmatova'nın “Ezgili sesleri eşliğinde eski çingirakların” dizesi epigraf olarak kullanılmıştır.

Öyküde dayısıyla birlikte tipinin bastırıldığı bir gecede atın arkasına bağlanan bir kızakta yola koyulan ve kurtların saldırısına uğrayan bir çocuğun bu tatsız olayı anımsayışı anlatılmaktadır.

Denisenko, Ludmila, “Yol”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.101-103, (Öykü)

Emekliliğini yıllardır güney köylerinden birinde yalnız başına geçiren kadın anlatıcı, saat başı kalkan minibüsle köye dönerken yolculardan birinin kızını kucağına alır. Kucağına aldığı bu kız, anlatıcı kadına kendi kızının küçüklüğünü, yetişkinliğe geçtiği yılları ve yüzmek için denize atıldığı gün yaşadığı büyük yıkımı anımsatır.

Okyay, Leyla Ruhan, “Anemon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.104-107, (Öykü)

Mutsuz, paylaşımsız evlilikler ve eşlerini her an aldatabilecek Galip Bey gibi erkeklerin ikiye bölünmüş hayatları anlatılmaktadır.

Sabanoğlu, Albert, “Adalara Doğru”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.108-113, (Öykü)

Hazal’la on üç yaşına girdiği için ailesinin arkasında beş beygirlik bir motoru olan sandalını kullanma hakkını elde eden Mutti’nin bu küçük sandalla oldukça uzakta olan adalara doğru yol alırken yaşadıkları korku, heyecan ve adaya varışla birlikte yaşadıkları mutluluk anlatılmıştır.

Boralıoğlu, Gaye, “Bitkisel Hayat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.114-116, (Öykü)

Gaye Boralıoğlu, yazdığı ilk öykü olan “Bitkisel Hayat”ın kendisine “Hepsi Hikâye” adlı öykü kitabını yazdıracak denli önemli olduğunu; ancak öykü kitabında yer alan öykülerin mizahi yönü nedeniyle bu öyküsünü kitaba almadığını ifade eder.

Gaye Boralıoğlu bu öyküsünde yoğun bakımda olan bir kadının bulanık bir ortamda çevresinde gördüğü kişilerle ilgili düşünceleri ve gördüğü bazı şeylerin kendisinde oluşturduğu çağrışımları anlatmaktadır.

Feyzioğlu, Yücel, “Ölümler de Ağlar mı?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.117-123, (Öykü)

Yazar olan anlatıcının tenis sahasında tanıştığı ve kafasına koyduğu şeyi yapan yirmi dört yaşındaki uçarı kız Karın’le iki yıla yakın yaşadığı aşk ve Karın’ın intihar etmesinin ardından katıldığı cenaze töreninde yaşadığı mutsuzluk anlatılmıştır.

Duman, Faruk, “Elma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.124-125, (Öykü)

Temmuz ayında ak tomurcuklarını devirip boy veren elmanın mahalleli kadınların halı temizlemeleriyle toz altında kalan sokağı, dedeyi, kayıp gençliğiyle halayı anımsatması anlatılmaktadır.

Yıldız, Ahmet, “Güvenlik Görevlisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.126-132, (Öykü)

Üniversiteye yerleşemeyen Nazmi, eniştesinin de himmetiyle güvenlikçi sertifikası alarak bir bankada çalışmaya başlar. Gecekonuda yaşayan ailesine, kanser hastası olan ninesine yardımcı olan aynı zamanda yakında komşu kızı Ayten’le evleneceği için para biriktiren Nazmi yaşadığı maddi sıkıntıdan bunalmıştır. Bankadaki parayı kendi şirketlerine aktardığı için yakalanan müdür, müşteri kazanmak uğruna müşterilerle ve banka müdürüyle yatmaktan çekinmeyen banka çalışanları Nazmi’yi bankayı soyma noktasına getirir. Nazmi, bu sıkıntılara daha fazla katlanamaz ve bankayı soyarak aldığı bir çuval parayı sokaktaki insanlara dağıtmaya başlar.

Akyüz, Hüseyin, “Bir Düş Üstüne Kurgular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.133-138, (Öykü)

Eşi Figen’le birlikte trenle yolculuk yapan Fikret’in ara istasyonda verilen molada kurduğu düşler ve bu düşler üzerine kurgu yaratması anlatılmaktadır.

Yadigar, Saliha, “Mecnuneddin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.139-140, (Öykü)

Öykü, Hulki Aktunç’a ithaf edilmiştir. Öyküde aşkı arayan ancak aşkı arama konusunda yol yöntem bilmeyen Mecnuneddin anlatılmaktadır.

Noyan, Süleyman, “ Evimiz, Babam ve Gulé”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.141-143, (Öykü)

Beş odasında beş ailenin kaldığı, salonunda ise çocukların yattığı bir evde büyüyen öykü anlatıcısı darbe yıllarında Diyarbakır cezaevi’ne giren babasının çektiği acıları komşuları Gulé’den dinleyerek öğrenir. Cezaevine girmeden önce arkadaşlarına ve halkına düşkün olan ancak çocuklarını ihmal eden baba, cezaevinden çıktıktan sonra çocuklarına da ilgi göstermeye başlar.

Dinçtürk, Benan, “Carla’nın Ruhu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.144-148, (Öykü)

Haftanın üç gecesini farklı kulüpte çalan Jim’in işe aldığı Ricardo ile şarkıları seslendiren Carla arasındaki aşk anlatılmıştır.

Uçar, Yılmaz, “Fiko”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.149-150, (Öykü)

Sekiz aydan beridir işsiz olan ve İş Bulma Kurumu’na umudunu bağlayan öykü anlatıcısı, kendisi gibi işsiz kalan Fikret’in ablasının evine gitmek için kendisinden para istemesi üzerine cebindeki paranın bir kısmını onunla paylaşır. Öykü anlatıcısı işsiz kaldığı için zor durumda olan Fikret’in ne tür bir iş yapabileceği konusunda beyin fırtınası yapar.

Caymaz, Onur, “Enişte Öyküleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.151-153, (Öykü)

Öykü anlatıcısı sınıf arkadaşı Selma’ya duyduğu aşkı, ablasıyla çıkan enişte adayı konusunda anne babasının düşüncelerini, ablası ile damat adayı arasındaki duygusal bağ anlatılmaktadır.

Buyrukçu, Muzaffer, “Onu Gördüğüm Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.24-31, (Öykü)

Yolda görür görmez aşık olduğu Gülay’ı takip eden anlatıcı bir fırsatını bulup ona aşık olduğunu ifade eder. Gülay başta anlatıcıyı terslese de konuşmanın ilerleyen safhasında ona yakınlık duyar ve onunla eve giderek sevişir. Her şeyiyle Gülay’a bağlı kalacağını söyleyen anlatıcı Gülay’ın başka erkeklerle de birlikte olmak istemesine kızar ve bunu kabul etmez. Gülay’ın polisi araması üzerine anlatıcı ona tecavüz eder ve onu döver. Bu olayın duyulmasıyla hem Gülay hem de anlatıcı bir anda ülkenin gündemine otururlar. Gülay ününe ün katarken hapse giren anlatıcı, Gülay’ın daha sonra şikâyetini geri alması üzerine hapisneden çıkar. Anlatıcı, Gülay’ın ısrarı üzerine tekrar onunla birlikte olmaya karar verir.

Öyküde magazin kültürüyle oluşan ve şöhretin iyisi kötüsü olmaz şeklinde tezahür eden aykırı ilişkiler eleştirilmektedir.

Ziyalan, Nihat, “Öykünün Hayatımızdaki Yeri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.32-36, (Öykü)

Yirmi yıldır görmediği kız kardeşinin bulunduğu kente gelen anlatıcı yazarın, önündeki kadının uzun ve iç gıcıklayıcı çekicilikte olan boynu yüzünden kitap fuarındaki panele motive olmakta ve anlatılanları dinlemekte zorlanması anlatılmaktadır.

Pazarkaya, Yüksel, “Burca Giren Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.37-38, (Öykü)

Öykü anlatıcısı sabahın erken saatlerinde Frankfurt’tan aktarmalı olarak Ankara’ya oradan da Ürgüp’e gelen iki arkadaşın akşamleyin soluğu rakı içebilecekleri bir ocakbaşında alışlarının anlatıldığı öykünün finalini beğenmez. Ona göre yazar böyle bir sonuçla öyküyü elinden kaçırmıştır.

Demir, Fahrettin, “Karaorgan’dan Geçen Tren”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.39-41, (Öykü)

Uyumakta sıkıntı çeken bir yazarın dergide yayımlanan bir öyküsünde kahramanın Erzurum’dan Kars’a trenle giderken Karaorgan’dan geçişini Karaorgan’da demiryolu olmadığı için gerçeğe aykırı bulan bir okurla sabaha karşı telefonda tartışması anlatılmaktadır.

Günsür, Mehmet, “Dört Rüzgarlı Gün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.42-47, (Öykü)

Serdar Koçak’ın “Rüzgar” adlı şiirinden bir dördlüğün epigraf olarak kullanıldığı bu öyküde on dört yaşından beri tanışan iki arkadaşın 1980 darbesiyle ayrılan yollarının yıllar sonra tekrar birleşmesi ve arkadaşlardan birinin –Erol Nişanyan’ın- intihar etmesi anlatılmaktadır.

Yasar, İzzet, “Temiz Tarih”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.79-83, (Öykü)

Osman, Talat Paşa, Nükhet, Macit Bey ve Albay Forsyth’in günlükleri şeklinde kurgulanan öyküde geçmişe yolculuğu olanaklı kılan bir aracı ele geçirip tarihlerinde yer alan bir soykırımla ilgili o dönemin malzemeleriyle yeni belgeler üreten ve tarihlerini bu yolla temize çıkarmaya çalışan bir istihbarat örgütü anlatılmaktadır.

Ergin, Özgen, “Sevgili Bobi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.84-87, (Öykü)

Köpek Lili, yaz tatilinde sahipleriyle birlikte geldiği dönemde sokak köpeği Bobi ile tanışır. İki köpek mutlu günler geçirir ve birlikte olurlar. Daha sonra ülkesine dönen Lili Bobi’ye yazdığı mektupta içinde bulunduğu varsıl ortama karşın orada tattığı özgürlüğü özlediğini belirtir.

Günersel, Tarık, “Selime”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.88-94, (Öykü)

Tarık Günersel 1971 yılı yazında yaşadığı bu olayı anı-öykü tarzında yazdığını ancak bu öyküyü 2002’de hasıl olan yayınlama arzusuyla Semih Gümüş’e verdiğini söyler.

Öyküde gezmek için Bursa’ya giden iki arkadaşın sokaklarda dilenen beş yaşındaki Selime’ye yardım etmek için valiliğe gidişleri ve orada devletin sokak çocuklarını kanıksayan resmi yüzüyle karşılaşmaları anlatılmaktadır.

Andaç, Feridun, “Mürai Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.95-96, (Öykü)

Öykü anlatıcısı rüyasında altında kimi insanların rakı içtiği, kimilerinin ise Çanakkale’ye gönderdiği oğlunun anısına gölgesinde sabırla beklediği mürai ağacını görür. Uyandığında mürai kelimesinin anlamına bakan anlatıcı kelimenin “saygı gösteren, bakıp gözetken” anlamlarının yanında “ikiyüzlü” anlamını görünce irkilir.

Uğur, Fuat, “Ablanız Kalede, Golleriniz Filedel!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.97-105, (Öykü)

Samsun’da usta bir oto tamircisi olan homoseksüel Şeref’in yaşadığı sıkıntılar üzerine ameliyatla kadın olması ve İstanbul’da striptiz yaparak geçimini sağlaması anlatılmaktadır.

İplikçi, Müge, “Bensizsiniz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.106-108, (Öykü)

Kırsal yaşamdaki alışkanlıklarını kente taşıyan kimliksiz insanlar, köprüaltında sahipsiz kalan sokak çocukları, terk edilen yalnız insanlar ve tüm bu olumsuzluklara karşın her şeyi güllük gülistanlık gösteren filmler ve masallar anlatılmıştır.

Özmen, Şelale, “Bayram”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.109-111, (Öykü)

Küçük bir kızın anne ve babası arasındaki tartışmalar yüzünden yalnız ve sıkıcı geçen bayram günü anlatılmaktadır.

Topal, Semra, “Kaşığımdaki Soytarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.112-116, (Öykü)

Aynı günde akşam yemeği için gelen iki daveti kabul eden anlatıcının yaşamıyla, arkadaşlıklarıyla, akşamki yemeklere nasıl gideceğiyle ilgili zihninden geçenler ve amcasıyla bu konuda kurduğu diyaloglar aktarılmaktadır.

Şenkon, Attila, “Bana Bir Daha Canım Demedin (Bıyık İzi Yalanları, 1)”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.117-121, (Öykü)

Karısı banyodayken o güne kadar yapmadığı bir şeyi yaparak karısının telefonuna gelen mesajı okuduktan sonra aldatıldığını anlayan bir erkeğin yaşadığı bunalım, iç dünyasındaki çatışma iç içe öykülerle anlatılmaktadır.

Sancak, Jale, “Rıhtımda İki Küçük Boyacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.122-125, (Öykü)

Kemirilmiş karpuz kabuklarından çanak çömleğe kadar pek çok çirpıntıyla kirletilmiş denizde balık avlamaya çalışan boyacı Saho ile Azer’in çocuksu iç dünyaları şiirsel bir dille anlatılmaktadır.

Demirci, Cihan, “Büyüyünce Ne Olacaksın Bakiim Yavrucum?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.126-129, (Öykü)

Manyak olabilmek için bile eşin dostun himmetine ihtiyaç duyulan bir ülkede büyüyünce manyak olmak isteyen Muhteşem, ilk manyaklığını yolda çarpıştığı Meziyet’le evlenerek yapar. Evlendikten sonra manyaklığını yedi sekiz çocuk sahibi olarak sürdürür Muhteşem. Ülkede manyakların sayıca artması üzerine Muhteşem, manyaklığın yerine ahmaklığı seçmediğine hayıflanır.

Duman, Faruk, “Tüfek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.130-131, (Öykü)

Annenin genç kızlık anısıyla örülü duvardaki ipek halı ile bu halının üstüne bırakılan eski bir tüfeğin çağrıştırdığı çocukluk anıları anlatılmaktadır.

Karalar, Zafer, “Kasabadaki Yabancı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.132-136, (Öykü)

İç içe geçmiş olaylardan oluşan bu öyküde eşini yatağında en yakın arkadaşı ile aldatan birinin eşinin intihar etmesi üzerine utancından bulunduğu kenti terk edişi ve gittiği kasabada deniz kenarında gördüğü birkaç işsiz güçsüz gençle konuştuktan sonra morallenerek geri dönmeyi düşünmesi anlatılmaktadır.

Tuçcu, Nemika, “Aziz Kardeşim,” Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.137-140, (Öykü)

Mektup şeklinde yazılan bu öyküde İstanbul’daki evlerinden, dostlarından, anılarından, geçmişlerinden kopararak göçe zorlanan Kasap Tanaş’ın eşi Evdoksiya’nın ölümü üzerine aile dostu Ziya Bey’e iç döküşü anlatılmaktadır.

Özer, Nilay, “Obsesifsin Kızım Sen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.141-144, (Öykü)

Dokuz yaşına kadar çişini tutmakta zorlanan, fakülte yıllarında ise dışarıdaki tuvaletlerde kamera olduğu takıntısı olan bir kızın bu tuvalet takıntısı yüzünden yaşadığı sıkıntılar anlatılmaktadır.

Özdek, Almila, “Derinlik Sarhoşluğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.145-147, (Öykü)

Bir şirkette çalışan öykü anlatıcısı, yeni tanıştığı kişinin motorsikletine binerek onun kaldığı pansiyona gider ve onunla sevişir. Yeni tanıştığı bu kişiyle yaşadıklarını yıllar sonra anımsayan anlatıcı, o yıllarda bu kişinin yüzüne dikkat etmeyişinin kendisinde derin bir iz bıraktığını düşünür.

G., Serap, “Sek Sek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.148-150, (Öykü)

Hayatta nasıl davranılacağına adeta sek sek oyunu gibi belli kurallarla belirlendiği ve bu kurallara uymanın oyunun sonlarına doğru daha da zorlaştığı gerçeği Serap’ın evlerine gelen misafirleri ağırlayışıyla anlatılmaktadır.

Deneysel bir tekniğin kullanıldığı öyküde sek sek oyununun her bir bölümü ile Serap’ın misafirleri karşılarken ya da ağırlarken yaptıkları arasında paralellik kurulmuştur.

Ziyalan, Nihat, “Severim Pazartesileri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.142-147, (Öykü)

Öykü Ülkü Tamer’e ithaf edilmiştir. Öyküde Avustralya’da yaşayan ve kazandığı paranın büyük bir kısmını borçlarına ve ev kirasına ayıran bir işçinin at yarışlarına olan düşkünlüğü anlatılmaktadır.

Önel, Ahmet, “Serap Tur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.148-153, (Öykü)

Serap Tur’un çarşamba günü saat on birde on yedi kontejanlı gezisinin son iki biletini şişman ve tıknaz akrabasıyla birlikte alan öykü kahramanı bankonun arkasındaki kadının güzelliğinden oldukça etkilenir. Yolculuk günü kadını bankoda göremeyen öykü kahramanı gezi boyunca oldukça güzel ve etkileyici şeyler görür. Gezi sonrası bankodaki güzel kadını soran öykü kahramanı bu kadının da Serap Tur’un müşterilerine sunduğu seraplardan biri olduğunu duyunca büyük bir şaşkınlık yaşar. Serap Tur’un kapısından çıkmadan önce dışardaki hayata göz atan öykü kahramanı bu hayatta hiçbir değişiklik olmadığını fark eder.

Aktunç, Semra, “Çiçek Kundura”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.154-158, (Öykü)

Annesinin biriktirdiği paralarla kendisine açtığı Çiçek Kundura dükkanına sinen anılarına, geçmişine, özlemlerine bakmadan dükkanı lostra salonuna dönüştürmeyi kafasına sokan kardeşi Tayfun’un ısrarına karşı koyamayan ve çareyi İstanbul’u terk ederek Gemlik’te bir kundura tamir evi açan Turan Usta’nın dokunaklı hali anlatılmaktadır.

Tosuner, Necati, “Dört Günü Çok Kısa Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.17-19, (Öykü)

Necati Tosuner’in şiirsel bir anlatıma yaklaştığı bu öykü “Balkon”, “Sardunya”, “Direnç”, “Zaman” başlıklı dört kısa bölümden oluşuyor. Bölüm başlıkları son cümlede/mısradaki geçen kelimelerden biriyle oluşturulmuştur.

Öyküde platonik bir aşk anlatılmaktadır.

Gürsel, Nedim, “Kuzey Yıldızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.20-24, (Öykü)

Paris’i Brüksel ve Amsterdam’a bağlayan Kuzey Yıldızı treniyle okurları ile buluşmak amacıyla Amsterdam’a giden çiçeği burnunda bir yazar olan anlatıcı tren yolculuğu sırasında genç, güzel ve sarışın bir kadınla tanışır. Anlatıcı, Van Gogh’un tablolarına hayranlığıyla aralarında ortak bir nokta bulunan bu genç kızla ilgili bazı hayaller kurar. Türkiye’den 12 Eylül darbesi döneminde hakkında açılan bir dava yüzünden ayrılan anlatıcı yazar hayatında bir kadının olmayışının mutsuzluğunu duyumsar. Ülkesinden uzakta oluşun verdiği karamsarlığı ve mutsuzluğu bu kadınla gidermeyi düşünen anlatıcı yazar, kadının trenden iner inmez başka bir erkekle buluşması üzerine hayal kırıklığı yaşar.

Aykın, Cemalettin, “Uzaklara Yolculuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.25-30, (Öykü)

Yıllar sonra çocukluğunu ve ilk gençliğini geçirdiği yere gelen anlatıcının otuz yıl öncesine ait mekanları, kişileri ve anılarını anımsayışı aktarılmaktadır.

Abacı, Tahir, “Karlı Dağ Gazetesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.31-34, (Öykü)

Taşrada basılan gazeteler gibi kısa bir iki spor haberi, kasabanın sorunlarıyla ilgili bir haberle sorunlar yüzünden yetkililerin eleştirildiği bir iki yazıdan oluşan küçük bir gazete hazırlayan yazar çizer bir gencin yalnızlığı ve kasabadan ayrılma girişimi anlatılmaktadır.

Pazarkaya, Yüksel, “Sultan Sazlığı’na Bir Söylence”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.35-36, (Öykü)

Ürgüp’ün ve Zelve’nin kadim insanların öyküleriyle dolu olduğunu düşünen anlatıcı Erciyes’in eteklerindeki sazlıklarla ilgili bir söylence uydurur. Söylencede beşik kertmesi amcaoğlu ile on dört yaşında evlendirilmek istenen bir kızın sazlıklar kralının kendisiyle evleneceğini söyleyerek düğünün üçüncü gününde kendini sazlıklara bırakarak öldürmesi anlatılır.

Demir, Fahrettin, “Bir Kahve İçimi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.37-40, (Öykü)

İki bacağı dizinden itibaren kesik olan bir adamla onu sözleriyle kıldığını düşünen bir kadının birlikte kahve içmeleri ve bu esnada adamın yıllar önce Akyaka’ya yaptığı yolculuğu anımsayışı anlatılmaktadır.

Coşkun, Ayfer, “Gönül Kışı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.41-47, (Öykü)

Eşinden ayrılan bir kadının yıllar önce eşini kaybeden halasının daveti üzerine ziyaretine gidişi ve onunla sohbet ederek geçirdiği mutlu anlar anlatılmıştır.

Günersel, Tarık, “Yaşasın Delilik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.48-59, (Öykü)

Öykü, Can Kolukısa'ya ithaf edilmiştir. Öyküde “çok kişilikli” aktör arkadaşının intiharından sonra lise yıllarında oynadığı iş adamı rolünü ve sekreter rolünü oynayan Suzan'ı geçen yıllara karşın unutamayan bir işadamı anlatılmaktadır. Öykü kahramanı iş adamı lise yıllarında sekreter Lale rolünü oynayan Suzan'ın aktör arkadaşıyla evlendiğini öğrendiğinde şaşırıldığını söylese de arkadaşının ölümünden sonra Suzan'la birlikte olma konusunda ikircikli bir durum yaşar.

Öyküde geleneksel evlilikle açık evlilik kavramlarına değinmenin yanında zengin insanlarla siyasi iktidar arasındaki ilişkiye ve erkeklerin kadınları seks ögesi olarak görmeye meyilli oluşlarına da göndermeler yapılmıştır.

Andaç, Feridun, “Fuat Bugün Gelecek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.60-62, (Öykü)

Oğlu Fuat'ın darbeciler tarafından götürülmesinin ardından düşlerinde onu gören ve bu düşleri gerçek gibi algılayan bir kadının oğlunun geleceği sanısıyla evin bahçesini canla başla düzenlemeye çalışması anlatılır.

Margulies, Roni, “Ya Şefaati!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.63-67, (Öykü)

Anlatıcının gençlik döneminde arkadaşları Haluk, Vartan ve Fikret'le yaptıkları yolculuklarda kendilerine eşlik etmeyen arkadaşı Şahin'in geçen yıllarla birlikte seyahat etme ve yeni yerler görme arzusuyla yaptığı yolculuklar anlatılmaktadır.

Sabanoğlu, Albert, “Gece ve Kaleci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.88-92, (Öykü)

Avrupa kupası finalinde normal süresi sıfır sıfır biten maçın uzatma dakikalarında uzaktan çekilen şutta önde olduğu için hatalı gol yiyen kaleci Merino'nun yaşadığı üzüntü anlatılmaktadır.

Abayhan, Muzaffer, “Anlaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.93-97, (Öykü)

Tekstil piyasasının kumaş toptancısı İzzet Bey, yaşanan ekonomik kriz yüzünden batar ve çevresine borçlanır. Eşi Emel'e çiçek göndermesi için çiçekçiyle anlaşılan İzzet Bey'in intiharından sonra bile doğum günü ve evlilik yıldönümlerinde ölen kocasının adına kırmızı gül alan Emel Hanım uzun süre psikolojik tedavi görür. Hayatı normalleşen Emel Hanım satılığa çıkardıkları evi alan Süleyman Bey'le evlenmeyi düşünse de rüyasında gördüğü İzzet Bey'in kendisini uyarması üzerine kaba saba bir adam olan Süleyman Bey'le evlenmekten cayar.

Demirci, Cihan, “Sonunda Seri Katil Sahibiyiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.98-102, (Öykü)

Bir polis muhabiri olarak toplumda seri katillerin olmayışına öfkelenen gazeteci, öldürdüğü insanların vücutlarını parçalayan ve parçaları kullanarak her cesedi bir sonraki cesetle ilişkilendiren bir seri katilin çıkışıyla heyecanlanır. Aylarca gazetede bu olayı işleyen gazeteci seri katilin en son kendi cesedini parçalaması üzerine uzun süre işleyecek malzeme bulamaz. En sonunda da işten toplu çıkarmalar yapıldığında gazete yönetimi tarafından işten çıkarılır.

Öyküde kimi toplumsal olaylar mizahi bir yaklaşımla eleştirilmektedir.

Akyüz, Hüseyin, “Bir İstanbul Mutluluğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.103-109, (Öykü)

On iki yıl önce kocasını kaybeden ve yalnız yaşayan Neriman Hanım, Meksika’da oturan kızına ve özellikle de torununa hediye alabilmek için yıllar önce kendisine eşi Edip Bey’in doğum günü hediyesi olarak aldığı gramofonu satmak zorunda kalır. Eşine evlilik yıldönümü için hediye bakan öykü anlatıcısı açık olan pasajların birinde bu gramofonu görür ve hemen satın alarak bir demet gülle eve gelir. Gramofonu oldukça beğenen kadın o günden sonra her akşam öykü anlatıcısı eşiyle birlikte değişik eserler dinler. Neriman Hanım, antika eşya satıcısı olan arkadaşından gramofonu alan kişinin adresini öğrenir ve gramofonun birkaç unutulmuş parçasını onlara verir. O günden sonra Neriman Hanım’la dostluk kuran karı koca Neriman Hanım’ın gramofonu satma nedenini öğrenince gramofonu ona doğum günü hediyesi olarak geri verirler.

Ciloğlu, Fahrettin, “Üç Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.110-113, (Öykü)

Yayımladığı öykü kitabı için yurtdışına giden anlatıcı yazar, uçakta gördüğü siyah tenli kadınla, otelde karşılaştığı arkadaşıyla ilgili gözlemlerini ve yazdığı üç öyküyle ilgili düşüncelerini aktarmaktadır.

Zeka, Necmi, “Cem Erdem mi? Boş Geç!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.114-116, (Öykü)

Elektrik sayacı önceki kiracı tarafından söküldüğü için evin içini mumlarla aydınlatan ve evleri boş bira kutularıyla dolu olan birkaç üniversite öğrencisi arkadaştan biri olan Cem Erdem hiç hesapta yokken uluslar arası bir şirketin sınavını kazanır. Yaşamı bu sınavla değişen Cem Erdem birkaç ay daha öğrenci evinde kaldıktan sonra oradan ayrılır. Oldukça rahat bir yaşam sürdürmeye başlayan Cem Erdem kendini beğenmiş tavırları yüzünden arkadaşlarınca dışlanır. Böylece rahat bir yaşam süren Cem Erdem’in eski arkadaşlarının arasına katılma gibi bir niyeti kalmaz.

Okyay, Leyla Ruhan, “Annemin Dili”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.117-118, (Öykü)

Yabancı bir ülkede yirmi iki yılı aşkın bir süre kalan ve bu ülkedeki insanların dilini öğrenmediği için sessizliğe bürünen bir anne anlatılmaktadır.

Yadigar, Saliha, “Andaç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.119-124, (Öykü)

Çağrışıma dayalı şiirsel bir dilin ve kapalı anlatımın kullanıldığı bu öyküde insan yaşamını simgeleyen ve içinde umudu, sevgiyi, aşkı, hüznü barındıran bir duvarın çocuğun zihninde oluşturduğu çağrışımlar anlatılmaktadır.

Coşkun, Selda, “Cici Gelin Pastası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.125-127, (Öykü)

Köylerindeki Hacıosmanların İstanbul’daki mühendis oğullarıyla apar topar evlendirilen Cevriye’nin kocası tarafından sevilmediğini ve kocasının başka bir kadınla ilişkisinin olduğunu öğrenmesi üzerine alışmaya başladığı yaşamı terk ederek köyüne geri dönüşü anlatılır.

Günel, Deniz, “İnce Buzun Üzerinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.128-130, (Öykü)

Birlikte bir stüdyo işleten Alp ve Berzan’ın Rus Natalya’ya klip çektirirken yaşadıkları sıkıntı ve Natalya’nın parlak ışıklar altında şarkıcı oluşu anlatılır.

Seval, Hale, “Kırılğan Kuleler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.131-135, (Öykü)

Sevgilisinden ayrı yaşayan bir kadının mutsuzluğu ile birlikte Cambridge’deki bazı güzel yerler anlatılmıştır.

Çelik, Jaklin, “Şato-1”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.136-142, (Öykü)

Midyat’a bağlı bir köyde mutlu bir yaşam süren Habip’in ve ailesinin yaşamı karakol komutanı tarafından korucu olmaya zorlanmasıyla birlikte bozulur. Habip, evden ayrılarak Adapazarı’na gider. Habip, orada her şeyi ayarladıktan sonra ailesini de yanına çağıracaktır.

Habip’in eşi Sabiha ilk başlarda gitmek istemese de köyün delisi Şemum’un kulede nöbet tutan askerler tarafından bir gece yanlışlıkla öldürülmesi üzerine gitmenin daha iyi olacağını düşünmeye başlar.

Caymaz, Onur, “Gelin Çiçekleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.143-146, (Öykü)

Babasının emekli maaşıyla geçinemedikleri için bir moda evinde dikim işi yapan anlatıcının küçükken ailece yaşadıkları maddi sıkıntılar ve çalıştığı moda evinin sahibi Ayla Abla ile ilgili düşünceleri anlatılmaktadır.

Kızgın, Soydan, “Kedisiz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.147-152, (Öykü)

Uzun süreden beri kaldıkları mahalleden ailesiyle birlikte istemeyerek ayrılan Kenan’ın geride bıraktığı kedisine duyduğu sevgi anlatılmaktadır.

Yücel, Şevket, “Yaşlanan Beygir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.153-155, (Öykü)

Bir kır beygiri ile bir insan arasındaki sevgi ve kır beygirinin yaşlandıktan sonra bırakıldığı çayırın yakınlarındaki uçurumdan düşüp kartallara yem olmasının verdiği üzüntü anlatılmaktadır.

Ziyalan, Nihat, “Eskiden Kuşların Ötmediği Bir Yerdı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.97-103, (Öykü)

Göçtükleri yerden deneyimli olmalarına karşın kendilerini savunmak için bile silah edinmeyen doğayla barışık bir ırkın kıyıma uğramasından sonra yaşadıkları yerin tüm bereketini, güzelliğini kaybetmesi ve yıllar sonra başlayan konak inşaatıyla birlikte eski görkemine kavuşması efsane tadında anlatılmaktadır.

Ergin, Özgen, “Aralık Gülü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.104-106, (Öykü)

Hastaneden kaçan bir delinin açılışının ellinci yılını kutlayan Aslanağzı Birahanesi’nde bira veren genç bir kadına ilgi duyması ve ona bir demet gül verdikten sonra iri yarı iki hastabakıcı tarafından götürülmesi anlatılmaktadır. Öyküde siyah paltosunun yakasını kaldırmış, kısa boylu adamın deli olduğu öykünün final bölümünde belirtilmektedir.

Andaç, Feridun, “Kar Masalları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.107-109, (Öykü)

Feridun Andaç -kendi deyimiyle- geride iz aynı zamanda da yara bırakan tutkulu bir aşkı anlatmıştır.

İplikçi, Müge, “Kesişen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.110-113, (Öykü)

Müge İplikçi Ankara’da yolları kesişen üç kadın arkadaşın aşklarını, ayrılıklarını ve aldatışlarını anlatır.

Birinci kişi anlatımlı öyküde anlatıcının yaşananları hatırlamadığını söylemesi yaşanan olumsuzlukların kadınların ortak problemi olduğunu hissettirir.

Yalçın, Fazlı, “İnsan Sıcağında Üşümek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.114-119, (Öykü)

Daha bir haftalıkken babasını kaybeden ve dedesinin zoruyla annesi çok çocuklu biriyle evlendirilen annesinin sıcaklığını yıllarca arayan öykü anlatıcısının annesinin ölüm haberini alınca duyduğu üzüntü ve anıların zihninde oluşturduğu karamsar hava anlatılmaktadır.

Büke, Ahmet, “Çırak’ Aranıyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.120-125, (Öykü)

On iki yaşındaki bir çocuğun dilinden anlatılan öyküde babası tarafından demirci Zanos Usta’nın hanına çırak olarak verilen bir çocuğun orada yaşadığı sıkıntılar ve babasının ikiye bölünmüş cesedinin evlerine getirilmesi aktarılmaktadır.

Gündüz, Seçkin, “Öptürmeyeceğim Oh İşte”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.126-129, (Öykü)

Bir kız çocukları olan ve aralarındaki anlaşmazlıkları gidermek için deniz kenarındaki bir motelde tatil yapan karı kocanın burada da anlaşmazlıklarının devam etmesi anlatılmaktadır.

Caymaz, Onur, “Ayçöreği”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.130-134, (Öykü)

Askeri okulda öğrenci olan öykü anlatıcısının Hasan Fehim’in “sefil hayat” kokan öykülerini anımsatan öykü anlayışı ve izinli olduğu haftasonunda birlikte olduğu kıza duyduğu aşk kısa, imge yüklü cümlelerin oluşturduğu şiirsel bir dille anlatılmıştır.

Bahadır, Onat, “Parçalanma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.135-139, (Öykü)

Kırk yaşlarında olan ve gece yarısına kadar çalıştığı için ancak iki ya da üç gibi yatan öykü kahramanının geçirdiği depresif hastalığın etkisiyle karnından ve sırtından çıktığını sandığı insan görünüşlü yaratıkla mücadelesi anlatılmaktadır.

Kıraç, Rıza, “Alaca Kanat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.140-144, (Öykü)

“Evrim’e” ithaf edilen öyküde Metin adındaki arkadaşının sevgilisi Melek’e aşık olan öykü anlatıcısının Melek’in kendisi için ulaşılmaz olduğunu anlayarak Zeynep Çakır adlı kızla ilgilenmesi ve polisler tarafından işlemediği bir suç yüzünden alıkonularak işkence görmesinin ardından serbest bırakılması anlatılır.

Spatar, Deniz, “Çalı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.145-148, (Öykü)

Öykü anlatıcı olan “Çalı” ismindeki köpeğin sahibiyle kurduğu sevgiye dayalı ilişki anlatılmıştır.

Aslan, Bahar, “Çırağ”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.149-152, (Öykü)

Tar çalan amcası ve babası gibi fakir biri olmak istemeyen ve bu yüzden Çırağ Kitabevi aracılığıyla Baltimore’da papaz olmaya giden Ferid’in amcası Zaur tarafından özüne dönmesi konusunda ikna edilmeye çalışılması anlatılmaktadır.

Özlü, Demir, “Danske Bank”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.27-28, (Öykü)

Demir Özlü’nün 1988 yılında yayımlanan Stockholm Öyküleri’nin ikinci basımına yirmi, üçüncü basımına ise on bir yeni öykü ilave edilmiştir. Adam Öykü dergisinin bu sayısında üçüncü basıma ilave edilen on bir yeni öyküden yedi tanesi yayımlanmıştır: Danske Bank, Amerika, Travemünde, Dönüş Yolu, Şiir Öğretmeni, Kafka ve Café Nova.

Yeni yayımlanan öykülerden biri olan Danske Bank'ta çok eski bir yapı olan Danimarka Bankası'nın önünden her geçişte anlatıcının çocukluğunu anımsaması anlatılmaktadır.

Özlü, Demir, "Amerika", Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.28-29, (Öykü)

Amerika'nın küçük bir kentinde yalnız başına yaşayan ve yazdığı öykülerle geçimini sağlayan bir yazarın buradaki yaşamından duyduğu memnuniyet anlatılmaktadır.

Özlü, Demir, "Travemünde", Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.29, (Öykü)

Bu öyküde altı saate yakın süren deniz yolculuğu sırasında bulunduğu ülke insanların açgözlü bir tavırla lokantalara ya da Free Shop'a doluşmaları anlatılmaktadır.

Özlü, Demir, "Dönüş Yolu", Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.29-30, (Öykü)

Haftasonunu evinde kalarak geçiren öykü anlatıcısının pazartesi günü gezmek için gittiği büyük bir mağazada gördüğü kalabalık ve mağazanın yürüyen merdivenleri, asansörleri ile ilgili izlenimleri anlatılmaktadır.

Özlü, Demir, "Şiir Öğretmeni", Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.30-31, (Öykü)

Güzelliği ile öğrencileri üzerinde etki bırakan şiir öğretmeni ve şiir öğretmeniyle birlikte sınıfta şiir yazan öğrencilerden hareketle iyi şiire ulaşamama sorunsalı anlatılmaktadır.

Özlü, Demir, "Café Nova", Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.31-34, (Öykü)

Café Nova'da oturan trençkotlu adamla anlatıcının zaman, yaşam ve ölüm gibi kavramlar etrafında yaptıkları sohbet anlatılmaktadır.

Kavukçu, Cemil, "Ablam", Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.35-38, (Öykü)

Anlatıcı çocuk, ablasının halıcının oğlu Nam Kadir'e duyduğu aşkı ve bu aşk yüzünden evde gördüğü baskıyı anlatmaktadır.

Kafkas, Haşim, "Saldırganlık", Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.39-43, (Öykü)

Sedefpınarlı Raif Bahçeli'nin çilli horozunun çeşmeden su almaya giden kadınlara saldırması ve Raif Bahçeli'nin olayın aslını astarını öğrenmeden saldırı olayını çocuklarından birinin gerçekleştirmiş olabileceğini düşünerek üzülmesi anlatılmaktadır.

Önel, Ahmet, “Taş Eskisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.44-49, (Öykü)

Yaşadığı yeri ve annesini yaşadıklarından ziyade yaşayamadıkları yüzünden terk eden on yedi yaşındaki bir insanın “taş eskisi” imgesiyle verilen gerçekliği arayışı masalsi bir anlatımla verilmiştir.

Günersel, Tarık, “Neron ile Agripina”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.50-69, (Öykü)

Annesi Agripina’nın işlediği bazı cinayetler sonrası Neron’un tahta oturması, tahta oturduktan sonra annesinin gölgesinde hükümdarlık yapmak istemediğinden annesiyle giriştiği iktidar mücadelesi ve bu mücadele sonucunda annenin bir köle tarafından öldürülmesi anlatılmaktadır.

Bu deneysel öyküde kısa tümcelerden oluşan, diyalog ağırlıklı bir dil kullanılmıştır.

Doruk, Zafer, “Gıcır Gıcır Bilyeler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.70-72, (Öykü)

Bir avluda bulunan birer oda ile kümes kadar mutfaktan oluşan dört evde yaşayan yoksul ailelerin birbirleriyle ilişkileri anlatıcı çocuk tarafından anlatılmaktadır.

Peker, Hüseyin, “Kekliğine Ot Toplayan Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.73-76, (Öykü)

Parkta oturan anlatıcı ile kekliğine ot toplayan Doğulu İbrahim’in tanışması ve tanışma sonrası ilerleyen dostlukları anlatılmaktadır.

Öyküde büyük kente gelen doğulu insanların yaşadıkları geçim sıkıntısı ve berdel usulüyle evlilik gibi konulara da değinilmiştir.

Çiloğlu, Fahrettin, “Artık Çok Geç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.96-98, (Öykü)

Ölüm orucu nedeniyle yakalandıkları hastalığın tedavisi için salıverilen otuzlu yaşlardaki bir insanın savaşlarla, yıkımlarla, tehditlerle, megafonlarla, gözyaşartıcı gazla ikiye bölünmüş belleği ve bu gencin sadece içinde bulunulan anı ve mekanı gerçekmiş gibi algılayışı anlatılmaktadır.

Gündüzalp, Kemal, “Hadi, Sen Git Artık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.99-108, (Öykü)

Kızılay’da cebinde doksan beş lira ve bir otobüs biletiyle yapayalnız dolaşan öykü kahramanının anıların ve kitapların dünyasına sığınarak teselli bulmaya çalışması anlatılmaktadır.

Çetin, İnan, “Konak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.109-111, (Öykü)

Babasının anlattığı tekensiz öykülerin etkisiyle korkuyu ve hüznü tadan öykü anlatıcısı, ölmek üzere olan bir dilin son temsilcisinin öyküsü olan “Düstursuz Konak”tan derinden etkilenir. Öykü anlatıcısı bu öyküde kocasıyla birlikte konakta yaşayan ve asla istediğine ulaşamayacağına inandığı kadına içten içe aşık olduğunu fark eder.

Ayhan, Ömer, “Kabil’in Mirası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.112-116, (Öykü)

Öykü anlatıcısı rüzgarlı bir havada, deniz kıyısında yakın bir dostuna Adem ile Havva’nın yaratılış öyküsünü dönüştürerek anlatır. Bu öyküde dünyaya ikinci kez gelen Adem ilk gelişten ders çıkararak Havva’yı kafasını taşla ezmek suretiyle öldürür.

Seval, Hale, “Mihail’in Düşü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.117-120, (Öykü)

Bozcaada’dan daha otuzlu yaşlarda ayrılmak zorunda kalan Rumlar ile kendi ülkesinde çocukluklarını yaşayamayan insanlar anlatılmaktadır.

Büke, Ahmet, “Kırık Kurşun Kalemler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.121-129, (Öykü)

Densite Spillane yetimhanede kalırken belletmen onun güçlü bir hafızaya sahip olduğunu fark eder. Bu özelliğinden ötürü Densite, James Dumaz tarafından gizli bir servise alınır. Gizli serviste ortadan kaldırılacak olan insanların kişisel tarihlerini hafızasında tutmakla görevli olan Densite, bir üniversite ayaklanmasında yakalanan kızıl saçlı kıızı sorguda görünce bu yüzü daha önce anımsamadığını fark eder. Densite, işkence altında bile şarkı mırıldanan bu kadını anımsamayışını vücudunun delik deşik edilmesine bağlar. Densite, ortadan kaldırıldığı için o günden sonra evinin çevresi dahil olmak üzere caz çalan kızıl saçlı kızın resimlerini her yerde görmeye başlar.

Kıraç, Rıza, “İmleç’i Takip Et!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.130-133, (Öykü)

Diyaloglarla geliştirilen öyküde zamanında değeri bilinmeyen ve yitip giden bir aşk anlatılmıştır.

Altınal, Sunja, “Yirmi Yıl Sonra”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.134-140, (Öykü)

“Başarılı gençlik, başarılı gelecek” konulu konferansı vermek üzere yola koyulan öykü anlatıcısı trafik yoğunluğundan ötürü sinirli olduğu bir anda yirmi yıl önce kaybettiği bir akrabasının kızını anımsar. Aracını uygun bir yere park eden anlatıcı, mezarını ziyaret ettiği akrabasının kıızı S.’den hareketle akrabalık ilişkilerini sorgular.

Akpınar, Bahar, “Aylı Göl Nerede?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.141-144, (Öykü)

Daha önce hiç göl görmediğinden her gölü kendisine anlatılanlarla sınırlı tahayyül eden birinin uzun bir yolculuktan sonra vardığı Aylı gölün mehtaplı manzarası karşısındaki güzel izlenimleri aktarılmaktadır.

Boduçcuoğlu, Tolga, “Adsız Dosya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.145-149, (Öykü)

Bir edebiyat dergisine gönderdiği öykü dosyası için dergi yetkilileri ile görüşmeye giden anlatıcı, oldukça kalabalık olacağını düşünür. Dergide kendisi dışında ve birkaç yetkili dışında başka kimseyi göremeyen anlatıcı hayal kırıklığına uğrar. Öykülerini değerlendiren kurulun eleştirileri karşısında umutsuzluğa kapılan anlatıcı, her şeye rağmen öykü yazmaya devam eder.

Çelik, Jaklin, “Şato-II”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.150-156, (Öykü)

“Şato-I” öyküsünün devamı niteliğinde olan bu öyküde korucu olmak istemediği için Midyat’tan ayrılarak Adapazarı’nda akrabalarının yardımıyla ev tutan ve manav dükkanı açmayı planlayan Habip’in depremle sarsılan hayatı anlatılmaktadır.

Tirali, Naim, “Aslı Kızın Tunus Günleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.46-56, (Öykü)

Eşiyle birlikte 1996 Nisan’ında geçici görevle Tunus’ta bulunan evli oğlunu ziyarete giden anlatıcı yazarın burada torunu Aslı ile yaşadığı güzel anlar anlatılmaktadır.

Bekir, Kemal, “Canlılar Mezarlığı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.57-70, (Öykü)

Yurdaer’le evlenen ve Erol isminde bir oğlu olan Ayten’in evliliklerini başta kabul etmeyen kaynanası ile kaynatası arasındaki yapmacıklığa, ikiyüzlülüğe dayanan ilişkisi anlatılmaktadır.

Buyrukçu, Muzaffer, “Tedirginlik Salıncağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.71-80, (Öykü)

Kalbinde bir boşluk, bir tedirginlik salıncağı olan Yalçın’ın, eşi Fatoş’u kocası hasta olan Yeşim’le aldatması anlatılmaktadır.

Bener, Erhan, “Aşk, Nereye Kadar...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.81-89, (Öykü)

Anadolu’nun bir kasabasında tutkulu bir aşkla birbirlerini seven ve evlenen tiyatrocu bir kadın olan Leyla ile 12 Mart öncesi sol fraksiyonlardan birinin militanı olduğu için tutuklanan Rahmi’nin kasabalının ve kasabadaki bürokratların baskılarına dayanamayarak şehre kaçışları kasabaya atanan doktor tarafından anlatılmaktadır.

Özlü, Demir, “Ayakkabılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.90-94, (Öykü)

Yıllar öncesinden kalmış ve bir akrabanın getirdiği ölen babaya ait bir çift ayakkabının babayla ilgili anıları canlandırması anlatılır.

Tosuner, Necati, “Bir Kediye Düşünmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.95-97, (Öykü)

Doğuştan mı yoksa sonradan mı total olduğu bilinmeyen bir kedinin kamyon altında kalarak ezilişinin anlatıldığı öyküde engelli kişilerin toplum tarafından pek de önemsenmedikleri yönünde sosyal eleştiri de yapılmaktadır.

Ergin, Özgen, “www.dr.civanım.com”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.137-138, (Öykü)

Ülkesinden uzakta olan ve sadece tatillerde ülkesine gidip gelen bu yüzden de kendini yalnız hissedip kişilik parçalanması yaşayan bir insanın psikiyatrden yardım talep etmesi anlatılmaktadır.

Okyay, Leyla Ruhan, “Dünya Yemişi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.139-141, (Öykü)

“Yüce dağda biter püren / Ne der ola beni gören / Çoğudu dalım budağım / Hep tükettim birem birem” dizelerinin epigraf olarak kullanıldığı öyküde yazlıktayken aniden rahatsızlanan ve her türlü müdahaleye rağmen kurtarılamayan bir kadının ölümünün ardından hazırlanan taziye evinde yaşananlar anlatılmaktadır.

Barbarosoğlu, Nalan, “Gölgeli Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.142-147, (Öykü)

Öykü anlatıcısı çocukluk arkadaşı Yusuf’la yaşadıklarını, yaşananlara duyduğu özlemi ve sevgilisi Gülnaz’ın yokluğundan duyduğu acıyı anlatmaktadır.

Akçay, Ahmet Sait, “Basiret Gözü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.148-153, (Öykü)

Nilay Kaya’ya ithaf edilen öyküde Selman isminde kendini bir odaya kapatıp kitap okuyan arkadaşının varlığını çevresindeki hiç kimseye ispatlayamayan kadın anlatıcının adeta bir şizofren gibi muamele görmesi anlatılmaktadır.

Dengiz, Neslihan, “Günü Kucaklamak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.154, (Öykü)

Bu kısa kısa öyküde seyahat ederek aşklarını tazeleyen, otobüs duraklarında aşık olan insanlar ve günün erken saatlerinde uyanan kentin insan üzerinde bıraktığı güzel izlenim anlatılmaktadır.

Dengiz, Neslihan, “Yaşam Bir Şiirdir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.154-155, (Öykü)

Kısa kısa öyküde yaşamın insana yaşattığı tüm kırıklıklara karşın mutluluğu da sunuşu anlatılmaktadır.

Dengiz, Neslihan, “Derin Uyku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.155, (Öykü)

Kısa kısa öyküde yaşının ilerlemesiyle birlikte kocasına ayak uyduramayan bir kadının akşamları ayna karşısında kocasını bekleyişi anlatılmaktadır.

Dengiz, Neslihan, “Ağaçlar Altında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.156, (Öykü)

Kısa kısa öyküde birbirlerini tutkulu bir şekilde seven iki genç insanın deneyim kazanarak yaşamda derinleşmeleri anlatılmaktadır.

Akbal, Oktay, “Bir Kapı Önü...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.19-20, (Öykü)

Bir otel kapısı önünde içeri girip girmemekte tereddüt eden bir adamla farklı erkeklerle çıkan bir kadının iç hesaplaşması anlatılmaktadır.

Buyrukçu, Muzaffer, “Dişlerinde Yağmur Damlaları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.22-27, (Öykü)

Rüya atmosferinin hakim olduğu öyküde kişiler, mekanlar ve olaylar sıklıkla değişmektedir.

Pazarkaya, Yüksel, “Kargışlı Köy”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.28-30, (Öykü)

Ege adasındaki Mudros köyü sakinleri üç Türk’ü öldürüp kuyuya atan papazları gammazladıkları için iki papaz tarafından uykusuzluk kargışı ile cezalandırılır. Belediye reisi, iki yüz yılı aşkın bir süreden beri köylüleri psikolojik açıdan rahatsız eden bu kargışı kaldırmak için 23 Ağustos günü iki papazı görevlendirir. Çünkü belediye reisine göre iki papazın yaptığı kargışı ancak iki papaz kaldırabilir.

Demir, Fahrettin, “İsmi Dayı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.31-37, (Öykü)

“Ülkü Tamer eliyle Nakıp Ali’ye” ithafile başlayan öyküde köy minibüslerinin toplandığı durakta Akyaka minibüsünü bekleyen öykü kahramanı çay ocağındaki masanın üstünde gördüğü gazetede İsmihan Güzelırmak’ın ölüm haberini görür. Öykü kahramanı ölüm haberinin verdiği üzüntüyle “Doğu Sineması”nı işleten İsmi Dayı’nın halkla samimi ilişkisini ve çocukluk anılarına sinmiş güzel anları anımsar.

Öztopçu, Kadri, “Kırık Kalpler Treni”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.38-44, (Öykü)

Kalbi kırık ve canı sıkkin öykü anlatıcısı, yoldan geçen hiç tanımadığı bir kadından kalbinin kırıklarını onarıp onarmayacağını sorar. Adamın haline acıyan kadın onunla birlikte bir bara gider ve adamla umut, hüznün ve yaşamdaki doyumsuzluklar üzerine konuşur. Uzun süre devam eden bu konuşmalardan sonra

kadın bardan ayrılır. Onarılmamış bir kalple masadan kalkan adam da bir yerlerde hüznünü giderecek açık bir kapı bulma umuduyla bardan ayrılır.

Günersel, Tarık, “Avcı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.80-100, (Öykü)

“üstad aktör Erol Keskin’e güven ve sabrı için şükranla” ithafıyla başlayan öyküde babaannesi Kösem Sultan’ın entrikalarıyla babasının ölümünü emreden fermanı imzalayıp yedi yaşında tahta çıkan ve “Avcı” lakabıyla bilinen IV. Mehmet’in dilsiz, yaşlı bir cariyeye ile hapsedildiği konakta ava çıkma arzusuyla yanıp tutuşması anlatılmaktadır.

Öyküde kadınların saray entrikaları, kadınların recmedilmesi, zeki devlet adamlarının türlü desiselerle ortadan kaldırılması, korkak ve dalkavuk bilginlerin varlığı gibi Osmanlı sarayında görülen olayların ironik bir biçimle hicvedildiği görülmektedir.

Margulies, Roni, “İmpala”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.101-102, (Öykü)

Öykü anlatıcısı dedesinin 67 model İmpala marka otomobiliyle Abant’a gidişlerini ve o yıllarda annesi, babası, ablası ve halalarıyla geçen mutlu anları anlatır.

İplikçi, Müge, “Yolculuk Aksesuarları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.103-107, (Öykü)

“Suyu teknolojiyle buluşturan planların parlak fikirli tasarımcısı” Erkan’ı yitirdikten sonra onu klonlayan ve ona babasının adını veren Macide’nin Erkan’la yaşadığı aşk ve para odaklı ilişki ironik bir üslupla anlatılmıştır.

Sancak, Jale, “Emanet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.108-112, (Öykü)

Eşi Mehmet’in çocuğu olmuyor diye terk ettiği Yakut ile torunu Berk’i bırakıp giden kızıyla damadını affedemeyen Bihter Hanım’ın komşuluğun ötesine geçen içten sevgisi anlatılmaktadır.

Çiloğlu, Fahrettin, “Kar Öyküleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.113-115, (Öykü)

“Kar Öyküleri” üst başlığıyla verilen “Uçınmaçini”, “Kaci” ve “Kar Kraliçesi” öykülerinin ortak noktası kış temasının ağır basması, masalsı ve şiirsel bir dile sahip olmasıdır.

Karınca, Eray, “Sarı Gül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.116-119, (Öykü)

Kent merkezinden oldukça uzakta bir uydu kentte kalan ve dikkat gerektiren konularda hep hata yaptığı için arkadaşlarının “Dalgın Memed” dediği öykü anlatıcısı işten eve dönerken aracının silecekleri arasına sıkıştırılan bir kağıt görür. Yoğun trafikte araçtan sarkarak kâğıdı almayı başaramayan anlatıcı durmak

gerektiğini anlar. Birkaç gün önce aracının sol dikiz aynasının arasına sıkıştırılan sarı gülün sırrını öğrenmek umuduyla otomobili sağa çeken anlatıcı yağmur damlalarının düşmesiyle birlikte ani bir hareketle silecekleri çalıştırır ve kâğıt rüzgârın da etkisiyle uçar, gider.

Çetin, Vedat, “Çift Joker”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.120-122, (Öykü)

Soğuk, ayazlı bir günde kendilerinden pek hazzetmediği üç arkadaşıyla kağıt oyunu oynarken elindeki çift jokerle kazanma hırsına kapılan ve bu hırs yüzünden blöf yapan arkadaşının dizdiği kağıtlara bakmadan kaybettiği sanısına kapılan Aziz’in ölmesi anlatılmaktadır.

Börtlücene, Besen İdil, “Yer altı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.123-134, (Öykü)

Yeraltındaki cennette tanıdığı farklı türden bir canlı ile birlikte mutlu bir birliktelik yaşayan öykü kahramanının yaşamı yeryüzündeki insanların geliştirdiği ileri teknolojiye sahip matkap benzeri delici aletlerle bozulur. İnsanoğlunun teknolojik gelişmesine koşut olarak her geçen günle birlikte bir alt kata inen bu canlılar savaşı kaybederler ve bir paçavra gibi yeryüzüne atılırlar. Yeryüzündeki pek çok kişi gibi düzen kendilerini hırpaladıkça düzeni kirleten bu canlılar önünde sonunda yaşamlarını devam ettirmek için yeryüzündeki insanlar gibi çalışarak kıt kanaat geçinmeye çalışırlar.

Özer, Nilay, “Ben’i Unutmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.135-138, (Öykü)

Öykü anlatıcısı kadın bir torba dolusu ayakkabıyı tamir ettirmek için tamirci ararken Zeki Usta’nın tamirhanesine gözü ilişir. Zeki Usta’nın dükkanı kapalı olduğundan biraz beklemek zorunda kalan anlatıcı, Zeki Usta’nın ayakkabısını tamir edeceği müşterileri seçtiğini duyunca oldukça şaşırır. Anlatıcının şaşkınlığı ayakkabılarını iki gün sonra almaya gittiğinde Zeki Usta’nın eşiyle tanışmasıyla daha da artar. Zeki Usta’nın eşi ayakkabılara bakarak ayakkabı sahibinin kişilik özellikleriyle ilgili tahminlerde bulunacak kadar işin ehli bir hanımefendidir.

Bahadır, Onat, “Yabancı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.139-144, (Öykü)

Edebiyat fakültesinde okuduğu için Osmanlıca bilen öykü anlatıcısı, komşusunun tavsiyesiyle yaşlı bir adamın çevrilecek iki kitabını iyi bir ücretle çevirir. Yaşlı adamın “Aşınmış Ruhlar” ve “Araf” adlı eserlerini bir buçuk yılda bitiren anlatıcı yaşlı adamın bu süre içinde ortalıkta görünmemesini anlamakta zorlanır. Günün birinde anlatıcının kapısını çalan yaşlı adam çevrilere bir göz atar ve kahkaha atarak gülmeye başlar. Yaşlı adamın evden ayrılmasından sonra eve gelen iki polis altı üniversite öğrencisinin kaybolduğunu ve bu gençlerin anlatıcıyla aynı sınıfta olduğunu belirtir. Evdeki iki eseri inceleyen polisler anlatıcının altı arkadaşını öldürdüğünü ve öldürülüş biçimlerini eserlerde anlattığını görürler. Anlatıcı ise bu yaşadıkları karşısında büyük şaşkınlık yaşayarak evin girişinde polislerin kendisini almasını bekler.

Özyurt, Hamdi, “Sanki Güzel Bir Yalandı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.145-146, (Öykü)

Sanat okulunda matematik öğretmeni olan Burhan’ın eşi Müjgan ile babası çilingir olan ve sanat okulunda metal bölümü son sınıf öğrencisi olan Lütfi arasındaki tutkulu aşk anlatılmaktadır.

Karagöz, Sanem, “Dün”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.147-150, (Öykü)

Öğrencilik yıllarında sevgilisi Oğuz ve en yakın arkadaşları Hasan’la çektikleri fotoğraftan hareketle geçmişi anımsayan ve geçmişle şimdiyi karşılaştıran Meral’in geçmişi tek başına yaşatma çabası anlatılmaktadır.

Akman, Beyazıt H., “Sonsuz Anlatı ya da Bir Postmodern Paradoks”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 47, Temmuz-Ağustos 2003, s.151-154, (Öykü)

Öyküde John Barth’ın “Hazinenin anahtarı, hazinenin kendisidir.” cümlesi epigraf olarak kullanılmıştır.

Bir dergiye gönderilen “Sonsuz Anlatı” başlıklı öykünün yayımlanma süreci başlangıç sayılarak bu öykünün içinde sonsuza dek sürdürülebilecek öyküler anlatılır. Anlatılan bu öykülerin anlatıcıları dergi editörü, yazar, çevirmen, baba, büyükbaba, bir yabancı... olabilir.

Bekir, Kemal, “Cenaze Kooperatifi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.25-33, (Öykü)

Altmışlı yıllarda iki kez yangın felaketi geçirmiş tarihi bir tiyatro binasında oynanacak oyundan önce belediyenin çalışanları için kurduğu cenaze kooperatifiyle ilgili esprilerin aralarındaki ilişkiyi gerginleştirdiği dört tiyatro oyuncusunun bu gerginliği oyuna yansıtmayışları anlatılmaktadır.

Güvenç, Nedret, “Kar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.34-43, (Öykü)

Karın her tarafı beyaza bürüdüğü ve olanca hızıyla yağmaya devam ettiği koskoca bir ovada bir türlü çıkış yolu bulamayan bir insanın uykuya dalıp donmamak için düşündüğü güzel manzaralar, güzel anlar anlatılmaktadır.

Abacı, Tahir, “ Sevgilim İnternet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.44-48, (Öykü)

Fakültede öğrenciyken tanışan ve mezun olduktan sonra evlenen mimar Ahmet Şad ile mimar Nurcan Şad’ın bilişim ve iletişim alanındaki teknolojik ilerlemeyle birlikte boşanmaları anlatılmaktadır.

Bilişim alanındaki ilerleyişle birlikte Ahmet Şad’ın çevresinde tek bir dostunun kalmaması ve çevresine yabancılaşması teknolojinin olumsuz taraflarını gözler önüne sermektedir.

Ergin, Özgen, “Arkası Yarın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.49-57, (Öykü)

Yeminli çevirmenlik sınavını üç ay önce kazanan anlatıcı, otuzlu yaşlarda bir kadının getirdiği günlükleri Almanca’ya çevirerek kadının adresine postalar. Anlatıcının çevirdiği günlüklerde yaşadığı yerdeki siyasi baskıdan ötürü ülkesini terk eden yirmi üç yaşındaki ilticacı bir Kürt gencinin kocası tarafından terk edilmiş bir kadın ve onun küçük kızıyla geçirdiği mutsuz günler ile uzun süre sığınmacı talebinin kabul edilmemesinin etkisiyle intihar edişi anlatılmaktadır.

Öztopçu, Kadir, “Kavanoz Dipli Dünya”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.103-106, (Öykü)

On bir yıldan beri evli olan ve kocasıyla arasında iletişimsizlik olduğunu sezdiğimiz bir ev kadınının mutfakta yemek yaptığı esnada çamaşır yıkama, ütü yapma, pirincin taşlarını ayıklama, eşyaların tozunu alma vb. işlerle sınırlandırılan yaşamının tekdüzeliğinden duyduğu hoşnutsuzluk anlatılmaktadır.

Gündüzalp, Kemal, “İçli Bir Ezgi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.107-111, (Öykü)

Beş yıldan beri lise öğretmeni olarak görev yapan ve çevre baskısından kurtulamamış bir kadının evli bir erkekle olan birlikteliğini devam ettirip ettirmeme konusunda yaşadığı ikircikli durum anlatılmaktadır.

Gürbüzatik, İnci, “Bu Öyküyü Ben Yazdım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.112-116, (Öykü)

Anlatıcı kadın yıllar önce fakültedeyken önceki kız arkadaşını kızdırmak için kendisiyle çıktığını sonradan öğreneceği erkek arkadaşıyla yıllar sonra karşılaşır. Erkek arkadaşıyla umulmadık zamanda karşılaşan anlatıcı kadın, erkek arkadaşının kendisini bir yerden anımsadığını ifade etmesine karşın daha önce hiç karşılaşmadıklarını söyler. Anlatıcı kadının verdiği cevaplardan etkilenen erkek kahraman onunla tanışmak ister. Anlatıcı kadınla göz göze gelen erkek kahraman büyük bir şaşkınlık yaşar. Kadın anlatıcı, eski erkek arkadaşının şaşkınlığına tanık olduktan sonra bulunduğu yerden ayrılır.

Sarısayın, Ayşe, “Ufukta Tek Kurşun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.117-122, (Öykü)

“Cavit’in anısına” notunun düşürüldüğü ve Behçet Necatigil’in “Yahut askerleri düşün/ Tam çıkmışlar siperden/ Bakıyorsun/ Pusudaki tepelerden/ Bir kurşun” dizelerinin epigraflar olarak kullanıldığı öyküde anlatıcı kadının anılarına dayanarak cezaevinden çıktıktan sonra kurşunlanarak yargısız infaza uğrayan bir devrimci anlatılmaktadır.

Çetin, İnan, “Mihrisina”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.123-130, (Öykü)

Karanlığa gömülmüş babaannesinin, Mihrisina ile onun yarı akıllı babası Ali'nin öyküsünü değiştire değiştire anlatması yüzünden gerçeğe ulaşamayan anlatıcının yaşadığı kafa karışıklığı anlatılmaktadır.

Caymaz, Onur, “Nokta.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.131-141, (Öykü)

“Çok erken gittiği için babama. Aziz hatırasına...” notunun düşürüldüğü öyküde Ziya Osman Saba'nın “ Yine ortancalar altı camının/ Dışarıda sükunu yaz akşamının,/ Bahçemiz sulanmış ıslak her çiçek./ -- Kapı çalınacak, babam gelecek..” dizeleri epigraflar olarak kullanılmıştır.

Öykü anlatıcısı babasının ölmeden önce çözdüğü bulmacadaki soruları inceler. Öykü anlatıcısı bulmacadaki soruları incelediği sırada babasının adım adım mide kanseri yüzünden ölümünü ve bu ölümün kendisinde bıraktığı derin hüznü anlatır.

Yadigar, Saliha, “Suskunluk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.142-143, (Öykü)

Gökyüzünün aydınlık olduğu, mavi gölün küçük kırışıklıklarla uzandığı günün erken saatlerindeki suskunluğu bozacak bir martının gelişi umulmaktadır.

Yadigar, Saliha, “Kanat ve Diken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.143-144, (Öykü)

Kısa cümleli şiirsel bir dilin kullanıldığı öyküde her şeyin güzel olduğu ve özgürlüğün tadıldığı günlere duyulan özlem anlatılmaktadır.

Aslan, Bahar, “Yağmurlu Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.145-147, (Öykü)

Gece yarısı sahilde yürümek için evden çıkan kadınla erkeğin kürtaj konusunda yaşadıkları anlaşmazlık aktarılmaktadır. Erkeğin ısrarlı duruşuna karşılık kadın kürtaj konusunda kararsız bir duruş sergilemektedir.

Öyküde Hemingway'in “Beyaz Fillere Benzeyen Tepeler” öyküsüne metinlerarası göndermede bulunulmuştur.

Güzelce, Asuman, “Sıradan Bir Öykü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.148-151, (Öykü)

İki yıllık evli bir çalışan (anlatıcı), çalıştığı şirketten yaşanan kriz nedeniyle çıkarılır. Bu durumu eşinden ve yakın çevresinden uzun süre saklamayı başaran anlatıcı bir gece her şeyi eşine anlatacağı sırada ev telefonu çalar. Telefon açan daha önce çıkarıldığı şirketin müdürüdür. Anlatıcı tekrar işe alındığı haberini duyunca eşine olanları anlatmaktan vazgeçer ve uzun süre sonra o gece rahat bir uyku çeker.

Özbek, Setenay, “Çizginin Ötesinde”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.152-155, (Öykü)

Yaşadığı depremde sonra içine düştüğü yalnızlığın ve sessizliğin tesiriyle uyuyamayan, yaşama adapte olamayan bir genç kız anlatılmaktadır.

Akbal, Oktay, “Bir Aşk Yaşamak Alanya’da...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.10-11, (Öykü)

Öykü anlatıcısı görmeden sevdiği Alanya’nın yazın dünyasında şairleriyle, öykücülerıyla yer bulmadığı sürece yaşamış sayılamayacağını belirtir.

Gürsel, Nedim, “Ölümden Güzel Kadın Yoktur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.12-14, (Öykü)

Sait Faik’in epigraf olarak kullanılan “Sevmek, bir insanı sevmekle başlar her şey. Burda her şey bir insanı sevmekle bitiyor.” sözleriyle başlayan öykünün sonunda Nedim Gürsel otuz iki yıl önce yazdığı ve hiçbir yerde yayımlanmayan bu öyküye eski dosyaları karıştırırken rastladığını ifade eder.

Öyküde anlatıcının beyaz dudakları ve ince yüzüyle kendisinden etkilendiği bir kadınla çıktığı kısa süreli gezintide beklediği karşılığı bulamayışı anlatılmaktadır.

Demir, Fahrettin, “Bu Ölüm Ona Yakıştı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.15-18, (Öykü)

Çocukları olmadığı için karısıyla birlikte yaşayan ve kent kent dolaştıktan sonra emekli olan yargıç Rıfkı Ayan’ın bir kış günü-emekli oluşunun üçüncü ayında-bankadan parasını çektikten sonra aniden düşerek yaşamını yitirmesi anlatılmaktadır.

Günsür, Mehmet, “Kendi Olma Yorgunluğu’nda Bir Romans Başlangıcı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.19-24, (Öykü)

Psikoterapi ile uğraşan ve bu mesleği sürdürecektir gücü kalmadığından bir dergi için ruhların derinliklerinde dolaşan dertler üzerine yazılar yazmaya başlayan anlatıcı, yedi saat süren bir yolculuktan sonra “Eski Köprü Evi” diye bilinen bir konukevine gider. Anlatıcı, arkadaşı olan bir meslektaşının bir hastasının yazdığı mektup hakkında deneme yazmaya çalışır. Öykü, yazarın Marksist düşünürlerden biri olan Julia Kristeva imzasını kullandığı bu denemenin yazılış süreciyle birlikte anlatıcının konukevindeyken gördüğü rüya üzerine kurulmuştur.

Oktay, Gani, “Kaçınıcı Eylül”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.52-54, (Öykü)

Son beş on yılın aynı ritm ile devamından sıkılan bir adamın düşünmeden dinlenmek maksadıyla adada yaptığı gezinti anlatılmaktadır.

Öyküde Marlon Brando’nun oynadığı bir filmle “Büyücü” adlı filme metinler arası göndermeler yapılmıştır.

Öztopçu, Kadri, “Gece”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.55-59, (Öykü)

On beş yaşındayken incir ağacına tırmanan arkadaşı Mustafa’nın düşerek ölmesinden kendisini sorumlu tutan ve annesini kaybettikten sonra tamamen içine

kapanan Nubar'ın yaşadığı ahşap evle birlikte çürümeye, yıkılmaya yüz tutan yaşamı, arkadaşlarının bakış açısıyla verilmektedir.

Salman, Ersin, “İçeri Girmeyen Sarı Kedi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.60-62, (Öykü)

Öykü anlatıcısının uçurtmalarını özgürce uçurabildiği sarı evlerinde anneanesi Hacer ile Sarı Kedi arasındaki sevgiyi ve taşınıp iki katlı evlerine gittikleri gün Sarı Kedi'nin tercihini uçsuz bucaksız tarlara komşu olan sarı evden yana kullanmasını anımsayışı birinci tekil kişi ağzından anlatılmaktadır.

Salman, Ersin, “Karadelik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.62-63, (Öykü)

İstinye'de teknede Borges'in “Atlas”ını okuyan öykü anlatıcısının telefonda görüştüğü arkadaşının yaşadığı mutluluk anlatılmaktadır.

Önel, Ahmet, “Kötülük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.64-70, (Öykü)

Yaşadığı apartman dairesinin karşısındaki taş evde yaşayan insanların yaşamlarını ilginç bulan öykü kahramanı bu insanlarla tanışarak yaşamlarına tanıklık etmeye başlar. Evdeki baba vaktinin çoğunu bahçedeki ağaçlarla, çiçeklerle, otlarla geçirir. Evin annesini hiçbir zaman görmeyen anlatıcı onun sadece sesini duyar. Evin esmer, güzel kızı ise anlatıcıyı o bahçeye çeken en önemli unsur durumundadır. Bir de eve sık aralıklarla gelip giden, evin cankurtaran abisi anlatıcının ilginç bulduğu aileyi tamamlamaktadır. Evdekilerle sık sık oturup varlık yokluk, iyilik kötülük gibi felsefi konularla ilgili sohbet eden anlatıcı, bir gece babanın kendileriyle ilgili anlattığı öyküyle büyük şaşkınlık yaşar. Trafik ışıklarının ateş böcekleri gibi yanıp söndüğü büyük bir sinyalizasyon merkezinde çalışan baba, hayatına renk katma anlamında bir kavşağın ışıklarında küçük bir değişiklik yapar. Bu değişikliğin neden olacağı kaosu daha önceden planlayan baba, cankurtaran olan oğlunu daha önceden bilgilendirerek o kavşağa yönlendirir. Büyük bir kliniğin sahibi olan kızı da aynı anda on yaralı insana hizmet verebilir durumda olduğundan söz konusu kaos ufak tefek birkaç hasarla atlatılacaktır. Öykü anlatıcısı ailenin bu öyküsünü dinlediğinde duyduklarına inanmaz ve adamın anlattıklarının tamamen kurmaca olduğunu düşünür.

Öykü anlatıcısının anlatılan öykünün şaşkınlığıyla apartmandaki dairesine dönüşü sırasında gökyüzünde onlarca küçük yıldızın ateş böceği gibi yanıp söndüğünü söylemesi anlatılan öyküyü simgesel bir düzleme çekmektedir.

Doruk, Zafer, “Kaçak Elektrik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.71-76, (Öykü)

Elektrik faturasının kabarık gelmesi yüzünden kış ortasında çocuklarıyla birlikte evde üşüyen bir öykü yazarının yaşadığı ikileme karşın kaçak elektrik kullanması ve elektrikçi kılığına girip onu suçüstü yakalayan iki dolandırıcının rüşvet istemesi anlatılmaktadır.

Feyzioğlu, Yücel, “Pencereli Dağlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.77-80, (Öykü)

Almanya’da görev yapan bir ilkokul öğretmenin ders yılının üçüncü haftasında sınıfına babası tarafından itelenerek getirilen Anarbay adlı öğrencisi ile ilgili anısı birinci tekil kişi tarafından anlatılmaktadır.

Karas, Nursen, “Şikayetname-i Of Kediler Kraliçesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.81-83, (Öykü)

Öyküde siroz hastalığına yakalanıp ölen bir kedi ile onun kadın sahibi arasındaki sevgi ve bağlılık kedinin anlatımıyla verilmektedir.

Sabanoğlu, Alber, “Bir Çıkmaz Projesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.84-90, (Öykü)

Mahalledeki çocukların General Hamilton diye çağırdığı on üç yaşındaki İzak Strükner, Nel, Ariel ve Ercan arasında yapılan saldırmazlık paktı imzalanır. Bu dört çocuk kırmızı kitaptan hareketle uzaya gönderilmek üzere bir roket hazırlama konusunda mutabakata varırlar. Yoğun bir çalışmayla hazırlanan “Çıkmaz I” adlı roket içindeki “Olga” isimli at sineği ile birlikte fırlatıldığında bir patlama olur. Yapılan aramalarda Olga adlı at sineği bulunamaz; ancak roketin başlığının uzayın derinliklerine ulaştığına inanılır. Olayı değerlendiren General Hamilton kozmonotlarını bulamadıkları için üzgün olduklarını, ancak bu hatalarını telafi ederek “Çıkmaz II” ile bu serüvenin devam edeceğini ifade eder.

Karakaş, İlker, “Berber Koltuğu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.91-95, (Öykü)

Üniversitede sosyoloji üçüncü sınıfta okuyan yirmi bir yaşındaki Orhan’ın yakalandığı psikolojik hastalık sonucu arkadaşlarından, çevresinden, ailesinden izole edilmiş bir yaşam sürdürmesi ve Orhan’ın bu durumdan kurtulmak için çırpınması anlatılmaktadır.

Selçuk, Kemal, “Çizgiler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.96-99, (Öykü)

Eşinden ayrılan bir ressamın oğluyla bir gün boyunca çizim çalışmaları yapması ve eşinin oğluyla yaşamasına izin vermesi anlatılmaktadır.

Büke, Ahmet, “?Kim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.100-103, (Öykü)

Bir tiyatro sahnesinde karanlığın çöküp sesin soluğun kesildiği bir anda kurumuş kafataslarına, kemiklere öyküler anlatan bir ruhun anlatımıyla verilen öyküde insan oğlunun savaşlarla, açlıkla, devletin baskısıyla adeta cehenneme dönen dışarıdaki yaşamı ve bir gün bu yaşamın ölümleri de saracağı anlatılmaktadır.

Kıraç, Rıza, “Bildik Sözler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.104-107, (Öykü)

Dışarıdakilerin korkusundan ya da zamanın dar oluşunun arkasına sığınarak ertelenen sevgiler anlatılmaktadır.

Günel, Deniz, “Kim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.108-109, (Öykü)

İstasyonda trenini bekleyen zihni bulanık öykü anlatıcısının çevrede gördüğü insanlarla ilgili izlenimleri aktarılmaktadır.

Arar, Ece, “Bir İskoçya Hatırası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.110-115, (Öykü)

Anlatıcının sahip olduğu kutunun içindeki bazı nesneler aracılığıyla İskoçya gezintisi ile ilgili bazı anıları anımsayışı anlatılmaktadır.

Ergül, Hakan, “Rüzgarım İtidalli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.116-122, (Öykü)

Eşinden boşanmak üzere olan bir köşe yazarının hafta sonu çıkan bir dergi için ısmarlanan savaş konulu yazı konusunda yaptığı hummalı bir araştırmadan sonra arkadaşının gönderdiği fotoğraf kataloğundaki bir bebekten hareketle etkili bir yazı yazması anlatılmaktadır.

Gecü, Serap, “Beş Kere Beş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.123-125, (Öykü)

Baş ağrısı şikayetiyle doğum gününde hastaneye giden ve kendini oldukça yalnız hisseden bir hastanın rahatsızlığına çözüm bulamayışı anlatılmaktadır.

Doğan, Şakir, “Kar Tanesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.126-132, (Öykü)

Çocukluk döneminden itibaren birbirini tanıyan Belgin, Tan ve Tuncer’in doğudaki askerlik görevi yüzünden cehenneme dönen yaşamları anlatılmaktadır. Tan, karlı bir havada vurularak öldürülür. Yaşadığı bu olayın şokuyla Belgin’in kocası Tuncer de adeta sesi soluğu çıkmayan bir ölü olur. Belgin psikoloğun uyguladığı tedaviden olumlu bir karşılık alamayınca kocasını asker arkadaşları ile buluşturur. Yaptığı bu gezintiler sonrasında Tuncer yolda mola verdikleri esnada kendine gelmeye başlar ve yaşadığı travmayı eşi Belgin’e anlatır.

Ateş, Nurgül, “Beni Sevmesini İstedim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.133-134, (Öykü)

Evli bir adamı sevdiği için hem kendisiyle hem de ailesi ve çevresiyle çatışan bir kadın anlatılmaktadır.

Güner, Ayşen, “Adak Ağacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.135-138, (Öykü)

Eşi Fahri’den ayrıldıktan sonra annesinin yanına dönen Yeşim’in İlyas Amca’yla yaşam ve evlilik üzerine yaptığı sohbet aktarılmaktadır.

Çelikel, Mehmet Ali, “Lastik Kokusu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.139-143, (Öykü)

Karayolundan uzak bir köye öğretmen olarak atanan anlatıcının havanın sıcaklığı nedeniyle yolda gördüğü serap anlatılmaktadır. Anlatıcı yol üstünde bir kayanın ardında bir kahve gördüğünü ve kahvenin ardına saklanan her biri yaşanmamış bir günü temsil eden topların olduğunu sanır.

Soylu, Özgür, “Çok Bilinmeyenli Olasılıklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.144-148, (Öykü)

Olasılıkların, küçük anların, saniyelerin hatta saliselerin insan yaşamını ne şekilde değiştirebileceği üzerine farklı çıkarımlarda bulunulmuştur.

Dede, Hacı Yusuf, “Gözlerim Bir Çift Kanat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.149-152, (Öykü)

Özgürlüğüne düşkün bir yavru kuşun şehrin gürültüsünden, kimyasal gazlarından, pis kokularından uzak, şehrin dışında kurduğu yuvasından karnını doyurmak için uzaklaştığı bir anda üç çocuğun kurduğu tuzağa düşmesi ve bu üç çocuk tarafından öldürülmesi anlatılmaktadır.

Akbal, Oktay, “Resimler Yalancıdır!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.80-81, (Öykü)

Öyküde resimlerin ve akılda kalan kırıntılarıyla anıların yanıltıcı olduğu ve gerçek olanın içinde bulunulan “an” olduğu vurgulanmaktadır.

Buyrukçu, Muzaffer, “Kırmızı Gül Demet Demet...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.82-91, (Öykü)

Yazar olan ancak kitap yazma konusunda sıkıntılı günler geçiren Erdal ile onu deli gibi seven öğretmen Burcu’nun evde geçirdiği bir iki gün anlatılmaktadır.

Burcu’nun yetmiş yaşındaki babasının evlenme macerası ve inşaat sektöründeki maddi kaybı da Burcu’nun anlatımıyla verilmektedir.

Özlü, Demir, “Terzi Yavuz Sezen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.92-97, (Öykü)

İstanbul’da yatılı okuyan öykü anlatıcısının İstiklal Caddesi yakınlarında bulunan ve babasının arkadaşı olan Terzi Yavuz Sezen’le ilgili anısı aktarılmaktadır.

Yavuz Sezen’in şahsında hazır giyimdeki hızlı ilerlemeyle birlikte terzilerin iş dünyasından yavaş yavaş çekilmesi üzerinde de durulmaktadır.

Ziyalan, Nihat, “Garson Bey”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.98-103, (Öykü)

Babasından dayak yediği ve annesi de bu dayağa seyirci kaldığı için okul okumayan, Ankara’nın isimli bir derneğin lokalinde garsonluk yapan bir gencin yaptığı işle ilgili gözlemleri anlatılmaktadır.

Güvenç, Nedret, “Nazlı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.104-112, (Öykü)

Bir tiyatro oyuncusu ve aynı zamanda film yıldızı olan anlatıcının 1950’li yıllarda birlikte çalıştığı Nazlı adındaki kızın dekor işinde çalışan Memedali’ye duyduğu aşka karşılık bulamayışı ve geneleve düşüşü sosyal ve bireysel duyarlılık çerçevesinde anlatılmaktadır.

Yazar öyküyü kesintiye uğratarak Türk sineması ve tiyatrosu ile ilgili kimi eleştirilerde ve saptamalarda da bulunmaktadır.

Salman, Ersin, “Aleko ile Turgut”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.113-114, (Öykü)

Bu dünyadan göçüp giden ve sevdiklerinin su kuşu ile serçeye benzettikleri Turgut ile Aleko’nun geride bıraktıkları yapıların, yaşadıkları ortamların değişimi üzerine konuşmaları aktarılmaktadır.

Ergin, Özgen, “Yavru Maymun Çılgınlıkları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.115-118, (Öykü)

Yavru maymunları avlayıp beyaz insanlara satan Afrika’daki bir kabilenin yavru maymunların azalması sonucu giriştikleri savaşta erkeklerin çoğu ölür. Üç gün boyunca gelecekleri hakkında düşünen büyücüler sorunu çözemeyince dul bir kadın ile doğuştan kör olan oğlu Toy-Tay dışındaki herkes köyü terk eder. Toy-Tay’ın ısrarla evlenmek istemesi üzerine annesi köyde ve civarda kimsenin kalmadığını dolayısıyla bu isteğini gerçekleştirmesi için sabretmesi gerektiğini söyler. Her gün aynı isteği yineleyen Toy-Tay’ın bu arzusunu gerçekleştirmek için annesi, ona aynı zamanda eş olur. Ne var ki birlikte olduğu kadının bir anda ortadan kaybolduğunu düşünen ve bundan annesini sorumlu tutan Toy-Tay ormanda kadını aramak amacıyla uzun bir yolculuğa çıkar.

Karakaş, Berrin, “Perfection of Old”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.134-147, (Öykü)

Deneysel yöntemin denendiği ve İsa peygamberden Pascal’a, Mevlana’dan Nesimi ve Figani’ye Ümmi Kemal’den Zerdüş’t’e uzanan bir yolculuğun anlatıldığı öyküde şiirsel bir dil kullanılmıştır.

Ateş, Nurgül, “Unutuyorum Konuşamadığımı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.148-149, (Öykü)

Birbirlerini seven dilsiz Halime ile kocasının iki odalı küçük bir evde kaynananın baskısı karşısında evden kurtulma umuduyla para biriktirip altın almaları anlatılmaktadır.

Dengiz, Neslihan, “Gece Öpücüğü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.150, (Öykü)

Müzikle, filmlerle ve romanlarla yaşadığını söyleyen anlatıcının sevgilisinin kollarına sığınarak onunla sevişmesi akıcı bir üslupla anlatılmaktadır.

Dengiz, Neslihan, “Ay Işığında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.150-151, (Öykü)

Sevgili ile geçirilen tatlı anlar anlatılmaktadır.

Dengiz, Neslihan, “Yaz İkinci”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.151, (Öykü)

Plajda çevrelerindeki insanlara aldırmadan samba yapan ve aşklarını doyasıya yaşayan sevgililer anlatılmaktadır.

Dengiz, Neslihan, “Günbatımında Aşk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.151, (Öykü)

Günün son saatlerini sevgilisi ile birlikte deniz kenarında geçiren aşğın sevdiği insana bağlılığı kendi anlatımıyla verilmektedir.

Gecü, Serap, “Elim Sende”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.152-155, (Öykü)

“İkisi de dar yoldaydılar, beraberce

düşüyorlardı, ortak dar yolda tıkanmışlardı: yan

yana ölüydüler, ölüyorlardı.” epigrafiyla başlayan öyküde ev arkadaşından ayrılıp başka bir şehirde yaşayan arkadaşıyla buluşan, hasta ve kafası karışık bir insan anlatılmaktadır.

Ziyalan, Nihat, “Canım Annemciğim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.34-43, (Öykü)

Antikacı babasının ölümünden sonra annesi Kifayet Hanım’la birlikte himayesiz kalan Nihal’in yaşadığı geçim sıkıntısı, patronunun kendisini cinsel bir obje olarak görmesi ve karnındaki çocukla yalnız bırakması üzerine çocuğunu kürtaajla aldırması gibi sıkıntılı yaşamı anlatılmaktadır.

Pazarkaya, Yüksel, “Üvey Ev”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.44-46, (Öykü)

Annesini üç yaşındayken kaybeden ve babasının evlenmesiyle birlikte üvey anne zulmüne maruz kalan bir genç kızın savaşa giden babasının ölümü üzerine yaşadığı “üvey ev”den kovulması anlatılmaktadır.

Balku, Yücel, “Göl”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.60-66, (Öykü)

1969 yılında doğan ve 2003 yılında aramızdan ayrılan Yücel Balku’nun anısı için yayımlandığı belirtilen öyküde anlatıcının yetim arkadaşı Arif’le istasyonun çatısında göle bakarak geçirdikleri öğle sonları ve Arif’in kendini göle atarak yitip gitmesi anlatılmaktadır.

Salman, Ersin, “Seksen Yaprak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.67-68, (Öykü)

Bir kadın yazarın yazdığı romanın sekseninci sayfasında yazdıklarını kontrol ederek tüm sayfaları tek seferde silmesi anlatılmaktadır. Seksen sayfalık bu romanda darbe yıllarında öldürülen Mahirlerden Denizlere, Kürt bebelerden göçe zorlanan Rumlara kadar bu ülkenin ötekileştirilen kesimlerine değinilmektedir.

Ergin, Özgen, “Kim Bilir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.69-70, (Öykü)

Arabayla yola çıkacağı sırada teypten dinlediği ancak anlamadığı bir dildeki türkülerin tesiriyle yıllar önceki Kürt dostlarını anımsayan ve aniden aracının yönünü çevirerek evine geri dönen bir baba, bir eş, bir arkadaş anlatılmaktadır.

Önel, Ahmet, “İki Kısa Bir Uzun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.71-75, (Öykü)

Burhan Doğançay’a ithaf edilen öyküde sevgililerinden ayrılan ve arkadaşlarını aldatan insanlardan söz edilmektedir.

İpşiroğlu, Zehra, “Duvarlar ve Cüceler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.76-80, (Öykü)

Öyküde inançların, ayinlerin, bir yere sahip olma duygusunun duvarlaşarak insanları birbirinden uzaklaştırdığı, zayıf olanın ötekileştirildiği ve bunun şiddet içerikli oyunlarla bebeklikten itibaren empoze edildiği bir toplum simgesel bir dille ortaya konmaktadır.

Oktay, Gani, “Yine mi Bodrum?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.81-84, (Öykü)

Öykü anlatıcısı Bodrum’da bir eylül sonu geçireceği günün öncesinde on yıl önce Bodrum’da geçirdiği mutlu günleri ve Bodrum’daki fiziksel değişimleri anımsar.

Akçam, A. Alper, “Şalter Kemal’in Büyüsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.85-93, (Öykü)

Birinci amatör kümede mücadele eden ve her türlü imkana sahip Yazıköyspor ile Şalter Kemal’in on beş yıl top oynadıktan sonra teknik direktörlüğünü yaptığı imkanları kısıtlı Demirspor’un futbol karşılaşması anlatılmaktadır.

Sancak, Jale, “Lodosla Gelen”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.94-99, (Öykü)

Jale Sancak bu öyküsünde hayal kırıklığına uğramış, mutsuz kadınları anlatmıştır.

Çiftçi, Nuray, “Binbir Yaşam Masalları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.101, (Çizgi-Öykü)

Yaşamda bir şeyleri becerememiş bir insanın soğuk bir havada kendini soğuk dalgaların kucağına bırakarak yitip gitmesi anlatılmaktadır.

Sarısayın, Ayşe, “Maçka Palas”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.129-134, (Öykü)

Çocukluğa duyulan özlemle birlikte boşanan çiftlerin mutluluklarını yitirışleri ve yalnız bir şekilde yaşlanarak ömür tüketmeleri anlatılmaktadır.

Akın, Enis, “Garaj Adamları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.135-138, (Öykü)

Şehrin iş merkezlerinden birinin altında bulunan ve her tarafından sular damlayan garajda altı yıldır çalışan Şükrü’nün gündüzleri çalışan iş arkadaşı Şükrü Abi ve müşterilerle ilişkisi, monoton yaşamı anlatılmaktadır.

Karakaş, İlker, “Kuşun Kanatlarındaki Mavi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.139-141, (Öykü)

Hukuk Fakültesini yedi yılda bitiremediği için asker kaçağı durumuna düşen ve polisler tarafından alıkonularak askere gönderilen Kenan Karaca’nın özgürlüğüne olan düşkünlüğü ve askere giderken yaptığı otobüs yolculuğu sırasındaki gözlemleri anlatılmaktadır.

Ateş, Nurgül, “Küçükannem Apartmanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.142-143, (Öykü)

Öykü anlatıcısı kendisini çoğu zaman engellediği için sevmediği; ancak öldükten sonra özlediği annesiyle olan ilişkisini anlatmıştır.

Bahadır, Onat, “Huzursuz Yankılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.144-149, (Öykü)

Can sıkıntısını gidermek için dışarı çıkan ve birkaç arkadaşıyla buluşmasına karşılık sıkıntısını gideremeyen tek geniş caddeli küçük şehir insanları anlatılmaktadır.

Büke, Ahmet, “Sürpriz Yumurtalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.150-155, (Öykü)

İçindeki cinsel duyguları bastırdığından karşıda gördüğü kadınla dükkanda sevişmeyi hayal ederken hayalarına tutulan maket bıçağıyla büyük bir şaşkınlık yaşayan, bu şaşkınlık ve hayal kırıklığıyla eve giderken cinayet işleyen Faruk Bey’in katalitiğin borusunu keserek intihar edişi anlatılmaktadır.

Öyküde küçük esnafın Irak Savaşı döneminde yaşadığı sıkıntıların yanında sürpriz yumurtadan çıkan “tank” imgesiyle somutlaştırılan bu savaşın anlamsızlığı da Faruk Bey’i intihara sürükleyen nedenler olarak aktarılmaktadır.

Ateş, Kemal, “Yargıçlardan Önce”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.74-78, (Öykü)

Yakın tarihe göndermelerin yoğun olduğu öyküde isimleri yolsuzluğa karışmış Sezai Sılacı ile Hilmi Sunar adlı iki profesörün iri kıyım polislerce

götürülmeleri anlatılmaktadır. Öyküde üniversite çevrelerindeki dost-ahbap ilişkisi çerçevesindeki yükselmelere, yolsuzluklara, ikiyüzlülüklere de değinilmiştir.

Abacı, Tahir, “Vida”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.79-83, (Öykü)

Öykü anlatıcısı Karadeniz kıyısına yakın bir köye dağ havası almak için gider. Bu köydeyken gördüğü ilginç bir rüyayı taşınabilir bilgisayarına kaydederken bilgisayarın üzerinde olduğu masa kırılır. Bilgisayar masadan düşer ve disket çalıştırırken sıkıntı çıkarır. Bilgisayarı açıp bakan anlatıcı arızanın bir vidayla giderileceğini fark eder; ancak elindeki vidaların hiçbiri uymaz. Köydeki Mehmet Kerim’in evinde gördüğü bir lokomotifteki vidanın tam da aradığı vida olduğunu fark eden anlatıcıya Mehmet Kerim vidayı vermez. Anlatıcı ile Mehmet Kerim arasındaki vida meselesi köyün bir numaralı sorunu haline gelir. Köylülerin bir kısmı vida yüzünden köyün dirlik düzenini bozduğu gerekçesiyle anlatıcıyı ayıplamaya başlar. Anlatıcı yağmurun dindiği bir gün kasabaya inerek tamircide bilgisayarını tamir ettirir ve bilgisayarını açar. Anlatıcının yazdığı rüya son bir iki cümle hariç kayıtlı bir şekilde bilgisayarda durmaktadır.

Doruk, Zafer, “Teyzem”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.84-87, (Öykü)

Anne babasının rutin bir hal alan kavgalarının iç aleminde derin yaralar açtığı bir çocuğun teyzesinin oğlu Hidayet’le bir nebze de olsa huzur bulması anlatılmaktadır.

Salman, Ersin, “Aramızda Kaz Var, Ördek Var...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.88-89, (Öykü)

Üç dört günden beri kıyıda güneşin altında ters çevrilmiş vaziyette yatan bir sandalı tamir eden biri beyaz saçlı diğeri oldukça genç iki işçinin futbol maçıyla ilgili konuşmaları aktarılmaktadır.

Eradam, Yusuf, “Nezaket Hanım’ın Dikenleri ya da Akasyalar Açarken”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.90-99, (Öykü)

Rachel Smithson’a ithaf edilen öyküde Tennessee Williams’ın Arzu Tramvay’ından alıntılanan “Yabancıların nezaketinden her zaman medet ummuşumdur.” cümlesi epigraf olarak kullanılmıştır.

Öyküde “polyartrit” teşhisi konulan ve uzun süre fizyoterapist eşliğinde tedavi görmesi gereken öykü anlatıcısının fizyoterapist Nezaket Hanım’la kurduğu duygusal yakınlık anlatılmaktadır.

Öyküde cinsiyet ayrımına, eşcinsel yönelimlerin baskı altına alınmasına, Körfez Savaşı’na ve Madımak’ta insanların diri diri yakılmasına eleştirel bir yaklaşım görülmektedir.

Balkız, Ali, “O Kış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.100-106, (Öykü)

Bir okulda yardımcı hizmetli olarak çalışan babasıyla birlikte uyuz düşmüş keçileri kasabada satmak üzere yola çıkan anlatıcı çocuğun bu yolculuk ve kasaba ile ilgili izlenimleri anlatılmaktadır.

Çiloğlu, Fahrettin, “Gül Cemal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.107-109, (Öykü)

Çocukluğunun kasabasını ziyaret eden anlatıcının kasabalının yaşamında önemli yer tutan Gül Cemal ile onu bıkıp usanmadan takip eden Deli Mustafa arasındaki ilişkiyi anımsayışı anlatılmaktadır.

Duman, Faruk, “Kar Altında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.110-112, (Öykü)

Karın her şeyi flulaştırdığı bir atmosferde annesini, babasını ve sevgilisi Müzeyyen’i türlü çağrışımlarla anımsayan biri anlatılmaktadır.

Çiftçi, Nuray, “Pişman ile Suskun”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.113, (Çizgi-Öykü)

İnsansız, dostsuz, sessiz ortamların ve yaşamın monotonluğunun kısılcına düşmüş kişiler anlatılmaktadır.

Gürbüzatik, İnci, “Mo Za(y)i Kitis”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.114-118, (Öykü)

Öykü anlatıcısının müze ziyareti esnasında gördüğü M.S. 5. asra ait Kitis adlı mozaik heykelle ilgili izlenimleri anlatılmaktadır.

Çetin, Vedat, “Barış Sokağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.119-122, (Öykü)

Hicri İzgören’in “Dağladık sancıyan yanımızı / sulara verdik anıları / Aşk ve acıyı seçtik / Diyarbekir kına kokan bir akşamdı...” dizelerinin epigraf olarak kullanıldığı öyküde Baran’ın birlikte eylem yaptığı, işkence gördüğü ve daha sonra terörist olarak arananlar listesine alındığı için kaçıp giden Esso’ya duyduğu aşk anlatılmaktadır.

Karakaş, İlker, “Borcunu Ödeyemeyen Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.123-125, (Öykü)

Bir şirketten balık ağı satın alan, ancak ağın bozuk olması yüzünden balığa çıkamayan ve borcunu ödeyemeyen bir balıkçının sahip olduğu eşyalara haciz koymaya gelen avukatın acımasızlığına karşın balıkçının komşularının ceplerindeki tüm parayı ortaya dökmek suretiyle gösterdikleri dayanışma örneği anlatılmaktadır.

Özcan, Halil İbrahim, “Hatıralar Kalbi Ten”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.126-129, (Öykü)

Kapatıldığı hücrede elektrik ve falaka gibi türlü işkencelere maruz kalan anlatıcının salıverilmesine karşılık bu işkenceli günlerin etkisinden kurtulamayışı ve

birlikte olduğu banka müdiresinin tüm ısrarlarına rağmen bu günlerden bahsetmeyişi anlatılmaktadır.

Özyurt, Hamdi, “Beni Evde Bekleyen Yok”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.130-131, (Öykü)

Mübaşir emeklisi cömert Zeynel Amca’nın sırasıyla kızını, iki oğlunu ve eşini kaybettikten sonra evde bekleyeninin kalmaması ve bu yalnızlıktan duyduğu acı anlatılmaktadır.

Çetinbaş, Engin, “Göndelenli”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.132-136, (Öykü)

Bulunduğu yöreyi oldukça iyi tanıyan, eşini kaybettikten sonra iki kızıyla birlikte yaşayan, gömüt bulma hayalleri kuran ve boğazındaki delik yüzünden hırıltılı sesler çıkaran Göndelenli ile onun bulunduğu yöreyi dolaşmak isteyen anlatıcı arasında oluşan dostluk anlatılmaktadır.

Genç, Halil, “Mumyalaşma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.137-140, (Öykü)

Halil Genç, sokaklarda bir tabak çorba için dilenen “karanlık iki oyuktan gelen mumya bakış”lı insanları, karton ve plastik şişe toplayan çöp toplayıcı çocukları, başlarında “çocuk baba”ların olduğu çocuk çetelerini, sarhoş adımlarını bekleyen köşe başlarındaki değnekçileri ve toplumun bu yoksul kesimlerine karşın zevk içinde yaşayan insanları anlatmıştır.

Sezer, Özlem, “Başkasının Mektubu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.141-147, (Öykü)

Sevgilisinden ayrılan ve boş evde oyalanıp duran bir kadının yaşadığı ilişki ve aşkla ilgili düşünceleri aktarılmaktadır.

Ateş, Nurgül, “Kabak Tadı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.148-149, (Öykü)

Etkileyici bir finalle biten öyküde yirmi beş yaşına gelen ve evlenmeyi düşünmediğini belirten bir kızın evden ayrılma kararını alması ve babasının bu karara gösterdiği tepki anlatılmaktadır.

Selekler, Bahar, “Çöl Rengi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.150-152, (Öykü)

Hırçın ve heyecanlı Nil ile onun bu özelliklerine hayran olan Kaya’nın çöl yaşamına yaklaşımları ve birbirlerine karşı duydukları sevgi anlatılmaktadır.

Gecü, Serap, “Kilit”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.153-155, (Öykü)

M. Blanchot’un “Ölüm Hükümü” romanından alıntılanan “Ama kural bu ve ondan kurtulmak imkansız, düşünce ortaya çıkar çıkmaz onu sonuna dek izlemek gerekir.” cümlesi öyküde epigraf olarak kullanılmıştır.

Öyküde nisanın üçüncü günü evde yalnız başına kalan, aynada kendisini izleyen, elbiselerini arada bir değiştiren ve dışarıyı izleyerek evden çıkmak için hazırlanan bir kadının tam çıkacakken çiçekleri sulamadığını hatırlaması anlatılmaktadır.

Günsür, Mehmet, “Annemin Hatıralarında Ben Neden Yokum?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.2-4, (Öykü)

Bir şirkette çalışan öykü anlatıcısının kendisini rahatsız hissettiği bir günde izin alarak evde dinlendiği esnada rüyasında annesini, Rene Char, Edip Cansever, Cemal Süreyya, Turgut Uyar, Erdal Öz gibi yazarları ve şairleri görmesi anlatılır.

Çiftçi, Nuray, “Ayak İzleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.112, (Çizgi-Öykü)

Eşini kaybeden ve torunlarıyla teselli bulmaya çalışan yaşlı bir kadının yitirdiklerinden duyduğu üzüntü etkileyici bir dille anlatılmaktadır.

Ziyalan, Nihat, “Blacktown Market”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.118-125, (Öykü)

“Ferhan Şensoy’a doğum günü’müz armağanı” ithafıyla başlayan öyküde Çin mallarının piyasayı ele geçirmesinden önce tekstil işinde iyi para kazanan karı kocanın daha sonra ellerindeki malzemeleri Blacktown Market’te satışa çıkarmaları anlatılır. Öykü anlatıcısı kocanın çevrelerindeki eş dostla yakın ilişkileri de öyküde verilmektedir.

Özçelebi, Ali, “Köpek ve Saksağan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.126-127, (Öykü)

Birbirinden üstü tellerle çevrili çitlerle ayrılmış iki ayrı bahçede varsıl bir yaşam süren biri mutlu, diğeri mutsuz iki köpek ile ilgili izlenimlerini anlatan bir öykü yazarı anlatılmaktadır. Öykü kahramanı yazar varsıl ülkelerin köpeklerinin bile kavga etmeyişi karşısında şaşkınlığını gizleyemez.

Baran, Ethem, “Üzerlik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.128-133, (Öykü)

Anlatıcının on altı yaşındayken bir kitapçının vitrininde gördüğü resimle ilgili bir kitabı oldukça yüksek bir fiyata alması ve bu kitap sayesinde resim çizmeyi öğrenip Ankara’da yapılan bir yarışmaya yapmış olduğu tabloyu götürdükten sonra yaşadığı hayal kırıklığı anlatılmaktadır.

Günersel, Tarık, “Aktör & Terör”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.134-137, (Öykü)

Öykünün birinci ve üçüncü bölümünde yirminci evlilik yıldönümlerinde evde baş başa kalan bir çiftin konuşmaları ve geceyle ilgili planları aktarılmaktadır.

İkinci bölümde koyu renkte ve farklı kısalıklarda çizgiler çizilmiş, dördüncü bölümde ise “kork__” ve “kok__” fiillerinin şimdiki zaman kipinde tüm şahıslarda çekimlenişi verilmiştir.

Akın, Enis, “Kefal Meselleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.138-140, (Öykü)

Öykü anlatıcısının av-avcı ilişkisine felsefî bir bakış geliştirdiği öyküde ikinci tekil kişili anlatım kullanılmıştır.

Karakaş, İlker, “Müdürün Kızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.141-145, (Öykü)

Öykü anlatıcısının evlerine sık sık gidip gelen ve biraz oynak bir kız olduğu belirtilen biriyle yaşadığı gelgitli aşk sadakat temelli bir anlayışla ortaya konmuştur.

Yadigar, Saliha, “Morun İsyanı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.146-148, (Öykü)

Öykü anlatıcısıyla birlikte Mihriban ve Nesrin adlı iki kişinin bulundukları meşe ağacının altında çevredeki kimi anlık olaylara duydukları ilgi aktarılmaktadır.

Günel, Deniz, “Boyacı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.149-153, (Öykü)

Sağır olan Paul’ün bir tüneldeki panelin boyanması için yaptığı iş başvurusunun kabul edilişi ve sağır olduğunu söylemeyen göçmen Paul’ün paneli boyayıp sevgilisi Ramona’yı hayal ettiği sırada tren çarpması sonucu yaşamını yitirşi anlatılmaktadır.

Sincer, Gökçe Hilal, “Onun Adı ‘Duman’ Değil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.154-155, (Öykü)

Öyküde, kardeşinin beş günlük seyahatten dönen sevgilisiyle dakikalarca kımıldamadan sarılması karşısında hayatında hiç kimseyi bu kadar özlemediğini fark eden ve boşanmayla sonuçlanan evliliğinin muhasebesini yapan bir iş kadını anlatılmaktadır.

Bener, Erhan, “Uzaylılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.63-71, (Öykü)

Kent merkezine oldukça uzakta yalnız yaşayan bir toplumbilimcinin karlı bir günde bir toplantıya yetişmek için dışarı çıktığı bin anda daha sonra Merih’ten geldiklerini öğreneceği bir şoförle Güneydoğu’daki Kürt sorunu, yaratılış gerçeği, bilim ve evrim teorisi hakkında yaptığı tartışma anlatılmaktadır.

Tosuner, Necati, “Acı Yağmur”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.72, (Öykü)

Annesinin bunayıp kendisini tanıyamayışına tanık olan bir oğlun bu durumdan duyduğu üzüntü kısa kısa öykü sınırları içinde anlatılmaktadır.

Ergin, Özgen, “New York’a Geliş Öyküsü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.73-77, (Öykü)

Öykü anlatıcısı oldukça başarılı olan kızının New York'a gidişini engellemek için ona Amerika'nın sanılanın aksine oldukça sorunlu bir yer olduğu ile ilgili iki kitaptan pasajlar okur. Bu pasajlardan etkilenen kız, Amerika'ya gitmekten vazgeçer. Ne var ki babasının eski sevgilisi Holly'ye haber verişini ve bilet ücreti için ödediği parayı düşünen kız ne yapacağını düşünürken anlatıcı baba Holly'nin sevineceğini düşünerek kendisinin bir haftalığına Amerika'ya gidebileceğini ifade eder. Anlatıcı baba bu ilginç gidiş öyküsüyle New York hava limanına indiğinde birinin Ms. Ergin'i beklediğini belirten kartonu elinde tuttuğunu görür. Holly'nin oğlu olduğunu öğrendiği bu adamla birlikte yola koyulur.

Demir, Fahrettin, “Demokrat Nazım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.103-108, (Öykü)

Sokakta eylem yaparak hak talebinde bulunan Nazım'ın işkence görerek cezaevine düşmesi, eşinin çocuklarını da alarak evi terk etmesi, çaresiz kalan Nazım'ın baba evine geri dönmesi ve köylülerin onu ötekileştirerek biraz da alay amacı güderek “Demokrat Nazım” diye çağırımları anlatılmaktadır.

Gündüzalp, Kemal, “Ayrılık Öncesi, Soyut Bir Öykü / 1”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.109-115, (Öykü)

Üç yıla yakın bir süre birlikte olduğu sevgilisinin bir kıyı kentine gitmek isteyişine engel olamayan bir yazarın sevgilisinden ayrılmadan önce onunla bir restoranda yemek yerken ilişkileri, ölüm, yaşam ve evlilik ile ilgili konuşmaları aktarılmaktadır.

Büke, Ahmet, “Yağmur Klarnet Sesinin Ardından Geldi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.116-117, (Öykü)

Yazar olduğu anlaşılan öykü anlatıcısının oturduğu kahvede gördüğü ihtiyar insanlarla ilgili izlenimleri ve bu insanların kendi aralarındaki diyalogları aktarılmaktadır.

İşbilir, Hülya, “Bir Borcum Vardı...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.118-120, (Öykü)

Eşinden ayrıldıktan sonra on yıl önce balaylarını geçirdiği güney kentine gelen ve o mutlu günlerin anılarıyla kenti dolaşan bir kadının alyansını Akdeniz'in derin sularına bırakması anlatılmaktadır.

Gündüz, Seçkin, “Arkadaşım”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.121-122, (Öykü)

Kendilerinden kaynaklanan yanlışlarla dolu hayata sahip iki kadının aynı erkeğin etrafında dönen yaşamları anlatılmaktadır.

Ateş, Nurgül, “Damla Sakızı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.123-124, (Öykü)

Lisede okuyan teyze oğlu ile cinselliği tanımaya başlayan küçük bir kız çocuğunun anne ve babası arasındaki mutsuz ilişkiyi algılayış biçimi anlatılmaktadır.

Ekinci, Yavuz, “Kış”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.125-128, (Öykü)

Öğretmen olan babasının sürgüne gönderildiği köyde imamın kızı Latife’ye aşık olan, bu aşkın izlerini evlendikten sonra da unutamayan, eşi ve kızı tarafından terk edilen bir adamın karlı bir günde geçmişin muhasebesini yapışı anlatılmaktadır.

Dengiz, Neslihan, “Bir Düşün Altında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.129, (Öykü)

Yazlık sinemalarda izlediği filmlerden günlük yaşamında yaşıyormuşçasına etkilenen biri anlatılmaktadır.

Dengiz, Neslihan, “Köşedeki Kafe-bar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.130, (Öykü)

Kafe-barda çalışan Roz ile bu kafenin devamlı müşterilerinden olduğu anlaşılan Corc arasındaki duygusal yakınlık anlatılmaktadır.

Dengiz, Neslihan, “Düşler Diyarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.131, (Öykü)

Edebiyata ve sinemaya tutkun olan bir insanın düş dünyası anlatılmaktadır.

Emir, Sabahat, “Temas”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.132-136, (Öykü)

Oğlu beş yıldan beri Amerika’da öğrenim gören, kocası da Paris’te iş gezisinde olan Semra Hanım’ın yalnızlığını gidermek ve birileriyle yüz yüze konuşmak amacıyla karlı bir havada gezinti yapması anlatılır.

Tuncay, Erkan, “Yayına Hazır Öyküler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.137-138, (Öykü)

Dergide yayımlanmak üzere gerçekçi öyküler yazmak için sayrı evine gitmek üzere yola çıkan bir yazarın yolculuğu sırasında tanık olduğu kimi günlük olaylar anlatılır.

Arar Emenet, Ece, “Kalbim Merdiven Boşluğunda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.139-141, (Öykü)

Tozlu bir odada tutulan hasta bir insanın merdiven boşluğuna konulduğunu düşündüğü oyuncaklarına ulaşmak için annesini bekleyişi anlatılmaktadır.

Peker, Hüseyin, “Rüzgârlı Ceket”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.142-145, (Öykü)

İşsiz güçsüz oldukları için aileleri ve çevreleri tarafından dışlanan yoksul insanlar anlatılmaktadır.

Erdiken, Mustafa, “Nehir Kenarı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.146-147, (Öykü)

Sevdiği kızıdan ayrılan bir yazarın günlerce sevgilisini beklemesi anlatılmaktadır. Öykünün sonuna düşürülen notta öykünün yazarın arkadaşı tarafından anlatıldığı belirtilmektedir.

Çiftçi, Nuray, “Suçlanan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.148, (Çizgi-Öykü)

Yirmi sekiz yıllık evliliklerinin son üç buçuk yılı kızlarının ameliyat masasında kalması yüzünden ayrı geçen karı kocanın bir parkın yürüyüş parkurunda buluşmaları anlatılmaktadır.

Özel, Sevgi, “Islığımı Geri Verrr!..”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.64-69, (Öykü)

Bir binanın sekizinci katında bulunan tanıtım şirketinde çalışan öykü kahramanı kadın deprem oluyor zannıyla binadan hızlı bir şekilde iner. Rüzgarlı ve karanlık bir havada parktan geçerken kimliği belirsiz birinin saldırısına uğrayan kadın hastaneye kaldırılır. Bilinci yerinde olmayan kadın kahraman kendine geldiği anlarda abisiyle birlikte ıslık çalma denemeleri yaptığı akasya ağacını ve çocukluğunu anımsar.

Ateş Ayvaz, Sezer, “Soneşik”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.70-73, (Öykü)

Öyküde çocuğuna banyo yaptıran bir annenin çocuğuyla ilgili izlenimi ve Yusuf ile Züleyha hikâyesi iç içe anlatılmaktadır.

Güler, Mehmet, “Yalan Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.74-79, (Öykü)

Evlendikten sonra taşındığı evin karşısındaki dağları göğüsleri dimdik, saçlarını arkaya atmış oldukça güzel bir kadına benzeten bir adamın bu erotik görünüme sahip kadını bulmak için dağları didik didik aramasına karşılık hiçbir şey bulamadan evine geri dönüşü anlatılır.

Adamın hayali bir kadına benzettiği dağlar, eşiyle arasında iletişim kopukluğuna neden olur. Ne var ki dağlarda aradığı hayali kadını bulamayan adam, evine geldiğinde ilk kez sırtını dağlara dönerek evin balkonunda eşiyle beraber oturur.

Günersel, Tarık, “Dr Jekyll & oğlu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.80, (Öykü)

Tarık Günersel’in bu deneysel öyküsünde içinde çift (iyi-kötü) kişilik barındıran Dr Jekyll ile oğlunun bir günlük yaşamı maddeler halinde saat saat yapılanlar gösterilerek aktarılmıştır.

Çiftçi, Nuray, “Soprano”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.106, (Çizgi-Öykü)

Yazın bitimiyle birlikte tatil beldelerini boşaltıp kışlık evlerine dönen insanların geride bıraktığı boşluk ve bu boşluğun neden olduğu yalnızlık bir kuşun anlatımıyla ortaya konmuştur.

Yaşar, Hürriyet, “Öğretmenler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.107-111, (Öykü)

Tecrübeli bir tarih öğretmeni ile devrimci bir sendikacı olan genç edebiyat öğretmenin rakı masasında Mustafa Kemal döneminde yapılan inkılâplar ve sendikal mücadeleyle ilgili diyalogları aktarılmaktadır. Öyküde tecrübeli tarih öğretmenin sendikal mücadeleye katılma konusundaki korkusu ve ikircikli tavrı özellikle ön plana çıkarılmıştır.

Batur, Mehmet, “Faili Meçhul Bir Cinayete Tanıklık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.112-118, (Öykü)

Babasının arabasıyla yağmurlu bir gecede yüz altmış kilometre hızla giden bir gencin durup bakmadığından insan mı yoksa hayvan mı olduğunu fark edemediği bir varlığa çarpması ve bu çarpma sonucunda yaşadığı pişmanlık anlatılmaktadır.

Türker, Sibel K., “Olduğundan da İyi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.119-125, (Öykü)

Bayılıp başını kaldırım taşına vurarak ölen Sevinç’in ailesi, akrabaları ve çevresiyle ilişkilerini anlatan yazarın, hayatın yazıdan daha büyük olduğunu fark ederek öyküyü planladığı gibi yazamaması anlatılmaktadır.

Karınca, Eray, “Sevdiğim Kız Aklıma Gelmiyor”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.126-128, (Öykü)

Yaşça sınıfın en büyüğü, fizikçe de en irisi olan Halil’in “kız Halil” lakabından kurtulmak için çıplak kadın fotoğraflarının olduğu bir dergiyi getiren Ferit ve Hüsnü’ye erkekliğini ispatlamak için ahırda elle tatmin olmaya çalışması ve sevdiği kızı hatırlamadığını söyleyerek çevredeki çocuklardan sessiz olmalarını istemesi anlatılır.

Bayramoğlu, Murat, “Sabır Çiçeği”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.129-132, (Öykü)

Sağlıklı olduğu süre zarfında eşi Melahat Hanım’a ve çocuklarına kötü davranan, parasını başka kadınlarla eğlenerek harcayan Mehmet Efendi geçirdiği trafik kazası sonucu felç olur. Mehmet Efendi’nin felçli olmasına karşın eşi Melahat Hanım vaktinin çoğunu onun bakımıyla geçirir. Melahat Hanım, vaktinin kalan kısmını da evdeki çiçeklerle ilgilenerek, konuşarak geçirir.

Gür, Osman, “Çılgılık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.133-134, (Öykü)

Gördüğü düşün etkisiyle yatakta su içinde kalan ve soluk soluğa gözlerini açan bir adamın gördüğü düşü eşiyle paylaşması anlatılmaktadır.

Ateş, Sibel, “Tatlı Hayat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.135-137, (Öykü)

Annesinin babasını terk edip başka bir erkekle evlenmesiyle evde yalnız kalan ve annesinin başka erkeklerle yattığı gecelerde üvey babanın tacizine maruz kalan bir genç kızın yalnızlığı ve insanlara duyduğu kin birinci kişinin ağzından aktarılmaktadır.

Tosun, Yalçın, “Pasta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.138-139, (Öykü)

Annelerini kaybettikten sonra babaları ile yaşayan Memur Meliha ve kardeşinin birbirlerinden kopuk, sıkıntılı yaşamı Meliha’nın anlatımıyla okura sunulmaktadır.

Aydemir, Kadir, “Yüzük”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.140-141, (Öykü)

Eski taş bir kahvede vapur bekleyen birinin sevgilisini özleyişi “yüzük” imgesi etrafında anlatılmaktadır.

Milan, Ceng, “Toprak Adam”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.142-145, (Öykü)

Yolculuğu sırasında uğradığı her yerden bir miktar toprak alıp sırtındaki çuvala atan, siyahi bir adamın rehberliğinde bereketli bir adadan bir fidan ve oranın sahibinin kızını sırtlayan bir adamın hep yeşil kalacak olan bir ağacın hayaliyle yolculuğuna devam edişi anlatılmaktadır.

Öztopçu, Kadir, “Uykusuz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.56-60, (Öykü)

İki odalı küçük evlerinde aynı yastığa baş koyduğu eşiyle daha önce yaşadığı pek çok şeyi yaşayamamanın ve hayatta geri bırakılanların hüznünü derinden duyan yaşlı bir öykü yazarı anlatılmaktadır.

Ergin, Özgen, “Ben Beatrix!..”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.61-65, (Öykü)

Özgen Ergin’in 2005 yılında yayımlanan “Fırdöndü” romanından bir kesit olan “Ben Beatrix!..”te yabancı kızlara düşkünlüğüyle ön plana çıkan arkadaşı Selim Keçeciyan ile tekne gezintisine çıkan anlatıcının yeni tanıştıkları Alman tiyatro topluluğu üyesi birkaç kişiyi Türkleri küçümser tavırları yüzünden terslemesi anlatılmaktadır.

Doruk, Zafer, “Destan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.69-70, (Öykü)

Arkadaşı Hikmet’le ilk defa geneleve giden Salih’in orada gördüğü kızlardan birini komşuları İmam Yusuf’un kızı Destan’a benzetmesi ve bunda ısrar etmesi üzerine dayak yiyerek arkadaşı Hikmet’in kolunda, gözü morarmış biçimde genelevden çıkması anlatılır.

Akçam, Alper, “Maviye...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.71-74, (Öykü)

Anlatıcının kıyıda denizi seyrederken geçmiş yılları, o yıllardaki dostlukları fotoğraf karesi gibi parça parça anımsayışı ve bundan duyduğu hüznün anlatılmaktadır.

Eradam, Yusuf, “69. Sokak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.75-79, (Öykü)

Babası tarafından taciz edilen, ilk kocasının sırf Almanya’ya yerleşmek için kendisiyle birlikte olduğu, ikinci kocasını kanserden yitiren ve çevresindeki insanların hep kendisinden bir şeyler beklediği bir ablanın, insanlardan öç almak ve yalnızlığını gidermek için seri cinayetler işlemesi anlatılır.

Aydın, Lütfiye, “Kum Kadınlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.80-87, (Öykü)

Eşcinsel sevgilisi Ekmel tarafından terk edilen, bu terk edişin tesiriyle Nurettin Bey’le evlenen Yaşar Hanım’ın yazlık evde birlikte kaldığı kızı Fevziye, damadı Sabit Bey ve torunlarınca yalnızlığa itilmesi aktarılmaktadır.

Çiloğlu, Fahrettin, “Şaşorti Kali”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.88-90, (Öykü)

Fahrettin Çiloğlu’nun “Sınır Hikâyeleri” başlığı altında yazdığı öykülerden biri olan “Şaşorti Kali”de köyün en saf, en yakışıklı erkeği olan çoban Pıramus’un köyün en güzel kızı Şaşorti Kali’ye duyduğu aşk masalsi bir biçimle aktarılmaktadır.

Çiloğlu, Fahrettin, “Karşıdaki Kız”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.90-92, (Öykü)

Fahrettin Çiloğlu’nun “Sınır Hikâyeleri” başlığı altında yazdığı öykülerden biri olan “Karşıdaki Kız”da düşle gerçeğin iç içe geçtiği bir ortamda sınırın sıfır noktasındaki köyde gördüğü bir kıza tutulan ve dedesinin kendisine çocukken anlattığı öyküleri yarım yamalak hatırlayan Cemal’in askerlerce alıkonularak götürülüşü anlatılmaktadır.

Çiloğlu, Fahrettin, “Kral Solomon”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.93-94, (Öykü)

Fahrettin Çiloğlu’nun “Sınır Hikâyeleri” başlığı altında yazdığı öykülerden biri olan “Kral Solomon”da gizemli ve kimsesiz Süleyman’ın öldükten sonra kıymet kazanıp Kral Solomon olduğunun anlaşılması anlatılmaktadır. Öyküde söylentilerin halk arasında zirveden bırakılan kartopu misali büyüyerek yayılması ironi yüklü bir üslupla aktarılır.

Yaşar, Hürriyet, “Yüzdeli Dedikodu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.95-98, (Öykü)

Çaycılık yaptığı şirkette çalışan muhasebe müdürü, yazıcı kızlar, telefoncu kızlar ve diğer çalışanlarla ilgili bilgileri, bunların birbirleriyle ilişkilerini dedikodu havasında anlatan bir kadın kahraman anlatılmaktadır.

Çiftçi, Nuray, “Aç”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.115, (Çizgi-Öykü)

Kaldığı yabancı bir ülkede on iki günden beri kapatıldığı evin penceresinden yağan karı ve karşı binaya giren bir madamla doktoru izleyen aç bir kişi anlatılmaktadır.

Yadigâr, Saliha, “Cayır Cayır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.116, (Öykü)

Kışın ağırlığını hissettirdiği bir dönemde şöminenin karşısında oturan bir kişinin denizde yüzerek, dans ederek geçirdiği anları hatırlayışı aktarılmaktadır.

Yadigâr, Saliha, “Dalga”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.116-118, (Öykü)

İçini dolduran sevincin kaynağını düşünen birinin kıyıda dalgalarla kurduğu samimi diyalog aktarılmaktadır.

Çetinbaş, Engin, “Oyunlardan Yansıyanlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.119-124, (Öykü)

Babasının cenaze merasimine katıldığı için resme ve okumaya meraklı sevgilisi Süreyya’dan bir hafta uzak kalan tarih öğretmeni Yasemin’in sevgilisini beklerken ilişkileriyle ilgili düşünceleri aktarılmaktadır.

Büke, Ahmet, “Tanaba, Tanaba Entububa”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.125-126, (Öykü)

Endişe ve korkuya yakın ürpertiye “Tanaba”, utancı da “Entububa” kelimeleriyle isimlendiren yazar, otuz beş yıldan beri peşini bırakmayan utanç ve korkudan söz etmektedir.

Caymaz, Onur, “İki Nokta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.127-133, (Öykü)

Babasını kaybettikten sonra beş yıldır evli olduğu eşiyle kavga eden bir adamın adliye boşanma dilekçesi verme esnasında hüznle dolu geçmişinden anımsadığı anlar anlatılmaktadır.

Çimen, Eyüp, “Cümbüş”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.134-138, (Öykü)

Öyküde anlatıcının yaralanıp kendisini apar topar pansiyona atması ve yaralarını tedavi etmeye çalışması ana öykü olarak karşımıza çıkar. Bu ana öyküye ulanan ve anlatıcının bakış açısıyla verilen üç alt öykü mevcuttur. Bu alt öyküler patronun adamlarından biri sanılarak patronun alacaklıları tarafından sallamayla öldürülen ve anlatıcıyla aynı pavyonda çalışan kemancı Necdet’in babasıyla ilgili

anısı, anlatıcının yanında çırak olarak çalışmaya başladığı ve kalfalık döneminde yanından ayrıldığı Nezir Usta'nın ölümü, anlatıcının âşık olduğu Sarya'nın evlenip çoluk çocuğa karışmasıdır.

Özyaşar, Murat, “Kapının Cümle Halleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.139-143, (Öykü)

Kapısının eşiğinde bekleyen ve cep telefonunun rehberinde oturup sohbet edebileceği bir arkadaşını arayan bir adamın saatlerce kendi kapısını çalmasına karşın kimsenin kapıyı açmayışı anlatılmaktadır. Adamın kendi kapısını çalması ve buna karşılık bulmaması günümüz insanının yalnızlığını ve yabancılaşmasını imgesel olarak gösterir.

Eren, B. Nihan, “Beyaz İzmir”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.144-151, (Öykü)

Ela gözlü bir adamla evli olan dört duvar arasındaki bir kadının evli olduğu adam tarafından seilmeyi umması ve bu umudu kaynayan tencerelerde araması anlatılmaktadır.

Durmaz Tuna, Melike, “Korku”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.152-153, (Öykü)

Öykü anlatıcısı, çocukken kaldıkları evin hamamlık denen küçük bir yükseltinin olduğu odasında küçük bir askerin olduğu sanısıyla evde kimsenin olmadığı zamanlarda eve girmekten korktuğu ve bahçede oyun oynayarak vakit geçirdiği günleri anlatır.

Öztopçu, Kadri, “Kedi’yi Vurdular”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.18-28, (Öykü)

Kıvraklığından ötürü “Kedi” lakabı takılan taksi şoförü ve aynı zamanda Demirspor’un sağ beki Özkan’ın çapkınlığı yüzünden sokak ortasında silahla vurularak öldürülmesi ironi yüklü bir dille anlatıcı çocuk tarafından aktarılmaktadır. Mahalledekiler Seniha’nın kardeşi tarafından Özkan’ın öldürüldüğünü bilmelerine karşın polise hiçbir şey görmediklerini söylerler. Seniha Özkan’dan olan bebeği aldirmamakta diretince ailesi Ankara’ya taşınmak zorunda kalır. Özkan’ın öldürülme hadisesi de kayıtlara faili meçhul cinayet olarak geçer.

Ulay, Faruk, “Öznesiz Öykü ya da Tek Perdelik Operrata”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.29-32, (Öykü)

Bazen bir kadına bazen bir erkeğe dönüşen devinimli bir kahramanın olduğu öyküde kızların erken yaşta evlendirilmelerine, ölümün insanı ansızın yakalamasına, köylülük ve kentlilik arasındaki yaşamsal farka değinilmektedir.

Oktay, Gani, “Dört Buçukta Flamenco”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.33-35, (Öykü)

Dinozor Bar’da gördüğü oldukça güzel İzmirli bir kadınla, Ayvalık’taki barda gördüğü ve kendisiyle dans ettiği İspanyol kızı bir türlü unutamadığı için

uyuyamayan öykü anlatıcısının sabah dört buçukta bir İspanyol kanalında Flamenco dinlemesi anlatılır.

Gündüzalp, Kemal, “Aşkın Üç Gecesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.36-44, (Öykü)

Babasını kaybettikten sonra Paris’te karşılaştığı kendisinden yaşça büyük Vanlı bir adamla sırf sığınabileceği bir liman bulma umuduyla evlenen Rüya’nın, kırk altı yaşında kocasından boşandığı ve yalnız kaldığı yıllarda ilk aşkı Barbaros Sefer’le yaşayabileceği mutlu anları yitirmesinin verdiği hüznün ve pişmanlık anlatılır.

Günersel, Tarık, “Birinin Mezartaşları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.45, (Öykü)

Karşılıklı verilen on iki cümleden oluşan öyküde sömürüye açık evlilikler, baskıcı ağabeyler, yalaka siyasetçiler, ölümün yeni yaşamlara olanak sağlaması olarak değerlendirilebilecek organ nakilleri anlatılmaktadır.

Balkız, Ali, “Yüzüstü Düşler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.46-51, (Öykü)

Aynı mahallede oturan ve zengin evlerinde temizliğe giden Yıldızlı Yeliz, Kırktarak Nurgül ve Yaylı Yatak Meryem’in iş çıkışı oturdukları Çiğdem Bar’da kahvelerini yudumlarken çalıştıkları evlerin sahipleriyle ilgili yaptıkları dedikodu anlatılmaktadır.

Şenkon, Attila, “Sadi M. (Sustum Duydun mu? – 1), Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.52-55, (Öykü)

Seneca’nın “Hafif acılar konuşabilir, ama derin acılar dilsizdir.” cümlesinin epigraf olarak kullanıldığı öyküde anlatıcı olan berberin sürekli müşterilerinden biri olan Sadi M.’nin eşi tarafından aldatılması anlatılmaktadır.

Özer, Pelin, “Tanrı Flaşını Patlattığında’ Göz Göze Gelelim”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.69-70, (Öykü)

Öyküde yazarın zihninden çıkıp kâğıda dökülen metnin okuyucuyla buluşma anı ve yazarın metinde her şeyi yerli yerinde, kararınca vermesi anlatılır.

Büke, Ahmet, “Gene Gelirim...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.91-92, (Öykü)

Babasının çağırması üzerine sevgiliyle beraber kaldığı evden ayrılmadan önce not bırakan bir yazar anlatılmaktadır. Yazar bıraktığı notta karısının dırdırından kurtulmak için tüm kitaplarını satın alan bakkaldan ve evde besledikleri Kırık adlı hayvandan söz eder.

Ergül, Hakan, “Safra”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.95-104, (Öykü)

Önemini belirtmek için “çocukluğunun evi” diye tarif ettiği Eserkent’teki evi satılığa çıkaran anlatıcının evinde birinin aylardır kaldığı yönünde ihbar içeren telefon üzerine geçmişini simgeleyen eve dönüşü anlatılır. Anlatıcı, çocukluğunun evine geldiğinde bulduğu kişi yine kendisidir.

Çiftçi, Nuray, “Yukarıdan Bakmak”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.105, (Çizgi-Öykü)

Yaklaşık bir saat önce tanıştığı turist kızı bile sevgilisi olarak görebilecek tarzda şıpsevdi bir adamın aşağıda bıraktığı sevgilisine yukarıdan bakmak için sekiz yüz yıllık bir kalenin merdivenlerini tırmanmayı göze alması anlatılır. Simgesel merdiven yolculuğu kişinin geride bıraktıklarının değerini anlayabilmesi için ondan uzaklaşmasının ya da onu yitirmesinin gerekmediği üzerine kuruludur.

İşbilir, Hülya, “At Gözlükleri ve Zırhlar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.106-107, (Öykü)

Tekrar bir araya gelme umuduyla yazlık evde bir araya gelen bir çiftin her şeyin anlamsızlaştığı düşüncesiyle evi ayrı ayrı terk edişleri anlatılmaktadır.

Gür, Osman, “Yazma”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.108-109, (Öykü)

Yoğun bakımdaki ablalarının iyileşmesini uman üç kardeşin ablalarını yitirişleri anlatılmaktadır.

Gökçek, Handan, “Legolar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.110-112, (Öykü)

Annesini çocukken yitiren ve teyzesiyle birlikte kalan öykü anlatıcısının çocukluğunda gördüğü baskıdan ötürü kendini tam olarak gerçekleştiremeyişi anlatılmaktadır.

Altinel, Sunja, “Kontesin Ölümü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.113-129, (Öykü)

Almanya’nın Tübingen kentinde okuyan üniversite öğrencisi genç kızın Freud ile ilgili bir seminer vesilesiyle tanıştığı ve buluştukları kafede yaşamla, gördüğü rüyalarla ilgili paylaşımda bulunduğu kontesin ölümünden sonra oğluyla yaptığı görüşmede kontesin anlattığı pek çok şeyi yaşamadığını öğrenmesi anlatılır.

Ekinci, Yavuz, “Her Şey Dün Gibi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.130-133, (Öykü)

Binbir Gece Masalları’ndan alıntılanan “Ben nerdeyim, gerçekler nerede?” epigrafiyle başlayan öyküde daha önce kütüphane olarak kullanılan ancak sonradan markete dönüştürülen binayı gören anlatıcının bu binada görüp aşık olduğu kızla yaşadığı / yaşadığını sandığı güzel anlar aktarılmaktadır.

Mehmetoğlu, Berna, “Palto ve Fotoğraf”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.134-135, (Öykü)

Eskiciden aldığı bir paltonun cebinde bulduğu fotoğraftaki kızla ilgili değişik öyküler anlatan, onu kimi zaman kızı kimi zaman karısı olarak tanıtan bir adamın günler sonra eve kapanarak kendi hasretliğine yetinip paltoyu fotoğrafla birlikte bir eskiciye satması anlatılır.

Tuncay, Erkan, “Küsülü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.136-139, (Öykü)

Sabahları süt satan Yavuz’la onun bekâr olan genç arkadaşının yıllarca hamallık yapmış, yaşamı iş, yemek ve cinsel birleşmeden ibaret sayan Memduh Dede’yle evlilik ve cinsellik üzerine yaptıkları şakalar anlatılmaktadır.

Merih, Seviye, “Bu Kez”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.140-142, (Öykü)

Fırtınalı bir günde denize açılan Kudret’in yolunu gözleyen anası, eşi ve torunlarının umutlu bekleyişi anlatılmaktadır.

Işık, Gülay, “Yağmurcu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.143-146, (Öykü)

Yıllar sonra memleketi Bursa’ya gelen öykü anlatıcısı, üniversitedeyken sevdiği Nilgün’le bir iki saatliğine buluşmak üzere sözleşir. Nilgün’le buluşmaya erken giden anlatıcı Bursa’da kısa bir gezinti yaptıktan sonra buluşma yerine geçer. Nilgün’ü ilk gördüğünde tanıyamayan anlatıcı onun evli ve bir çocuk sahibi olduğunu öğrenir. Anlatıcı, Nilgün’e üniversite yıllarında âşık olduğunu söyleyip rahatlamaya çalışsa da bunu beceremez ve Nilgün’le biraz konuştuktan sonra selamlaşarak ayrılır.

Kaynak, Müge, “Ay, Döndü Yüzünü”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.147-149, (Öykü)

Denize yakın kulübesinde yalnız yaşayan ve yalnızlığını bir şeyler yazarak gidermeye çalışan Şanzel’in yalnızlığını paylaşacak birini umutsuzca bekleyişi anlatılmaktadır.

Ziyalan, Nihat, “Erkeğin Sesi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.29-45, (Öykü)

Turhan Elgün’e ithaf edilen öyküde Nihat Ziyalan’ın, yaşamını mizahi bir yaklaşımla kurgusal bir düzleme taşıması anlatılır. Öyküde yazarın Adana Şehir Tiyatrosu’nda oyunculuğa başlamasından Yılmaz Güney’in himayesinde Yeşilçam’ın dünyasına açılan kapıdan içeri girmesine ve evliliklerine değin pek çok yaşamsal izler görülebilir.

Yurttaş, Hüseyin, “Farklı Bir Kadın”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.46-50, (Öykü)

Sanayi fotoğrafçısı anlatıcı geniş bir bahçede gördüğü kadının güzelliği karşısında büyülenerek onunla evlenir. Diğer kadınlardan farklı olduğu anlaşılan bu kadın, evlendikten birkaç ay sonra anlatıcıdan kaçmaya başlar. Anlatıcı işten erken

döndüğü bir gün karısının işlerinde kendisine yardım eden kızla ateşli bir şekilde sevişmesine tanık olur. Bir süre sonra da güzelliği karşısında anlatıcıyı büyüleyen kadın, onu terk ederek o kızla yaşamaya başlar.

Özyurt, Hamdi, “Pepsi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.51-52, (Öykü)

Bir annenin spastik özürlü oğlunu okul müdürüne yalvarıp yakararak okula kaydettirmesi ve pikniğe gidecekleri gün oğlu sınıftaki arkadaşları arasında mahcup olmasın diye borçlanarak “pepsi” alması anlatılır.

İplikçi, Müge, “Turunç Nerede?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.53-55, (Öykü)

Kocasından ayrılan bir kadının yalnızlığını gidermek için yeni tanıştığı “hiçbir yere ait olamayışın güzelliğiyle sınanan” Turunç’la birlikte oluşu anlatılmaktadır.

Duman, Faruk, “Cambaz Koşuk”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.56-58, (Öykü)

Karısı Melek, hazır giyim işinde çalışan kızı Alev ve kahvede çalışan oğlu Cemil ile birlikte yoksul mahallesinde yaşayan Cambaz Ali’nin ipi ve elindeki sırtığı ile hayata tutunma çabası anlatılmaktadır.

Çiftçi, Nuray, “Alınganlık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.95, (Çizgi-Öykü)

Mimozalar sarı pıtraklar gibi patlayarak ve koku vererek baharı müjdeler. Atlar baharı müjdeleyen bu olay karşısında ayaklarını yere vurarak sevinirken, faytoncunun oğlu çiçekleri kopararak haylazlık yapar. İnce ruhlu bir çocuk hasta annesine bir demet mimoza götürür. Annenin çiçek yerine niçin bir tas çorba getirmediği yönündeki serzenişinden alınan mimozalar solar.

Çur, Arzu, “Vahide Hanım ve Pazarcılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.96-100, (Öykü)

Beş yıl önce eşini kaybettiğinden yalnız yaşayan altmış yaşındaki Vahide Hanım’ın pazardan sebze alması ve eve geldikten sonra sebzelerin kendisi için fazla olduğunu düşünerek pazarcılara geri götürüp sebzeleri canı çeken yoksul kişilere vermelerini tembihlemesi akıcı bir dille anlatılır.

Sezer, Özlem, “Setenay’ın Matemi: Yamho Adıgil”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.101-107, (Öykü)

Kocası Kunç’u öldüren Şahan’la evlenen ancak bu evlilikten tutkunun özgürlüğünden öte bir şey alamayan Setenay’ın Kafkas toplumlarında oldukça tepki çeken bir durum olan kapı komşusu Marçan’la evlenmesi anlatılır.

Onay, Sadettin, “Oğlum Karamurat”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.108-112, (Öykü)

Sahibinin çok sevdiği için Karamurat adını verdiği ahırın en besili danasının bir kamyona bindirilerek kesimevine götürülüşü sırasında dananın yaşadığı duygular anlatılmaktadır.

Efe, Vicdan, “Gülüm de Viran Oldu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.113-118, (Öykü)

Arkadaşları Selami ve Güniz ile birlikte piknik yapmak için uzak bir köye giden anlatıcı kadın, iki çocuğu ve kayınbabası ile birlikte yaşayan kadına elektrik direğinde gördüğü “27 Kasım 1991, elektrikler kesildi.” yazısının kimin tarafından yazıldığını sorar. Gözleri dolan kadın yazının oğlu Necat’ı ormanda yanlışlıkla vuran kocası Mustafa tarafından yazıldığını ve o günden sonra kocasının aklını yitirerek hastaneye yatırıldığını anlatır.

Gür, Osman, “Boşlukta”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.119-121, (Öykü)

“Emin Uğunlu hocama” ithafıyla başlayan öyküde yalnız yaşayan, karamsar ve mutsuz bir adamın annesiyle geçirdiği taze çay kokulu günleri özleyişi anlatılmaktadır.

Özyaşar, Murat, “Kış Bilgisi”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.122-125, (Öykü)

Öğretmenin büyük harflerin kullanımını öğrettiği derste öğrencilerden annelerinin ismini büyük harflerle yazmalarını istemesi üzerine annesinin adı “KEVOK” olan anlatıcının utandığından olsa gerek annesinin ismini “GÜVERCİN” olarak yazması ve yıllar sonra bile bu davranışından ötürü pişmanlık duyması anlatılır.

Gecü, Serap, “Peluche”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.126-128, (Öykü)

On yıla yakın süredir bol kitaplı bir evde yaşayan anlatıcının içindeki korkuyla ve hiç tanımadığı birine duyduğu özlemle ilgili monologları aktarılmaktadır.

Eren, Nihat, “Kış Yaz”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.129-136, (Öykü)

Şehirdeki tek ayçiçeği yağı fabrikasının da kapanmasıyla gurbete giden babasını sadece bankaya gönderdiği ve annesinin hep az bulduğu parayla anımsayan anlatıcının şehirde kışın yalnız geçen çocukluğuna karşılık yazın anneannesinin yaşadığı köyde mutlu geçen çocukluk anıları aktarılmaktadır.

Odman, Esra, “Kırmızı Domates”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.137-141, (Öykü)

Babası tarafından ağanın oğlu Rüstem’e başlık parası karşılığında verilmek istenen ancak deli gibi âşık olduğu Bekir’den hamile olan Ünzile’nin doğum sırasında dağda yaşamını yitirmesi kardeşi tarafından yıllar sonra anımsanır.

Dengiz, Neslihan, “Zümrüt Parıltılar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.142, (Öykü)

Romantik bir ortamda sevgilisinin peşinden giden bir anlatıcının varlığı şiirsel bir dille ortaya konur.

Dengiz, Neslihan, “Gece Alacası”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.142-143, (Öykü)

Şiirsel bir dille aşk hayalleri kuran bir insan anlatılmaktadır.

Şaşmaz, Mehmet Can, “Galiba Zuhal”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.144-146, (Öykü)

Platonik bir aşkla bağlandığı Zuhal’in başka bir erkekle oturup sohbet ettiğini öğrenen anlatıcının Zuhal’i düşünmekten kendini alıkoyamaması anlatılır.

Ölmez, Filiz S., “İncir Ağacındaki Gelin”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.147-150, (Öykü)

Anlatıcı kızın çocukluğundan beri kendisine özel bir yakınlık hissettiği komşu kızı Zehra’nın gelinliğini giyip incir ağacına asılarak intihar edişi anlatılmaktadır.

Camız, Şahsene, “Bir Kuş Uçumu Ötedeydi Komisa’m”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.151-154, (Öykü)

Göçe zorlanan Rumlarla Türkler arasında sıkı bir bağ olduğu anlatıcı adamın Rum komşularının kızı Komisa’ya karşı duyduğu saf sevgiyle ortaya konmaktadır.

C.3.15.2. Yabancı Öyküler

Maclean, Norman, “Tahtacılık, Pezevenklik ve ‘Dostun, Jim’e Dair”, (Çev. Ayşe Gül Güre), Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.77-92, (Öykü)

Norman Maclean’ın yaşamından izler taşıyan bir öyküsü. ABD’li yazar Norman Maclean Montana eyaletinde büyümüş ve akademik kariyeri öncesinde uzun yıllar AND Orman İdaresi kamplarında bıçkıcı olarak çalışmıştır. Bu öyküdeki anlatıcı kahraman ile onun arkadaşı Jim ağaç kesim kamplarında çalışan işçilerdir. Anlatıcı kahraman ile yazlarını ağaç kamplarında ağaç keserek, kışlarını ise okuyarak ve pezevenklik yaparak geçiren Jim arasındaki ilişki üçüncü kişi ağzından anlatılmıştır. Eserde yer yer işçilerin ağır çalışma koşulları ve sosyalizm ilişkisi üzerinde de durulmaktadır.

Öykü Ayşe Gül Güre tarafından çevrilmiştir.

Byatt, A.S., “E.M.Forster’in Öldüğü Gün”, (Çev. Ayşe Ünal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.125-138, (Öykü)

İlahi bakış açısının kullanıldığı öykünün kahramanı Bayan Smith çocuklarının okulda olduğu saatlerde kütüphanede kitap okuyan ve yazı yazmaya çalışan bir yazardır. Öyküde yazar Bayan Smith, şehirde dolaştığı bir gün gazetede yazar E.M.Forster'ın ölümüyle ilgili haberi okur. Bu ölümle, Bayan Smith hem Forster kadar iyi olmak hem de ondan farklı olmak zorunluluğundan kurtulduğunu sanır. Daha sonra caddede eski arkadaşlarından Conrad'ı gören yazar onunla bir kafede oturur. Conrad ile müzik, Einstein'ın çizgisel zaman yanılmasını yıkması, ölümün engellenmesinin ne şekilde olabileceği gibi konularda sohbet eder Bayan Smith. Bu arada Conrad İngiliz gizli servisi adına çalıştığını ve katı cisimleri ses dalgalarıyla parçalara ayıran bir makinenin geliştirildiğini söyler. Bu cihazı İsrail Büyükelçiliği'ne götürmek isteyen Conrad, Bayan Smith'ten yardım ister. Bayan Smith kabul etmeyince aralarında tartışma çıkar ve Bayan Smith kaçarak Londra kütüphanesine sığınır.

Öyküdeki bu aksiyonlu bölümden önce Balzac, E.M.Forster, George Eliot, Dickens ve Tolkien gibi yazarlarla ilgili kısa da olsa değerlendirmeler yapılmıştır.

Nabokov, Vladimir, “İlk Aşk”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.50-57, (Öykü)

Nabokov'un bu öyküsünü Ayşe Nihal Akbulut çevirmiştir. Öyküde, on yaşındayken ailesi ile birlikte 1909 yılında Güneybatı Fransa'nın bir sahil kasabası olan Biarritz'e tatile giden anlatıcı-kahramanın orada karşılaştığı Colette duyduğu aşk anlatılmıştır. Colette de on yaşlarında bir kızdır. Anlatıcı-kahraman Colette'i onun için kızıl saçlı bir oğlanla yumruk yumruğa kavga etmeyi göze alacak kadar çok sever.

Öykü ile birlikte Vladimir Nabokov ile ilgili bilgi de verilmiştir.

De Bernieres, Louis, “Etiketler”, (Çev. Feride Çiçekoglu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.96-103, (Öykü)

Anlatıcı-kahraman muhafazakâr bir aileye mensuptur. Öykü anlatıcının aile fertlerinin ilgi alanları ile ilgili bilgi vermesiyle başlamakta, daha sonra da anlatıcının bizzat kendi ilgi alanlarına yönelmesi ile devam etmektedir. Anlatıcı kedi maması kutularındaki etiketleri toplamaya merak salar. Bu merakı yüzünden ekonomik sıkıntı yaşar, eşi kendisini terk eder, işten kovulur. Üst üste yaşanan bu olumsuzluklar anlatıcı-kahramanı bunalıma sürükler. Bu bunalım anlarının birinde kedi mamasından ezme ve etli tartlar yapmayı öğrenir. Hazırladığı ezmeleri ve etli tartları önce kendi evine yakın bir şarküteriye verir. Bu küçük hamle kısa zamanda büyük etkiler bırakır. Anlatıcı-kahraman artık bu işten ciddi anlamda para kazanmaya başlamış ve eşi kendisine geri dönmüştür.

Öyküyle birlikte Louis De Bernieres'in eserleri ve aldığı ödüllerle ilgili bir bölüm de bulunmaktadır. O sıralarda-1995'li yıllarda- Londra'da yaşadığı söylenen Louis De Bernieres'in Türkiye'yi konu alan bir roman hazırladığı bilgisi de verilmektedir. Yazar'ın, konusu Fethiye yakınlarındaki bir sahil kasabasında geçen bu romanı “Kanatsız Kuşlar”dır.

Montale, Eugenio, “Pijamalı Adam-Bir İngiliz Centilmeni”, (Çev. Hakan Eren), Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.49-52, (Öykü)

İtalyan şiirinin önemli isimlerinden biri olan Eugenio Montale “Pijamalı Adam”da ben merkezli bir anlatımla otelde kalan bir adamla, sevgilisini bekleyen bir kadın arasında geçen kısa bir anı anlatmıştır. Olay erkek kahraman tarafından anlatılmaktadır. Erkek kahramanın otelin koridorlarında terlikle dolaşması kadını tedirgin etmiştir. Bu tedirginlikle kadın sevgilisi Attilio’ya gelmemesini söyler. Bunu fark eden erkek kahraman kasıtlı olarak ortalıkta dolaşmaya devam eder.

1975 yılında Nobel ödülüne layık görülen Eugenio Montale “Bir İngiliz Centilmeni”nde ise anlatıcı kahramanın uzun zamandır gözlemlediği ve İngilizlere öykünmeye çalışan biri anlatılmaktadır. Anlatıcının adını bilmediği bu kişi, “taklit İngiliz” oyunu oynamaktadır. Bu öyküde ironi ve hiciv iç içedir.

Cortazar, Julio, “Ele Geçirilen Ev-Merdiven Çıkma Yönergesi”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.73-78, (Öykü)

Arjantin’in en önemli yazarlarından biri olan Cortazar, bu öyküsünde kırklarına merdiven dayamış Irene ve onun erkek kardeşini anlatmaktadır. Aile fertlerini kaybetmiş bu iki kardeş atalarından kalma evde normal bir yaşam sürdürmektedirler. Kız kardeş örgü örerek, çoğu zaman ördüklerini açıp tekrar örmeye çalışarak zaman geçirmektedir. İki kardeşin huzurlu, sakın bir yaşamları vardır. İki kardeşin huzurlu hayatı aynı zamanda öykü anlatıcısı olan erkek kardeşin mutfağa giderken duyduğu bir sesle değişir. Evleri kısa süre içinde -öyküde isimlendirilmeyen- bazı varlıklar tarafından ele geçirilir.

“Merdiven Çıkma Yönergesi”nde ise herhangi bir merdivene çıkma yöntemi yazar tarafından detaylı bir biçimde açıklanmıştır. Bu bölüm, yaşamımızın her anında karşımıza çıkan birtakım anlamsız kuralların, yönergelerin, açıklamaların eleştirisi olarak değerlendirilebilir.

Bu öyküler Ayşe Nihal Akbulut tarafından çevrilmiştir.

Abish, Walter, “İstanbul Yazıları”, (Çev. Nihal Geyran Koldaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.94-102, (Öykü)

Nihal Geyran Koldaş tarafından çevrilen bu öykü dokuz bölümden oluşmaktadır. İstanbul’da Amerikan Büyükelçiliği ataşesi olarak görev yapan öykü anlatıcısı, Evans ismindeki İngiliz uşak aracılığıyla Hitler’in kızı Otilla ile tanışır ve onunla evlenmek ister. Onun bu kararı Harvard’daki arkadaşları Norman ve Jack’in hoşuna gitmez. Norman ve Jack de devlet kademelerinde etkili iki isimdir. Norman’ın ataşeye gönderdiği mektupta Küba ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaki gerginlik okura hissettirilmektedir. Otilla’ya deli gibi aşık olan ataşe, onu Norman’ın yanına gönderir. Daha sonra aylıksız izne ayrılan ataşe Otilla ile buluşmak için Norman’ın yanına gider. Ancak Norman, ona Otilla’nın yerini söylemez. Ataşe Beyrut’a atanır. Beyrut’a gitmeden önce günlerce Otilla’yı arar; ancak bulamaz.

Baroja, Pio, “Yas Tutan Kadın”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.25-27, (Öykü)

Baskılı yazar Pio Baroja'nın bu öyküsünü İspanyolca'dan Ayşe Nihal Akbulut çevirmiştir. Öyküde, Madrid'de Retiro Parkı'nda oturmayı alışkanlık haline getiren ozan'ın parkta gördüğü bir kıza aşık olması ve onunla konuşmak, görüşmek için iç aleminde yaşadığı gelgitler anlatılmıştır. Ozan öykü boyunca hep hüznü olanı, eşsiz sevgiliyi arar durur.

Öykü üçüncü kişi ağzından anlatılmıştır. Öykü Pio Baroja'nın çevre tasvirleriyle de ilgi çekmektedir. Pio Baroja tasvirlerinde kelimeleri itinayla kullanmış, öykünün hüznü atmosferiyle uyumlu tasvirler yapmıştır.

Moravia, Alberto, “İzler”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.28-32, (Öykü)

Öykü Kemal Atakay tarafından İtalyancadan çevrilmiştir. İtalyan edebiyatının dünyaca ünlü yazar ve şairlerinden biri olan Alberto Moravia, Roma'daki Tiber Nehri boyunca çevresine dikkat ederek yürüyen, anlamlı birtakım izler gördüğünü fark eden yoksul bir adamı anlatmıştır.

Öykü kahramanı yeşil renkli nesnelerle, üç sayılı nesneleri iç âleminde anlamlandırmaya çalışır.

Yazar, öykü kahramanın yaşlı bir kadını bıçakla öldürmesi olayını da okuyucuya direkt olarak vermektense sezdirme yolunu yeğler. Öykü kahramanı gömleğinin kolunda bir anda bir kan lekesi görür. Yazar bu kan lekesinin nasıl olduğunu açıklamaz. Öykünün sonlarına doğru öykü kahramanı bıçakla öldürülmüş yaşlı bir kadının cesedine rastlar.

Öyküde diyaloglardan önce “Şu konuşmaları duydum:” (s.28), “Aramızda şu konuşma geçti:” (s.30), “İşte aramızda geçen konuşma:” (s.31) gibi ifadeler öykünün akışını bozmaktadır.

Gunesekera, Romesh, “Yaban Ördeği”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.96-100, (Öykü)

Bu öyküde gölün ortasında oğluyla birlikte yaban ördeği avlamaya çalışan bir adam anlatılmıştır. Adam oğlunun avlanacak seviyeye gelmesinden oldukça hoşnuttur. Oğluna kumarda kazandığı kıymetli tüfeği veren adam, av sırasında oğlunun yaban ördeği sürüsünün başındaki ördeği vurmasıyla büyük bir sevinç duyar; ancak çocuk vurduğu ördeğin yumuşak tüylerine dokununca yaptığı şeyden büyük bir pişmanlık duyar. Ördeği tedavi eden, evinde beslemeye başlayan çocuk babasının verdiği tüfeği atar.

Öykü Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Males, Bill, “Dişçide”, (Çev. Elif Taşçıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.101-105, (Öykü)

Bill Males'ın bu öyküsünde babasının ölümü üzerine dışıdaki randevusunu iptal etmek isteyen ancak dışıdaki sekreterin ısrarı ve para cezası ile korkutması üzerine randevuya gitmek zorunda kalan biri anlatılmıştır. Öykünün aynı zamanda anlatıcısı olan bu kişi eşi Vietnam'da ölmüş ağız sağlığı uzmanının yaşamı ile ilgili anlattıklarını dinlemek zorunda kalır. Bu konuşmalarda Vietnam savaşının halkın nazarında ne kadar yıkıcı etkiler yaptığını öğrenmekteyiz. Hem ağız sağlığı uzmanı hem de anlatıcı iletişim kuracak kimseyi bulamamaktadırlar.

Bu öykünün temel izlekleri savaşın acımasızlığı, yabancılaşma ve toplum bireyleri arasındaki iletişimsizliktir.

Bu öykü Elif Taşcıoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir. Yabancı dillerden çevrilen öykülerde yazarlarla ilgili kısa da olsa bilgi verilmiştir; ancak bu öyküde Bill Males hakkında bilgi verilmemiştir.

Marquez, Gabriel Garcia, “Boğulmuşların En Yakışıklısı”, (Çev. Rita Urgan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.46-50, (Öykü)

Yirmi kadar ahşap evden oluşan bir sahil köyünde kıyıya vuran oldukça iri yapılı, yakışıklı bir erkeğin, köyün kadınları tarafından temizlenerek şanına yakışacak bir ölüm merasimiyle uğurlanması anlatılmaktadır.

Pritchett, V.S., “Bir Aile Babası”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.83-91, (Öykü)

Pritchett'in bu öyküsünde eşini aldatan ve eşiyle sevgilisini cinsel ve duygusal yönden sömüren William Cork anlatılmıştır. Mrs.Cork ve William'ın sevgilisi Berenice de aldatıldıklarını bile bile sahip oldukları tek erkeği kaybetmeme adına bu durumu kanıksamışlardır.

Bu öykü, İngilizceden Yurdanur Salman tarafından çevrilmiştir.

Smith, Iain Crichton, “Ölüş”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.92-94, (Öykü)

Hasta yatağında ölmek üzere olan bir kadını gözlemleyerek ölümün acımasızlığını idrak eden biri anlatılmaktadır. Hastanın başucunda bekleyen bu öykü kişisine göre ölümü acımasız kılan şey ölüm yatağında olan kadının bir zamanlar acı çeken, büyüyen, evlenen ve çocuk doğuran bir kız olmasıdır. Yani yaşama dair olan her şeydir.

Öykü, İngilizceden Deniz Hakyemez tarafından çevrilmiştir.

Mansfield, Katherine, “Bayan Brill”, (Çev. Şengün Oral), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.7-11, (Öykü)

İngilizce öğretmeni Bayan Brill toplum içinde yalnızdır ve kürküne duyduğu ilgi yüzünden eleştirilmektedir. Bayan Brill kendi zihninde yarattığı dünyadan bir türlü çıkamamaktadır.

Öykü, Şengün Oral tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Mansfield, Katherine, “Bir Fincan Çay”, (Çev. Şengün Oral), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.12-17, (Öykü)

Rosemary Fell, eşi Philip ve oğlu Michael ile birlikte yaşayan zengin bir kadındır. Öyküde Rosemary Fell’in çiçekçi, antikacı ve evdeki durumu gözler önüne serilir. Rosemary çiçekçiden kucak dolusu çiçek aldıktan sonra antikacıya gider. Antikacıda beğendiği bir kutuyu pahalı olduğu için alamayan Rosemary çıkışta bir dilenci kız görür. Dilenci kız Rosemary’den bir fincan çay parası ister; ancak Rosemary onu evine götürmeyi düşünür ve kızı ikna eder. Kıza karşı merhamet duyguları kabaran Rosemary, eşi Philip’in dilenci kızı “şaşılacak kadar hoş” görmesi üzerine kızı kıskanır ve kızı üç sterlin vererek kızı gönderir.

Öykü, Şengün Oral tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Drabble, Margaret, “Bir Başarı Öyküsü”, (Çev. Gamze Varım), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.64-72, (Öykü)

Kathie Jones, sanata karşı olan bir ailede büyümüş, oldukça dar bir çevresi olan biridir. Kathie Jones oyun yazarlığıyla yavaş yavaş tanınmaya başlar. Oldukça iyi eserler verir ve bu eserleri tiyatro sahnelerinde sergilenir. Dan isminde bir gazeteciyle birlikte yaşamaya başlayan Jones, kısa sürede hatırı sayılır bir isme ve gelire sahip olur.

Kathie Jones, Dan’in Macaristan’da olduğu bir dönemde ülkenin en saygın yazarlarından ve çocukluk düşlerinin kahramanı Howard Jago’nun verdiği görkemli bir davete tek başına gider. Bu davette çocukluk düşü gerçekleşir ve Jago ile tanışır. Howard Jago’nun tam bir kadın avcısı olduğunu bilen Kathie Jones, temkinli davranarak Jago’ya teslim olmaz.

Öykü, Gamze Varım tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Harris, Jane, “Nasıl Değil Neden”, (Çev. Banu Aksu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.73-78, (Öykü)

Pek çok çocuk gibi gördüğü şeyleri “nasıl, neden, kim, ne” türünden sorularla öğrenmeye çalışan bir afacanın annesiyle birlikte yaptığı otobüs yolculuğu anlatılmaktadır. Anne, çocuğun soruları karşısında bunalmış ve yaramazlıklarına tahammül edemeyecek duruma gelmişken afacanın uykusu gelir ve annesine azıcık da olsa nefes aldırır.

Öykü, Banu Aksu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Korolenko, Vladimir, “Işıklar”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.94, (Öykü)

Benöyküsel anlatımın hakim olduğu bu öyküde anlatıcı, yıllar önce Sibiry’a’da kürekli sandalla azgın bir ırmağın üzerinde yaptığı yolculuğu anımsamaktadır. Bu yolculuk esnasında görülen bir ışık, sınımlanacak bir yer olduğu umidini doğursa da ışığın oldukça uzak olduğu fark edilir. Buna rağmen anlatıcı umutsuzluğa kapılmaz; çünkü ışıkların görülmesi kişiye umut aşılacaktır.

Bu öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Spiro, György, “Erginleşmenin Yolları”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.95-97, (Öykü)

Öykü, üçüncü katta devamlı loş olan bir odada yaşayan, erginliğe yaklaşmış anlatıcının intihar etme planlarını ertelemesiyle başlamaktadır.

Daha önceki kız arkadaşıyla başarısız bir cinsel deneyim yaşamış anlatıcı, eve başka bir kız çağırır. Daha sonra öğreneceği üzere iki kişinin tecavüzüne uğrayan bu kızla kısa süreli birleşme sağlar.

Öykü, Aykut Derman tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Spiro, György, “Seni Gördüm Düşümde”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.97-98, (Öykü)

Benöyküsel anlatımlı bu öyküde, hasta bir babaya çocuğunun gösterdiği ilgi, babanın hastalığına rağmen çocuğuna tebessüm etmesi ve nihayetinde hasta olan babanın kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirmesi anlatılmıştır.

Öykü, Aykut Derman tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Mérimée, Prosper, “Mateo Falcone”, (Çev. Murat Alpar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.12-21, (Öykü)

Onuruna oldukça düşkün olan Mateo Falcone, Korsika’nın Porto-Vecchio kentinde eşi Giuseppa ve tek oğlu Fortunato ile birlikte yaşamaktadır. Falcone ve eşinin evde olmadığı bir gün, askerler tarafından kovalanan bir kanun kaçağı Fortunato’ya kendisini beş frank karşılığında saklamasını ister. Paranın çekiciliği karşısında bunu kabul eden Fortunato, Gianetto isimli haydutu evin önündeki otların arasında saklar. Askerlerin tüm sorgulamalarına karşın kaçağın yerini söylemeyen Fortunato, başçavuşun teklif ettiği gümüş saat karşılığında kaçağın yerini söyler. Bunun üzerine kaçak, Falcone ailesine küfürler savurur ve onları ihanetle suçlar. Eve döndüğünde bu manzarayla karşılaşan ve oğlunun bu ihanetini öğrenen Falcone, eşinin tüm ısrarlarına rağmen Fortunato’yu ormana götürür ve öldürür.

Öykü, Murat Alpar tarafından çevrilmiştir.

Woolf, Virginia, “Kew Bahçeleri”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimli), Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.22-27, (Öykü)

Virginia Woolf, Londra’nın güneybatısında yer alan ve 38 bine yakın farklı türde bitki türünü barındıran botanik Kew Bahçelerini eşi, çocuğu, sevgilisi ve arkadaşlarıyla ziyaret eden insanları anlatmıştır.

Öykünün kimin tarafından çevrildiği belirtilmemiştir.

Paz, Octavio, “Mavi Demet”, (Çev. Zeynep Avcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.41-42, (Öykü)

Benöyküsel anlatımlı bu öyküde pansiyonda tek başına kalan öykü kahramanı sıcaklardan bunaldığı için akşamleyin kentin sokaklarında gezmeye çıkar. Sevgilisi bir demet mavi göz istiyor diye öykü kahramanının sırtına bıçağı dayayan ufak tefek, sıksa biri gözlerinin mavi olmadığını görünce onu bırakır ve ortalıktan kaybolur.

Yaşadığı bu olayın şaşkınlığı ve korkusuyla pansiyona dönen öykü kahramanı sonraki gün kenti terk eder.

Öykü İngilizceden Zeynep Avcı tarafından çevrilmiştir.

Zuniga, Juan Eduardo, “Çingene”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.43-44, (Öykü)

Öyküde kocasıyla birlikte gece gittikleri bir çingene eğlencesinde sahnedeki çingenelerden birine aşık olan ve onunla birlikte giden bir kadın anlatılmıştır.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Zuniga, Juan Eduardo, “Gül”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.44-45, (Öykü)

Her gün aynı saatte önünden geçen arabada bulunduğunu sandığı güzel bir kadın yüzünün peşine düşen, bu güzel yüzü görme umuduyla derslerini, öğretmenlerini boşlayan bir öğrenci anlatılmaktadır.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Llosa, Mario Vargas, “Ağız”, (Çev. Hakan Eren), Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.46-48, (Öykü)

Bombanın mı yoksa hava saldırısının mı neden olduğu belli olmayan büyük bir yangında gözünü, adamın biriyle kavga ederken sol kulağını, bacaklarını ve kollarını ise nasıl kaybettiğini hatırlamayan birinin tüm bu olumsuzluklara rağmen yaşama tutunması anlatılmıştır.

Öykü, Hakan Eren tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Greene, Graham, “Masum”, ”, (Çev. Zeynep Cününoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.7-11, (Öykü)

Benöyküsel anlatımlı bu öyküde öykü kahramanı, kız arkadaşı Lola ile birlikte doğduğu köye eğlenmek için gider ve çocukluğuna dair anılarının izini sürer. Öykü kahramanı özellikle yedi yaşındayken birlikte dans derslerine gittikleri çocukluk aşkını, onunla ders gördükleri evi görmeye gider. Evin bahçesindeki bir delikte çocukken, çocukluk aşkının bulup okuyacağını umut ettiği notu bulur. Bu not ona, çocukluk döneminin masumiyetini gösterir.

Öykü Zeynep Cününoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Unsworth, Barry, “İfigenya Hampstead’de”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.12-14, (Öykü)

Hampstead'deki dairesinin yedek yatak odasında içinde insan figürleri olan manzara resmi yapmaya çalışan Christine Grainger, resmin yapılış serüvenini anlatırken yaşamında iz bırakan anıları da aktarmaktadır. Bu anılar sayesinde Christine'in bileğini keserek intihara kalkıştığını, Yunan mitolojisinde rüzgar çıksın diye sunakta gırtlığı kesilerek kurban edilen Ifigenya'nın Christine üzerinde derin bir etki bıraktığını görmekteyiz.

Öykü Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Carter, Angela, “Öpücük”, (Çev. Nurgül Deveci), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.50-52, (Öykü)

Öykü anlatıcısı Özbekistan'ın Semerkant şehrindeki izlenimlerini anlatmaktadır. Bu izlenimlerden hareketle Timurlenk dönemi ile ilgili birtakım olaylar, altmış yıldır o yörede kimsenin peçe takmadığı, kadınların pazarlarda satıcı olarak çalışabildikleri aktarılmaktadır. Öykünün ana eklemini Timurlenk'e sürpriz yapmak için cami yaptıran eşi ile caminin mimarı arasındaki öpücük bahsi oluşturmaktadır. Mimar, kalan tek minareyi ancak kendisine bir öpücük vermesi koşuluyla zamanında bitirebileceğini şart koşmuş. Buna karşılık Timurlenk'in eşi on iki farklı renge boyanmış yumurtaların tadının tamamen aynı olduğunu mimara göstermiş ve hizmetçilerinden birini öpmesini istemiş. Bunun üzerine mimar da içi suyla dolu görünen üç kadeh sunar Timurlenk'in karısına. Timurlenk'in karısı ilk ikisini rahatlıkla içmiş; ancak üçüncüsünde votka olduğu için öksürüp tıksırmaya başlamış. Bunun üzerine mimar aynı görünseler bile tatların birbirinden tamamen farklı olabileceğini söylemiş. Bunun üzerine Timurlenk'in karısı mimarı dudağından öpmüş ve camiyi bitirmiş. Timurlenk döndükten sonra işkenceyle karısının mimarı öptüğünü öğrenmiş ve onu öldürmüştür. Mimar da caminin minaresinde askerlerin geldiğini görünce İran'a doğru uçup gitmiş.

Öykü, Nurgül Deveci tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Malouf, David, “Kış Güneşi”, (Çev. Şavkar Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.53-58, (Öykü)

Bir öğle vakti havanın oldukça soğuk olmasından ötürü bir kiliseye giren yaklaşık yirmili yaşlarda bir gence kilisede dua eden, şehrin ruhsatlı rehberlerinden biri olan kırk yaşlarındaki kadının şehri tanıtmaya ve ışıklı bir vitrindeki tabutla gencin gölgelerle dolu iç dünyasını ısıtması anlatılmıştır.

Öykü, İngilizceden Şavkar Altınel tarafından çevrilmiştir.

Carey, Peter, “Mutluluk Öyküsü”, (Çev. Pelin Özer- Gamze Varım), Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.74-77, (Öykü)

Marie, uçmayı hayal eden bir adamla birlikte yaşamaktadır. Adamın uçuşma isteğini sık sık dillendirmesi Marie'nin canını sıkır. Adam Marie'ye bir daha uçuşma hayali ile ilgili bir şey söylemeyeceğine söz verir. Uzun süre uçuşma hayali konuşulmaz. Bir gün Marie adamın uçmakla ilgili bir şeyler yaptığını fark eder ve adama ikisini birden taşıyıp taşımayacağını sorar. Adam pekâlâ taşıyabileceğini ifade eder ve Marie'ye nereye gitmek istediğini sorar. Marie, Floransa'ya uçmak istediğini söyler.

Apollinaire, Guillaume, “Şairlerin Peçetesi”, (Çev. Eray Canberk), Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.9-12, (Öykü)

Justin Pr  ro  gue, kadın arkadaşıyla birlikte yaşıyan bir ressamdır. Yoksul ressamın atölyesinde sık sık şair arkadaşlarından biri kalırdı. Atölyedeki masada eksik olmayan ve birbirini görmeyen dört şair, aynı peçeteyi kullandıklarından kan kusarak ölürlür. Dört şair öldükten sonra kirli peçetenin bir işlevi kalmaz. Pe  eteyi yıkamak için a  an ressam ve kadın arkadaşı peçetenin dört kenarına dört şairin çizgilerinin sindiğini fark ederler.

  yk  , Fransızca’dan Eray Canberk tarafından çevrilmiştir.

Hemingway, Ernest, “Yağmurda Kedi”, (  ev. Nezih Onur), Adam   yk   Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.13-16, (  yk  )

Amerikalı genç bir kadın ile kocası İtalya’da bir otelde konaklamaktadırlar. Genç kadın yağmurlu bir günde karşıdaki parkı izlerken otelin hemen yanında masanın altında ıslanmamak için büzülen bir kedi görür. Bu zavallı kedici  e yardım etmek için aşağı indiğinde kediyi görmez ve tekrar odasına döner. Yatakta uzanan ve kitap okuyan kocasına kucağında okşayabilece  i bir kedi istediğini defalarca söylemesine rağmen kocası bu isteğiyle ilgilenmez. Genç kadının ilgisinden, a  ırba  lılı  ından, otelcili  i benimsemiş olmasından ötürü hoşlandığı otelin yaşlı patronu hizmetçi kızla, kadının odasına bir kedi gönderir.

  yk  , Nezih Onur tarafından İngilizceden   evrilmi  tir.

Hidayet, Sadık, “Sampinge”, (  ev. Mehmet Kanar), Adam   yk   Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.45-49, (  yk  )

Sampinge’nin (Sitta) babası ölmeden önce malını mülkünü harcamış, annesiyle büyük kız kardeşine küçük bir mülk ve bir yığın borç bırakmıştır. Borçların karşılığında küçük evlerini veren anne Padma, kızı Lak  mi’yi de tefeciye vermek zorunda kalır. Annesi öldüğünde on iki yaşında olan Sampinge, kardeşiyle birlikte Bangalor’a taşınır ve ev i  leriyle meşgul olur. Kız kardeşi hamile iken rahatsızlanır ve ameliyat edilir. Kızkardeşi ameliyattan sonra da toparlanamaz ve ölür. Bu   l  m Sampinge’yi sarsar ve onu himayesiz bırakır. Sı  ınaca  ı tek liman olan beşik kertmesi nişanlısı Siva’dan da umduğunu bulamayan Sampinge savunmasız kalır ve yaşamın acımasızlığı karşısında çareyi intihar etmekte bulur.

  yk  , Farsçadan Prof. Dr.Mehmet Kanar tarafından çevrilmiştir.

Aldecoa, Ignacio, “Gökle Deniz Arasında”, (  ev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam   yk   Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.13-17, (  yk  )

“Gökle Deniz Arasında” ekmeğini denizden kazanan ve karın tokluğuna çalışan insanların   y  s  d  r.

  yk   kahramanı Pedro, sahil balı    lı  ı yapan Bay Venancio’nun teknesinde çalışmaktadır. Pedro’nun babası ise Bay Feliciano’nun trol teknesinde a  ık denizde balığı tutmaktadır. Pedro’nun en büyük d     trol bir tekneyle a  ık denizde balığa

çıkmaktır. Bay Feliciano, Pedro'yu bir akşam kendileriyle gelmesi için davet eder. Bu davet Pedro'yu mutlu eder.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından çevrilmiştir.

Pritchett, V.S., “Niceleri Umduğunu Bulamadı”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.18-25, (Öykü)

Ted, Mr. Blake, Bert ve Sid isimli dört arkadaş rüzgarlı bir havada bisikletleriyle kırdaki gezinti yaptıkları bir günde meyhaneye gidip bira içmeyi planlarlar. Ellerindeki haritada meyhane olarak gösterilen yere geldiklerinde içeride bir kadınla, küçük bir kızın yaşadığını görürler. Büyük bir arzuyla bira içmek isteyen dört arkadaşın geldikleri yerin meyhane olmadığını anlamaları uzun sürmez. Her ne kadar geri dönmeyi düşünseler de kadının ısrarı üzerine oturup çay içmeye karar verirler. Çaylarını içip kalkmak üzereyken kadına çayların ücretini vermek üzere giden Sid, kadının hastalığından dolayı kocası ve kızı ile birlikte doktorun tavsiyesi üzerine bu tepeye geldiklerini öğrenir.

Umduklarını bulamayan dört arkadaş, kadınla ve onun kızıyla vedalaşarak deniz kenarına yönelirler.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Gordimer, Nadine, “Saygı”, (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.47-50, (Öykü)

Öykünün anlatıcısı olan tetikçi, sıradan bir vatandaş gibi yaşayan ve bu yüzden de halkı tarafından sevilen bir lideri karısıyla birlikte metroya bineceği sırada kafasının arkasından iki el ateş ederek öldürür. Yüzünü hiç kimse görmediği için yakalanamayan tetikçi, yaklaşık beş yıl bu olayın tedirginliğini yaşar. Tetikçi beş yılın sonunda öldürdüğü liderin mezarını ziyaret ederek, mezarına bir demet kırmızı gül bırakır.

Öykü, Ayşe Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Carter, Angela, “Kurtkadın”, (Çev. İpek Yaşar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.78-79, (Öykü)

Bir dağcı çocuğu, büyükannesinin evine yulaflı çörek ve tereyağı götürmek için çıktığı beş millik zorlu yolda kocaman bir kurtla karşılaşır. Dağcı kız çocuğu bıçakla kurdun pençelerinden birini keser. Kurt üç ayakla kaçır. Kız çocuğu büyükannesinin evine geldiğinde onu hastalanmış görür. Büyükannesinin elini tutunca bir elinin kesik olduğunu görür. Kızın bağırmasıyla komşuların eve üşüşmeleri bir olur. Kurt, ormanın kıyısına kadar götürülür ve taşlanarak öldürülür. Kız çocuk büyükannesinin evinde yaşamaya başlar.

Öykü, İpek Yaşar tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Spiro, György, “Önkoşul”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.80-82, (Öykü)

On sekiz yaşındaki öykü kahramanı muayene olmak için hastaneye gider. Tüm sonuçlarının olumlu olduğunu gören kahraman sonuçlarını almak için beklerken doktor kendisine daha önce bir kadınla birlikte olup olmadığını sorar. Bu soruya olumsuz yanıt veren öykü kahramanına doktor bu kez mastürbasyon yapıp yapmadığını sorar. Bu sorular karşısında şaşırان öykü kahramanından doktor mastürbasyon yapmasını ister; ancak tüm çabalarına rağmen bunu yapamaz.

Öykü, Aykut Derman tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Maugham, William Somerset, “Kapanmış Dükkân”, (Çev. Kemal Sakarya), Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.21-27, (Öykü)

Amerika kıtasının özgür, bağımsız bir ülkesinin başkentine gelen güzel bir kadına, kentin başkanı gönlünü kaptırır. Evli olan kadına ulaşmak için yasa değişikliği yapan başkan o sırada meydana gelen bir devrimle koltuğundan olur ve katedralin karşısındaki direğe asılır. Yüz dolar karşılığında altın ödeme ve ülkede otuz gün kalma şartıyla boşanmayı kolaylaştıran yasa ise olduğu gibi kalır. Yasanın duyulmasından sonra civar kentlerden bu ülkenin başkentine kadın akını olur. Başkent otel sahipleri, avukatları bir anda zengin olurlar. Bu arada bağımsız ülkenin üç genel evini işleten saygın üç madam iş yapamaz duruma gelirler. Emeklerinin ülkeye akın eden kadınlar tarafından çalındığını bu yüzden vergilerini vermekte zorlandıklarını, manastırda okuyan çocuklarının masraflarını karşılayamadıklarını öne süren üç madam silahların gölgesinde iktidarını sürdüren yeni başkana şikayette bulunurlar. Halk tarafından seçildiğini, halkın çocuğu olduğunu düşünen başkan yasaya kadınların ancak kendi kocalarının yazılı izni varsa ülkeye girebilecekleri şeklinde bir ilave yapar. Bu basit değişiklikle hem ülke bolluk dönemini devam ettirir hem de üç madam iyi paralar kazanmaya başlar.

Öykü, Kemal Sakarya tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Mansfield, Katherine, “Açığa Vurmalar”, (Çev. Kemal Atakay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.28-33, (Öykü)

Monica Tyrell, sinirleri sabah saat sekizden yaklaşık on bir buçuğa kadar sinirleri fazlasıyla bozuk olan biridir. Otuz üç yaşında olmasına karşın on yaş daha küçük olma takıntısı, en ufak olumsuzluğun bile iç aleminde fırtınalar koparması gibi birtakım ruhsal problemleri olan Monica, sevgilisi Ralph’in kendisini saat dokuzda öğle yemeği için aramasına kızar. Monica, Ralph’in rüzgarlı bir günde bunu yapmış olmasının kabahatini daha da arttırdığı düşüncesindedir. Bundan ötürü Princes’te öğle yemeğine gelemeyeceğini söyler. Hazırlanıp kuaföre gider. Kuaförde hizmetinden memnun kaldığı George’ı görememesi üzerine morali iyice bozulan Monica kalkmak üzereyken Georg’ı görüp oturur. Çevresinde gördüğü her şeyde bir uğursuzluk arayan Monica, burada da istediği huzuru bulamayınca Princes’e doğru hareket eder.

Öykü, Kemal Atakay tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Salih, Tayyib, “Bir Avuç Hurma”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimiz), Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.76-79, (Öykü)

Sudanlı yazar Tayyib Salih'in bu öyküsünde anlatıcı/kahraman çocukluk dönemine ait anısını aktarmaktadır. Dedesinin en gözde torunu olduğundan onunla dolaşan anlatıcı/kahraman dedesinin sahip olduğu tarlaları komşuları Mesud'tan aldığını öğrenir. Komşuları Mesud, hurma toplamaya anlatıcının dedesini de çağırır. Dede hurma toplama süresi boyunca uyur. Toplama işi bittikten sonra da dede çuvallardan birini alarak Mesud'un kendisine hala borçlu olduğunu söylemesi üzerine anlatıcı göğsünde keskin bir acı hissederek oradan uzaklaşır. Dedesinin kendisine verdiği ve daha önce yediği hurmaları parmağını boğazına götürerek kusar.

Malouf, David, "Sıkıntılar ve Sırlar", (Çev. Şavkar Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.80-89, (Öykü)

Gerry, zengin babası tarafından hayatın ne olduğunu güç yoldan öğrenmesi için kerestelik ağaç kesme işi yapmaya gönderilir. Babasına göre annesi diğer çocukları gibi Gerry'yi de şımartmıştır. Gerry'nin yanında ustabaşı Claude, Charlie, Kev ve Slinger da çalışmaktadır. Kırk yaşlarındaki ustabaşı Claude ile diğer çalışanlar arasında bir iletişimsizlik vardır. Bu yüzden Claude, Gerry'ye yakınlık duyar. Kasabadaki karısıyla problemleri olan Claude, Gerry'yle karısına bir zarf gönderir. Karısı zarfı alır, kahkahlar atarak kapıyı kapatır. Bunun şokuyla dönen Gerry, olanları Claude'a anlatır. Sıkıntılar içinde kalan Claude, hiç kimsenin beklemediği bir anda kulübesinde silahla intihar eder.

Öykü, Şavkar Altınel tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Görlling, Lars, "Opus Dei", (Çev. İsimli), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.13, (Öykü)

Bu kısa kısa öyküde bir kadınla bir erkeğin tanışmaları ve ayrılmaları grafikten de yararlanılarak sezdirilmektedir.

Wilde, Oscar, "Usta", (Çev. Ülkü Tamer), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.20, (Öykü)

Wilde'in öyküsünde Arimathealı Yusuf'un Umutsuzluk Vadisi'nde çakmak taşları üzerinde diz çökmüş, ağlayan çıplak bir gençle diyalogu aktarılmaktadır. Çıplak genç, İsa peygamberin gösterdiği tüm mucizeleri kendisinin de gösterdiğini; ancak kendisinin çarmıha gerilmediğini, bu yüzden ağladığını ifade eder.

Öykü, Ülkü Tamer tarafından çevrilmiştir.

Kafka, Franz, "İmparatorun Haberi", (Çev. Kamuran Şipal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.21, (Öykü)

İmparator, ölüm döşeginde habercisini çağırıp önemli bir haberi birine iletmesini ister. Haberci sonu gelmez kalabalıkları yarıp haberi yetiştirmekle uğraşır; ancak bu kalabalıkları aşamaz. Haberin iletileceği kişi pencerenin önünde imparatorun haberini düşler.

Bu öykü birtakım belirsizliklerle doludur: İmparatorun iki defa tekrarlattığı iletisi neyi içeriyor?, Haberin ulaştırılacağı kişi kimdir?, Başkentin içinden geçilemez, dağ gibi tortusu denirken ne kastedilir?

Kafka'nın bu öyküsüyle bürokrasinin aşılamayan yapısını eleştirdiği söylenebilir.

Öykü, Kamuran Şipal tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Kafka, Franz, “Gelip Geçenler”, (Çev. Kamuran Şipal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.22, (Öykü)

Geceleyin sokakta dolaşmaya çıktığımız bir anda karşıdan bize doğru koşarak gelen biri ve onun yakalanmasını isteyen başka birinin olduğu bir sahne ile ilgili varsayımlar aktarılır.

Öykü, Kamuran Şipal tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Kafka, Franz, “Sokağa Bakan Pencere”, (Çev. Kamuran Şipal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.23, (Öykü)

Kişi her ne kadar insanlardan uzak bir yaşam sürdürmek istese de sokağa bakan penceresi olan bir evde bunu yapamaz. Pencere, onu insanlar arasına çeker.

Öykü, Kamuran Şipal tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Hemingway, Ernest, “Çok Kısa Bir Öykü”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.24-25, (Öykü)

Cephede iken savaşıyor öykü kahramanı tedavi olduğu hastanede Luz isminde bir kızla tanışır, evlenmeye karar verir. İyileştikten sonra tekrar cepheye giden öykü kahramanı ateşkesin sağlanmasından sonra Luz'a geri döner. Bir iş bulmak ve evlenmek için Pauda'dan Milano'ya döndükleri sırada tartışır ve ayrılırlar. Erkek kahraman Amerika'ya geri döner. Luz Pordenone'ye döner ve orada bir tabur komutanıyla tanışır, baharda evlenmeyi kararlaştırırlar. Luz, Amerika'daki erkek kahramana yaşadıkları aşkın, gençlik aşkından öte olmadığını ve evleneceğini bildiren bir mektup yazar. Bahar gelir; ancak tabur komutanı Luz'la evlenmez. Chicago'ya yazdığı mektuptan da cevap almaz.

Öykü, Almıla Özdek tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Borges, Jorge Luis, “Tutsak”, (Çev. Münir H. Göle), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.26, (Öykü)

Öykü kahramanı, kızılderili saldırısından sonra kaybolan, ailesi tarafından yıllarca arandıktan sonra bulunan, evini hemen tanıyan ve evine geldikten sonra dört duvar arasında yaşayamayacağını anlayıp çölüne geri dönen birinin öyküsünü anlatır. Öyküyü anlattıktan sonra da geçmiş ve şimdinin birbirine karıştığı o baş döndürücü anda kızılderelilerce kaçırılan çocuğun neler hissettiğini bilmek istediğini söyler.

Öykü, Münir H. Göle tarafından çevrilmiştir.

Borges, Jorge Luis, “Martin Fierro”, (Çev. Münir H. Göle), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.26-27, (Öykü)

Öyküde yaşanan tüm acıların, sevinçlerin, ölümlerin, savaşların sanki hiç olmamış gibi unutulmaya yüz tuttuğu, buna karşılık düşlenenlerin hep yaşadığı, belleklerde hatırlandığı anlatılmaktadır.

Öykü, Münir H. Göle tarafından çevrilmiştir.

Borges, Jorge Luis, “Pedro Henriquez Urena’nın Düşü”, (Çev. Münir H. Göle), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.27, (Öykü)

Pedro, ağır ağır gelen sözcüklerden oluşan bir düş görür. Karanlıkta kendisine seslenen düş, onun Borges ile bir Sevillalının sözünü tartıştığını, daha sonra karısından ve kızından ayrılarak öleceğini söyler. Aynı ses bu olayların gerçekleşmesini engellemenin yolunun hatırlayış olduğunu söyler.

Öykü, Münir H. Göle tarafından çevrilmiştir.

Buzzati, Dino, “Köpek”, (Çev. İhsan Akay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.29, (Öykü)

Bu öyküde sahibiyile birlikte gezintiye çıkan bokser türü bir köpek tasvir edilmektedir.

Öykü, İhsan Akay tarafından çevrilmiştir.

Buzzati, Dino, “Falcı Kadın”, (Çev. İhsan Akay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.30, (Öykü)

Kralın kendisine fal baktırmadan karar almadığı Amelia, ölüm cezasına çarptırılan mahkûmun son dileği olduğundan falına bakar ve ömrünün uzun olacağını söyler. Bu olay ülkede yayılır, insanlar güler geçer bu duruma. Mahkûmun cezasının infaz edileceği sırada cellât, kralın duyacağı korkusuyla baltasını uzağa fırlatır.

Öykü, İhsan Akay tarafından çevrilmiştir.

Carver, Raymond, “Oyuncak”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.31-32, (Öykü)

Karanlığa bürünen bir günde ayrılan iki çiftin tartışma sahneleri ve sahip oldukları bebeklerini paylaşamama anları aktarılmaktadır. Karın çamurlu su haline geldiği, sokaktaki arabaların çamurlu kara bulandığı, karanlığın yavaş yavaş çöktüğü atmosfer ile çiftin psikolojileri birbirini tamamlamaktadır.

Öykü, Almıla Özdek tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Galeano, Eduardo, “Çiçekler”, (Çev. Nihal Yeğinobalı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.33, (Öykü)

Brezilyalı yazar Nelson Rodrigues, Elenora’ya aşık olur. Nelson, Elenora’nın evine elli gün boyunca evden yola atıldığını göre göre çiçek yollar. Sonunda Nelson, çiçekleri kendisi götürür ve çiçekler sokağa atılmaz. Bu durum okurda bir şaşkınlık yaratır; çünkü öykünün başında Nelson kurbağa suratlı, yılan dilli bir adam olarak tarif edilmiştir.

Öykü, Nihal Yeğınobalı tarafından çevrilmiştir.

Galeano, Eduardo, “Cortazar”, (Çev. Nihal Yeğınobalı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.33-34, (Öykü)

Öyküde Helena’nın Julio Cortazar’la ilgili gördüğü bir rüya aktarılmaktadır.

Öykü, Nihal Yeğınobalı tarafından çevrilmiştir.

Galeano, Eduardo, “Montevideo Güncesi”, (Çev. Nihal Yeğınobalı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.34-35, (Öykü)

Bir rastlantı sonucu komşu olduklarını öğrenen, kafede geçmişlerinden söz eden oduncu Julio Cesar Puppo ile Gravina eve geldiklerinde Gravina komşusuna evinin kapısına kadar eşlik eder. Oduncu bu jesti karşılıksız bırakmaz, o da komşusuna kapıya kadar eşlik eder. Bu döngü bir kapıdan öbürüne sürer gider.

Öykü, Nihal Yeğınobalı tarafından çevrilmiştir.

Jacob, Max, “Kaliforniya Sirki”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.96, (Öykü)

Amerika’nın en büyük sirki olan Kaliforniya Sirki’nde izlenen bazı gösterilerle ilgili izlenimler aktarılmaktadır. Bilindiği gibi kısa kısa öyküde sonuçta şaşırtıcı etki bırakmak amaçlanır. Bu öyküde de her şey olağan seyrinde devam ederken bir anda piste çıkan at, seyircilerin arasına dalar ve seyircileri öldürür.

Öykü, Nedret Tanyolaç Öztokat tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Jacob, Max, (Başlıksız) , (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.96, (Öykü)

Başlığı bulunmayan bu öykü ölmek üzere olan felçli, yaşlı bir köylünün oğluyla yaptığı bir iki cümlelik diyalogtan oluşmaktadır.

Öykü, Nedret Tanyolaç Öztokat tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

De L’isle-Adam, Villiers, “Cehennem Çiçekleri”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.97-98, (Öykü)

Paris’te ölü gömücülerin cenaze törenlerinden sonra mezarlıklardan kucak kucak çiçekleri çalıp bunları el, giysi çiçeği ya da tek güle dönüştürüp zengin kesime tekrar satmaları eleştirel bir bakışla dile getirilmiştir. Antatıcı tarafından Paris’te sırf bu işle ilgilenen bazı kuruluşların varlığının dile getirilmesi eleştirinin dozunu iyice artırmaktadır.

Öykü, Nedret Tanyolaç Öztokat tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Ponge, Francis, “Sabırlı İşçi”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.99, (Öykü)

Yapması gereken işi büyük bir sabırla ve yavaşlıkla yapan bir işçi anlatılmaktadır.

Öykü, Nedret Tanyolaç Öztokat tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Ponge, Francis, “Sanayiciye İltifat”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.99, (Öykü)

Zengin insanların yapmacıklı, kirli ilişkileri ve fabrikalaşmanın çevreye verdiği zararlar konusunda eleştirel bir yaklaşım barındırır bu öykü

Öykü, Nedret Tanyolaç Öztokat tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Leiris, Michel, “Çok Eski Düş”, (Çev. İsimless), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.100, (Öykü)

Öykü kahramanı anlatıcı kalabalık önünde gerçekleştirilen bir dizi infazda sıranın kendisine geldiğini görüp ürkemektedir.

Öykü, Nedret Tanyolaç Öztokat tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Leiris, Michel, “16-17 Aralık 1924”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.100, (Öykü)

Öykü, sarhoş kahraman anlatıcının kendisini sinemanın doruklarının efendisi olarak gören sefalet içindeki yaşlı adamla bir iki cümlelik diyalogundan oluşmaktadır.

Öykü, Nedret Tanyolaç Öztokat tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Leiris, Michel, “2-3 Nisan 1934”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.100, (Öykü)

Her hafta aldıkları dergide aşık olduğu kadınla kendi düşüncesine uygun betimlemelerin oluşu karşısında anlatıcı kahramanın şaşkınlık yaşamayı gösterilmektedir.

Öykü, Nedret Tanyolaç Öztokat tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Fernandez, Macedonio, “Üç Ahçı ve Bir Sahanda Yumurta”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.101, (Öykü)

Bu öykü, rastlantıların hayatımızda nasıl kural haline getirildiğinin ironik anlatımını sunar.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Fernandez, Macedonio, “Tepe”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.101-102, (Öykü)

Kendini rahatsız eden kent dışındaki bir tepenin düzlük haline getirilmesinden hoşnut biri anlatılmaktadır.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Aub, Max, “Aykırı Kişi”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimless), Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.103, (Öykü)

Kocasından oldukça memnun, tüm olumsuzluklara rağmen talihinin kendisine bağışladığıyla yetinen bir kadın anlatılmaktadır.

Cortazar, Julio, “Gazeteden Gasteye”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.104, (Öykü)

Gazetelerin okunduğunda gazete olarak değerlendirildiği, okunmadan bir sayfa yığınının ibaret kalacağı ifade edilmektedir.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Cortazar, Julio, “Açıklamaların Yazgısı”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.104, (Öykü)

Bu öyküde, açıklamaların gereksizliği işlenmiştir.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Cortazar, Julio, “Sevi 77”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.105, (Öykü)

Pudralarla ve boyalarla gerçekte olduklarından farklı bir şekle dönüşen insanlardan bahsedilmektedir.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Cortazar, Julio, “Çok Kısa Metraj”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.105, (Öykü)

Fransa’nın dağlık bölgesinde kentten ve gece yaşamından uzakta kaldığından sıkılan bir adamın arabasıyla yolculuk yaptığı bir gece yolda otostop çeken mini etekli, esmer genç kız tarafından parası yüzünden öldürölüşü anlatılmaktadır.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

De La Serna, Ramon Gomez, “Eğretileme + Gülmece = Gregeriya”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.106, (Öykü)

Gülmece ile eğretilemenin harmanlandığı kısa anlatıları için Ramon Gomez “gregeriya” sözcüğünü kullanır.

Bu başlık altında “Gergeriyalar” ve “Sevda” başlıklı iki kısa anlatı bulunmaktadır. Birinci anlatı farklı konularla ilgili sekiz cümleden oluşmaktadır. İkinci anlatıda ise sevdanın gücü abartılı bir üslupla ortaya konmuştur.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Monterroso, Augusto, “Üretkenlik”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.107, (Öykü)

Kendini iyi hisseden ve üzerinde çalıştığı satırı bitirmek üzere olan bir yazarın ruh hali bir cümle ile ortaya konmuştur.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Monterroso, Augusto, “Pişman Dönme”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.107, (Öykü)

Birtakım kuşkulara kapılıp hristiyanlığa tekrar dönmek isteyen; ancak toplumsal baskıdan çekindiği için bu fikrinden vazgeçen biri anlatılmaktadır.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Spiro, György, “Mutluluk”, (Çev. Aykut Derman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.108-109, (Öykü)

Benöyküsel anlatımlı bu öyküde anlatıcı, bir dairede zengin kocasıyla mutlu bir yaşam süren, kendine güveni tam bir kadının olağandışı doğumla dünyaya bir çocuk getirişini anlatmaktadır. Dünyaya gelen çocuk kısa zamanda emeklemeye, yürümeye, konuşmaya başlar. Öykü anlatıcısı kendisini bir parçası olarak gördüğü bu ailede oldukça mutludur. Öykünün tüm atmosferine bu mutlu hava hakimdir.

Öykü, Aykut Derman tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Coover, Robert, “Anlık Bir Öykü”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.138, (Öykü)

Kılıcıyla ejderhayı öldüren kahramanın anlatıldığı masalın dönüştürülmüş bir şekli olan bu kısa kısa öykünün sonu masalda olduğu gibi ejderhanın öldürülmesiyle değil, kahramanın ejderhanın sahip olduğu özgürlüğe imrenmesiyle bitirilir.

Öykü İngilizceden Taner Karakoç tarafından çevrilmiştir.

Francis, H.E., “Oturmak”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.139-140, (Öykü)

Hiç akrabası olmayan ve evde yalnız yaşayan öykü kahramanın hayatına, kapısının eşiğinde ansızın beliren, her türlü uyarıya ve zorlamaya karşın gitmeyen bir kadınla erkek girer. Yıllarca kapının eşiğinde duran bu kadınla erkek, öykü kahramanının ölümünden sonra belediyenin el koyduğu evi mahkeme kararıyla devralırlar.

Bu olaydan sonra kentteki tüm ön basamaklarda tuhaf kadınlar ve erkekler oturmaya başlar.

Öykü, İngilizceden Taner Karakoç tarafından çevrilmiştir.

Kelly, Robert, “Kristal Hançer”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.141, (Öykü)

Bu kısa kısa öyküde karanlık yolda elinde kristal tesbihiyle yalnız başına yürürken bir yapının alt katında önündeki kâğıtlarla uğraşan, parlak siyah saçlı bir

kadını fark eden bir adamın kadının kendisiyle ilgili neler düşünmüş olabileceği ile ilgili varsayımları aktarılmaktadır.

Öykü, S. Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Dybek, Stuart, “Bir Pazar Günü Hayvanat Bahçesinde”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.142, (Öykü)

İçmeye son verip pazar günü hayvanat bahçesine giden ve demir parmaklıklar ardındaki hayvanları görünce sinirlenip kendini üç kurdun olduğu kafesin parmaklıklarına atan bir kadın ve onu parmaklıklardan ayırmaya çalışan güvenlik görevlisinin kurtların saldırısına uğraması anlatılmaktadır.

Öykü, S. Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Greenberg, L. Barbara, “Önemli Şeyler”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.143-144, (Öykü)

İdealize edilmiş bir yaşamın çocukların nazarında önemini yitirşi ve ebeveynle çocuklar arasında oluşan algı farklılığı ortaya konmaktadır.

Öykü, F. Zeynep Bilge tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Aldiss, Brian, “Hasta Eşek Arılarıyla Oturmak”, (Çev. F. Ceren Necipoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.145-146, (Öykü)

Ölümün döngüsel bir salgın olarak tüm varolanlara bulaştığı düşüncesi öykü kahramanının anılarına dayanılarak aktarılmaktadır.

Öykü, F. Ceren Necipoğlu tarafından çevrilmiştir.

Mason, Bobbie Ann, “Ayıklanmış Adlar”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.147, (Öykü)

Bir yılbaşı gecesini için hazırlık yapan anne ve onun eşinden boşanmış kızının Noel ağacının altındaki kutuların azlığından, ayıklanmış adların gün geçtikçe çoğalmasından duydukları üzüntü sezdirilmektedir.

Öykü, Sinem Yazıcıoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Phillips, Jayne Anne, “Kör Kızlar”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.148, (Öykü)

Yüksek çayırın bulunduğu bir kulübede parti yapan birkaç kız arkadaş, öğretmenleriyle ilgili pornografik öyküler ve korku öyküleri anlatırlar. Jesse'nin anlattığı korku öyküsünden ve çayırın oynamasından ürken Sally korkudan ağlamaya başlar ve kızlar hızlıca evlerine dönerler.

Öykü, Sinem Yazıcıoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Bambana, Toni Cade, (Başlıksız), (Çev. Yunus Dişkaya), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.149, (Öykü)

Buz pistinde paten yaparak fırl fırl dönen Velma ve Velma'nın etrafında durmadan dönüp değişen nesneler anlatılmaktadır.

Öykü, Yunus Dişkaya tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Krysl, Marilyn, "Enginar", (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.150-151, (Öykü)

Banff'a giden bir trende olmayı tasarlayan bir madamın bu yolculuğun nasıl geçeceği ile ilgili öngörülerini aktarılmaktadır. Kısa kısa öykülerde sonuç bölümünde okuru şaşırtacak finallere yer verildiği bilinmektedir. Bu öyküde de madam ve yanındaki kişi enginar istemelerine rağmen masalarına ansızın bir tabakta Azeklerin yılan tanrısı Quetzalcoatl'ın mor başı getirilir.

Öykü, Sinem Yazıcıoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Seller, Renata, (Başlıksız), (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.152, (Öykü)

İçinde duyduğu yoğun pişmanlıkla birisini arayan Diana'nın öyküsü kapalı bir anlatımla verilmiştir.

Öykü, M. Onur Süner tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Erdrien, Louise, (Başlıksız), (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.153, (Öykü)

Kardeşi Karl ve annesiyle birlikte yaşayan öykü anlatıcısının kardeşi Karl'dan ayrıldıktan sonra beliren birtakım anıları aktarılmaktadır.

Öykü, M. Onur Süner tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Tyler, Anne, (Başlıksız), (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.154, (Öykü)

Kardeşi Ezra'nın sevineceğini umarak onun çalıştığı restoranta gece geç saatte yağmurlu bir havada giden Jenny'nin mutfaktakilerden bazılarıyla tanıştırılma anı anlatılmaktadır.

Öykü, M. Onur Süner tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Gaddis, William, (Başlıksız), (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.155, (Öykü)

Hırsızlar tarafından cüzdanının bulunduğu gerekçesiyle Saks'a çağrılan kadının evinin soyulması anlatılmaktadır.

Öykü, Filiz Kaynak tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Hulyaras, Nikos, "Yine Karanlığa", (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.156, (Öykü)

Elli beş yıl boyunca yalnız yaşayan Yerasimos Gremos'un bir inek tarafından cinsel organlarına savrulan tek bir tekmeyle ölümü anlatılmaktadır.

Öykü, Niki Stavridi tarafından Yunancadan çevrilmiştir.

Galanaki, Rea, "Bu ve Öteki Ölçü", (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.157, (Öykü)

Avcılığın avcılar için adeta varoluşsal bir gereksinim olduğu, avcıların hiçbir zaman tüm tavşanları öldüremeyeceği dolayısıyla bu döngünün süreceleceği ifade edilmektedir.

Öykü, Niki Stavridi tarafından Yunancadan çevrilmiştir.

Galanaki, Rea, "Yatakta", (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.157-158, (Öykü)

Yatağın iki ucunda uzanan iki kişiden yenik düşüp uyuyanın komodinin ışığını söndürerek uyuduğu bir oyun anlatılmaktadır.

Öykü, Niki Stavridi tarafından Yunancadan çevrilmiştir.

Galanaki, Rea, "Ölüm ve Cenaze", (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.158, (Öykü)

İntihar eden bir kadının bulunduğu mekânla oluşturduğu zıtlık sezdirilmektedir.

Öykü, Niki Stavridi tarafından Yunancadan çevrilmiştir.

Papayorgiu, Niki-Reveka, "Kıskançlık", (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.159, (Öykü)

K'nin evindeki İran halılarını, annesinin ve kız kardeşinin saçlarında çiçeklerle dışarı çıkmalarını düşündükçe kıskanan biri anlatılmaktadır.

Öykü, Niki Stavridi tarafından Yunancadan çevrilmiştir.

Papayorgiu, Niki-Reveka, "Deniz Dibi", (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.159, (Öykü)

Sürekli düşen ve denizin dibine doğru yol aldıkça yaşam belirtilerinin daha da arttığını gözlemleyen biri anlatılmaktadır.

Öykü, Niki Stavridi tarafından Yunancadan çevrilmiştir.

Papayorgiu, Niki-Reveka, "Oyun", (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.160, (Öykü)

Kadın bedeninin denizin dibine batmış bir gemiye benzetildiği bu öyküde erkek yüzücü nefesi tükendiğinden bir türlü kadın bedenine ulaşamamaktadır.

Öykü, Niki Stavridi tarafından Yunancadan çevrilmiştir.

Papayorgiu, Niki-Reveka, “Tilki”, (Çev. Niki Stavridi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.160, (Öykü)

Mağarasında bir tanecik tavuk yemeyi düşleyen ve bu düşü içinde humma haline gelen bir tilki tasvir edilmektedir.

Öykü, Niki Stavridi tarafından Yunancadan çevrilmiştir.

Pritchett, V.S., “Konsolos Yardımcısı”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.14-22, (Öykü)

Victor Sawdon Pritchett’in bu öyküsü bu yazar için hazırlanan özel bölümde yayımlanmıştır.

Öykü; yumuşacık, şişman bir adam olan ve sekiz yıldır bir ırmak üzerinde görev yapan konsolos yardımcısı ile takma dişleri çalınan gemi subayı McDowell’in bu hırsızlık olayı çerçevesinde geçen konuşmalarından oluşur.

Konsolos yardımcısının şahsında görev yaptığı yerde sorun istemeyen, kendisini her şeyin en güzeline layık gören, otoriter görünmeye çalışan bürokrat tipi ortaya konmuştur.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Pritchett, V.S., “Deniz Kıyısına Yolculuk”, (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.22-33, (Öykü)

Bay Andrews halı ticaretiyle uğraşmış altmış beş yaşında bir duldur. Eşini kaybettikten sonra iş için gittiği bir kasabada eski sekreteri Louisa Browder’a evlenme teklif etmek ve deniz kenarında bir ev almak isteyen Bay Andrews, Louisa’nın bir çocuk sahibi, oteller zinciri olan dul bir adamla evlendiğini öğrenince hayal kırıklığına uğrayarak trenle Londra’ya döner.

Öykü, Ayşe Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Hesse, Hermann, “Ozan”, (Çev. Bahadır Argo), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.52-57, (Öykü)

Han Fook, şiir sanatıyla ilgili ne varsa hepsini öğrenmek ve kusursuzlaşmak gibi bir hevese sahip yirmi yaşında, alçakgönüllü bir şairdir. Sarı Irmak’ta annesi ve babasıyla birlikte iyi bir yaşam süren Han Fook güzel bir kızla da nişanlıdır. Yaşamın insana bahşedeceği tüm bu güzelliklere rağmen Han Fook, ozan olma hevesiyle kuzeybatıda dağların arasında kulübesinde yalnız yaşayan yaşlı adamın peşinden gider. Yıllarca bu yaşlı adamın yanında kalan Han Fook geçmişe dair tüm bildiklerini unuttur ve flauta çalmayı öğrenir. Yaşlı adamın aniden ortadan kaybolmasından sonra evine döner. Evine döndüğünde annesi, babası ve nişanlısının öldüğünü ve evlerinde başka insanların oturduğunu görür. Han Fook bunun üzerine ırmağın kenarında oturarak flautasıyla o kadar güzel tınılar çalar ki herkes bu sesin nereden geldiğini merak eder.

Masalsı bir üsluba sahip bu öykü, Bahadır Argo tarafından çevrilmiştir.

Woolf, Virginia, “Mrs. Dalloway Bond Sokağı’nda”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.58-65, (Öykü)

Clarissa Dalloway, bir haziran sabahı saat on birde eldivenleri almak için Bond Sokağı’nda yürüyüşe çıkar. Yolda Jimmy Dawes, Scrope Purvis, Hugh Whitbread gibi tanıdığı simalarla karşılaşan Mrs. Dalloway bu karşılaşmalarda çocukluk yılları, bir önceki gece, babasının ve kocası Dick’in bazı sözlerini anımsar.

Bu öyküde iki üç saatlik zaman dilimi, çağrışım aracılığıyla bilinç akışı tekniği kullanılarak genişletilmiştir.

Öykü, Alev Bulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Bates, H.E., “Ravend Ağacındaki Fil Yuvası”, (Çev. Faruk Ulay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.98-101, (Öykü)

Yirmi beş otuz yaşlarında olan öykü kahramanının ağzından çocukluk dönemine ait bazı olaylar aktarılmaktadır. Sekiz haftaya yakın yatağa mahkum kalan öykü kahramanının oynadığı tek arkadaşı akli dengesi yerinde olmayan Arty’dır. Hasta olduğu dönemde Arty’nin anlattığı şeylere inanmaktan başka çaresi olmayan öykü kahramanı iyileşip yürüdükten sonra Arty’nin Frenk asması, ravend ağacındaki fil yuvası, amcasının çiftliğinin olduğu gibi pek çok konuda anlattıklarının doğru olmadığını öğrenir.

Arty’yle yaşadığı bu durumlardan sonra geçen yirmi beş yıl içinde başından bir yığın olay geçen öykü kahramanı, başından hiçbir şey geçmeyen ve yaşamı “bir somun ekmekle” eşdeğer görecekt kadar basit algılayan Arty’ye imrenir.

Öykü, Faruk Ulay tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Jolley, Elizabeth, “İki Dönümlük Bakır”, (Çev. Şavkar Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.102-107, (Öykü)

Öykünün anlatıcısı annesi ve abisiyle birlikte yaşayan bir kızıdır. Anlatıcının anlatımıyla zenginlerin dairelerinde temizlik yapan annenin Şehir ve Bölge Hastanesi’nde operatör olan ve aynı pansiyonda kaldıkları Mr. Hodgett’e duyduğu ilgi aktarılmaktadır. Annenin operatör Mr. Hodgetts’e duyduğu ilgi örtük bir biçimde verilmiştir. Mr. Hodgetts için endişelenen, onun elbiselerini yıkayan, sürebileceği bir iki dönümlük arazi için araştırmalar yapan anne, kızkardeşi Miss Shovell Hurst’a Mr. Hodgetts’in yakın durmasından hoşnut değildir. Bu hoşnutsuzluk okura öykünün genel atmosferiyle sezdirilmektedir.

Öykü, Şavkar Altınel tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Bowles, Paul, “Kırmızı Odada”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.26-33, (Öykü)

Benöyküsel anlatımlı bu öykünün kahramanı Sri Lanka’da yaşarken anne ve babası tarafından ziyaret edilir. Bu ziyaret esnasında pek çok yeri ziyaret edip gören aile bireyleri Sonny Gonzag adlı Colombolu birinin anlamsız ısrarı üzerine evini görmeye giderler. Gittikleri yerde duvarları kırmızıya boyanmış, kırmızı bir yatağın

olduğu bir odada belirli bir süre oturup tekrar otellerine dönerler. Öykü kahramanı belli bir süre oturdukları bu kırmızı odanın Gonzag'ın bir günlük eşi ile sevgilisinin basılarak öldürüldüğü yer olduğunu öğrenir. İki kişiyi öldüren Gonzag zengin oluşundan ötürü birkaç gün tımarhanede kalır ve serbest bırakılır. Öykü kahramanı anne ve babasının tedirgin olmaması ve ziyaretleriyle ilgili olumsuz bir anı olmaması için bunu onlara anlatmaz.

Öykü, Taner Karakoç tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Carter, Angela, “Fall River Balta Cinayetleri”, (Çev. Şenay Kara), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.34-49, (Öykü)

ABD'nin Massachusetts eyaletinde yaşayan Lizzie Borden, üç yaşındayken annesini kaybeder. Annesini kaybettikten sonra babası yeniden evlenir. Bu evlilikten sonra aile içinde oluşan iletişimsizlik nedeniyle Lizzie Borden üvey annesini ve babasını öldürmekle suçlanır. Yargılama sonucunda delil yetersizliğinden Lizzie Borden serbest kalır; ancak altmış altı yaşında öldüğü güne kadar toplum tarafından dışlanmış olarak Fall River'da yaşar.

Angela Carter, öyküsünde bu tarihi olaydan hareketle Lizzie Borden'ı cinayete sürükleyen bireysel ve toplumsal nedenleri kurmaca düzleminde işlemiştir.

Öykü, İngilizceden Şenay Kara tarafından çevrilmiştir.

Öyküden hemen sonra Şenay Kara imzalı bir tanıtım yazısı da verilmiştir. Bu yazıda Angela Carter'ın eserleri ile ilgili kısa değerlendirmeler yapılmış ve yayımlanan eserleri yayım yılına göre verilmiştir.

Monaghan, Maureen, “Amerikan Rüyası”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.97-101, (Öykü)

Effie, felçli babasıyla birlikte yaşamaktadır. Baba Angus, Effie'ye annesinin ölmediğini kendilerini bırakıp Amerika'ya gittiğini söylediğinden Effie, Amerika'ya gitmeyi düşler. Ne var ki felçli babasını yalnız bırakmamak için bu isteği hayal olmanın ötesine geçemez.

Öykü, F. Zeynep Bilge tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Mclean, Duncan, “Denizci”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.102-103, (Öykü)

Ekonomik sıkıntılarla boğuşan ve denizciliğe mecbur kaldığı için tahammül eden denizciler anlatılmaktadır. Bu denizciler kaçıp gitmeyi hayal etseler bile bu istekleri gerçekleşmez. İstekleri gerçekleşmeyince de teselliye barlarda ararlar.

Öykü, Sinem Yazıcıoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Webster, Jane, “Örümcek”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.104-107, (Öykü)

Kocasıyla arasında ciddi iletişim kopukluğu olan öykü kahramanının alet edevat kulübesinde ağ ören bir örümcekle ve ağa takılan kebeikle ilgili gözlemleri

anlatılmaktadır. Örümcek ağına takılan kelebeğe hiç ilişmeden bir köşede durup onu izlemektedir. Aslında örümceğin bu yaklaşımıyla kadın arasında paralellik vardır. Kadın da elleriyle ördüğü aile yaşamının kopup dağılacağından korktuğu için kocasının yaptıklarını sadece izlemekle yetinir.

Öykü, Filiz Kaynak tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Hamilton, Alex, “Henry ve Joyce ve 33 Yaşındaki Kadın”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.107-110, (Öykü)

Henry, tenis oynamaya gittiği sırada gördüğü otuz üç yaşındaki kadını arkadaşı Joyce sanır. Kadın, Joyce olmadığını söyleyince Henry oldukça şaşırır. Birkaç hafta sonra tekrar otuz üç yaşındaki kadını gören Henry, tekrar onu Joyce sanır ve konuşur. Kadın, Joyce olmadığını söyleyince Henry yine olumsuz etkilenir.

Öykü, Filiz Kaynak tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Wilson, Astrid, “Pazar”, (Çev. Ali Sermet), Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.110-112, (Öykü)

Barrie isimli öykü anlatıcısı pazar günü kilisedeki ayin için özenle hazırlanan yaşlı annesini, kilisede yaptığı duaları ve annesinin öğle yemeği için çıkardığı huzursuzlukları anlatmaktadır.

Öykü, Ali Sermet tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

De Unamuno, Miguel, “Redondo, Söyleşi Dostu”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.28-32, (Öykü)

Dostları ile söyleşi toplantılarını yaptığı Birlik kahvesini gerçek yurdu gibi gören Redondo, para işleriyle uğraşan kişi parasını batırınca bu toplantılardan uzağa, Amerika’ya gitmek zorunda kalır. Amcasının yanında yirmi yıla yakın çalışan Redondo, amcasının ölümünden sonra tüm malvarlığının tek sahibi olur. Buradaki her şeyi satar ve ülkesine geri döner. Söyleşi yaptığı Birlik kahvesine geldiğinde hiçbir arkadaşını orada bulamayan ve arkadaşlarının çoğunun öldüğünü, ölmeyen bir ikisinin ise felçli olduğunu öğrenen Redondo büyük bir yıkım yaşar. Birlik kahvesindeki gençlerden ilgi görünce söyleşi toplantılarını onlarla yapmaya başlayan Redondo, uzun bir süre yaşar. Redondo, öldüğünde tüm servetinin söyleşi toplantıları için harcanması vasiyetinde bulunur.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Woolf, Virginia, “Üç Resim”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.33-36, (Öykü)

Üç resmin anlatıldığı bu öyküde birinci resimde Çin’den dönen genç bir denizci ile karısının mutlu yaşamları anlatılmaktadır. Bu resmin etkisinde kalır anlatıcı. İkinci resimde her şeyin durağanlaştığı bir anda gecenin sessizliğini yırtan bir çığlık kopar. Anlatıcı dışarı çıkar; ancak çığlığın nereden geldiğini çıkaramaz. Üçüncü resimde bir mezar kazıcısının ailesi mezarda piknik yaparken hazırlanan bir mezar anlatılmaktadır. Anlatıcı mezarın Çin’den dönen ve bilinmeyen bir hastalıktan

ölen genç denizciye, iki gün önceki çığlığın da denizcinin karısına ait olduğunu öğrenir.

Öykü, S. Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Barthelme, Donald, “Sırça Dağ”, (Çev. Türkan Araz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.91-94, (Öykü)

Aritmetik olarak artan ve alt alta dizilen yüz cümleden oluşur. Sekizinci caddede görkemli bir iş merkezi gibi yükselen sırça dağa elindeki musluk pompaları ile tırmanan bir sanatçı anlatılmaktadır.

Öykü, Türkan Araz tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Simpson, Helen, “İsteksiz Erkek Arkadaşına”, (Çev. E. Çağlayan Nazlıca), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.98-101, (Öykü)

On yıl önce birbirlerini tanıyıp aşık olan bir çiftin çocuk sahibi olma konusundaki anlaşmazlıkları ve kadınının isteksiz erkek arkadaşına bebek sahibi olma isteğini dile getirmesi anlatılmaktadır.

Öykü, E. Çağlayan Nazlıca tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Boyd, William, “Hotel des Voyageurs”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.102-106, (Öykü)

Öykü 26 Temmuz 1928 Pazartesi başlayıp cumartesi son bulan günlüklerden oluşur. Sevgilisi Lousie'nin kendisini en yakın arkadaşı Robbie ile aldatmasının üzüntüsüyle Bayonne'da kalan arkadaşı Douglas ile Sylvia'yı ziyarete gitmek için yola çıkan Logan Mountstewart'ın aracı yolda bozulur. Arabası tamir edilinceye kadar otelde kalmak zorunda kalan Logan, Giselle adında evli olduğunu söyleyen bir kadınla birlikte olur. Cumartesi sabahı uyandığında kadını yanında görmeyen Logan ziyaretini iptal ederek Hyeres'e doğru yol alır.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Hesse, Hermann, “Harika Kelebek”, (Çev. Sunja Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.5-10, (Öykü)

Kelebek koleksiyonu yapmanın kendisinde vazgeçilmez bir tutku halini aldığı on yaşındaki Heinrich Mohr'un bu tutkusu yüzünden arkadaşı Emil'in yakaladığı harika kelebeği çalması ve daha sonra yaptığı yanlışın utancıyla Emil'e olayı anlattıktan sonra evdeki kelebek koleksiyonunu ufalayarak toza dönüştürmesi anlatılır.

Öykü, Sunja Altınel tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Paz, Octavio, “Kartal mı Güneş mi?”, (Çev. Ali Cengizkan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.11-18, (Öykü)

Octavio Paz'ın orijinal adı “Alguila o Sol?” olan ve Türkçeye “Kartal mı Güneş mi?” diye çevrilen kitabı düzyazı şeklinde yazılmış şiirlerden oluşmaktadır.

Bu kitaptan alındığı belirtilen ve “Adam Öykü” dergisinin kapağında öykü başlığı altında verilen bu metin birbirinden bağımsız on bir farklı başlıktan oluşmaktadır.

Metin, Ali Cengizkan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Oates, Joyce Carol, “Hafifletici Nedenler”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.91-95, (Öykü)

Yüzden fazla “çünkü” kelimesinin kullanıldığı bu öyküde mutlu süren evlilikleri çocuklarının dünyaya gelmesi yüzünden ayrılıkla sonuçlanan bir çift anlatılmaktadır. Kocasının çocuğu kabullenmemesi, boşandıktan sonra kocasının ilgisizliği, annesinin de kendisine yardım etmeyeceğini bildirmesi üzerine çocuğuyla yalnız kalan anne günden güne çıldırmanın eşiğine gelir. Öykü, annenin iki yaşındaki oğlunu öldürmesiyle son bulur.

Öykü, Alev Bulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Auerbach, John, “Baykuş”, (Çev. Elif Taşçıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.96-100, (Öykü)

Rakamlarla numaralandırılmış dört bölümden oluşan bu öyküde Stromboli Yanardağı’nın çok yakınından geçen bir gemiye tünleyen baykuşun gemi mürettebatınca yakalanıp uğursuzluk getireceği korkusuyla bir dolaba kilitlenmesi ve mürettebattan birinin geceleyin baykuşu kilitli olduğu dolaptan çıkarıp özgür bırakması anlatılır.

Öykü, Elif Taşçıoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Gegeşidze, Guram, “Yağmur”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.101-104, (Öykü)

Bidzina ve Gia ile birlikte bir otelin restoranında iyice içip sarhoş olan Sandro’nun yağmurun yağmasından duyduğu sevince rağmen ne yapacağını bilmez bir tavırla yağmurun altında kıyı boyunca yürümesi anlatılır.

Guram Gegeşidze’nin Türkçe’ye çevrilen bu ikinci öyküsünü Fahrettin Çiloğlu Gürcüceden çevirmiştir.

Paz, Octavio, “Şairin Çalışmaları”, (Çev. Ali Cengizkan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.21-24, (Öykü)

Bir yazarın/şairin “sonsuz dek yazma ve sonsuz dek yalnız kalma” savaşımı anlatılmaktadır.

Ali Cengizkan tarafından çevrilen bu öykü, Octavio Paz’ın “Kartal mı, Güneş mi?” adlı yapıtından alınmıştır.

Raine, Craig, “Gümüş Bir Levha”, (Çev. Coşkun Yerli), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.25-38, (Öykü)

Craig Raine’in özyaşam öyküsünün kurgulanmış biçimidir. Öyküde Craig Raine’in babasının bomba üretim fabrikasında çıkan patlama yüzünden beş kez

ameliyat olmak zorunda kalışı, babasının sara nöbetleri, ailenin geçim sıkıntısı, okul yıllarında çektiği birtakım sıkıntılar gibi pek çok anı aktarılmaktadır.

Öykü, Coşkun Yerli tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Steinke, Darcey, “Bu Çıplak Adada”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.66-69, (Öykü)

Kocası Michael’dan boşanması durumunda sıradan bir boşanmış kadın olarak algılanmanın tedirginliğini yaşayan ve kocasını yaşadığı aşk ilişkilerini içinde toplayan bir çerçeve olarak gören öykü anlatıcısı kadının, sahilde kum tepeciklerinin olduğu yerde sevişir durumda gördüğü bir kadın ve erkek cesediyle ilgili zihninden geçenler aktarılmaktadır.

Öykü, Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Edson, Russel, “Yemek Zamanı”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.70-71, (Öykü)

Karısıyla birlikte yaşayan yaşlı adam masada yemek beklerken karısının yemeği dökmesi üzerine sinirlenerek kendisine ve çevresine zarar verir. Öykü sinirlerine hakim olamayan yaşlı adamın en son kendini yemesiyle biter.

Öykü, F. Zeynep Bilge tarafından İngilizceden çevirmiştir.

Munro, Hector Hugo (Saki), “Açık Pencere”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.5-7, (Öykü)

Framtol Nuttel, sinir hastalığı tedavisi için kırsal bir bölgeye gider. Misafir olarak gittiği Bayan Sappleton’un evinde öykü uydurmada oldukça yetenekli olan Vera’nın anlattıkları Framtol’un sinirlerini daha da bozar.

Öykü, S.Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Mansfield, Katherine, “Rosabel’in Yorgunluğu”, (Çev.Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.8-12, (Öykü)

Bir şapka mağazasında varsıl müşterileri memnun etmeye çalışan Rosabel, bu insanların kendilerini küçük görmelerini bir türlü unutamaz. Çalışmak zorunda kalan Rosabel renksiz ve soğuk odasında hayaller kurarak kendisini baskı altında hissettiği bu ortamda nefes almaya çalışır.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Buzzati, Dino, “Düşen Kız”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.49-52, (Öykü)

On dokuz yaşındaki Marta’nın güneşin batmasına yakın bir saatte gökdelenen kendini aşağı bırakması anlatılıyor. Fantastik öğeler içeren bu öyküde gökdelenin en üst katında varsıl insanların yaşaması, güneşin Marta üst katların hizasında kiyafetini aydınlatması, aşağı katlara indikçe güneşin ışığını esirgemesi gibi durumlar sosyal eleştiri dozu yüksek benzetmelerdir. Marta’nın

aşağılara doğru indikçe yaşlı bir kadın şekline bürünmesi aslında gökdelenin insan yaşamını simgelediğini de göstermektedir.

Çoklu okumalara açık olan bu öykü, Taner Karakoç tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Ginzburg, Natalia, “Anne”, (Çev. İnci Asena), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.53-59, (Öykü)

Kocası Eugenio’yu erken yaşta kaybeden anne iki çocuğu, çocuklarının büyükannesi ve büyükbabasıyla birlikte yaşar. Gündüz çalışan anne, bazen eve geç saatlerde gelir ve bu geç geliş büyükbabayla tartışmasına sebep olur. Max isminde bir adamla birlikteliği olan anne, adamın kendisini terk etmesiyle birlikte asabilesir. Büyükbabayla tartıştığı bir günün akşamında eve gelmeyen anne bir otel odasında zehir içerek intihar eder. Annenin ölümünden sonra onu gerçekten çok sevmediklerini anlayan iki çocuk büyükbaba ve büyükanneyle birlikte yaşarlar.

Öykü, İnci Asena tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Schalluck, Paul, “Ata Başına Altmış Fenik”, (Çev. Sunja Altinel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.60-63, (Öykü)

Anlatıcı kahraman on altı yaşındayken soluk yüzlü ve sinirli oluşundan ötürü belki olumlu yönde etkilenir diye Gummers köyünde kalan rahip dayısının yanına tatile gönderilir. Dayısının evini düzenleyen ve anlatıcının Anna Teyze dediği kahya kadının ısrarları üzerine rahip dayı, anlatıcı kahramanın Gummers köylülerinin soyağaçlarıyla ilgili gönderdikleri mektuplarla ilgilenmesi konusunda ikna olur. Küflü kilise kayıtlarında bulduğu her ata için rahip dayısından altmış ferik alan anlatıcı kahraman kendini tamamen bu işe kaptırır. Gelen mektuplardaki üsluba göre soy kayıtlarını çarpıtmaya başlar. Alçakgönüllülükten yoksun ve Cermen ırkının yüceltildiği siyasi parti liderlerinden birine ait mektuba verdiği cevapta kayıtları tamamen değiştirir. Siyasi parti liderinin soyağacını bir yahudi ailesine mensupmuş gibi düzenler. Bu mektubu alan siyasi parti lideri mektunun cevabını aldığı anda şoke olur ve kiliseye gelip bizzat kendisi kayıtları inceler. Ne var ki kayıtları da mektuba göre şekillendiren anlatıcı açık vermez ve parti liderinin her türlü yalvarmalarına karşılık sırrını açığa vermez.

Öykü, Sunja Altinel tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Fénéon, Félix, “Kısa Kısa ‘Haber Öyküleri’”, (Çev. Nedret Tanyolaç Öztokat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.5-7, (Öykü)

Bu bölüm “Nouvelles en Trois Lignes” (Üç Satırlık Haberler) başlığı altında ve haber tadında verilen mizah yönü ağır basan öykülerden oluşur. Öyküleri Fransızcadan çeviren Nedret Tanyolaç Öztokat öykülerden önce Fransız yazınında kısa kısa öykü türü konulu kısa bir değerlendirmede de bulunmuştur.

Kitaptaki öykülerden bazı örnekler seçilerek aşağıya alınmıştır:

“Saatçi baba kızının (19 yaşında) fazla serbest olduğunu düşünerek onu öldürdü. Adamın geriye on bir çocuğu kaldı.” (s.5)

“Marines’li balıkçı Cuvilliers beşinci kez kendini zehirledi, bu kez başardı.” (s.7)

“Clichy’de şık bir genç adam kendini faytonun altına attı. Yara almayan genç adam bir kamyon tarafından çiğnendi.” (s.7)

Woolf, Virginia, “Mavi & Yeşil”, (Çev. Rana Kahraman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.8, (Öykü)

İngilizceden Rana Kahraman tarafından çevrilen bu öyküde doğaya hakim olan yeşille mavinin şiirsel betimlemeleri yapılmıştır.

Rhys, Jean, “Nehrin Sesi”, (Çev. Benan Dinçtürk), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.9-13, (Öykü)

Birtakım psikolojik rahatsızlıkları ve korkuları olan öykü kahramanının şehirden uzakta bir evde birlikte kaldığı kişiyle diyaloglarından oluşan bu öykünün sonunda öykü kahramanının yanında kalan kişi güneşli bir günün sabahında ölü olarak bulunur ve kuşklar öykü kahramanı üzerinde yoğunlaşır.

Öykü, Benan Dinçtürk tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Grass, Gunter, “Şeker Seven Öğretmen”, (Çev. Sunja Altinel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.14-19, (Öykü)

Almanya’da 1941 yılının sonbaharından başlayarak bütün öğrencilere vitamin hapları dağıtılmaya başlanır. Cebion denen bu haplar sadece öğrencilere dağıtılabildi. Diğer kişilerin bunları yemesi yasaktır. Conrad Lisesi’nde öğretmenlik yapan Bay Brunies, şeker bağımlısı olduğundan gizli gizli bu hapları yer. Bu yüzden ihbar edilen Bay Brunies, yargılanır ve hapse atılır.

Öykü, Sunja Altinel tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Bierce, Ambrose, “Owl Deresi Köprüsü’nde Bir Olay”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.61-67, (Öykü)

Otuz beş yaşlarında görünen ve bir sivil olan Peyton Farquhar’ın Amerika’daki savaşta esir düşmesi ve Owl Deresi köprüsünde asılma anı birtakım düşler ve anılarla genişletilerek anlatılmıştır.

Öykü, S. Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Gardam, Jane, “Tanrı Vergisi”, (Çev. Ayşe Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.68-73, (Öykü)

Tiktak Gosport, çok suskun ve alçakgönüllü biridir. Etilen gazı fabrikasında önce çöpçü olarak çalışır, daha sonra da elinde tornavidasıyla dolaşan bir usta olur. Küçüklüğünden beri ensesinde derinin altında yumru şeklinde bir elmas olduğuna inanılan Tiktak, Galli bir kız olan Betty Liverton’la evlenir. Bu evlilikten iki kız ve bir erkek çocuk dünyaya gelir. Betty, Tiktak’ı terk ederek başkasıyla kaçır, çocuklar da evden ayrılır. Bu olaylar üzerine daha da suskunlaşan Tiktak, kalça kemiğini düzeltmek için ameliyat olmaya karar verir. Doktorlar ameliyat sırasında ensesindeki

elması da alma konusunda Tiktak'ı ikna ederler. Tiktak kendisini ameliyat için ziyarete gelen Meg ismindeki torununun ensesinde de aynı elmas olduğunu fark edince, torununa harika biri olacağını söyler.

Ameliyatta Tiktak'ın kalçasını düzelterken doktorlar elması da çıkarırlar. Çıkardıkları parçayı incelerken Tiktak fenalaşır ve ölür. Tiktak'ın ensesinden çıkarılan yumru şeklindeki cam parçası da beceriksiz bir hemşire yüzünden savaktan lağıma oradan da Kuzey Deniz'ine gider.

Öykü, Ayşe Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Cumyn, Richard, “Güneş Çarpması”, (Çev. Faruk Ulay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.73-79, (Öykü)

Doreen, Bill isminde biriyle evli iki çocuklu bir annedir. Doreen, çocuklarını parka götürdüğü bir gün parkta yalnız başına oturan bir kız çocuğunu görür. Kız çocuğu Doreen'in eteğinin içine sokar başını. Daha sonra da başını çıkarıp baş parmağını ağzına götürerek elini külodunun beline sokar. Kızın kim olduğunu öğrenmeye çalışan Doreen, bir şey öğrenemeyince kızı evine götürmeye karar verir. Doreen'in polise yaptığı ihbar sonucunda parkın yakınlarında kayıp kızla ilgili hiçbir bilgi elde edilememesi bu anlatılanların Doreen'in düş dünyasının yaratımları olduğunu hissettirir.

Öykü, Faruk Ulay tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Quirago, Horacio, “Ölü Adam”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.5-8, (Öykü)

Her gün tan ağarırken muz bahçesine giden adamın bahçede tel örgüleri tamir etmeye çalışırken ayağının kayması ve devamlı kullandığı bıçağının üstüne düşerek adım adım ölüme yaklaşması anlatılmıştır.

Öykü, Bülent Kale tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Boll, Heinrich, “Sonbaharda Yalnızlık”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.11-13, (Öykü)

Tramvaydan inenlerin rahatlıkla görülebileceği bir ağacın gölgesinde iki ay boyunca tramvaydan inen insanları izleyen iki insanın sönük ve hüzünlü bir boşlukta büyüyen yalnızlıkları anlatılmıştır.

Öykü, S. Gökçen Ezber tarafından Almandan çevrilmiştir.

Shepard, Sam, “Doğaçlama”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.79-81, (Öykü)

Yirmi yıldır görmediği arkadaşını tavanda kendini asmış durumda bulan birini canlandırması istenen öykü kahramanının verili olandan değil de her seferinde doğaçlama olarak farklı davranışlar sergilemesi ve altıncı çekimde mükemmel çekimin yakalanması anlatılır.

Öykü, Taner Karakoç tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Eastman, Charles, “Hakadah, ‘Zavallı Sonuncu’”, (Çev. F. Tuba Geyikler), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.82-85, (Öykü)

Beş erkek kardeşin en küçüğü olarak dünyaya geldiği ve annesini doğumundan kısa bir süre sonra kaybettiği için daha uygun ve onurlu bir isim buluncaya kadar “zavallı sonuncu” anlamına gelen “Hakadah” diye adlandırılan öykü anlatıcısı, bebeklik çağı ile ilgili anlatılanlara dayanarak kendisini ve kızıladerelilerin geleneklerini anlatır.

Öykü, F. Tuba Geyikler tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Gegeşidze, Guram, “Düş”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.86-91, (Öykü)

Anlatıcı kahraman, kanser hastası arkadaşı Abaşidze’yi hastanede ziyarete gider. Arkadaşının, ölümünden habersiz bir şekilde yazın dağa çıkmayı, yeni elbisesini giyerek çarşıda dolaşmayı umması ve bir erkek çocuğunun olabileceğini düşünmesi anlatıcı kahramana büyük üzüntü verir. Arkadaşıyla uzun bir süre sohbet ettikten sonra bu üzüntüyle hastaneden çıkar ve şehre karışır.

Öykü, Fahrettin Çiloğlu tarafından Gürcüceden çevrilmiştir.

Woolf, Virginia, “Miras”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.9-15, (Öykü)

Milletvekili Gilbert Clandon’un eşi Angela kaldırımından adımını atar atmaz kendisine araba çarpar ve yaşamını yitirir. Angela’nın arkadaşlarına bıraktığı küçük hediyeleri dağıtan Bay Clandon, eşinin sekreteri ve aynı zamanda en iyi arkadaşı Sissy Miller’in hediyesini verirken kadının kendisine karşı gizli bir tutku beslediğini düşünür.

Bu düşünceyle karısı Angela’nın kendisine miras olarak bıraktığı on beş ciltlik günlüğe dalan Bay Clandon, günlüklerde B.M. şeklinde ismi kısaltılmış devrimci bir adamla Angela arasında yakınlaşma olduğunu anlar. Öfkeli bir şekilde Sissy Miller’ı arayan Bay Clandon, bu erkeğin Sissy’nin iki hafta önce intihar eden kardeşi olduğunu öğrenir. Bay Clandon, Angela’nın bir kaza sonucu değil yasak aşk yaşadığı bu adama kavuşmak için kendisini bilerek aracın önüne attığı sonucuna varır.

Öykü, Taner Karakoç tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Rhys, Jean, “Uvertür ve Yeni Oyuncular Lütfen”, (Çev. Hale Akman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.16-24, (Öykü)

Clare halasının sorumluluğunu yüklenerek Cambridge’de The Perse adlı bir yatılı okula kaydını yaptığı anlatıcı kız, İsviçre’den Myrtle isminde çok fazla görüşmediği bir arkadaşından aldığı mektuptan etkilenerek aktrist olmak için Dramatik Sanat Akademisine kaydolmak ister. Babasının onay vermesiyle bu okula kaydolun ve birkaç oyunda da oynayan anlatıcı kıza, babasının ölümünden sonra eve dönmesi söylene de o, eve dönmez. Müzikal bir komedide kendisine iş bulur.

Halasıyla bu konuda tartışsa da kararından dönmez. Kendisini işe alan adamın tavsiyesiyle öbür kızlara Meslek Okulu'ndan geldiğini söylemez.

Öykü, Hale Akman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Bowen, Elizabeth, “Charles’a Katılmak”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.25-33, (Öykü)

Louise, Beyaz Ev’de eşi Charles’ın annesi ve üç kız kardeşiyle birlikte kalır. Üç aydır Lyons’da bulunan başarılı bir bankacı olan Charles bir daire tutmuş ve eşi Louise’i beklemektedir. Öyküde Louise’in Lyons’a gitmesi için evdeki herkesin hazırlık yapması yoğunluklu olarak tasvir edilir. Bu gidiş hazırlıklarının yapıldığı kısa zaman dilimi içinde annenin ve üç kız kardeşin düşündüğü tek şey Charles’ın memnun edilmesi ve mutlu olmasıdır. Kendini yalnız hisseden Louise, bu yüzden istemese de Charles’ı sevmediğini düşünse de bunu açığa vurmaz.

Öykü, S. Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Spark, Muriel, “Ünlü Şairin Evi”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.37-43, (Öykü)

Öykü anlatıcısının Edinburgh’tan Londra’ya trenle giderken kompartmanda tanıştığı Elise ile ünlü bir şairin evinde bir iki gün kalması, kamu görevine döndükten sonra şair ile Elise’nin zalimce öldürüldüklerini öğrenmesi ve bundan duyduğu üzüntü anlatılmaktadır.

Öykü, Filiz Kaynak tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Lessing, Doris, “Stalin’in Öldüğü Gün”, (Çev. Rana Kahraman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.44-52, (Öykü)

Saat dörtte ayrı iki yere randevu veren öykü anlatıcısı yazar, sinema yazarı Bill’in randevuyu önemsiz bulup iptal etmesi üzerine kuzeni Jessie ile öğleden sonra fotoğrafçıya rahatlıkla gidebileceğini düşünür. Bu arada yazar kendini sınıf mücadelesine vermiş olan ve akıl hocası olan Jean ile buluşur. Jean, yazara son öykü kitabında sınıf mücadelesi ile ilgili yanlış çözümler yaptığını ve bundan sonra daha dikkatli yazması gerektiğini söyler. Jean, yazardan yazılarını sınıf mücadelesinin gerçek bir silahı gibi kullanmasının önemini anlattıktan sonra ayrılır. Yazar da yirmi beş yaşlarındaki kuzeni ve teyzesiyle birlikte fotoğraf çekmeye giderler. Yolda gazetede Stalin’in öldüğü haberini okuyan anlatıcı yazar büyük bir şaşkınlık yaşar. Gittikleri fotoğrafçıda da Stalin’in ölümü üzerine konuşulur. Fotoğrafçı asistanı Stalin’in ölümüne sevinirken anlatıcı ile teyzesi büyük bir üzüntü duyar. Fotoğrafçıya bir türlü istediği pozu veremeyen Jessie başka bir kez geleceğini söyleyerek ayrılır.

Öykü, Rana Kahraman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Gordimer, Nadine, “Son”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.53-56, (Öykü)

Geçirdiği ameliyattan ötürü vücuduna takılan aletle yaşamaya alışamayan ve bu durumun psikolojik ağırlığı altında hap alarak intihar eden bir kadın anlatılmaktadır.

Öykü, Taner Karakoç tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

O'Connor, Flannery, “İyi Taşra İnsanları”, (Çev. Gökem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.57-71, (Öykü)

Öyküdeki kahramanlar Bayan Freeman, Glynese, Carramae, Bayan Hopewell, Joy (Hulga) ve Pointer'dir. Öyküde Bayan Freeman, Bayan Hopewell ve Hopewell'in kızı Joy ön plandayken Bayan Freeman'ın kızları Glynese pek çok aşğının olması, Carramae ise on beşinde olmasına rağmen evli ve hamile olması yönleriyle arada kendilerinden bahsedilir.

Joy, on yaşındayken bir av sırasında bir bacağını kaybetmiştir. Bir ayağı takma olan Joy, annesi ile babası boşandığından çiftlikte annesi Bayan Hopewell ile birlikte yaşamaktadır. Joy, annesinin koyduğu ismi habersizce değiştirmiş ve ismini Hulga yapmıştır. Doktorasını felsefede yapan ve ateist olduğunu söyleyen Hulga, annesiyle pek çok konuda anlaşmaz. Annesi ise onu bir ayağını kaybetmiş olduğundan her seferinde hoşgörür.

Çiftliğe gelip İncil sattığını ve sıradan bir taşralı olduğunu söyleyen Pointer, Hulga'yla yakınlaşarak onu bir sonraki gün buluşmaya ikna eder. Taşralı insanların son derece güvenilir ve dürüst oldukları düşüncesiyle Pointer'le buluşan Hulga, Pointer'in ne kadar acımasız ve yalancı olduğunu ancak tahta bacağını yanındaki valize koyup samanlıkta onu yalnız bıraktığında anlar.

Öyküde erkek karakter olarak karşımıza Bay Freeman ve Pointer çıkmaktadır. Bay Freeman'ın sadece iyi bir çiftçi olduğu söylenmekteyken, diğer erkek kahraman Pointer ise Joy'u kandırarak onu zor durumda bırakan kötü bir karakter olarak gösterilmektedir.

Öykü, Gökem Bodur tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Plath, Sylvia, “Bay Prescott'ın Öldüğü Gün”, (Çev. Nilüfer Gazioğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.73-79, (Öykü)

Kendisinden yirmi yaş küçük olan Bayan Prescott'la evli olan ve yüzmeden sonra kalp krizi geçirerek yaşamını kaybeden Bay Prescott için Devonshire Sıraevleri'ndeki evinde düzenlenen cenaze töreni anlatılmaktadır.

Öykü, annesi Agnes'in ısrarı -biraz da korkutması- üzerine cenaze törenine kırık dökük bir otobüsle sıcak bir günde giden kadın kahraman tarafından anlatılmaktadır.

Öyküde cenaze törenlerinin, törenlerde insanların ağlayıp sızlamasının anlamsızlığı ve çoğu zaman da insanların bu tarz törenlerde maske takarak olduklarından farklı davrandıkları ortaya konmaktadır.

Öykü, Nilüfer Gazioğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Atwood, Margaret, “Tokalar”, (Çev. Serhat Uzun), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.80-92, (Öykü)

Depresyonlar geçirdiğini söyleyen bir kadının benöyküsel anlatımıyla sunulmaktadır öykü. Öykünün kadın anlatıcısı, toplumun üst kesimlerine satılmayıp elden çıkarılan giysilerin satıldığı Filene’s Basement’tan aldığı kıyafetlerden, mutsuz bir birliktelik yaşadığı akademisyen sevgilisinden, bu mutsuz ilişki yüzünden Salem’e şubatta gidip sadece bir gün kalabilmesinden, akademik anlamda çok iyi bir noktaya geldiğinden, bir mimarla evlendiğinden ve bu evlilikten iki çocuğunun olduğundan bahsetmektedir.

Öykü, Serhat Uzun tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Jolley, Elizabeth, “Oyun Okuma”, (Çev. Taner Karakoç), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.93-95, (Öykü)

Shovell Teyze ve Bay Hodgetts’i çaya bekleyen aile bireylerinin Ibsen’in “Biz Ölümler Uyanınca” oyununu canlandırmaya çalışırken evlerine misafir olan bu iki insanı küstürerek evden ayrılımlarına neden olmaları anlatılmaktadır.

Öykü, Taner Karakoç tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Oates, Joyce Carol, “Tutku ve Hüzün Anları”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.96-105, (Öykü)

On bir yıl evli olduğu kocasını defalarca aldattıktan sonra onu haziranda şafaktan önce terk ederek eski bir çiftlik evini kiralayan sevgilisine giden bir kadın anlatılmaktadır.

Öykü, Sinem Yazıcıoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Carter, Angela, “Öpücük”, (Çev. Doğa Erhan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.106-108, (Öykü)

Öyküde Asya’nın egzotik kenti Semerkant’ta yapılan bir gezinti sırasında gözlemlenen çevrenin tasviri yapılmaktadır. Anlatıcı Timurlenk’in güzel karısı tarafından yapılan camiyi gördüğünde, Timurlenk’in karısının camiyi yapan mimarı öpmesi ve bunu duyan Timurlenk’in karısını kırbaçlatarak öldürmesi öyküsünü anımsar.

Öykü, Doğa Erhan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Gilchrist, Ellen, “Japonya’ya Karşı Zafer”, (Çev. Şenay Sarah), Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.109-116, (Öykü)

Öykü Horace Mann Okulu üçüncü sınıf öğrencisi Rhoda Manning tarafından anlatılmaktadır. Öykü İkinci Dünya Savaşı’nda Amerika’nın Japonya’ya atom bombası attığı dönemde geçmektedir.

Billy Monday adındaki arkadaşı bir sincap tarafından ısırıldığı için toplam on dört iğneyi her gün yaptırması gerekmektedir. Billy Monday’in sınıftan alınarak göbeğinden iğne yaptırmasıyla ilgili bir yazı kaleme almak isteyen Rhoda, Billy’yle

yakınlaşma amacıyla okul adına kağıt toplamak için Billy ile bir ekip oluşturur. Kağıt topladıkları gün tuğlalı evdeki kağıtları almak için gittiklerinde bodrumdaki dergilerin çıplak erkek ve kız fotoğraflarıyla dolu olduğunu görünce bunları atıp kaçarlar. Bu arada amacına ulaşan Rhoda, Billy ile ilgili bir yazı yazar ve bu yazı Horace Mann'ın ilk sayfasında yayımlanır.

Radyodan haber dinleyen büyüklerden savaşın kazanıldığına dair sözler işiten Rhoda, babasının eve dönüşünden pek de hoşnut kalmaz. Çünkü onun gözünde baba evde olduğunda her zaman birilerine bağırır, şiddet yanlısı biridir.

Öykü, Şenay Sarah tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Mansfield, Katherine, “Pearl Button’ın Kaçırılışı”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.13-16, (Öykü)

Annesi evde ütü yaparken bir salı günü öğleden sonra Sıra Evler'deki evlerinin kapısının önünde oynayan Pearl Button, kendisiyle konuşan iki esmer kadınla birlikte gider. Kadınlar kendileri gibi esmer insanların olduğu bir yere getirirler Pearl Button'ı. Burada kendisine meyve verilen Pearl Button, iki midillinin çektiği bir arabayla denize yakın bir yere getirilir. Hayatında ilk defa deniz gören Pearl Button başta denizin maviliğinden ürkse de alışır. Esmer kadınlardan biriyle denizde geçirdiği bu vakitte oldukça eğlenen Pearl Button mavi adamlardan oluşan kalabalık bir grubun kendisini tekrar alıp Sıra Evler'e götüreceğini anlar.

Öykü, Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Calvino, İtalo, “Her Şey Tek Bir Noktada”, (Çev. Betül Parlak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.17-19, (Öykü)

Öykü anlatıcısı Qfwfq, insanoğlunun büyük patlamadan önce balık istifi gibi bir arada yığılı durduğunu ve zamanın bu sıkışmışlık içinde hiçbir öneminin olmadığını söyler. Her şeyin tek bir noktada olduğu bu uzamda anlatıcı, sınırlı sayıda insanla ilişki içinde olduklarını ve bunlardan kendisinin bayan Ph(i)Nk, arkadaşı De XuaeauX, göçmen bir aile olan Z'zular, bay Pber Pber ile temizlikçi kadını anımsadığını belirtir.

Tüm bu ismini saydığı kişilerin ve kendisinin özellikle anımsadığı ve nereye gittiğini merak ettikleri kişi bayan Ph(i)Nk'tir. Bayan Ph(i)Nk'in kendilerine erişte çorbası yapacağını ve bunun için daha geniş bir uzama ihtiyacının olduğunu söylemesi üzerine genişleyerek yeni uzamlar oluşturduklarını ve bu şekilde de diğer gezegenlerin, yıldızların, galaksilerin olduğunu belirtir anlatıcı.

Öyküde, evrenin varoluşunun mizahi bir şekilde ortaya konduğu görülmektedir.

Öykü, Betül Parlak tarafından İtalyancadan çevrilmiştir.

Lenz, Siegfried, “Derinin Kalınlığı”, (Çev. Zeyyat Selimoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.20-23, (Öykü)

Bay Brunsvik, kim tarafından beslendiğini öğrenmesi için köpeğini haftada bir buçuk gün aç bırakan biridir. Bay Brunsvik'in evine çağırdığı masör, masaj yaparken köpeğin iniltilerini duyar. Bay Brunsvik bunu pek önemsememesini ve köpeğini bilerek aç bıraktığını söyler. Bu arada yukarı çıkan hizmetçi kız köpeğin frenküzümü yediğini ve bu yüzden iniltili sesler çıkardığını söyleyince masör merak edip aşağı indiğinde köpeğin çoktan öldüğünü görür. Evden ayrılacağı sırada zengin bir sofrada kahvaltı yapan Brunsvik'in yarın aynı saatte bekleyeceğini söylemesine karşılık olumlu yanıt veren masör, yaşadığı bu olaydan sonra bir daha bu adamın kapısından içeri girmeyecektir.

Öykü, Zeyyat Selimoğlu tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Dygat, Stanislaw, “Dostoyevski'nin Yaşamından İtilmedik Bir Bölüm”, (Çev. Osman Fırat Baş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.24-25, (Öykü)

Yazar Dostoyevski'nin evine Melek Cebrail gelir. Melek Cebrail, tanrının kendisiyle konuşmak istediğini söyler. Bunun üzerine tanrı ile görüşmeye giden Dostoyevski, tanrıdan övgü alır; ancak tanrı Dostoyevski'den yaşama iyimser bakmasını ve neşeye, gerçek aşka da yer vermesini ister. Bunun üzerine Dostoyevski, tanrı için “Karamazov Kardeşler”i yazmaya başlar.

Öykü, Osman Fırat Baş tarafından çevrilmiştir.

Szabo, Magda, “Rol”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.86-89, (Öykü)

Öykü kahramanı, aktör mesleğini çok sevmesine rağmen son oyunda kendisine verilen ihtiyar adam rolünü almak istemez. Kendisinden kırk yaş büyük birini taklit edecek olan aktör, annesini kaybettikten sonra fabrikada işçi olarak çalışan emekli babasına oldukça düşkün biri olur. Yeni rolü için seksenine merdiven dayamış babasının davranışlarını gözlemleyen aktör, babasının oldukça yaşlandığını ve eskiden zevk aldığı pek çok şeyi terk ettiğini fark eder. Aktör, rolüne çalışırken yaşlı babasının davranışlarını taklit eder. Bu taklit sırasında babasının yaşlandığını ve yakında öleceğini duyumsayan aktör hıçkırığa hıçkırığa ağlar.

Öykü, Kerem Kurtgözü tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Tilsch, Ilse, “Bülbüller ve Başka Kuşlar”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimlessiz), Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.90-95, (Öykü)

Sonbaharın gelişiyle birlikte apartmanların önünde “çıplak, melankolik dallarıyla” uzanan ağaçlar modern toplu konutlarda oturan insanları rahatsız eder ve bu rahatsızlık intihar vakalarının artmasına yol açar. Bu durumu düzeltmek için çözümler arayan şehrin ileri gelenleri plastik çam ağaçları dikerek sorunu çözmeye çalışırlar. Daha sonra kuraklıktan, asit yağmurlarından, hava kirliliğinden etkilenmeyen plastik ıhlamur, kızıl kayın ağaçları, çeşitli çalılar da sipariş eden park bahçeler müdürlüğü sayesinde yaz kış şehir yemyeşil plastik örtüsüyle herkesi memnun eder hale getirilir. Ne var ki bu plastik bitki örtüsü beraberinde içinde teyp bulunan plastik bülbülleri ve diğer kuşları da getirir. Aynı anda şehirde öten binlerce

kuşun olması, birtakım yasal düzenlemeleri getirir. Şehrin ileri gelenleri bunu belli saatlerle sınırlar.

“Bülbüller ve Başka Kuşlar” öyküsünde teknolojiyle, betonarme yapılarla birlikte insanoğlunun yaşadığı çevreyi yok etmesi, yaşadığı çevreye yabancılaşması, tüketime dayalı sermayeci anlayış etkileyici bir üslupla eleştirilmiştir.

Poe, Allan Edgar, “Kalabalıkların Adamı”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.6-14, (Öykü)

La Bruyere’den alıntılanan “O büyük mutsuzluk, yalnız olmamak.” epigrafiyla başlar öykü.

Bir aydan beri sağlığı bozuk olan ve iyileşme sürecine giren isimsiz anlatıcı sonbaharda bir akşam vakti kahvehanede oturur. Londra’nın en işlek caddelerinden birini izler. Karanlığın çökmesiyle birlikte kalabalığın arttığını fark eden anlatıcı “yığın” diye tabir ettiği bu kalabalıktaki insanların bedenlerini, giyimlerini, yürüyüşlerini ve yüz ifadelerini dikkatlice izlerken bir yaşlı adama odaklanır. Yıpranmış yaşlı yüzüyle, altmış beş ya da yetmiş yaşlarında olan yaşlı adamı Londra sokaklarında takip etmeye başlar. Londra sokaklarında amaçsızca bir sonraki güne kadar durmadan dolaşan bu yaşlı adamı takip edecek gücü kalmayan anlatıcı, onun önüne çıkarak dikkatini çekmeye çalışır; ancak bunu başaramaz. Sonunda da bu yaşlı adamın “kalabalıkların adamı” olduğu kanaatine varan anlatıcı yaşlı adamı takip etmekten vazgeçer.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Poe, Allan Edgar, “Çalınan Mektup”, (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.15-31, (Öykü)

Poe’nun bu polisiye öyküsü kaynağı belirtilmeyen “Bilgeliğin, aşırı kurnazlıktan daha çok nefret ettiği bir şey yoktur.” epigrafiyla başlar.

Anlatıcı dedektif arkadaşı C. Auguste Dupin’le otururken Paris Emniyet Müdürü Monsieur G- içeri girer. G- siyasette önemli bir mevki işgal eden bir bayan tarafından yazılmış ve herkesin başını derde sokacak güçte bir mektubun Bakan D- tarafından siyasi baskı unsuru olarak kullanılmak için çalındığını söyler. G-, bakan D- ‘nin kaldığı otelin ve odanın didik didik aranmasına rağmen mektubun bulunmadığını söyler. Dupin, emniyet müdürüne mektubun oldukça basit bir yerde saklandığı için bulunamadığını söyleyince emniyet müdürü kahkaha atarak güler. Emniyet müdürü bir ay sonra geldiğinde Dupin, kendi adına bir çek yazması koşuluyla mektubu ona verebileceğini söyler. Çeki imzalayan emniyet müdürü mektubu alınca şaşkınlıktan ne yapacağını bilemez durumda selam bile vermeden çıkar gider. Dupin’in arkadaşı olan anlatıcı da büyük bir şaşkınlık içinde mektubu nasıl ele geçirdiğini sorar. Dupin, Bakan D-‘yi ziyaret ettiği sırada yaptığı gözlemde tahmin ettiği gibi mektubun kolayca görülebilecek bir yere konulduğunu fark ettiğini ve ikinci gün mektubun yerine daha önce hazırladığı sahte mektubu koyarak orijinalini aldığını söyler.

Öykü, Yurdanur Salman ve Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Poe, Allan Edgar, “Peri Adası”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.32-36, (Öykü)

Öykü, Servius’un “Yeteneğin (sanatın) girmedığı yer yoktur.” epigrafıyla başlar.

Benöyküsel anlatımlı bu öyküde anlatıcı yalnız başına dağların ve ormanların içinde gezintilere çıkar. Anlatıcı bu gezintilerde doğayı izleyerek mutluluk duyduğunu belirtir. Anlatıcı böyle bir gezintide küçük bir dere ve adayla karşılaşır. Bir ağacın gölgesinde uzanan anlatıcı düşlerinin içinde kendisini yitirerek adanın büyümlü olmasını, kendi soylarından geriye kalan birkaç perinin varlığını düşünür. Bir kanoda aydınlıktan karanlığa doğru usulca ilerleyen perilerle ilgili düş, karanlığın tamamen çökmesiyle son bulur.

Öykü, Filiz Kaynak tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Poe, Allan Edgar, “Oval Portre”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.37-39, (Öykü)

Apeninlerde uzun zamandır seyahat eden yaralı anlatıcı bir şatoya sığınır. Şatonun uzak bir kulesindeki odaya giren anlatıcı son derece çağdaş resimlerle donatılmış bu odada tabloları inceleyerek ve masanın üstündeki kitabı okuyarak vakit geçirir. Bir ara duvarda asılı duran ve bir kadının portresinin çizildiği tabloya dikkatlice bakar. İnanılmaz derecede gerçekçi görünen bu tabloya bakamayacak duruma gelen anlatıcı kitapta bu tabloyla ilgili öyküyü okuduğunda daha da şaşırır. Bu şaşırtıcı tablo genç bir ressam tarafından çizilmiştir. Karısının portresini çizen ressam zaman içinde bu portreye âşık olur. Büyük bir tutkuyla portreye bağlanan ressam arkasına dönüp baktığında eşinin öldüğünü görür.

Öykü, Sinem Yazıcıoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Poe, Allan Edgar, “Usher Konağı’nın Çöküşü”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.40-53, (Öykü)

Fantastik öğelerle bezenmiş öykünün kahramanı Roderick Usher, öykünün anlatıcısı olan arkadaşını mektupla çağırarak bir süre kendisiyle kalmasını ister. Roderick, hasta olan kız kardeşine inanılmaz derecede bağlıdır. Kız kardeşi Lady Madeline’in yakalandığı hastalık yüzünden gün geçtikçe zayıflaması ve kısa bir süre sonra ölmesi Roderick’in iç dünyasını alt üst eder. Roderick korku, gerginlik ve delilik içinde yaşar. Kız kardeşini gömmek yerine arkadaşıyla birlikte evin mahzenine taşır. Fırtınalı gece, korkutucu birtakım gelişmelerin adeta habercisi gibidir. Fırtınalı gecede arkadaşının şövalye hikâyeleri okuduğu sırada birtakım sesler duyan Roderick, kız kardeşini diri diri gömdüğünü düşündüğü sırada kız kardeşi kapıda belirir. İki kardeş kucaklaşırken yere yığılırlar. Anlatıcı evi terk eder ve büyük bir gürültüyle Usher Konağı çöker.

Öykü, Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Poe, Allan Edgar, “Valdemar Olayındaki Gerçekler”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.58-65, (Öykü)

Anlatıcı, hipnozun ölümün etkilerini ne derecede azaltabileceğini ortaya koymak için birini tam ölmek üzereyken hipnoz altına almayı düşünür. Anlatıcı bu deneyi için de yazar olan, birkaç ay önce tanıştığı, doktorların da tüberküloz tanısı koyduğu M. Valdemar’ın en uygun kişi olacağı kanaatine varır.

Valdemar’ın teklifini kabul etmesi üzerine doktorların söylediği tarihten yirmi dört saat önce hasta olan Valdemar’ın yatak odasına gider anlatıcı. Hastanın yanındaki doktorlardan hasta ile ilgili bilgi alan anlatıcı hastanın yarın öleceği bilgisini alır.

Valdemar’ın hipnoz altında neler hissettiğini yazmaya çalışan anlatıcı, son denemesinde hastayı uyandırmaya çalışınca Valdemar’ın bedeninin büzüştüğünü, çürüdüğünü ve tamamen parçalandığını görür.

Öykü, Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Doyle, Sir Arthur Conan, “Peçeli Kiracının Serüveni”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.7-16, (Öykü)

Sherlock Holmes’un sadık dostu Dr. Watson on yedi yıl yanında kaldığı dedektif arkadaşının maceralarını not aldığını, toplumdaki önemli kişilerin atalarıyla ilgili sırları ifşa etmeyeceğini, elindeki belgeleri yakma girişimini lanetlediğini ifade ettikten sonra peçeli kiracıyla ilgili serüveni anlatır. Dr. Watson olayı anlatırken yer ve kişi adlarında küçük değişiklikler yaptığını da belirtir. Dr. Watson’un anlattığı olay özetle şöyledir:

Güney Brixton’dan Mrs. Merrilow adındaki yoksul kadın Sherlock Holmes’e gelerek, evinde kiracı olarak kalan kadının yüzünü yedi yıldır ilk kez gördüğünü ve bu yüzün dünyanın en çirkin yüzü olduğunu, ölümcül bir hastalığa yakalanan kiracı Eugenia Ronder’ın hikâyesini sadece Bay Holmes’e anlatacağını söyler. Holmes, bu kadının vahşi hayvan eğiticisi Ronder’ın eşi olduğunu anımsar. Yedi yıl önce sirkteki aslan tarafından kafası parçalanmış şekilde bulunan Ronder ile yüzü paramparça edilen eşinin davasını Dr. Watson’a anlatan Holmes, hâkimin verdiği karara hep şüpheyle yaklaştığını da ekler. Yüzünü peçeyle saklayan Mrs. Ronder kendisini kırbaçlayan, döven ve söven kocasını sevgilisi Eduardo ile birlikte planlayarak öldürdüklerini ayrıntılı bir biçimde anlatır. Ne var ki planlarında ters giden bir şey olmuş ve aslan Mrs. Ronder’a saldırarak yüzünü parçalamıştır. Mrs. Ronder’in kendisine yardım etmesini beklediği Eduardo korkudan kaçmış ve Mrs. Ronder sirktekiler tarafından kurtarılmıştır.

Bayan Ronder olayı tüm açıklığıyla Holmes’e anlattıktan kısa bir süre sonra prusik asitle intihar eder. İntihar etmeden önce de prusik asit şişesini Bay Holmes’a gönderir.

Öykü, Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Pirandello, Luigi, “Gülüyorsun”, (Çev. Ayla Gürkan Kahyaoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.28-32, (Öykü)

Bay Anselmo, pek çok rahatsızlığı olan karısı ve ölen oğlundan kalan beş yetimle birlikte emekli maaşıyla geçinen biridir. Bay Anselmo yatarken sık sık güldüğü için eşi tarafından her defasında dürtülerek uyandırılır. Elli beş yaşında yüreği acılarla dolu biri olmasına karşın hasta karısı Bay Anselmo'yu kıskanır. Bay Anselmo, rüyadayken gülmesine anlam veremez ve karısını muayene eden sinir hastalıkları uzmanı doktora bu durumun mümkün olup olmadığını sorar. Doktor rüyada görülen mutlu anların insanı gülümsetebileceğini; ancak uykusu derin olduğu için bireyin bunu anımsamayacağını söyler. Bay Anselmo nihayet kendisini gülümseten rüyalarından birini hatırlar. Rüyasında gördüğü basit olayın kendisini gülümsettiğini anlayan Anselmo, bu durumdan rahatsız olur.

Öykü, Ayla Gürkan Kahyaoğlu tarafından İtalyancadan çevrilmiştir.

Berger, John, “Bir Kayanın Altındaki İki Köpek”, (Çev. S. Cevat Çapan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.33-35, (Öykü)

Anlatıcı elli yıldan beri tanıdığı Tonio ile saman boşaltırken çalışmaya ara verir. Tonio sidr'e ve kahve içen anlatıcıya Çoban Antonin'le ilgili anısını anlatır. Çoban Antonin'in eşinin ölümü ve yemeğe çağrıldığı anki memnuniyeti sebebiyle iki kez ağladığını söyler Tonio.

Öykü, Cevat Çapan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Berger, John, “Metroda Dilenen Bir Adam”, (Çev. Cevat Çapan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.35-39, (Öykü)

Anlatıcı fotoğraf ve resim üzerine konuştuğu adamdan ayrıldıktan sonra metroda bindiği yarıdan fazlası dolu vagonda dilenen bir adamla sakat karısının fotoğrafını çekme isteği duyar.

Anlatıcının konuştuğu öykü kahramanı desen çizmenin fotoğraf çekmekten daha yaratıcı bir uğraş olduğunu ifade eder.

Öykü, Cevat Çapan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Oates, Joyce Carol, “Bir İç Konuşma”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.40-48, (Öykü)

Otuz bir yaşında yalnız yaşayan bir kimyager evli bir kadına aşık olur. Kimyager, kadının kocasını “X” olarak ifade eder. Kimyager, evli kadına yakın durmak için elinden geleni yapar. Kimi zaman da hem kadını hem X dediği kocayı hem de bebeklerini unutmak için çırpırır; ancak bunu başaramaz. Bu yasak aşkın acısını derinden duyar.

Öykü kimyager tarafından anlatılmaktadır.

Öykü, Alev Bulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Faulkner, William, “Kurak Eylül”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.12-22, (Öykü)

Öyküye Miss Minnie Cooper ile bir zenci arasında geçen olayın kurak geçen iki ayla birlikte kasabaya ateş topu gibi düştüğü belirtilerek başlanır. Will Mayes'ın isminin sadece berberlerden biri tarafından dile getirilmesi, diğerlerinin ise ondan bahsederken sadece zenci ya da pis zenci ifadelerini kullanmaları öyküdeki ana izleğin “ırkçılık” olduğunu gösterir.

Berber dükkânında olayı tartışan insanların hiçbiri olayın doğru olup olmadığını bilmez. Butch ve McLendon gibi kişiler olayın mağdurunun beyaz bir kadın, onu mağdur edenin de zenci bir erkek oluşuna dayanarak Will Mayes'ı sorgulamadan alıp götürürler. Mayes'ın başına ne geldiği belirsiz bırakılmıştır.

Minnie'nin tanıtıldığı ikinci bölümde Minnie'nin kırk yaşına gelmesine karşın hala bekar oluşu, arkadaşlarının çocukları tarafından Minnie Teyze, kasabalı tarafından Zavallı Minnie olarak çağırılması onun normal bir birey olmadığını göstermektedir. Dolayısıyla Minnie'nin Will'e iftira atmış olabileceği ihtimali Minnie'nin tanıtıldığı bölümlerde güçlenmektedir.

Öykü, Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Faulkner, William, “Emily İçin Bir Gül”, (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.23-31, (Öykü)

Öykü Miss Emily Grierson'un cenaze töreniyle başlar. Daha sonra da geriye dönüşlerle Emily'nin babası ile olan ilişkisi, Grierson ailesinin özellikleri, Emily'nin yaşadığı aşk ve ölünceye kadar ona sadakatle hizmet eden zenci Tobe anlatılır.

Emily, babasının otoriter tavrı nedeniyle hiçbir insanla ciddi bir ilişki kuramaz. O, büyük ve kare biçimindeki ahşap evde adeta yaşayan bir ölü pozisyonuna getirilmiştir. Babası öldükten sonra kasabadaki yetkililer zar zor babanın cesedini alırlar. Çünkü Emily'ye göre baba hala yaşıyordur. Kaldırım ustası Hormen Barron'la yakınlık kuran Emily, Barron'un eşcinsel eğiliminden ötürü evlenmek istememesi üzerine onu fare zehiriyle öldürür.

Kasabalının evini merak ettiği Emily, öldüğünde ona yıllarca hizmet eden zenci hizmetkâr da başını alır gider. Kasabalılar için de meraklarını giderme şansı doğar.

Öykü, Gökçen Ezber tarafından çevrilmiştir.

Maugham, Somerset, “Öğle Yemeği”, (Çev. Betül Saru), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.37-40, (Öykü)

Anlatıcı tiyatrodaki daha önce tanıştığı ve öğle yemeğine götürdüğü bir kadını görür. Kadınlı konuştuğundan sonra anlatıcı nasıl tanıştıklarını ve öğle yemeğinde yaşadığı sıkıntıları aktarmaya başlar.

Yazar olan anlatıcı eserlerini okuduğunu ifade eden bir kadına teşekkür mektubu yazar. Bunun üzerine kadın Paris'ten geçeceğini ve müsait olurlarsa kendileri ile biraz sohbet etmek istediğini belirtir. Genç olduğundan kadınlara hayır diyemeyen yazar, kadına mektup yazarak onu öğle vakti senatörlerin yemek yediği pahalı bir lokanta olan Foyot'ta beklediğini ifade eder.

Cebinde sadece seksen frankı olan bu yoksul yazar için Foyot'ta bir kadınla yemek yemek oldukça risklidir; çünkü bu lokantada yemekler oldukça pahalıdır. Bu korkuyla kadınla lokantada buluşan yazar, kadının öğle öğününde pek fazla bir şey yemem demesine rağmen bir somon balığı sipariş etmesi, kuşkonmazları ve şeftalileri afiyetle yemesi, beyaz şarap istemesi, yemekten sonra da kahve ve dondurma sipariş etmesi üzerine ecel terleri döker. Tüm bu pahalı yiyecek ve içeceklerle rağmen parası ucu ucuna yeten yazar, kadının bugün tam yüz otuz beş kilo olduğunu ve bu şekilde kendisinden intikam aldığını belirtir.

Öykü, Betül Saru tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Mansfield, Katherine, “Parker Ana’nın Yaşamı”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.41-47, (Öykü)

Parker Ana, doğduğu kent olan Stratford-on-Avon’dan on altı yaşında ayrılarak Londra’ya gider. Londra’da dışarı çıkmasına, kendisi adına gelen mektupları okumasına izin verilmeyen evde çalışır. Evin satılmasından sonra iki yıl kadar bir doktorun yanında zor şartlar altında çalışan Parker Ana, bir fırıncı ile evlenir. Bu fırıncıdan on üç çocuğu olan Parker Ana, çocuklarının yedisini kaybeder. Fırıncı kocası da veremden ölen Parker Ana, altı küçük çocuğa bakmak zorunda kalır. Bu da yetmezmiş gibi kendilerine yardım etmek için gelen kocasının kızkardeşi de merdivenden düşüp kalçasını incitince beş yıl boyunca bu kadına da bakmak zorunda kalır.

Çocuklarını koruyamayan Parker Ana’nın evinde yaprak dökümü yaşanır. İki oğlu göçmen olarak ülke dışına gider. Maudie kötü yola düşer ve Alice’i de yanına alıp kaçar. Jim orduya katılıp Hindistan’a gider. En küçük kızı Ethel de bir garsona varır. Ülserden ölen kocasını erken dönemde kaybeden Ethel de bir kızıyla birlikte Parker Ana’nın evine döner. Parker Ana’nın acı dolu yaşamı bununla da bitmez. Parker Ana torunu Lennie’nin ölümüne de tanık olur.

Bir yazarın evinde haftanın iki günü temizliğe giden Parker Ana kendisine reva görülen böyle bir yaşamda içten, doya doya ağlayabileceği bir yer bile bulamaz.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Hemingway, Ernest, “Köprüdeki Yaşlı Adam”, (Çev. Solina Silahlı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.48-50, (Öykü)

Savaşta düşmanın hangi noktaya ilerlediğini bulmak ve dubalar üstüne kurulmuş köprünün başını kontrol etmekle görevlendirilen anlatıcının dikkatini köprüde uzun süreden beri oturan yaşlı bir adam çeker. Yaşlı adamın yanına giden anlatıcı, onun düşman topları yüzünden keçi, kedi ve güvercinlerini bırakmak zorunda kaldığını ve onun bu hayvanların yolunu gözlediğini öğrenir. Tüm ikna çabalarına rağmen hayvanları dışında kimi kimsesi olmayan yetmiş altı yaşındaki yaşlı adam bulunduğu yerden bir adım ötesine geçemez.

Öykü, Solina Silahlı tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Borchert, Wolfgang, “Gece Fareler Uyur Ama”, (Çev. Hüseyin Erdem), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.51-53, (Öykü)

Jürgen dokuz yaşındadır. Jürgen kendisinden küçük olan kardeşini evlerine düşen bomba yüzünden kaybeder. Öğretmenlerinin mezardaki insanların fareler tarafından yenildiğini söylemesi üzerine Jürgen, sabah akşam mezarda elinde uzun bir sopayla nöbet tutar. Elinde sepetle kendine yaklaşan yaşlı adamla konuşan Jürgen adamın yirmi yedi tavşanın olduğunu öğrenince heyecanlanır. Yaşlı adam Jürgen'in bekleme nedenini öğrenince ona farelerin akşam yattığını dolayısıyla akşam kalmasının gereksiz olduğunu söyler. Yaşlı adam kendisiyle gelmesi koşuluyla kendisine bir tavşan vereceğini de söyler. Buna rağmen Jürgen karanlık çökünceye kadar kalması gerektiğini düşünür ve adamı bekleyeceğini dile getirir.

Öykü, Hüseyin Erdem tarafından Almandan çevrilmiştir.

Merino, Jose Maria, “Kaçak”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.93-96, (Öykü)

Evliliklerinin daha beşinci ayında patlak veren savaş yüzünden kocası askere alınan bir kadın kahraman ilk dönemlerde kocasıyla mektuplaşarak özlemine gidermeye çalışır. Kocasının annesiyle birlikte yaşayan kadın, kaynanasının ölümünden sonra yalnız kalır. Bu arada köyde savaşın etkilerini daha derinden hissetmeye başlar. Kasabadaki tüm gençler askere çağırılmış ve köyde yalnızca kadınlar, yaşlılar ve çocuklar kalmıştır.

Kadın eve döndüğü bir gün kocasının askerden kaçtığını fark eder. Kocasıyla tekrar birlikte olmanın sevincini yaşayan kadın, kocasının jandarmalar tarafından arandığını görünce büyük korku duyar. Kocasını kaybetmenin korkusuyla kabus görmeye başlayan kadın bir sabah uyandığında kocasının yanında olmadığını görür. Kocasını arayan kadın, onun jandarmalar tarafından yakalandığını görür.

Krysl, Marilyn, “Bir Kadının Öyküsü”, (Çev. Berrin Özdemir), Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.97-102, (Öykü)

Öykü anlatıcısı kadın iki aylık hamiledir. Kadın hamilelik sürecini ve nerede olduğu belirtilmeyen kocasını yanındaymışçasına yaşayarak anlatır. Öyküde geçen mekânların karanlık ve sisli oluşu kocanın nerede olduğu sorusunu daha da belirsiz kılar. Kocasını bekleyen kadın anlatıcı, hiçbir şekilde kocasına ihanet etmez.

Öykü, Berrin Özdemir tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Schnitzler, Arthur, “Prens Tiyatroda”, (Çev. Sunja Altınel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.5-8, (Öykü)

On yedi yıldan beri flüt çalan, müziğe duyduğu ilgi günden güne azalan ve sırf geçimini sağlamak için flüt çalmaya devam eden yoksul Florian Wendelmayer'in prensin de izlemek için geldiği bir komedi oyunu sırasında rahatsızlanıp ölmesi anlatılır.

Florian Wendelmayer'in ölümünden ziyade prens hazretlerinin izlemek için geldiği bir oyunda kargaşa olmasına üzülen ve prens hazretlerine sahnede bayılan müzisyenin durumunun iyi olduğunun bildirilmesini isteyen müdire, insanoğlunun acımasızlığının ve hemcinsine yabancılaşmasının sınırını göstermektedir.

Öykü, Sunja Altınel tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Saroyan, William, “Uçan Trapezin Üstündeki Cesaretli Genç Adam”, (Çev. M. Onur Süner), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.9-14, (Öykü)

Yaşamını okuyarak ve yazarak geçiren genç bir yazarın açlık, yoksulluk ve sefalet içindeki yaşamı anlatılmaktadır.

Öykü, M. Onur Süner tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Puértolas, Soledad, “Buluşmalar”, (Çev. Yıldız Ersoy Canpolat), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.15-19, (Öykü)

Müşterisinin düzeyine göre otel seçimi yapan öykü anlatıcısı, altmış yaşlarında terbiyeli, neşeli bir müşterisi için lüks bir otel odası ayarlar. Daha sonra sözleştikleri Kokteyl Bar’da müşterisini bekleyen anlatıcı, güzel giyimli bir kadının yanına gelerek kendisini beklettiği için özür dilemesini bozuntuya vermez. Genç Ines’le konuşmaya başlayan anlatıcı, kadınla buluşmaya gelen Auguto Olmas’ı görünce zor durumda kalır. Genç kadın durumu fark eder ve anlatıcının kuzeni olduğunu rastlantı sonucu karşılaştığını söyler. Auguto’yla randevusunu erteleyen Ines, anlatıcının kolundan tutarak dışarı çıkar. Anlatıcı başka şeyler olacağını düşünürken Ines, onunla vedalaşır. Neye uğradığını şaşırان anlatıcı, bara dönerek müşterisini bekler. Müşterisi dokuzu beş geçe gelince de otele doğru yola koyulurlar.

Öykü, Yıldız Ersoy Canpolat tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Gegeşidze, Guram, “Liman”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.20-24, (Öykü)

Limanda arkadaşlarıyla birlikte balık tutan Zuria, eve döndüğünde hasta olan dedesinin pencere kenarındaki yatağında uzandığını görür. Dedesi, Zuria’ya bugün kendisini iyi hissetmediğini ve öleceğini söyler. Zuria’dan öldüğünü gördüğünde korkmamasını isteyen ve ölü insanların zararsız olduğunu söyleyen dede, Zuria komşu için sigara alıp döndüğünde çoktan ölmüştür. Zuria, dedesinin sessiz sedasız, bağırp feryat etmeden ölümüne şaşırır; çünkü o, ölümü hep bağırışlarla, feryatlarla, ağlamalarla eşdeğer görmüştür.

Dedesinin ölümünden üzüntü duyan Zuria, arkadaşlarıyla buluşmak için limana gider. Limanda arkadaşlarını göremeyen Zuria, annesinin akşam eve döndüğünde vereceği tepkiyi düşünür.

Öykü, Fahrettin Çiloğlu tarafından Gürcüceden çevrilmiştir.

Kolakowski, Leszek, “Ünlü Bir İnsana Dair”, (Çev. O. Fırat Baş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.25-27, (Öykü)

Dünyanın görebileceği en ünlü ve büyük insan olmak isteyen Tat, dünyanın en uzun pantolonuna sahip insan, dünyanın en büyük çöreğini yapan insan, dünyanın en kel adamı, dünyanın en lekeli insanı, dünyanın en yavaş yürüyen yayası olma gibi pek çok teşebbüste bulunsa da amacına ulaşamaz. Bu hayal kırıklığıyla dünyadaki

düzenin kötü olduğuna inanan Tat son çareyi dünyanın en ünsüz adamı olmada bulur. Bu amacı doğrultusunda bulunduğu şehri değiştiren Tat'ın başına ne geldiği konusunda hiç kimse bir şey öğrenemez. Bu şekilde dünyanın en ünsüz insanı olan Tat, amacına da ulaşmış olur.

Öykü, O. Fırat Baş tarafından Lehçeden çevrilmiştir.

Tokareva, Viktoriya, “Çizgili Şişme Yatak”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimiz), Sayı 26, Ocak-Şubat 2000, s.28-37, (Öykü)

Lyusya yetmiş üç yaşında dul bir kadındır. Yemek yapması için kendisine yardıma gelen kırk yıllık arkadaşı Nina ve kırk yaşındaki sevgilisi Fernando dışında Lyusya'nın kapısını kimse açmaz. Fernando'yu evini tamir ettiği için seven Lyusya, Fernando'nun evlenme teklifi karşısında şaşırır. Lyusya, bu konuyu arkadaşı Nina'ya açar. Nina, Lyusya'ya Fernando'nun sırf daçası ve bir hektarlık arazisi için kendisiyle ilgilendiğini söyler. Bunu kabullenmekte zorlanan Lyusya, aynaya bakarak zaman içinde geçirdiği değişimi fark eder. Lyusya, adeta babasının yıllar önce kendisine aldığı ve herkesin büyük hayranlıkla baktığı şişme çizgili yatak gibi değerini yitirmiş ve bir köşeye bırakılmıştır.

Öykü, Birsen Karaca tarafından Rusçadan çevrilmiştir.

Moravia, Alberto, “Fazla Karıştırma”, (Çev. Betül Parlak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.5-10, (Öykü)

Takıntılı bir kişiliğe sahip Alfredo'nun karısı Agnese tarafından terk edilişi ve Alfredo'nun eşinin kendisini terk etme nedenini öğrenmeyi bile takıntı haline getirişi anlatılmaktadır.

Öykü, Betül Parlak tarafından İtalyancadan çevrilmiştir.

Godar, Goba, “Protokol”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.11-21, (Öykü)

Devlet aygıtının vazgeçilmez bir parçası olduğunu düşünen Lajoz Koczian, galası yapılacak opera için kendisine davetiye gönderilmemesi yüzünden büyük bir bunalım yaşar. Bu olayı bir türlü hazmedemeyen Koczian, kendisine davetiye gönderilmemesini protokolün değerli üyelerinden saklamayı başarır. Koczian'ın davetiyesi de galanın yapıldığı günün ertesinde kendisine yollarır.

Öykü, Kerem Kurtgözü tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Alas, Leopoldo, “Elveda ‘Cordera’”, (Çev. Bülent Kale), Adam Öykü Dergisi, Sayı 27, Mart-Nisan 2000, s.22-28, (Öykü)

Anton de Chinta açlıktan ve çalışmaktan bitkin düşüp ölen karısından sonra oğlu Pinin ve kızı Rosa ile birlikte yaşamaktadır. Pinin ve Rosa ekmek kapıları olan yaşlı inekleri Cordera'ya oldukça fazla bağlıdırlar. Bay Anton, yoksulluktan ötürü borçlu olduğu acımasız ve pimpirikli kahyaya borcunu vermek için açık artırma ile Cordera'yı Castillalı birine satar. Bunu duyan ve Cordera'nın kesilerek kasaplara verileceğini öğrenen iki kardeş Cordera'dan ayrılmak istemeseler de bu ayrılığı

engelleyemezler. Cordera bir gün sonra trenle hüznü yolculuğuna çıkar. Pinin'in büyüyerek kralın hizmetine girmesi ve bilmedikleri pek çok düşüncenin hizmetinde savaşmak üzere trenle götürülmesi üzerine yalnız kalan Rosa'nın gözünde tren "oburlar için, zenginler için inek eti, dünyadaki saçmalıklar için, başkalarının ihtirasları için canının, kardeşinin eti"ni taşıyan bir demir yığınına döner.

Öykü, Bülent Kale tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Wells, H. G., "Çalıntı Basil", (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.20-24, (Öykü)

Anarşist bir adam sahte bir tavsiye mektubu hazırlayarak bakteriyologun laboratuvarına girerek kolera mikrobunun bulunduğu şişeyi gizlice alıp gider. Olayı son anda fark eden bakteriyolog adamın peşine düşer; çünkü kolera mikrobunun Londra'nın içme suyuna katılması koca metropolün hızlı bir şekilde yok olması anlamına gelmektedir. Ne var ki anarşist, şişeyi arabanın içinde yere düşürür, şişenin dibinde kalanı da içerek Londra sokaklarında insanlara kasıtlı olarak çarpa çarpa ilerler. Onu gören bakteriyolog kendisine yetişen eşi Minnie'ye aslında adamın aldığı şişenin maymunlarda mavi lekelerle sebep olan bulaşıcı bakterilerle dolu olduğunu ve suya atması durumunda tüm kentin maviye boyanacağını söyler.

Öykü, Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Kipling, Rudyard, "Lispeth", (Çev. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.25-29, (Öykü)

Sonoo ve Jadeh'in kızı olan Lispeth, ailesinin geçim sıkıntısı yüzünden misyoner heyetine götürülerek vaftiz edilir. Kotgarh vadisinde yayılan kolera yüzünden annesini ve babasını kaybeden Lispeth, İngiliz papaz ve eşiyle birlikte yaşamaya başlar. Büyüdükçe güzelleşen Lispeth'in dingin yaşamı dağda yaralanmış şekilde bulunduğu İngiliz adamla birlikte değişir. Bu adamı seven Lispeth, onu iyileştirip evlenmek ister. İngiliz adam iyileştikten sonra ailesinden izin almak için gidip geri döneceğini söyleyerek oradan ayrılır. Üç ay boyunca adamı bekleyen Lispeth, papazla eşinin kedisine yalan söylediğini öğrenince kendi yerli halkına geri döner. Orada ağaç kesen bir adamla evlenir. Mutsuz evlilikle birlikte Lispeth'in güzelliği de kaybolur. Yaşamı boyunca İngilizceyi çok iyi konuşan Lispeth çok yaşlı bir kadın olarak ölür.

Öykü, Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Oates, Joyce Carol, "Gök Mavisi Top", (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 28, Mayıs-Haziran 2000, s.43-45, (Öykü)

Kuzeyde küçük bir çiftlikte yaşayan on dört yaşındaki dokuzuncu sınıf öğrencisi, yüksek tuğla duvarın dibinde yürürken duvarın öte tarafından gök mavisi bir top gelir. Topu alıp duvarın diğer tarafına atar. Kısa bir süre sonra tekrar top gelince anlatıcı kız, karşıda bir çocuğun kendisiyle oynadığını sanır. Birkaç kez topu karşı tarafa fırlatan anlatıcı kız, topun bir daha gelmemesi üzerine duvarın üstüne çıkarak öte tarafa bakar. Buranın terk edilmiş bir fabrika olduğunu gören kız büyük bir şaşkınlık yaşar. Gök mavisi top da burada rengini yitirmiştir.

Öyküde özel mülkiyete, fabrikalaşmanın zararlarına, kadınların baskı altında bırakılmalarına da anırtırma yoluyla değinilmiştir.

Öykü, Alev Bulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

İdris, Yusuf, “Büyük El”, (Çev. Hüseyin Yazıcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.15-22, (Öykü)

Öğrenim görmek için gittiği kentin kavga ve gürültüsünden bunalan öykü anlatıcısı trenle köyüne döndüğü zamalarda evlerinde oluşan sevinç halesini, babasının büyük bir mutlulukla kendisini karşılamasını, hem kendisi hem de ev ahalisi için babanın büyük bir öneme sahip oluşunu ve babanın ölümüyle birlikte içine düştüğü büyük boşluğu anlatır.

Öykü, Hüseyin Yazıcı tarafından Arapçadan çevrilmiştir.

Nu’Ayme, Mihail, “Kadın Düşmanı”, (Çev. A. Yaşar Koçak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.23-27, (Öykü)

Her vesileyle yazdığı şiirleri okuma, baklaya olan sevgisi ve kadınlara duyduğu düşmanlık gibi üç özelliğiyle bilinen bir şairin düğün alayında gördüğü ve yıllarca yaşadığı evden ayrılığın verdiği hüznle dolu olduğunu düşündüğü geline adeta kendi kızıymış gibi üzülmesi ve Sisban adını verdiği bu kıza dokunaklı bir mektup yazması anlatılır.

Öykü, A. Yaşar Koçak tarafından Arapçadan çevrilmiştir.

Alevi, Bozorg, “Hain”, (Çev. Derya Örs), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.41-49, (Öykü)

İşçi sendikasının seçim komitesinde olan Muhammed Ruhsati yirmi beş yaşında bir öğretmendir. Sendika ile işçiler arasındaki koordinasyonu sağlayan ve devletin ajanı tarafından takip edilen Ruhsati, komitede birinin hain olduğunu sezer. Hainin kim olduğunu bulamayan ve şüphenin üzerinde yoğunlaştığı Ruhsati, geride bir mektup bırakarak intihar eder. Ruhsati mektupta intihar ederek hain olmadığını ispatladığını ve geriye kalanların haini mutlaka ortaya çıkarmalarını ifade eder.

Öykü, Derya Örs tarafından Farsçadan çevrilmiştir.

Ahmed-i Mahmud, “Yaşlılık Dayanağı”, (Çev. Halil Toker), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.50-54, (Öykü)

Oğlunu “elinin değneği, yaşlılık dayanağı” olarak gören anne, kocasının ölümünden sonra odasının değiştirilmesine ve bahçedeki ahıra yerleştirilmesine üzülür. Gelininin ve oğlunun hileyle tüm varını yoğunlu elinden alması üzerine üzüntüsü daha da artan ve iki haftadan beri kalbinde ağrı olan anne ahırdaki yatağına uzanır ve gözlerini kapatır.

Öykü, Halil Toker tarafından Farsçadan çevrilmiştir.

Pizişkzad, İrec, “Şuşu Can”, (Çev. Mehmet Kanar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.55-59, (Öykü)

Anlatıcı geçen bayram arkadaşı Menuçehr ile İsveçli karısı Jaklin’le birlikte lise yıllarındaki ortak dostları Ebulhasen Han’ı ziyarete giderler. Ziyaret boyunca Ebulhasen Han ve karısı Kamercun çocukları Şuşu Can ile Kami Can’la övünüp dururlar. Çocuklarını olduklarından çok daha farklı göstermeye çalışan ve bununla övünen anne, çocukları istedikleri gibi davranmayınca onlara kızmakta ve onları dövmektedir. Menuçehr kendisini öpmek için uzatılan Şuşu Can’ın üzerine işemesi üzerine durumu hafiften tebessüm ederek hoş karşılar ve müsaade isteyerek ayrılır.

Öykü, Mehmet Kanar tarafından Farsçadan çevrilmiştir.

Huşeng Muradi-yi Kirmani, “Orman”, (Çev. Mustafa Çiçekler), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.60-63, (Öykü)

Babası ormanda bekçilik yapan asker, su tankından damlayan suların yeni yeşerttiği bir buğday bitkisini ve her gün gelip su içen serçeyi arkadaşlarına gösterir. Koca çölün ortasında yeşeren bu bitkiye “orman” adını verir askerler. Siperlerinden çıkıp düşmanın üzerine yürüyen askerler kısa bir süre sonra geri çekilmek zorunda kalırlar. Geri çekilen ormancı asker tam da su tankının ve ormanın yanında patlayan havan mermisi yüzünden yaralanır ve arkadaşları tarafından kaldırılıp götürülür. Hastaneye yatırılan asker koltuk değnekleri ile yürümeye çalışırken serçe, bir buğday filizi olan ve başağını yere doğru eğen bitkinin dibine gelerek başağı yer. Başağı yedikten sonra da dikenli tellerin üstünden geçerek karşı taraftaki hurma ağacının dalına konar

Öykü, Mustafa Çiçekler tarafından Farsçadan çevrilmiştir.

Kudsi Kazi-yi Nur, “Küçük Mutluluklar”, (Çev. Ali Güzelyüz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.64-68, (Öykü)

Öykünün anlatıcısı Tahranlı bir inşaat işçisinin oğlu olan Murtaza’dır. Murtaza mahallede arkadaşlarıyla futbol oynarken mahalleli çocukların tamamı tarafından sevilen on dokuz yaşındaki Şaban’ın kendisine pas vermesinden büyük bir mutluluk duyar. Murtaza, on altı yaşında olan ve dikiş kursunda çalışan ablası Zeri ile Şaban arasında oluşan duygusal yakınlığı, Şaban’ın anne ve babasıyla birlikte gelip Zeri’yi istemelerini çocuk duyarlılığıyla anlatır.

Öyküde Tahran’ın yokuş aşağı olan planı, zenginlerin yukarılarda, fakirlerin ise aşağılarda yaşaması ve mahalleli arasındaki iletişimsizlik eleştirilmektedir.

Öykü, Ali Güzelyüz tarafından Farsçadan çevrilmiştir.

Sa’adat Hasan Mantu, “Kuşkum Yok”, (Çev. Halil Toker), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.74-78, (Öykü)

1948’lerin başında ayrılan iki ülkedeki Müslümanların ve Hinduların göç etmeleri, kaçırılan kadınların ve çocukların tasviri ile başlayan öyküde anlatıcı lejyon subayının kendisine anlattığı bir öyküyü aktarır: Lejyon subayı kaçırılmış kadınları deli gibi ararlarken kızını arayan bir yaşlı kadına rastladıklarını belirtir. Subayın kızının öldüğünü söylemesine rağmen yaşlı kadın kızının ölmeyecek kadar güzel olduğunu, güzelliğinden ötürü insanların ona bir fiske bile vurmayacağını söyler. Birkaç kez yaşlı kadınla karşılaşan ve son karşılaşmalarında kör olduğunu gören

lejyon subayı yaşlı kadını Pakistan’a götürüp akıl hastanesine götürmeye karar verir. Yanlarında yaşlı kadının olduğu bir gün Ferid Meydanı’nda bir kızı arayan lejyon subayı yaşlı kadının önünde bir genç Sih’in ve oldukça güzel bir kızın durduğunu fark eder. Genç Sih, güzel kızın kulağına eğilerek karşısındaki kadının annesi olduğunu söyler. Genç kız, annesine bakıp yoluna devam eder. Gözleri kör olmasına rağmen kızını gördüğünü söyleyen anne, orada yere yığılarak ölür.

Öykü, Halil Toker tarafından Urduçadan çevrilmiştir.

Racandar Singh Bedi, “Omuz Omuza!”, (Çev. Halil Toker), Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.79-83, (Öykü)

“Hasta adı verilen tek bir dine mensup insanlar”ın toplandığı hastanede arkadaşı Moğoli ile dışarıdaki sağlıklı insanları imrenerek izleyen anlatıcının ameliyatla bir bacağı kesilir. Kısa süre içinde koltuk değnekleri ile hastaneden çıkıp sağlıklı insanların arasına katılır anlatıcı. Anlatıcı hastanedeki arkadaşını ziyarete geldiğinde onun öldüğünü öğrenir ve koltuk değnekleri elinden düşer.

Öykü, Halil Toker tarafından Urduçadan çevrilmiştir.

Baroja, Pio, “Fırıncılar”, (Çev. Işıl Beysir), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.5-8, (Öykü)

Öyküde, aralarında rekabet olan Gallo fırını ile Frances fırınlarının ikisinde de çalışmış olan Mirandela’nın cenaze töreni, iki fırın işçilerinin cenaze töreni esnasında meyhaneye gidip şarap içmeleri ve gösterişsiz cenaze töreninden sonra verilen yemekte rahat davranmaları tasvir edilmektedir.

Öykü, Işıl Beysir tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Matute, Ana Maria, “Kuru Bir Dal”, (Çev. Selçuk Kurt), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.9-13, (Öykü)

Mediavilla’lar hasat zamanı tarlaya gittiklerinde küçük kızlarını evde bırakır ve komşuları Bayan Clementina’dan onu arada bir yoklamasını isterler. Bayan Clementina pencere kenarında gün boyu oturup “Pipa” ile konuştuğuna tanık olur. Pipa’nın kim olduğunu öğrenmek için kıza soran Clementina, Pipa’nın iple bağlanmış bez parçasına sarılı kuru bir daldan başka bir şey olmadığını öğrenir. Küçük kıza pencere kenarında birkaç gün görmeyen Clementina, kızın hasta olduğunu öğrenir. Kıza bakmak için yanında bırakılan on iki yaşındaki erkek kardeşinin kızın Pipa’sını aldığını ve kızın sürekli ağladığını gören Clementina, Fuenmayor’da ona harçlığı ile bir bebek alsa da küçük kız kendi Pipa’sı olmadığını söyleyerek kabul etmez. Kuru dallardan beze sarılı bebekler yapıp götüren Clementina küçük kıza bir türlü ikna edemez. Küçük kız ısrarla Pipa’sını ister. Bayan Clementina’nın kocası olayı duyunca kızın zaten Malta hummasından öleceğini daha fazla uğraşarak ondan kendilerini rezil etmemesini ister. Küçük kız sonbaharda ölür. Ertesi ilkbaharda bahçede beze sarılı bir kuru dal gören Clementina, şirin ve hüzünlü bir yüze sahip Pipa’nın diğer oyuncaklara benzemediğini anlar.

Öykü, Selçuk Kurt tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Aldecoa, Ignacio, “Manzanares Nehri Baladı”, (Çev. Meltem Çakır), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.14-18, (Öykü)

Manzanares nehrinin ve tramway durağındaki hareketliliğin güzelce tasvir edildiği öyküde Cubero Bar’da bir şeyler içen Pilar ile Manuel arasındaki tartışmaya rağmen birbirlerine olan büyük aşkları ve evlenme hayalleri anlatılmaktadır.

Öykü, Meltem Çakır tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Azarin, “Para Parayı Çeker”, (Çev. Canan Şahin), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.19-22, (Öykü)

Çok fakir olan Manuel Garcia yılbaşı piyagosundan çeyrek bilet alır. Biletten kimseye söz etmeyen Garcia, bileti büyükbabasından kalma eski bir pelerinin içine saklar. Sekiz gün sonra pelerini giyip dışarı çıkan Garcia hastalanarak ölür. Yılbaşından on gün sonra büyük ikramiye Garcia’nın aldığı bilete çıkar. Garcia’nın ölümünden sonra sırasıyla pelerinin ellerine geçtiği insanlar büyük felaketlerle karşılaşır. Eskicinin dükkanında yangın çıkar, kısa bir süre sonra da ölür. Pelerini eskiciden satın alan tiyatro oyuncusu işsiz kalır ve Amerika’ya giderken bindiği geminin batması sonucu ölür. Pelerin kimin eline geçmişse hepsinin yaşamı bunlara benzer felaketlerle son bulur. En son intihar eden ressamdan pelerini alan zengin adam arkadaşlarıyla yemek yemeye gittiği bir gece pelerini giyer. Arkadaşlarından biri pelerinin içinde bir şeyin olduğunu fark eder. Açıp baktıklarında bunun ikramiye çıkan bilet olduğunu anlarlar. Büyük bir mutluluk duyan zengin adam borsadan ve yaptığı ticari işlerden o akşam yüklü miktarda para kazandığı haberlerini alır. Zengin adam bunda kendi suçunun olmadığını paranın parayı çektiğini söyler.

Öykü, Canan Şahin tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Azarin, “Üç Maske”, (Çev. İrem Dikmen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.22-23, (Öykü)

Okurun öykünün yazılış serüvenine ortak edildiği öyküde, yaşlı adamın bulunduğu sapa bir dükkândaki üç maskenin birbirleriyle konuştukları varsayımı ve üç kişi tarafından satın alınmaları anlatılır.

Öykü, İrem Dikmen tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Zuniga, Juan Eduardo, “Dünyanın Son Günü”, (Çev. Özgür Baydar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.24-30, (Öykü)

Kimsenin kalmadığı, sokakları bomboş mahallede kimsenin engel olamayacağı yıkıma mazotla çalışan ve gürültü çıkaran iş makinaları başlamıştır. Yıllarca oturdukları mahalleyi terk etmeyen ve sokaklarda dolaşan karı koca bir ateşin önünde oturan ve kitapları yakan bir adam görürler. Karı koca, adamın yaşadığı eve girdiklerinde evin pek çok ilgi çekici antika eşya ile dolu olduğunu görürler. Karı kocayla tanışan ve onlarla dost olan adam evli çift tarafından yemeğe davet edilir. Yemeğe giden adam ertesi gün karı kocaya bir gramofon hediye eder. Birbirlerine daha yakın olmaya başlayan bu üç insan müzik dinleyerek, tiyatro oyunları sergileyerek, sevişerek yıkımın son gününü beklemeye koyulurlar. Yıkımın yaklaştığı gün üç aşık şaraplarının içine ilaç koyup yatak odasındaki karyolada sevgi

yumağı şeklinde intihar ederler. Onları uzun zamandan beri izleyen iki erkek ve bir kız çocuğu evden ses gelmediğini görünce içeri girerler. İçeri girdiklerinden üç aşığı yatakta ölü halde bulan bu üç çocuk ellerini eşyalarla doldurarak evden ayrılırlar. Onların ayrılmasıyla birlikte mahalledeki son yaşam belirtisi de ortadan kalkmış olur.

Öykü, Özgür Baydar tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Allen, Woody, “Bir Şişkodan Notlar”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 30, Eylül-Ekim 2000, s.39-42, (Öykü)

Şişman olan anlatıcıdan hareketle yaşamın ve fikirlerimizin değişkenliği, tanrının varlığı gibi konular ironik bir üslupla ortaya konulmuştur.

Öykü, Alev Bulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Bowen, Elizabeth, “Kedi Atlıyor”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.7-16, (Öykü)

Bay Bentley’in eşini sadistçe katletmesinden sonra mirasçıları tarafından Rose Hill satışa çıkarılır. Taliplilerinden korkularından ötürü iki yıl boş kalan evi Harold Wright’lar çok uygun bir fiyata satın alır. Eve çekidüzen veren Wright’lar Bentley’leri tamamen yaşamlarından silmeye çalışırlar. Evi satın almalarını kutlamak için arkadaşlarından beşini davet eden Wright’larda başlarda her şey normal sürer. Ancak kısa bir süre sonra bazı terslikler görülmeye başlar. Wright’ların iyi geçinen iki çocuğu kavga eder. Evdeki misafirlerden biri olan ve Cartaret’le tanışmak için geldiğini söyleyen Muriel, Bay Bentley’in cinayetini en ince ayrıntısına kadar anlatınca evdekilerin tamamı daha da tedirgin olur. Sara’yla konuşmalarında psikolojik bir rahatsızlığı olduğu sezdirilen Muriel bir gece tüm kapıları dışarıdan kilitler. Harold Wright’ın eşi Jocelyn birkaç gündür yaşadığı korkuyla kocasının kendisini öldüreceğini düşünerek bayılır. Kapıları daha önce kilitleyen Muriel, Cartaret’in odasının nerede olduğunu bilmez. Öykü “İşleri rastlantıya bırakacak bir kadın değildi Muriel!” cümlesiyle bitirilerek okurun zihninde Muriel’in kilitli odalarda bulunanların hepsini öldürüp öldürmediği, Cartaret’i bulduktan sonra ne yaptığı gibi soruların sorulmasına olanak sağlanmıştır.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Carter, Angela, “Çizmeli Kedi”, (Çev. Didem Kizen-Tümay Özkarakaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.17-31, (Öykü)

Angela Carter’ın “Çizmeli Kedi” masalını çağımızın anlayışına uyarlayarak yeniden yazdığı bu öyküde çizmeli kedi feleğin çemberinden geçmiş, kozmopolit, sofistike bir kedi olarak tasvir edilir. Çizmeli kedi kiralık odada kalan, yakışıklı bir adamla birlikte yaşamaya başlar. Çizmeli Kedi, yoksul olan sahibiyile kumar masalarında türlü hileler yaparak günlerini gün ederler. Çizmeli Kedi’nin sahibi Sinyor Panteleone zengin bir yaşlı adamın genç ve güzel karısına aşık olunca düzenleri bozulur. Çizmeli Kedi, sahibini bu karasevdadan kurtarmak için onu fare avcısı hilesiyle genç kadının yatak odasına sokar. Yatak odasında genç kadınla çılgınca sevişip hevesini aldıktan sonra karasevdadan kurtulacağını umduğu sahibinin kadına daha fazla bağlanması karşısında Çizmeli Kedi ve evin tekir kedisi başka bir plan yaparlar. Plana göre yaşlı adam kaygan bir nesneye basacak ve yere

düşecek. Genç kızın yanındaki kocakarı doktoru çağırarak. Bu arada doktor kılığına giren Panteleone içeri girecek ve bir fırsatını bulup adamın kasasını soyacak. Plan düşündükleri gibi gerçekleşir. Doktor yaşlı adamın öldüğünü ve kocakarından cenaze arabası çağırmasını ister. Kocakarı dışarı çıktıkran sonra genç kadınla Panteleone yine sevişmeye başlar. Genç kadın, kocakarı döndüğünde ona cüzdan dolusu altın verir ve onu kovar. Panteleone genç kadınla evlenerek büyük bir servete sahip olur.

Öykü, Didem Kizen ve Tümay Özkarakaş tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Carter, Angela, “Karbeyaz Çocuk”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.32-33, (Öykü)

Kış ortasında Kontes’le gezintiye çıkan Kontun kan kırmızısı, kar beyazı ve kuzgunun tüyleri kadar kara üç kızının olması dileği her üç özelliği içinde barındıran çırılçıplak bir kız şeklinde yerine gelir. Bembeyaz tenli, kıpkırmızı dudaklı ve kapkara saçlı bu kızı yanlarına alıp dönmeleri Kontes’in hoşuna gitmez. Kontes yolda bir iki hileyle kızı ortadan kaldırmaya çalışsa da buna muvaffak olmaz. Başarısız olduğu her hile için üstündeki kıyafetlerden birini kaybeden Kontes çırılçıplak kalır. En son Kontes’in gül fidanından bir tane kırmızı gül istemesine karşı koyamayan Kont, kıza bir gül alması için izin verir. Kız gülü koparır koparmaz parmağına diken batar ve parmağı kanar. Yere düşen kızı gören Kont, atından inerek erkeklik organını ölmüş kızın içine sokar ve kız erimeye başlar. Kızdan geriye bir kuştan düşmüş olabilecek bir tüy, bir damla kan ve gül fidanından kopardığı gül kalır. Başarıya ulaşan Kontes bütün kıyafetlerine yeniden kavuşur.

Öykü, Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Schnitzler, Arthur, “Bir Bekarın Ölümü”, (Çev. G. Oktay), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.71-79, (Öykü)

Zengin bir bekar olan öykü kahramanı ölmek üzereyken kesedarı olan yaşlı kadın onun doktor, tüccar ve yazar arkadaşlarını eve çağırır. Eve ilk gelen doktor arkadaşı olur. Doktor geldiğinde bekar arkadaşının öldüğünü öğrenir. Daha sonra da sırasıyla tüccar ve yazar gelir. Üç arkadaş ölen arkadaşlarının kendilerini niçin çağırabileceği üzerine kafa yorarken doktor çekmecedeki üzerinde “DOSTLARIM İÇİN” yazan bir zarf görür. Yazar, zarfı açıp okumaya başlar. Ölen bekar arkadaşlarının her üçünün eşiyle de yattığını söylediği bölüme gelince üç arkadaş büyük bir şaşkınlık yaşar. Tüccar ölen karısını, yazar ve doktor ise mutlu bir yaşam sürdürdükleri eşlerini düşünerek evden ayrılırlar. Her üç arkadaşın da bu meseleyi başkalarına anlatmaya niyetleri yoktur.

Öykü, G. Oktay tarafından Almandan çevrilmiştir.

Rodari, Gianni, “Öpüş”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.80-83, (Öykü)

Öykü anlatıcısı evlerine misafir olarak gelen ve babasıyla uzun uzun konuşan adamın salonun kapısında yeğeni Henriette’in üstüne eğilerek onu dudaklarından öpmesi karşısında büyük bir şok yaşasa da sesini çıkarmaz. Salonda bulunan ailenin

diğer fertleri de şaşkınlıklarını dile getirmezler. Adam salondan çıktıktan sonra nişanlı olan Henriette'in adamı tanımadığı öğrenilince şaşkınlık daha da artar. Bu şaşkınlıkla odasına çıkan anlatıcı adamı banyodan çıkarken görür ve ona yaptığı şeyin nedenini sorar. Adam o an için Henriette'in kendisine erişilmez görüldüğünü ve yaşamın kendisine verebileceği şeyi kaybetme hissine kapıldığı için şaşırtıcı davranışta bulunduğunu söyler. Bir iş yapmadan önce iyice düşünüp taşındığını ve kafasındaki şemayla karşılaştırdıktan sonra davrandığını ifade eden anlatıcı, adamın açıklamalarından sonra adama hak verir.

Öykü, Kerem Kurtgözü tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Rodari, Gianni, “Matmazel Bibiane”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.83-85, (Öykü)

Baktığı aynanın içine hapsolan ve kurtarılmak için kendisine gösterilen aynaların içine giren Matmazel Bibiane'in çevredeki insanların umursamaz tavırları yüzünden el aynasına girip çantasında ölümü beklemesi anlatılır.

Öykü, Kerem Kurtgözü tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Allen, Woody, “Viva Vargas! (Bir Devrimcinin Günlüğünden)”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.86-91, (Öykü)

Woody Allen'ın etkiyi azaltma ve önemsiz gösterme tekniğini fazlaca kullandığı bu öyküde mevcut rejimden memnun olmayan devrimci bir örgütün -tüm sakarlıklarına rağmen- şans eseri yönetimi ele geçirmeleri devrimci askerlerden birinin tuttuğu günlükte anlatılmaktadır.

Öykü, Alev Bulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Carter, Angela, “Kaplan'ın Gelini”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.5-22, (Öykü)

“Güzel ve Çirkin” masalının yeniden yazımı olan öyküde soğuk ülkelerden gelen ve güneyin şehvet dolu havasına kanan ve uzak taşra kasabasına yerleşen baba ve kızının Çirkin'le olan ilişkileri anlatılmaktadır. Kumarbaz olan ve bu huyu yüzünden eşini kaybeden baba, dünyadaki tek varlığını da kumarda Çirkin'e kaybeder. Çirkin, kızı alması için uşağını gönderir. Kız, cenaze arabasını andıran atlı bir arabayla Çirkin'in şatosuna getirilir. Çirkin'in kızıdan tek bir isteği vardır: Tek bir kereliğine kendi yanında çırılçıplak soyunması.

Kız bu isteği reddeder. Çirkin bunun üzerine kendisinin kızın yanında soyunacağını söyler. Sarımsı kahverengiyle kocaman bir kediyi andıran Çirkin'in dehşet verici iri başını, yumuşacık kaslarını gören kız, onun bu davranışı karşısında etkilenir. Kız da Çirkin'in yanında çırılçıplak soyunur. Kızı çıplak halde gören Çirkin, bir el hareketiyle bu kadarı yeter deyip oradan uzaklaşır. Irmağın kıyısında çırılçıplak yürüyen kız, ilk kez kendini özgür hissettiğini anlar. İnsanoğlunun kendini incir yapraklarının ardına sakladığı günden bu yana çıplak gezmenin doğal olmaktan çıktığını düşünen kız, şatoya döndükten sonra uşak tarafından Çirkin'in odasına götürülür. Kıza adım adım yaklaşan Çirkin adeta zımpara kağıdı gibi törpüleyici diliyle kızın derisini yalamaya başlar.

Öykü, Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Schemisin, Johnny, "Kumarbazın Elindeki Kağıtlar", (Çev. Yurdanur Salman-Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.23-28, (Öykü)

İrlanda’da Johnny Schemisin adındaki eski tarz öykü anlatıcılarının sonuncularından biri tarafından anlatılan öyküde her şeyini kaybeden bir kumarbazın ölümle oynadığı oyunda yaptığı hilelerle her defasında paçasını kurtarması ve sonunda ölüme yenik düşmesine rağmen yaptığı küçük bir iyilikten ötürü cennete girişi anlatılmaktadır.

Öykü, Yurdanur Salman ve Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Freeman, Marry E. Wilkins, “Annenin İsyanı”, (Çev. Hande Özkul), Adam Öykü Dergisi, Sayı 32, Ocak-Şubat 2001, s.29-41, (Öykü)

Sarah Penn kocası Adoniram Penn, oğlu Sammy ve yakında evlenecek olan kızı Nanny ile birlikte on yıldır duvarlarına yeni duvar kağıdı çekilmemiş kutu gibi bir evde yaşamaktadır. Kırk yıl önce kocası Adoniram’ın kendisine verdiği sözü tutmayarak boş arazide ev yapmak yerine yeni bir ahır yapması Sarah’nın hoşuna gitmez. Kocanın aldığı kararların sorgulanmadığı bir kültürde yetişen Sarah, evlenecek olan Nanny’nin düğününü yapacak yer bile bulunmazken kocasının hiçbir açıklama yapmaksızın ahır yapmaya kalkışması karşısında daha fazla sabır gösteremez. Kocasının iyi yetişmiş bir at almak için köyden ayrıldığı günlerde evini yeni ahıra taşır. Eski eve ve eski ahıra hayvanlar yerleştiren Sarah’nın bu davranışı köylüleri rahatsız eder. Papazın kendisini uyarmasına da aldırmayan Sarah, ona kendi düşünceleri üzerine düşüneceğini ve bildiğini yapacağını söyler.

Muhteşem bir Kanada çiftlik atı alarak dönen Adoniram, yapılan değişiklik karşısında büyük şaşkınlık yaşasa da her şeyi kabullenir ve sesini çıkarmaz.

Köylülerin ahır amaçlı yapılan bir yapıda insanların yaşayacak olması karşısında değil de eski ve yaşanılmayacak duruma gelen eve dört ineğin sokulması karşısında şaşkınlık yaşamaları güzel bir toplumsal hiciv örneğidir.

Öykü, Hande Özkul tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Poe, Edgar Allan, “Geveze Kalp”, (Çev. Arzu Aslan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.5-9, (Öykü)

Benöyküsel anlatıma sahip öyküde gözünden rahatsızlık duyduğu bir yaşlıyı boğarak öldüren anlatıcı yaşlı adamın cesedini parçalara ayırarak odadaki tahtaların altına saklar. Komşusunun duyduğu çığlık üzerine polislerin geldiğini gören anlatıcı, polisleri adamın cesedini sakladığı odada konuk eder ve onlarla çok rahat bir şekilde konuşur. Ne var ki tahtaların altındaki parçalanmış cesedin kalp atışlarının yükseldiği sanısına kapılan anlatıcı daha fazla dayanamayarak suçunu itiraf ederek polislere cesedin tahtaların altında olduğunu söyler.

Öykü, Arzu Aslan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Lawrance, D. H., “Hasta Madenci”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.10-15, (Öykü)

Bayan Horsepool, madenci olan Willy’yi gördüğünde ondan etkilenecek onunla evlenir. Oldukça sabırlı ve iyi yürekli olan Lucy Horsepool, bu madenciyle evli olduğu günden beri ona iyi davranır ve mutlu bir yaşam sürer. Maden işçilerinin grevde olduğu günlerde çektikleri sıkıntılı dönemde bile Lucy, kocasına en küçük bir serzenişte bile bulunmaz. Kocasını Willy’nin maden kazası sonucu çalışamaz duruma gelmesi ve akli dengesini yitirmesi karşısında Lucy’nin en büyük endişesi eşinin deli olduğunun anlaşılacak aylıklarının kesilmesi olur.

Öykü, Sinem Yazıcıoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Brown, George Mackay, “Kayalıklardaki Fener”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 33, Mart-Nisan 2001, s.19-23, (Öykü)

İsveç’ten gelen bir gemi kayalıklara bırakılan bir fenerle yanıltılarak kayalara çarptırılır. Başta normal bir kazaymış gibi görünen bu olayın gemiyi yağmalamak isteyen adalıların işi olduğu söylentileri yayılmaya başlar. Batık gemiden epeyce mal, araç gereç ve fiçılar dolusu içki alan adalılar o kışı bol bol içki içerek geçirirler. Eşiyle birlikte yaşayan ve çocuğu olmayan Brenda mağaraların olduğu bölümde acılar içinde kıvranan İsveçli bir çocuğu görüp tedavi ettirse de bu çocuk geçirdiği kaza sonucu ömrü boyunca sakat kalır. Brenda kocasının istememesine rağmen bu küçük çocuğu oğlu gibi büyütür.

Yaptıkları yağmadan ve insanların ölümüne kasıtlı olarak sebep olan ada halkı tanrılar tarafından adeta cezalandırılır. Tüm komşu adalara her gün yağmur yağarken bu ada yağmur yüzü görmez. Ta ki adanın en yaşlı adamı ile yeni doğmuş bir bebeği, ölüp denizin dibinde olan İsveçli ölü denizciler tarafından bağışlanmayıncaya kadar. Brenda ile kocası yıllar sonra öldükten sonra İsveçli çocuk adalılardan biri olur ve oradan evlenerek yaşamını orada sürdürür.

Öykü, Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Alexie, Sherman, “Yalnız Kovboy ile Apaçi’nin Cennetteki Yumruklaşması”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.5-10, (Öykü)

Kuzey Amerikalı Yerliler’in yaşaması için ayrılmış Spokane arazisinden ayrılan anlatıcının Seattle’da çalıştığı yıllarda birlikte olduğu anaokulu öğretmeni beyaz kadınla yaşadığı tartışmalar ve bu tartışmalara dayanamayarak ayrılmış araziye geri dönüşü anlatılmaktadır.

Öykü, Emrah Özcan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Allison, Dorothy, “İsimler Deryası”, (Çev. Nuray Dogurga), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.11-18, (Öykü)

Çocuk sahibi olamayacak bir lezbiyen olduğunu söyleyen anlatıcı akrabası olduklarını söyledikleri insanların özellikle de kadınların yaşadığı ensest ilişki,

kadınların uğradığı tecavüzler, intiharlar, yabancılık, yalnızlaşma gibi konuları anlatmıştır.

Öykü, Nuray Dogurga tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Leyner, Mark, “Ben Son Derece Ateşli ve Yüklü Bir Noktaydım”, (Çev. Tümay Özkarakaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.19-22, (Öykü)

Annesinin solunum cihazını fişten çekip bunu Las Vegas’taki kız kardeşine söylemek için arabasıyla yola çıktığını söyleyen anlatıcının birbirinden kopuk ve çoğu zaman da zihninden geçen absürd düşünceler anlatılmaktadır.

Öykü, Tümay Özkarakaş tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

O’Connor, Robert, “Eve Mektuplar”, (Çev. Sinem Yazıcıoğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.23-28, (Öykü)

Robert O’Connor’un yayımlanan bu ilk kısa öyküsünde Almanya’da 82. taburda tabur sekreterliği yapan Madison’un ve arkadaşlarının yaptıkları yasadışı kimi eylemler anlatılmaktadır. Kışlada eroin kullanan, kendilerini ispiyonladıklarına inandıkları arkadaşlarını öldürüp olaya kaza süsü veren bu askerlerin tüm bu yasadışılıklarına karşın rütbeliler sadece ölen/öldürülen askerlerin ailelerine duygudan yoksun mektuplar yazmayı yeterli görürler.

Öykü, Sinem Yazıcıoğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Wallace, David Foster, “Sonsuza Dek Yukarıda”, (Çev. Didem Kizen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.29-36, (Öykü)

Kız çocuk Tuscon’daki halka açık bir havuzda suya atlamaya hazırlanırken akşamki doğum günü kutlamasını düşünür. On üçüncü yaş gününü akşamki partiyle kutlayacak olan kız çocuğun, vücudunda meydana gelen fiziksel değişimlerin ve bu değişimlerin düşsel dünyasında meydana getirdiği farklılıklar etkili bir dille anlatılmıştır.

Öykü, Didem Kizen tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Egan, Jennifer, “Oldu İşte”, (Çev. Deniz Hakyemez), Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.44-53, (Öykü)

Özel tasarımıyla hazırlanmış mayoların tanıtımı ve bunların bir dergide yayımlanması için Lamu’da bulunan üç manken, bir stilist, bir fotoğrafçı, saççı ve makyajcıdan oluşan ekip rıhtımda eski bir otelde kalır. Fotoğrafçı Jann ve on altı yıldan beri stilist olan Bernadette otelin barında içtikleri bir akşam alkolün de etkisiyle birbirlerine yakınlık duyup sevişirler. Bernadette, otuz altı yaşında olmasına karşın yirmili yaşlarda güzel vücutlu mankenler karşısında kendisini yaşlı ve çirkin bulur. Yirmili yaşlarda olan manken Alice’in eve dönme isteği ile şöhret olma arzusu arasında sıkışmış ruh hali, verdiği pozların derginin kapağında yayımlanacağını öğrenmesi üzerine şöhret olma arzusunun daha baskın gelmesiyle dinginliğe ulaşır.

Öykü, Deniz Hakyemez tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

O.Henry, “Cadının Ekmekleri”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.5-7, (Öykü)

Kırk yaşına gelmiş, hala evlenememiş iyi kalpli Martha Meacham’ın fırınından bayat ekmek alan ve yoksul olduğunu sandığı ressamı yardım edeyim derken ressamın bir yarışma için hazırladığı çizimleri berbat ettiği anlatılmaktadır.

Öykü, Filiz Kaynak tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Woolf, Virginia, “Gölcüğün Büyüsü”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.8-9, (Öykü)

Dibi gözükmeyen ve çevresi kamışlarla dolu derin bir gölün etrafında yıllar boyu oluşan yüzler ve seslerin varlığından söz edilmektedir.

Öykü, Almıla Özdek tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Hemingway, Ernest, “Beyaz Fil Tepeler”, (Çev. Görkem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.15-18, (Öykü)

İspanya’da Ebro Vadisi’ndeki istasyonda geçen öyküde Jig adındaki kadınla erkek arkadaşının kadının kürtaaj olacağı bir yere yapacakları yolculuk öncesi bekleyişleri ve kürtaajla ilgili konuşmaları anlatılmaktadır.

Öykü, Görkem Bodur tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Steinbeck, John, “Bay Hogan Bankayı Nasıl Soydu?”, (Çev. Nilüfer Batan-Öykü Kurt), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.22-28, (Öykü)

Bay Hogan evli ve iki çocuk babasıdır. Bay Hogan, on altı yıldan beri Fettucci’nin bakkalında memur olarak çalışır. Bakkalın banka işlerine de bakan Bay Hogan, uzun zamandan beri yanı başlarında olan bankayı hiç kimseye sezdirmeden izler. 1955 yılı İşçi Bayramı öncesi saat 9:04’te bankayı oldukça basit bir planla soyan Bay Hogan, yakalanmadan kaçmayı başarır. Bankadan sekiz bin üç yüz yirmi dolar çalan Bay Hogan’ın bu sırrını kendisi dışında hiç kimse bilmez.

Öykü, Nilüfer Batan ve Öykü Kurt tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Öyküyle birlikte Kyoko Ariki, Yuji Kami, Luchen Li ve Kiyoshi Yamuchi’nin Steinbeck’le ilgili görüşleri de kısaca verilmiştir.

Capote, Truman, “Bir Gece Ağacı”, (Çev. Hale Akman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 35, Temmuz-Ağustos 2001, s.29-37, (Öykü)

Kay adındaki öykü kahramanı kız, yeşil gitar dışında kendisine başka bir şey bırakmayan amcasının taziyesinden koleje dönmek için trene biner. Trenin sonundaki vagonda bir kadınla yaşlı bir adamın yanında boş yer bulan Kay orada oturmak için izin ister. Verilen izin üzerine Kay boş yere oturur. Fazla konuşan kadından ve garip olan yaşlı adamdan ürken Kay, gitmek istese de kadın buna izin vermez. Kadının anlattıkları karşısında geçmişini sorgulayan Kay, adam tarafından hipnotize edilir ve bunu fırsat bilen kadın Kay’ın cüzdanını aşırır.

Öykü, Hale Akman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Mansfield, Katherine, “Örtüyü Kaldırmak”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.5-9, (Öykü)

On sekiz yaşında bir genç kız olan Edna’nın hayalleri, özlemleri, hayal kırıklıkları, Jimmy ile yaşadığı ilkgençlik aşkı ve geleceğe karamsar bakışı anlatılmıştır.

Öykü, Almıla Özdek tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Baroja, Pio, “Mari Belcha”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.10-12, (Öykü)

Mari Belcha’nın doğduğu günü anımsayan yaşlı doktorun büyüyüp genç kız olan Mari Belcha’yı gizliden gizliye gözlemesi ve ona duyduğu sevgi anlatılmaktadır.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Bowles, Paul, “Bahçe”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.13-15, (Öykü)

Güney ülkesinin uzak bir kasabasında karısıyla birlikte yaşayan adam bir vahanın kenarında olan bahçesini çalışarak güzelleştirir. Çalışmasının karşılığını bahçenin parıltısıyla ve canlanmasıyla alan adam, karısı tarafından hazine bulduğu zannıyla Fas’ta zehir olarak kullanılan bir karışımla zehirlenir. Zehirlendiği kocasının sözde sakladığı hazinenin yerini söylememesi üzerine kadın kaçır. Adam dört gün boyunca daldığı derin uykudan uyandığında hafızasını yitirmiş durumdadır. Kasabadakiler adamın karısını göremeyince onun karısını öldürdüğünü düşünürler. Kendisiyle konuşmaya gelen imama, bahçesinin güzelliğini anlatır adam. İmam, adama Allah’ın kendisine bahsettiği güzel bahçe için şükretmesi gerektiğini söyler. Adam, öyle birini tanımadığını ve bahçeyi kendisinin çalışarak bu güzel şekle soktuğunu söyler. Adamın bu tanrıtanımaz durumu ve eşini öldürüp sakladığı zannı üzerine bir gece camide konuşan insanlar, adamın kasabada yaşamaması gerektiğine karar verirler. Bir sonraki gün adam güzel bahçesinde çapa ve oraklarla dövülerek öldürülür. Zamanla da çölün kumu güzelim bahçeyi kaplamaya başlar.

Öykü, S. Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Wodehouse, P. G., “İlkbaharda Jeeves”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.18-31, (Öykü)

Camberwell’de bir hayır işi için verilen baloda garson kız Mabel’e aşık olan Bingo Little, arkadaşı Bertie Wooster’dan amcası Bay Little’ı bu fakir kızla evlenmesi konusunda ikna etmesi için kendisine yardım etmesini ister. Bertie Wooster, çok olgun bir zekaya sahip, parlak fikirlerle dolu olan uşağı Jeeves’a durumu anlatır. Jeeves, perhizde olduğu için her akşam kendisine kitap okunan Bay Little’ı ikna etmenin yolunu bulur. Jeeves’a göre alt sınıftan gençlerle evlenmenin hem mümkün hem de takdir edilesi bir şey olduğunun övüldüğü öykülerin her akşam Bay Little’a okunması, sürekli tekrar yoluyla bu fikrin onun bilinçaltına

yerleştirilmesine olanak sağlayacaktır. Bu plan üzerine Bingo her akşam amcasına Rosie M. Banks'in kitaplarını okur. Amacına ulaştığını gören Bingo evliliğine izin vermesi ve harçlığını artırması için amcasına, arkadaşı Bertie Wooster'ın Rosie M. Banks müstear ismini kullanan yazar olduğunu söyler. Bunun üzerine Bay Little, Wooster'ı yemeğe davet eder. Wooster yaptığı rolün ağırlığıyla, Bay Little'a yeğeni ve tek varisi Bingo'nun garson bir kızla evlenmek istediğini ve harçlığının artırılmasını talep ettiğini söyler. Bay Little, yeğeninin garson kızla evlenmesini doğru bir karar olarak görür. Ne var ki harçlığı artırmaya sıcak bakmaz. Çünkü Bay Little, kendisine okunan öykülerin etkisiyle yıllardır aşçılığını yapan Bayan Watson'a evlenme teklifinde bulunmuş ve onunla nişanlanmıştı.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Jackson, Shirley, “Piyango”, (Çev. Murat Alpar), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.32-39, (Öykü)

New England'da geleneksel olarak yapılan ve iki gün süren bir piyango çekilişi tüm kasabalıların katıldığının anlaşılması üzerine Bay Summers tarafından başlatılır. Çekilen piyango Bayan Hutchinson'a çıkar. Öyküdeki gerilimde tam olarak bu noktada başlar. Normal de kendisine piyango çıkan Bayan Hutchinson'un sevinmesi beklenirken o sonucun adil olmadığını söyleyerek itiraz eder. Onun itiraz sebebini okur öykünün devamında öğrenir. Bu piyangoda ismi çıkan kim olursa olsun kasabalılar tarafından taşlanarak öldürülür. Tüm itirazlarına rağmen kimseyi ikna edemeyen Tessie Hutchinson kasabalılar tarafından taşlanarak öldürülür.

Öykü, Murat Alpar tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Maugham, Somerset, “Mayhew”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.7-9, (Öykü)

Mayhew otuz beş yaşında seçkin bir kariyere sahip dürüst ve içten bir avukattır. İtalya'dan dönen bir arkadaşının Capri'de gördüğü Nepal Körfezi'ne bakan geniş bahçeli evi almaya karar verir. Kariyerini geride bırakan Mayhew iyi bir tarihçi olmak için Capri'de aldığı bu evde on dört yıl hummalı bir çalışma yapar. On dört yılın sonunda neticeye yaklaştığı bir anda Mayhew ölür. Bir iki dostu dışında hiç kimse onun yaşamının ve çalışmalarının farkına varmaz.

Öykü, F. Zeynep Bilge tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Malamud, Bernard, “Meslek Seçimi”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.13-23, (Öykü)

İki yıl evli olduğu eşi Marge tarafından yakın arkadaşıyla aldatılan Cronin, uzun süren bir bunalımdan sonra Chicago'daki yaşamını geride bırakarak Kuzey California'da küçük bir üniversite kasabasında edebiyat dersleri vermeye başlar. Cronin, her ne kadar uğraşsa da geçmişinin izlerinden kurtulamaz. Buna karşılık Cronin'in kendisine ilgi duyduğu öğrencisi Mary Lou, on üç yaşındayken abisinin tecavüzüne uğramasına ve sevdiği adamın kendisini yıllarca telekız olarak kullanmasına rağmen geçmişiyle hesaplaşarak geleceğe umutla bakar. Cronin'den etkilenen Mary Lou'nun eğitimine devam etmesi ve Cronin'e gönderdiği kartta öğretmen olmak istediğini ifade etmesi bu umudun göstergesidir.

Öykü, Yasemin Güniz Sertel tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Öykünün sayfa sırasının yanlış verildiği görülmektedir.

Laforet, Carmen, “Okula”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.28-30, (Öykü)

Sabahın erken saatlerinde bir annenin okula yeni başlayacak olan kızını okula götürürkenki sevinci anlatılmaktadır.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Carver, Raymond, “Yalan”, (Çev. Görkem Bodur), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.31-33, (Öykü)

Yakın bir arkadaşlarının söylediği bazı sözlerin yalan mı yoksa doğru mu olduğu üzerine konuşan karı kocanın söylenenlerin yalan olduğuna inanmaları anlatılmaktadır.

Öykü, Görkem Bodur tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

O’Connor, Flannery, “Ürün”, (Çev. Rana Kahraman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.34-40, (Öykü)

Evde kahvaltıdan sonra sofrayı temizleyen Willerton, akşam yemeğine kadar daktilonun başına geçerek öykü yazmaya çalışır. Willerton’a göre yazacak bir şeyler bulmak öykü yazmanın en zor kısmıdır. Vaktinin büyük bir kısmını yazacak bir konu bulmakta geçiren Willerton, toplumsal sorunlara özel ilgi duyar. Willerton başta fırıncılarla ilgili bir konuda yazmayı düşünse de kısa süre sonra bu konuyu ilginç bulmaz. Sonunda kira karşılığı ürünlerinin bir kısmını vermek durumunda kalan insanları yani ortakçıları yazmaya karar verir. Öykünün en iyi çıkışını ilk cümlede yaptığına inanan ve ses uyumu dediği şeye büyük önem veren Willerton, ortakçılarla ilgili öyküsüne başlar. Öyküsünü bir iki paragraf geliştiren Willerton, alış veriş yapmak için gittiği markette gördüğü bir kadının öyküsünde tasvir ettiği kadına benzemesi üzerine bu öyküsünü yazmaktan vazgeçer ve İrlandalılarla ilgili bir öykü yazmaya karar verir.

Öykü, Rana Kahraman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Rossi, Cristina Peri, “İlk Sevda”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.41-46, (Öykü)

Öykü anlatıcısı üç yaşından itibaren annesine olan bağlılığını, annesiyle babası arasındaki tartışmaları, annesinin pek çok konuda kendisini eğittiğini ve bu eğitimin yıllar sonra bile kendisine yol gösterici oluşunu anlatmaktadır.

Öyküde pek çok yazım yanlışıyla birlikte baskı hatalarına da rastlanmaktadır.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

O’Flaherty, Liam, “Yaşam”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.5-9, (Öykü)

Kırk üç yaşındaki anne on beşinci ve son bebeğini doğurur. Bebeğin etrafında kelebekler gibi dönen ev ahalisi, yardıma muhtaç dede için aynı sevinç göstermez. Yaşlı adam kanından olduğu için büyük bir sevgi beslediği torununun zamanla birlikte büyümesinden büyük mutluluk duyar. Ne var ki gün geçtikçe bebek güçlenirken yaşlı adam güçsüzleşmektedir. Ölmeden önce güneşi görmek için bahçeye çıkan yaşlı adam, eşinin elindeki torununun tavuklara, ördeklere, kazlara gösterdiği sevinç gösterileri altında yaşamını yitirir.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Wilder, Thornton, “Savaş Gemisi”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 38, Ocak-Şubat 2002, s.10-12, (Öykü)

Londra’dan Avustralya’ya doğru yola çıkan Trumpeter adlı gemi yüz tutuklu ve mürettebatla birlikte batır. Kurtulan insanların bir kısmı sığındıkları adada yaşamaya başlarlar. Yaşadıkları adaya England adını veren bu insanlar adayı yaşanır hale getirmek için okul, kilise, toplantı salonu ve tiyatro salonu yaparlar. Kuşaklar arası aktarım yoluyla adanın ismi İngiltere’ye dönüşür. İngiltere’deki insanlar kurtarılmak için uzun süre bekleseler de onları kurtaracak herhangi bir emareye rastlayamazlar. Babasından reisliği alan Roja bir gece adanın yakınında bir gemi görse de geçen uzun yılların etkisiyle ne kendisinin ne de halkının eski yaşama adapte olamayacağını düşünerek geminin dikkatini çekecek hiçbir girişimde bulunmaz.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Steinbeck, John, “Cinayet”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.5-13, (Öykü)

Otuz yaşındayken anne ve babasını kaybeden Jim Moore, çiftlik evinde belli bir süre yalnız yaşar. Sık sık Monterey’deki Üç Yıldız Barı’ndaki kadınlarla birlikte olan Jim, Jelka Sepic adında bir Yugoslav kıızıyla evlenir. Jim, oldukça güzel ve ev işlerinde yetenekli bulduğu Jelka’nın suskun oluşundan zamanla sıkılır. Tekrar bardaki kadınlarla muhabbet etmek için sık sık evden çıkar. Jelka bunu bilmesine rağmen Jim’e tepki göstermez. Jim’in akşam evden çıktığı ve bir sonraki gün eve döneceği bir akşam komşusu George, Jim’i yolda bulur ve ona bazı kişiler tarafından danasının başının kesildiğini söyler. Bunun üzerine dananın kesildiği yere giden Jim, etrafta kimseyi görmez ve eve döner. Eve döndüğünde eşi Jelka’nın yatağında eşinin kuzenini yatar halde bulur. Jim, eşi Jelka’nın kuzenini öldürür, ancak Jelka’ya dokunmaz. Şerif’e olayı anlatan Jim, bir doktoru da yanına alarak çiftlikteki evine döner. Eşi Jelka’yı ahırda bulan Jim, onunla birlikte yaşamaya devam eder.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Pritchett, V. S., “Guatemalalı Kadın”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.14-30, (Öykü)

Guatemalalı Bayan Mendoza Meksikalı bir babanın ve İngiliz bir mürebbiyenin kızıdır. Bayan Mendoza, babasının iş için evden uzaklaştığı günlerde annesi ve dokuz kardeşiyle birlikte eve kilitlenmelerinin ve babasının sırf saçlarını farklı bir renge boyadı diye annesini döverek öldürmesinin etkisinden kurtulamaz. Guatemalalı kadınların insanların yaptıkları yasalar, rahipler ve kötü gelenekler

yüzünden esir olduklarını, bu yüzden kendilerinin de ırk ayrımının kurbanı olduklarını düşünen Bayan Mendoza Guatemala hakkında üç uzun yazı yayınlanan gazetenin genel yayın yönetmeni Julian Drood'u görmeye gelir. Julian Drood'a Guatemalalı kadınların sıkıntılarını anlatan Bayan Mendoza, ona Guatemala üzerine yazdığı yazılar nedeniyle şükranlarını sunar.

Guatemalalı şair Bayan Mendoza, Julian Drood'la tanıştığı günden sonra onu İskandinavya'nın bir başından bir başına ve Almanya'da izler. Julian Drood'un kaldığı otellerde kalan, onun her konferansında yerini alan Bayan Mendoza, gazetenin yayın yönetmeni Bay Drood'u rahatsız etmeye başlar. Bay Drood artık hasta bir ruh haline sahip olduğunu düşündüğü kadını atlatmak için yalan söylese de bunu başaramaz. Bay Drood Guatemalalı kadının kendisine musallat oluşunun tesiriyle insanlığın kendisini terk edişini fark eder ve dünyadaki yıkımları, bombalamaları, hapse atılmaları düşünerek büyük bir sarsıntı geçirir. Guatemalalı kadın Bay Drood'la otel odasında yaşadığı diyalog neticesinde valizini hazırlayarak otelden ayrılır.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

O'Flaherty, Liam, "İneğin Ölümü", (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.31-33, (Öykü)

Buzağısı ölü doğan bir ineğin, kayalıklardan aşağıya atılan buzağının peşinden giderek kendini kayalıklardan aşağıya bırakması anlatılmaktadır.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Semman, Ğade, "Esmer Etin Laneti", (Çev. Metin Fındıkçı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.34-37, (Öykü)

Annesini anlattığı kahramanlık hikâyeleri ve aşığıyla ölüme yatarak intihar edişiyile anımsayan anlatıcı kadın "çıkamaz geçmişe" sürüklenir. Anlatıcı sessiz ve karanlık bir gecede iç aleminde geçmişiyile hesaplaşır.

Öykü, Metin Fındıkçı tarafından Arapçadan çevrilmiştir.

Barth, John, "Özgeçmiş: Kendi Kaydını Yapan Bir Kurgu", (Çev. Hasine Şen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.38-41, (Öykü)

John Barth bu deneysel öyküsünde kurgudaki bazı sorunlar üzerinde durmuştur. Öyküdeki anlatıcı ile öykünün babası olan yazar arasındaki sorunlu ilişki, öykü anlatıcısının hitap edeceği bir kesime duyduğu ihtiyaç, kurgunun kendini tekrarlaması gibi sorunlar dile getirilmektedir.

Öykü, Hasine Şen tarafınan İngilizceden çevrilmiştir.

Solohov, Mihail, "Bir Aile Babası", (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.29-33, (Öykü)

Kazaklarla Kızıl Ordu arasındaki savaşta Kızıl Ordu'ya katılan ve esir düşen iki oğlunu diğer yedi çocuğuna bakacak kimse olmadığından öldürmek zorunda kalan Kazak Mikişara'nın ailesi uğruna yaşadığı bu acı durum anlatılmaktadır.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Kafka, Franz, “Bir Köy Hekimi”, (Çev. Murat Günaydın), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.34-38, (Öykü)

Ağır bir hastayı iyileştirmesi için gece vakti çağrılan yaşlı doktor atları donarak öldüğünden hizmetkârı Rosa’dan bir at bulmasını ister. Ancak şiddetli bir tipinin olduğu böyle bir gecede kimse atını vermek istemez. Ahırda ne var ne yok diye bakmaya giden yaşlı doktor bir yabancıyan yanında iki iyi atla birlikte geldiğini görür. Yabancı atları arabaya koşar ve Rosa’ya sarkıntılık yapar. Yaşlı doktor Rosa’yı o yabancı ile bırakarak hastanın evine doğru yola koyulur. Eve vardığında hastanın durumunun ağır olduğunu ve bir şey yapamayacağını söyler. Yaşlı doktor dönüş yolunda o yabancı adamla birlikte bıraktığı zavallı Rosa’yı düşünür.

Öykü, Murat Günaydın tarafından çevrilmiştir.

Buck, Pearl S., “Peder Andrea”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.39-46, (Öykü)

Peder Andrea, aşık olduğu Vitellia’nın kardeşi ile evlenmesi üzerine büyük bir yıkım yaşar ve kiliseye başvurarak uzak bir ülkede görev almak istediğini belirtir. Çin’deki bir misyonda görevlendirilir. Ders verdiği okulun tepesine bir gözlem odası yapan Peder Andrea gece boyunca yıldızlarla baş başa kalarak Vitellia’ya duyduğu aşkı unutmaya çalışır. Çin’deki insanlarla iyi bir diyalog geliştiren ve dinini yaymaya çalışan Peder Andrea’nın huzuru ve düzeni adım adım yaklaşan devrimle bozulmaya başlar. Devrimcilerin yabancı olduğu ve kendi dinini öğretmek insanları zehirlediği yönündeki propagandaları sonucu halk çocuğunu kiliseye göndermemeye, Peder Andrea’yla konuşmamaya başlar. Kiliseden günlerce çıkmayan Peder Andrea sonunun geldiğini anlar. Bir sabah kapısının önündeki kalabalığın sesiyle uyanan Peder Andrea, bir bölük devrim askerini karşısında görür. Devrimciler Peder Andrea’yı kurşunlayarak öldürürler.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Aldecoa, Josefina Rodriguez, “İlgımlar”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.47-51, (Öykü)

Luis ile Blanca’nın evlilikleri dışarıdan iyi görünür. Luis kayınpederi ve kayınvalidesiyle yazlıkta geçirdikleri günün sabahında tam da balığa çıkacaklarken Blanca ile ayrılma kararı aldıklarını söyler. Kızları Blanca’nın mutlu bir evlilik sürdürdüğünü düşünen Marcela ve Victor bu ayrılık kararıyla birlikte şok yaşarlar. Blanca evliliğinin bir ılgım bir yanılgı olduğunu annesine söylerken anne Marcela da kocası Victor ile devam eden evliliklerini sorgular. Anne Marcela, eşi Victor’un tercihiyle yazlık evde insanlardan uzak yaşamalarının ve hemen hemen her şeyde kocasının düşlerinin peşinden gitmesinin kendi evliliklerini de tehdit ettiğini düşünür. Ne var ki bu düşüncesini kızı Blanca’ya söyleyemez.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Vian, Boris, “İtfaiyeciler”, (Çev. İnan Avcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.5-7, (Öykü)

Eve geldiğinde oğlu Patrick'in kibritle ateşe verdiği perdeleri görünce hiçbir tepki göstermeyen babanın bir iki saat geçtikten sonra itfaiyeyi araması ve ancak iki gün sonrası için randevu alabilmesi ironik bir üslupla anlatılmıştır.

Öykü, İnan Avcı tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Oates, Joyce Carol, “Kehanet”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.8-11, (Öykü)

Eski yaşamını ardında bırakarak okyanusun bir ucunda yaşamaya başlayan orta yaşlı bir adamın kıyıya vuran ve küçük bir insana benzettiği tuhaf bir varlığı çözmeye çalışması anlatılmaktadır.

Öykü, Alev Bulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Tsonçev, Donço, “Yaban Horozu Avında”, (Çev. Hasine Şen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.17-23, (Öykü)

Koca bir yaşamın on satırda ifade edilebilen monotonluğu, yaşamın ikiye bölünmüşlüğü, güven temelli dostluklar ve zevk uğruna yapılan hayvan kıyımları anlatılmaktadır.

Öykü, Hasine Şen tarafından Bulgarcadan çevrilmiştir.

Saroyan, William, “Aşk”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.5-9, (Öykü)

Max ve Pat yağmurun dinmesini beklemek için bir randevu evine sığınır. Amaçları yağmur dininceye kadar buradaki kızlarla çene çalmaktır. Ne var ki Pat, Martha ismindeki on dokuz yaşındaki kıza aşık olduğunu ve bu kıza bataktan çıkarmayı arzuladığını duyumsar. Martha ile otururken başka bir odadan kızın çağrıldığını duyan Pat, kızın gitmesine karşı koysa da bir süre sonra yaptığı şeyi anlamsız bularak olayı kabullenir ve arkadaşı Max'le birlikte randevu evinden ayrılır.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Vian, Boris, “Emekli”, (Çev. İnan Avcı), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.10-12, (Öykü)

Düzenli alışkanlıkları olan ve her gün aynı saatte aynı yerlerden geçen yaşlı bir emeklinin Robert, Turpin ve Lagrige adlarında üç arkadaş tarafından rahatsız edilişi ve yaşlı emeklinin üç arkadaşına güzel bir ders verilişi anlatılmaktadır.

Öykü, İnan Avcı tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Cary, Joyce, “Büyürken”, (Çev. Vedii İlmen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.13-17, (Öykü)

İş yoğunluğu oldukça fazla olan eşi bayan Quick ve biri on iki biri de on üç yaşlarında olan iki kızıyla yaşayan Robert Quick'in kızlarıyla bahçede oynadığı bir günün sonunda kızı Jenny'nin büyüdüğünü fark etmesiyle birlikte bir gün kızlarından ayrılacağını duyumsaması ve bundan duyduğu endişe anlatılmaktadır.

Öykü, Vedii İlmen tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Darvası, Laszlo, “Kara Defterden Sayfalar”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.18-24, (Öykü)

Erno Sziv Pankow’daki evinden uzakta Berlin’de geçirdiği günlerde Berlin duvarının inşasını, bu inşa sırasında ölen insanları, duvarın yıkılmasından sonra yaşanan sevinci anımsar. Erno Sziv’e göre küçüklükten beri törpülenen özgürlüğümüz en çok önemsememiz gereken şeydir ve Şeytan’ın amacı bizi özgürlüğümüzden yoksun bırakmaktır. Erno Sziv, her gün takılıp bir şeyler içtiği Parkklause’deki barmenin her zaman aynı içkiyi kendisine sunması karşısında kendi iradesini ortaya koyarak başka içecekler talep eder. Bu şekilde davranarak barmene kendi seçimini kabul ettiren Erno Sziv, özgürlük savaşımında galip gelir.

Öyküde ana öykünün dışında bir alt öykü de anlatılmaktadır. Bu alt öyküde Doğu Alman gizli polisi Stasi adına çalışan Corin’in hakkında rapor düzenlediği Hansi’ye âşık oluşu ve onunla evlenmesi anlatılmaktadır. Yıllar sonra açılan arşivlerden karısı Corin’in kendisi hakkında hazırladığı raporları okuma şansı bulan Hansi, bir yığın belgeye göz attıktan sonra dünyadaki en önemli şeyin özgürlük olduğu fikrine ulaşır.

Ana öykü ile alt öykü “özgürlüğün dündaki en önemli şey olduğu” izleğiyle birbirine ulanmaktadır.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Neznakomov, Petre, “Yeni Bir Işık Altında Orpheus ile Eurydike Olayı”, (Çev. Kerem Kurtgözü), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.25-29, (Öykü)

Çaldığı lirle ünlenen Orpheus, ormanda dolaşırken bir yılan tarafından ısırılarak ölen eşi Eurydike’ yi almak için karanlıklar ülkesine gider. Karanlıklar ülkesi kralı Hades’i bile çaldığı lirle büyüleyen Orpheus’a kral Hades, arkasına bakmamak koşuluyla karısını alabileceğini söyler. Karısını alan Orpheus, tam çıkış kapısına gelince arkasına bakar ve karısı karanlıklar ülkesine geri döner.

Petre Neznakomov yukarıda kısaca özetlediğimiz mitolojik öyküyü günümüze uyarlayarak sosyal eleştiri yapmaktadır. Petre Neznakomov öyküsünde Orpheus’un karısını alamayışını üç başlı canavarın öne sürdüğü bürokratik engellere bağlar. Tanrı olan kral Hades’in verdiği söze rağmen bürokratik engelleri aşamayan Orpheus, karısını karanlıklar ülkesinde bırakıp geri döner.

Öykü, Kerem Kurtgözü tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Yolen, Jane, “Johanna”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.30-32, (Öykü)

Johanna annesinin rahatsızlığı nedeniyle on altı yıldan beri dinlediği ve uyduğu “gece ormana girmeme” kuralını çiğneyerek ormanın öbür tarafındaki köyde oturan doktoru çağırmaya gider. Johanna’nın da mensup olduğu Chevril ailesinden birkaç kişi bu kurala uymayıp gece ormana girmiş ve bir daha dönmemişlerdir. Bu

riski göze alan Johanna ormanı geçip köye girdiğinde köpeklerin havladıklarını fark eder. Havlayan köpeği sakinleştiren erkeğin kısa ve tombul doktor olduğunu fark eder. Korktuğu için doktorun seslenişlerine karşılık vermeyen Johanna, doktor tarafından geyik sanılarak silahla öldürülür. Johanna'nın öldürülüşü öyküde direkt olarak belirtilmese de okur bunu öykünün finalinden rahatlıkla çıkarır.

Öykü, Emrah Özcan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Asimov, Isaac, “Gerçek Aşk”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.33-36, (Öykü)

Bir bilgisayar programcısı olan Milton Davidson, kırk yaşında olmasına karşın evlenmemiştir. Evlenmek için doğru kadını bulamadığını söyleyen Milton, deneysel modeli olan ve Joe adını verdiği bilgisayara kendi özellikleriyle birlikte istediği kadının özelliklerini de girer. Dünyadaki tüm kadınları bu kriterlere göre eleyen Joe, Milton'un istediği özellikte sekiz kadın bulur. Milton bu sekiz kadınla birlikte olmasına karşın ilişkilerinde eksik bir şeylerin olduğunu sezer. Joe'nun daha ayrıntılı bir arama yapabilmesi için geçmiş yaşantısını aktaran Milton, bir süre sonra Joe ile adeta iki benzer kişilik olduklarını fark eder. Joe, yaptığı incelemeden sonra bulduğu Charity Jones'u gerçek aşkı olarak görmeye başlar. İki insan arasında yaşanması beklenen aşk insanla makine arasında yaşanacaktır.

Öykü, Yasemin Güniz Sertel tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Parker, Dorothy, “Bir Telefon Görüşmesi”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.5-9, (Öykü)

Birlikte olduğu erkekle yaşadığı sorun yüzünden pişmanlık duyan ve onun saat beşte kendisini aramasını bekleyen, ancak saatin ilerlemesine karşın beklediği telefon gelmeyince huzursuz olan bir kadın anlatılmaktadır.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Zilinskaite, Vjtaute, “Küçük Ağaç Ördek”, (Çev. Kemal Ateş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.10-12, (Öykü)

Görenin canlı sanacağı ağaçtan bir ördeği kullanarak yaban ördeklerini avlayan insanoğlunun acımasızlığı, ağaçtan da olsa kendi türünün tuzağa düşürülmesine yüreği el vermeyen bir ördekle ortaya konulmuştur.

Öykü, Kemal Ateş tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Vajdaev, Victor, “Kara Karga ile Köstebek”, (Çev. Kemal Ateş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.13, (Öykü)

Yükseklerde uçtuğu için aklına ve bilgisine güvenen karganın köstebek uyarılarına kulak asmayıp kökleri çürümekte olan bir ağaca yuva yapması ve yuvanın şiddetli rüzgar yüzünden ağaçla birlikte devrilişi anlatılmaktadır.

Öykü, Kemal Ateş tarafından Fransızcadan çevrilmiştir.

Thurber, James, “Bay Preble Karısından Kurtuluyor”, (Çev. Muzaffet Abayhan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 43, Kasım-Aralık 2002, s.14-16, (Öykü)

Avukat olan Bay Preble yanında çalışan stenografa aşık olur. Stenografiyla kaçmayı düşünen Bay Preble kadının önce karısından kurtulması gerektiğini söylemesi üzerine karısını öldürmeyi planlar. Karısına bodrum kata inmesini söyleyen Bay Preble, karısının inmemekteki ısrarını görünce ona her şeyi anlatır. Karısı, Bay Preble’nin kendisini öldürmeyeceğinden emin şekilde kendisini rahat bırakması koşuluyla bodruma iner. Karısını kürekle öldürmek isteyen Bay Preble, karısının geride büyük bir delil bırakmaması konusundaki ikazını dikkate alarak dışarıda küçük bir demir bulma umuduyla evden çıkar.

Öykü, Muzaffer Abayhan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

İşiguro, Kazuo, “Bir Aile Yemeği”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.5-12, (Öykü)

Japonya’nın Pasifik kıyılarında avlanan Fugu balığını yedikten sonra ölen annesinin cenaze merasimi için ülkesine geri dönen anlatıcının babası ve kardeşi Kikuku ile birlikte kızkardeşinin erkek arkadaşı, Kaliforniya’daki kendi kız arkadaşı ve babasının arkadaşı Watanabe’nin şirketlerinin batması üzerine ailesi ile birlikte intihar edişi üzerine konuştukları şeyler aktarılmaktadır.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Kandinsky, Vasili, “Sesler”, (Çev. Ünsal Koldemir), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.13-15, (Öykü)

“Bazı Şeyler”, “Ormanda”, “Yapraklar” ve “Parlak Renkli Kır” adlı dört alt başlıktan oluşan metinde bazı doğa sahneleri ve bu sahnelerdeki kişiler yer yer kelime tekrarları yapılarak anlatılmıştır.

Metin, Ünsal Koldemir tarafından çevrilmiştir.

Parker, Dorothy, “Hayat Standardı”, (Çev. Reşide Gürses-Banu Karababa), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.16-20, (Öykü)

Bir firmada stenograf olarak çalışan ve kazandıkları paranın yarısını aylık masrafları için harcayıp geri kalanını ailelerine veren Annabel ile Midge’in 50.caddede yürürlerken ölen birinin kendilerine bir milyon bıraktığı ve bu parayı sadece kendilerine harcamak zorunda oldukları varsayımına dayalı oynadıkları oyun anlatılmaktadır.

Öykü, Reşide Gürses ve Banu Karababa tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Paley, Grace, “Babamla Bir Konuşma”, (Çev. Pinar Güncan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.21-25, (Öykü)

Doktorluk ve ressamlık yapmış, seksen altı yaşındaki yatalak babasıyla yazdığı öykü üzerine konuşan ve babasının öyküsüyle ilgili eleştirilerine yanıt vermeye çalışan bir yazar anlatılmaktadır.

Öykü, Pınar Güncan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Istvan, Orkény, “Sürücü”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.26, (Öykü)

Nakliyatçı Jozsef her gün aldığı Budapesti Hirek gazetesinin ne günlük basımını ne de dünkü basımını bulamayınca büfecinin teklif ettiği yarınki basımını alır. Gazeteyi karıştırırken kendisinin aşırı hız yüzünden kaza yaptığını ve feci şekilde can verdiğini okur. Kısa süre şaşkınlık yaşayan Jozsef arabasına atlayarak yola koyulur ve gazetenin belirttiği yerde aşırı hız yüzünden kaza yaparak feci şekilde can verir.

Öykü, Sevgi Can Aysevener tarafından Macarcadan çevrilmiştir.

Istvan, Orkény, “Saygınlık”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.26-27, (Öykü)

İki hafta boyunca ağızlarının suyu akarak manavdaki ananası seyreden ve doğum gününde 275 franka ananası alan karı kocanın bu ananası yeme serüveni anlatılmaktadır.

Öykü, Sevgi Can Aysevener tarafından Macarcadan çevrilmiştir.

Istvan, Orkény, “Tiyatroçunun Ölümü”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.27, (Öykü)

Bulunduğu kentin arka sokaklarında bilincini yitirip yere yığılan ve tüm teknolojik olanaklara karşın kurtarılamayan tiyatrocu Zetalaki Zoltan'ın ölümü anlatılmaktadır.

Öykü, Sevgi Can Aysevener tarafından Macarcadan çevrilmiştir.

Istvan, Orkény, “En Büyük Düşlerimiz de Gerçekleşebilir”, (Çev. Sevgi Can Aysevener), Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.28, (Öykü)

Üç ayaklı on iki köpeğin çektiği arabasıyla çevresindeki insanların ilgisini çeken Feri'nin ve İlonka'nın bu arabayla yaptığı yolculuk anlatılmaktadır.

Öykü, Sevgi Can Aysevener tarafından Macarcadan çevrilmiştir.

Saroyan, William, “Sayın Bayan Garbo”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.5-6, (Öykü)

Mektup tekniği kullanılarak yazılan öyküde Felix Otria, bir arkadaşının çalıştığı fabrikadaki greve destek vermek için gider. Çevredekilerle gevezelik eden Felix, ortalığın karışması üzerine başından yaralanır. Televizyondaki görüntülerde kendisini izleyen Felix, tüm bu yaşananların bir film setinde çalışabilmesine olanak sağlayacağına inanarak olanları Bayan Garbo'ya anlatır.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Behrens, Katja, “Oyun”, (Çev. Ayşegül Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 45, Mart-Nisan 2003, s.7-12, (Öykü)

Bir gazetede çalışan kadın kahramanın yanında devamlı biri varmış gibi davranması esasına dayalı olarak oynadığı oyun ve bu oyunun kendisinde vazgeçilmez bir saplantı halini alması anlatılır.

Öykü, Ayşegül Yılmaz tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Joyce, James, “Araby”, (Çev. Nurdan Öztaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.5-9, (Öykü)

Komşu kızına aşık olan çocuğun bunu açığa vuramaması ve bu yüzden de kızın gitmek istediği Araby adlı alışveriş merkezine gitmek istemesine karşın bunu gerçekleştirememesi anlatılır.

Öykü, Nurdan Öztaş tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Lawrence, D. H., “Dokundun Bana”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.10-23, (Öykü)

Ted Rockley dört kızından ikisini evlendirmiş, diğer iki kızı Emmie ve Matilda ise çirkin sanayi kentinde sıradışı beklentiler içinde olduklarından yaşları geçkin olmasına karşın evlenememişlerdir. Erkek çocuğu olmayan Ted Rockley, yetimhaneden Hadrian adında bir erkek çocuğunu evlatlık alır. Onun bu davranışı kızlarının hoşuna gitmez. Yetişkin bir erkek olduktan sonra evden kaçıp giden Hadrian, Ted Rockley’in hasta olduğunu duyunca geri döner. Hasta yatağında ölümü bekleyen Ted Rockley, mirasının tamamını kızlarına bırakan bir vasiyet yazdırır. Ne var ki bir gece Matilda’nın Hadrian’a yanlışlıkla dokunması üzerine her şey bir anda değişir. Hadrian, Matilda ile evlenme konusunda Ted Rockley’i ikna eder. Ted Rockley, Hadrian’la evlenmesi koşuluyla tüm mirası kızlarına bırakacağını ifade eden yeni bir vasiyet yazdırır. Öyküde Hadrian’a ilgi duyduğu yer yer sezdirilen Matilda, baskılara dayanamaz ve evlilik teklifini kabul eder. Hadrian’ın bu evlilikten iki beklentisi vardır: Matilda’ya sahip olmak ve artık işçi değil işveren olmak.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Dahl, Roald, “Kahya”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.24-26, (Öykü)

Sosyal sınıfın aşamalarını hızlı hızlı tırmanan Bay Cleaver, Fransız şef Estragon ile İngiliz Bay Tibbs’i epey masrafa girerek işe alır. Verdikleri partilerde davetlilerin coşmadıklarını gören Bay ve Bayan Cleaver, kahya Tibbs’in bu coşkusuzluğu şarabın kalitesine bağlaması üzerine en pahalı şarapları alması için Tibbs’e talimat verirler. Oldukça astronomik rakamlarla istenilen şarapları aldığını söyleyen kahya Tibbs ve Estragon’un ev sahiplerine ve davetlilere eski kalitesiz şaraptan verdikleri ortaya çıkınca bu iki masraflı kahya bavullarını toplayıp giderler.

Öykü, Emrah Özcan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Akutagava, Ryunosuke, “Bir Korulukta”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.27-33, (Öykü)

Yüksek rütbeli bir polis komiseri korulukta ölü bulunan bir samurayla ilgili soruşturma için bir baltacıyı, bir budist rahibi, yaşlı bir kadını, olayın zanlısı olan haydutu, olayın mağdurlarından biri olan kadını ve öldürülen adamı sorguya çeker. Öldürülen adamın sorguya çekilmesi bir medyum vasıtasıyla olur.

Sorguya çekilenlerin tamamının olayı farklı şekilde anlatması olaya farklı optiklerle bakmayı olanaklı kıldığı gibi gerçekliğin kişiden kişiye değişkenlik gösterdiğini de ortaya koyar.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Çagelişvili, Gogi, “Sinema”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.34-36, (Öykü)

Birbiriyle bağlantılı bir dizi öykü oluşturan “Sinema”, “Annenin Ölümü” ve Kahverengi Gardırop” öykülerinin kahramanı Gio’dur. Bu üç öyküde de annenin ölümünden duyulan üzüntü anlatılmaktadır.

Öykü, Fahrettin Çiloğlu tarafından Gürcüceden çevrilmiştir.

Haushofer, Marlen, “Yabancılaşma”, (Çev. Nurten Kum), Adam Öykü Dergisi, Sayı 46, Mayıs-Haziran 2003, s.37-41, (Öykü)

Evli ve çocuk sahibi bir kadın olan Hedwig kocasını, avukat Sailer ile aldatmaktadır. Birbirlerinden oldukça kopuk olan ve sevgiden yoksun bir ilişki sürdüren Hedwig ile Sailer arasındaki yasak ilişki Hedwig’in gördüğü rüya sonucunda biter.

Öykü, Nurten Kum tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Brecht, Bertolt, “Köpekbalıkları İnsan Olsaydı”, (Çev. Gökçe Metin), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.5-6, (Öykü)

Öykü hancının küçük kızının Bay K.’ya sorduğu “Köpekbalıkları insan olsaydı o zaman küçük balıklara daha iyi davranırlar mıydı?” sorusuna verilen uzun cevaptan oluşmaktadır. Bay K.’nın verdiği uzun cevapta söz konusu soruda belirtilen durumun yaşanması halinde denizde gücünün daha da güç kazandığı zayıf olanın ise bir asker, bir piyon olduğu adaletsiz bir düzenin inşa edileceği belirtilir.

Öykü, Gökçe Metin tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Carver, Raymond, “Popüler Mekanik”, (Çev. Yusuf Eradam), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.7-8, (Öykü)

Ayrılma noktasına gelen karı kocanın bebeklerini paylaşamama sahnesi sürükleyici bir üslupla anlatılmaktadır.

Öykü, Yusuf Eradam tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Updike, John, “Doğal Renk”, (Çev. Betül Tarhan-Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.9-16, (Öykü)

Maggie ve Frank’ın yirmi yıl önceye dayanan evlilik dışı birliktelikleri geriye dönüş tekniğiyle verilmektedir.

Öykü, Betül Tarhan ve Emrah Özcan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Rinser, Luise, “Kırmızı Kedi”, (Çev. Ayşegül Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.17-21, (Öykü)

Savaş sonrası Almanya’ında annesi ve iki küçük kardeşi ile birlikte yoksul bir yaşam sürdüren on üç yaşındaki anlatıcının “kedi kılığına bürünmüş kırmızı şeytan” tasavvuruyla elinden düşen ekmeği kapan kediyle yaşadığı gerilim ve sonunda kediye ağacın gövdesine, buz kütesine vurarak öldürmesi anlatılmaktadır.

Öykü, Ayşegül Yılmaz tarafından Almancadan çevrilmiştir.

Leonidze, Giorgi, “Dilek Ağacı”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 48, Eylül-Ekim 2003, s.22-24, (Öykü)

Giorgi Leonidze Türkçeye çevrilen bu ilk öyküsünde zengin olmak umuduyla ormanda dilek ağacını arayan ve tabutu bile yıkık dökük samanlığının tahtalarından yapılan yoksul Eliozi’nin donarak ölmesini anlatır.

Öykü, Fahrettin Çiloğlu tarafından Gürcüceden çevrilmiştir.

Colette, “Eski Eş”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.5-8, (Öykü)

On beş ay önce eşinden boşanan ve Alice’le evlenen Marc yeni eşiyle bir restorana gider. Deniz manzaralı cam kenarındaki masaya yönelen Marc, eski eşini görünce masalarını hemen değiştirir. Marc bu değişikliğin nedenini merak eden Alice’e durumu anlatır. Durumu öğrenen Alice, eski eşinin Marc’tan niçin memnun kalmadığıyla ilgili fikir yürütmeye başlar.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından çevrilmiştir.

Childress, Alice, “Bayan James”, (Çev. Emrah Özcan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 49, Kasım-Aralık 2003, s.9, (Öykü)

Mektup tadı taşıyan öyküde kendi kendine Bayan James diyen ev sahibi kadın ile onun evinde çalışan Mildred arasında yaşanan anlaşmazlığın çözülmesi ve bu iki insanın oldukça iyi geçinmeye başlamaları anlatılmaktadır.

Öykü, Emrah Özcan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Wesker, Arnold, “Mavi Kağıda Aşk Mektupları”, (Çev. Fatma Örmən), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.5-33, (Öykü)

Birlikte bir ömür geçirdiği eşi Victor’un kan kanserine yakalanmasından sonra ona gizlice mavi kağıda yazılmış aşk mektupları gönderen yaşlı Sonia’nın aşkı anlatılmaktadır.

Öykü, Fatma Örmən tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Rushdie, Salman, “Chekov ile Zulu”, (Çev. Melike Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.34-45, (Öykü)

Chekov çocukluk arkadaşı ve kendisi gibi diplomat olan arkadaşı Bay Zulu’nun ortadan kaybolmasını araştırmak için onun eşiyle görüşmeye gelir.

Bay Zulu üç ay sonra eşiyle görüştüğünde Chekov’a “kırmızı hal” çağrısı yapmasını ister. Görüşen iki eski dostun yolu bu görüşme sonrasında ayrılır. Bay Zulu Bombay’a yerleşerek kurduğu şirketlerle zenginleşirken Chekov yaptığı işte başarılı olur ve hiç evlenmez.

Melike Yılmaz’ın İngilizceden çevirdiği bu öyküde bazı tarihi şahsiyetlere değinmekle beraber bazı eserlere ve filmlere de göndermeler yapılmıştır.

Rushdie, Salman, “Hayali Radyo”, (Çev. Ayşenaz Koş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.46-52, (Öykü)

İhtiyar anlatıcı bir ağacın altında oturup nargile tütürürken bisikletli çekçekle geçimini sağlayan yoksul ve yakışıklı Ramani’nin Bombay’da ünlü bir film yıldızı olma düşünün gerçekleşmesini anlatmaktadır.

Öykü, Ayşenaz Koş tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Rushdie, Salman, “Kürelerin Uyumu”, (Çev. Ayşenaz Koş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.52-63, (Öykü)

On dokuzuncu yüzyılda gizli ve gizli olmayan büyücü grupları üzerine “Kürelerin Uyumu” başlıklı çalışması olan şizofrenik hasta Eliot’un babasının silahıyla intihar ediş sahnesiyle başlayan öyküde Eliot’un Lucy ile tanışması, evlenmesi ve Eliot’un çalışmaları anlatılır.

Öykü, Ayşenaz Koş tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Rushdie, Salman, “Tavsiyenin İyisi Yakuttan Bile Zor Bulunur”, (Çev. Melike Yılmaz), Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.63-69, (Öykü)

Lahore’da üç çocuğa bakıcılık yapan Bayan Rehana’nın konsolosluğa gittiği salı günü güzelliğiyle etkilediği kır saçlı Muhammed Ali’nin Londra’ya gitmek için tavsiyeleri ve ihtiyaç duyulan sahte pasaport konusundaki konuşmaları aktarılmaktadır.

Öykü, Melike Yılmaz tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Greene, Graham, “Görünmez Japon Adamlar”, (Çev. Eda Dedebaş), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.5-8, (Öykü)

Anlatıcı yazar Bentley’nin yerinde balık yiyen sekiz japon ve evleneceği erkekle oturan genç bir yazarla ilgili gözlemlerini aktarır. Genç kadın yazarın ilk romanının avansı ve telif haklarının satılması sonucu eline geçen parayla düğün masraflarını karşılamak istemesine karşılık bir şarap imalathanesinde çalışmayı planlayan erkeğin bu durum karşısında kendini oldukça ezik hissetmesi anlatıcı yazar tarafından okurun dikkatine sunulmaktadır.

Öykü, Eda Dedebaş tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Singh, Khushwant, “Vişnu’nun İzi”, (Çev. Ümit Şenesen), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.9-12, (Öykü)

Uşak olan Hindu Gunga Ram, Kala Nag diye adlandırılan kobra yılanına her gün bir kase süt sunar. Gunga Ram ile bu anlamsız ritüel konusunda tartışan çocuklar Kala Nag’ı yakalayıp okuldaki laboratuvara götürürler. Bunu duyan Gunga Ram, okula geldiğinde Kala Nag’ın kutusundan çıkıp kapıya doğru ilerlediğini görür. Kapının hemen önünde kral kobra Kala Nag tarafından ısırılan Gunga Ram orada can verir.

Öykü, Ümit Şenesen tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Pşavela, Vaja, “Dağ Öyküleri”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.13-19, (Öykü)

Vaja Pşavela’nın Türkçeye çevrilen aşağıdaki ilk öykülerine “Dağ Öyküleri” başlığını öyküleri Gürcüceden çeviren Fahrettin Çiloğlu vermiştir.

“Menekşe” başlıklı öyküde baharın gelişiyle birlikte doğanın canlanması ve insanoğlunun canlılara karşı acımasız oluşu bir menekşenin gözüyle anlatılmaktadır.

“Dağın Pınarı” öyküsünde dağ pınarının geçtiği yerlere hayat vermesinin yanında pınarda boğulan insanların ölümünden pınarın duyduğu üzüntü anlatılmaktadır.

“Yeniyl Rüyası” öyküsünde tek gözlü evinde yeniyl hazırlığı yapan yalnız bir adamın kapısını çalan oldukça güzel bir kızı oldukça büyük bir ayıdan koruması anlatılmaktadır.

“Kökler” öyküsünde insanlar tarafından kesilen bir ağacın köklerinin eski işlevsel durumlarına dönme özlemi anlatılmaktadır.

Barnovi, Vasil, “Vaja-Pşavela”, (Çev. Fahrettin Çiloğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.20-21, (Öykü)

Vasil Barnovi, Azize Nino Hastanesi’nde yatan Vaja Pşavela’yı ziyareti esnasında Vaja’nın dağ yaşamına ve yazmaya duyduğu özleme tanıklığını anlatır.

Öykü, Fahrettin Çiloğlu tarafından Gürcüceden çevrilmiştir.

Lundemis, Menelaos, “Küçük Şükrü”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.5-6, (Öykü)

Yunanistan’dan Türkiye’ye mübadeleye zorlanan bir Türk ailesinin trenle yaptığı yolculukta oğulları Şükrü’yü geride bırakmalarının hazine öyküsü anlatılmaktadır.

Öykü, Viktoria Naçi tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Samarakis, Andonis, “Nehir”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.7-9, (Öykü)

Arada bir nehrin aktığı, iki yakasında ormanların olduğu bir mekanda iki buçuk seneden beri süren savaşta nehre girme yasağı olmasına karşın nehre giren ve nehirde gördüğü çırılçıplak olan düşman askerinin kurşunu ile canını yitiren bir asker anlatılmaktadır. Düşmanın kurşunlarına hedef olan asker, düşman askerini vurabilecek konumdayken onun çırılçıplak haliyle milliyetsiz, her türlü isimden kurtulmuş durumu karşısında tetiği çekmekten vazgeçer.

Öykü, Viktoria Naçi tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Eftaliotis, Argiris, “İhtiyar Anesti’nin Özlemi”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.10-11, (Öykü)

Acılarla dolu bir yaşam süren yaşlı Anesti’nin ölmeden önce doğduğu yere duyduğu özlemle oraya gidişi ve o gece yaşamını yitirşi anlatılmaktadır.

Öykü, Viktoria Naçi tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Callaghan, Morley, “Steve’in Kepi”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.12-20, (Öykü)

Bir marangozun yanında yardımcı olarak çalışan yoksul Dave Diamond ile onun beyzbol tutkunu oğlu Steve’in ünlü bir beyzbolcunun kendisine verdiği kepin kaybolması ve bulunuşu sırasında yaşadıkları ikircikli durum anlatılmaktadır.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Averçenko, Arkadiy, “Aç Bir Adam Üzerine Şiir”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.21-22, (Öykü)

Bir araya gelerek birbirlerine -aç ve yoksul olduklarından olacak- her gün yemeklerle ve içeceklerle ilgili birtakım olaylar anlatan insanlar anlatılmaktadır.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Averçenko, Arkadiy, “Çekler”, (Çev. Yurdanur Salman), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.22-24, (Öykü)

Dünyada Çeklerden daha nazik ve daha terbiyeli birilerinin bulunamayacağını söyleyen anlatıcı birlikte oturduğu üç Çeki kızdırmak için her türlü yola başvurur. Ne var ki Çekler oldukça kibar bir şekilde yanıt verirler. Anlatıcı, Çeklerin “knedliky” adı verilen yemeklerine laf atınca üç Çek de sinirlenerek masadan ayrılır ve anlatıcıyı yalnız bırakırlar.

Öykü, Yurdanur Salman tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Mukherjee, Bharati, “Evli Bir Kadının Hikâyesi”, (Çev. Ayşe Özkan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.25-36, (Öykü)

Özel eğitim doktorası yapmak için ülkesinden ve kocasından ayrılıp Amerika’ya yerleşen bir kadının orada sürdürdüğü özgür yaşam anlatılmaktadır.

Öykü, Ayşe Özkan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Mansfield, Katherine, “Şan Dersi”, (Çev. Ayşe Banu Karadağ), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.74-78, (Öykü)

Bir okulda müzik dersi öğretmeni olan Bayan Meadows nişanlısı Basil’den aldığı yuva kurma fikrinin kendisinde nefret ya da endişe uyandırdığı içerikli mektupla yıkılır. Bayan Meadows’a göre bu mektup nişanlarının bozulduğu anlamı taşımaktadır. Bu haberle sarsılan Bayan Meadows, derste oldukça hüzünlü bir müzik parçası üzerinde çalışma yaptırır. Bu hüzünlü parçayla karamsar bir atmosfere bürünür tüm öğrenciler. Müdire Hanım’ın acil olarak kendisini çağırdığının söylenmesi üzerine müdire hanımın odasına giden Meadows, Basil’den bir telgraf geldiğini öğrenir. Telgrafi açıp okuyan Meadows, Basil’in yazdığı mektuptan dolayı pişmanlık duyduğunu ve o mektubu dikkate almaması gerektiğini okuyunca büyük bir mutluluk duyar ve sınıfa giderek oldukça neşeli bir müzik parçasını öğrencilere çaldırtmaya başlar.

Öykü, Ayşe Banu Karadağ tarafından çevrilmiştir.

Amis, Martin, “Tatilde Başıma Neler Geldi”, (Çev. Öznur Benlialper), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.79-85, (Öykü)

Öyküde üvey ağabeyi Elias Fawcett’i kaybeden on bir yaşındaki bir çocuğun ölümle tanışması, ölümü algılayışı ve ölüm yüzünden bozulan psikolojisi anlatılmaktadır.

On bir yaşındaki çocuk tarafından anlatılan öyküde anlatıcı çocuğun konuşurken pek çok harfî doğru telaffuz edemediği açıkça gösterilmektedir: “içinteydi, hafusunda, zerbest, yüsgeçsiz, palık...”

Öykü, Öznur Benlialper tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Oates, Joyce Carol, “Hurdalık”, (Çev. Alev Bulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.86-91, (Öykü)

Oldukça sakin bir kız olan Sarah’nın kendisine tokat atarak, kendisini çimdikleyerek acı veren arkadaşı Ronnie’yi hurdalığa gittikleri bir gece itekleyerek onun ölümüne neden olması ve bu olaydan yirmi yıl geçmesine karşılık en ufak bir pişmanlık duymayışı anlatılmaktadır.

Öykü, Alev Bulut tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Brautigan, Richard, “Greyhound Trajedisi”, (Çev. Derya Kartal), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.99-100, (Öykü)

1930’larda ABD’deki ekonomik bunalım döneminde yaşayan ve Hollywood’a giderek film yıldızı olmayı hayal eden; ancak terminalden yolculuk bileti almaya cesaret edemeyen bir kızın zengin biriyle evlenip çoluk çocuğa karışması anlatılmaktadır.

Öykü, Derya Kartal tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Haco, Kamuran, “Bir Yıldız Kaydı...”, (Çev. Mazlum Doğan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.101-102, (Öykü)

Mazlum Doğan'ın Kürtçe'den çevirdiği öyküde mayına basıp ölen kardeşinin eşiyle evlenmek zorunda kalan bir gencin gerdek gecesi mayınlı araziye girerek intihar edişi anlatılmaktadır.

Woolf, Virginia, “Duvardaki İşaret”, (Çev. Recep Nas), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.46-52, (Öykü)

Bir kış günü çayını bitirip duvara baktığında kara, küçücük bir leke gören anlatıcının bu lekenin ne olabileceği ile ilgili düşünceye dalışı ve bu düşünme sırasında yaşam, tarih, bilimsel gelişmelerle ilgili bilincinden geçenler anlatılmaktadır.

Öykü, Recep Nas tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Middleton, Elizabeth, “Kış ve Açlık”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.53-56, (Öykü)

Kuzey Kanada'nın kırsalında Peder Robillard'ın konduğu olan Spencer Scott'ın bir yerli olan Jules'ün kıtlığın olduğu bir kış gösterdiği yoğun çabayla pek çok insanın açlıktan ölmesini engellemesiyle ilgili öyküyü pederden dinlemesi aktarılmaktadır.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Loizu, Maro, “Gülümseyen Bulut”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.57-58, (Öykü)

Dikenli tellerle Türk ve Rum diye ikiye ayrılmış Lefkoşa'nın hazin hali Gülümseme adlı iki bulutun bu anlamsız ayrılışa inat gökte buluşmaları yoluyla eleştirilmektedir.

Öykü, Viktoria Naçi tarafından Yunancadan çevrilmiştir.

Psarafti, Liça, “Thomas”, (Çev. Viktoria Naçi), Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.59-62, (Öykü)

Yirmi yaşında zihinsel özürlü Thomas'ın Yerasimos adlı beden öğretmeni sayesinde atletizmde başarılı bir noktaya gelişi ve olimpiyat yarışlarında birinci olmak yerine yere düşen atleti ayağa kaldırarak birlikte sonuncu gelmelerine karşın tüm tribünlerce dakikalarca alkışlanmaları anlatılmaktadır. Oğlu Thomas'ın bu erdemli davranışını gören öykü anlatıcısı anne de büyük bir gururla onun kendi oğlu olduğunu haykırmak istese de bunu başaramaz ve sadece gözlerinden yaşlar akar.

Öykü, Viktoria Naçi tarafından Yunancadan çevrilmiştir.

Mansfield, Katherine, “Örnek Bir Aile”, (Çev. Özgü Örtek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.44-48, (Öykü)

Bay Neave'in herkesin örnek bir aile olarak gördüğü, gıpta ile baktığı aile yaşantısı ve bu ailede yaşanan Bay Neave'in artık eskisi gibi ilgi görmediğini düşünmesi anlatılmaktadır.

Öykü, Özgü Öztekin tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Murakami, Haruki, “Tayland”, (Çev. Haluk Erdemol), Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.49-59, (Öykü)

Bangkok’da yapılacak olan Dünya Tiroit Konferansı’na katılmak üzere uçakla seyahat eden bayan doktorun daha önce Tayland’da Mercedes’i olan şoför aynı zamanda rehber Nimit’in düzenlediği bir haftalık tatil boyunca yaşadıkları karşısında eriştiği iç huzur ve yaşadığı şaşkınlık anlatılmaktadır. Doktor Sutsaki, doğuramadığı çocuğunun pişmanlığından ve boşandığı kocasına duyduğu nefretten bu bir haftalık tatil süresince arınır.

Öykü, Haluk Erdemol tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Kincaid, Jamaica, “Kızım”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.60-61, (Öykü)

Öyküde kızına nasihat veren, kızını uyaran ve yaşamla ilgili deneyimlerini kızına anlatan bir anne anlatılmaktadır.

Yasemin Güniz Sertel’in İngilizceden çevirdiği bu öykü tek cümlelik uzun bir monologdur.

Mansfield, Katherine, “Bahar Resimleri”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.5-7, (Öykü)

Katherine Mansfield bu kısa öyküsünde yağmurlu havada küçük arabalarda çiçek ve marul satan kocakarıları, sabahleyin kendisine mektup geleceğini umarak kapıya bakan ve nehrin beri tarafında ağlayan kadınları anlatır.

Öykü, Almıla Özdek tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Mansfield, Katherine, “Gece Geç Vakit”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.7-9, (Öykü)

Kadın kahramanın mektuplaştığı erkeğin gönderdiği mektupla ilgili yorumları ve erkeklerle ilişkisi monolog tarzında aktarılmaktadır.

Öykü, Almıla Özdek tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Atwood, Margaret, “Gertrude’un Cevabı”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.10-11, (Öykü)

Hamlet ile annesi Gertrude’un yaşadıklarının yeni bir okuma biçimiyle verildiği öyküde anne Gertrude, ilk eşini kendisinin öldürdüğünü itiraf eder.

Öykü, Almıla Özdek tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Strindberg, August, “Ekmek”, (Çev. Osman İkiz-Gönenç Ertem), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.12-19, (Öykü)

Bir devlet dairesinde memurluk yapan bir adamın evlenip çoluk çocuğa karıştıktan sonra geçim sıkıntısıyla boğuşması ve bu adamın çocuklarına doğru

dürüst ekmek bulamazken büyük şirketlerin tahıl ambarlarını tıka basa doldurmaları anlatılmaktadır.

Öykü, Osman İkiz ve Gönenç Ertem tarafından çevrilmiştir.

Dagerman, Stig, “Bir Çocuğu Öldürmek”, (Çev. Osman İkiz-Gönenç Ertem), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.20-22, (Öykü)

Öyküde günlük yaşamın olağan akışı içinde eğlenmek için gezintiye çıkan bir adamın yolun karşısında yer alan komşularından şeker almak için annesi tarafından gönderilen bir çocuğa çarpması anlatılmaktadır.

Öyküde insanoğlunun güzel planlarına karşın yaşamın acımasızlığı ve mutluluğun pek de mümkün olmadığı teması vurgulanarak işlenir.

Öykü, Osman İkiz ve Gönenç Ertem tarafından çevrilmiştir.

Paley, Grace, “Babamla Sohbet”, (Çev. Yasemin Güniz Sertel), Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.23-27, (Öykü)

İç içe öykülerin anlatıldığı öyküde genç bir kadın öykücü ile onun altmış sekiz yaşındaki yatalak babası arasında klasik öykü tarzı ve postmodern öykü tarzı konusundaki tartışmalar aktarılmaktadır.

Hasta olan babasının ricası üzerine iki öykü yazan genç kadın öykücü, babasının bu öykülere yaklaşımını beğenmez ve klasik tarzda öykü yazamayacağına kanaat getirir.

Öykü, Yasemin Güniz Sertel tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Oates, Joyce Carol, “Kaçak”, Adam Öykü Dergisi, (Çev. İsimiz), Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.5-8, (Öykü)

Şair ve akademisyen olan beyaz bir kadın kariyerini bir kenara iterek siyah derili bir adamla evlenir ve ona delice bağlanır. Beyaz kadından iki çocuğu olan siyah derili adam akademik anlamda hızlı bir şekilde yükselirken ailesinin sık sık kendisinden para talep etmesi üzerine Kaliforniya’nın kuzeyine taşınır. Ailesinden oldukça uzak bir yere taşınmalarına karşın yirmi yaşındaki kardeşinin polisten kaçarak kendilerine sığınması üzerine siyah derili adamla beyaz kadın arasında kısa süreli bir kopukluk yaşanır. Siyah derili adamın kardeşini polise ihbar etme kararına karşı çıkan beyaz kadın bu davranışıyla aradaki kopukluğu giderir.

Coover, Robert, “Deli Birader”, (Çev. Teoman Sipahigil), Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.9-13, (Öykü)

Öykü anlatıcısı hamile olan eşiyle birlikte tarlalarını sürerek karınlarını kıt kanaat doyurmaktadır. Anlatıcı bu zor durumda tarlanın ortasında tekne inşa eden abisine de boş zamanlarında yardım eder. Anlatıcı hem kendisi hem de çevredeki insanlar tarafından deli olarak görülen abinin koca tarlanın ortasında tekne yapmasına bir anlam veremez. Ne var ki haftalar boyu süren ve adeta koca bir denizin oluşumuna zemin hazırlayan yağışlar abiyi haklı çıkarır. Anlatıcı kendisini

ve hamile karısını da tekneye alması için yalvarmasına rağmen abi hiç ses çıkarmadan tekneyle hareket edip gider.

Nuh peygamberin tufanını anıştıran ve noktalama işaretleri ile büyük harflerin kullanılmadığı bu öykü Teoman Sipahigil tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Sheofski, Kate, “Buz Kutusu”, (Çev. Sertan Ceylan), Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.14-17, (Öykü)

Kutu gibi küçücük bir evde yalnız yaşayan öykü anlatıcısı kadının saplantı haline getirdiği ve rekor denemelerine giriştiği buzluk kutusundaki buzları çekiç, kaşık, tornavida gibi aletlerle kırma eylemi sırasında kavga ettiği arkadaşı Rachel’in telefonla birkaç kez kendisini aramasına karşın ona cevap vermeyişi anlatılmaktadır.

Öykü, Sertan Ceylan tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Carver, Raymond, “Sirenler”, (Çev. Ünsal Koldemir-Emel Eroğlu), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.5-9, (Öykü)

Aralarındaki anlaşmazlıkları çözmek için Aldo’nun yeni, şık restoranına giden Wayne ve Caroline’in yemekte bile bazı noktalarda anlaşamayıp tartışmaları anlatılmaktadır.

Öykü, Ünsal Koldemir ve Emel Eroğlu tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Naipaul, V. S., “Piraeus’taki Serseri”, (Çev. Y. B. Aydın), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.10-19, (Öykü)

Yunanistan’ın Piraeus kentinden Mısır’ın Alexandria kentine giden mültecilerle, farklı milletlerden tüccarlarla ve öğrencilerle dolu bir yolcu gemisinde yaşlı, serseri görünümlü bir adama sinirlenen Mısırlı mobilya yapımcısı, Avusturyalı delikanlı ile Hans’ın oynadıkları oyun anlatılmaktadır.

Öyküde ezilmiş insanların otorite karşısındaki itaatkâr tutumu ve gelecekteki kârlarını düşünen anamalcı iş adamları eleştirilmektedir.

Öykü, Y. B. Aydın tarafından İngilizceden çevrilmiştir.

Diaz-Mas, Paloma, “Kanatsız Kız”, (Çev. Ayşe Nihal Akbulut), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.20-24, (Öykü)

Mutlu bir evliliği, iyi bir işi olan ve kırk yıl boyunca çocuk sahibi olmayı düşünmeyen anlatıcı kadın üç aylık hamile olduğunu öğrendiğinde büyük şaşkınlık yaşar. Çocuğunun özürlü olması sebebiyle kocası dâhil çevresindeki herkesin kürtaj yapması konusundaki ısrarlarına karşın kadın anlatıcı çocuğunu doğurur. Çocuğunun bakımı için işini bırakan kadın anlatıcı, kocasıyla arasının açılmasını bile göze alarak özürlü çocuğuna kendini adar.

Öykü, Ayşe Nihal Akbulut tarafından İspanyolcadan çevrilmiştir.

Mucabi, Cevad, “Hasan’ Olmanın Önemi”, (Çev. Muhammed Emin Seyfiala), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.25-26, (Öykü)

Öyküde “Hasan” köyden kente gelen, daha çok beden gücü isteyen işlerde çalışan, çevredekilerce her fırsatta aşağılanan, sahip olduklarından çok komşusunda olup da kendisinde olmayanların üzüntüsünü yaşayan insanları simgeler.

Öykü, Muhammed Emin Seyfiala tarafından Farsçadan çevrilmiştir.

Salâhi, Umran, “Avare Kuşun Not Defterinden”, (Çev. Muhammed Emin Seyfiala), Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.27-28, (Öykü)

İstasyonda kalan bir yavru kuşun rüyasında trenle yaptığı eğlenceli yolculuk bu yavru kuşun ağzından aktarılmaktadır.

Öykü, Muhammed Emin Seyfiala tarafından Farsçadan çevrilmiştir.

C.3.16. Panel

İmzasız, “Öykü Romana Doğru mu Gidiyor?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.50-65, (Panel)

3. Kitap Dünyası Fuarı etkinlikleri çerçevesinde Can Yayınları tarafından 6 Ekim 2002’de düzenlenen “Öykü romana doğru mu gidiyor?” konulu panelin katılımcıları olan Feridun Andaç, Müge İplikçi, Murat Gülsoy, Nalan Barbarosoğlu ve Yekta Kopan’ın konuşmaları aktarılmaktadır.

Feridun Andaç “Öykü romana doğru mu gidiyor?” sorusuna öykü yazarlar romana mı yöneliyorlar yoksa yazılan öyküler giderek birer roman uçları mı oluşturuyor şeklinde iki boyutta yaklaşmaktadır.

Müge İplikçi, 1984 yılında Ünsal Oskay’ın kaleme aldığı “Teba Kültüründen Kitle Kültürüne” adlı yazısından hareketle kitle kültürünün tüm insanları neredeyse benzeşme noktasına getirdiğini ve bunun beraberinde ülkemizdeki yazar kimliğinin yok olması sorununu doğuracağını belirtmektedir.

Murat Gülsoy William O’Rourke’un “Kısa Öykü Üzerine Morfolojik Mecazlar” başlıklı makalesindeki mecazlardan hareketle roman ve öykü türlerini karşılaştırmıştır. Murat Gülsoy bu inceleme yazısının dışında öykü ve roman türlerinin tanımlarının geçerliliğini sınamak için 600 öykü ve 300 roman üzerinde yapılan incelemeye ve “öykü” ile “hikâye” kavramları arasındaki farka da değinmektedir.

Nalan Barbarosoğlu Murat Gülsoy ‘un ve Müge İplikçi’nin öykü kitaplarını örnek göstererek öykünün romanın bazı özelliklerini kullanmasının onun romanlaştığını göstermeyeceği gibi romanın öykünün bazı niteliklerini kullanması da onun öyküleştirdiğini göstermez saptamasında bulunur.

Yekta Kopan ise daha çok kültürel, siyasal ya da teknolojik değişikliklerin sanat ortamlarına yaptığı etkiler ve bu etkilerin disiplinlerarası sınırları yok etmesi üzerinde durmaktadır.

C.3.17. Romandan Alıntı

Kemal, Yaşar, “Fırat Suyu Kan Akıyor Baksana”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.5-11, (Romandan Alıntı)

Yaşar Kemal’in o tarihlerde yazdığı Bir Ada Hikâyesi adlı romanının “Fırat Suyu Kan Akıyor Baksana” adlı birinci kitabından seçilen bu bölümde çoğunlukla Rumların oturduğu Karınca Adası’nda mübadelenin yarattığı toplumsal yıkım, yıllarca birlikte huzur içinde yaşamış Türkmen köylerindeki Türkler ile Rumlar arasındaki dostluk, bunun yanında fırsatçı insanların ikiyüzlülüğü anlatılmıştır.

Kemal, Yaşar, “Karıncanın Su İçtiği”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.5-28, (Romandan Alıntı)

Yaşar Kemal’in “Bir Ada Hikâyesi” romanının yeni yayımlanan ikinci kitabı “Karıncanın Su İçtiği”nin dördüncü bölümü alıntılanmıştır.

Yaşar Kemal, bu romanında Lozan Antlaşması sonucu Yunanistan ile Türkiye arasındaki mübadelenin parçaladığı yaşamları, yeni bir yurt vaat ederken aslında yurtsuz bıraktığı insanları anlatmıştır.

Asena, İnci, “Aldanış’tan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.66-68, (Romandan Alıntı)

İnci Asena’nın yakında yayımlanacağı belirtilen “Aldanış” adlı ilk romanından bir bölüm alıntılanmıştır.

Alıntılanan bölümde eşini kaybeden Gönül’ün Beyoğlu’nda gece yarısı sigara satan açık bir yer ararken gece kulübüne benzer bir yere girmesi ve ilk defa girdiği böyle bir yerdeki gözlemleri aktarılmaktadır.

C.3.18. Soruşturma

İmzasız, "Başlangıcından bugüne, öykücülüğümüzde unutulmuş ya da yeterince üstünde durulmamış değerler var mıdır? Nedenleri nelerdir?", (Katılanlar: Salim Şengil, Necati Cumalı, Zeyyat Selimoğlu, Mehmet H. Doğan, Tarık Dursun K., Tahsin Yücel, Konur Ertop, Doğan Hızlan, Alpay Kabacalı, Güven Turan, Selim İleri), Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s. 93-106., (Soruşturma)

Adam Öykü Dergisi’nin ilk sayısındaki bu soruşturmada 12 yazarın görüşüne başvurulmuştur. Görüşüne başvuru alan on iki yazar farklı nedenlerle unutulmuş,

üzerinde yeterince durulmamış ya da hala anlaşılamamış elli dört öykücünün ismini zikretmektedirler. Öykücülerin unutulmasının, üzerlerinde yeterince durulmamasının nedenleri olarak şunlar gösterilmektedir:

Zaman, yazarları büyük ölçüde eliyor. Eğer yazar unutulmayacak ve unutturulmayacak değerde bir yazarsa nasıl olsa bir gün eserleri gün ışığına çıkar.

Bir yazarın çokça sevilmesi veya okunması onun gerçekte anlaşıldığı anlamına gelmez.

Geniş bir okur kitlesine ulaşmanın, kalıcı olmanın roman yazmakla sağlanabileceğine inanılması ve bu yüzden öykünün romana geçmek için bir çiraklık dönemi olarak algılanması pek çok öykücüyü unutturmuştur.

Bu sebeplerin yanında eleştirmenlerin okuyucu ile yazar arasında bir köprü işlevi görmesi gerektiğini, devletin edebiyatı çok fazla önemsememesinin olumsuz etkileri olduğunu söyleyen yazarlar da vardır.

Soruşturmanın sonucunda geçmişe dönük değerlendirmelerimizin gözden geçirilmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Andaç, Feridun, “Saptamalar, Yönelimler, Buluşmalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.147-151, (Soruşturma)

Feridun Andaç, 1975-1976 yılları arasında -yedi sayı da olsa- “Öykü” dergisini çıkarmış ve öykü türünde eser vermiş Mustafa Balel ve 1980’li yıllarda öykü yazmaya başlamış Mario Levi’nin katıldığı bir soruşturma. Soruşturma Feridun Andaç’ın birtakım saptamalarıyla başlamaktadır. Giriş mahiyetindeki bu bölümde Andaç, genç öykücülerimizin kendilerinden önceki yazın birikiminden habersiz oluşlarını, onları yeterince okumadıklarını dile getirmektedir. Andaç, Mustafa Balel ve Mario Levi hakkında kısa bilgi verdikten sonra sözü onlara vermektedir.

Mustafa Balel, 1975-1976 yılları arasında bin bir türlü zorlukla ancak yedi sayı çıkarabildiği “Öykü” dergisinin serüvenini aktarır.

Mario Levi ise 1980 sonrası öykü yazmaya başlama nedenini, kendisine kaynaklık eden yazarların kimler olduğu, yeni bir öykücü için bir öykü dergisinin ne anlama geldiği gibi sorulara yanıt verir. Mario Levi, öykü yazmaya 1975’te başladığını, ilk öyküsünün yayınlanması için 1988 yılında başvurmayla cesaret edebildiğini ifade eder. Mario Levi, kendisini yazmaya iten nedenin “birileriyle bir şeyleri bir yerlerde paylaşma özlemi” olduğunu söyler. Mario Levi; Selim İleri, Bilge Karasu, Tomris Uyar, Haldun Taner, Tahsin Yücel gibi yazarların, tiyatro metinlerinin ve Yahudiliğiyle ilintili her zaman karşısına çıkarılan azınlık psikolojisinin öykü anlayışını etkilediği inancındadır. Mario Levi için bir öykü dergisinin çıkarılacak olması bir öykü platformu oluşturması açısından önemlidir.

Andaç, Feridun, “Öykücülüğümüzde 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.144-152, (Soruşturma)

Bu soruşturmaya Orhan Duru, Jale Sancar ve Erdal Doğan katılmışlardır. Orhan Duru edebi dönemlerin yıla göre tasnif edilmesinin yanlış olduğunu bunun yerine Mavi Hareketi, Garip Kuşağı, İkinci Yeni gibi isimlendirmelerin daha kapsamlı ve doğru olduğunu ifade eder. Bunun yanında Orhan Duru 1950 kuşağından biri olarak kendi kuşağı ve o dönem edebi hareketleri ile ilgili bazı

değerlendirmelerde bulunur. Orhan Duru'ya göre o dönemin toplumsal bunalımı, yazınsal tekdüzelikten kurtulma isteği ve Sartre'nin, Camus'nün varoluşçuluk havası 1950 kuşağını besleyen kaynaklardır.

1980'li yılların öykücülerinden biri olan Jale Sancar, öyküye yönelişinde Sait Faik'in ve 1950 kuşağından Leyla Erbil'in, Sevim Burak'ın, Nezihe Meriç'in, Bilge Karasu'nun, Füzûzan'ın, Ferit Edgü'nün, Tezer Özlü'nün etkili olduğunu ifade etmektedir. Jale Sancar, 1950 kuşağının kendilerine önemli bir birikim bıraktığını da söyler.

Soruşturmaya katılan Erdal Doğan, 1950 kuşağı öykücülerinin Seçilmiş Hikâyeler, Kaynak, Pazar Postası, Yenilik, Mavi, A dergisi gibi muhtelif edebi türleri içinde barındıran dergilerde seslerini duyurma imkânı bulduklarını ifade eder.

Andaç, Feridun, “Öykü Ayrıntıdadır”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.124-130, (Soruşturma)

Feridun Andaç, bir anlatı türü olarak öykünün anlatım biçemi ve anlatım düzlemindeki biçimleniş durumuna göre öykü, kısa öykü, kısaöykü, anlatı gibi farklı tanımlarla adlandırıldığını; ancak yazınımızda öykücülüğümüzün böyle bir sınıflandırmaya tabi tutulmadığını söyler. Bu boşluktan olacak ki Feridun Andaç bu soruşturmada kısaöykü kulvarında eser vermiş olan Hulki Aktunç ve Ülkü Ayvaz gibi öykücülere söz hakkı verir.

Hulki Aktunç, 1965 sonrası öykücülüğümüzün “Yeni Hikâye” ya da “Yenilik Hikâyesi” olarak adlandırılmak istendiğini; ancak bu isimlendirmenin tutmadığını saptamasıyla söze başlar. Hulki Aktunç 1965 kuşağı sonrası öykünün türlerarası hiyerarşiyi yıkıp öne çıktığını, öykünün hikâye kavramını karşılamadığını, bir öykücü olarak amacının Sait Faik ile Sabahattin Ali'yi birleştirmek olduğunu ifade eder.

Ülkü Ayvaz ise öncelikle kısaöykünün bazı farklı yönlerine değinir. Daha sonra da kendi öykülerini değerlendirir. Ülkü Ayvaz'a göre çağdaş drama ve şiire yakın olan kısaöyküye simgesel anlatım, iç aksiyon, dramatik gerilim, ironi ve alegorinin şiirde olduğu gibi bir arka plan işleme olanağı verdiğini söyler. Kısaöykü her şeyden önce serim, düğüm, çözüm bölümlerinden arınmış ve olaydan çok durum üzerine ayrıntıyı da muhafaza ederek yoğunlaşmıştır.

Ülkü Ayvaz ilk öykülerinde ironinin ağırlık kazandığını, ikinci öykü kitabıyla birlikte ironiyle birlikte pathos (trajik acı) ögesinin de eklendiğini ifade eder. Öykülerinde trajik acının ağırlık kazanmasıyla birlikte tahkiyeyi biraz ihmal ettiğini söyler. Ülkü Ayvaz, tüm yapıtlarında “içinde bulunulan gerçeğin, anın insanın tasarım dünyasıyla çatışması” temasını işlemeye çalıştığını da açıklar.

Andaç, Feridun, “Öykünün Serüvenine Tanıklık”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.143-149, (Soruşturma)

Feridun Andaç, yaşananların öyküye salt gerçeklik şeklinde yansımadığını bunun yazar tarafından yeniden tasarlanarak kurgulandığını söyler. Bu soruşturmanın amacı yazarların yaşama dönük yüzünde, yazarların yaratıcılığının ilk ivmesi ve bunun kurmacaya nasıl dönüştürüldüğüdür.

Feridun Andaç, 1950 kuşağı öykücülerinden Erdal Öz ve 1980 sonrası öykücülerinden Ahmet Yıldız'la birlikte yapar soruşturmayı. Bu iki yazarın ortak özelliği yaşadıklarının itkisiyle yazmaya yönelmeleridir şüphesiz.

Erdal Öz, 12 Mart'ı yazmadığını tam tersine 12 Mart'ın kendisini yazmaya ittiğini, Mamak cezaevi'ndeyken yazdığı öyküleri Yeni A Dergisi'nde yayımlattığını söyler.

Erdal Öz, yazarken güncelden hareket ettiğini; ancak güncelin kayıtlarını tutmak gibi bir amacının hiçbir zaman olmadığını ifade eder.

Erdal Öz, 1950 kuşağı ile ilgili değerlendirmelerde de bulunur. Ona göre 1950 kuşağı az ama yoğun öyküler yazan bir kuşaktır.

Soruşturmaya katılan diğer yazar Ahmet Yıldız, 80'li yıllar kuşağının siyasi baskıdan ötürü odalarına kapanmaları, onların pek çok batılı ve Latin Amerikalı yazarı okuyup tanımlarına olanak sağladığını ifade eder.

Ahmet Yıldız'a göre 80'li yıllardaki baskı en çok öykü türünü hırpalamıştır.

Andaç, Feridun, “ ‘Mizah’ Yazarlığından Gülmece Öykücülüğüne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.137-147, (Soruşturma)

Soruşturmayı Feridun Andaç ile birlikte Nazlı Eray ve Sulhi Dölek yapmıştır. Feridun Andaç, mizah yazarlığının yazınımızdaki tarihine kısaca değinerek, gülmece öykücülüğümüzün geldiği çizgiyi belirlemeye çalışmıştır. Feridun Andaç'ın tespitlerine göre yazın tarihimizdeki ilk mizah gazetesi “Terakki”nin özel eki olarak yayımlanan “Letaiî Asar”ken ilk özel mizah gazetemiz Teodor Kasap tarafından çıkarılan “Diyojen”dir. “Diyojen” mizah yazarlığının ilk devresini oluşturmaktadır.

Feridun Andaç, Sultan Abdulhamit'in baskı dönemi, Birinci ve İkinci Paylaşım Savaşları ile Kurtuluş Savaşı yıllarının mizah gazeteciliği açısından duraklama dönemleri olarak görür. Buna mukabil İkinci Meşrutiyet ve çok partili dönemde mizah gazetelerinin sayısında ciddi artışların olduğu gözlenmiştir.

Feridun Andaç, öykülerindeki “fantastik gerçekçilik” ve “humour”dan ötürü Nazlı Eray'a, toplumumuzun son otuz yıllık değişim süresinin yansısı eserlerinde yer ettiği için de Sulhi Dölek'e bu soruşturmada yer vermiştir.

Nazlı Eray, öykü ve romanlarında her zaman mizahın olduğunu ve bunun dünyaya bakışıyla alakalı olduğunu söyler. Nazlı Eray bunun dışında bir buçuk yıllık hastalığının öykülerine yansıdığını, fantastik öyküler yazmak için özel bir çaba sarfetmediğini geniş düş gücünün de etkisiyle yazdıklarının fantastik öykü olarak değerlendirildiğini ifade eder.

Sulhi Dölek'e göre hatanın, çelişkinin, haksızlıkların olduğu yerde mizah da mutlaka vardır. Sulhi Dölek, gülmece öyküsü diye bir türün olmadığını, değişik ölçülerde gülmece ögesi içeren anlatıların bazılarının öykü tanımına uyduğunu bazılarının da uymadığını söylemektedir.

Eserlerindeki güldürü unsuru için de Sulhi Dölek, gülmececin kendisi için amaç değil bir bakış, bir anlatım yolu olduğunu da ifade eder.

Andaç, Feridun, “Yazma Bilincinin Yurdunda”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.141-150, (Soruşturma)

Feridun Andaç, yazarın doğduğu, yaşadığı yerin ve orada yaşananların yazarın yazma bilincinde etkili olduğuna inanır. Ona göre yazarın yaşama ortamının gerçeklikleri, koşullar ve mekan değişse de bir yaşam boyu izlerini sürdürür. Andaç, yazarın yazma bilincinde ne kadar önemli olduğunu Katherine Mansfield ve Çehov’un yazarlık serüvenlerini örnek göstererek ortaya koyar.

Andaç, yazıya ilkin öyküyle başlayan Ayla Kutlu’nun ve “Kırmızı Yel” öyküsüyle yazın dünyamıza adım atan Osman Şahin’in yazma bilincinin yurduna tanıklık edebilmemiz için sözü onlara bırakır.

Ayla Kutlu, insanın yaşadığı yerin doğasının, içinde bulunduğu çevrenin özelliklerinin farkına erken varmasının daha sonraki olayları, oluşumları, insanları algılamasını kolaylaştırdığına ve dünyasını zenginleştirdiğine inanır. Bu bağlamda ayrılığı yaşamış, farklı kültürleri, inançları bir arada dostça barındıran Hatay, Kutlu öykücülüğünde önemli bir yere sahiptir.

Ayla Kutlu, kısa öyküyü şu an için çekici bulmadığını ve anlattığı şeylerin bittikten sonra yankılanarak belleklerde kalmasını istediği için uzun öyküler yazdığını söyler.

Osman Şahin, çocukluğunun yarı pagan, Müslüman-Şaman karışımı göçebe kültürlerin içi içe olduğu bir ortamda, Toroslar’daki bir köyde geçtiğini, bu ortamda anlatılan cenklerin, Dedekorkut öykülerinin, Nasreddin Hoca fıkralarının, ağıtların yazma serüveninde etkili olduğunu söyler. Bu yüzden de Osman Şahin kendisini Yaşar Kemal’in en büyük temsilcisi olduğu “sözlü halk anlatım geleneği”nin temsilcilerinden biri olarak görür.

Osman Şahin, Fırat nehri kenarındaki köyde öğretmenlik yaptığı yılların ruhsal durumunu ciddi anlamda etkilediğini, bu etkiyle de yaşadıklarını yazdığını söyler.

Büyük kentlerde kırsal kesim insanların hor görülmesi, kültürlerinin küçümsenmesi Osman Şahin’i toplumcu gerçekçi bir çizgiye çekmiştir.

Gümüş, Semih, “En Beğendiğiniz Genç Öykücüler Kimlerdir?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.63-66, (Soruşturma)

Adam Öykü Dergisi, genç öykücülere dikkati çekmek, öykü türünü özendirmek için 1950’den yukarı doğumlu ve eserlerini 1980’den sonra yayımlamış yazarlar arasından beş tanesinin belirlenmesi amacıyla 140 kişinin düşüncelerine başvurmuştur. Düşüncelerine başvurulardan elli dokuzu soruşturmaya katılmıştır. Soruşturmaya katılanların isimlerinin de verildiği bu yazıda ilk altı sırayı alan öykücüler ve seçilme oranları şöyledir:

1- Cemil Kavukçu

(yüzde 50,9)

2- Murathan Mungan	(yüzde 40,7)
3- Feride Çiçekoğlu	(yüzde 39)
4- Mahir Öztaş	(yüzde 31)
5- Mehmet Zaman Saçlıoğlu	(yüzde 25,9)
6- Buket Uzuner	(yüzde 22,4)

Andaç, Feridun, “Bir Öykü Dünyası Kurabilmek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.146-153, (Soruşturma)

Feridun Andaç, Cumhuriyet öncesi öykücülüğümüzle Cumhuriyet sonrası öykücülüğümüzü kısaca kıyaslayıp ilk dönem öykücülerimizden Nabizade Nazım ile Refik Halit Karay’ın Anadolu’yu algılayış biçimleri hakkında bilgi verir.

Feridun Andaç’a göre öykü dünyası kurabilmek yazarın bilincinin yurduna yolculukla başlar. Bu soruşturmanın amacı da öykücülerin dünyasının kuruluşu, ilk izleri ve etkilerini ortaya koymaktır. Bu amaçla da Selim İleri ve Necati Güngör’ün görüşlerine başvurulmuştur.

Selim İleri, Galatasaray Lisesi’nden ayrıldıktan sonra gittiği Atatürk Erkek Lisesi’ndeki öğretmenini Bakiye Ramazanoğlu’nun öyküye yönelmesinde etkili olduğunu ve bu dönemde Sait Faik’i tanıdığını söyler. Varlık yayınlarının Sabahattin Ali’nin eserlerini yayınlamasından sonra Sabahattin Ali’yi de okumaya başlar Selim İleri.

Selim İleri, yazdıklarının okuduklarının yankısı olduğunu, “Gelinlik Kız”ın Çehov’un “Çeyiz” öyküsünün etkisiyle yazıldığını ifade eder.

Necati Güngör, Malatya’daki zengin kültürün, anadilini konuşa konuşa işlemiş bir toplumun varlığının, sözlü ürünlerin ve toplumun her kesiminden insanı tanıma fırsatı bulmasına olanak sağlayan babasının kasap dükkanının öykü serüveninde etkili olduğunu ifade eder.

Necati Güngör, öykü evreninin oluştuğu ilk dönemlerde Maksim Gorki’nin, Sabahattin Ali’nin ve Orhan Kemal’in etkili olduğunu söyler.

Andaç, Feridun, “Öykünün Anlamsal Boyutları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.141-149, (Soruşturma)

Feridun Andaç anlama, anlatıma, anlatılana dayandığını ifade ettiği öykünün anlamsal boyutları ile ilgili bu soruşturmada öykücülüğümüzün yakın döneminden iki önemli yazarın görüşlerine başvurmuştur: Ayşe Kilimci, Ahmet Yurdakul.

Ayşe Kilimci bu soruşturma için kaleme aldığı “Öyküyü Yakalamak” başlıklı yazısında öykü yazdığı dönemlerde birtakım nazik durumlarla karşılaştığını ve bu nazik durumların zihnine nazik fotoğraflar olarak düştüğünü belirtir: yazar anne fotoğrafı, taşra fotoğrafı, memuriyet fotoğrafı gibi.

Ayşe Kilimci, kalıcı ile geçicinin çatışmasından, geriliminden çıktığını, öykücünün yaşadıklarını yazamayacağını; ancak yazdıklarında yaşadıklarının ipuçlarına ulaşılabilceği kanaatinde.

Ahmet Yurdakul ise “Eski Bir Şarkıdır ‘Hikâye’imiz” başlıklı yazısında öykünün lüzumsuz her türlü unsurdan arınmış olması gerektiğini, bu gerekliliğin de öyküdeki her ayrıntıyı önemli kıldığını söyler.

Ahmet Yurdakul, teknolojinin akıl almaz bir hızla ilerlediği yirminci yüzyılda insanın içe dönük duyarlılığı ve yalnızlığıyla birlikte insanı anlatan öykünün de zorunlu olarak kendi menzilini sürekli genişlettiğini de ifade eder.

Andaç, Feridun, “Öyküde İzleksel Olan”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.144-152, (Soruşturma)

Andaç, izleği öyküde anlatılmak istenilenin kurgusal özü olarak görmektedir. Öyküde etkiyi ve yoğunluğu sağlayan anlatının izleksel yapısıdır. Andaç, öyküde izleksel olanın öykünün ilk sözcüğünden başlayıp son sözcüğüne kadar sürdüğünü ifade eder. Andaç bu savını ispatlamak için Çehov’un “Kalemde” öyküsünü örnek göstermiştir.

Andaç bu soruşturmada öykücülüğümüzün iki önemli ismi İnci Aral ve Erendiz Atasü’nün fikirlerine başvurmuştur.

İnci Aral “Bir Öykü Nasıl Başlar?” başlıklı yazısında babasının hafif felçli olmasından ötürü sık sık intihar etmeye kalkışmasının kendisini güvensiz, içe kapalı, nevrotik bir hale soktuğunu söyler.

Öykü yazmada “ilk cümle”nin çok önemli olduğuna inanan Aral, kendisiyle ilgilenen kimsenin olmamasının onu kitapların dünyasına yönelttiğini ifade eder. Aral devamlı yanı başında hissettiği ölüme meydan okumak daha doğrusu ölümü unutmak için yazdığını söyler.

Erendiz Atasü “Öykü Bir ‘An’ mı?” başlıklı yazıda ilk öyküsünün gönül yarası, ikincisinin başsağlığı ziyareti konulu olduğunu daha sonraki dönemlerde ise sınıfsallık sorunsalının ilgisini çektiğini ifade eder. Karamsarlığın ve hüznün öykücülüğünün itici gücü olduğuna inanan Atasü, tek başlarına ayrıntılardan ayrıntıların birbiriyle ve parçası oldukları bütünle ilişkileri, nedensellikler, çelişkilere dönüşümlerin ilgisini daha çok çektiğini söyler.

Andaç, Feridun, “Öyküde Anlamsal Yapı Anlatım Düzleminin Kuruluşu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.140-146, (Soruşturma)

Feridun Andaç, öykünün anlam katmanını oluşturan öğelerin konu, olay, kişi, zaman, yer/çevre, izlek (tema) olduğunu, anlatım düzleminin öğelerinin ise anlatım tutumu, söz dizimi, öyküleme, olay örgüsü, betimleme, eylemsellik olduğunu ifade eder. Andaç, Gorki’nin 1897 yılında yazdığı “Steppe” öyküsünün öyküde anlamsal yapısının ve anlatım düzeninin özgün bir örneği olduğunu iddia eder.

Cemil Kavukçu “Bir Serüvendir Öyküye Yolculuk”, Suzan Samancı ise “İmgelerle Uyanırım” başlıklı yazılarıyla soruşturmaya katkıda bulunmuşlardır.

Cemil Kavukçu, öykülerindeki kişileri çoğunlukla kıyıda köşede kalmış insanlardan seçtiğini, olaydan ziyade zaman-mekan ilişkisini önemseydiğini, kafasında tamamlayıp kağıda geçirdiği öyküsünün olmadığını, çocukluk döneminde okuduğu çizgi romanların öykücülüğünde etkili olduğunu dile getirir.

Suzan Samancı; Çehov, Sait Faik, Sabahattin Ali, Sadık Hidayet, Fuentes, Solohov, Andre Gide gibi pek çok yazardan farklı konularda etkilendiğini ifade eder.

Samancı, olayın kendisi için bir araç olduğunu ve düşlerle gerçeklerin öykü köprüsünden beraber geçtiklerine de vurgu yapar.

Andaç, Feridun, “Öykünmek, Öykülemek”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.149-155, (Soruşturma)

Andaç, öykücünün yazarken ya da öykülerken geçmişten, kendinden ve hayattan süzerek getirdiklerini, öyküne öyküne, öyküye dönüştürdüğünü ifade eder.

Soruşturmada kendi öykü evrenlerinin ipuçlarını sözlerinde, yazılarında verdiklerinden Feyza Hepçilingirler ve Buket Uzuner’in düşüncelerine yer verilmiştir.

Feyza Hepçilingirler “Bu Yazıyı Saymazsak” başlıklı yazısında ilk etkilenmeleri, yazma serüveninin başlangıcı, kendisin derinden etkileyen bazı olayları anlatır.

Feyza Hepçilingirler, ilk okuduğu –kendisi için ilk okuduğu- kitabın “Pol ve Virjini” olduğunu; küçük teyzesi ve arkadaşları sayesinde Muazzez Tahsin’leri, Kerime Nadir’leri tanıdığını; Anadolu kültürünü tanımasında anneannesinin, Yunan kültürünü tanımasında babaannesinin etkili olduğunu; ortaokul çağında Steinbeck, Hemingway gibi yazarları tanıdığını; üniversitedeyken hocaları Mehmet Kaplan’ın tesiriyle uzun zaman yazmaya ara verdiğini; 1968 yılında annesinin intiharının kendisini derinden etkilediğini ve bunun kimi öykülerine yansıdığını ifade eder.

Buket Uzuner “Yıldız Kümelerini İlk Onlar Keşfetti: Hikâyecinin Hikâye Serüveni” başlıklı yazısında hikâyeci olunmadığını hikâyeci doğulduğunu ifade eder. Uzuner, bu yazarlık yeteneğinin mutlaka işletilmesi gerektiğini düşünür.

İmzasız, “Gelenek ve Kısa Kısa Öykü”, (Çev. Almıla Özdek), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.110-119, (Soruşturma)

Almıla Özdek’in İngilizceden çevirdiği bu soruşturmada on dört yazarın kısa kısa öykü hakkındaki düşünceleri aktarılmaktadır. Bu yazarların kısa kısa öykü ile ilgili düşünceleri şöyledir:

Fred Chappell: Kısa kısa öykünün iki temel şartı vardır: kısa olması, okurun rahatını kaçırmaması.

Chappell, kısa kısa öykünün iç bütünlüğünün tamamlanmamışlık hissi vermesi, açık açık anlatmak yerine sezdirerek anlatması gerektiğini de ifade eder.

Paul Theroux: Yaklaşık dört sayfa uzunluğunda düzyazı kurmaca olarak tanımlanabilir kısa kısa öykü.

John L'Heureux: Kısa kısa öyküyü bir solukta kendimizi okumaktan alıkoyamadığımız, tekrar tekrar okuduğumuzda bile en içine kadar işleyemediğimiz öykü olarak tanımlar.

Gordon Weaver: Şiirle kısa kısa öykü arasında kesin sınırlar vardır. Kısa kısa öykü yazarı bir öyküyü oluşturan bütün öğeleri çok kısıtlı bir yer içinde vermek zorundadır.

Charles Baxter: Kısa kısa öyküde ayrıntılara yer yoktur. Bu tür öykülerde konuya hemen girilir ve okuyucunun beklentisi genellikle şaşırtıcılıktır.

Lydia Davis: Fazla zamanları olmayan, bir yazıyı okumaya başladıktan hemen sonra bitirmek isteyen okurlar için gergin bir yapıya sahip olan kısa kısa öykü biçilmiş kaftandır.

Alvin Greenberg: Söylenebilecek çok fazla şey kalmadığı ve söyleneceklerin uzun uzun ifade edilebileceği geniş vaktin de yokluğu kısa kısa öyküyü zorunlu kılmaktadır.

H.E.Francis: Öykünün prima donnaları olan duygu sesi ve aktarılan durum öykü ile şiirin kesiştiği noktalar. Meseller ve yerineler gibi farklı yorumlara açık, yoğun anlamı kısa zaman içinde sezdirmek konusunda en cesurumuz Kafka, savaş vermiştir.

Charles Johnson: Alışkın olmadığımız kısa kısa öykü türünün babası olarak Edgar Allan Poe gösterilebilir. Bu türün çıkışında dergilerini içerik açısından zengin göstermek isteyen editörlerin, uzun olduğu için roman türüyle uğraşmak istemeyip bir iki günlük çalışmayla ortaya koyduğu kısa kısa öyküyle tatmin olan yazarın, hızın her şey demek olduğu çağımızda kısa anlara bir öykü sığdırmak isteyen okurun da etkisinin olduğu aşıkardır.

Ekonomiklik ve sıkıştırma istediği için kısa kısa öykü ile şiir arasında benzerlik vardır.

Leonard Michaels: Kısa kısa öykü sezgiye dayalı şiire yaklaştığı ölçüde değer kazanır.

William Peden: Kısa kısa öykü tek bir mekana, çok kısa bir zaman aralığına ve konuşan birkaç tane karaktere yer veren tek bölümlük bir anlatıdır.

James B. Hall: Doğuşunda ticari kaygıların gözardı edilmemesi gereken bu türün asıl çıkış amacı eğlendirmektir. Halk kültürüne dayalı kısa kısa öykünün bugün için geniş bir okur kitlesi vardır. Kısa öykünün alt türü olan kısa kısa öykünün giriş cümleleri okuru uzaklara taşır, sonuç cümleleri ise daha sezdirimci tınlamalara sahiptir.

Jack Matthews: Kısa öykünün en etkili olduğu nokta insanların gösterebilecekleri davranışların felsefi bir modelini oluşturması ve böylece anlamlar yaratmasıdır.

Stephen Minot: Kısa kısa öykünün kökleri birbirinden farklı en az beş tane geleneğe dayanıyor. Yazarlar kısa kısa öykünün köklerini ararken hoşlarına giden türün tarafını tutuyorlar.

İmzasız, “Yeni Bir Yazınsal Türe Doğru”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.120-128, (Soruşturma)

S. Gökçen Ezber tarafından İngilizceden çevrilen bu soruşturmada çok kısa öykü açısından düzyazı ile şiirin yakınlığı konusunda görüş farklılığına sahip yazarlara yer verilmiştir. Soruşturmada fikirlerini ifade eden yazarların kısa kısa öykü ile ilgili düşünceleri şöyledir:

Joe David Bellamy: Yoğunluğu ve kısalığıyla dikkat çeken ve yeni bir tür olan kısa kısa öyküler okurlar tarafından ilgiyle karşılanmıştır.

Robert Kelly: Kısa kısa öykü; şair ve romancılar için tamamen yeni, ancak aslında canlanmış bir türdür. Kısa anlatıların devinimleri ve anlatım güçleri, hem düzyazının amaçlarıyla hem de şiirin konusu ve ritmiyle uyum sağlar.

Kısa kısa öykü oluşturmanın önemli bir yolu silintidir, yani gereksiz ayrıntıların öyküden ustaca atılmasıdır.

Stuart Dybek: Kısa kısa öyküyle ilgili farklı adların teklif edilmesi ve bu belirsizliğin sürmesi memnuniyet vericidir, çünkü bu türü çekici kılan belirsizlikleridir.

Philip F. O'Connor: Eski türle karıştırılacağından bu yeni türe “çok kısa öyküler” demek doğru değildir. Bunun yerine bu yeni türü karşılamak için “Öy” sözcüğü kullanılabilir.

Gary Gildner: Kısa kısa öykü, kurmaca kavramını kendi içinde bir olgu olarak göstermiştir.

Russel Banks: Kısa kısa öykü, kısa öyküden farklı kendi içinde bir türdür.

Philip Stevick: Mesel, vaazdaki kıssalar, anekdot, bir düş ya da bir fıkra kısa kısa öyküler grubuna girer.

Steven Heller: Seçkideki eserlerden hareketle kalıcı ve önemli bir etki uyandırdıktan ve kısa olduktan sonra her şey anlık kurmaca kapsamında değerlendirilmiştir.

Joyce Carol Oates: Çok kısa kurmacaların en önemli özelliği son cümlesi, çoğu zaman da son sözcüğüdür.

Mark Strand: Romanın iki yüz sayfada yaptığını tek bir sayfada yapan kısa kısa öykü, özetlenmiş ve yoğunlaştırılmıştır.

İmzasız, “Uygulamadan Örnekler”, (Çev. Filiz Kaynak), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.129-132, (Soruşturma)

Filiz Kaynak tarafından İngilizceden çevrilen kısa kısa öyküyle ilgili bu soruşturmada fikirlerine başvurulmuş yazarlar ve bunların düşünceleri kısaca şöyledir:

Barry Targan: Kısa kısa öykünün yeni mezunlar ya da profesyonel yazarlara getireceği yararlar vardır.

Stephen Dixon: Her öykü kendi biçimini ve uzunluğunu belirler. Buna müdahale etmek öyküyü mahveder.

Arturo Vivante: Kısa kısa öykünün farkı sadece uzunluğunda değil, özlülüğünde ve süratindedir de.

Hortense Calisher: Öykü kendi içindeki komutların onu yönlendirdiği uzunluktadır.

C. Michael Curtis: Kısa kısa öykü yazmada tehlikeler pek çoktur. Bir kısa kısa öykü yetkin bir hüviyet de kazanabilir ya da beğenilmeyerek tek seferde okunup geçilebilir.

Tobias Wolff: Kısa kısa öykü örneği yazarak kişisel anlatımla bu türü şekillendirmiştir.

Robert Fox: Kısa kısa öyküler şiirler gibi duygu sesi parçalarıdır.

İmzasız, “Atlambaçlar, Kapanlar ve Patlangaçlar”, (Çev. F. Zeynep Bilge), Adam Öykü Dergisi, Sayı 12, Eylül-Ekim 1997, s.133-137, (Soruşturma)

F. Zeynep Bilge tarafından İngilizceden çevrilen bu soruşturmada Robert Shapard’ın hazırladığı kısa kısa öykü seçkinde bu tür için kullandığı “Patlangaç” kavramına yazın dünyasından kimi yazarların tepkileri aktarılmıştır: Grace Paley, Alice K. Turner, De Witt Henry, Frederick Busch, Gordon Lish, François Camoin, Joy Williams, Jonathen Penner, George Garrett.

İmzasız, “1998’in En Beğenilen Öykü Kitapları”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.70-71, (Soruşturma)

Bu soruşturmaya katılan Doğan Hızlan, Necati Tosuner, Füsün Akatlı, Hulki Aktunç, Feridun Andaç, Adnan Özer ve Özcan Karabulut beğendikleri öykü kitaplarının isimlerini vermişlerdir. Feridun Andaç ve Özcan Karabulut 1997-1998 yılları ile ilgili bir iki cümlelik de olsa değerlendirmelerde bulunmuşlardır.

Ateş, Nurgül, “2003’te Genç Öykücüler”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 50, Ocak-Şubat 2004, s.70-79, (Soruşturma)

Nurgül Ateş’in hazırladığı ve Orhan Duru, Adnan Binyazar, Uğur Kökden, Nursel Duruel, İnci Aral, Feyza Hepçilingirler, Selim İleri, M. Sadık Aslankara ve Sefa Kaplan gibi öykücülerin katıldığı soruşturmada katılımcılara şu sorular yöneltilmiştir:

1-Öykücülüğümüzün genç yazarların katılımıyla hem niceliksel, hem de niteliksel bakımdan zenginleştiğini düşünüyor musunuz?

2-Genç öykücülerini izliyorsanız olumlu ve olumsuz yanlarını değerlendir misiniz?

3-En beğendiğiniz genç öykücülerden söz eder misiniz?

Birinci soruya verilen cevapların tamamı gözönüne alındığında yazarlarımızın çoğunun öykücülüğümüzün hem niteliksel hem de niceliksel olarak geliştiği yönünde fikir beyan ettiği görülür.

İkinci soruya verilen cevaplarda yazarlarımızın çoğunun genç öykücülerini izlediği ve genç öykücülerin dile az önem verdiği, kişisel yaşamlarını öyküye aktardıkları, çok az okudukları gibi eleştiriler yapılmaktadır.

Üçüncü soruya verilen cevaplarda ise çoğu yazar isim vermekten kaçınsa da isim veren yazarların listesinde Cemil Kavukçu, Ayfer Tunç, Feridun Andaç, Murat Gülsoy, Sema Kaygusuz ve Deniz Spatar isimleri ön plana çıkmaktadır.

Barbarosoğlu, Nalan, “Yeni Tanıklar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.47-59, (Soruşturma)

Nalan Barbarosoğlu bu soruşturmada 2003 yılında ilk öykü kitaplarını yayımlayan ve ulaşabildiği Ayşe Sarısayın, Deniz Spatar, Enver Aysever, Hakan Ergül, İnan Çetin, Onur Caymaz ve Sibel Türker’e şu soruları yönelmiştir:

1-Öyküye ilginiz hayatla ilişkinizin hangi noktasında başladı?

2-Kitabınızı Türkçe öykü geleneğinin neresinde konumlandırıyorsunuz?

3-Kitabınıza adını veren öykü, kitabınızdaki öbür öykülerin dokusunu taşıyor mu?.. Bu bağlamda kitapta bir araya gelen öykülerinizin arkasındaki perspektifi anlatır mısınız?

Barbarosoğlu, soruşturmadaki her öykü yazarına söz vermeden önce onların bu ilk kitaplarını birkaç cümle ile tanıtmıştır.

Andaç, Feridun, “Edebiyatımızda 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.5-62, (Soruşturma)

Derginin bu sayısında 1950 kuşağıyla ilgili hazırlanan soruşturma dosyasında Feridun Andaç’ın ve Demirtaş Ceyhun’un 1950 kuşağı öykücülerıyla ilgili birer yazısı, soruşturmaya katılan isimlerin sorulan altı soruya verdikleri yanıtlar ve en sonda da soruşturmaya katılan isimlerin eser adları ve aldıkları ödüller liste şeklinde verilmiştir.

Feridun Andaç “Öykücülüğümüzde 1950 Kuşağı” başlıklı yazısında 1950 kuşağının oluşumunda Demokrat Parti iktidarının, “Mavi” ve “a” dergilerinin etkisi üzerinde durmuş ve bu kuşağın oluşum sürecini “Öncü Etkileyici Kimlik”, “Yol / Yön Açıcılar”, “Açılım Sağlayanlar” ve “1950 Kuşağı” başlıklı dört biçimde sınıflandırmıştır.

Demirtaş Ceyhun “Biz 1950 Kuşağı Öykücüler” başlıklı yazısında “1950 Kuşağı” adlandırmasının doğruluğunu tarihsel süreç içinde ele alarak bu kuşağın oluşumunda Demokrat Parti’nin, varoluşçuluğun ve sürrealizmin etkisi üzerinde durmuştur.

Dosyanın soruşturma bölümünde Nezihe Meriç, Muzaffer Buyrukçu, Tahsin Yücel, Leyla Erbil, Orhan Duru, Adnan Özyalçın, Demirtaş Ceyhun, Demir Özlü, Erdal Öz, Erhan Bener, Ahmet Oktay, Muzaffer İlhan Erdost, Konur Ertop ve Doğan Hızlan’a 1950 kuşağı ve öykü biçimleri ile ilgili altışar soru yöneltilerek yanıtları verilmiştir.

C.3.19. Söyleşi

K., Tarık Dursun, “Yaşama Dönüklük. Doğru Tanı.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.29-36, (Söyleşi)

Bu söyleşiyi Semih Gümüş ve Feridun Andaç konuşmacı olarak Tarık Dursun K. ile yapmıştır. Tarık Dursun K. bu söyleşide şiirin türler içinde en zor tür olduğunu ve sırf dönemin dergilerinde isminin tanınması için şiir yazdığını ifade eder. Dönemin dergilerinde şiirleri yayımlandıktan sonra da tamamen öyküye yöneldiğini ekler.

Öyküde konuyu önemsemeyen Tarık Dursun, Sait Faik’in izinde öyküler yazdığı şeklindeki tespiti katılmadığını ve Orhan Kemal’in kendisi için öncü olduğunu açıkça ortaya koyar.

Bu söyleşide Tarık Dursun K., yazmak eyleminin kendisi için “içsel bir dürtü” olduğunu, yazdığı öyküleri baştan bütün yanlarıyla tasarlamadığını söyler.

Tarık Dursun K. öykücülüğünün ayırıcı yönlerinin akla tanıklık, hüznün, yaşanmışlık ve dili kullanma becerisi olduğu ise konuşmacılar tarafından ortaya konmaktadır.

Evren, Süreyya, “Zaman Zeman Öyküleri”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 1, Kasım-Aralık 1995, s.153-154, (Söyleşi)

Bu söyleşide Süreyya Evren, Postmoderni yeni ve ilginç bir sanatsal yöntem olarak değil, modern sonrası yaşamı yakalamak için bir yardımcı terim olarak gördüğünü söyler. Evren “Zaman Zeman Öyküleri”ndeki birtakım gerçek kişi adlarını kullanmasıyla ilgili soruya da eserlerdeki kişiler meselesinin her zaman ilgisini çektiğini ve kullandığı isimlerin yazınsal gerçeklikten yine yazınsal gerçekliğe bir transfer olduğunu ifade eder.

Süreyya Evren, İlhami Bekir Tez’in “Herhangi Bir Roman Kitabı” adlı eserinin -pek üzerinde durulmamasına rağmen- postmodern bir başyapıt olarak gördüğünü de dile getirir.

Meriç, Nezihe, “Bir yazar zaten çağının tanığıdır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.18-24, (Söyleşi)

Nezihe Meriç’le yapılan bu söyleşide konuşmacı Semih Gümüş’tür. Nezihe Meriç, 1945’te ilk yazısının “Yeni İstanbul Dergisi”nde N.Ufuk imzasıyla çıkmasına oldukça içerlediğini ve dergiye küserek bir daha yazmadığını ifade etmektedir. Nezihe Meriç kendisini yazıya yönelten etkileri şöyle sıralar: babasının kütüphanesindeki kitaplar, fakültedeki arkadaş grubu ve özellikle de prevantoryumdaki arkadaşı Satı Erişen’e yazdığı mektuplar.

Nezihe Meriç, söyleşide yazmaya öykü türü ile başladığını, Orta Anadolu ve Doğu Anadolu’nun doğasının, insanının, kültürünün öyküsünü beslediğini söyler. Sanatının gelişim evreleriyle ilgili de bilgi veren Meriç, gelişmesinin evrelerini üç döneme ayırır: İlki Bozbulanık’tan Korsan Çıkmazı’na, Sular Aydınlanıyordu’yu da içine alan ilk gençlik birikimleri. İkincisi Dumanaltı’yla başlayan, ilk gençlik döneminden sonra gelen baskı ve toplumsal yaşamın sıkıntılarından ötürü susma evresi. Üçüncüsü ise yaşamın tüm deneyimlerini harmanlayarak yeniden yazma evresi.

Nezihe Meriç, iyi yazarın çağının tanığı, ilerici ve devrimci olması gerektiğini de savunur.

Baydur, Mehmet, “Gözün Kahverengi Suyu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 2, Ocak-Şubat 1996, s.153-155, (Söyleşi)

Söyleşinin konuşmacısı Pelin Özer’dir. Pelin Özer, Yapı Kredi Yayınları arasından 1995 Eylül’ünde çıkan “Gözün Kahverengi Suyu” ile ilgili olarak Mehmet Baydur’la yaptığı bu söyleşiye Edip Cansever’in Baydur öykücülüğü üzerinde etkili olduğu tespiti ile başlar. Söyleşide Mehmet Baydur’un Türkçe konusundaki hassasiyetini, öykülerini -bilinçli bir şekilde- başka bir öyküye olanak tanıyacak şekilde bitirdiğini öğrenmekteyiz.

Füruzan, “Füruzan İle Dünden Bugüne-Parasız Yatılı’nın 25.Yılında”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.33-42, (Söyleşi)

“Parasız Yatılı”nın 25. yılı ekseninde Füruzan’la yapılan bu söyleşinin konuşmacıları Feridun Andaç ve Semih Gümüş’tür.

Füruzan bu söyleşide sanatla ilgilendiği ilk dönemlerde bir öğreticinin başında olmamasının kendisini sanata daha güçlü bağladığını ifade eder. Füruzan, iyi bir birikime sahip olunmadan yazarlığa başlamanın doğru olmadığı kanaatindedir. Füruzan kendisine sık sık yöneltilen “Parasız Yatılı’yı aşip aşmadığı türünden soruların da doğru olmadığını söyler. Ona göre “Her sanat eseri ilginç bir dünyadır.”³⁰ Bu yüzden bir yazarın eserlerini birbiriyle yarıştırmak doğru bir davranış değildir.

Füruzan, Nazım Hikmet ve Marx’ın kendisine çok şey kattıklarını ifade eder.

³⁰Füruzan, “Füruzan İle Dünden Bugüne-Parasız Yatılı’nın 25.Yılında”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.36.

Füruzan son dönemlerde öyküden uzaklaştığı şeklindeki yargıya katılmaz. Ona göre Batı’da olduğu gibi bir yazarın tüm eserleri bir bütünlük içinde ele alınmalıdır.

Füruzan öykülerinde göç ve sivrulmayı yaşayanların, değişim rüzgarına kapılanların, kadınların, çocukların ön planda olmasını hem inanç hem de kültür göçünün ortasında yaşamamıza, kadınların ve çocukların seslerini çok fazla duyuramamasına ve yoksulları görmezden gelememesine bağlar.

Füruzan öykü anlayışını oturturken bilinçli bir tavır takınır. Durum öykücüsü olması kendisinin yeğlediği bir şeydir.

Yeni yetişen öykücülerin daha çok yeni biçimler bulma arayışı içinde oldukları tespitinde bulunan Füruzan, Mehmet Saçlıoğlu’nun öykülerini ve Hür Yümer’in “Ahdım Var” öykü kitabını üzerinde önemle durulmaya değer gördüğünü söyler.

Füruzan, bir yazarın okura kendi öyküleri ile ilgili tavsiyelerde bulunmasının okura gereksiz bir müdahale olduğu kanaatinde.

Akbal, Oktay, “Bir Öykü Evreni Yazarın Evreninden Bir Parçadır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.11-18, (Söyleşi)

Feridun Andaç’ın Oktay Akbal’la yapmış olduğu bu söyleşide Akbal’ın öykücülüğünü yönlendiren unsurların neler olduğunu öğrenmekteyiz.

Akbal, öykücülüğünde Sait Faik ve Sabahattin Ali’nin etkili olduklarını, babasını erken yaşta kaybetmesinin de tesiriyle maddi sıkıntı çekmesinin kendisini içe kapanık biri yaptığını söyler. Bu içe kapanıklık onun öykülerinde olaydan ziyade iç düşüncelere, sezgilere, düşlere ve arayışlara yönelmesinde etkili olmuştur.

Oktay Akbal, öykünün romana geçişte bir aşama olarak değerlendirilmesini doğru bulmaz; çünkü ona göre kısa öykü de şiir gibi ayrı bir türdür ve kısa öykü yaşantıları verir.

Muhidine, Timour, “Türkiye’de Öykü Romandan Daha İyi Bir Durumda.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 4, Mayıs-Haziran 1996, s.76-79, (Söyleşi)

Halil Gökhan, genç Türkolog ve Fransa’da Türk edebiyatını konu edinen “Anka” dergisinin yayın yönetmeni olan Timour Muhidine’le bu söyleşiyi öykü edebiyatımızla ilgili olarak yapmıştır.

Söyleşide Timour Muhidine kentlere duyduğu ilgi ve Demir Özlü, Ferit Edgü gibi yazarların tesiriyle Türk yazınında kent imgesi üzerine çalışma yaptığını söyler.

Timour Muhidine Türk öykücülüğünün serüveni ile ilgili birtakım saptamalarda bulunur:

Reşat Nuri, Halide Edip, Falih Rıfkı ideolojik yazarlardır. Sait Faik modern Türk öyküsünün kurucusudur. Sait Faik’in 1954 yılında ölümünden sonra Türk öyküsünde Demir Özlü, Ferit Edgü, Onat Kutlar, Erdal Öz gibi yazarların oluşturduğu bir kuşak oluşmuştur. Bu kuşak varoluşçuları, Kafka’yı tanımış ve bu

paralelde eser vermeye çalışmıştır. Sait Faik sonrası oluşan bu birinci dönem öykücülerinden sonra 1968 ve 1969 yıllarında ikinci bir kuşak daha çıkmıştır. Bu kuşağı Hulki Aktunç, Selim İleri, Nedim Gürsel gibi yazarlar oluşturmuştur. Bu kuşak birinci kuşağa nazaran daha realist bir çizgide ilerlemiş ve şiirsel bir anlatımı yeğlemeleriyle Sait Faik öykücülüğüne daha yakın durmuşlardır.

Öykü ve roman arasında bir kıyas da yapan Timour Muhidine, Türk öyküsünü ve şiirini Türk romanına nazaran çok daha nitelikli bir yerde görmektedir.

Yücel, Tahsin, “Benim İçin Yazın, Bireyden Bireye Bir İletişimdir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.23-37, (Söyleşi)

Tahsin Yücel’le yapılan bu söyleşide konuşmacılar Feridun Andaç ve Semih Gümüş’tür.

Bu söyleşide Tahsin Yücel, öyküye yönelmesinde etkili olan olaylar, öykülerindeki anlatıcı tercihleri, Batı edebiyatından etkilendiği ve takip ettiği yazarlar, öykülerinde kullandığı dil, öykülerinin izleksel kaynakları gibi pek çok konuda bilgi vermektedir.

Daha ilkokul yıllarında yazmaya hevesli biri olduğunu söyleyen Tahsin Yücel’in ilk yayımlanan eseri Çehov’dan esinlenerek yazdığı ve “Yeni Hikâyeler 1950” adlı dergide çıkan “Dert çok hemdert yok” adlı öyküdür. Yirmi yaşındayken ilk öykü kitabı yayımlanan Tahsin Yücel’in yayın dünyasıyla, Attila İlhan, Fethi Naci gibi usta kalemlerle tanışmasında Varlık Yayınevi’nin ve Yaşar Nabi’nin etkisi büyüktür.

Dili salt bir araç olarak gören yazarların başarılı olamayacağını söyleyen Tahsin Yücel, Nurullah Ataç’ın da etkisiyle öykülerinde arı bir Türkçe kullanmıştır.

Tahsin Yücel, “Ben ve Öteki” ile “Aykırı Öyküler”deki öykülerinin en iyi öyküleri olduğunu söyler.

Tahsin Yücel, yazdıklarını bireyden bireye bir iletişim olarak gördüğünü, toplumsal olayları bireylerin iç dünyalarından yansıdığı biçimde vermeye çalıştığını, bir yurttaş olduğundan ister istemez birtakım politik verileri öykülerine yansıttığını da ifade eder.

Saçlıoğlu, Mehmet Zaman, “Öykünün İçinde En Korktuğum Tuzaklardan Biri Duygusallık, Biri Ukalalık, Öteki de Süsleme...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 5, Temmuz-Ağustos 1996, s.119-125, (Söyleşi)

Nursel Duruel’in Mehmet Zaman Saçlıoğlu ile yaptığı bu söyleşide Saçlıoğlu ilkin şiirle başladığını; ancak bu alanda başarılı olamayacağını anladığında öyküye yöneldiğini söyler. Bu yüzden de YAZKO’da 1985 yılında yayımlanan şiirlerini başarılı bulmaz.

Saçlıoğlu kendini yazmaya iten temel unsurun babasına, amcalarına ve arkadaşlarına kendini beğendirmek ve bu sayede onlar tarafından daha fazla sevilme güdüsü olduğunu ifade eder. Öyküde ukalalıktan, duygusallıktan ve dekoratiflikten kaçınmaya çalıştığını ifade eden Saçlıoğlu, yaşama bağlı biri

olduğundan ölmekten korktuğunu, insanların sorunlarına duyarsız kalamadığını bu yüzden de öykülerinde yaşlıların, özürlülerin, zor durumda olanların fazlaca yer aldığını ve ölüm, korku, bilinmezlik, çöküş gibi izlekleri işlediğini söyler.

Günümüz öykücülüğüyle ilgili değerlendirmesinde Saçlıoğlu, insanların başka şeylerden zevk aldığı, toplumun çoğunluğunun okumadığı bir ortamda edebiyat yapmaya çalışmanın saygın bir iş olduğuna inandığını söyler.

Buyrukçu, Muzaffer, “Yazarken Yaşamak, Bütün Yaşam Biçimlerinin En Anlamlısıdır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 6, Eylül-Ekim 1996, s.39-57, (Söyleşi)

Feridun Andaç’ın Muzaffer Buyrukçu’yla yapmış olduğu bu söyleşide Buyrukçu ailesinin Selanik’ten Anadolu’ya göç etmeleri, göç sonrası yaşadıkları uyum sorunu, geçim sıkıntısı, Muzaffer Buyrukçu’nun yazın hayatına girmesine olanak sağlayan şartlar, eserleriyle ilgili değerlendirmeleri, Buyrukçu’nun öykümüzün dünü-bugünü ile ilgili düşünceleri gibi pek çok konu aydınlatılmaktadır.

Muzaffer Buyrukçu, babasının çalıştığı “Son Telgraf” gazetesinde Aka Gündüz’ü, Mahmut Yesari’yi, Suat Derviş’i okumasının kendisini yazmaya yönelttiğini önemli bir adım olarak görür.

Gazetelerde yayımlanan öykülerini kitaplarına almadığını ifade eden Muzaffer Buyrukçu, gazetelerin edebiyatın gelişimine ciddi katkıları olduğuna inanır. Ancak edebiyatın gazetelerden kovulmasından sonra Buyrukçu, öykü dergilerini keşfettiğini ve bunun adeta yeniden doğuşu anlamına geldiğini ifade eder.

Okuyucusunu şaşırtmak ve meraklandırmak için başlıksız öykü yazan Muzaffer Buyrukçu, yeni öykücülerini beğenmediğini ve yeni öykücülerin öykülerinden hiçbir tat alamadığını dile getirir.

Uyar, Tomris, “Oyalayıcı Bir Şey Yazmaktansa, Kopkoyu Bir Karanlık Yeğlerim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.31-37 (Söyleşi)

Tomris Uyar’la yapılan bu söyleşide konuşmacı Feridun Andaç’tır.

Tomris Uyar, öykü serüveninde etkileyici ve yönlendirici kaynakların Çehov, Truman Capote, Katherine Mansfield, Ahmet Hamdi, Halit Ziya, Reşat Nuri, Sait Faik, Sabahattin Ali gibi yazarlar olduğunu söyler.

Tomris Uyar, Türkçe’deki dil kıvraklığını, esnekliğini sınamak için öyküye çeviri ile başladığını; ilk öykülerinin “Papurüs” dergisi yangınında yandığını; yoğun bir edebiyat birikimi istediğinden okurların kısa öyküden uzak durduğunu; yeni yazarların yazma telaşı ve ünlenme tutkusundan ötürü çarpıcı eserler veremediğini; bir insan sesinin, bir konuşma tarzının kendisinde öyküyü oluşturabildiğini; adeta bir satranç oyununda olduğu gibi bayatlamış teknikleri kullanmadığını, kullanacağı tekniği uzun uzun tasarladığını ifade eder.

Kavukçu, Cemil, “Ben Yaşamadığım, Duyumsamadığım Şeyleri Yazamıyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 7, Kasım-Aralık 1996, s.67-71, (Söyleşi)

Semih Gümüş'ün konuşmacı olduğu söyleşide Cemil Kavukçu etkilendiği, yakınlık duyduğu yazarları şöyle sıralamaktadır: Sait Faik, Sabahattin Ali, Orhan Kemal, Haldun Taner, Sevgi Soysal, Bilge Karasu, Oğuz Atay, Poe, Cortazar, Çehov, Kafka, Fuentes...

Yaşamadığı, duyumsamadığı şeyleri yazamadığını ifade eden Cemil Kavukçu, biri yazan diğeri de yabancı gibi algılayıp okuyan olmak üzere ikiye bölündüğünü söyler.

1950 kuşağı gibi değerli bir kalıtın varlığını ve dünya edebiyatından önemli yazarların eserlerinin Türk okuru ile buluşturulmasını 1980 kuşağı için şans olarak gören Kavukçu, 1990 öykücülüğünü daha canlı, daha hareketli bulmaktadır.

Aktunç, Hulki, “Hikâyenin Kaynaklarına Bakmak Bir Zorunluluktur.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.37-49, (Söyleşi)

Feridun Andaç'ın konuşmacı olduğu bu söyleşide Hulki Aktunç'un öyküye başlama serüveni, öykü üzerine düşüncelerini dile getirmesindeki tetikleyici unsurlar, bir öykücü açısından öykü dergilerinin önemi, Aktunç'un yeni öykücülere tavsiyeleri gibi pek çok konu konuşulmuştur.

Hulki Aktunç, kendi kuşağındaki pek çok yazarda hikâye mirasını sonuna kadar bilmek gibi bir yönelimin olduğunu, kendisinin de bu yönelimin etkisiyle hem dünü hem de bugünü irdeleme ihtiyacını duyduğunu söyler. Genç öykücülere tavsiyesinde de Hulki Aktunç, hem Türk hem de dünya edebiyatını iyi bilmeleri ve dikkatli okumalarını önerir.

Hulki Aktunç'un ilk hikâye parçası, “Soyut” dergisinde yayımlanan “Deredeki” adlı öyküsüdür. Hulki Aktunç bu öyküsünü kitaplarına almamıştır.

Hulki Aktunç, babasından uzun kış gecelerinde dinlediği Kısas-ı Enbiya gibi birtakım kitapların, yatılı okuduğu yıllarda bir kesekâğıtçısından ucuza aldığı Orhan Kemal, Franz Kafka gibi yazarların eserlerinin ve 1963'te başlayan günlük tutma alışkanlığının kendisini etkileyen, yönlendiren kaynaklar olduğunu ifade eder.

Öykü dergileri içinde genç öykücüler için ödül koyması açısından “Varlık” dergisinin ayrı bir yeri olduğuna inanan Hulki Aktunç “Yeni Dergi” ve “Papirüs” gibi dergilerde bir yazarın öyküsünün yayımlanmasının yazar için onaylanma anlamı taşıdığını belirtir.

Tosuner, Necati, “Öykü Bitince, Okuyanın Kafasında Sürmesini Seviyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 8, Ocak-Şubat 1997, s.66-69, (Söyleşi)

Hürriyet Yaşar'ın Tosuner'le yaptığı bu söyleşide Tosuner'in eserlerinden yapılan kısa alıntılar soru bölümünü oluşturmaktadır. Bu açıdan bakıldığında Hürriyet Yaşar, Necati Tosuner'i Necati Tosuner'le konuşturmuş.

Necati Tosuner, toplumdaki diğer insanlardan farklı bir yapıda olmasının aşağılanma sebebi olarak görülmesi üzerine yazar olmaya özendiğini söyler. Büyük bir yalnızlık içinde olduğunun farkına varan Necati Tosuner, baba evini terk edip İstanbul'a gelir.

Necati Tosuner, yazdıklarının toplumsal gerçekliğin dışındaymış gibi, kendini anlatıyor olmakla suçlandığını; ancak tüm suçlamalara rağmen bildiği yoldan geri dönmediğini ifade eder.

Söyleşide kendi eserleriyle de ilgili değerlendirmelerde bulunan Tosuner, “Kambur”un “Sanki Özgürlük Masalı” ve “Çıkmazda”yı aştığını ve bu öykü kitabının yoğun bir sevdâ dokusu, çaresizlikten çok direnç içerdiğini iddia eder.

Edgü, Ferit, “Türk Edebiyatında Öykünün, Romandan Daha Önemli Bir Yer Tuttuğuna İnanıyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 9, Mart-Nisan 1997, s.17-28, (Söyleşi)

Feridun Andaç’ın Ferit Edgü ile yaptığı bu söyleşide Edgü, kendisini sanatla, yazmayla buluşturan etkenlerin; Paris-Pirkanis hattında yaşadığı değişimin, etkilerin; öykülerindeki ana çizgilerin neler olduğu ve etkilendiği yazarların kimler olduğu gibi sorulara yanıt vermiştir.

Sorulara verilen yanıtlarda Edgü’nün romancı, denemeci, öykücü yönlerine ilişkin pekçok hususun yazar tarafından aydınlatıldığı görülmektedir.

Ferit Edgü, çocukluk yıllarında yaşadığı yalnızlığın kendisini kitapların dünyasına çektiğini, bu dönemde Sait Faik’in “Şahmerdan”ındaki öykülerin kendisini yepyeni bir dünyanın içine çektiğini ifade eder. Edgü, hem kendisi hem de kuşağı üzerinde Sait Faik’in çok tesirli olduğunu, kendilerini Sait Faik’in aykırılığının devamacısı olarak gördüklerini ve bu aykırılığı geliştirmeye çalıştıklarını da ilave eder.

Batı dünyasından Borges ve Beckett’i takip ettiğini, çok büyük yazarlar olarak gördüğü bu iki isimden çok şey öğrendiğini dile getiren Edgü, yazmayı bir varoluş problemi olarak görmektedir.

Ferit Edgü, yazarlık yaşamının Hakkari’den Önce ve Hakkari’den sonra olmak üzere ikiye ayrılabilirliği kanaatindedir. Edgü, yazarın can alıcı sorununun “nasıl yazmak” olduğunu, bu sorunun kendisini farklı üslup arayışına ittiğini söyler.

Ferit Edgü, “Doğu Öyküleri” isimli öykü kitabının ikinci bölümünde yer alan on yedi minimal öykü için kadim dostu olarak gördüğü Ahmet Oktay’ın “mesel” sözcüğünü kullanması ile ilgili olarak bu öykülerin terbiyevi, ders alınacak, örnek öyküler olmadıklarını dolayısıyla da “mesel” olarak adlandırılmalarının doğru olmadığını söyler.

İleri, Selim, “Geçmişi Bilmeden Yarına Ulaşılmaz Gibime Geliyor.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.51-61, (Söyleşi)

Feridun Andaç’ın Selim İleri’yle yaptığı bu söyleşide Selim İleri, etkilendiği yazarları, edebiyat dergilerinin yazın dünyamızdaki önemini, genç yazarlarımızın kimi yanlış tutumlarını, yer yer de eserleri ile ilgili düşüncelerini ifade etmiştir.

Üçüncü sınıftayken okuma kitabında karşılaştığı Reşat Nuri’nin bir öyküsü ve dedesinin kitapçı dükkânı Selim İleri’nin yazıya yönelimindeki ilk izlerdir.

Selim İleri, yazarlık güdüsünü okuma tutkusundan aldığını, ilk dönemlerde roman türünde eser vermeye çalıştığını; ancak Sait Faik'i okuduktan sonra öyküye, Cemal Süreya'nın tesiriyle de inceleme yazılarına yöneldiğini, öykülerinde bireyselle toplumsalın iç içe olduğunu söyler.

Selim İleri'ye göre genç yazarların geçmişin Türk yazarlarını okumamaları ve kötü çeviriler bugünkü öykücülüğümüzün iki önemli handikapıdır. Bu handikapı aşmanın yolu Türkçeye önem vermektir.

Duruel, Nursel, “Ben Yaşamadığım, Duyumsamadığım Şeyleri Yazamıyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 10, Mayıs-Haziran 1997, s.83-87, (Söyleşi)

Banu Yıldırım'ın Nursel Duruel'le yaptığı bu söyleşide Duruel, az eser vermesinin nedeni, aldığı ödüllerin güdüleyici etkisi, öykü türüne yönelme nedeni, etkilendiği yazarlar, üslubundaki değişiklik gibi pek çok konuya açıklık getirmektedir.

Duruel, az eser verme nedeninin “seçici” tutumu olduğunu, edebiyat ödüllerinin bundan on beş yirmi yıl önce daha etkili ve işlevsel olduğunu; ancak aldığı iki ödülün destekleyici bir etki sağladığını, etkilendiği isimleri saymanın zor olduğunu ve pek çok yazar, şair, romancıdan etkilendiğini ifade eder.

Duruel, ikinci kitabındaki öykülerin ilk kitaba göre daha kapalı ve karamsar olduğu tespitine katılmakla birlikte iki öykü kitabındaki kimi öyküler arasında içsel bağların varlığını da dile getirir.

Aral, İnci, “Neyi, Kimi Yazarsak Yazalım, Hep Kendimizi Anlatırız Ashında.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 11, Temmuz-Ağustos 1997, s.34-43, (Söyleşi)

Nalan Barbarosoğlu'nun İnci Aral'la yaptığı söyleşide İnci Aral'ın öykü yazmadan önceki şiir serüveni, ilk etkilenmeleri, öykü yazarkenki kaygısı, çocuk dünyasının öykülerine yansması, Maraş ve Sivas olaylarından ne şekilde etkilendiği, öykücülüğümüzün dünü bugünü ile ilgili düşünceleri konusunda pek çok husus aydınlatılmıştır.

İnci Aral on üç on dört yaşlarında yani ortaokul çağında şiirler yazmış ve Gazi Eğitim Enstitüsü'nde okurken ticari bir antolojide şiirleri yayımlanmıştır.

İnci Aral'ın öyküye yönelmesinde okul yıllarında içinde aktif olarak yer aldığı kültür ve edebiyat kolunun, eniştesi aynı zamanda Türkçe öğretmeni olan Kadir Çağal'ın ve mektup yazma tutkusunun etkisi büyüktür.

İnci Aral, herhangi bir feminist bakış açısıyla ya da politik düşünce birikimiyle yazmak gibi bir amacının olmadığını, öykülerde aşırı derecede anacıl, ana-nine-öğretmen duyarlılığıyla çocukları anlatmanın doğru olmadığını, çocukluğun yetişkinliğe taşınmış çatlaklarıyla ilgilendiğini söyler.

Maraş olayları üzerine bu ile giden İnci Aral, o güne kadar bu coğrafyaya gitmediğini, bu ziyaretin kendine çok şey kattığını dile getirir. Sivas olayları İnci

Aral'ı o dönemde yazdığı “Yeni Yalan Zamanlar” adlı romanının yön değiştirmesine ve Aral'ın daha politik, köktenci bir tavır almasına neden olmuştur.

Kişisel bütünlük ve özgürlüğe ulaşma isteği ile yazdığını ifade eden İnci Aral, ülkemizde çok sayıda kayıp insan olmasına rağmen bununla ilgili bir öykünün yazılmamış olmasını büyük bir üzüntüyle karşılar.

İnci Aral, 1940-1980 arasındaki yılları öykücülüğümüzün altın yılları olarak görür. Bu dönemde çıkan yedi sekiz derginin de etkisiyle bu dönemdeki öykücüler eskimemiş ve seslerini duyurabilmişlerdir.

Öz, Erdal, “Bizim Kuşağın O Büyük Öykü Patlamasını Sürdüremediler.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.43-51, (Söyleşi)

Erdal Öz'le söyleşiyi İnan Çetin yapmıştır. Erdal Öz, okurun karşısına ilk kez şiirle çıktığını, şiirde başarılı olamadığını kavradıktan sonra şiir yazmayı bırakarak öyküye devam ettiğini belirtir. Erdal Öz'ü Sait Faik, Orhan Kemal, O.Henry, Jack London, Steinbeck gibi yazarlarla tanıştıran lise öğretmeni İlhan Başgöz olmuştur.

Yukarıda ifade ettiğimiz hususların dışında Erdal Öz, yayımlanan ilk kitabı “Yorgunlar”ın birtakım acemilikler barındırdığını, bu yüzden de bu kitaptaki bazı öyküleri sonradan değerlendirerek yeni kitaplarına eklediğini; İstanbul Hukuk Fakültesi'ndeyken çıkardığı “a” dergisi tecrübesini ve bu dergide çıkan bazı yazılardan duyduğu pişmanlıkları; eserlerinin devamlı içeriklerinin esas alınarak eleştirildiğini, öykü anlatımı, kurgulama becerisi gibi hususların gözardı edildiğini; gücünü konudan alan edebiyatın eskidiğini, bu yüzden de edebiyatı dilin, anlatımın, kurgunun içinde yakalamayı önemseydiğini; kendilerinden sonraki kuşağın ellerinde olmadan marjinal yazarların etkilerine yöneldiklerini, bu yüzden de kendi kuşaklarının epeyce gerisinde kaldıklarını; Çehov, Dostoyevski, Hemingway, Faulkner, Orhan Kemal, Yaşar Kemal, Nurullah Ataç gibi yazarlardan farklı noktalarda etkilendiğini belirtir.

Tosuner, Necati, “Kendimden Anlatacak Bir Şeyin Eksikliği Hiç Çekmedim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.62-70, (Söyleşi)

Hürriyet Yaşar'ın Necati Tosuner'le yaptığı bu söyleşide Tosuner'in Almanya yaşantısının eserlerine neler kattığı, 1963 ile 1978 yılları arasında yayımladığı kitaplar ve aldığı ödüller, yayınevi kuruculuğu, reklam yazarlığının öykücülüğüne etkileri, öykülerindeki dil hassasiyeti, biyolojik olarak eksik olmanın eserlerine yansımaları gibi pek çok nokta açılmıştır.

Körpe, Dost, “Dost Körpe ile Günah Yiyen Üstüne”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 14, Ocak-Şubat 1998, s.143, (Söyleşi)

Çiğdem Öztürk'ün Dost Körpe ile yaptığı bu söyleşide Dost Körpe'nin ikinci kitabı “Günah Yiyen”in ilk kitabıyla kısa bir karşılaştırması yapılmış ve yazarın beğendiği yazarlar, aldığı ödülün öykücülüğüne katkıları, öyküde siyasetin ön plana alınmasının sakıncaları gibi konularda yazarın düşünceleri verilmiştir.

Ağaoğlu, Adalet, “Öykü Roman Gibi Sabır İstemez. Fakat Ben, Roman Yazarken Olduğum Gibi Hikâye Yazarken de Adamakıllı Sabırlıyım.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.13-24, (Söyleşi)

Nalan Barbarosoğlu’nun Adalet Ağaoğlu ile yaptığı bu söyleşide yazarın öyküye başlama serüveni, öykücülüğü ile ilgili değerlendirmeleri, dünden bugüne öykücülüğümüzün durumu, beğendiği öykücüler gibi konular açılmıştır.

Ağaoğlu 1960-1970 yılları arasında öykücülüğümüzün oldukça canlı olduğunu; ancak 1980 sonrası hikâyeciliğimizde durgunluk yaşandığını ifade eder. Ağaoğlu bu durgunlukta hikâyecilere yer ayıran dergilerin ortadan kalkmasının da etkili olduğu kanaatindedir.

Ağaoğlu genel kanının aksine roman yazarlığından sonra öykü yazmaya başladığını, bunda Ankara Radyosu’nda yaptığı “Hayat Güzeldir” isimli programın güdüleyici olduğunu söyler.

Her hikâyenin anlatım dilini, biçimini, kurgusunu aradığını söyleyen Ağaoğlu, okuru ferahlatmak için neler yapabilirim diye bir kaygısının olmadığını dile getirir.

Tunç, Ayfer, “İnsanlara, Sadece Bakarak Bile Yazmaya Devam Edebileceğimi Umuyorum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.113-117, (Söyleşi)

Nalan Barbarosoğlu’nun Ayfer Tunç’la yaptığı bu söyleşide sorular “Mağara Arkadaşları” öykü kitabı ekseninde sorulmuştur. Bu öykü kitabının iklimi, ilk öykü kitabından farkları, kitabın yaşam kaynaklarının neler olduğu, kitaptaki öykülerin ortaya çıkış şekli, yaşlılık izleğinin öykülerde öne çıkmasının nedenleri gibi pek çok husus yanıtlanmıştır.

Ayfer Tunç, “Küçük Kuyu”, “Siz ve Şakalarınız”, “Gül Kurusu” öykülerini kolayca yazdığını; ancak “Alafranga İhtiyar”, “Mağara Arkadaşları” öykülerinin kendisini zorladığını ifade eder.

Günümüz yazın dünyasını da değerlendiren Ayfer Tunç, nicel olarak ciddi bir büyümenin olduğunu; ancak niteliksel durumun bununla orantılı olmadığını ifade eder.

Duman, Faruk, “Öykülerim Hep Kimi Sözcüklerden, Seslerden, Görüntülerden Doğuyor.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.153, (Söyleşi)

Kaan Özkan’ın Faruk Duman’la “Seslerde Başka Sesler” adlı ilk öykü kitabı üzerine yaptığı bu söyleşide Faruk Duman, bu öykü kitabındaki öykülerin çoğunun çocukluk anılarına dayandığını, öykülerinde düşle gerçeklik dengesi kurmaya çalıştığını ve lisedeyken okuduğu Maupassant, Orhan Kemal gibi yazarlardan etkilendiğini, Bilge Karasu, Cemil Kavukçu, Cortazar, Calvino’yu son dönemlerde tekrar tekrar okuduğunu belirtir.

Murat, Fatma, “Sait Faik’ten Deli Gibi Etkilenmişim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.39, (Söyleşi)

Kaan Özkan’ın tiyatrocusu, yazar Fatma Murat ile yaptığı söyleşide Fatma Murat’ın tiyatrocusu yanı ile öykücü yanı arasında alışveriş olup olmadığı, öykülerinin merkezinde kadın kahramanların yer alma nedeni, yazarın etkilendiği yazarların kimler olduğu üzerinde durulmuştur.

Gürsel, Nedim, “Yolculuk, Aşk ve Özlem Üçgeninde Kurmaya Çalıştım Çatıyı.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 16, Mayıs-Haziran 1998, s.49-55, (Söyleşi)

Söyleşinin başında Fransa’da yayımlanan öykü dergisi “Breves”in son sayılarından birini Nedim Gürsel’e ayırdığı, dolayısıyla o derginin Gürsel’le yaptığı söyleşiye “Adam Öykü”nün de bazı sorular ekleyerek yayımladığı belirtilmektedir. Gürsel kendisiyle yapılan bu söyleşide yazmaya çok erken yaşlarda şiir yazarak başladığını, ancak usta şairleri okuduktan sonra şiirden vazgeçip öyküye yöneldiğini; ilk öykülerinin Memet Fuat tarafından “Yeni Dergi”de yayımlanmasının kendini motive ettiğini; bir öyküsü hariç kurmaca alanında yazdığı tüm kitapları Türkçe yazdığını; eserlerinde geleneksel motiflerin öne çıkmadığını, onları daha derin yapıda aramanın daha doğru olacağını; şiirden hiçbir zaman tam olarak kopmadığını, bu yüzden de incelemelerinin çoğunun şiir üzerine olduğunu; öykülerinin çatısını yolculuk, aşk ve özlem ekseninde kurmaya çalıştığını; kentlerin özellikle de İstanbul’un öykülerinde önemli bir yerinin olduğunu ifade eder.

Naci, Fethi, “Hani Bazen Bir Şimşek Çakar Geceleyin, Bir Yerleri Aydınlatır, Sonra Gene Her Yer Karanlığa Gömülür Ya, İşte Hikâye Buna Benzer.” Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.12-20, (Söyleşi)

Fethi Naci ile söyleşiyi Semih Gümüş yapmıştır. Fethi Naci, yalınlık ve içtenliği, öyküleri üzerinde sanatçı titizliğiyle çalışması, öykülerinde belirtisel bir dil kullandığı için en sevdiği hikâyecinin Çehov olduğunu; Boris Eikhenbaum’un “Düzyazı Kuramı Üstüne” başlıklı incelemesinde roman ve hikâye ile ilgili yaptığı tanımlamaların günümüz öykü ve romanlarının tamamını kapsamadığını; öyküyü öykü yapan en önemli özelliğin “anlatım biçimi ve dil” olduğunu, yazınsal dilin söylenenden söylenmeyenin çıkarılabildiği bir dil olması gerektiğini; genç öykücülerin diyaloga yer vermemesinin nedeninin günümüzde kendini yalnız hisseden yazarların öyküyü bir nevi iç dökme aracı olarak görmeleri ve monologu tercih etmeleri olduğunu; “Adam Öykü” dergisi gibi öykü eksenli dergilerin yeni yetişen öykücüler için oldukça önemli olduğunu; romanla hikâyenin birbirine geçişliliği konusunda iki türün birbirinden farklı olduğunu, bu yüzden olacak ki iyi hikâyeci olan Sait Faik ve Füzûzan’ın yazdıkları romanlarda başarılı olmadıklarını ifade eder.

Meriç, Nezihe, “Yazmak Yaşamaktır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 17, Temmuz-Ağustos 1998, s.49-53, (Söyleşi)

Nalan Barbarosoğlu’nun kendisiyle son öykü kitabı “Yandırma” üstüne yaptığı söyleşide Nezihe Meriç, bu kitaptaki öykülerde yazarın yüksek sesle düşündükleriyle anlatıcının iç içe geçmiş olduğu bir kurgu tekniği seçme nedenini, kitaptaki öykülerin ortak teması olan aşk konusunda neler düşündüğü, yazdığı ilk

öykü kitabı ile son öykü kitabı arasındaki farkların neler olduğu, yeni yazarları nasıl bulduğu ve yazmanın kendisi için ne anlam ifade ettiği konusundaki düşüncelerini aktarmıştır.

Akatlı, Füsün, “Pop Şarkıcıları Gibi Şu ya da Bu Şekilde, Edebiyat Dışı Bir Nedenle Ünleniverenler Olsa da, Sel Gider Kum Kahr.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.21-30, (Söyleşi)

Semih Gümüş’ün konuşmacı olduğu bu söyleşide Füsün Akatlı, öyküye ağırlık vermesini yetmişli yıllarda öykü türünde yaşanan patlamaya bağlar. Adının neredeyse “hoşgörülü eleştirmen”e çıktığını belirten Akatlı, sevdiği ya da umut verdiği inandığı kitapları öncelikli olarak eleştiri listesine aldığını bu yüzden de sevmediği kitaplara sıra gelmediğini söyler.

Öykünün roman ve şiir türlerine yakınlığı konusunda Akatlı; Sait Faik, Onat Kutlar, Tomris Uyar gibi kimi yazarların bazı öykülerinin şiire yakın olduğunu, buna karşılık Orhan Kemal, Peride Celal, Memduh Şevket gibi yazarların öykülerinin ise romana yakın olduğu kanaatindedir.

Günümüz öykücülerinden Cemil Kavukçu, Mehmet Zaman Saçlıoğlu gibi yazarları beğenen Akatlı’ya göre son dönemde artan öykü dergileri yazın hayatımıza son üç yıldır canlılık getirmiştir.

Erdoğan, Aslı, “Bir İp Cambazı Değneğine Nasıl Tutunursa, Ben de Kalemime Öyle Tutunmuşum.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.79-81, (Söyleşi)

Aslı Erdoğan’la Turgay Fişekçi’nin yaptığı bu söyleşide Aslı Erdoğan, CERN’deki bilimadamlılığından yazarlığa geçiş serüvenini, öykülerinde mekanın da kahramanlar kadar önemli olduğunu, yazıda sıradanın ardındaki şiddetin açığa çıkarılması gerektiğini, edebiyatçıların pek de bulaşmayı düşünmediği temaları seçtiğini, sözcük seçiminde özenli davrandığını ve öz Türkçe-Osmanlıca ayrımı yapmadığını, öykülerinde bütün görkemi ve sefaletiyle yaşamı bütünlemeye çalıştığını belirtir.

Barbarosoğlu, Nalan, “Farklı Farklı Öykülerin Kahramanı Oldum Hep”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 18, Eylül-Ekim 1998, s.121-122, (Söyleşi)

Kaan Özkan’ın kendisiyle yaptığı bu söyleşide Nalan Barbarosoğlu, öykülerinin kendileri olmak isteyen kadın kahramanları hakkında değerlendirmelerde bulunmuş ve kitaplarla haşır neşir olan bir aileden gelmediğini ifade etmiştir.

Fuat, Memet, “Öyküyle Şiir Bence İç İçdirler. Romanla Öykü Arasında ise, Düzyazı olmanın Ötesinde, Bir Yakınlaşma Kurmak Çok Güç.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.20-26, (Söyleşi)

Semih Gümüş’ün yaptığı söyleşide Memet Fuat, şiirle öyküyü iç içe gördüğünü, romanın ise düzyazı olmanın ötesinde öyküyle bir yakınlaşmasının olmadığını; uzun öykünün değişen yaşam şartları içinde romanın yerini alacağını düşündüğünü, kısa kısa öykü türünü güzel bulduğunu ve bu türde bazı denemeleri

olduğunu; yazdıklarında Nazım'ın etkisinin açık olduğunu, bunun yanında öykülerini çevirdiği Gorki, Hemingway gibi yazarlardan da etkilendiğini; 1940-1970 arasındaki yılların yetişen ve eser veren yazarlarıyla benzersiz bir dönem olduğunu; “Adam Öykü” dergisinin öykü alanında gerçek bir canlanma sağladığını belirtir.

Aktunç, Hulki, “Bizim Ülkemizde Öykünün Ne Olması Gerektiği Üzerine Yanıtlarımdır Bütün Öykülerim.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.125-128, (Söyleşi)

Nalan Barbarosoğlu'nun yaptığı bu söyleşide Hulki Aktunç, kitap adı bulmak için büyük uğraş verdiğini, “Güz Her Şeyi Bilir” öykülerini onlardan direnç kalacağına inandığı için yayımladığını, Doğu'nun öykü geleneği ile Batı'nın öykü geleneğini birleştirmek amacıyla yazdığını, öykü dili oluşturmada yüzde bir yeteneğin yüzde doksan dokuz da çabasının etkili olduğunu, “Güz Her Şeyi Bilir” öykü kitabının daha önce yazdığı yüz beş sayfasını kaybettiğinden iki üç yıl yazmaya küstüğünü ancak kendini toplayarak dokuz gün içinde tekrar yazdığını belirtir.

Yaşın, Mehmet, “Ne Anı, Ne Roman, Ne Deneme, Hepsi Hikâyledir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 19, Kasım-Aralık 1998, s.129-131, (Söyleşi)

Pelin Özer bu söyleşiyi, Mehmet Yaşın'ın “Soydaşınız Balık Burcu” adlı kitabının Yapı Kredi Yayınları tarafından yapılan üçüncü baskısı nedeniyle yapmıştır.

Söyleşide Mehmet Yaşın; kitabı önce bir öykü kitabı olarak düşündüğünü, 1990'lı yıllarda bu öyküleri bir romanın kurgusunun parçası yaptığını, kendisine manevra kabiliyeti sağladığı için belli bir kurgunun içinde hapsolmadığını, yazın dili Türkçesi, Osmanlıca, Kıbrıs Türklerinin Türkçesi ve Avrupa'da yaşayanların Türkçesi olmak üzere Türkçenin dört farklı şeklini konuştuğunu, bunun da üslubuna yansıdığını ifade eder.

Batur, Enis, “Öykü Okuru Nedense Daha Yüksek Beklentilere Sahip Bizde.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 20, Ocak-Şubat 1999, s.38-46, (Söyleşi)

Semih Gümüş'ün yaptığı bu söyleşide Enis Batur, günümüz okurunun vakit ekonomisinin gerçekte kısa metinlere ayarlı olduğunu oysa çelişkili bir şekilde romanı yeğlediklerini; dolguya müsait bir tür olan romandan bazı parçalar çıkarıldığında bile bunun hissedilmeyeceğini, aksine öykü de bunun olanaksız olduğunu; modern edebiyatın şiirle öykü arasındaki mesafeyi iyice daralttığını; öykü dili ile roman dili arasındaki farklılığın yazardan yazara değişen bir özellik olduğunu; öykünün Amerika, Latin Amerika ve Doğu'da açılımını gerçekleştirdiğini, ancak bizde okurun müşteri gibi algılanmasından ötürü romanın ağır bastığını; uzun öyküyü başlı başına bir tür saydığını; 1980 sonrası öykücülüğümüz üstüne çalışma yapılmasının gerektiğini; Tahsin Yücel, Bilge Karasu, Vüs'at Bener, Hulki Aktunç ve Tomris Uyar'ın dünya ölçeğinde alınabilecek yazarlar olduğunu, ancak Sait Faik ile Sabahattin Ali'nin yazınımız açısından büyük önem taşımalarına rağmen bu kategoride değerlendirilemeyeceklerini söyler.

Yücel, Tahsin, “Orhan Kemal ve Sait Faik Gibi Yazarların Sayısı Dünya Yazınında da Çok Fazla Değildir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.118-124, (Söyleşi)

Semih Gümüş’ün yaptığı söyleşide Tahsin Yücel, türlerin değişkenliğinden ötürü türlerin tanımlanmasında sıkıntı yaşandığını; yaşamın küçük kesitlerinin anlatısı olan öykünün şiirden ziyade daha geniş bir dünya kuran, çok bilinmeyenli romana daha yakın durduğunu; öykünün dilinin daha yoğun, daha yalın olması nedeniyle roman dilinden ayrıldığını ancak yine de bunda içeriğin daha etkili olduğunu; Orhan Kemal ve Sait Faik’in dünya ölçeğinde yazarlar olduğunu; günümüz öykücülerinin kendi kuşaklarının düzeyine ulaşmadığını; yeni kuşak yazarların öncüllerini okumadığını, bunların daha çok televizyon ve sinemadan beslendiğini; Cemil Kavukçu, Zaman Saçlıoğlu, Güven Turan’ın günümüzün başarılı öykücülerini olduğunu; türler arasında ayırım yapmadığından roman, öykü, deneme, eleştiri türlerinde eserler verdiğini ifade eder.

Andaç, Feridun, “Bir Dil Yaratmakta, Yaşam Kültürünü Yansıtmakta Öykü Temel Tür...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 22, Mayıs-Haziran 1999, s.77-85, (Söyleşi)

Feridun Andaç, çocukluğunun masallarla, halk hikâyeleriyle geçmesinin, üçüncü sınıftayken hocası Leyla Hanım’ın kendisine verdiği Gogol’ün “Mayıs Gecesi” adlı kitabının kendisini öyküyle buluşturduğunu ve resim öğretmeni Fuat İğdebeli’nin verdiği “Amerikan Edebiyatı Hikâyeler Antolojisi” sayesinde ise öykü sanatının ne olduğunu kavradığını belirtir. Öyküye böyle bilinçli bir yöneliminin olduğunu söyleyen Andaç, şiirin yazıldığı dille sınırlı olduğunu, bu yüzden öykünün temel biçim olduğunu savunur.

Feridun Andaç, Semih Gümüş’ün öyküyü sadece kısa öyküyle sınırlı tutmasına katılmaz. Ona göre öyküde çoğunlukla anlatılan anların, durumların, kesitlerin, olayların az ya da çok sözle anlatılmalarını belirleyen metnin açıklığı veya kapalılığıdır.

Andaç, yeni öykücülerin olumlu yanlarının öyküyle neyi anlatabileceklerini bilmeleri, olumsuz yanlarının ise dil bilincini önemsememeleri ve hayata uzak bakışları olarak belirler.

Feridun Andaç; Faruk Duman, Aslı Erdoğan, Sema Kaygusuz, Semra Topal, Niyazi Zorlu gibi genç öykücülerini ilgiyle takip ettiğini ifade eder.

Feridun Andaç’la yapılan bu söyleşinin konuşmacısı Semih Gümüş’tür.

Koçak, Orhan, “Öykü Dilinin Edebi ya da Mutlak Tanımları Olamaz Bence...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 23, Temmuz-Ağustos 1999, s.93-99, (Söyleşi)

Semih Gümüş’ün yaptığı söyleşide Orhan Koçak, her türün kendine özgü zorunlulukları ve engelleri olduğunu; öykünün şiirle roman arasında bir yerde düşünülmesinin doğru olmadığını; öykü ile romanın dilinin edebi ya da mutlak tanımının yapılamayacağını; fazlalık ve dolgunun sadece romanda değil şiir ve öyküde de olabileceğini; Cortazar’ı Borges’ten Sabahattin Ali’yi Sait Faik’ten daha

çok sevdiğini; Ahmet Erol, Hasan Ali Toptaş, Erol Hızarcı ve Cavit Kürnek gibi öykücülerini beğendiğini; Sadri Ertem'in bir dönem fazlasıyla önemsendiğini buna karşılık Bekir Sıtkı Kunt, Kamuran Şipal, Mustafa Kutlu, Muzaffer Buyrukçu ve Ayhan Bozırat'ın değerinin bilinmediğini ifade eder.

Kavukçu, Cemil, “Öykücülüğümüzdeki Kan Kaybı Durdu ve Öykü Yeniden Gündeme Gelmeye Başladı...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 24, Eylül-Ekim 1999, s.78-85, (Söyleşi)

Semih Gümüş'ün yaptığı söyleşide Cemil Kavukçu 1983-1990 yılları arasında yayımlanan ilk üç kitabını çok zor şartlar altında bastırıldığını; 1995 yılında “Uzak Noktalara Doğru” adlı kitabının Can Yayınları tarafından basılması ve akabinde Sait Faik Hikâye Armağanı'nı almasının kendisini okurla daha kolay buluşturduğunu; doksanlı yıllarda çıkan öykü dergilerinin de etkisiyle öykücülüğümüzdeki kan kaybının durduğunu; yaşamla olan sıkı bağı, yazara sunduğu geniş olanakları ve kuralsızlığı nedeniyle öykü türüne yoğunlaştığını; liseyi bitirdikten sonra üniversite sınavlarında başarısız olmasının kendisini kenarda yaşayan yaşamlara yaklaştırdığını, bunun iş yaşamında da devam ettiğini; uzun öykünün bir oturuşta okunma ve son cümlesiyle sarsıntı yaratma etkisinin zayıflığından ötürü “kısa öykü” türünde yazdığını; öykünün yaşama dönüklüğü ile dil ve anlatımının birbirinden bağımsız değerlendirilmesinin doğru olmadığını; seksenli yılların askeri darbe nedeniyle öykü açısından oldukça durgun geçtiğini; genç öykücülerin Türkçeyi kötü kullanma ve birikim yetersizliğinden yazınımızın ustaları tarafından beğenilmediğini ifade eder.

Baykurt, Fakir, “Sabahattin Ali’de İçerik Biçim Kaynaşması, Sait Faik’te İnsana ve Öyküye Yaklaşım Beni Etkiler.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 25, Kasım-Aralık 1999, s.5-11, (Söyleşi)

Semih Gümüş'ün yaptığı söyleşide Fakir Baykurt Anadolu'nun taşlı, dikenli bir köyünde başlayıp köy enstitülerinde devam eden yazarlık serüveninin zorluğunu; “Yılanların Öcü” ile Yunus Nadi roman ödülü ve “Çilli” ile de Sait Faik Öykü Ödülü aldığını; yazarlığının ilk dönemlerinde Salim Şengil, İlhan Tarus, Sabahattin Hüsnü, Peride Celal, Yaşar Kemal, Samim Kocagöz gibi yazarlardan destek gördüğünü; yetenekli eleştirmenlerimizin dergi çıkarmaya ya da yayın evi yönetmeye başlamalarının usta eleştirmenlerimizin azalmasına neden olduğundan yazın dünyamızı olumsuz etkilediğini; köyü bildiği için köy yaşamını anlatmaya çalıştığını; Türk edebiyatı Türk dili ile, halkın çoğunluğunun konuştuğu dil ile yaratıldığından halkın geliştirilmiş dili üzerine eğiliminin gerekliliğini; türler arasında epeyce iç içelik olduğundan tür ayrımı yapmanın zorlaştığını, ancak öykünün bir oturuşta bitirilecek bağımsız bir tür olduğunu belirtir.

Duman, Faruk, “Bence Okurun Öyküye Katılımı, İnsanlığın En Şahane Buluşlarından Biri.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 29, Temmuz-Ağustos 2000, s.155-157, (Söyleşi)

Semih Gümüş'ün Faruk Duman'la “Av Dönüşleri” adlı öykü kitabı üzerine yaptığı bu söyleşide Faruk Duman, kendi okur yanını doyurmak için yazdığını; yazarı halinden memnun Sisifos'a benzettiğini; her öyküsünde önceki öykülerinde

olmayan yeni bir şey görmek istediğini; ortalama öykü dilinin yaratma coşkusu öldürdüğünü ve bu yüzden de verili estetiği kabul etmediğini belirtir.

Duru, Orhan, “Önümüze Gelen Dili Yeterli Sayamayız.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 31, Kasım-Aralık 2000, s.59-70, (Söyleşi)

Feridun Andaç’ın yaptığı söyleşide Orhan Duru, 1950 kuşağı öykücülerinin çıkış noktalarını, bu çıkışlarının o dönemde algılanış şeklini, İkinci Yeni şairleriyle ilişkilerini, öyküye yönelme serüvenini, 1960 askeri darbesini ilk başlarda olumlu karşılama nedenini, öykü dilindeki farklılığı, öykülerindeki fantastik ve humour eğilimlerini izah etmiştir.

Asena, İnci, “Her Yerde Şiir Var...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 34, Mayıs-Haziran 2001, s.90-92, (Söyleşi)

Serpil Gülgün’ün konuşmacı olduğu bu söyleşinin konusu İnci Asena’nın “Maskeler” adlı yeni öykü kitabıdır.

Söyleşide İnci Asena, kısa kısa öykülerle uzun öyküleri ayırmak amacıyla kitabındaki öyküleri “Bir Demet Çiçek” ve “Kahve Falı” adlı iki bölüme ayırdığını, kimi öykülerin kendisini yansıttığını özünde ise tüm öykülerin kendi bakışını, duygularını, algılamalarını yansıttığını belirtir.

Bowles, Paul, “Yalnızca, İnsanların Yeteri Kadar Ayırdında Olmadıkları Bir Şeye Dikkatlerini Çekmeye Çalışıyorum.”, (Çev. S. Gökçen Ezber), Adam Öykü Dergisi, Sayı 36, Eylül-Ekim 2001, s.16-17, (Söyleşi)

Daniel Halpern’in Paul Bowles’le yaptığı bu söyleşiyi S.Gökçen Ezber İngilizceden çevirmiştir.

Paul Bowles söyleşide yazma eylemine şiirler yazarak başladığını daha sonra ise Gertrude Stein’in kendisine şiir yazmamasını söyleyince şiiri bırakıp öykü ve roman türüne yöneldiğini; her yapıtının kendi yöntemini ortaya koyduğunu; kişiler belli bir akıma bağlanacaksa ateist varoluşçuluğun benimsenebilecek en mantıklı akım olduğunu belirtir.

Toptaş, Hasan Ali, “Başlarken Yalnızsın, Bitirdiğinde Daha da Yalnız.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 37, Kasım-Aralık 2001, s.47-53, (Söyleşi)

Şükrü Erbaş’ın yaptığı söyleşide Hasan Ali Toptaş, yaklaşık on yıl önce yazdığı üç öykü kitabından iki tanesinin “Ölü Zaman Gezginleri” başlığı altında okurla buluşacağını; taşradaki kasabalarda geçirdiği yılların kendisini harflerin dünyasına ittiğini; durum öyküsü ya da olay öyküsünden ziyade öykünün biçimiyle ilgilendiğini; günümüz yazarlarının dili adeta televizyon habercilerinin yaptığı açıklamalar gibi bağıra çağıra kullandıklarını; yazarın yazma edimi sırasında her türlü iktidarın etkisinden soyutlanması gerektiğini belirtmiştir.

Aral, İnci, “Beni Çeken Geçmişin ya da Unutulmuşun Yeniden Yaşanmasının Hüznü, Şiiridir. Yazmamdaki Asal Duygu ise Karşı Olmaktır.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 39, Mart-Nisan 2002, s.53-70, (Söyleşi)

Feridun Andaç'ın yaptığı söyleşide İnci Aral'ın kitapların dünyasıyla tanışması, bu tanışıklıkla birlikte ilk etkilenmeleri, anne ve babasını erken yaşta yitirme, yirmili yaşlarda evlenme ve boşanmayla sonuçlanan bu mutsuz evlilik gibi yaşamının önemli dönüm noktalarının yanında Ağda Zamanı, Kıran Resimleri, Uykusuzlar, Sevginin Eşsiz Kışı, Ölü Erkek Kuşlar, Yeni Yalan Zamanlar, Hiçbir Aşk Hiçbir Ölüm, İçimden Kuşlar Göçüyor, Gölgede Kırk Derece gibi farklı türlerde yazılmış eserleriyle ilgili düşünceleri aktarılmaktadır.

Kutlu, Mustafa, “Eski Sanat ve Edebiyatımızdan, Kültür ve Dil Varlığımızdan Hareketle, Daha Önce Sözünü Ettiğimiz Kıssa Geleneğini Günümüze Taşıyan Bir Dil ve Yol Açmak İçin Uğraştım.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 40, Mayıs-Haziran 2002, s.68-80, (Söyleşi)

Feridun Andaç'ın yaptığı söyleşide Mustafa Kutlu depremle, göçle dağılan ailesinden gaz lambası ışığında geçirdiği ilkokul yıllarına değin yaşamıyla ilgili kendisinde iz bırakan pek çok olaya değinmiştir.

Mustafa Kutlu yaşamıyla ilgili hususların yanında sanatıyla ilgili olarak Atatürk Üniversitesi'nde okurken Orhan Okay, Haluk İpekten, Niyazi Akı gibi akademisyenlerden öykücü olarak da Sait Faik ve Sabahattin Ali'den etkilendiğini, Türkiye'deki sosyal ve kültürel değişimin ilk hikâyelerinden itibaren kendisi için ilgi odağı olduğunu, muazzam bir kaynak olarak gördüğü tasavvufun sembolik dünyasından ve kendine mahsus dilinden etkilendiğini, eserlerinde ferdi hiçbir zaman yalnız hissetmediğinden devamlı olarak cemaat içinde tahayyül ettiğini, her ne kadar kısa yazmaya çalışsa da özellikle “Hüzün ve Tesadüf” adlı eserinin beğenilmesinden sonra uzun yazmaya başladığını ifade eder.

Günsür, Mehmet, “Hikâyelerde Kimseye Bir Şeyler Öğretmeye Çalışmıyorum...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 41, Temmuz-Ağustos 2002, s.48-50, (Söyleşi)

İnan Çetin'in yaptığı söyleşide Mehmet Günsür az sayıda öykü yazmasının ya da yayımlamasının aynı şeyleri değiştire değiştire yazmasından kaynaklanabileceğini; öykülerinde denize duyduğu sevgiden kaynaklanan “Akdenizlilik” izleğinin ve ölümle, intiharlarla, darbelerle geçen yılların verdiği acılarla da “Bilgelik” izleğinin izah edilebileceğini; hikâyeleriyle kimseye bir şeyler öğretme çabası içine girmediğini belirtir.

Aslankara, Sadık, “M.Sadık Aslankara ile Uykusu Sakız, Toplumsal Değişim ve Öykücülüğümüzün Bugünkü Durumu...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 42, Eylül-Ekim 2002, s.133-141, (Söyleşi)

Ayhan Şahin'in yaptığı bu söyleşide M. Sadık Aslankara 1980'lerin sonlarında başlayan ve 1990'ların ilk yıllarında yoğunlaşan öykü veriminin ürünleri olduğunu belirttiği “Uykusu Sakız”ın geç yayımlanma nedenini ayrıca da yazdığı pek çok romanla tiyatro ürününü yayımlatmama sebebini açıklamıştır.

M. Sadık Aslankara “Uykusu Sakız”daki öyküleriyle ilgili kimi düşüncelerini de açıkladığı bu söyleşide günümüz öykücülüğünün oldukça iyi bir yerde olduğu saptamasında bulunur.

Özyalçiner, Adnan, “Medyanın Dayattığı Bir Yalancı Edebiyat Söz Konusu. Edebiyat Olmayan Bir Edebiyat?”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 44, Ocak-Şubat 2003, s.29-39, (Söyleşi)

Feridun Andaç’ın yaptığı söyleşide Adnan Özyalçiner edebiyatımızın modernleşme yolundaki önemli adımlarından biri olan “1950 Kuşağı”nın ortaya çıkmasındaki ana etmenin hem yaşamda hem de edebiyatta yüzeysellikle alışkanlıklara, baskılara başkaldırmak olduğunu ve bunu yapmak için de yeni bir anlatım biçimine gereksinim duyulduğunu; çocukluğunun yoksul ve işçi mahallelerinde geçtiğini; ekmeğin, yiyeceğin, giyeceğin kısaca her şeyin vesikayla alındığı savaş yıllarında yaşanan sıkıntıları; ilk okumalarının genelde çocuk dergileri ve gazetelerde tefrika edilen romanlar olduğunu; aldığı Sait Faik Hikâye Armağanı ve Türk Dil Kurumu Öykü Ödülü gibi ödüllerin yazarlığının fark edilmesine katkıda bulunduğunu; öykülere sadık bir yazar olmasına karşın ekmek parası için romanlar yazdığını ifade eder.

Bener, Erhan, “Öykü Bir Olay, Bir Kurgu, Bir Anlatım Biçemi, Bir Çözümleme Aracı Olarak Yazarın Yarattığı Bir Kompozisyonudur.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.22-28, (Söyleşi)

Nurgül Ateş’in yaptığı söyleşide Erhan Bener 1947 yılında öykü yazmaya başlamasına karşılık 1992 yılında ilk öykü kitabını yayımlamasını devlet hizmetlerinde geçen on yıla ve öykücü sayılabilmek için ille de öykü kitabı yayımlamanın şart olmamasına bağlar.

Öyküyü olay örgüsünden bağımsız düşünemediğini söyleyen Erhan Bener, öykülerinde her kesimden insana rastlanmasını babasının öğretmen oluşu ve kendisinin de gezici memurluk görevi vesilesiyle Anadolu’nun pek çok kent ve kasabasını dolaşmış olmakla izah eder.

Yukarıda ifade edilen hususların dışında Erhan Bener söyleşide öykülerinde söz oyunlarına başvurmama, mitolojik temaları çok fazla kullanmama ve aşk-ölüm temalarını sıklıkla kullanma nedenlerini de açıklamıştır.

Yasar, İzzet, “Gerçeklerden Hoşlanmayan ve Onlara Hayali Tokatlar Atmaya Çalışan Bir Yazarım.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 51, Mart-Nisan 2004, s.29-30, (Söyleşi)

Nurgül Ateş’in yaptığı söyleşide İzzet Yasar öykülerinde kötülerin ve kötülüklerin cezasını bulduğu bir kurgunun varlığını gerçek yaşamda hep kötülüğün galip gelmesinden duyduğu rahatsızlıkla, fantastik öğelere ağırlık vermesini günümüz dünyasının fantastik öğeler olmadan anlatılamayacağına duyduğu inançla ve gerçek olan pek çok şeyin sanallaşmaya başlamasıyla açıklar.

Özlü, Demir, “Bir Toplum Çürümeye Gidiyorsa, Bu Gidişi Açıklıkla Ortaya Koymak Gerekir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 52, Mayıs-Haziran 2004, s.37-41, (Söyleşi)

Nurgül Ateş’in yaptığı söyleşide Demir Özlü edebiyata başladığı 1950’li yıllardaki Türkçeyi çok anlatımsal bir seviyeye ulaştırma ve Batılı eserler ayarında eserler verme amacına, öykülerinde Sovyetler’deki parti edebiyatında görülen

gerçekliğe benzer bir gerçeklikten uzak kalışına, kadınlara öykülerinde ne ölçüde yer verdiğine ve Demokrat Parti devrindeki baskılara değinmiştir.

Kür, Pınar, “Ve Hayatın Gerçeği Sürekli Değişen, Akan Bir Gerçek. Halbuki Bir Kere Yazıp Bitirdikten Sonra Yazının Gerçeği Değişmiyor.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 53, Temmuz-Ağustos 2004, s.63-73, (Söyleşi)

Nalan Barbarosoğlu’nun yaptığı söyleşide Pınar Kür edebiyatçı bir aileden gelmenin yazarlığını olumlu etkilediğine, tiyatroyla başlamasına karşın roman ve öyküyle yazma serüvenini sürdürdüğüne, seksen darbesi yüzünden belli bir süre yazmaya ara verdiğine, teknolojik gelişmelerin yazın dünyasını olumsuz etkilediğine, Türk yazınında eskisi gibi iyi eleştirmenlerin yetişmediğine ve bunun edebiyatımızı olumsuz etkilediğine değinmiştir.

Tosuner, Necati, “Necati Tosuner ile Dönem Ruhu”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.37-41, (Söyleşi)

Nida Nevra Savcılioğlu’nun yaptığı söyleşide Necati Tosuner toplum içinde sakat bir genç olmanın yazarlığını tetiklediğine, 12 Eylül’ün hem kendisi hem de dönemi üzerindeki etkilere, toplumcu gerçekçi geçinen yazarlara bakışına değinmiştir.

Edgü, Ferit, “Edebiyatımızda 1950 Kuşağı”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 54, Eylül-Ekim 2004, s.78-79, (Söyleşi)

Feridun Andaç’ın yaptığı söyleşide Ferit Edgü 1950 kuşağının oluşumunda Garip Hareketi’nin, Demokrat Parti’nin başlardaki olumlu icraatlarının aksine artan baskısının etkili olduğunu; 1950 kuşağının sadece öykü ve roman yazarlarını değil şairleri de kapsayıcı bir şekilde kullanılması gerektiğini; birbirinden oldukça farklı öykü anlayışına sahip 1950 kuşağı öykücülerini birbirine bağlayan unsurların aynı dönemin insanları olmaları ve dile verdikleri önem olduğunu belirtir.

İleri, Selim, “Selim İleri ile Çağdaşlaşma ve Bireye Yönelik Saptamalar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 55, Kasım-Aralık 2004, s.24-28, (Söyleşi)

Nida Nevra Savcılioğlu’nun yaptığı söyleşide Selim İleri 1978 yılında yayımlanan ve kendisinin tek taraflı bir değerlendirme içerdiğinden bir pişmanlık kitabı diye nitelediği “Çağdaşlaşma Sorunları” kitabı çerçevesinde bireysellik ve çağdaşlaşma ile ilgili görüşlerini aktarmıştır.

Kendisini bireyselci olarak gördüğünü ifade eden Selim İleri çağdaşlığın da sağ ya da sol cemahtan olsun insanın inanmadığı şeylere katılım göstermemesi olarak tanımlar.

İmzasız, “Öykü Nedir / Öykünün İşİ Daha Zor...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.33-45, (Söyleşi)

29-30 Mayıs 2004’te Çanakkale Öykü Günleri’nde yapılan bu söyleşiye Erdal Öz, Cemil Kavukçu, Ayşe Sarısayın, İnan Çetin, Faruk Duman ve dinleyicilerden birkaçı katılmıştır.

Erdal Öz'ün sorularıyla moderatör işlevi gördüğü söyleşide öyküyle hikâye arasındaki farka, öykünün şiir ve roman türüne ne derece yakın ya da uzak durduğuna, eğitim sistemimizin edebiyata yanlış yaklaştığına, dünyada öykünün az satılmasına karşılık Türk edebiyatında son birkaç yılda öykü alanında bir patlama yaşandığına, genç yazarların eski öykücülerini küçümseyerek onları okumadığına değinilmektedir.

Başarır, Başar, “Öykü Öldü, Yaşasın Öykü!”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.46-51, (Söyleşi)

Nida Nevra Savcılioğlu'nun yaptığı söyleşide Başar Başarır 2003 yılında kazandığı “Sait Faik Hikâye Armağanı”nın kendisi için ne anlam ifade ettiğine, Cumhuriyet Kitap'ta yayımlanan son dönemde öykü kitaplarının sayıca fazlalığına karşın nitelik olarak iyi düzeyde öykü yazılmadığıyla ilgili yazısına verilen tepkilere ve genel olarak öykü anlayışına değinmiştir.

Duman, Faruk, “Öykü Hayat Gibi...”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 56, Ocak-Şubat 2005, s.52-55, (Söyleşi)

Nida Nevra Savcılioğlu'nun yaptığı söyleşide Faruk Duman öykü yazma serüvenine, dili oluşturma konusunda taşıdığı kaygıya, bir duygunun bir fotoğrafın öyküsünü yazma yöntemini ne kadar sıklıkla kullandığına ve gelenekle arasındaki ilişkiye değinir.

Büke, Ahmet, “Sıradan İnsanların Sır Perdelerini Aralayan Bir Yazar”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 57, Mart-Nisan 2005, s.88-90, (Söyleşi)

Nida Nevra Savcılioğlu'nun yaptığı söyleşide Ahmet Büke İzmir'in öykülerine yansıma biçimine, çocukluk yaşantısının kendisini yazıya yöneltmesine, öykü kahramanlarının temel özelliklerine ve şiirle olan ilişkisine değinir.

Gülsoy, Murat, “Yapıt Her Düzeyde Yapılan Hesaplaşmaların Bir Ürünü Olduğunda Edebiyat Evrenine Katılabilir.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.59-64, (Söyleşi)

Nida Nevra Savcılioğlu'nun yaptığı söyleşide Murat Gülsoy öykü kitaplarını oluştururkenki mantığı, postmodernizme bakışı, deneyci tavrının bugünün yenilikçi modasıyla ilişkisinin olmadığı, öykülerindeki “deja vu” yanılsaması ve “simgesel metin” özelliği gibi pek çok noktayı aydınlatmaktadır.

Sevinç, Akın, “ Bir Edebiyat Metni Okurken En Rahatsız Olduğum Şey, Öykünün Atmosferiyle Dili Arasında Hissettiğim Boşluk.”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 58, Mayıs-Haziran 2005, s.65-68, (Söyleşi)

Nida Nevra Savcılioğlu'nun Akın Sevinç'le yaptığı söyleşinin konusu yazarın “Dünyanın Yan Etkileri” isimli son kitabıdır. Akın Sevinç, bu kitabındaki öykülerin bir önceki kitabı “Hayat Belirtisi”ndeki öykülerden daha karamsar olduklarını ve acıya yakın duran tarafının ön planda olduğunu belirtir.

C.3.20. Şiir

Hikmet, Nazım, “Kemal Ahmet”, Adam Öykü Dergisi, Sayı 3, Mart-Nisan 1996, s.121, (Şiir)

“Kafası

Yüzde yüz uygun muydu kafama

bilmiyorum, ama

o benim soyumdandı.” (s.121)

Kemal Ahmet’in ölüm yıldönümü vesilesiyle Nazım Hikmet tarafından yazılan ve “Yarım Ay” dergisinde yayımlanan bu şiirde Kemal Ahmet’in zorluklar içinde geçen acıklı hayatı anlatılmıştır.

II. BÖLÜM

ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN TÜRK EDEBİYATINDAKİ YERİ VE ÖNEMİ

A. ADAM ÖYKÜ DERGİSİNİN TÜRK ÖYKÜCÜLÜĞÜNE KATKILARI

Ülkemizde yayımlanan edebiyat ve kültür dergilerinin yüksek maliyet ve okura ulaşamama sorunlarının yanında dağıtım şirketlerinin tekeli tutumları yüzünden büyük sıkıntı yaşadıkları bilinmektedir. Genel dağıtıma giren Adam Öykü dergisinin özellikle ilk sayılarda aldığı reklamlar ve kitap tanıtım yazılarıyla hem dağıtım hem de yüksek maliyet sorununu çözmüş olduğu görülmektedir. Adam Öykü'nün on yıl gibi uzun bir süre devam etmesinde niteliğinin yanında bu sorunları çözmüş olması da etkili olmuştur.

Adam Öykü'nün uzun yıllar yayımlanmasını ve okurla buluşmasını sağlayan niteliklerin başında dergide yerli ve yabancı yazarların öykü kuramıyla ilgili yayımlanan yazıları gelmektedir. Dergide öykü kuramıyla ilgili yayımlanan yazıların odak noktası kısa kısa öyküdür. Derginin 12. sayısı tamamen kısa kısa öykü türüne ayrılmıştır. Kısa öyküde (short story) olduğu gibi kaynağı Amerikan edebiyatı olan kısa kısa öykü (short-short story) türünün tanımı, kaynağı, ortaya çıkışındaki tetikleyici güç, önceki edebi türlerle (skeç, anekdot, fıkra, şiir vb.) akrabalığı, diğer ülkelerde bu türün gelişimi gibi hususlar geniş bir şekilde öyküseverlere sunulmuştur. Anlık öykü, anlık kurmaca, kısa kısa öykü, küçürek öykü, minimal öykü, kıpkısa öykü gibi farklı adlandırmalara maruz kalan bu türün pek çok örneği Adam Öykü dergisinde yayımlanmıştır. Türk öyküsünde kısa kısa öykü denince ilk akla gelen isimlerden Ferit Edgü, Sevim Burak, Necati Tosuner, Bilge Karasu, Haydar Ergülen, Tarık Günersel ve Nedim Gürsel gibi yazarlarımızın yanında dünya edebiyatının önemli isimlerinden Franz Kafka, Allen Poe, Borges, Hemingway, Buzzati, Oscar Wilde, Max Jacob ve Julio Cortazar gibi yazarların kısa kısa öyküleri dergide sık sık yayımlanmıştır.

Adam Öykü'nün "Kısa Kısa Öykü Özel Sayısı" Türk öyküsünde kimi tartışmaları da beraberinde getirmiştir. Enis Batur, 12. sayının kısa kısa öyküyle ilgili bir çerçeve çizmekten uzak olduğunu dahası derginin bu sayıyla birlikte türle ilgili belirsizliği daha da arttırdığını belirtmiştir. Bunun üzerine Semih Gümüş, Enis Batur'un Cumhuriyet gazetesinin 12 Ekim Pazar günü yayımlanan sayısında "*Öykü, Öykümsü, Öykücük*" başlıklı yazısında dile getirdiği eleştirilere derginin 13. sayısında cevap vermiştir. Semih Gümüş, derginin kısa kısa öykü türü ile ilgili bir tanım getirme iddiasına girişmediğini, derginin asıl amacının türle ilgili farklı yaklaşımları öyküseverlerle buluşturarak bu konuda bir tartışma başlatmak olduğunu

belirtmiştir.³¹ Adam Öykü'nün tirajını bu sayıyla birlikte arttırmış olması ve kısa kısa öyküyle ilgili gerek yazılı gerekse sözlü tartışmalara zemin hazırlaması derginin amacına ulaştığını göstermektedir.

Adam Öykü dergisinde yayımlanan bazı yazılarda öykünün şiir, roman ve deneme gibi türlerle ilişkisi üzerinde durulmuştur. Dergide yayımlanan söyleşilerde de yazarların bakış açısıyla öykünün amacı ve edebiyattaki konumu belirlenmeye çalışılmıştır. Dergide öykünün özellikle şiirle ilişkisi yazarlara sıkça sorulmuştur. Derginin bu soruyu yinelemesindeki amaç Semih Gümüş'ün ifadesiyle “*öykü üzerine derinlemesine bir çözümlemenin temelini tamamlama çabası*”³²dir. Dergide hazırladığı soruşturmalarla dikkat çeken Feridun Andaç'ın “*Öykü, ilk ve temel biçimdir.*”³³ düşüncesi esasında Adam Öykü dergisinin öykü türünü konumlandığı yeri özetler mahiyettedir.

Adam Öykü dergisinde yapılması düşünülen ne yazık ki birkaç sayı sürdürülebilir önemli bölümler vardır. Bu bölümler yazarların öykü yazma serüvenlerini anlatması, her genç yazarın bir inceleme yazısı ile birlikte öyküsünü yayınlaması, unutulmuş öyküleri okurla buluşturma ve yazarların son dönemde okuyup yazdıkları ile ilgili bölümlerdir. “Bir Öykünün Öyküsü” alt başlığı ile verilen bölümde Necati Tosuner'in “Mary” (22.Sayı), Nedim Gürsel'in “Pınar” (23. Sayı) ve Ferit Edgü'nün “Sahaf” (24. Sayı) isimli öykülerinin yazılış serüveni yazarlarca anlatılmıştır. Bu bölümün oluşturulmasında Allen Poe'nun yazarların öykülerinin yazılış serüvenini yazmalarını arzulaması da etkili olmuştur. Öykünün yazılış serüveninin anlatılması yazarın beslendiği kaynakları açığa vurmanın yanında genç öykücülere yol gösterici bir işlev de görür. Bu bölüm sayesinde genç öykücüler, usta yazarların yaşanılan bir anı, durumu ya da olayı nasıl öyküleştirdiklerine tanıklık etmiş olurlar. Adam Öykü'de genç öykücülerin öykü kuramından uzak oldukları eleştirisinde bulunularak bunun giderilebilmesi için öyküsü yayımlanan genç yazarların birer inceleme yazısı da göndermeleri istenmiştir. Ne yazık ki Hüseyin Peker'in oldukça faydalı olacağı öngörülen bu düşüncesi Saliha Yadigar'ın bir iki yazısı dışında uygulamaya konulmamıştır. Sosyal medyanın ve görsel basının günümüzdeki gibi gelişmediği doksanlı yıllarda bir öykü dergisinde yazarların son günlerde ne okudukları ya da ne yazdıkları ile ilgili bir bölümün olması okurla yazar arasındaki bağı güçlendirmiştir. Adam Öykü'de geçmişe dair değerlendirmelerimizi gözden geçirmemizi sağlayan ve bazı usta kalemlerin öykücü kimlikleriyle tanışmamızı sağlayan “Unutulmuş Öyküler” bölümü de dergideki önemli bölümler arasında yer almaktadır. İlk on sayıda düzenli bir şekilde devam eden bu bölüm sonraki sayılarda belli bir süre düzensiz aralıklarla yayımlandıktan sonra tamamen kaldırılır. Bu bölümde şair kimliğiyle tanıdığımız Cahit Sıtkı Tarancı'nın, eleştirmen kimliğiyle ön plana çıkan Nurullah Ataç'ın, Ressam Faik Bercmen'in, şair ve romancı kimliğiyle tanınan Attila İlhan'ın yıllar önce kimi dergilerde yayımlanan ya da tozlu raflarda unutulmaya yüz tutan öykülerinin okurla buluşturulması önemlidir.

³¹ Semih Gümüş, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 13, Kasım-Aralık 1997, s.154-155.

³² Memet Fuat, “Öyküyle Şiir Bence İç İçedir...”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 19, s.21.

³³ Feridun Andaç, “Yazı Yordamı İçinden Öyküye Bakarken”, *Hece Dergisi*, Sayı 46-47 (Türk Öykücülüğü Özel Sayısı), Ekim Kasım 2000, s.228.

Bu öyküler yazarların ya da şairlerin yazarlık serüvenlerinin nasıl bir değişim geçirdiğini görmemize olanak tanır.

Adam Öykü dergisi Adalet Ağaoğlu'nun 1997 yılında kitap olarak yayımlanan "Hayatı Savunma Biçimleri" adlı kitabında yer alan kimi öyküleri ilk sayılarından başlayarak daha önce yayımlamıştır. Derginin yedinci sayısında yapılan "En Beğendiğiniz Genç Öykücüler Kimlerdir?" konulu soruşturmada birinci sırada yer alan Cemil Kavukçu'nun son yazdığı öykü olan "Amca İhsan'ın Tarlaları" da okurun beğenisine sunulmuştur. Bu öncü işleviyle Adam Öykü, öykü yazarlarıyla okuru hızlı bir biçimde buluşturan önemli bir görevi üstlenmiş görünmektedir.

Adam Öykü dergisi "En Beğendiğiniz Genç Öykücüler Kimlerdir?", "2003'te Genç Öykücüler", "1998'in En Beğenilen Öykü Kitapları" ve "Yeni Tanıklar" adlı soruşturmalara genç öykücülere dikkat çekmeyi ve onları ön plana çıkarmayı amaçlamıştır. Derginin "En Beğendiğiniz Genç Öykücüler Kimlerdir?" adlı soruşturmasında ilk altıya giren Cemil Kavukçu, Murathan Mungan, Feride Çiçekoğlu, Mahir Öztaş, Mehmet Zaman Saçlıoğlu ve Buket Uzuner'in günümüzün seçkin yazarları arasında yer alıyor olması derginin saptamasının doğruluğunu ve amacını büyük oranda gerçekleştirdiğini ortaya koymaktadır.

Özcan Karabulut'un girişimiyle başta Ankara olmak üzere ülkemizde farklı kentlerde ve ülke dışında da düzenlenen "Öykü Günleri"nin veya değişik vesilelerle düzenlenen kitap tanıtım panellerinin ve açık oturumların Adam Öykü'de yayımlanmış olması öykü dünyasına canlılık getirmiştir. Öykünün yazılı ve görsel basından sürgüne gönderildiği bir dönemde öyküyle ilgili oturumların, panellerin ve açık oturumların dergi vasıtasıyla okuyucuyla buluşturulması oldukça önemlidir.

On yıllık yayın hayatında öykü türüne sadık kalan Adam Öykü'de 1298 öykü yayımlanmıştır. Bu öykülerin 336 tanesi çeviri öykü iken 962 tanesi de yerli öyküdür. Derginin ilk sayfaları usta yazarlara, son sayfaları ise genellikle genç yazarlara ayrılmıştır. Semih Gümüş, bu uygulamanın nedenini *Fayton Öykü* dergisiyle ilgili değerlendirmede bulunurken ortaya koyar: "*Yeni bir öykücünün ilk sayfalarda, öykü edebiyatımızda yer etmiş öykücülerin son sayfalarda yer alması doğru bir tutum mudur?*"³⁴

Adam Öykü dergisinde yayımlanan ilk öykülerinden sonra bu alana yönelen ve daha sonra öykü kitaplarıyla okurla buluşan pek çok yazar vardır: İnan Çetin (13 öykü), Saliha Yadigar (15 öykü), Hürriyet Yaşar (17 öykü), Mebuse Tekay (8 öykü), Ahmet Büke (7 öykü), Onur Caymaz (6 öykü), Fahrettin Çiloğlu (12 öykü), Faruk Duman (10 öykü), Deniz Günel (10 öykü), Mehmet Günsür (8 öykü), Sema

³⁴Semih Gümüş, "Fayton Öykü'ye hoş geldin...", *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 15, Mart-Nisan 1998, s.156.

Kaygusuz (7 öykü), Leyla Ruhan Okyay (14 öykü), Mehmet Zaman Saçlıoğlu (6 öykü), Jale Sancak (9 öykü)...

Adam Öykü dergisinde genç yazarların öykülerini usta yazarların öyküleriyle birlikte görmesi onları motive etmiş ve zaman zaman yayımlanan öykülerle ilgili inceleme ve eleştiri yazıları genç yazarların ufkunu açmıştır.

Adam Öykü dergisinde öyküleri en çok yayımlanan ilk beş yerli yazar ve bu yerli yazarların yayımlanan öykü sayıları şöyledir: Demir Özlü (28 öykü), Tarık Günersel (24 öykü), Müge İplikçi (18 öykü), Hürriyet Yaşar (17 öykü), Saliha Yadigar (15 öykü). Bu rakamlar derginin genç ve usta yazarların öykülerini yayımlama konusunda dengeli bir yayım politikası izlediğini göstermektedir.

Adam Öykü’de 336 adet çeviri öykü yayımlanmıştır. Bu çeviri öyküler Türk öyküsü ile dünya öykücülüğünü bütünleştirme açısından oldukça önemlidir. Dergide İngilizce, İspanyolca, Fransızca, İtalyanca, Urduca, Farsça, Kürtçe, Arapça, Gürcüce, Rusça, Yunanca, Bulgarca, Macarca gibi pek çok dünya dilinden öykü Türkçeye kazandırılmış ve okurla buluşturulmuştur. Dergide öyküleri en çok yayımlanan yazarların başında Katherine Mansfield (11 öykü) gelmektedir. Mansfield’den sonra sırasıyla Allen Poe (7 öykü), Angela Carter (7 öykü), Virginia Woolf (6 öykü), Joyce Carol Oates (6 öykü) gelmektedir. Yabancı yazarların öyküleri sık sık incelenerek onların deneyimleri Türk yazarlara kazandırılmaya çalışılmıştır.

Erkek egemen bir dünyada pek çok alanda olduğu gibi yazın alanında da kadınların seslerini iyi duyuramadıkları görülmektedir. Patricia Craig, “Kadınların Yazdığı Öyküler”³⁵ başlıklı yazısında öykü seçkilerinde kadın yazarlara yeterince yer verilmemesini eleştirmektedir. Yazın dünyasındaki bu sorunun farkında olan Adam Öykü dergisi kadın öykücülerin seslerini duyurma anlamında önemli kilometre taşlarından biri olmuştur. Bu bağlamda derginin 21. sayısı “Günümüz Kadın Yazarları” özel sayısı olarak yayımlanmıştır. Bu sayıda Virginia Woolf, Jean Rhys, Elizabeth Bowen, Muriel Spark, Doris Lessing, Nadine Gordimer, Flannery O’Connor, Alice Walker, Sylvia Plath, Margaret Atwood, Elizabeth Jolley, Joyce Carol Oates, Angela Carter, Ellen Gilchrist gibi dünya edebiyatının önemli kadın yazarlarının öyküleri yayımlanmıştır. Adam Öykü dergisinde 56 yabancı kadın yazara ait 93 öykü yayımlanmıştır. Bu rakam yayımlanan yabancı öykülere oranlandığında % 28’e karşılık gelmektedir. Bunun yanında 109 Türk kadın yazara ait 301 öykü yayımlanmış olup bu sayı yerli öykü sayısına oranlandığında % 31’e karşılık gelmektedir. Kadın yazarlara ait yayımlanan 394 öykü toplam öykü sayısına oranlandığında ise % 30’luk bir oran bulunmaktadır. Kadın yazarların seslerini duyurmada sorun yaşadığı bir dönemde bu oran oldukça önemlidir. Dergi yönetimi Nedret Tanyolaç Öztokat, Aydoğan Yavaşlı, Alev Bulut, Nalan Barbarosoğlu, Yasemin Güniz Sertel, Sevim Gündüz Raşa, Şenay Kara, Sinem Yazıcıoğlu, Sevinç Özer, Zehra İpşiroğlu, Almıla Özdek gibi kadın yazarların inceleme yazılarına yer

³⁵Patricia Craig, “Kadınların Yazdığı Öyküler”, *Adam Öykü Dergisi*, Sayı 21, Mart-Nisan 1999, s.6-8.

vererek yayın politikasında Marry Ellman'ın “cinsiyetsiz onaylama”³⁶ yaklaşımını benimsediğini ortaya koymuştur.

Adam Öykü’de muhafazakâr-gelenekçi bir yayın politikası değil yenilikçilerci bir yayın politikası izlenmiştir. Bu bağlamda dergide deneysel öykülere büyük önem verilmiştir. Deneysellik “*yerleşik kurallara başkaldırı, muhalif tutum ve yeni bir yazınsal tavidir.*”³⁷ Deneysel yaklaşımda “*ya bir tür içinde yıkıcı/yenileyici bir tutum takınılır ya da çok bilinen bir türün estetik kodları yeniden oluşturulur. Deneysellik, yaratıcı yazarlığın en şiddetli tezahürüdür. Melez türler, ara türler, herhangi bir türe girmeyen yazınsal oluşlar onun eseridir.*”³⁸ Adam Öykü’de anı-öykü, şiir-öykü, deneme-öykü niteliği gösteren öyküler bu deneysel yaklaşımın tezahürüdür. Dergide Octavio Paz, Küçük İskender, Ali Cengizkan, Tarık Günersel, Sevim Burak, Roni Margulies’e ait metinler bu niteliktedir. Octavio Paz’ın orijinal adı “Alguila o Sol?” olan ve Türkçeye “Kartal mı Güneş mi?” diye çevrilen kitabı düzyazı şeklinde yazılmış şiirlerden oluşmaktadır. Bu kitaptan alındığı belirtilen ve “Adam Öykü” dergisinin 16. sayısının kapağında öykü başlığı altında verilen bu metin birbirinden bağımsız on bir farklı başlıktan oluşmaktadır. Yine Küçük İskender’in derginin 17. sayısında yayımlanan ve öykü alt başlığı altında verilen “Atımı Getirin Uzaklara Gitmek İstiyorum” isimli metni öykü-günlük-şiir türleri arasında değerlendirilebilecek melez bir görünüm sergilemektedir. Roni Margulies’in Adam Öykü dergisinde yayımlanan on iki öyküsü yazarın yaşamından izler taşıdığından öykü-anı niteliği gösterir. Ali Cengizkan’ın her bölümü “Kariyerist” ya da “Kimse” sözcükleriyle başlayan “Suç”¹⁰, ve her bir bölümü “Yavru” sözcüğüyle başlayan “Suç”¹¹ öyküsü deneyselliğin ön planda olduğu öykülerdir. Dergide bu deneysel öykülerin dışında deneyselliğin ön planda olduğu diğer öykülerden bazıları şunlardır:

- 1- Jamaika Kincaid’in tek cümlelik uzun bir monologdan oluşan “Kızım” isimli öyküsü. (Sayı 55)
- 2- Barth’ın öyküdeki kurgusal sorunlar üzerinde durduğu “Özgeçmiş: Kendi Kaydını Yapan Bir Kurgu” isimli öyküsü. (Sayı 39)
- 3- Ali Cengizkan’ın insanoğlunun en masum dönemini temsil eden çocuğun, on farklı hayvana -sevimlilik içinde- yaptığı eziyetin on maddede anlatıldığı “Suç” isimli öyküsü. (Sayı 20)
- 4- Tarık Günersel’in kısa, diyalog ağırlıklı bir dil kullandığı “Neron ile Agripina” adlı öyküsü. (Sayı 45)
- 5- Tarık Günersel’in içinde çift (iyi-kötü) kişilik barındıran Dr Jekyll ile oğlunun bir günlük yaşamını maddeler halinde saat saat yapılanları göstererek ortaya koyduğu “Dr Jekyll & oğlu” adlı öyküsü. (Sayı 55)
- 6- Berrin Karakaş’ın İsa peygamberden Pascal’a, Mevlana’dan Nesimi ve Figani’ye Ümmi Kemal’den Zerdüşt’e uzanan bir yolculuğu anlattığı ve şiirsel bir dilin kullanıldığı “Perfection of Old” öyküsü. (Sayı 50)

³⁶ Patricia Craig, *a.g.m.*, s.8.

³⁷ Necip Tosun, *Modern Öykü Kuramı*, Hece Yayınları, Ankara, 1. Basım 2011, s.291.

³⁸ Necip Tosun, *a.g.e.*, s.294.

- 7- Oğuzhan Akay'ın "İç Ses, Dış Ses, Çift Tırnakgiller, Çocuk, Anne, Baba'nın yan yana dizilmiş diyaloglarından oluşan "Hesabı Alır mısınız Lütfen?" isimli öyküsü. (Sayı 22)
- 8- Yusuf Eradam'ın "01,02,03....046" kadar 46 bölümden oluşan "Küçük Prens'e Ev Ödevleri" isimli öyküsü. (Sayı 39)
- 9- Serap G.'nin birden sekize kadar maddeler halinde yazılmış "Sek Sek" isimli öyküsü. (Sayı 41)
- 10- Sevim Burak'ın kelimelerin yan yana ve alt alta dizilmesiyle oluşturulan "Sainte Pulcherie" ve "Bir Evlilik" isimli öyküleri. (Sayı 12)

Adam Öykü dergisi yeni bir yol açmaya çalışan ve öykü dünyasında iz bırakmak isteyen yazarların deneysel öykülerini yayımlayarak öykü dünyamızda yenilikçi-ilerici bir anlayışın gelişimine katkıda bulunmuştur.

SONUÇ

Adam Öykü dergisi on yıllık yayım hayatı boyunca öykü türüne sadık kalan bir tür dergisidir. Zengin içeriği sayesinde yayımlanmaya başladığı 1995'ten kapandığı 2005 yılına kadar öykü dünyasına canlılık getiren dergi başka öykü dergilerinin yayımlanmasında da etkili olmuştur. Derginin genel yayın yönetmeni Semih Gümüş'ün derginin kapanmasından sonra günümüzde yayım hayatını sürdüren "Notos Öykü" dergisini çıkarması derginin kapandıktan sonra da öykü dergiciliğinde etkisini sürdürdüğünü gösterir.

Öykü türünün gelişiminde edebiyat dergileri önemli bir paya sahiptir. Öykü türünün hızlı bir gelişim gösterdiği 1940-1949 arası yirmi bir, 1950-1959 arası on dokuz, 1960-1967 arası ise yirmi beş edebiyat dergisinin yayımlanmaya başlamış olması³⁹ bunun kanıtıdır. Öykü dergiciliğinin hareketlilik kazandığı 1950'li yıllardan sonra öykü dergiciliğinin en verimli dönemi Adam Öykü dergisinin yayımlandığı 1990'lı yılların ikinci yarısıdır. Bilindiği gibi Adam Öykü'nün 1995 Kasım'ında yayımlanmasından sonra 1996 yılında "Düşler Öyküler", 1998'de "Fayton Öykü", "Fayton Öykü"den hemen sonra "Üçüncü Öyküler", 2000'de "Öyküden Bir Bilet: Gidiş-Dönüş", 2003'te "Külöykü" ve "Eylülöykü", 2005'te ise "İmge Öyküler" dergisi yayımlanmıştır. Bu dergilerin ortaya çıkışında Adam Öykü dergisi tetikleyici bir işlev görmüştür. Ne var ki bu dergilerin hiçbiri Adam Öykü dergisi gibi uzun ömürlü olamamıştır.

Adam Öykü dergisi hem Batı dünyasına hem de Doğu dünyasına yönelerek farklı ekonomik, sosyal ve kültürel koşullara sahip coğrafyalarda yazılan öyküleri Türk okurunun beğenisine sunmuştur. Dünya edebiyatının böyle tümsel bir anlayışla yayımlanması Türk okuruna kendi öykücülerimiz ile dünya öykücülerini karşılaştırma imkânı vermiştir. Bunun yanında öykücülerimiz de yapılan bu çeviri öyküler sayesinde dünya öykücülüğünü takip etme olanağı bulmuşlardır. Tanzimat döneminden itibaren Türk edebiyatının gelişiminde çeviri eserlerin oynadığı rol göz önüne alındığında Adam Öykü'nün ne kadar önemli bir görev üstlendiği anlaşılabacaktır.

Adam Öykü dergisi Servet-i Fünûn, Genç Kalemler, Pazar Postası ve Hisar gibi dergilerden tür dergisi olması yönüyle ayrıldığı gibi belli bir yazar grubunun yayın organı olmamasıyla da ayrılır. Adam Öykü dergisi herhangi bir edebî grubun dergisi olmamasına karşın derginin tüm sayıları göz önüne alındığında dergide 1950 kuşağı öykücülerine özel bir önem verildiği görülmektedir. Dergide kendileriyle söyleşi yapılan yazarların büyük çoğunluğu 1950 kuşağına mensuptur. Onat Kutlar, Erdal Öz, Demir Özlü, Ferit Edgü, Orhan Duru, Adnan Özyalçın, Nezihe Meriç, Tahsin Yücel, Vüs'at Bener, Muzaffer Buyrukçu ve Tarık Dursun K. kendileriyle

³⁹ Buradaki sayısal veriler, Aydın Acarsoy'un Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nce 2006 yılında yüksek lisans tezi (yayımlanmamış) olarak kabul edilen "*Yeni Dergi Üzerine Bir İnceleme*" adlı çalışmasından alınmıştır.

söyleşi yapılan 1950 kuşağı öykücülerindendir. Adam Öykü dergisinde öyküleri en çok yayımlanan yazar 1950 kuşağı öykücülerinden biri olan Demir Özlü'dür. Adam Öykü'nün 53. sayısında "Edebiyatımızda 1950 Kuşağı" adıyla bir soruşturma da yapılmıştır. Bu soruşturma o döneme kadar 1950 kuşağıyla ilgili yayımlanan en kapsamlı dosyadır.⁴⁰ Derginin 1950 kuşağına bu kadar önem vermesinde 1950 kuşağı öykücülüğünün öykü tarihimizin en parlak dönemi olarak kabul görmesi etkili olmuştur.

Gazetelerin öyküye yer vermediği, yayınevlerinin kapılarını öyküye kapatarak romana ev sahipliği yaptığı 1990'lı yıllarda Adam Öykü dergisi genç öykücüler için vitrin işlevi görmüştür. Pek çok genç öykücü ilk öykülerini Adam Öykü'de yayımlatma imkânı bulmuştur. Öykülerini usta öykücülerin öyküleriyle birlikte yayımlatma imkânı bulan genç öykücüler için bu durum güdüleyici bir işlev görmüştür. Genç öykücülere önem veren Adam Öykü dergisinde 1980 sonrası en beğenilen genç öykücülerin kimler olduğuyla ilgili bir soruşturma da yapılmıştır. Soruşturmada Cemil Kavukçu en sevilen genç öykücü olarak karşımıza çıkar. Cemil Kavukçu'dan sonra sırasıyla Murathan Mungan, Feride Çiçekoglu, Mahir Öztaş, Mehmet Zaman Saçlıgolu ve Buket Uzuner gelir. Bu yazarların günümüzde geldiği nokta göz önüne alındığında soruşturma sonucunun oldukça isabetli olduğu görülecektir. Bu tür soruşturmalar genç öykücülere dikkati çektiği gibi öykü türünü özendirmesi açısından da önemlidir.

Yerli ve yabancı öykücülerin öykülerini birlikte yayımlayarak genç öykücülerin türün gelişiminden haberdar olmalarını da sağlayan Adam Öykü dergisi bu yönüyle okul işlevi de görmüştür. Macarca, Lehçe, Urduca, Yunanca, İspanyolca, Farsça, İngilizce ve Arapça gibi hem batı hem de doğu dillerinden pek çok öykününün yayımlanması genç öykücülerle birlikte öykü severlerin de ufkunu genişletmiştir.

Öykü eleştirileri genç öykücülerin kendi öykülerini değerlendirmelerine olanak sağlayan önemli araçlardan biridir. Adam Öykü dergisinde öykü kuramının gelişimiyle öykü eleştirisi birbirini bütünleyen iki unsur olarak görülmüştür. Öykü eleştirileri türle ilgili tartışma ortamı sağlayarak türü gündemde tutar. Adam Öykü dergisinde türü gündemde tutmasının yanında genç öykücülere rehberlik eden yazıların başında Semih Gümüş'ün "*Genç öykücülerin ağzını bıçak açmıyor*" başlıklı denemesi gelir. Derginin 18. sayısında yayımlanan bu deneme, öykü dünyasında esaslı bir şekilde tartışılmıştır. Semih Gümüş, denemesinde genç yazarların benzeyen yaşantıları yineleyerek birbirine benzer öyküler yazdıklarını ve bu öykülerin başat özelliğinin öykü kişilerinin hiç konuşmaması ya da çok az konuşması olduğunu saptar. Semih Gümüş'ün yazısında genç öykücülere yönelttiği bu eleştiriler Adam Öykü başta olmak üzere öykü eleştirisiyle ilgilenen çevrelerce desteklenir. İlk öykülerini Adam Öykü'de yayımladıktan sonra kitaplaştıran Hürriyet Yaşar'ın

⁴⁰ Jale Özata Dirlikyapan, *Kabuğunu Kıran Hikâye-Türk Öykücülüğünde 1950 Kuşağı*, Metis Eleştiri, İstanbul, 1.Basım, 2010, s.15.

öykülerinde diyaloglara ağırlık vermesinde bu eleştirilerin etkili olduğunu düşünmekteyiz.

Türk öykücülüğü erkek öykücülerin egemenliği altındadır. Kadın öykücü olarak 1910 yılında ilk öykü kitabını yayımlayan Halide Edip Adivar'dan 1990 yılına kadar öykü ortamına giren 750 öykücünden 80'inin kadın öykücü olması Türk öykücülüğünün erkek egemen bir nitelik gösterdiğinin açık delilidir.⁴¹ 1910-1990 yılları arasında öykü ortamına giren 750 öykücünün 80 'i kadın öykücü olduğuna göre kadın öykücü sayısı % 10'luk bir orana karşılık gelmektedir. Adam Öykü dergisinde daha önce de ifade ettiğimiz gibi kadın öykücülere ait 394 öykü yayımlanmış olup bu sayı % 30'luk bir orana karşılık gelmektedir. Bu oran Adam Öykü'nün kadın yazarlara kapılarını açarak son yıllarda kadın yazar sayısında yaşanan artışa katkıda bulunduğunu göstermektedir.

Kimi sayılarında basım hatalarına ve yazım yanlışlarına rastlanan Adam Öykü'nün dil politikası Türk dil devriminin özüne uygun bir nitelik gösterir. Dergide yayımlanan yazılarda Türkçe karşılığı olan Arapça ve Farsça kelimelerin kullanımından kaçınılmıştır.

Deneyisel öyküler yayımlayarak bu kulvarda adını duyurmak isteyen yazarlara cesaret veren dergi, bu yönüyle yenilikçi-ilerici bir dergi olduğunu göstermiştir.

En uzun soluklu öykü dergisi olan Adam Öykü yapılan panellerin içerikleri ile ilgili bilgiler vererek, öykü çözümlemeleri yayımlayarak, usta kalemlerle söyleşiler yaparak, öykü alanında yapılacak olan yarışmaları duyurarak ve yeni yayımlanan öykü kitaplarını tanıtarak öykü ortamına canlılık getirmiştir.

⁴¹ Ömer Lekeşiz, "Yeni Türk Edebiyatında Kadın Öykücüler", *Hece Dergisi*, Sayı 46-47 (Türk Öykücülüğü Özel Sayısı), Ekim Kasım 2000, s.125.

KAYNAKÇA

A- ANA KAYNAK

Adam Öykü Dergisi (1995-2005 yılları arasında çıkmış 58 sayının tamamı.)

B- KİTAPLAR

Fuat, Memet, *Çoğunluğun Gücü*, Adam Yayınları, İstanbul, 1998.

Özata Dirlikyapan, Jale, *Kabuğunu Kıran Hikâye-Türk Öykücülüğünde 1950 Kuşağı*, Metis Eleştiri, İstanbul, 1.Basım, 2010.

Tosun, Necip, *Modern Öykü Kuramı*, Hece Yayınları, Ankara, 1. Basım, 2011.

C- MAKALELER VE TEZLER

Acarsoy, Aydın, *Yeni Dergi Üzerine Bir İnceleme*, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Van, 2006.

Andaç, Feridun, “Yazı Yordamı İçinden Öyküye Bakarken”, *Hece Dergisi*, Sayı 46-47 (Türk Öykücülüğü Özel Sayısı), Ekim Kasım 2000.

Lekesiz, Ömer, “Yeni Türk Edebiyatında Kadın Öykücüler”, *Hece Dergisi*, Sayı 46-47 (Türk Öykücülüğü Özel Sayısı), Ekim Kasım 2000.

Su, Hüseyin, “Öykümüzün Yayın Serüveni”, *Hece Dergisi*, Sayı 46-47 (Türk Öykücülüğü Özel Sayısı), Ekim Kasım 2000.

Şimşek, Hüseyin, “XIX. Yüzyıl Çocuk Dergiciliği ve Eğitsel İşlevleri Üzerine”, *Milli Eğitim Dergisi*, Sayı 151, Temmuz-Ağustos-Eylül 2001.

Yüksel, Kadir, “Üçüncü Öyküler Dergisinin Serüveni”, *İmge Öyküler*, Sayı 2, Nisan-Mayıs 2005.

D- ELEKTRONİK KAYNAKLAR

Harmancı, Abdullah, “*Adam Öykü Dergisi Bibliyografyası*”, Turkish Studies International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, Volume 4/8, Fall 2009.

Lekesiz, Ömer, <http://yenisafak.com.tr/yazarlar/OmerLekesiz/notos-oykunun-daminda-var-bir-saksagan/23039>, “*Notos Öykü’nün damında var bir saksagan*”, Yeni Şafak Gazetesi, Erişim: 01 Temmuz 2013.

Özlük, Nuran, “*Seçilmiş Hikâyeler Dergisinin Tanıtımı, Türk Edebiyatına Katkısı Ve Sistematik İndeksi*”, Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 6/2 Spring 2011.

Pınarcı, Gülden A., “*Kuş Olup Uçan Öykü Dergileri*”, Atılım Üniversitesi Elektronik Bülten, Sayı:27, Ekim 2012.

http://www.radikal.com.tr/kultur/gumus_adam_oykuyu_birakti-749807, “Gümüş Adam Öykü’yü Bıraktı.”, Erişim: 30 Haziran 2013.

ÖZET

Bilginin internet ortamında hızlı bir şekilde yayılmadığı ve sosyal medyanın henüz gelişmediği 1990'lı yıllarda dergiler ve gazeteler bilginin yayılması açısından oldukça önemli bir rol üstlenmiştir. Gazetelerin öyküye yer vermediği, diğer edebiyat dergilerininse öyküye yeterince ilgi göstermediği bu yıllar öykü dergiciliği açısından oldukça verimli geçer. On yıllık yayım yaşamıyla öykü dergiciliğinin en uzun soluklu dergisi olan Adam Öykü dergisi doksanlı yılların ikinci yarısında yayımlanmaya başlar. Elli sekiz sayı yayımlanan bu dergi yerli ve yabancı öykücülerin öykülerini yayımlayarak Türk öykücülüğü ile dünya öykücülüğünü entegre etmeyi amaçlamıştır. Adam Öykü yayımladığı soruşturmalar, özel sayılar, özel bölümler, söyleşiler, inceleme ve çözümleme yazıları ile öykü alanında eksikliği hissedilen teorik arka planı doldurmuştur.

Öykü türüne yayım hayatı boyunca sadık kalan Adam Öykü dergisinin sistematik olarak incelenmesi öykü türüyle ilgilenen akademisyenlerin, öyküye ilgi duyan okurların ve öykü teorisi ile ilgilenen araştırmacıların dergiden faydalanmasını kolaylaştıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Adam Öykü, Öykü, Öykü Teorisi, Öykü Dergiciliği.

ABSTRACT

In the 1990s - at the time the information wasn't spread in a fast way through the internet and social media wasn't developed yet; newspapers and magazines took an important role for spreading the information. During these years, neither newspapers gave place to the narrative nor other literature magazines were interested in the narrative. Yet, it was quite fruitful for narrative magazine publishing. With its 10 year old publication life, "Adam Öykü Magazine" became the longest running narrative magazine. And this magazine started its publication life in the second half of the 90s. This magazine (which was published as 58 editions including stories of Turkish and foreign storytellers) aimed at integrating both Turkish and the world storytelling. With its published investigations, special editions, special sections, conversations, memoir and decoding writings, Adam Öykü Magazine completed the theoretical background, lack of which was felt in storytelling field by then.

It will be useful for readers and academicians interested in reading stories and also researchers into storytelling theory to study "Adam Öykü Magazine" (which adhered to Storytelling style through its publication life) systematically.

Keywords: Adam Öykü, Story, Storytelling Theory, Narrative Magazine Publishing